ထေရဂါထာပါဠိတော်နိုသျှ။

နမောတဿ၊ဘဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဿ၊

ကေနိပါတ်-၁-စဋ္ဌမဝဂ်၊

(၁) ဂိရိဂ္ဂုဟ၊ရေ၊တောင်ခေါင်းလိုဏ်းအစရှိသည့်၌၊ဝသနသိုလျှံ၊နေ လေ့ရှိကုန်ထသော၊ဘာဝိတတ္တာနုံ၊ပွါးစေအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိကုန်ထသော၊ သိဟာနုံဝသိဟာနုံ ဟု၊ခြင်္သေ့မင်းဏ၏ရဲရင့်ခြင်းနှင့်တူသောရဲရင့်ခြင်းရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊နဒန္တာနုံ၊ဆိုတတ်ကုန်သော၊ ဒါဋ္ဌိနုံ၊မဂ်ထေးပါးတည်းဟူသော အစွယ်ရှိကုန်သောရဟန္တာအရှင်ဖြတ်တို့၏၊အတ္ထပုနာယိကာ၊ငါမိအကျိုး စီးပွါးသူဘေးပါးအကျိုးစီးပွါးစသော အပြားကိုဆောင်တတ်ကုန်ထသော၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊ သုဏာထ၊နာကြကုန်၊ ။ယထာနာမ၊ အကြောင်အ ကြောင်သို့သော သုဘူတိမဟာ ကောဋ္ဌိက စသော ထင်ရှားသော အမည်ရှိ ကုန်ထသော၊ယထာဂေါတ္တာ၊ အကြောင်အကြောင်သို့သော ဂေါတမကသော စသော ဓာတ်ဖြင့် ထင်ရှား ကုန်ထသော၊ ယထာဓမ္မပိဟာဂိနော၊ သတိ တရားဖြင့်နေလေ့ရှိကုန်ထသော၊ ယာထာဒိဋ္ဌာ၊သဒ္ဓါဒိဋ္ဌိပညာဒိဋ္ဌိ စသောအာဒိဋ္ဌိရှိကုန်ထသော၊ သဗ္ဗညာ၊ အလုံးစုံသောဗုဒ္ဓါဒိယာဝုတ်တို့၌ ဆင်ခြင်သော ပညာရှိကုန်ထသော၊ အဘဋ္ဌိကာ၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ကင်းကုန် ထသော၊တေထေရာ၊ထိုရဟန္တာဖြတ်တို့သည်၊ ဝိဟာရိ သု၊နေကုန်ပြီ၊ ။ ဂတ္ထဘတ္ထ၊ထိုထိုသို့သောတေဘသစ်ပင်ရင်းကောင်စသောဆိတ်ငြိမ်ရာအ ခုခ်ိတ်ရှိ၌၊ ဝိပဿိတ္ဘာ၊အနိစ္စစသောဝိပဿနာကိုအားထုတ်၍၊အဋ္ဌတေ၊ရွှေ ခြင်းမရှိသော၊ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဗုဒ္ဓသိတ္ဘာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ဂတတ္တာ၊အရိယာ မဂ်တရားကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္နာ၊ဆင်ခြင်ကုန်လျက်-ဣမမတ္ထံ၊ဤဆိုအပ်သော အကျိုးကို၊အာဘာသိ သု၊ဆိုကုန်ပြီ၊ ။ဘောဒေဝ၊အိုရိယပ်နတ်သား၊မေမမ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊အတွင်းအပ်ခဲ့ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သောကုဋိကို၊ ဆန္နာ၊ သစ်ရွက်ဖြင့်ရိပ်မယိုမစွတ်ရအောင် မိုးလေပြီ၊ သုခါ၊အတွင်း အပ်ခဲ့နှစ် လိုဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြီးစေအပ် သည်ဖြစ်၍ မချမ်းလွန်း မပူလွန်း

အဖြစ်ဖြင့် ချမ်းသာသော ဥတုနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာပေပြီ။ နိဝါတာ၊တံခါးကျည်ဖြင့် လျှို၀ိတ်အပ်သော တံခါးရွက်ရှိ သောကြောင့်လေမှုတ်လျှပ်ဘည်းဟူသောဘေးရန်မှလည်းကင်းဝေးပြီ၊ဒေ၀ ရိပသိုးနှက်သား၊ယထာသုခံ၊ သင်ရိပသိုးနှက်သားအလိုရှိတိုင်း ချမ်းသာစွာ၊ ၀သ၊အရည်ထန်စွာရှာစေလော၊မေ၊ငါ၏၊စိတ်ကို၊စိတ်သည်၊သုသမာဟိတ် တရုတည်းသောအာရုံ၌ကောင်းစွာတည်ပြီ၊ ဝိရဇ္ဇံ၊ခပ်သိမ်းသောသံယောဇဉ်စသည်မှလွတ်ပြီ၊အာတာပီ၊ကိုးလသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရာမိ၊နေပြီ၊ ၊ဒေ၀ရိပသိုးနှက်သား၊၀သာ၊အရည်ထန်စွာ ရှာစေလော၊ ဣဒံ၊ဤသို့၊ ဣဒ္ဓိ၊ဤကဲ့သို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိ သော၊ဣဒ္ဓိဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာယသ္မာသုဘူတိ၊ဣဒ္ဓေ၊ရော၊ အရှင်သုဘူတိ ထေရ်သည်၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ၊သုဘူတိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂) အာရုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ဥပသမ္ပန္နော၊ပြည်မသက်သောဣဒ္ဓေလည်းရှိ၏၊ဥပရတော၊အလုံးရုံသောမကောင်းမှုအကုသိုလ်မှလည်းကြဉ်ရှောင်၏၊ မဇ္ဈိမာ၊ကို၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ဆိုလေရှိ၏၊ အနုဒ္ဒတော၊ဒုစရိုက်ကိုပယ် သဖြင့်စင်ကြယ်သောသိဝဋ္ဌတည်း၏၊သောနရော၊ထိုသူသည်၊မာလုတော၊ ထေသည်၊ဒုမပတ္တံ၊သစ်ရွက်ကို၊ဝုနာတိ၊ဖွာ၀၊ရွှေ့လွှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့၊ပါပကေ ဝမ္မေ၊ယုတ်မာသောအကုသိုလ်တရား၏ကို၊ဝုနာတိ၊လွှင့်နှိုင်ပယ်နှိုင်၏။ ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣဒ္ဓိဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာမဟာကောဋ္ဌိကထေရော၊အရှင်မဟာကောဋ္ဌိ ကထေရ်သည်၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ၊

မဟာကောဋ္ဌိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၃) အာရုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ယောတထာဂတော၊အကြင်ဖြတ်စွာသုရား တို့သည်၊ အာဂတာနံ၊ဖိဖိ၏ အထံသို့ရောက်လာကုန်သော၊ မာဒိသာနံ၊ငါ ကဲ့သို့သောယုံကြားခြင်းရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ကခ်ံ၊ယုံကြားခြင်းကို၊ ဝိနယ ဆို၊အရိယမဂ်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ပျောက်ကုန်၏၊ဒိဋ္ဌိ၀ိသုဒ္ဓိသန်းခေါင်အာ ခါအင်္ဂါ၊ခေါ်ပါ်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိုက်တိုက်၌၊ ပဋ္ဌလိတော၊တောက်ထွန်း သော၊အင်္ဂါယထာ၊ဖိုးကဲ့သို့၊အာသောကဒါ၊သင်္ဘာ၀ါတို့၏သန္ဓာန်၌အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသောအရိုက်ကို ပျောက်တတ်သောတရားဒေသနာကိုလည်းပေး တတ်ကုန်သည်၊ စက္ခုဒဒါ၊အောက်မဂ်အောက်ဖိုလ်သုံးပါးတည်းဟူသော ပညာစက္ခုကို ပေးတတ် ကုန်သည်၊ ဘ၀ဆို၊ဖြစ်ကုန်၏၊တသံတထာဂ တာနံ၊ထိုဝိပဿနာအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ သာခြင်းကောင်းတော်

တော်မူ၊သောမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဈာန်ပညာ၊ဤဥာဏ်တော်၏ လွန်ကဲခြင်း ကို၊ဗ ဒ သ ၊ရှုသော၊ ။ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဈာန်ဥာဏ်ဈာန်ပကာရ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဈာန်ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊အာယသ္မာကပ်ါရေဝတထေရော၊ အရှင်ကပ်ါရေဝကထေရ်သည်၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ။

ကပ်ါရေဝတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄) ပဏ္ဍိတောဟိ၊ပညာရှိကုန်သော၊အတ္ထဒဿိဘိ၊ဝိဝိဓအစီးအပွါးသူ တပါးအစီးအပွါးစသောအကျိုးကို မြင်နိုင်ကုန်ထသော၊ သင့်ရှိရေဝ၊အရှိ ယာသူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ပေါင်းဖေါ်ရာ၏၊ အပ္ပ မတ္တာ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုစသည်၌မမေ့မလျော့သော သတိရှိကုန်ထသော။ ဝိစဝေစာ၊အထူးသဖြင့်အကျိုးစီးပွါးကို မြင်နိုင်ကုန်ထသော။ ဝေဒိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ မဟာန်း ကြီးမြတ်သော၊ အတ္ထဟု၊ အကျိုးစီးပွါးကို ထည်းကောင်း၊ဂန္ဓိရ်၊နက်စွာသော၊ ဒုဗ္ဗဒ်၊သူတပါးတို့ဆိုနိုင်ခဲ့သော၊နိုပု ဏာ.သိမ်မွေ့သော၊အကဲ့ယောင်ဖွဲ့သောအကျယ်ရှိသော၊ အတ္ထဟု၊အနက်ကို ထည်းကောင်း၊သမဓိ၊ဈာန်နှင့်၊ဆိုနိုင်ကုန်၏။ ။ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဈာန်ဈာန်ပကာ ရ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိ၊သော၊ ဈာန်ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ မန္တာနိ ပုဏ္ဏာ၊မန္တာနိမည်သောပုဏ္ဏားမ၏သားဖြစ်သော၊အာယသ္မာပုဏ္ဏောထေ ရော၊အရှင်ပုဏ္ဏထေရ်သည်၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ။

ပုဏ္ဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅) အာဝုသော၊ဝါရှင်တို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောဒဇ္ဈော၊ အကြင်ဒဇ္ဈသည်၊ ဒုဗ္ဗမယော၊ဆုံမခက်သောကိလေသာရှိ၏၊ သောဒဇ္ဈော၊ ထိုဆုံးမခက်သော ကိလေသာ ရှိသော်ဒဇ္ဈသည်၊ ဒမေနု၊အရဟတ္တမဂ်ဟူ သောဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တော၊ဈာန်ဖြင့်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်ယဉ်ကျေးခြင်း၏၊ သန္တုဿိ၊တော၊ရဂရသမ္ဘသောပစ္စည်းဖြင့်ချောင်ရဲခြင်းစသော သုံးပါးသော သန္တောသဖြင့်ချောင်ရဲ၏၊ ဝိတိဏ္ဏကင်္ခော၊တဆဲ့ခြောက်ပါးသော အရေ့စ သည်၌ယုံမှားကို လွန်မြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိ၏၊ ဝိဓိတာဝိ၊အောင် အပ်ပြီးသောကိလေသာ တည်းဟူသော ဒေါင်းအသင်းရှိ၏၊ အပေတတော ရဝေါ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ဘေးမှလည်းကင်း၏၊ ဗြဟ္မဏော၊ တည်ကြည် သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ထောကခံတရားတို့ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ တည်မှု၊ ထိုကြောင့်၊ ပဝိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ငြိမ်း၏။ ။ ။ ၊ဣတိ၊ ဤသို့ ဈာန်ဈာန်ပကာရ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဈာန်ဂါထာ

ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာဒဗ္ဗောထေရော၊ အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်သည်၊ ဒေဝတာ သိတ္တ၊ ဆိုပြီး၊ ၊အရှင်ဒဗ္ဗထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၆) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောတိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သိတဝန်၊ ယင်းကိုက်တော သို့၊ ဥပဂါ ဥပဂန္တွာ၊ နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကပ်၍၊ သော တိက္ခု၊ ဆိုရဟန်းသည်ကား၊ ၄ကော၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ သန္တုသိ တော၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်ရောင့်ရဲ၏၊ သမာဟိတဏ္ဍော၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဝိဒိတာဝီ၊ အောင် အင်ပြီးသောဂါထာ သည်းဟူသော အပင်း အသင်းရှိ၏၊ ဒေ၊ ပေတ၊ သော မတ်သော၊ ကင်းပြီး သော ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိ၏၊ သောတိက္ခု၊ ဆိုရဟန်းသည်၊ ကာယဂတာသတိ ဆံအစရှိသော သုံးဆဲ့နှစ်ပါး သောအဋ္ဌ ဃျင်အာရုံရှိသော သတိကို၊ ရက္ခံရက္ခဏော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွါးစေသည်အ စွမ်းဖြင့်စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ပေါ တ်၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ။ ။ဤတို့၊ ဤသို့၊ ။ဗုဒ္ဓံ ။ဓမ္မံ ။ပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအင်ခဲ့ပြီးသော ။ ပြား ရှိသော၊ ။ ။ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာ သိတဝနိယော ထေရော၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သုသာန်တောင်ခွနေသော အရှင်သန္တုတထေရ် သည်၊ အဘာသိတ္တ ဆိုပြီ၊ ၊ သန္တုတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၇) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောတိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဗ္ဗုရေ ဒေ သော၊ ခန္ဓာတို့၏ ပျက်စီးခြင်းဟူ ဆိုအင်သော သေ ခြင်း၏ သေနံ၊ ဘိုခြင်းနှာခြင်း စသော စစ်သည်ကို၊ အပါနုဒိဝိဒ္ဓံ သတ်၊ ဖျက်ဆီး၏ သုဒုဇ္ဇလံ၊ အလွန်အား နည်းသော၊ ခဏ္ဍသေတုံ၊ ကျွေ့ဖြင့်ပြီးသော တံတား ကို၊ မဟော ဃော ကြီးစွာ သောရေအယဉ်သည်၊ အပါနုဒိဝိဒ္ဓံ သတိ ဏ္ဍ ဝ၊ ဖျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ သုဒုဇ္ဇ လံ၊ အလွန်အား နည်းသော၊ သေနံ၊ ကိုလေသာ တည်းဟူ သော စစ်သည်ကို၊ မဟာ ဃော သမိ သေန၊ ကြီးစွာ သော ရေအယဉ်နှင့်တူ သော အရဟတ္တမဂ် ဖြင့်၊ တိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ အပါနုဒိဝိဒ္ဓံ သေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ သောတိက္ခု၊ ဆိုရဟန်းသည်၊ ဝိဒိတာဝီ၊ အောင်အင်ပြီးသော ဂါထော သာတည်းဟူ သော အပင်း အသင်း ရှိသည်၊ အပေတ ဘေ ရေ ဝေါ၊ ကင်းသော ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်၊ ဒဏ္ဍော၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ ဒ္ဒိတ ဏ္ဍော၊ တည် ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိုလေသာ ငြိမ်းသည်၊ ပေါ တ်၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ။ ။ဤတို့၊ ဤသို့၊ ။ဗုဒ္ဓံ ။ဓမ္မံ ။ပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအင်ခဲ့ပြီးသော အပြား ရှိ သော၊ ။ ။ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒလိယော ထေရော၊ အရှင်ဘဒ္ဒ လိ ယမထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္တ ဆိုပြီ၊ ၊ ဘဒ္ဒလိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၇) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ လောကီကျွေ့၊ အကြောင်းမဟာနိုးသည်၊ ဒုဗ္ဗမလော ရှားမြဲမဆုံးမအပ်သေးသောကိုးသဿာဂိုသောကြောင့်ဆုံးမခြင်းငါ့မတတ် ကောင်းသည်၊ဟောကြ၊ဖြစ်၏။ဒေမေနုနောက်အခါအခုဟာတ္ထမဂ်ဖြင့်ကိုလေ သာကိုဆုံးမပြီးသောကြောင့်၊ဒုက္ခာ၊ယင်ကျေးငှ၏။ ဝိရောဝေးပါးအပြား ရှိသောသမ္ပတ္တိနှင့်ဟု ဆိုအပ်သောသုံ့လေးနှင့်ပြည့်စုံသည့်၊ သန္တုဿိတောဝ ပဋ္ဌည်းသေးပါးဖြင့်ချောင့်ရဲခြင်းရှိသည့်၊ ဝိတိဏ္ဏကဝိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါး သောယုံမှားခြင်းမှကျွေးမြောက်သည့်၊ဝိဒိတာဝိ၊အောင်အပ်ပြီးသောကိုလေ သာတည်းဟူသောအပင်းအသင်းရှိသည့်၊ အဝေဟလောမတံလော၊ကင်း ပြီးသောကြောက်သိမ်းမှုင်းထခြင်းရှိသည့်၊ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ဟော တို့၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိုးရောဝိရနာမကော၊ ဝိရဒအမည်ရှိသော၊ သောကိုကျွေ့၊ထိုမဟာနိုးသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောကိုလေသာမှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဘဒ္ဒာ၊တည်ကြည်းသောစိတ်ရှိသည့်၊ဟောကြ၊ဖြစ်၏။ ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာ ကို၊အာယသ္မာဝိုးရောသေခေါ၊အရှင်ဝိုးထေရ်သည်၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ။ ဝိုးထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဝဝကော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိကံ၊ အတ္ထိသို့၊မမ၊ငါ၏၊ယံအာဂမနံ၊အကြင်ထာခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံအာဂ မနံ၊ထိုဘုရားထံသို့လာခြင်းသည်၊သွားဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာ ခြင်းဘည်း၊နုနု ဗုဒ္ဓဂတံ၊အစိုးအပွါးမှကင်းသောလာခြင်းမဟုတ်၊မမ၊ငါ၏၊ ယံဒိဋ္ဌံသိတံ၊အကြင်ရုံစမ်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊မမ၊ငါ၏၊ တံဒိဋ္ဌံသိတံ၊ ထိုသို့ရုံစမ်းခြင်းသည်၊ ဒုမန္ဒီ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိ၊ဝိဋ္ဌံသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရုံစမ်းခြင်း သည်၊နုဟောကြ၊မဖြစ်၊ သံဝိဘဇ္ဇေသု၊ ဒုက္ခသစ္စာစသည်အစွမ်းဖြင့်ဝေ ဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊တရား၏တွင်း၊ သေမ္ပံ၊မြတ်သော၊ ယံသာသန ဓမ္မံ၊အကြင်အဆုံးအမဖြစ်သောတရားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံသာသန ဓမ္မံ၊ ထိုသစ္စာထေးပါးကိုသိစေတတ်သောအဆုံးအမဖြစ်သောတရားတော် ကို။အယံ၊ ဤသည်ကား၊ဓမ္မော၊သုတ်အဘိဓမ္မာတည်း၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ဝိနည်းတည်း။မှတ်မိနေသိကတွေ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဥပဂမိ၊ကပ် ပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဣတ္ထံဣမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအင်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ဣမံ ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ ဝိလိန္ဒဝန္ဓော၊ ဝိလိန္ဒဝန္ဓထေရ်သည်၊ အဘာ သိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ။ဝိလိန္ဒဝန္ဓထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဖွဲ့ဝါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထေရကအတ္တဘောဒ္ဓ သည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ တပါးသောအနာဂတ်အတ္တဘောဒ္ဓသည်းကောင်း၊ အပေက္ခံ၊ ကပ်ငြိကတ်သောထယ်ကို၊ ဝိ ကာရံ၊ အထူးသဖြင့်ပယ်ရှိနေပြီ၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေဒဂု၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏၊ သမိတော၊ ပဟာနသင်္ခါ ကိုရိယာဘာဝနာအာဘိသမယ၏ အစွမ်းဖြင့်သိလျက်တည်၏၊ ယတဘ္ဘော၊ မဂ်ဟူသော စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ သဇ္ဇေသု ဓမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံတရားတို့၌၊ အနုပလိတ္တော၊ တဏှာနှင့်ပြီးဟူသော လိပ်းကျံခြင်းဖြင့်မလိပ်းကျံ၊ လောကသ္မာ၊ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာဟူဆိုအပ်သော ထေရကဏ်၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျောက်နှစ်ပါးကို၊ ဥညာတေနိတ္ထာ၊ သိ၍၊ ဝေဒဂု၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဆုံးသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဘူတံ ပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ပုဗ္ဗာမာသဘဏ္ဍေ၊ ပုဗ္ဗာမာသထေရ သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ပုဗ္ဗာမာသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ အာသော၊ ထိုပဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ။ သုဘူတိ ထေရော၊ သုဘူတိထေရ သည်းကောင်း။ ကောမ္ဘိကဘဏ္ဍေရော၊ ကောမ္ဘိက ထေရ် ထည်းကောင်း။ ကခေါ်ရေဝတောထေရော၊ ကခ်ါရေဝတထေရ် သည်းကောင်း၊သုဇ္ဇတော၊ကောင်းသောဟာရားစကားကိုပြောတတ်သော၊ မန္ကာ နိပုတ္တော၊ မန္ကာနိမည်သော ပုဏ္ဏားမ၏ သားဖြစ်သော ပုဏ္ဏထေရ်သည်း ကောင်း၊ဒဠ္ဘော၊ဒဠ္ဘထေရ်ထည်းယောင်း။ သိတဝနိယော၊ သုသာန်ဌာနေ သောသန္ဓေါဟထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒလိယော၊ ဘဒ္ဒလိယထေရ်ထည်း ကောင်း၊ဝိရော၊ဝိရထေရ်ထည်းကောင်း၊ဝိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ဝိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ် သည်းကောင်း၊တမောနုဒေါ၊အရိုက်ကိုဖျောက်တတ်သော၊ပုဏ္ဏမာသော၊ ပုဏ္ဏမာသထေရ်သည်းကောင်း၊ဣတိ၊ ဤသည်ကုန်ကုန်ကုန

တရားတို့၏ပြိပ်းရာဖြစ်သော၊ သုခံ၊ချမ်းသာတရားတို့ထက်လွန်မြတ်သော ချမ်းသာဟုဆိုအပ်သော၊ ပဒံသန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆ ရရှိ၏ဟူတိ၊ ဤသို့ ရှုဝဝေ ဆ္ဆာသေရော၊ ရှုဝဝေ ဆ္ဆသေ ထေရ၏သည်၊ ဗုဒ္ဓမိဟိတံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ ဣတိ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ရှုဝဝေ ဆ္ဆသေ ထေရ ဂါထာ အနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပညာဗလ၊ ပါဒိဟာရိယ ပညာဝိပသနာ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်မပြတ်ဖြစ်သော အလွန်အကဲသော ပညာအားနှင့်ပြည့်စုံ သော၊ သိသဝတ္ထုပယန္ဓော၊ အလွန်အကဲသော စတုပါရိသဒ္ဓိ သိသဝတ်အ ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်ဝသော၊ သမာဟိတော၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိ ဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ ဗျာနုဒေတော၊ အာရုဗ္ဘဝေါပဗျာန် ထက္ခဝေါပဗျာန် ဒွိဝေါ့ယျော်ဝသော၊ သတိမာ၊ မကင်းသောသတိရှိသော၊ ယဒတ္ထိယံ၊ အ လိုရှိတိုင်းသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဥ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သော၊ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကခ၊ သ ကာသံ၊ ထိုပိဝိ၏အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြီသောကာလ ကိုင်အောင်၊ ဟေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသော၊ ကာမရာ ဂရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဝန္ဓ ထေရော၊ မဟာဝန္ဓထေရ် သည်၊ ဟုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ ဣတိ၊ ဆိုပြီ။ ။

(၁၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တေသေသာ၊ ထိုဝါနေသော တောင်တို့ သည်၊ နိသဒ္ဒ ဝဏ္ဏာ ဣတိ သော တိမ်အဆင်းရှိကုန်၏၊ ရှစိရာ၊ ပြိုးပြိုးပြက် ထွက်သော အရောင်ရှိကုန်၏၊ သိတဝါရိ၊ ချမ်းအေးကြည်ဆင် သောရေ ထည်းရှိကုန်၏၊ သုစိန္ဒရာ၊ စင်ကြယ်သော ဖြေအတို့ရှိကုန်၏၊ ဗဟုဂေါ၊ က သဠေဟိ၊ သန်ကြာနီအဆင်းနှင့် တူသောနီသော အဆင်းရှိသောပိုးပရန်တို့ ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဓံမယ္ပ၊ ငါ့အား၊ ရမယ ဟိ၊ ဆိတ်ပြိပ်ရာအရေပ်ခွံမှ ထွေ့ကျ်ခြင်းကိုပွါးစေအပ်ကုန်၏။ ။ ရှုတိ၊ ဤသို့ ဝနဝန္ဓ ထေရော၊ ဝနဝန္ဓ ထေရ်သည်၊ ဟုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ သိ ဣတိ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဝနဝန္ဓ ထေရဂါထာ အနက်ပြီး၏။ ။

(၁၄) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုန်းတော်၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ဝနဝန္ဓ ထေရ်သည်၊ မံ အာဝစိ သိ အဘာသိ၊ အကျွန်ုပ်ကို ဆိုပြီ။ သိဝက၊ သိဝကသာ မဏေ၊ ရှုတော၊ ဤရွာအပိုင်းအခြား၌၊ ဝဿ ဝသိ၊ တောအရပ်သို့သွားအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ အရညေ ဂတော၊ တောသို့ရောက်ပြီ၊ သေမာနကောဝိ၊ ထျောင်း

သောကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ ဣန္ဒြေဝမိ၊ ပေါက်ပက်ဝိုးကဲ့သို့ရင်ဖြင့်တွားလျက်သွား အံ့၊ ဝိစာနတ်ပိစာနဟု သော၊ ကာမဂုဏ်စသည်၌ အပြစ်ကာမဂုဏ်မှထွက်ခြောက်ခြင်းနှင့်ဖွဲ့နှောဟူသော အကျိုးကိုသိသောသူအား၊ သံဂေါ၊ တရုံတရ သောအာရုံ၌ပြိုတွယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။ ။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဝနဏ္ဍသုတ်ထေ ရသာ၊ ဝနဝန္ဓမထေရ်၏၊ ဘာဂိနေယျော၊ တူဖြစ်သော၊ သာမဏေရေ၊ ထိ၀ ကသာမဏေသည်၊ ဟုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဘိ၀ကသာမဏေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၁၅) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေတိဂ္ဂု၊ အကြင်ဟန်းသည်၊ ပဠု၊ ငါး ပါးသော၊ ဩဃာ၊ ဟိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္နေ၊ သုံးပါးသော ဆောက်မင် ယားသန့်ထျက်ဖြင့်ဖြတ်ရာ၏၊ ပဠု၊ ငါးပါး ကုန်သော ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇဉ် တို့ကို၊ ဗဟော၊ အခရဟာတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်စွန့်ရာ၏၊ ပဠု၊ ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယော ဇဉ် ဟိုကိုပယ်ခြင်းငါးသဒ္ဓါသော ငါးပါးသောဆုန်ခြေတို့ကိုလည်း၊ ဥဇ္ဇဟိ၊ အလွန်၊ ဘာ၀ယော၊ ပွါးစေရ ၏၊ ပဠုသံဂါတိဂေါ၊ ငါးပါးသောရာဂဒေါသ မောဟနိဗ္ဗိဟု ဆိုအပ်သော ပြိတွယ်တတ်သော တရားကိုပယ်သဖြင့် လွန် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ သြဝေ၊ တိဏ္ဏော၊ တိ၊ ကာ မောဃစသော သြဝေ၊ သုံးပါးမှလွန်ကြောက်သောရဟန်းဟု၏၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဏ္ဍ၀ါနောထေရော၊ ကုဏ္ဍ၀ါနထေရ်သည်၊ ဟုမံဂါ ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ကုဏ္ဍ၀ါနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၁၆) အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသောအားအစွမ်းလျှင်ခြင်း စသည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာဇညေ၊ ဥသဘ အာဇာနည်သည်၊ နဂိ၊ လာ၀ဏ္ဏ နှိ၊ တွန်ကြောင်းခရီးဌ၊ သိမ်ပြ၊ ထိုထွန်းကြောင်း၏ အထက်ဌ ဘခဲနက်သောမြက် အပြင်စသည်တို့ကို၊ အပ္ပကာသိ ရေနှ၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊ ဂဏ္ဍတိ ယ ထာ၊ ထိုမှ ဤမှလည်ခဲ့ သွားနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧ၀ံ ဘဒ္ဒ ၊ ငါ့အား၊ နိ ရာ ဓိ သော၊ ကာမ အာ ဓိ သ ယော ဂ ဘာ ဓိ သ ဝ ဋ္ဋ အာ ဓိ သ တို့နှင့် မ ရောသော၊ သုခေ၊ ဗဟု သမာ ပတ်ချမ်းသာကို၊ ဃဋ္ဋေ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထိ ပိ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း ကောင်း၊ ဒိ ၀ါ ပိ၊ နေ့အခါ၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပကာသိ ရေနှ၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊ ဂ ဏ္ဍ ဏ္ဍ အတိ ဂ္ဂ မ ဏ္ဍ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဗေ ဿ ဝ ဿ ယော ထေ ရော၊ ဗေ ဿ ဝ ဿ ယ ထေ ရ် သည်၊ ဟုမံ ဂါ ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အ ဘာ သိ တ္ထ ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဗေဿ ဝ ဿ ယ ထေ ရ ဂါ ထာ အ နက်ပြီး၏၊ ။

(၁၇) ဘော၊ ပဇ္ဇ ဓိ ဂ၊ ဒိ ရ ဟန်း ကွဲ၊ သင်သည်၊ မ ဟ ဗ္ဗ သော၊ အစား ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ယ ဒါ ယ ထို ကာ လေ၊ အ ကြင်အခါ၌၊ ဝိ ဒ္ဓ ၊ ထိ နှ ပ ဒ္ဓ ဖြင့်နှိပ်

စက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊နိုဝါပသမဋ္ဌော၊ သန့်ရှင်းထမင်း စသော၊ဝက်စာဖြင့် ဖြည့်သော၊ မဟာဝရာဟောဝမဟာ ဝရာဟောဟူ၀၊ ဝက်ကြီး၏ကဲ့သို့၊သမ္ဘရိ၀ဏ္ဏသာယ၊ဟလုံးထည်သည့်အိပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒါယိတာ၊အိပ်ကြွေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မနြော၊ဂ ဖွဲ့ဖွာန်းစီးပြန်းခြင်းမ နှလုံးမသွင်းသည်ဖြစ်၍ နည်းသောပညာရှိသော၊သောတို့၊ထိုသင်သည်၊ပုန ပ္ပုန်၊အာဘန်တလဲလဲ၊ဂ ဒ္ဒ ်ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်ရလိမ့်သ တည်း၊ဣတိ၊၏သို့၊ဘ၀ဝါ၊ဖြတ်စွာသုရားသည်၊သံ၀ေ၀ဇနနတ္ထံ၊ထိတ်ထန့် ခြင်းကို ဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ ဣဂါထံ၊၏ဂါထာကို၊ အာ၊ဘ၊ဗိန္ဓိတော်မူ၏၊ ဒါသကောထေရော၊ ဒါသကထေရ်သည်၊ တံ၀ဇနံ၊ထိုဘုရား စကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သံ၀ေ၀ဇာတော၊ဖြစ်သော ထိတ်ထန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊နစိရသေ၀၊မကြာမြင့်မီ သျှင် အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လိုက်ကို၊ သန္ဓိကာသိ၊မျက်မှောက်ပြု၏၊ ။

ဒါသကထေရ၀ါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀) ဘောဘိက္ခု၊ အိုရဟန်း၊ ဘေသကဠာ၀နေ၊ ဘေသကဠမည့် သောတောင်၊၀သန်ရာ၊နေသော၊တို့၊သင်သည်၊ဗုဒ္ဓ၊ဘာ၊မြတ်စွာဆုရား၏၊ ဒါယာဒေါ၊တရား အမွေခံသည်၊အဟု၊ဖြစ်သော၊ကေ၀လ်အမြဲသည်ရယ်၊အ ကြွင်းမရှိသော အမြဲကဘာ၀နာဖြင့်အရိုးရဟန့်လုံးသွင်းသောအားဖြင့်နှစ် သော၊ဆုံ၀ပထိ ်၊ဣဒါအတ္တဘောဟု၊ဆိုအပ်သောမြေကြီးကို၊အဟံ၊ဝါကား၊ ပထ၀ိ၀ိယ၊ မြေကြီးကဲ့သို့ပင်တည်း၊ ဆုတိ၊ဣသို့၊ မညေ၊ အောက်မေ့သော ထား၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိပ္ပမေ၀၊ လျှင်စွာသောလျှင်၊ကာမရာဂ၊ ကာမရာဂကို၊ ပဟိယတိ၊ပယ်နိုင်ထိုမ့်သတည်း၊ ဆုတိ၊ဣသို့၊ ဒေ၀ထာ၊ နတ်သည်၊အညာ၊ပဒေသေန၊တပါး၊ကိုညွှန်သဖြင့်၊ ဗိဘာ၀ေတိ၊ထင်စွာပြု ၏၊သောဘိက် ဆ၀ိတ၊ထေရော၊ ထိုသင်္ဘ ်ဆ၀ိတထေရ်သည်၊ ဆုမ်ဂါထံ၊ဣ နတ်ဆိုသောဂါထာကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဝ၀ေတွာ၊ ပွါးစေ၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်သို့၊ပါ၀ုဏာတိ၊ရောက်၏၊ ။

သင်္ဘ ်ဆ၀ိတထေရ၀ါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆) နေတ္ထိကာ၊ရေကိုဆောင်ကုန်းသောသူတို့သည်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ နယန္တိ၀ိယ၊မိမိတို့၏လိုရာအရပ်သို့ ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ဥသုကာ၊ရေ၊ထေးသမားတို့သည်၊ တေဇနံ၊မြှားကို၊တာ၊ပေတွာ၊မီးကင်၍၊ ဒမယန္တိ၀ဥဇုံ ်ကရောန္တိ၀ိယ၊ ဖြောင့်အောင်ပြုကုန်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ တဏ္ဍုကာ၊တစည်းသမားတို့သည်၊ဒါ၊ကို၊သစ်ကို၊ဒမယန္တိ၀ိယ၊မိမိအလိုအား

ထျော်ရွာအကြောင့်အကောက်ကိုပြုကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေ်တထား၊ ထိုအတူ၊ သုဇွတာ၊ သောက် တည်သော သိလစသော ကောင်းသော်အမ ကျင့်ဂျိုကုန်သောပညာဂျိတို့သည်၊ အတ္တာနုံ၊ ဖိဝိကိုထ်ကို၊ ဒမယန္တိ၊ သောတာ ပတ္တမဂ်စသည်သို့ရောက်အောင်ဆုံးမကုန်၏ဟု တိ၊ ဤသို့၊ ကုဋ္ဌေသောထေရော၊ ကုဋ္ဌထေရ်သည်၊ ရှုမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ကုဋ္ဌထေရဂါထာအနက်ပြီး၏

(၂၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မရတောမရတာဟောတု၊ သေ ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဖိဝိတော၊ အ သက်ရှည်ခြင်း၌၊ နိကန္တိ၊ ငဲ့ကွက်သော အားဖြင့်တပ်သော ထထ္ထာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမ္ဘဝေ၊ ပညာအဆင်အခြင် နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ ပဒို သတော၊ ခြေနှင့်ပြောသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓေဟံ၊ အလုံးစုံသောကိုလ် ကို၊ နိက္ခိပိဿာမိ ဆင့်ရှေ့သောမိ၊ စွန့်အုံ့ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဖိတောထေရော၊ အဖိတထေရ်သည်၊ ရှုမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

အဖိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

ရုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ ။ တသ၊ ထိုရုတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ရုဋ္ဌဝဏ္ဏော၊ ရုဋ္ဌဝဏ္ဏထေရ် သည်းကောင်း၊ မဟာဝဏ္ဏော၊ မဟာဝဏ္ဏထေရ် သည်း ကောင်း၊ ဝနဝဏ္ဏော၊ ဝနဝဏ္ဏထေရ်သည်းကောင်း၊ သိဝကော၊ သင်းချိုင်း ၌နေသောသာမဏေ သည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍာဝေါနော၊ ကုဏ္ဍာဝေါနထေရ် သည်းကောင်း၊ ဗေထဋ္ဌိ၊ ဗေထဋ္ဌသိသထေရ်သည်းကောင်း၊ ဒါသကော၊ ဒါ သကထေရ်သည်းကောင်း၊ ထတော၊ ထိုဒါသကထေရ်မှ၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သိဂ်ါလပိတိကောထေရော၊ သိဂ်ါလပိတကထေရ်သည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌော စ၊ ကုဋ္ဌထေရ် သည်းကောင်း၊ အဖိတောစ၊ အဖိတထေရ်သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒ်သ၊ တကျိပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည် ဣတိ၊ ရုတိယဝဂ်ပြီး၏ ။

ကေနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်၊

(၂၀) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘယသ၊ ဘေတိဇရာမရ ဏစသောကြောက်ခြင်း၏အကြောင်းမှ၊ နဘယာမိ၊ မကြောက်၊ နောဇရာ ကံ၊ ငါတို့၏၊ အမတသ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ကောဝိဒါ၊ ဝေနေယျတ္ထေ အား ဆုံးမခြင်း၌ ကိမ္မာရွာသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဘယံ၊

ဓေဘိဓရာဗျာဓိမရဏာဘေသောဘေးသည်၊ နစတိ၌တိ၊မတည်၊ ယေနမဂ္ဂေ
နဲ့၊အကြင်နတ္ထာနုဟုသောအကြောင်းခရီးဖြင့်၊ဝဓတိ၊သွားတော်မူ၏၊ တေန
မဂ္ဂေန၊ထိုတရားသွားသောလမ်းဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေါ၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဝဓန္တိ၊
သွားကုန်၏နှင့်အမှု၏၊ ဤသို့နိုးကြားခြင်းရှိ၏ဟု၊ ဤကဲ့သို့ဆိုအပ်သော ဗုဒ္ဓ
ဝစနတို့ကို၊ (၂၂) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်ဘို့၊နိုယာသုဂိတာ၊အလွန်တင့်တယ်သောစိတ်
ညှိုးသောသည်ချစ်အာဆင်းလည်း ရှိကုန်ထသော၊ သိမိနော၊ ထိုဝိန္ဒုရောက်
သောဦးစွန်းရှိကုန်ထသော၊ ကာမောဘာ၊ထိုဥဒေါင်းတို့သည်ကာရန္ဒိယံ၊
ကာရန္ဒမည်သောတောအုပ်၌၊ သိ ကဝါတကိဠိတာ၊ အေးသော ရိုးသားနှင့်
ချောသောသဘောဖြင့်ကောင်းစွာဖြစ်သောမြူးထူးကစားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
မဇ္ဈေဝသိဘာ၊ သာယာစွာသောတွန်ခြင်းတို့ကို၊ဝဿန္တာ၊တွန်ကုန်ထကုန်၊
အာသိနဒန္တိ၊မြူးတူးကစားကုန်၏၊ အရဟန္တာပိ၊ ရဟန္တာတို့သည်ထည်း၊
သုတ္တံ၊ ဆွမ်းဖြင့်ပင်ပန်းခြင်းကိုမျှောက်ဆုံးသောဥဒါအိပ်ခြင်းကို၊သုပန္တိ၊ခွင့်
ပြုတော်မူသောကာလ၌ အိပ်ကုန်၏၊ ဗျာယံဗျာယောဟိ၊ သမထဝိပဿနာ
ဗျာယာမကိုဖြင့်၊နိဗ္ဗာနေ၊နိုးကုန်၏နှင့်အမှု၏၊ ဤသို့၊ စိတ္တကောထေရော၊စိတ္တက
ထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓဝဏ်ဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

စိတ္တကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၃) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊အဟံခေါ၊ငါသည်ယခု၊ဝေဠုဝုမ္ဗတ္တိ၊ဝါးချုံ
ရိပ်၌၊မရုဝါယာသံ၊ ဂဏာနဲ့ ဆွမ်းကို၊ ဘုတ္တဿနေ၊စားပြီး၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏိတော်ပုဗဏ္ဏိ
တောနေ့၊ဖြတ်ရွာတရားအသုံးအမတော်ကိုခံယင်ပြီးခဲ့ပြီးဥပါဒါနဲ့ကင်းခဲ့ခြာ
ဘို့၏၊ဥဒ္ဒယတ္ထေ၊အဖြစ်အမှုကိုနှစ်ပါးကို၊ သမ္ဘသာ ကြောင့်၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဝေ
ကံ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိဝေကဟုဆိုအပ်သော ဗဟုသမာပတ်ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ
ဆိတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကာယဝိဝေကကို၊အနုပြုဟယံအနုပြုဟယကြောင့်
ပွါးလိုသောကြောင့်၊သာနုံ၊ရှေးဦးနေ့အပ်သောတောင်ထူညီတောင်ဝှမ်းသို့
ပဋိဂမိ၊သွားပါ၏၊ရည့်ရှိသွားသောနေ့ကို၊ ဤသို့၊ ဂေါပါထောထေရော၊ဂေါပါ
ထထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓဝဏ်ဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

ဂေါပါလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၄) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ပဗ္ဗဇိတောပြီ၊ဟောနိုးအဖြစ်သို့ရောက်၍၊အနု
ဝဿိကော၊ တဝါမရေသေးသောငါသည်၊ ဝေဠုသုခမ္ဗတ်၊ဘုရားတရားတော်
ဟောဝဲ့ဝင်ရှုထွက်ပြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းသောတရား၏ အဖြစ်ကို၊
ပဿ၊ရှုသော၊ကိသောပိဒ္ဓာ၊သုံးပါသောပိဒ္ဓာတို့ကို၊အနုဝတ္ထာသည်ဖြစ်ကတာ

မျက်ခြောက်ပြုအစ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသည်၊မြတ်စွာဘုရား၏။သာသနာ၊ဆုံးမတော်မူ သောအတိုင်း၊ကတိုက်ကရကြီယိ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ဤသို့၊ သုဂန္ဓောထေရော၊ သုဂန္ဓထေရ်သည်၊ဤမဂ်ဂါထာ၊ဤဂါထာကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

သုဂန္ဓထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၅) ကဿ၊ဒိုမာရ်မင်း၊မမ၊ငါ့အား၊ဩဘာသစာတံ၊ဥာဏ်ရောင် အားဖြင့်ဖြစ်သော အရောင်ရှိသော၊ ဗလဝံ၊အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ယာသဝုဋ္ဌဿ၊အကြင်ရဟန္တာဟူ၏ဟု၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊အ ဘိဏှသော၊ ဖိုထ်ဝင်စား၊သောအားဖြင့်မပြတ်၊ဗဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊တာဒိသံ၊ ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်း၊ကို၊ အာသဇ္ဇအာဘိသ ဟု၊နှိုင်စက်၍၊ရက္ခ၊သံသရာဆင်းရဲသို့၊တွဲ၊ သင်သည်၊ နိဂန္ထဘိဥပဂန္တ် သတိ၊ရောက်သတ္တဲ့.မ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ နန္ဒိယောထေရော၊ နန္ဒိယထေရ်သည်၊ ဂါထမ်ဂါထာ၊ဤဂါထာကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

နန္ဒိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၆) အာဝုဇ ဃ၊ငါ့ရှင်တို့၊အာဒိဗ္ဗဇ္ဇ၊နော၊နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော် မူသော၊ဗုဒ္ဓသည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ဆုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ဝါစံ၊ စကား၊တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၊နာရသော၊ကြောင့်၊နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့ သောသဘောထေးပါး၊တရား၊ကို၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပစ္စတ္တမိ'ပဋိပဇ္ဇိ' ၊ ထိုး၀ွင်း၍သိပြီ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဒါနိ၊ဒုဒါနိ၊ယသ္ဘအခါ၌၊ ကိုယ်၊ထစုံတရ သော၊ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ထိုး၀ွင်း၍သိအပ်သော တရားသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ယထာကိ'၊ အာဘယ်သို့သိသနည်း၊ဟူမူကား၊ ဝါ၊ဌ်ဝ်ဂ်ဲ၊ ရုန်စ်ဗိတ်ခွဲအပ်သော သား၊ပြီး၊ဗျား၊ကို၊ဥသုကာ၊ရော၊ထိမ်ကွာစွာသော၊ဆေးလေး၊သမား၊သည်၊ဥသုနှာ၊ ခြား၊ဖြင့်၊ အဝိရဠ္ဠ,ရော၊မရှုတ်မယွင်းစေမူ၍၊ ပိ'ရ,ကိယထာ၊ပေါက်ထွင်း ရှုးအောင်ပြစ်ရာသကဲ့သို့၊ဝေ်တထာ၊ထိုအတူ၊နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့သောသဘော ထေးပါး၊တရား၊ကို၊ ပစ္စတ္တမိ'ပဋိပဇ္ဇိ' ၊ ထိုး၀ွင်း၍သိပြီ၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာ ယောထေရော၊အာဘယထေရ်သည်၊ ဂါထမ်ဂါထာ၊ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။အာဘယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၇) အမ္ဗ၊အပိ၊ဒဗ္ဗံ၊ပြေ၀ေ၊ပြက်ကိုထည်း၊ကောင်း၊ ကုသံ၊သမန်း၊ပြက် ကိုထည်း၊ကောင်း၊ပေါ်ခုံ'ကိုယ်'ဆူ:ရှိသော၊ချုံ'ကိုထည်း၊ကောင်း၊ဥသိရံ၊ပန်း ရင်း၊ပြက်ကိုထည်း၊ကောင်း၊ရေ,ခ,ပြိုသန်ပြက်ကိုထည်း၊ကောင်း၊ ပဒ္ဒ'၊ပြိတ် ပြက်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဝိ၀ေကံ၊ ကာယ၀ိ၀ေကစိတ္တ၀ိ၀ေကဥပဓိ၀ိ၀ေက ကို၊အနုပြု,ဟယ်'အနုပြု,ဟယ,ရော၊ ပွါ:စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ဥရသာ၊ရင်ဖြင့်၊

ပနုဒိသောဓိ၊ ပယ်တွန်းခ်ိသွားလေအုံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတုယာ၊ အဓိ အား၊ လောမသကဏ်ကိယောထေရော၊ ထောမသကဏ်ကိယထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓံဂါ တံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ထောမသကဏ်ကိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၇) ကစ္စိ၊ အသိုနည်း၊ ဝတ္ထုပသုတော၊ သင်္ကန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ ထေရ်သာသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်လော၊ ကစ္စိ၊ အတ္ထိနည်း၊ ဘူသနာရတော၊ အတ္ထာဘောကိုတန်ဆာဆင်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်လော ကစ္စိ၊ အသိုနည်း၊ သိဂါလမယ်၊ စင်ကြယ်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဖြင့်ပြီးသော ဂန္ဓံ၊ အနံ့သည်၊ တွံ့တဝေ၊ သင်အား သာလျှင်၊ ကိ၊ အဘာယ်ကြောင့်၊ ဝါယ သိ၊ လွှင့်ဝှေ့သနည်း၊ ဣတရာ၊ သိလမဂ္ဂိသော၊ ပဓာ၊ သတ္ထုဝါအင်ပေါင်းသည်၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသီလတည်းဟူသော အနံ့ဖြင့်ထုံခြင်းသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ ဗိုးစဉ်းမျှ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျတိရေကေန၊ ဗျတိရိက်အား ဖြင့်၊ သီလဂန္ဓဝါယနမေဝ၊ သီလတည်းဟူသော အနံ့ဖြင့်ထုံခြင်းကို သာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မုဂါ ဝိကဝုတ္တော၊ ဓမ္မုဂါမိကဏ်၏ သားဖြစ်သော မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာ ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ဓမ္မုဂါမိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၈) ဟာရိတ၊ ဟာရိတဥသုကာရော၊ လေးသမားသည်၊ တောဇနံ၊ ပြားကို၊ ဥစေ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကရောတိ ဗဟုဝ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အတ္ထာနံ ဝိမိကိုယ်ကို၊ သမုန္နမယံ၊ မှုန်းခြင်းသို့ ကျစ်ပ်သော ဌာမပေးမှု၌ ထိုပျင်းခြင်း မရှိတော်သဖြင့် ဝိရိယနှင့်သမာဓိမျှသည်ကိုယှဉ်စေလျက်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥဇုံ ဖြောင့်စွာ၊ ကရိတ္ဝာန၊ ပြု၍၊ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဇ္ဈတ္တိက်တို့ကို ဆိန်၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ခွဲသော်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟာရိတောထေရော၊ ဟာရိတထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဟာရိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၃၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဗာဓော၊ အနာသည်၊ ဥဒပ္ပဒေ ဖြစ်ထတ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဗာဓော၊ အနာသည်၊ သရပ္ပဒေ၊ ဖြစ် ရေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစိုးပြန်းခြင်း၌ အားထုတ်အံ့ဟူသော သ တိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်ထတ်၏၊ ကိံ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူ ကား၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ကာလောကာတော်၊ အနာဖြစ်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ပမဇ္ဇိတုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစိုးပြန်းခြင်း၌ မေ့လျော့ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤ

သို့။သတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းဌာနာဒုတိယဆုံးဟူသောသတိသည်၊ ဥပစာရ ဈာ၊ဖြစ်လတ်၏ဟူ၏ဟု၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိယောဇဝေရော၊ ဥတ္တိယဝေဒနာသည်၊ မှုမ်ဝ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊အဘာဝသိဒ္ဓ၊ဆိုပြီ။ ။

ဥတ္တိယဝေဒနာဝါဒသာအနက်ပြီး၏။

တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋေ၊ဝဋ်တည်း။ ။ တဿ၊ထိုတတိယဝဋ်၏ဥဒါနဲ့ဥဒယနှင့်သည်၊ ဟုဘိ၊သိလအစရှိသောကျေးဇူး အပေါင်းကိုရှာဖွေ်းလေ့ရှိသော၊နိဗ္ဗောဓေ၊ နိဗ္ဗောဓဝေဒနာသည်းကောင်း၊ စိတ္တကောဝေရော၊စိတ္တကဝေဒနာသည်းကောင်း၊ဂေါပါလပ္ပေ့ရော၊ဂေါပါ လဝေဒနာသည်းကောင်း၊သုဂန္ဓော၊ သုဂန္ဓဝေဒနာလည်းကောင်း။ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယဝေဒနာလည်းကောင်း၊အဘယော၊ အဘယဝေဒနာသည်းကောင်း၊ထေ ရောလောမသကဂိယော၊ လောမသကဂိယဝေဒနာလည်းကောင်း၊ဒမ္မဂါ ဓိကပုတ္တော၊ဒမ္မဂါဓိကသားဖြစ်သောဝေဒနာသည်းကောင်း။ ဟာရိတော၊ ဟာရိတဝေဒနာသည်းကောင်း။ ဥတ္တိယော၊ ဥတ္တိယဝေဒနာလည်းကောင်း၊ဟု တိဟုမေ၊ဤတကျိပ်တို့တည်း၊ဟုတိ၊ဤသည်လျှင်တည်း။ ။တတိယဝဋ် ပြီး၏။ ။

ကေနိပါတ်-၄-စတုဋ္ဌဝဋ်။

(၃၁) ဘော၊အချင်းတို့၊ခုံသေတိ၊မှက်တို့ဖြင့်ထည့်းကောင်း၊မကသေ တိ၊ခြင်တို့ဖြင့်ထည့်းကောင်း၊ဗုဇ္ဈော၊ကိုက်ခဲခြင်းဖြင့်ဝေ့ဝေ့အပ်သောဝါသည် အရည်ညှိ၊ကုထဏေးတာ၊အပြန်ပါးရာ၊အတိုင်းအရည်ရှိသောတောကျောင်း ဖြစ်သော၊ဗြဟ္မာဝဝနေမ၊ဟာဝဝနေ၊မျှားစွာသောသစ်ပင်ချုံတို့ဖြင့်ပြည့်သော တောကြီး၌၊ဝသန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊နှါဂေါ၊စစ်ထိုးခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော ဆင်ဖြောင်သည်၊သံဂါမသိသေ၊စစ်ဦး၌၊ပရသေနံ၊ သူတပါး၊စစ်သည်ကို၊ ပဟာရတိဝိယ၊ပုတ်ခတ်သကဲ့သို့၊တဒြာဝိ၊ထိုတောကြီး၌လည်း၊သတော၊ တောကျောင်း နေခြင်း၌ဘုရားတို့သည် ရှိုးမွမ်းအပ်၏ ဟုဖြစ်သောအား ထုတ်ခြင်းသဘာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသယော၊ မှက်ခြင်စသည်တို့၏အဝေ့ ကိုသည်းခံ၍နေရာ၏။ ဟု၊ ဤသို့၊ဥာတကော၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သညာ ပေတိ၊မှတ်စေ၏။ ဟု၊ ဤသို့။ ဂဟာရတိရိယောထေရော၊ ဂဟာရတိရိယ ထေရ်သည်၊ဟုမ်ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာဝသိဒ္ဓ၊ဆိုပြီ။ ။

ဂဟာရတိရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၂) ဘာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဖိရမာနေန၊ ဆိုခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၄

ထည့်ကောင်း၊ တပ္ပဟာနေန၊ တဏ္ဍိတပါးသောဒိုးတို့ဖြင့်မသောင်ခြင်းမှ ထည့်ကောင်း၊ နိဗ္ဗုတိ၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗိယံ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိမြဲမြံတည်သော၊ ပရမံသန္တိ၊ ဖြတ်သောငြိမ်းရာဖြစ်သော ယောဂကျွေးမံ၊ ယောဂထေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်ဖြတ်သောတရားမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗေယျံ၊ ရောက် လေအုံ့။ အာဟု၊ ဤသို့၊ သုဠိယောထေရော၊ သုဠိယထေရ်သည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ သုဠိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၃၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဗိယတ္တိ၊ ချစ်ဖွယ်သော၊ ကေဝုတ္တတ္တိ၊ တယောက်ထည့်သောသားမြီ၊ မာတာပိတရံ၊ အမိအဘာတို့အား။ ကုသလော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောမေတ္တာတရားကို ပွါးစေခြင်းငါအလိုရှိသည်၊ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးရုံသောအရေ၀ ဘာ၀အရိုက်အတန်တို့မြီ၊ အနေ္ဇာ၀တောသု၊ အတွင်း၀င်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ပါဏေသု၊ သတ္တ၀ါတို့မြီ၊ ကုသလော၊ စင်စစ်အစိုးအပွါး ကိုအလိုရှိသောအားဖြင့် ချမ်းသာခြင်းငါအလိုရှိသော မေတ္တာတရားသည်၊ သိယာဘာ၀ေယျ၊ ပွါးစေသဖြင့်ဖြစ်စေရာ၏။ အာဟု၊ ဤသို့၊ သောပါကောထေ ရော၊ သောပါကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

သောပါကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တောဒေ္ဓတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ အနှာ သနှာ၊ မနိုးကုန်မူကား၊ ဝရော၊ ယောဂျားအား၊ ဖြတ်၏။ အာဟု၊ ဤသို့၊ ဝိစာနတာ ပညာရှိသည်၊ နိဗ္ဗမေ၀၊ အမြဲသာလျှင်၊ အရည့်အရည့်တော၊ တောကျွေးမှ ဂါမာဂါမံ၊ ရွာသို့၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပါဂိသိ၊ ဝင်၏။ တတော၊ ထိုသို့ဝင်ပြီးသည်နောင်မှ၊ ပေါသိယော၊ ပေါသိယသည်၊ အနှာမန္ဒိယ၊ မပြောမဆိုမူ၍၊ တတော၊ ထိုညောင်စောင်း လေမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပဏ္ဍာဒိပဲ့ ဟု။ ဤသို့။ ပေါသိယောထေရော၊ ပေါသိ ယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ပေါသိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၅) ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သုခဿ၊ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဒ္ဒါဝရီ၏ ထိုချမ်းသာခြင်းကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ် သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ သုခံ၊ ဗလသမာဟတ် ချမ်းသာကို၊ လဘတေ၊ ရ၏။ ကေ၀လံ၊ သက်သက်၊ ဘဒ္ဒါစရီ၏ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်း သာအကျိုးဌါ ကျင့်သောသူသည်၊ သုခမေ၀၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာလျှင်၊

သဘာတေ၊ရသည်၊နှ၊မဟုတ်သေး၊ အထခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား၊ ကိုယ်တို့၌ ဤသူကားသိုလ်ရှိသောသူစသည်ဖြင့် မျက်မှောက်မျက်ကွယ်ကျက်စောခြင်းသို့လည်း၊ ပမ္ပေါတိ၊ရောက်၏၊ အသေဝဏ္ဏသဿ၊ ထိုကောင်းစွာကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယသော၊မျက်မှောက်၌ အခြံအရံများခြင်းသည်လည်း၊ ဝမ္ဘတိ၊ပွါး၏၊ ယောဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယံ၊ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌဂိကံ၊အဂ်ါ၈ရှစ်ပါး၌ဖြည့်ရံသော၊ အဋ္ဌသံ၊မဂ္ဂင်ဟူသောခရီးကို၊ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ဘာဝေတိ၊ဝမ္ဘတိ၊ပွါးစေ၏၊ မဂ္ဂံ၊အရိယာမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို၊ အမတသ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ အဖိဂမာယ၊ရခြင်းငှါ၊ဘာဝေတိ၊ဖိဖိသန္တာန်၌ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ထိုအရိယာမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားကို၊ နိပ္ပရိယာယေန၊မရှေ့ဆတ်ဆတ်အားဖြင့်၊ သုခဿ ဝဒါ၊ဝေဒနာ၊ သုခဿ ဝဒါ၊စာရံဟူ၍၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဤသို့၊သာမညကာနိထေရော၊ သာမညကာနိထေရသည်၊ ဓမ္မပဒါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။သာမညကာနိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

[၃၆]၊ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ သုတံ၊ အလိုနည်းခြင်းစသည်နှင့်ဟုဥ္စ သောကထာဝတ္ထုကိုကြားနာခြင်းသည်၊သာဓုသုနှုရံ၊ကောင်းစွာ၏၊ စရိတဂံ၊ထိုအလိုနည်းခြင်းအစရှိသောအလေ့အကျက် အကျင့်သည်၊ သာဓုသုနှုရံ၊ကောင်းစွာ၏၊ သဒ္ဓါသဒ္ဓကာလေ၊နဝမဗျိုမထေရဟူရိယာပထနဝမဝတ္ထု ကာဆထတို့၌၊အနိုကေတာ၊ဟာ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါး၊လောကီအာရုံခြောက်ပါးတရားတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါကျင့်နေခြင်းသည်၊ သာဓုသုနှုရော၊ကောင်းစွာ၏၊အဗ္ဗုပုဿံ၊ပမ္ဘုပြုနိုင်သံသရာကို၊ နိဗ္ဗာန်ဟူဆိုအပ်သော ဝဝုမတ္ထအကြား ကိုမေးခြင်းကုသထဝမ္ဘစသည်တို့၏အနက်ကိုမေးခြင်းသည်ထည်း၊ကောင်း ပဒက္ခိဏာကမ္မံ၊ထိုသို့မေးပြီး၍ ထိုအဆုံးအမအတိုင်း ဌာနကန်စွာ ကျင့်ခြင်းသည်ထည်း၊ကောင်း၊သာဓုသုနှုရော၊ကောင်းစွာ၏၊ ဧတံ်သာမညံ်ဧသော်သမဏာဘာ၊ဝေါ၊သာဓုသုတံ်စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်ရံသော ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊အကိုဗ္ဗနဿ၊ထယ်ယာ၌ဌေ၌စသည်ကိုထိမ်းဆည်းခြင်းကြောင့်ကြမ္ဘာ့ရှိသောသူအား၊သာဓုသုနှုရော၊ကောင်းစွာ၏နှုတ်၊ ဤသို့ ကုမာဝုဏ္ဏောထေရော၊ ကုမာမည်သောသူ၏ သားဖြစ်သောထေရသည်၊ ဓမ္ဓပဒါထံ၊ ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ကုမာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၃၇)၊ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း တို့သည်၊ အသည္ဘဝ၊ထိုထိုသို့သောဇနပုဒ်ဖြစ်သော အကြီးတို့ကိုမပယ်သောအား

ဖြင့်ကိုယ်စိတ်ကိုမစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊နာနာနေ့ယဉ်၊အထူးထူးသောကာ
သိုတ္ထိုင်းကောသလတိုင်းစသောနေ့ပုန်းသို့၊ ယန္တိဂန္ဓန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဝိစ
ရန္တာ၊ထိုထိုသို့သောနေ့ပုန်းကိုကြီ့သောအားဖြင့်သွားကုန်သော၊တောဘိက္ခု
ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သမာဓိ၊ သောကုတ္တရာတရားကိုရခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်သောဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိကို၊ ဝိရာဇေန္တိ၊ ချုတ်ယွင်းစေကုန်
၏၊ရဠုစရိယာ၊ဤသို့ဖြစ်ကုန်သောတိုင်းနိုင်ငံ့နေ့ပုန်းသို့ဒေသစာရိသွားလေ
ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ကိ"ကရိသကိကို"နာမသာဝေန္တိ၊အာဘယ်မည်
သောအကျိုးကိုပြုပြီးစေနိုင်အံ့နည်း၊ နိဝုတ္ထကာဝ၊ အကျိုးမရှိသည်သာလျှင်
ကည်း၊ ဟာသ္ယာ၊ထိုကြောင့်၊ သာရန္တ"နေရာအရပ်၌ မြေထျော်ခြင်းဟုဆို
အပ်သောဝိတ်၏ညစ်ညူးခြင်းကို၊ ဝိနေယ္ယ၊ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ဖျောက်ရာ
၏၊ ဝိနေတ္ဝာ၊ဖျောက်ပြီး၍၊ ဗျာယေယ္ယ၊ အာမုဇ္ဇကေ့ပနိဗ္ဗာနဗျာန်သက္ခေ့ကေ
ပနိဗ္ဗာနဗျာန်ဖြင့်ပင်စားရာ၏၊အပ္ပရက္ခတော၊ ဗိန္ဓာဝိတက်တဏှာစသည်
တို့၏နိုင်ငံသို့မလိုက်ဖဲ့၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊ မနသိကရေ
ယျ၊နှလုံးသွင်းရာ၏ဟုတိ၊ဤသို့၊ကုမာဝုတ္တသ၊ကုမာရမည်သောသူ၏သား
ဖြစ်သော၊ထေရ သ်၊မထေရ်၏သဟာယကော၊အဖေါ်ဖြစ်သော၊ထေရော၊
သုဒန္တထေရ်သည်၊ဟုမ်ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး ၊

ထုမာထေရ်၏အဖေါ်ဖြစ်သောသုဒန္တထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၀) ယောဂဝံပတိ၊ အကြောင်းဂဝံပတိမထေရ်သည်၊ဟုဒ္ဒိယာ၊တန်ခိုး
အားဖြင့်၊သရဏဲ့၊သရဏဘူမည်သောမြစ်ကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ကြိုးစွာသောတောင်
ထွဋ်ကဲ့သို့ပြု၍တန်ခိုးစေ၏၊သောဂဝံပတိ၊ထိုဂဝံပတိထေရ်သည်၊အသိတော
တဏှာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော ဖြိုရာကင်း၏၊ ဒေဝန္ဒေ၊ခပ်သိမ်းသောသံယော
ဇဉ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းမှကင်း၏၊အနေဇော၊ဂဏှာဟူသောပြွန်လည်းမရှိ၊ သဗ္ဗ
သံဂါတိဂတ၊ ခပ်သိမ်းသော ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိတည်း ဟူသော
ပြိတ္တယ်ခြင်းကိုလွန်၍တည်ထသော၊ဘဝ သ၊ဘဝသုံးပါး၏၊ဝါရဂုံ၊နိဗ္ဗုန်
ထည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ရောက်ပြီးထသော၊ တံမဟာရဏိ"၊ထိုမြတ်
သောအသေကင်းမဲ့ခြင်းကို။ ဒေဝါဒိ၊နှတ်တို့ သည်ထည်း၊ နမသာန္တိ၊ ဂါဒိုးကုန်
၏ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဂဝံပတိထေရော၊ဂဝံပတိထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ပူဇေသာသိ၊ ပူဇော်ဆုံ၊ဟုတိ၊ဤသို့။ ဟုမ်ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အ
ဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး ၊ဂဝံပတိထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၁) ကောသမဟာ၊ဆိုရာဟန်။ သတ္တိယာ၊ထွန်မဖြင့်ကြွေမဋ္ဌောဝိယာ၊
နှိပ်ချဲ့ထိုးဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မတ္ထကေ၊ထိပ်၌၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်၊

ခုယ္ယမာနေ၊ ထောင်အင်သည်ရှိ၏သာ၊ တသေ၊ ထိုထောင်သောမီးကို၊ နိဗ္ဗာ
နဏ္ဍိ၊ ပြိုင်းစိမ့်သောဌာ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောတိ ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမရာဂ ပဟာနာယ၊ ကာမရာဂကို
ပယ်ခြင်းငှါ၊ သတော၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဟေ ဝိဟ
ရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိသေသ ထေရော၊ တိသ ထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါ
ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ တိသ ထေရဂါထာ အနက်ပြီး၏။

(၄၀) ဘော၊ သမဏ၊ အို ရဟန်း။ သတ္တိယာ၊ ဣန်မဖြင့်၊ ဩမဇ္ဇောဝိယ၊
နှိပ်၍ ထိုးဘိထက်သို့ ထည်း ကောင်း၊ မဏ္ဍကေ၊ ထိပ်ခ၌ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်၊ ခုယ္ယ
မာနေ၊ ထောင်အင်သည်ရှိ၏သော်၊ တသ၊ ထိုထောင်သောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပနဏ္ဍိ၊
ပြိုင်းစေခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောတိ ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဝရာဂံ၊ ဘဝရာဂကို၊
ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သတော၊ မမေ့မလျော့သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဟေ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏမာနော ထေရော၊ ဝဏ္ဏမာ
နထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဝဏ္ဏမာနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

စတုဏ္ဏော၊ ထေးရမြောက်သော၊ ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ်သည်၊ နှမ်ဖြီတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ။ တသ၊ ထိုစတုတ္ထဝဏ်၏ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဂယာ၊ ဂေတိ ရိယော
စ၊ ဂယာရေတိရိယာ ထေရ် သည်းကောင်း။ သုပ္ပိယော၊ သုပ္ပိယ ထေရ်သည်း
ကောင်း၊ သောပါကော စ၊ သောပါက ထေရ်ထည်းကောင်း။ ပေါသိယော စ၊
ပေါသိယ ထေရ်ထည်းကောင်း၊ သာမညကာနိ၊ သာမညကာနိ ထေရ်ထည်း
ကောင်း၊ ကုမာရပုတ္တော စ၊ ကုမာရပုတ်သော်သူ၏ သားဖြစ်သော ထေရ်လည်း
ကောင်း၊ ကုမာရပုတ္တ သဟာယ ကော၊ ကုမာရပုတ်သော်သူ၏ သားဖြစ်သော
ထေရ်၏အဖေါ်ဖြစ်သော သုဒန္တ ထေရ် ထည်းကောင်း။ ဂဝမ္ပတိ၊ ဂဝမ္ပတိ
ထေရ်သည်းကောင်း။ တိသ ဘဏ္ဍော၊ တိသ ထေရ်ထည်းကောင်း၊ မဟာ
ယသော၊ များသော ကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဝဏ္ဏမာနော စ၊ ဝဏ္ဏမာနထေရ်
ထည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ ဒသ၊ ဤတကျိပ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
တည်း။ ။ စတုတ္ထဝဏ်ပြီး၏။

ကေနိပါတ် ၅-ပဉ္စမဝဂ်။

(၄၁) ဘော၊ ပဗ္ဗဇိတ၊ အို ရဟန်း၊ ဝေဘာရသ၊ ဝေဘာရတောင်၏
ထည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍဝသ၊ ပဏ္ဍဝတောင်၏ လည်းကောင်း။ ဗိဝရံ မဗ္ဗံ၊

အသယိသို့၊ ဗိဇ္ဇုတာ၊အခါမဲ့ရိပသိ:ကြီ:ရှာသောအခါပြစ်သောလျှင်စစ်ခွဲယဉ်ကို ဝတ်၊အနုပတန္ဓိ၊ဟောင်ကြား:ခ္ခဝင်သကဲ့သို့ သွား:ကုန်၏၊ ဂိရိဂတော၊ ဘောင်လိုက်ထဲသို့ဝင် သည့်၊ နာဘိ၊မဖြစ်၊အပ္ပဋိမသ၊အတုမရှိထသော၊ တာဒိနော၊သည့်:ခံခြင်:စသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝေ:ကွာ၊ ခင်ခ္ခြစ်သော သား:တည့်:၊ ဗျ:ယတိ၊ အာခုမ္ဘဏေ၊ပနိဗ္ဗာနဗျာန်ယကွဘဏေ၊ပနိဗ္ဗာနဗျာန်ဖြင့်ဝင်စား:၏၊ အာ:ဟု ၏သို့၊ သိရိဝဏ္ဏောထေရော၊သိရိဝဏ္ဏထေရ်သည်၊ဆုမ်ဂါထာ ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ။

သိရိဝဏ္ဏထေရဂါထာအနက်ပြီ:၏၊

(၄၂) စာ:ထေဥပစာ:ထေသိသူပစာ:ထေ၊အိုစာ:သာဥပစာ:သာသိသူပစာ:သာတို့၊ပဋိသန္ဓိကာ၊ ချမ်းသာ:သော သက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၊ကုန်ကုန်ကုသနည်:။ ဝေါကုမ္ဘာကာ၊သင်တို့၏၊ ဝါလ၊သား:ငြီ:ကို၊ဝေဓိဝိယ၊ပစ်နှိုင်သော၊ထေ:သမား:နှင့်တူသောထက်သောလျှင်သော၊ပညာရှိသော မာ ဂုဏ်ထွေ့ရှာ၊ဥိ:ရိ:ဖြစ်သော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ထေရ်သည်၊ ယဘ္ဘာ၊ အကြောင်ကြောင့်၊ အာဂ၊ဟာ၊လာပြီ၊ တဿာ၊ထိုကြောင့်၊ သမဏာသညံ၊ရဟန်:ဟူ၊သော၊အမ်ပတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ သတိသမ္ဗဇ္ဈ ညဟုတ္တာ၊ သတိပညာ၊အဆင်အခြင်နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရတ၊နေ၊ကုန်သော၊ ဒ္ဓာ၊ဤသို့၊ခဒိရဝနိယောထေရော၊ ခဒိရဝနိယာမထေရ်သည်၊ သာမဏေ ရေ၊သာမဏေတို့ကို၊ ဩဝါဒ၊ခါ:နေ:နှ၊အဆုံ:အမက်ပေ:သဖြင့်၊ ဆုမ်ဂါထ၊ ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ။

ခဒိရဝနိယာထေရဂါထာအနက်ပြီ:၏၊

(၄၃) အာ:ဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မေ၊ငါ့အား၊သုရတ္တိကော၊ကောင်:စွာစင်စစ်အား:ဖြင့်တဟန်ဘဝ၌ မဖြစ်ခြင်:ဟူဆိုအပ်သောလွတ်ခြင်:ရှိ၏၊ သာဟု သုဠု၊ကောင်:စွာသျှင်၊သုရတ္တိ၊ကော၊ကောင်:စွာစင်စစ်အား:ဖြင့်တဟန်ဘဝ ၌မဖြစ်ခြင်:ဟူဆိုအပ်သောလွတ်ခြင်:သည်၊ အမှ၊ဖြစ်၏တကား၊တိတိခုဇ္ဇ ကောဟိ၊သုံ:ပါ:သောကုန်:ခြင်:ကောက်ခြင်:တို့မှ၊ သုရတ္တိ၊ကော၊ ကောင်: စွာစင်စစ်အား:ဖြင့် တဘန်ဘဝ၌ မဖြစ်ခြင်: ဟူဆိုအပ်သော လွတ်ခြင်:ရှိ သည်၊အမှ၊ဖြစ်၏တကား၊ အသိတာ သု၊ရိတ်သောကာထတို့၌၊မယာ၊မယ်၊ ငါ့အား:၊ခုဇ္ဇာ၊ ကုန်:၏၊နဂ်ထာသု၊ထွန်သောအခါတို့၌၊မယာ၊ငါသည်၊ခုဇ္ဇာ၊ ကုန်:၏၊ခုဒ္ဒကုဒါထာသု၊ပေါက်တူ:ပေါက်သောကာထတို့၌၊ ခုဇ္ဇာ၊ကုန်:၏၊ မေ၊ငါ၏၊ဟုဝေ၊ဟုဝေ၊သမိပေ၊ယော၊ဤအနိ:အနိ:ရှိသောလျှင်၊ ယဒိဒိ ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်၏ရှင့်၊ အထ၊ဝါ:၊ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်သည်း၊ တော

ဟိ၊ ထိုတစ်ဦးထွန်းသွားပေါက်ကျားတို့ဖြင့်၊ အလမေဝအလမေဝ၊စွမ်းနှင်စွမ်းနှင်သဏ္ဌာင်ကတည်း၊သုမင်္ဂလ၊သုမင်္ဂလ၊ ရှာယာ၊ရှာန်ကိုဝင်စားလော သုမင်္ဂလ၊သုမင်္ဂလ၊ ရှာယာ၊ရှာန်ကိုဝင်စားလော၊ သုမင်္ဂလ၊သုမင်္ဂလ၊အပ္ပမတ္တော၊မဒ္ဒေမတ္တော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရ၊နေလော၊ရှုတိ၊ဤသို့၊သုမင်္ဂလော ထေရော၊သုမင်္ဂလထေရ်သည်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဩဝါဒဝေသေန၊ဆုံးမသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ရှုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

သုမင်္ဂလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၄) အမ္ဘ၊အမိ၊မတံ၀ါ၊သေသောသူကိုထည်း၊ ဥန္ဒိသ၊ရည်၍၊ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်၏၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဇီ၀ံဇီ၀ဉ္စ၊ အသက်ရှင်ထျက်၊နေဒိသတိ၊ အရေ၀ါတပါးသို့ပဲသောအားဖြင့်မထင်၊ တံ၊ထိုသူကို၊ ဥန္ဒိသ၊ရည်၍၊ ရောဒန္တိ၊ငိုကြွေးကုန်၏၊ အမ္ဘ၊အမိ၊ ဇီ၀ဉ္စ၊အသက်ရှင်သောအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော၊ ပုရိသေ၊ရှေးမှ၊ မြို့တော်တည်သော၊ ခံ၊ငါ့ကို၊ပ သဟန္တိ၊ဖြင်ထျက်၊ကသ္မာ၊အဘာယင်ကြောင့်၊အမ္ဘ၊အမိ၊ခံ၊ငါ့ကို၊ဥန္ဒိသ၊ရည်၍၊ယံရောဒတိ၊ အကြင်ကြောင့် ငိုကြွေး၏၊ တံ၊ထိုသို့ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ သာနုဇ္ဇေရော၊သာနုထေရ်သည်၊မာတုယာ၊အမိအား၊ရှုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

သာနုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၅) ဘဒ္ဒေ၊ကောင်းသောလျှင်ခြင်းအားလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊အာစာ ဥ၊အကြောင်းမဟုတ်သည်ဟုတ်သည်ကိုထိသောနှားအာစာနည်သည်၊ ခလိတ္ထာ၊သွားမြဲသောထမ်းဂျချော်၍၊ပဒိုတိဋ္ဌတိယထာ၊တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်ဌမိမိကိုယ်ကိုတည်ဖြန့်စေသကဲ့သို့၊ဝေ၀ံတထာ၊ထိုအတူ၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓ သ၊ဖြတ်စွာတုရားတို့၏ ဒသသုသမ္ဘုန်း၊ ပညာအမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော နှားအာစာနည်နှင့်တူ၏သော၊ သာ၀ကံ၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ခလိတ္ထာ၊ ကိလေသာဟူသောပင်ပန်းခြင်းကြောင့်ပြစ်မှား၍ ပြုပိသောအားဖြင့်ချော်သော်ထည်း၊ပဒိုတိဋ္ဌတိ၊အားထုံ့ထနှင့်ပြည့်စုံသောအားဖြင့်ပကာတော့ဟုတ်မှန်သောအမြင်ဌတည်၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ရေမဏိယဝိဟာရိတ္ထော၊ရေမဏိယ ဝိဟာရိထေရ်သည်၊ အရိယ၀ိမ္မာမိဂမဒိပနေန၊ အရိယာတို့၏တရားကိုရခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ရှုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ရေမဏိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၆) မာရ၊မာရ်မင်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါဖြင့်၊အဂါရ၊ရှိသော၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူတို့ကြောင့်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော

ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဋ္ဌဗိုတောရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ မေ၊ငါ၏၊ သတိစ၊ အာဂုဂ်ခေါ်ခြင်း သတိသည် ထည့်ကောင်း၊ ပညာစ၊ ပညာသည်ထည့်ကောင်း၊ ဣရိယာပထမ၌ ဤတရားတို့သည်၊ ထုစ၊ ပွါးခြင်းသို့ရောက်ထုန်ပြု၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တဥ္စ၊ စိတ်သည်ထည့်ကောင်း၊ သုသမာဟိတ်၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြု၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မစ်ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဓိသ၊ ရည်၍၊ ယာနီ၊ ရှုပါနိ၊ အကြင်ဘာဝ ပြန်သောအဆင်းတို့ကို၊ တွေ့၊ သင်မျှော်မင်းသည်၊ ကာမံ ကရထ၊ အကယ်၍ ပြုကြလင့်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ပြုသော်လည်း၊ ဝံမမ၊ ငါ့အား၊ နေဝ ဗျာ ပေါ်သတိ၊ ကိုယ်၏တုန်ထွတ်ခြင်းမျက်ကို ပြုနိုင်သောဌာနထည့်၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ်ဓိ ဣဇ္ဇရော၊ သမ်ဓိ၌ထေရ်သည်၊ မာရသ၊ မာရ်မင်းအား၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ၊ ၊သမ်ဓိ၌ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၄၇) ဝိရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ အရှင်သုရား၊ တွေ့၊ အ ရှင်ဟုရား သည်၊ သဗ္ဗဒိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိပ္ပရုဇ္ဇော၊ ထွက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတောယသ္မာ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ်၊ ငါ သည်၊ တုယ်၊ အရှင်၏၊ အပဒါနေ၊ အသုံးအမဟုတ်ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ထိုသွား ရာခရီး ဖြစ်သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းသောအာသဝေါ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ တာဒိသသ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တေ၊ အရှင်သုရား အား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၏ အတ္ထု ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇယောထေရော၊ ဥပ္ပဇ္ဇယ်ထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာ သုရား အား၊ ထောမနာ ကာရေန၊ ပြိုမ်းသောအခြင်းအရေးဖြင့်၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ဥပ္ပဇ္ဇယ်ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၄၈) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အာဟ၊ ငါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိ ယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဋ္ဌဗိတောရဟန်းပြုသည်၊ အ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ အနရိယံ၊ အရိယာ တို့၏အကျင့်မှကင်းသော၊ ဒေါသသံဟိတံ၊ ရာဂစသောအပြစ်နှင့်တကွဖြစ် သော၊ သံကပ္ပံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောယုတ်မာသောအကြံကိုကြံဘူးသည် ကို၊ နာဘိဓာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဠ္ဠယောထေရော၊ သဠ္ဠယ်ထေရ် သည်၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ၊ ၊

သဠ္ဠယ်ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၄၉) မာရ၊ မာရ်မင်း၊ စိဟစိဟာတိ၊ စိဟစိဟာဟူ၍ မပြတ်ဖြစ်သော အသံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်စိဟစိဟာဟူသော အမည်ကိုရကုန်သောသူ

ဘိုရ်၏၊ အာဘိနှဒိတေဟိ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော ကြီးစွာသော အသံကို ကြောင့်၊ ဖုမတို့အရသော်၊ ဤတောကြီးခဲ့၊ သိပ္ပိကာဘိရုတေဟိစ၊ သို့ပ္ပိက အမည်ရှိကုန်သောအနာတို့ဖြင့်ကြွေသောကိုယ်ရှိကုန်သောသူယောက်တို့သည်။ ဗန္ဓတဇ္ဇယထား၊ ကုန်ဆွတ်ရာသကဲ့သို့၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ တော်စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်၊ နဗန္ဓတိ၊ မတုန်ဆွတ်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ကေဏ္ဍ၊ တရထည်းသောဈာန်ခဲ့၊ နိရတံအတိရတံ၊ ရွှေလျှော်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကမ္ဘဋ္ဌာနတော၊ ကမ္ဘဋ္ဌာန်း၌၊ နဗန္ဓတိ၊ မတုန်ဆွတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာမဏေယ္ယ ကောထေရော၊ ရာမဏေယျကထေရ်သည်၊ မာရသေ၊ မာရ်မင်းအား၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ရာမဏေယျကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝရကို၊ ခြွေနှင့်တကွသော မြေကို၊ သိမ္ဘတိ၊ သည်းစွာသောဆိုးညစ်အယဉ်တို့ဖြင့်သွန်းအပ်ပြီ၊ မာလုတော၊ ရေပေါက်နှင့်ရောသောချမ်းမြေ့သောလေသည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇုတာ၊ လျှပ်စစ်ကို့သည်၊ နဘေ၊ ကောင်းကင်ခဲ့၊ မဟာမေဃတော၊ ဆိုးကြီးတွင်း၌၊ စရတိ နိစ္စဂန္ဓိ၊ အမြဲအမြဲကျွတ်ပြောက်ကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရေစော၊ ထသော မြေသည်၊ ဥပသမ္ဘိယထား၊ ငြိမ်းကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတက်အစရှိကုန်သောဝိတက်တို့သည်၊ ဥပသမ္ဘိ၊ အရိယမဂ်ကိုရသည်ရှိသော်ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ တတော၊ ထိုအရိယမဂ်ကို ရသောကြောင့်၊ သဓ၊ အညီအညွှတ်၊ သုသမာဟိတံ၊ လေကုန်ကွာရာသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်၊ ဟုတ္ထ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပသမ္ဘိ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမလောထေရော၊ ဝိမလထေရ်သည်၊ အညျာကရဏေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းဖြင့်၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ဝိမလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ပဠမော၊ ငါးရေမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တတ္ထ၊ ထိုပဠမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ သိရိဝဏ္ဏောထေရော၊ သိရိဝဏ္ဏထေရ် လည်းကောင်း၊ ရေဝတောထေရော၊ ရေဝတထေရ် လည်းကောင်း၊ သုမင်္ဂလောထေရော၊ သုမင်္ဂလထေရ်လည်းကောင်း၊ သာနုသဝေယော၊ သာနုမည်သော်ထေရ် လည်းကောင်း၊ ရေမတိယဝိဟာရီစ၊ ရေမတိယထေရ်လည်းကောင်း၊ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇယော၊ ဥဇ္ဇယထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗယော၊ သဗ္ဗယထေရ်လည်းကောင်း၊ ရာမဏေယော၊ ရာမဏေယျ မည်သော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ်လည်း

ကောင်းစရာကဋ္ဌဟော၏။ သံသရာခရီးသို့ သွားရောက်ကျင် ထည့်ကြောင်း ဖြစ်သောကိုယေသော အစိန္တာကိုပယ်စွန့်ပြီးသော၊ ဝိမထောစ၊ ဝိမထေရ် ထည့်ကောင်း၊ ဖွဲ့တို၊ ၍သည့်ဝတ္ထုတည်း။ ။ပဌမဝဂ်ပြီး၏။ ။

ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်။

(၅၀) ဒေဝေါ၊ ရှိစပ်သည်၊ ယထာသုဂိတ်၊ ကောင်းစွာ ထစ်ကြိုး ထုက်၊ ဝသတိ၊ ရွာစေထော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိတို့ကို၊ ဆန္နာ၊ ရိုးအင်ကုန်ပြီ၊ နိုဝါတာသုခါ၊ ထေပြင်းဘေးရန်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော နေခြင်းရှိကုန်၏၊ မယ့်၊ ငါ၏၊ စိတ္တဇ၊ စိတ်သည့်ထည့်း၊ သုသမာဟိတ်၊ ထော ကုတ္တ။ သမာဓိအားဖြင့် ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီ၊ ဒေဝ၊ ရှိစာ်းနှတ်သား၊ အထဇ္ဈာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝ၀သနံ၊ ရှိစပ်းရွာခြင်းကို၊ စေပတ္ထယာသိ၊ အ ကယ်၍အလိုရှိအုံ၊ ပ၀သ၊ အရည်ထန်စွာရွာစေထော၊ ဖွဲ့တို၊ ၍ယို့၊ ဝေါဒိ ကောထေရော၊ ဝေါဒိဂ်ထေရ်သည်၊ ဖွဲ့ဝ်ဂါထံ၊ ၍ဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ဝေါဒိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၁) ဒေဝေါ၊ ရှိစပ်သည်၊ ယထာသုဂိတ်၊ ကောင်းစွာသိအင်သည့် နှင့်တူသောထစ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဂဇ္ဇနော၊ ထစ်ကြိုးထုက်၊ ဝသတိ၊ ရွာထော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိတို့ကို၊ ဆန္နာ၊ ရိုးအင်ကုန်ပြီ၊ နိုဝါတာ၊ ထေပြင်း ဘေးရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသောနေခြင်းရှိကုန်၏၊ စိတ္တဇ၊ စိတ် သည်၊ ကာယေ၊ ကရဇကာယ၌၊ သုသမာဟိတ်၊ ကာယဂတာသတိဘာ၀ နာ၏အစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီ၊ ဒေ၀၊ ရှိစပ်းနှတ်သား၊ အထဇ္ဈာဒါနိ ယခုအခါ၌၊ ဒေ၀ဝသနံ၊ ရှိစပ်းရွာခြင်းကို၊ စေပတ္ထယာသိ၊ အ ကယ်၍အလို ရှိအုံ၊ ပ၀သ၊ အရည်ထန်စွာရွာလော၊ ဖွဲ့တို၊ ၍သို့၊ သဗ္ဗာဟ ဗ္ဗေ ရော၊ သဗ္ဗာ ဟ ထေရ်သည်၊ ဖွဲ့ဝ်ဂါထံ၊ ၍ဂါထာကို၊ အ ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သဗ္ဗာဟ ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၃) ဒေဝေါ၊ ရှိစပ်သည်၊ ယ ထာသုဂိတ်၊ ကောင်းစွာသိအင်သည် နှင့်တူသောထစ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဂဇ္ဇနော၊ ထစ်ကြိုးထုက်၊ ဝသ တိ၊ ရွာထော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိတို့ကို၊ ဆန္နာ၊ ဖြက်စသည်ဖြင့် ရိုးအင်ကုန်ပြီ၊ နိုဝါတာ၊ ထေပြင်းဘေးရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသောနေခြင်း ရှိကုန်၏၊ ကသ်ကုဋိယ် ထိုကုဋိ၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမမေ့မလျော့ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာမိ၊ အရိယဝိဟာရစသည်နှင့်တကွ ဗုဒ္ဓရိယာပထဝိဟာရ ဖြင့်နေ၏၊ ဒေ၀၊ ရှိစပ်းနှတ်သား၊ အထဇ္ဈာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေ၀ဝ္ဘသနံ၊ ရှိစပ်း

မ္ဟာခြင်းကို၊ စေပတ္ထယသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရှာ လော၊ မ္ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝလ္လိယောထေရော၊ ဝလ္လိယထေရ်သည်၊ မ္ဟုမ်ဂ္ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊

ဝလ္လိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၅၄) ဒေဝေါ၊ ဖိုလ်ပေါ်သည်၊ ယထာသုဂတ်၊ ကောင်းစွာသိအပ်သည်နှင့် တူသောထစ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဝဇ္ဇကြော်ထစ်ကြိုးထျက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာလော၊ မေ ဝါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိတို့ကို၊ ဆန္နာ၊ ဖိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဝါတာ၊ ထပြင်း ဘေးရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသော နေခြင်းရှိကုန်၏၊ တသံ ကုဋိယံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ အနုတိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှစ်ယောက် ပြောက်သောဆောင်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ အရိယဝိဟာရစသည်နှင့် တကွမ္ဟုရိယာပထဝိဟာရဖြင့်နေ၏၊ ဒေဝ၊ ဖိုလ်နတ်သား၊ အထဗ္ဗဒါနိ၊ ယ ရှုအခါ၌၊ ဒေဝ ဝဿနံ၊ ဖိုလ်ရွာခြင်းကို၊ စေပတ္ထယသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရှာလော၊ မ္ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိယောထေရော၊ ဥတ္တိယ ထေရ်သည်၊ ဓမ္မဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊

ဥတ္တိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၅၅)၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဠနံဝနံ၊ ချက်စဉ်းညီနှင့် တူသောပန်း ပွင့်ရှိသော နွယ်တောသို့၊ ဩဂဟေတ္ဝာ၊ သက်၍၊ အာသန္ဒိ ကုဋိကံ၊ အခြေရှည် သောထေးတောင့်သော အင်းမျှင်ကို၊ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟာရတာ၊ နေသော၊ မ ယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက် အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော မဂ်ဟူ သောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ ဝုသိတံ၊ သုံးအစ်ပြီ၊ မ္ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အဠနံဝနိ ယောထေရော၊ အဠနံဝနိယထေရ်သည်၊ ဓမ္မဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိ တ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ အဠနံဝနိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၅၆) ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာယံ၊ ကုဋိ၌၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နိသိန္နော ထိုင်နေသနည်း။ မ္ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ခေတ္တာပါလော၊ လယ်စောင့်သည်၊ ဝုဏ္ဏတော၊ မေး အစ်သည်ရှိသော်၊ တောခေတ္တာပါလ၊ အိုလယ်စောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုဋိကာ ယံ၊ ကုဋိ၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိသော၊ သုသမာဟိတစိတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ၏၊ အာဝုသော၊ အိုလယ်စောင့်သောတကာ၊ ဧဝံ၊ ငါဆိုသော အတိုင်း။ ဘာနာဟိ၊ ဆိုလော၊ တေ ဘယာ၊ သင်သည်၊ ကတာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ အမောဃာ၊ အချည်းနှီးမရှိ

မျှားသော အကျိုးရှိသည်သာ ဖြစ်တည်း။ ဤတို့၊ ဤသို့၊ ကုန်ဝိ ဟာရိတ္ထေရော၊ ကုန်ဝိ ဟာရိထေရ်သည်၊ ခေတ္တပါလသား၊ လယ်စောင့်သောသူအား၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီး။ ကုန်ဝိဟာရိထေရ၏ဂါထာ အနက်ပြီး၏။

(၅၇) ဘောဘိက္ခု၊ အိုရဟန်း။ အယံ ကုဒို၊ ဤကုဒိုကား၊ ပုရာဏိကာ၊ ဟောင်းနွမ်းပြီ၊ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အညံ ဤကုဒိုမှတပါး သော၊ နဝံ၊ အသစ်သော၊ ကုဒိ၊ ကုဒိကို၊ ပဋိဃယသော၊ ဖြစ်စိမ့်သောဌာနတော်တို့၏ သော၊ သဗ္ဗေ နသန္တိ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအား ဖြင့်၊ ပုရာဏံ ဝိယ၊ ကုဒိဟောင်းကဲ့သို့၊ နဝါ ဘိ ကုဒိယာ၊ ကုဒိ သစ်ခြင်သည်း။ အာသံ၊ တောင့်တခြင်းတဏှာကို၊ ပိဏာဒယ၊ ကင်းစေထော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုန၊ တဘာန်၊ နဝါ ကုဒိ၊ အသစ်သော ကုဒိကို၊ နိမ္မဒ္ဒါ ဣသမာနာ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညံ နဝံ၊ တပါးသော အသစ်ကုဒိကို၊ အနေ ပွာဒေန္တော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ယထာ နိမ္မတ္တာ ကုဒိ ယာ၊ ဖြစ်ဖြီတိုင်းသော ကုဒိ၌၊ ဌဘ္ဘာ၊ တည်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိသည်၊ ကတ္ထာ ဇွဲ ပြုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသလော၊ ဤတို့၊ ဤသို့၊ ကုဒိ ဝိဟာရိတ္ထေရော၊ ကုဒိ ဝိဟာရိ ထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္တ ဆိုပြီ၊ ။

ကုဒိ ဝိဟာ ထေရ ဂါထာ အနက်ပြီး၏။ ။

(၅၈) မေ၊ ငါ၏၊ ကုဒိ ကာ၊ ကုဒိ သည်၊ ရမဏီယာ ဝတ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ ဝတကား။ သဒ္ဓါ ဒေယျာ သဒ္ဓါ ဒေယျတ္တာ၊ ကံကံ၏ အကျိုးကိုယုံကြည်သည်ဖြင့် ယူအပ်သော ကြောင့်၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ ဝတကား။ မေ၊ ငါ့အား၊ ကုမာရိဟိ၊ အိမ်မထောင်သေးသော သတို့သီးတို့ဖြင့်၊ နအဗ္ဗော အလိမရှိ၊ နာရီ ယော၊ အိုပိန်းမများ တို့၊ ယောသံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့ ၌ မကင်းသော ရာဂရှိကုန်သော သူတို့အား၊ အဗ္ဗော၊ ပိန်းမတို့ဖြင့် အလိုရှိ၏၊ တဟိ၊ ထိုပိန်းမတို့ကို အလိုရှိသော သူတို့၏ အထံ.ဖို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရမဏီယ ကုဒိ ကောထေရော၊ ရမဏီယ ကုဒိ ကထေရ်သည်၊ ဣတ္ထိနံ၊ များယောင်းလာ ကုန်သော ပိန်းမတို့အား၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ရမဏီယ ထေရ ဂါထာ အနက်ပြီး၏။ ။

(၅၉) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ဤရဟန်းအကျင့်ကား အိုခြင်း သေခြင်းမလွတ်လတ္တံ့ ဟုဖြစ်သော သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ မေ မယာ၊ ငါသည်၊ အရညေ၊ တောင်၌၊ ကုဒိ ကာ၊ ကုဒိကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ အပ္ပမတ္တော စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းခံမမေ့လျော့သည် ဖြစ်၍သည်း၊ အာဘာဝေ၊ ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းတော်သော လုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်

၍၊သမ္ဗာဒေနော၊ ပညာဒေသနာဆင်အောင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဒီသေတောဒီး ကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာမိ၊ နေ၏၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ ကောသလဝိဟာရိဣဿရော၊ ကောသလဝိဟာရိထေရ်သည်ပိုတိဝေ်ဂေန၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့်၊ အုပ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ကောသလဝိဟာရိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ခွေးခဲ၏၊ ယဒဣဿော၊ ယံအဿော၊ အကြင်နိမ္မာန်ဟူသော အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယဒဣဿာ နိမ္မာနဿ ဣဒံ အကြင်အကျိုးတို့ကို ပြီးစေခြင်းငှါ၊ ကုဒ်၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဖြစ်သော ကုဋိသို့၊ ပါပိသိ၊ ဝိပသဿနာရှုခဲ့သောငှါဝင်၏၊ တေသံ ကပ္ပာ၊ ထိုအကြံတို့သည်၊ ဆုတ်ခြည်သုံ့ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာဝိရဂ္ဂိ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာဖလ ဝိရဂ္ဂိတို့ကိုထည်း၊ ပဠေသဝ်ဂဝေသ ဣဿာ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဒါနိ ဆုဒါနိ ယ ခုအခါ၌၊ တေသ ဗ္ဗေ ဝ ထိုအလုံးစုံသောသုံးပါးသောဝိဇ္ဇာဖလဝိရဂ္ဂိတို့သည်လည်း၊ မယ္ဟံ ငါ့အား၊ ဆုဏ္ဏိ သုသမိဏ္ဏိ သု ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယကို၊ ဥဒ္ဓတ္တပဓာနတာ ထမေ့ခြင်း ဖြတ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကောသကိ ပါ၊ ထိုအကြံတို့သည်၊ ဆုဏ္ဏိ သုသမိဏ္ဏိ သု ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ သိဝ်လိ ဣဿရော၊ သိဝ်လိထေရ်သည်၊ ဆုပ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ပိတိဝေ်ဂေန၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့်၊ အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

သိဝ်လိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဆဠေ၊ ခြောက်ရခြောက်သော၊ ဝဠေ၊ ဝဲ၏သည်၊ နိမ္ဗိကော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။ တသ၊ ထိုဆဠ္ဘဝ၏၊ ဣဒါနိ၊ ဣဒါနိုး သည်၊ ဂေါ ဗိကော၊ ဂေါ ဗိကထေရ်ထည်း ကောင်း။ သုဗာဟု၊ သုဗာဟုထေရ်လည်း ကောင်း၊ ဝလ္လိ ယော၊ ဝလ္လိယထေရ်လည်း ကောင်း၊ ဥတ္တိ ယော ဆုသိ၊ ဥတ္တိယထေရ်ထည်း ကောင်း၊ အဇ္ဇုနဝနိ ယောထေရော၊ အဇ္ဇုနဝနိယထေရ်ထည်း ကောင်း၊ ရဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကုဋိ ဗိဟာရိနော၊ ကုဋိဗိဟာရိထေရ်လည်း ကောင်း၊ ရမ ဏီ ယ ကုဋိ ကော၊ ရမဏီယ ကုဋိကထေရ်ထည်း ကောင်း၊ ကောသလ ဥ ယ ကောသလ မည်သော ထေရ်ထည်း ကောင်း။ သိဝ်လိ၊ သိဝ်လိထေရ်ထည်း ကောင်း၊ ဆုတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ ဆဠ္ဘဝ ဂါ ပြီး၏။ ။

ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်။

(၆၁) ပသေသ၊ သော တာ ပတ္ထိမဂ် ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာ ဖြစ်သော သူသည်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ မ ဖေါ ဂ်မ ပြန်ခြင်းသို့ သော သူကို၊ ပဿတိ၊ ဤသူ

ကားမတောက်မပြန့်ဖြင့်သိသော သူဟူ၍ပညာမျက်စိဖြင့် ဖြင့်သိ၏။ အပ သေးကုန်မူ၊ ပညာမျက်စိမှကင်းသည်ဖြစ်၍တရားတို့ကိုမတောက်မပြန့်မသိ မမြင်သော ပုထုဇဉ်ကိုလည်း၊ ပသေတိ၊ ဤသူကား ပညာမျက်စိမှကင်း သော သူတည်းဟု မိမိပညာမျက်စိဖြင့်ဖြင့်သိ၏။ အပသေးကုန်လျှင်၊ ပညာမျက်စိ မှကင်းသောအလွန်ရိုက်စွာသော ပုထုဇဉ်ဟူ၏ကို သည်၊ အပသေးကုန်မူ၊ ပညာ မျက်စိမှကင်းသောတရားဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို မတောက်မပြန့်မသိ သောသူကိုလည်း၊ နပသေတိ နစာနာတိ၊ ဤသူကား တရားဟုတ်သည်မ ဟုတ်သည်ကိုမ၊ တောက်မပြန့်မသိသောသူတည်းဟုမသိဖြင်၊ ပသေတူမူ၊ ပညာမျက်စိနှင့်ပြည့်ရုံသော တရားဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိသော ပညာရှိကိုလည်း၊ နပသေတိ၊ ဤသူကား ဟုတ်မှန်စွာ တရားကို သိသော ပညာရှိတည်းဟုမသိဖြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝပ္ပေါ၊ ထရော၊ ဝပ္ပထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ဝပ္ပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၂) အာရုဏသာ ဝါရှင်တို့၊ ပဝနတ္ထိ၊ တောရောင်ခြည်၊ ဒါရကော်၊ သစ်ဖြင့် ပြီးသောကုဋိကို၊ အဝ,ပရိဋ္ဌိ အပရိဋ္ဌ ကြောင့်၊ မဝင်ပဲသွက်၊ မယံ၊ ဝါတို့သည်၊ ဧက ကာ၊ တဲယောက်အထည်းတည်း၊ အရဏေ၊ တောခွ၊ ပိဟာရာမ၊ နေကုန်ဆုံ၊ ဝေ၀ိဟာရတော၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်နေသော၊ တာသမေ၊ ထိုဝါ အား၊ ဗဟုကာ၊ များစွာသောအကျိုးတို့ကိုအလိုရှိသော အမျိုးသားတို့သည် မယံ၊ ဝါတို့သည်ထည်း၊ ဝိဇ္ဇိတ္ဝာ ထောရောဝိယ၊ ဝိဇ္ဇိတ္ဝာ ထေရ်ကဲ့သို့၊ ဟေ ခ ဗ္ဗနံ၊ အမိပ်ဖြစ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ အရဏေ၊ တောခွ၊ ပိဟာရေ ယျာမ၊ နေရကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩကောင်းသေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိဟယန္တိ အာဘိပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည် သည်ကား၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ သင္ဂ၊ ဂါမိနံ၊ နတ်ရွာသို့ထား သောသူကို၊ ပိဟယန္တိ ယထာ၊ တောင့်တကုန်သကဲ့သို့၊ မံ၊ ဝါကို၊ ဗဟုကာ၊ များစွာသောအကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ပိဟယန္တိ၊ တောင့်တ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇိတ္ဝာ ထေရော၊ ဝိဇ္ဇိတ္ဝာ ထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ဝိဇ္ဇိတ္ဝာ ထေရ ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၃) အာရုဏသာ ဝါရှင်တို့၊ ကုလလာ၊ စွန်ရဲတို့သည်၊ ရုတာ၊ တပါး သောစွန်ရဲနှုတ်သီး မှ ရွှေ ရည်ကျားသောသားတစ်ကို၊ ဘဏ္ဍိယံ၊ ပြောပြီ၊ ပတိတာ၊ ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂိဒ္ဓါ၊ တပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ဌာန်အပေါင်းတို့ သည်၊ ဝုန္ဒရောဂတာ၊ တဖန်တပ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပတန္တိ ဝိ ယ၊ ထိုးဆိတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေ၀တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သံသ

ချဉ်ကျင်လည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ရတာ၊ထင်ရှားရှိသောကိုယ်မှ ဝေ့ဝှေ့ကျကုန်၏။ တသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ပတန္ဓိ၊ငရဲစသော မြေဆင်းရဲဘုံနိုင်ကုန်၏၊ ပတိဘာစ၊ ဤသို့ငရဲစသည်တို့၌ ကျကုန်သော်လည်း၊ သမ္ဘဝဘုံဘာဝေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံသောဘဝ၌။ မို့တာ၊ တည်ကုန်သည်ရှိ၊ သော်၊ဂိဟ္ဌ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ယှဉ်ညီသည့်အစွမ်းဖြင့်ကာမရူပအရူပဘဝ၌ဘဝင်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ပုနရာဂတာ၊ဘဝသို့သား၊စေတတ်သောကံဖြင့်ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ဆင်းရဲခြင်းသို့ဘဝနှင့်ရောက်ကုန်၏၊ဣဒေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒေဝဘုတာ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏၊ မယံပန၊ငါတို့သည်ကား၊ကိစ္စ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး၊အပြားရှိသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကထံ ပြုအပ်ပြီ၊ ရမ္ဘ၊ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းချမ်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ခုတံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့်မြေ့လျော်အပ်ပြီ၊ သုခေန၊ဝိပဿနာချမ်းသာဖြင့်၊အနွေ့ဝတ်၊အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်သော၊ သုခဋ္ဌ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုထည်း၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကျောထေရော၊ပကျထေရ်သည်၊အညာဗျာကရဏာ ဝေသန၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြား၊သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ၊ပကျထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒုမဗ္ဘသာယ၊သရက်ပင်အမည်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်အပ်သောအမျိုးပါလိမည်လောပြည့်တန်ဆာမဲ့၊ဥပဋ္ဌေနော၊ထိုအမျိုးပါလိ၏ ဝမ်းဝ၌ဖြစ်ထသော၊ပဏ္ဍရကေတုနာ၊ဖြူသောအဝတ်တည်းဟူသောတံခွန်ရှိသောကြောင့်၊ ဧာဝေတာနဗဟုဇ္ဇော၊ ဖြစ်သော၊ ကေတုဟာ၊ မှန်ကင်းနှင့်တူသောမာနကိုပယ်ပြီးသောငါသည်၊ကေတုနာယော၊အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာကောဋ္ဌ၊ သေယျမာန်ဟာတိမာန်စသော မျိုးသောအပြားရှိသောမာန်တံခွန်ကို၊ ပဓံသယိ၊မာန်တည်းဟူသော အဆိပ်မရှိအောင်ဖျက်ဆီးပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမလကောဏ္ဍညောထေရော၊ဝိမလကောဏ္ဍညထေရ်သည်၊အညာဗျာကရဏာဝေသန၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြား၊သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ၊

ဝိမလကောဏ္ဍညထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၅) ဥက္ကေပကတဝန္တသ သုဏ္ဍနိပနည်းအတိုမျှတို့၏အထက်ဌာသ၊ရှာယ်ခြင်း ဖြင့်ထည့်ဆ်ာည်းသောဝန္တထေရ်သည်၊ ဗဟူဟိဝေသဟိ၊များစွာသောနှစ်ကိုဖြင့်၊ သက်လိတံ၊ပေါင်းသည်အစွမ်းဖြင့် နှလုံးဌိသုံးပါးသောဝိဇူကတ်ဘို့ကိုထား၊အပ်၏၊ သက်လိတံ၊တက္ကနက်စပ်သဖြင့်နှတ်သို့ကက်သည်ကိုပြုအပ်သော၊ယံဗုဒ္ဓေ၊စနံ၊အကြင်ဘုရား၊စကား၊တော်သည်၊

အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဗူဒ္ဓဝစနံ၊ ထိုဘုရားစကားတော်ကို၊ ဥဒ္ဒါနေပါရုဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဝပ်ပြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုနိသိန္ဓော၊ ကောင်းစွာထိုင်နေထူက်၊ ဧဟဗ္ဘာနံ၊ ဖိဖိသို့ကင်ထားထုန်သောလူတို့အား၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥက္ခေပကတာဝ ဣဿောထေရော၊ ဥက္ခေပကတာဝ ဣဿထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဥပေက္ခပကတာဝ ဣဿထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၆၆) မဟာဝီရော၊ သေးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်သော လုံ့ထရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောပြယုဂ်တရား ငါးပါးတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ ရောက်သောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေဃိယ၊ အို မေဃိယ၊ အပရိပက္ကာယ၊ မရင့်သေးသော၊ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ အာရုဟတ္ထ ဖိုလ်ကို၊ မှီးမပယ်ခဲမှာ၊ ဣဒါ ငါးပါ ထုန်သောတရားတို့သည်၊ ပရိပက္ကာယ၊ ရင့်စေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိ၏သည်ဖြင့်၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ခမ်းဆုံးမတော်မူသောတရားကို၊ သုတ္တာနု၊ ကြားနာရသောကြောင့် သတော၊ သမထံ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ၌မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ တေနဝိဟာရေန၊ ထိုသို့ဝိပဿနာ ဘာဝနာ၌မမေ့မလျော့နေခြင်းကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အားစဉ်အား လျော်စွာ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနံ၊ ဆုံးမတော်မူသော အကျိုင်း။ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေဃိယောထေရော၊ မေဃိယ ထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

မေဃိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၆၇) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယ္ဟံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ငါ၏သန္တာန်၌ဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ အရိယမဂ်ဟူသောမီးဖြင့်ထောင်စေအပ်တိုက်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝါ၊ ကာမဘဝကမ္မဘဝအစရှိကုန်သော၊ သင်္ခေ၊ အလုံးစုံသော ဘဝကိုးပါး၌ ဖြစ်သော တဏှာတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ မင်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သံသာရော၊ ခန္ဓာအာယတနဓါတ်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသောသံသရာစက်သည်၊ ဝိဝိတော၊ အဝေးသဖြင့်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ ဒုဒါနိ ယသုအခါ၌၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘဝနိဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကေဝလ္ယသဝ နိယောထေရော၊ ကေဝလ္ယသဝနိယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ကေဝလ္ယသဝနိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၆၈) အဓိစေတသော၊ ခစ်သိပ်:သော စိတ်တို့ထက်လွန်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အပ္ပမဏ္ဍတော၊ မမြေမထွေ့အပြစ်မရှိသောတရားတို့၌အာမုန်အကန့်ပြုလေ့ရှိထသော၊ ရနိုနော၊ရနိုဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်မည်သည်နှင့် ပြည့်စုံရုံသော ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ မောနမထေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌၊သုသိဏ္ဍတော၊ကောင်းစွာကျင့်အင်ပြီးထသော၊ တာဒိနော၊ထောကဝံရှစ်ပါးတရားတို့ကြောင့်မတုန်လှုပ်သောသတ္တဝါရှိထသော၊ ဥပသန္တာသု၊ငြိမ်သက်သော ကိုယ်စိတ်ရှိထသော၊ သဒါ၊အစဉ်ခစ်သိပ်:၊ သတိမတော၊မကင်းသောသတိရှိထသော၊ ဝိဓာသဝသု၊ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်အား၊သောကာ၊စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊နှာဝဏ္ဏ၊မဖြစ်ကုန်၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ကေဒါနိုယောထေရော၊ကေဒါနိုယထေရ်သည်၊ ဖွဝံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။ကေဒါနိုယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၉) အာရုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ မဟာတော၊မျှားမြောက်သော သိထစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၌၊မဟာရသံ၊မြတ်သောပိရတ္တိ အရသာဟုဆိုအပ်သော၊ သဒ္ဓညတ္တညာဏဝေရေန၊ မြတ်သောသဒ္ဓညတ္တညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံရုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒေသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတ္တာနု၊ကြားနာရသော်ကြောင့်၊ အမတသု၊သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ဟူသော်လည်း၊ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ပဗ္ဗဇိတဘဝ်ကျင့်ပြီ၊ သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂကွေမသု၊ယောဂ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ပထသု၊နိဗ္ဗာန်ကိုခြင်းအကြောင်း၌၊ကောဝိဒေါ၊လိမ္မာတော်မူ၏၊ဖွတိ၊ဤသို့၊ ဆဋ္ဌောထေရော၊ဆဋ္ဌထေရ်သည်၊ဖွဝံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဆဋ္ဌထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၀) ဖွဝေလောကေ၊ ဤလောကတွင်၊ သိလမေဝ၊စင်ကြယ်သောပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်သာလျှင်၊အဂ္ဂံ၊မြတ်၏။ပန၊ထိုထက်ကား၊ပညာဝါ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဥတ္တမော၊သေဋ္ဌော၊မြတ်၏၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌ ထည်းကောင်း၊ဒေဝေသု၊နတ်တို့၌ထည်းကောင်း၊ သိလပညာဏထော၊ သိလပညာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇယံ၊ယော၊ဆန်ကျင်တက်ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ယသာတို့ကိုအောင်နိုင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဖွတိ၊ ဤသို့၊ဝုဏ္ဏောထေရော၊ဝုဏ္ဏထေရ်သည်၊ ဖွဝံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။ဝုဏ္ဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

သတ္တမော၊ရုန်စ်ရပြောက်သော၊ဝင္ကေါ၊ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။တာသ၊ ထိုသတ္တမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းကား။ ဝင္ကေါ၊ဝပ္ပ ထေရ်သည်းကောင်း၊ဝဇ္ဇိပုတ္တောစ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရ်သည်းကောင်း၊ပက္ခော စ၊ ပက္ခထေ၏သည်းကောင်း၊ ဗိမလကောဏ္ဍညောစ၊ ဗိမလကောဏ္ဍည ထေရ်သည်းကောင်း၊ဥက္ခေပကတာဝဏ္ဏောစ၊ဥက္ခေပကတာဝဏ္ဏထေရ်သည်း ကောင်း၊မေဃိယောစ၊မေဃိယထေရ်သည်းကောင်း၊ကေဝဋ္ဋိကောစ၊ကေ ဝဋ္ဋိကထေရ်ထည်းကောင်း။ ကေဒါနိယသဟ္ဓောစ၊ ကေဒါနိယထေရ်သဟ္ဓ ထေရ်သည်းကောင်း။မဟာဇ္ဇလော၊ ဖြတ်သောပညာအားနှင့်ပြည့်စုံ သော၊ ပုဏ္ဏာ ဣတိ ရော၊ ပုဏ္ဏထေရ်သည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

သတ္တမဝဂ်ပြီး၏။

ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်။

(၇၀) သုသုခုမနိပုဏ္ဏာဘဒ္ဒဒသိနာ၊အလွန်ဖြင့်နိုင်ခဲသော နူးညံ့သိမ်မွေ့ သောသစ္စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသော အနက်တို့ကိုအနိမ္စဆင်ခြင်သည်သို့ ကင်ခ်ရှု တတ်ထားသော၊ မတိကုသလေန၊ပညာပွါးခဲ့သည်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မဝိစယသံဗောဇ္ဈင်ပညာကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လိမ္မာထသော၊နိဝါတဝုတ္တိနာ၊ သိတင်းကြီး သိတင်းပေါ်သိတင်းလတ်တို့၌ ထျော်ပတ်သောနှိမ့်ချသော အကျင့်ရှိထသော၊သံသေဝိတဝုဠ္ဠသိလိနာ၊ဘုရားတို့သည်အလေးဂကျာ ပြုအပ်သောသိလဖြင့် သိလရှိထသော၊ တေနုဝုဋ္ဌေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ရခဲ့သည်၊နဟောတိ၊ မဖြစ်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေသံ ဇ္ဈိ၊ဤအလုံးစုံကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသော သူသည်၊နစိရေ၊သေသော၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိဝဏ္ဏတိ၊ရ လိမ့်သတည်း။ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝဏ္ဏပါ၊သောထေရော၊ ဝဏ္ဏာပါလထေရ်သည်၊ ဒုတိယံ၊ ဤ၀ါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဝဏ္ဏာပါလထေရ၀ါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၂) သုသုဝနိတ္ထော၊ကောင်းစွာပွါးသော အရုက်အခက်အညွှန့်ရှိ ထသော၊ပဿာခဝေတော၊ အခက်တို့၏ အဆစ်အသက်ရှိရောက်သောခက် သေးရှိသော၊ကဋ္ဌရော၊ဝါးညွှန့်သည်၊ဒုန္နိက္ခမော၊ဝါးချုံမှထွက်နိုင်ခဲသည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေဏုထာ၊ထိုအဝှေ့အယိမိ၊ငါသည်ထည်း၊ ဘဂိယာယ၊မယား၊ဖြင့်၊မယ့်၊ငါ့အား၊အာနိတာယ၊ဆောင်အပ်သော၊ ဝုတ္တ ဓိဘာဒိ၀သေန၊ သားသွေးစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝနိတ္ထော၊ပွါးသောအ

ခက်အသက်သည်၊အာသတ္တိဝသေန၊ပြိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဒုန္ဒိဟဇနိ ယော၊အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောဂမ္ဘထုတ်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ် ရာ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အနုနိတာယ၊ မဆောင်အပ်သောမယား၊ဖြင့်၊ဒါနိ ဣဒါနိ၊ယရအခါ၌၊မံ၊ငါ့ကို၊ အနုမည္ဆံအနုဘာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍၊ ပဇ္ဇဓိ တော၊ရဟန်းပြုသည်၊အမှီ၊ဖြစ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာတုမောထေရော၊အာတု မထေရ်သည်၊မာတုယာ၊အမိအား၊ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊အာတုမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၇၃) ဓိ၊ဣဒ္ဓ၊ဩ၊အိုခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍သွားကျိုးခြင်းအရေ သိပ်ခြင်းဆံပြွန်ခြင်းနှင့်ပြည့်ရံသည်ကိုလည်းကောင်း၊ဒုက္ခိတံ၊ဆင်းရဲခြင်း သို့ရောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဗျာဓိတံ၊နာခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ဒီဃော၊ ဖြင့်၍၊အာယုသင်္ခါယံ၊ဇီဝိတခြေဟုဆိုအပ်သောအသက်၏ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်း သို့၊ဂတံ၊ရောက်သော၊မတံ၊ သေခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒီဃော၊ဥဃော်ဖြင့် ဖြင်၍၊တတော၊ ထိုအိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းမှ၊ အဟံ၊ငါသည်၊နိက္ခမိတုန၊ ထွက်ခြောက်၍၊ ပဇ္ဇဓိ၊ရဟန်းပြု၏၊ မနောရမာနိ၊ ရာဂမကင်းကုန်သော သောသူတို့၏နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊နိကာမာနိ၊ဝတ္ထုကာမ ဂုဏ်ဘို့ကို၊ ပဟာယပဇဟိတ္ဝာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ ပဇ္ဇဓိံ ဥပါဂတိ၊ရ ဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မာတာဝေါထေရေ၊ မာတာဝထေရ် သည်၊ကာမာနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ပဟာနကိတ္တနရခေန၊ပယ်ခြင်းကိုကြား သောအမြောက်ဖြင့်၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

မာတာပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၇၄) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ကာမဆန္ဒနှောစ၊အလုံးရုံအလိုဂို့အပ်သော ဝတ္ထုကာမ ဘို့ဖြစ်တတ်သောကာမဆန္ဒကိုထည်းကောင်း၊ဗျာပါဒေါစ၊စိတ်၏ ရုပ်ကြောင်းဖြစ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ထိန ဖိနှစ်၊စိတ်၏မခန့်ခြင်း အားမထုတ်ခြင်းထက္ကစ္စဟုဂ္ဂိသော ထိနစေတသိက်တို့၏ မခန့်ခြင်း အားမ ထုတ်ခြင်းထက္ကဟာဂ္ဂိသောဖိနကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်း ထက္ကဟာဂ္ဂိသောဥဒ္ဓစ္စဟုပြုအပ်ပြီးသောဒုစရိုက်မပြုအပ်သေးသောသုစရိုက် တို့ဖြစ်နှောင်ဟကဘာနပူဘာနခြင်းထက္ကဟာဂ္ဂိသောကုက္ကုစ္စကိုထည်းကောင်း ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဘုရားတရားသံဃာသိက္ခာသိတင်းသုံးဘော်တို့ဖြစ်ယုံမှားခြင်း ထက္ကဟာဂ္ဂိသော ဝိစိကိစ္ဆာကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ သတိ ဘိက္ခဝေ၊ အကြောင် ရှိပါနှင့်အားသတ္တိသော၊ အချင်းခပ်သိပ်၊ သမ္ဘဝေ ဣဋ္ဌာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်တတ်၊ ဣဓ သတ္ထာ ဘိက္ခဝေ၊

ထိုရဟန်းအား၊ကိုယ်၊တစ်ကိုယ်တည်း၊ပြိုဘွယ်ကိစ္စသည်၊နတ်ဆိုး၊မ
ရှိ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ သုယာမနောထေရော၊ သုယာမနထေရ်သည်၊ အညာပဒေ
သေန၊သူတပါးကိုညွှန်းခြင်းဖြင့်၊ အညံ့ဗျာဂရဏေန၊ အရေဟတ္တဖိုလ်ကို
ကြားခြင်းဖြင့်၊ဟူမ်ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

သုယာမနထေရ၏ဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၇၅) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ သုဝိဟိတာနံ၊ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော
တရားဒေသနာရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဓသဿနံ၊ မှားရခြင်းထို
အရိယာတို့၏တရားကိုကြားနားရခြင်းသည်၊ သာရ၊ကောင်းကျိုးချမ်းသာ
ကိုဆောင်တတ်သည်သာလျှင်ထည်း၊တော်၊ ထိုအရိယာသူတော်ကောင်း
တို့သို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ကပ်၊ ၊ယုံမှားခြင်းကို၊ပုန်ဆန်နေပါ၊မေးခြင်းမ
ထည်း၊ကပ် ၊ယုံမှားသောဒုဏ်ကို၊ ဆိုင်ရာတိပဋိပဒါနောဒေတိ၊ ဖျောက်နိုင်
၏၊ ဗုဒ္ဓ၊ပညာ၏ ပွါးခြင်းသည်ထည်း၊ ဝမ္ဘတိ၊ပွါး၏၊ တော၊ ထိုအရိယာ
သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ဗာဟုဓိ၊သူဖိုက်ကိုလည်း၊ပဏ္ဍိတံ၊ပဏ္ဍိတဘာဝံ၊
ပညာရှိ၏အဖြစ်သို့၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ တသ္မာတေနကာရဏေန၊ ထိုသို
့ဆိုအပ်ပြီးသော အားကြောင်းကြောင့်၊ သတံ၊အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့
နှင့်၊သမာဂမော၊ပေါင်းဘော်ရခြင်းသည်၊ သာရ၊ကောင်းကျိုးကို ဆောင်
တတ်သည်သာလျှင်ထည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ သုသာရဒေါထေရော၊ သုသာရဒ
ထေရ်သည်၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယာနိသံသကိတ္တနေန၊ သူတော်ကောင်းတို့
နှင့်ပေါင်းဘော်ရခြင်းခဲ့ အကျိုးစက်ကိုကြားသဖြင့်၊ ဟူမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊သုသာရဒထေရ၏ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၇၆) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဥပ္ပဂန္ဓေသု၊ တက်သော မာနဥဿဒ္ဓတ္ထ
သာရမ္ပအစေရှိသည်တို့ဖြင့်မငြိမ်းကုန်သေးသော သူတို့၌၊ နိပတေနုပ္ပတေ
ယျ၊ထိုဘရားတို့ကို ကြည်သဖြင့်ခိုမှီချသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်
ရာ၏၊နိပ္ပတဂန္ဓေသု၊ပျင်းသဖြင့်ဂုဏ်မှ ယုတ်ကုန်သောသူတို့၌၊ ဥပ္ပတေယျ၊
ပျင်းခြင်းမှလွတ်စေ၍ လုံ့လအားထုတ်သဖြင့် သိထစ်သော ဂုဏ်အားဖြင့်
ဖြစ်စေရာ၏၊အဝသမာနေသု၊ကိုယ်သာဟူသောအပေါင်းအဘော်ဖြင့်မနေ
ကုန်သောသူတို့နှင့်၊ဝသော၊ထိုအရိယာသူတော်ကောင်းတို့အလိုသို့လိုက်၍
နေရာ၏၊ရေမမာနေသု၊ကိုယ်သာကာမဂုဏ်ဖြင့်မြေ့လျော်၍နေကုန်သောသူ
တို့၌၊နောရေမနခမေယျ၊ဖိဖိသည် ကာမဂုဏ်ဟူသော မြေ့လျော်သောအ
ခြင်းအရာဖြင့် မနေရာ၊ နိရာမိ၊ချာနာဒိရတိယာ၊ အာမိသကင်းသော၊ချာန်စ
သောမြေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ရေမယျ၊ မြေ့လျော်နေရာ၏၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝိယဒ္ဓ

ယောထေရော၊ဝိယဇ္ဇယထေရ်သည်၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ၊ဝိယဇ္ဇယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၇၇) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ဣဒံဝိတ္ထံ၊ဤစိတ်သည်၊ ပုရေ့ရှေးစိတ်ကို မနှိပ်ဖိကာသင့်၊ အစာရိ၊ မဟာညီတန်းသောအားဖြင့်ထိုထိုသို့သောအာရုံနှင့် လည်း၏၊ စာရိကံ၊အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံနှင့်ပြစ်၏၊ ယေနအာရုမ္ဘတောနု၊အ ကြောင်အာရုံဖြင့်၊ဣဒုဿ်ကံ၊အလိုရှိ၏၊ ယတ္ထ၊အကြောင်အာရုံ၌၊ ကာမံဣဿ်ဆိုတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုအာရုံသို့၊ ယထာသုခံ၊အလိုရှိသောအတိုင်းသွား သောအားဖြင့်ချမ်းသာသည်ကို၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဓွ၊ယာ၊ တံစိတ္တံ၊ထိုအလို ရှိတိုင်းသွား၊သောစိတ်ကို၊ ယောနိသော၊သင့်သောအကြောင်းအား၊ဖြင့်၊ နိဂ္ဂ ဟိဿာမိ၊ဆဆိတ်အတောက်မရှိအောင်ရှိပ်ပေအုံ၊ ယထာကိံ၊အဘယ်ကဲ့ သို့နည်းဟူမူကား၊ပဟိန်း၊အမုံယစ်သဖြင့်ပျက်သော၊ ဟတ္ထိ၊ဆင်ဆိုးကို၊ အာဏိသဠဟော၊ချုန်းကိုကိုင်စွဲသောဆင်ဆရာသည်၊နိဂ္ဂဟောဝိယ၊လွန်၍ မပြေးနိုင်အောင်ချုန်းဖြင့်ရှိပ်ဆွဲသကဲ့သို့တည်း၊ ဟောနှင့်သောမနသိကာရေ နု၊အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ထိုဆင်ရိုင်းနှင့်တူသောစိတ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းမှလွန်၍ မပြေးစိမ့်သောဥ ရှိပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထောရောဟ ပုတ္ထောထေရော၊ဟတ္ထောရောဟပုတ္ထထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး၊ ၊ဟတ္ထောရောဟပုတ္ထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၇၈) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ယံဥာဏံ၊အကြောင်အရဟတ္ထမဂ်ဥာဏ်ကို၊ အနိဗ္ဗိသံအဝိနဿန္တော၊မရသည်ဖြစ်၍၊ အနေကာစာတိသံသာရံ၊ များစွာမရေ တွက်နိုင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသောသံသရာကာလပတ်လုံး၊သန္ဓာဝိသံသံသာ ရိ၊ငါကျင်လည်ရပြီ၊ဒုက္ခစာတသ၊ဖြစ်သောဆင်းရဲရှိသော၊ တသ်သမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ဒုက္ခကွန်တော၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို၊ အပရဒ္ဓေါဝိဒ္ဓံသိတောဝ၊ အရ ဟတ္ထမဂ်ဖြင့်ပျက်သိုးစေပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊မေဏ္ဍသိရောထေရော၊မေဏ္ဍသိ ရထေရ်သည်၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး၊ ။

မေဏ္ဍသိရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၇၉) သဗ္ဗောရာဂေါ၊ ကာမရာဂစသောအပြား၊ဖြင့်များသောအလုံးရံ သောရာဂကို၊ ပဟိနော၊ အဂ္ဂိယမဂ်ကိုပွါးစေသဖြင့်သရဏ္ဍေ ဒပဟာနံ၏ အစွမ်းဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ ။သဗ္ဗောဒေါသော၊အစာတဝတ္ထုစသော အား၊ဖြင့် များ၊သော အပြား၊ရှိသောဒေါသကို၊ သမူဟတော၊မဂ်ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ့အား၊သဗ္ဗော၊ အလုံးရံသော၊မောဟော၊ဒုက္ခေ အညာဏ်အစရှိသောအား ဖြင့်ရှစ်ပါးအပြား၊ရှိသောမောဟသည်၊ ဝိဂတော၊ကင်းပြီ၊ သိတိဘူတော၊

အကြွင်းမရှိ၊သောကိလေသာတို့၏ ပူလောင်ခြင်း၏မရှိသော အားဖြင့်ငြိမ်း ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ နိဗ္ဗုတောဟု ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက် သည်၊အတ္တ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ရက္ခိတောထေရော၊ ရက္ခိတထေရ်သည်၊ အတ္ထနော၊ဒိဋ္ဌိ၏၊ပဟီနကိလေသာပစ္စဝေက္ခဏေန၊ လမ်းဆင်ပြီးသောကိလေ သာကိုဆင်ခြင်သဖြင့်၊ဗုဒ္ဓဝါဒံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ၊

ရက္ခိတထေရ၏ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၀) မဟာ၊ဝါသည်၊ အပ္ပံဝါ၊ ဝတ္ထုစေတနာလုံ့လကိလေသာတို့၏ အားနည်းခြင်းဖြင့်အားနည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ထိုမြို့၊ ဗဟုဝါ၊ထို ဝတ္ထုစသည်တို့၏အားကြီးသောအဖြစ်မပြတ်ဖြစ်သောအဖြစ်ဖြင့်များသည် ထည့်ဖြစ်သော၊ယံကမ္မံ၊အကြင်ကံကို၊ ပကတံဥပစိတံ၊ ဆည်းဝှေ့အင်ပြီ၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ဤအလုံးရုံသော ကံသည်၊ ပရိက္ခိတံ၊ကံ၏ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ် သောမဂ်ကိုရသဖြင့်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ဒါနိ၊နေ့ဒါနိ၊ယသုအာ၊ခါ၌၊ပုနဗ္ဘဝေါ တဘာနိ၊ဘဝသစ်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဋ္ဌေါထေရော၊ ဥဋ္ဌထေရ်သည်၊ အတ္ထနော၊ဒိဋ္ဌိ၏၊ ဝဋ္ဋပဓာနေ၊ဒဒိပနေန၊ ဝဋ်ကိုဖြတ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ဗုဒ္ဓဝါဒံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ၊

ဥဋ္ဌထေရ၏ဂါထာအနက်ပြီး၏။

အဋ္ဌမော၊ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏော၊ဝဏ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ဝေ သော၊ထိုအဋ္ဌမဝဂ်၏၊ဥဒါနိ၊ဥဒါနိုးကား၊ဝန္ဓုပါ ထော၊ဝန္ဓုပါဟုအမည်ရှိသော၊ယောထေရော၊အကြင်ထေရ်ထည်းကောင်း၊ အာဟုမောထေရော၊အာဟုမထေရ်ထည်းကောင်း၊ဖုသိ၊သိလက္ခန္ဓစသော တရားကိုရှာဖွေးတွေ့ရှိသော၊မာဂေါ၊ဝါထေရော၊မာဂေါဝထေရ်ထည်းကောင်း သုယာမာ၊နော၊ထေရော၊ သုယာမနထေရ်ထည်းကောင်း၊ သုသာ၊ရဒေါ၊ထေ ရော၊ သုသာ၊ရဒထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဒိယဠ္ဠ၊ယော၊ ဒိယဠ္ဠအမည်ရှိသော၊ ယောစ၊ထေရော၊အကြင်ထေရ်သည်လည်းကောင်း၊အာ၊ရောဟဝုဏ္ဏော၊ထေ ရော၊အာ၊ရောဟဝုဏ္ဏထေရ်ထည်းကောင်း၊ မေတ္တာ၊သိ၊ရောထေ၊ရော၊မေတ္တာ သိ၊ရထေရ်ထည်းကောင်း၊ရက္ခိတော၊ထေ၊ရော၊ရက္ခိတထေရ်ထည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌ၊ယဝ၊ယော၊ ဥဋ္ဌမည်သောထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်သို့ဆိုင် တည်း၊ ၊အဋ္ဌဝဂ်ပြီး၏။ ၊

ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်။

(၈၁) အာ၊ဝုသော၊ဝါ၊ရှင်တို့၊ မယာ၊ဝါသည်၊ပကတံ၊ဤပဋ္ဌာန်ဘဝ၌ပြု

အစ်သော၊ယခုပါပ်၊အကြင်မကောင်းမှုကံသည်ထည့်းကောင်း။ဤတော၊ဤ ဘဝမှ၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊အညာသဗ္ဗာတီသု၊တပါးသောအတ္တဘောတို့၌၊ ကတံ၊ ပြုအစ်သော၊ ယခုကမ္မံ၊အကြင်မကောင်းမှုကံသည်ထည့်းကောင်း၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တံ်ကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ဟု၊ဝေဝ၊ ဤပဋ္ဌာန်းအတ္ထိဘောဒွိသာလျှင်၊ ဝေဒ နီယံ၊ ဝံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏၊ ဒါနိုဟု၊ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသ္မိ၊ကမ္မ သေ၊ထိုကံ၏၊ အညံ့၊တပါးသော၊ ဝတ္ထု၊အကျိုးပေးရာကာလဟုဆိုအပ် သောခန္ဓာအစဉ်သည်၊ နတ္ထိ၊ရှိတို့၊မရှိပြီ ၊ဟု၊ဝေဝ၊ဤပဋ္ဌာန်ဘဝ၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စိတ်နှင့်တကွချုပ်ရုန်း၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ သမိတိဂုဏ်ကြော ထေရော၊သမိတိဂုဏ်ကြီးထေရ်သည်၊ အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊ ကတပါပကမ္မသော၊ ပြုအစ်သော မကောင်းမှုကံ၏၊ ပဟာနဘာဝံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်အစ်ပြီးသော အဖြစ်ကို၊ဝိဘာဝဉ္ဇေနနဲ့၊ထင်းရှားပြသဖြင့်၊ဟုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊အဘာ သိတ္ထု၊ဆိုပြီ၊ ၊သမတိဂုဏ်ကြီးထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၈၂) အမ္ဘ၊အမိ၊ ယောနယောနု၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ သုဘိတ္တာနိ၊ ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသောတိုင်းတို့သည်၊သိဝါနိ၊ အနာမရှိကုန်သည်၊အဘာ ယာနိ၊ဦးသူစသော ဘေးမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုဏ္ဏက၊ချစ် သား၊တေနု၊ထိုအရပ်သို့၊ဂစ္ဆသု၊သွားထေးထား၊ တေ၊သင်ချစ်သား၊အား၊ သောကပဟာတော၊ ဆိုအပ်သောဂုဏ်မှကင်းသောတိုင်းတို့သို့သွား၍တော် မူတော်ခြင်း၊စသောဘေးကြောင့် ဝိုးဝိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၊မာဘာဝ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ကာသပေါ၊ထေရော၊ ကာသပထေရ်သည်၊မာ ဘုယာ၊အမိ၏၊ သောကရဟိတဘာဝနဂမနံ၊ ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းရာအရပ် သို့သွားခြင်းကို၊ အာသိသဝေသု၊ တောင့်တသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဆို အပ်သော၊ဟုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထု၊ဆိုပြီ၊ ၊

ဂ၊သသပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၈၃)။ သိဟ၊သိဟာ၊ဣတ္ထိနှိုတ်၊နှုတ်ညှင်ပတ်ထုံး၊အတန္ဒိတော၊ကမ္ဗဒ္ဓာန်း စီးပြန်းခြင်းနှင့် မယှင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောဆွေရှိယာ ဗုတ်တို့နှင့်မကင်းသော သတိပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရ၊နေလော၊ တွေ့သင် သည်၊ ကုသလံမမ်ု၊ သမထဝိပဿနာတရားထောကုတ္တရာတရားကို၊ဘာ ဝေဟိ၊ပွါးစေထော၊သရသသင်ံအတ္ထဘာဝံ၊ အတ္ထဘောကို၊သိစံ၊ဝ္ဍင်စွာ၊ ဖော၊ထိုကိုပယ်ခြင်းစပ်သောခန္ဓာဂကိုပယ်သဖြင့်ဖွန်ထော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊သိ ဟောထေရော၊သိဟထေရ်သည်၊ အတ္ထနော၊မိမိအား၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာသု

ရားသည်၊ သြဝါဒခါနမုခေနှ၊ အဆုံးအမကိုပေးခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝါဒ်၊ ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

သိဟထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၄) ။ဘာနိတ၊ အိုနိတမည်သောရဟန်း။ သဗ္ဗရတ္တိ၊အလုံးရုံသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သုပိတ္ဝာန၊အိပ်၍၊ ဒိဝါ၊အလုံးရုံသောနေ့အဘို့ပတ်လုံး၊သံဝ ဏိကော၊ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်တကွ၊ ရတောမဂ် ဖိသမ္ပဒါထပ်ဖြစ်သောစကား ဆိုခြင်းဖြင့်လျှောက်ထား၊ ဝိဟရတိ၊နေတို့၏ တကား။ ဒုမ္မေဓော၊ပညာမရှိသောသင်သည်၊ ဒုက္ခသာ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊အနုံ၊ အဆုံးကို၊ကုဒါသုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌လျှင်၊ ကရိဿတိ၊ပြုနိုင် အံ့နည်း။ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ နိတောထေရော၊ နိတထေရ်သည်၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊သြဝါဒပသောနှ၊ ဆုံးမသည်၏အစွယ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောကော်မူ အပ်သော။ဗုဒ္ဓ၊ဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

နိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၅)။ ။အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ စိတ္တနိဓိတ္တသ၊ ဘာဝနာစိတ်၏အ ကြောင်း၌၊ ဧကာဝိဟေါ၊ ဤအခါ၌စိတ်ကိုပြီးမြောက်အပ်၏ စသည်ဖြင့်ယု ခြင်း၌လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ပဝိဝေကရသံ၊ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေက ၏အရသာကို၊ဝိဒေါနိယ၊သိ၍၊ နိပကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်ခြင်း၌လိမ္မာ သော၊ပဒိသတော၊ရှေးရှုထင်သောသတိရှိသောရဟန်းသည်၊ဗျာနိယံဗျာနိ ယဉ္စာ၊ အာရမ္မဏေပဒိဋ္ဌာနဗျာနဉ္စ ဣဒဏ္ဍေ ပဒိဋ္ဌာန ဗျာနံ ကိုဝင်စား သည် ဖြစ်၍၊ နိရာမိသံ၊ကာမာမိသဆန္နာမိသတို့နှင့်မကင်းသော၊ သုခံ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်း သာဖိတ်ချမ်းသာကို၊ အဓိဂဏ္ဍေယျသံ ထုတွေ့ယု၊ သုံးဆောင်ရာ၏၊ဗုဒ္ဓ၊ ဤ သို့၊ သုနာဂေါ်ထေရော၊ သုနာဂထေရ်သည်၊ ဂါထာ၊ ရဟန်းတို့အား၊မြတ် ဒေသနာပမ္ဘေသေန၊တရားဟောခြင်းကိုညွှန်းပြသဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝါဒ်၊ ဤဂါထာ ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။သုနာဂထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၈၆) ။ဗုဒ္ဓ၊ ဤသုရားသာသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗာနဂမော၊နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤအဂ် ၇ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောမဂ် သည်၊ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ဗုဒ္ဓ၊တော၊ဤသာ သနာတော်မှ၊ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပမ္ပါဖြစ်သော၊ ဝုထုဇဉ္ဇဝါဒီနံ၊ အထူးထူးအပြား ပြားများသောအယူရှိကုန်သောဒိဋ္ဌိတို့၏၊ သမယေ၊အယူ၌။ နိဗ္ဗာနဂမနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဗုဒ္ဓ၊ဝေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒါ၊ လုံးတိတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်

ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယံသယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သယမ္ဘူ။ဥာဏေန၊ သယမ္ဘူ။ဥာဏ်ဖြင့်ဥာတ်၊သိတော်မူ၍၊ပါဏိတလေ၊ ထက်ဝါးပြင်၌၊အမဏဝတ်ဝိယ၊ ရှစ်ရာဗုဒ္ဓိလက္ခဏာ ကိုကဲ့သို့၊ဒသယံ ဒသယန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝေဏေယျသတ္တဝါကို၊ အနုသာသိ၊ဆုံးမတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊နာဂိတောထေရော၊နာဂိတထေရ်သည်၊ပိတိဝေဂေန၊ပိတိအဟုန်ဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

နာဂိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၂) ၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မယာ၊ငါသည်၊ ယထာဘူတံ၊မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်မဖေါက်မပြန်၊ခန္ဓာ၊ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ဒိဋ္ဌာ၊ တေဘူမကတရားအပေါင်းသည်ရုက္ခသစ္စာတည်းဟု သိခြင်းစသော ပညာဖြင့်ခြင်အပ်ကုန်ပြီ၊သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ကာမဘဝ ဥပပတ္တိဘဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ထက်နက်ဖြင့် ခွဲဖောက်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိ သံသာရော၊ ဤဘဝထိုဘဝသို့ ထွက်ထည့်ခြင်း စသော ဇာတိလျှင်အကြောင်းရှိသော သံသရာသည်၊ ဝိဂတို့ကော၊ကုန်ပြီ၊ခါနိဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝုနဿ ဝေါ၊တဘာနိဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဝိဋ္ဌောထေရော၊ပရိဋ္ဌထေရ်သည်၊ အညံဗျာကရတ္ထဝဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားသဖြင့်၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ပရိဋ္ဌထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၃) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ မဟောဃော၊ကြီးစွာသောရေအယဉ်၌၊ ဝုယ္ဟမာနော၊မျှောသောသူကို၊ ဥဒကာ၊ရေ၊ထပ်၊ကြည်းထက်သို့၊အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ထုတ်တင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော၊ပုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ဆိုအတူ၊ မဟောဃော၊သံသရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောဝဲကြီး၌၊ ဝုယ္ဟမာနော၊ကိလေသာအတိသင်္ခါရမအဟုန်ဖြင့်မျှောသော၊ အတ္တာနံ၊ငါ့ကို၊အရိယမဂ္ဂနာဝံ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသောအရိယမဂ္ဂင်တည်းဟူသော လှေကို၊ဃဋိတ္ဝာ၊ရေ၍၊ တဏှာ၊ထိုသံရာတည်းဟူသောရေအယဉ်၌၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ထပ်၊နှိုးနှာန်တည်းဟူသော ကြည်းထက်သို့၊ ဥဒ္ဓရိတုံပတ္တော့၊ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိံ ဝတ၊ကြောင်စွမ်းနိုင်ရေစွတကား။ ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ သစ္စာနိ၊ ဒုက္ခသစ္စာစသောလေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိံ၊အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိပြီ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒကာ၊ရေမှ၊

ထလိ၊ကြည်းထက်သို့၊ဥဒ္ဓါတုံ၊ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊အသက်၌၊စွမ်းနိုင်သော သည်ကား၊အဟောဝ၊ကား၊ကြောင်အုံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဋ္ဌ၊နော ထေရော၊အဋ္ဌ၊နထေရ၏သည်၊ဂုဏ်ဂါထာကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး၊ ၊

အဋ္ဌ၊နထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၉) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ငါကား၊ပက်၊ပကတိညွှန်နှင့်တူ သောရာဂဟူသော ညွှန်မှတ်သည်းကောင်း၊ ပလိပါ၊အစောက်ထည့်နက်အ ပြောထည့်ကျယ်ပွားသောညွှန်နှင့်တူသော သားမယား၊စသည်၌ ကပ်သော ကာမဆန္ဒတည်းဟူသော ညွှန်မှတ်သည်းကောင်း၊ ဥတ္တိဏ္ဏာ၊ အနာဂါမိမဂ် ဖြင့်ကူးပြောက်ပြီ၊ ပါတာသာ၊ အလွန်နက်သော သရဒ္ဓရာရေအယဉ်နှင့်တူ သောအလွန်ကူးခက်နိုင်ခဲသောမိန်းမအယူမှ၊ပရိဝဋ်ကိုတာ၊သောတာပတ္တိမဂ် ကိုရသဖြင့်ကြည်ဖြူတော်အပ်ပြီ၊ ဩဘာစ၊ ကာမောဘစသော ထေးပါ်းသော ဩဘာမှ သည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာစ၊အာဘိဏ္ဍာကာယ ဂန္ဓစသော ထေးပါ်: သောဂန္ဓတို့မှ သည်းကောင်း၊ ရုဏ္ဏော၊ ထိုထိုသို့သော မဂ်ကိုရသဖြင့် လွတ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊မာနာ၊ကိုးပါ်းအပြား၌သောမာန်တို့ကို၊ ဝိသံဟတာ၊ အံရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့်နှုတ်ထွေးအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေဝသဘောထေရော၊ ဒေဝသဘာ ထေရ် သည်၊ဝိတိဝေဝ၊သေနုဝိတိအဟုန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမံ၊ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊ဒေဝသဘာထေရ၏ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၈၀) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ မယာ၊ငါသည်၊ပဠုကဋ္ဌာ၊ငါးပါ်းသော ခန္ဓာတို့ကို၊ပရိညာတာ၊ပိုင်းခြားမြင်သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္နမူလကာ၊ဖြတ်အပ်ပြီး သောသရဒယသစ္စာတည်းဟူသောအမြစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊တည် ကုန်၏၊ဒေတိသံသာရော၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျင်အရင်းရှိသောသံသရာစက် သည်၊ဝိကျိတောာ၊ကုန်ပြီ၊ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပုနဗ္ဘဝေါ၊တဘာနိ၊ဘဝသစ် ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊သာမိဒတ္တောထေရော၊သာ မိဒတ္တထေရ်သည်၊ဣမံ၊ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

သာမိဒတ္တထေရ၏ဂါထာအနက်ပြီး၏။

နဝမော၊ကိုးခု၊ပြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ဝဂ်သည်၊ ၊နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊တာသ၊ထိုနဝမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းကား၊ သမိတိဂုတ္တော၊ သမိဂုတ္တအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ ထေရ်သည်းကောင်း၊ ကသပေါ၊က သပထေရ်သည်းကောင်း၊သိဟသဒ္ဓယော၊ သိဟမည်သောထေရ်သည်း ကောင်း၊နိတော၊နှုတ်ထေရ်သည်းကောင်း၊ သုနာဂေါ၊သုနာဂုထေရ်သည်း

ကောင်း၊နာဂိတော၊နာဂိတာထေရ်ထည်းကောင်း၊ဝပိဠော၊ဝပိဠထေရ်ထည်း ကောင်း၊အဇ္ဇုနော၊ဆုသိ၊အဇ္ဇုနထေရ်သည်းကောင်း၊ ဇယော၊အောင်အစ် ပြီးသောမာန်ရှိသော၊ဒေဝသဘော၊ထေရော၊ဒေဝသဘာထေရ်ထည်းကောင်း မဟာဇ္ဇယော၊များပြားသော ပညာအားရှိသော၊ သာဓိဒဏ္ဍော၊ သာဓိဒဏ္ဍ ထေရ်သည်းကောင်း။ဤတို၊ဤသည်ကျွင်တည်း၊ ။နဝမဝဂ်ပြီး၏၊ ။

ကေနိုပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်၊

(၉၀) အာဝုသော၊ဂျုရင်၊မယာ၊ငါသည်၊အဇ္ဇ၊ယနေ့၊နိရောဓသမာပတ္တိ သမာပတ္တိနာဒိဝသေန၊နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းဈာသမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းဖြင့်၊ပရိဘုတ္တံ၊သုံးဆောင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်၊အာသိ မတံ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ သမ္ဘာဝိတံ၊ပြီးပွင်းအပ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ရာဂကုထေ၊မင်းမျိုးဖြစ်သော အခါ၌၊ပရိ ဘုတ္တံ၊သုံးဆောင် အပ်သော၊ သတရတ်၊ အထူးထူးများစွာသော အရသာ ရှိသော၊ဘောဇဉ်သည်းဒေဝတ္တဘာဝ၊နတ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ပရိဘုတ္တံ၊သုံး ဆောင်အပ်သော၊ သုခနံ့ဆုဝ၊နတ်တို့၏ သုဒ္ဓါဝုတ်ကဲ့သို့၊ မတ်အတိမတ်၊ အလိုရှိအပ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အပရိဘိတဒဿိနော၊မပိုင်းခြားအပ်သော ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပြိမ်ဆက်သော အသင်္ခတ ဓာတ်ကိုမြင်တော်မူတတ်ထေ။သော၊ဂေါတမေနာ၊ဂေါတမည်ရှိတော်မူသော ဗုဒ္ဓေနာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊မယာ၊ငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ယနေ့၊ ပရိဘုတ္တော၊သုံးဆောင်ရပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ပရိပုဏ္ဏကောထေရော၊ပရိပုဏ္ဏကထေရ်သည်၊ ဝမ္ဘဂါရဝေ၊ဗဟု မာနေန၊တရားတော်ဖွဲ့ရှိသောခြင်းများသဖြင့်၊ဣမံဂါထံ၊ ၍ဂါထာကို၊အာဘာ သိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။ပရိပုဏ္ဏကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၉၂) အာဝုသော၊ဂျုရင်တို့၊ ယသ၊အကြင်အတုမရှိသောမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာသဝါ၊ လေးပါးသော အာသဝေါတရားတို့ကုန်၊ ပရိက္ခီဏာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီ၊အာဟာရေ၊ဆွမ်းတောဇဉ်စသောအာ ဟာရ၌ထည်း၊အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိစသည်တို့ဖြင့်မတွယ်မိုး မတိုဝှိ အပ်၊သုညတောစ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ မ၁ဝိတ်သောသုညတ နိဗ္ဗာန်သည် ထည်းကောင်း။အနိမိတ္တောစ၊ ရာဂအစရှိသောအကြောင်းမှ ကင်းဝေးဖြစ် သောအနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်သည်ထည်းကောင်း၊ဝိမောက္ခောစ၊ရာဂစသောဒေါသ တာဒိ တခြင်း၏ကင်းလွတ်ရာဖြစ်သော အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခနိဗ္ဗာန်သည်ထည်း

ကောင်းယဉ်သည်၊ အကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝေါစရော၊သုညတစ်သောသုံးပါး ဟောကျွေက်ပေးရာ အာရုံသည်၊အတ္ထိ၊ဂ္ဂိ၏၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာကာ သေ၊ကောင်းကင်၌၊ သကုန်နှုန်း၊သွားကုန်သောဌာန်တို့၏၊ ဒေ၊ဟု သည်၊ပျံရာ ဖြစ်သော၊ပဒဏ္ဍာသား၊ခြေရာအဆုံးဖြစ်သော အရုဝ်ကို၊ ဟုမတ္ထိ ဌာနေ၊ဤအ ရုဝ်၌၊ပါ၊ဒေတိ၊ခြေတို့ဖြင့်၊အဏ္ဏမိတ္ထား၊နင်း၍၊နယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊ပျံသွားကုန်၏ ဟုဒ်ဌာနုံ၊ဤအရုဝ်ကို၊ဥရေန၊ရင်ဖြင့်၊ပဟာရိတ္ထား၊ထိခိုက်၍၊နယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဟုဒ်ဌာနုံ၊ဤအရုဝ်ကို၊ သိရေန၊ဥကျောင်းဖြင့်၊ဟုဒ်ဌာနုံ၊ဤအ ရုဝ်ကို၊ ပက္ခေဟိ၊အတောင်တို့ဖြင့်၊ ပဟာရိတ္ထား၊ ထိခိုက်၍၊နယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဒုရေ္ဓယံယထာ၊သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသကဲ့ သို့၊ဝေမေ၀၊ ဤအတူသည်းကောင်း၊ ဝေ၌ပသည်၊ ဤသို့ဟု သမာပတ် စသည်ဖြင့်နှိုးဆော်ကို အာရုံပြု၍သွားသောရဟန်းအား။ နိရယပဒါဒိသု၊ရေ သို့သွားသောခြေရာစသည်တို့တွင်၊ဟုမိနာပဒေန၊ ဤမည်သော နိရယပဒမ ဟု သပဒစသည်ဖြင့်၊ ဂဏေတိ၊သွား၏ဟု၍၊ ဒုရေ္ဓယံ၊ သိခြင်းငှါမတတ် ကောင်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝိဇယောသေရော၊ဝိဇယသေရ၏သည်၊ဟုမံဂါထံ၊ဤဂါ ထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊ဝိဇယသေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၉၃) ခေ့ကာ၊ ရေကရဟန်း။ ဟုမေ၊ဤ၀ဏ္ဏုကာမကိလေသာကာမ တို့သည်၊ဒုက္ခာဒုက္ခနိဗ္ဗာန်ကား၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ရေကာ၊ရေ ကရဟန်း၊ဟုမေကာမာ၊ဤ၀ဏ္ဏုကာမကိလေသာကာမတို့သည်၊သုခါသုခ နိဗ္ဗာန်ကား၊ချမ်းသာကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ရေက ရေကရဟန်း။ယော၊ အကြောင်သူသည်၊ကာမေ၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်ဖြင့် ၀ဏ္ဏုကာမဂုဏ်တို့ကို။ ကာမယတိ ဟုဏ္ဍတိ၊အလိုရှိ၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊ ဒုက္ခံဒုက္ခနိမိတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ၀ဏ္ဏုကာမဂုဏ်ကို။ ကာမယတိ ဟုဏ္ဍတိ၊အလိုရှိသည်မည်၏၊ရေက၊ရေကရဟန်း။ယော၊အကြောင် သူသည်၊ကာမေ၊ ၀ဏ္ဏုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ကို၊နကာမယ တိ၊အလိုမရှိ၊သော၊ထိုသူသည်၊ဒုက္ခံဒုက္ခနိမိတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သော၀ဏ္ဏုကာမကိုလည်း၊နကာမယတိ ဟုဏ္ဍတိ၊ အလိုမရှိသည်မည် ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ရေကောထေရော၊ ရေကထေရ၏သည်၊ ဘဂ၀တာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ဟုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊အဘာ သိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊ရေကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၉၄) သဗ္ဗပုဏ္ဏသာ၊သာကိ၀င်မင်းသားဖြစ်တော်မူထံသော၊သိရိမ တော၊ခ္ဓပကာယနှစ်ပါးနှင့်တင်တယ်ခြင်းကြောက်သရေရှိတော်မူထံသော၊တ

သဘာဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ နမော၊ ဂိုဏိုးခြင်းသည် အကျွေ့ဖြစ်စေသတည်း။ အဂ္ဂပဏ္ဍိုန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ ထေနဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်အဟာအဂ္ဂ ဝမ္ဘော၊ ဤမြတ်သော ထောက္ခတ္ထရုတရား ကိုးပါးကို၊ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာ မဟေါက်မပြန်သိတော်မူ၍ ဟောအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဇ္ဈိမ ဣတ္ထေရော၊ မဇ္ဈိမဓိထေရ်သည်၊ သဇ္ဇာရီ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမနေ့ကာ၊ ပြီးမှတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မေတ္တာဓိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၉၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အန္ဓော၊ စက္ခုမျိုသည်ဖြစ်၍ ဟာတနေတ္တော၊ ပဝတ္တိကာလမှစ၍ သောမျက်စိရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကန္တာ ရဏ္ဍေ၊ နုပဏ္ဍန္ဓော၊ ခရီးခဲဖြစ်သောတောခွဲ၌ညစ်စွာသော ခရီးသို့သွားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သယမာနော ပိ၊ ရင်ပြင်ပဆစ်နှုးတုတ်၍ မြေခွဲလှူးထည်းထုက်သည်း၊ ဂန္ဓိသံ၊ ငါ၏ကိုယ်တည်းသွားလေအုံ့၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသော၊ သဟာယေန၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော သာမဏေကျွင်း၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ နဂန္ဓိသံ၊ မသွားအုံ့ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ခုပါလော ထေရော၊ စက္ခုပါလထေရ်သည်၊ ဓမ္မပံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ စက္ခုပါလထေရဂါထာအနက်ပြီ၏။ ။

(၉၆) ကေဝလ္ဍ၊ တစ္ဖက်ဝင်သောမြတ်ထေးပန်းကို၊ ဝဇိတ္ဝာန၊ မြတ်စွာဘုရား ဧကတိတော်အား ပူဇော်ခြင်းကိုပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ အသိတိဝဿကောဠ်ယော၊ လူတို့အရေအတွက်အား ဖြင့် ကုဋေ့ရှစ်ဆယ် တို့ပတ်လုံး၊ သဂ္ဂေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌ဖွဲ့ပရိစာရေတွာ၊ ရူပါဝစရိကုန်သော အာရုံတို့၌ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကိုဖြစ်စေ၍၊ သေသကေန၊ ထိုကံ၏အကျိုး ကြောင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခဏ္ဍသုမနော ထေရော၊ ခဏ္ဍသုမနထေရ်သည်၊ ဓမ္မပံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ခဏ္ဍသုမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၉၇) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတပဝတ်၊ တရာသော ပိုတ်အချိန်အတိုင်း အာရည်ရှိသော၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတရာဖိုက်၊ မျှားတွယ်သော အနားရေးသည်းရှိထသော၊ ကံသံ၊ ရွှေသင်းပန်းကို၊ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍၊ မဇ္ဈိကာပ ဏ္ဍံ၊ ဖြေဖြင့်ပြီးသောသပိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ယူပြီ၊ ဓုဒ်ပဇ္ဇရုပဂမနံ၊ ဤမြေသပိတ် ဖြင့်ဆွယ် ခံသော ရဟန်းဖြစ် သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ နုတိယာသိသေစနံ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်သော အဘိတ်သိက်သွန်းခြင်းမည်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်ကြိမ်

ပြောက်သောအာကိသိုက်သွန်းခြင်းသည်၊ ဥက္ကာမ်ပကာတိ၊ မြတ်စွာ၏ဟူတိ၊ ဤသို့၊ တိသေသထေရော၊ တိသသထေရ်သည်၊ ဗုမ္ဘ၀ါထံ၊ ဤ၀ါထာကို၊အ ဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊တိသသထေရ၀ါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၉၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိုး၊ရှုပ်၊ တပ်မက်မောဘွယ်သော ဝိနိုးမအ ဆင်းကို၊ဒိသွာ၊မျက်စိဖြင့်မြင်ခြင်းကြောင့်၊သတိ၊မတင့်တယ်သောအခြင်း အရာဖြင့်ဖြစ်သော ကိုယ်ခွဲ မတင့်တယ်ဟု အောက်မေ့ဆင်ခြင်သောသတိ သည်၊ရဠာနဠာ၊ပျောက်ကင်းခဲ့၏၊ဝိသံနိုဝိတ္ထံ၊ထင်မြင်ဘိုင်းသောအာရုံကိုသု ဘသုခအစရှိသဖြင့်ချစ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ကိုပြု၍၊မနသိကရောတော မသင့်သောနှုတ်သွင်းခြင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူအား၊သတိ၊ မတင့်တယ် သောကိုယ်ခွဲမတင့်ဘယ်ဟုရှိသောသတိ သည်၊ ရဠာနဠာ၊ပျောက်ခဲ့၏၊တ ဏာဘူတော၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊သော၊ထိုသူသည်၊သော ရတ္တစိတ္တော၊ ပြင်းစွာတပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ထိုရူပါရုံကိုခံ စားနှစ်သက်၏၊တမ္ပိ၊ထိုအာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊မျှခြင်းကိုပြီး စေသျှက်တည်၏၊ ဝေဒူဘာသ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊တ သ၊ထိုသူအား၊ ဘ၀မူယာဘ၀ါမိနော၊ သံသရာဘ၀၏အကြောင်း၏အ ဖြစ်သို့ကပ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊အာသ၀၊ အာသ၀ေါတရားတို့သည်၊ ၁ဗုဇ္ဈန္တိ၊ပွါးကုန်ပြီ၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဘယောထေရော၊ အာဘယထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓ၀ါထံ၊ဤ၀ါထာကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

အာဘယထေရ၀ါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၉၁) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ယ၊သ၊အကြင်ဘုရား၊သံ၌၊တပ်မက်မော ဘွယ်သောသန္ဓါရုံကို၊သုတ္ဝာ၊ သောတဒ္ဓါရုဖြင့်ကြားသော ကြောင့်၊သတိ၊ အသုဘအစရှိသည်ကိုအသုဘစသည်ဖြင့်ရှုခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသတိ၀ည်၊ ရဠာနဠာ၊ကင်းပျောက်ခဲ့၏၊ဝိယံနိုဝိတ္ထံ၊ထင်ဘိုင်းသောသန္ဓါရုံကိုသုဘသုခ စသည်ဖြင့်ချစ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အယောနိသောမနသိကရော တော၊မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းသော သူအား၊လည်း၊ သတိ၊အသုဘ သဘောရှိသောကိုယ်ခွဲအသုဘဟုဖြစ်သောသတိသည်၊ရဠာနဠာ၊ပျောက် ခဲ့၏၊တ ထာဘူတော၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊သောပုဂ္ဂိုလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သောရတ္တစိတ္တော၊ထိုသန္ဓါရုံ၌တပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ထိုသန္ဓါရုံကို ခံစားနှစ်သက်၏၊ အာဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက် သောသူသည်ကား၊အဇ္ဈောသအဇ္ဈောသယ၊ထိုအာရုံကိုမျှသဖြင့် ပြီးစေ၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ဝေဒူတသ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊

သံသာရဲ့ဥပဂါဒိနော၊ သံသရာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ကပ်သောသူအား၊ အာသဝေါ ထေးပါးသော အာသဝေါ တရားတို့သည်၊ ဝစ္ဆ၏ ပွါးရှုန့်၏ ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိုးယောထေရော၊ ဥတ္တိုယထေရ်သည်၊ ဆုံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ဥတ္တိုယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၀၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သမ္ဘဝတဏှာနှင့်သမ္ဘဝနော၊ ထေးပါးသောသမ္ဘဝတဏှာနှင့်ပြည့်စုံရုံထသော၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရော၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်စသောထေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တည်သောဓိတ်ရှိထသော၊ ဝိရတ္တိကုသုမဇ္ဇေနော၊ ဂုဏ်ဖြင့်တင့်တယ်သောမြတ်သောအနံ့ရှိသောဝိရတ္တိဟူဆိုအပ်သောပန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ထသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နစိရသော၀၊ မကြာမြင့်မိုသာလျှင်၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတိ၊ သဉ္ဇာပါဒိသေသ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလတ္တံ့၊ ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ ဒေ၀သဘောထေရော၊ ဒေ၀သဘထေရ်သည်၊ ဆုံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊

ဒေ၀သဘထေရ ဂါထာအနက်ပြီး၏။

ဒသမော၊ ဆဲယမ်ရမြောက်သော၊ ဂဠေါ၀ဂ်သည်၊ နိဒ္ဒေါ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ တဿ၊ ထိုဒသမ၀ဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ၊ ပရိဝုဏ္ဏကောစ၊ ပရိဝုဏ္ဏကထေရ်သည်းကောင်း၊ ဝိဇယော၊ ဝိဇယထေရ်သည်းကောင်း၊ ဇေကော၊ ဇေကထေရ်ထည်းကောင်း၊ မေတ္တဂိရနိ၊ မေတ္တဂိထေရ်သည်းကောင်း၊ စဏ္ဍပါလော၊ စဏ္ဍပါလ ထေရ်ထည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍသုမနော၊ ခဏ္ဍသုမန ထေရ်ထည်းကောင်း၊ တိသ္သော၊ တိဿထေရ်သည်းကောင်း၊ ဘာဝယောစ၊ ဘာဝယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥတ္တိယော၊ ဥတ္တိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသော၊ ထေရော၊ ဒေ၀သဘောဝိစ၊ ဒေ၀သဘထေရ်သည်းကောင်း၊ ဆုံတိ၊ ဤသည်သျှင်တည်း၊ ၊

ဒသမ၀ဂ်ပြီး၏။

ကေနိပါတ်-၁၁-ကောဒသမ၀ဂ်။

(၁၀၁) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တို့၊ သင်သည်၊ ဂိဟိဂိဟိဘာ၀ဲ၊ လူ၏အခြစ်ကို၊ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍၊ အနေ၀ါသိသ ကြွေ၊ စင်ကြယ်သော မဂ်တို့၏အစဉ်အားဖြင့် သတ်ပါးသောအရိယာ၀ါသတို့၌မသုံးဆပ်သော သိတင်းရှိသောဆုလည်း၊ ရခနဂ်ဝိ၊ ထွန်သွားဖြင့် မြေတစိတ်ကိုတိုက်ဘိသကဲ့သို့ ကျမ်းတန်းသော စကားဖြင့်ပိမ့်ကိုယ်ကိုခြစ်တတ်တူးတတ်သောသဘောရှိ၏၊ ဩဒရိကော၊

ဝမ်းကိုသာ ပွေးဖြိုတတ်၏၊ ကုသိကောဟူ၍ရှိသော်သ ကောရှိ၏၊ နိဝါပဝ
ဋ္ဌော၊ ဆန်ကွဲထမင်းစသော ဝက်စာဖြင့်ဖြည့်သော ဝမ်းရှိသော၊ မဟာဝရာ
ဟော ဝ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့၊ သမ္ဘရိဝတ္ထာသာဟိ၊ တလူးလည်းလည်း အိပ်ခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒါဒိတာ၊ အိပ်ကြွေးသည်၊ ဃသ္ဓာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿာ၊ ပညာနည်းသော၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထို
ဝုဋ္ဌိုတ်သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘာန်တလဲလဲ၊ ဂဗ္ဘံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊
ကပ်ရောက်ပို့သတည်း။ အဟိပနေ၊ ငါမူကား၊ တဒ္ဓိပရိတာယ၊ ထိုမှကြောင့်သော၊
သမာပဒိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်၏၊ မဂ္ဂကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပိတဗ္ဗာ၊
ရောက်စေအပ်သောကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ကြွမ်းသတည်း။
မှုကိ၊ ဤသို့၊ ဗေလဋ္ဌကောထေရော၊ ဗေလဋ္ဌက ထေရ်သည်၊ ဓမ္မပဒေ၊
ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ဗေလဋ္ဌကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၀၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မာနေန၊ ငါသာလျှင်ဖြတ်၏စသော နည်း
ဖြင့်ဖြစ်သောမာနသည်၊ ဝဋ္ဋတာမာနသော၊ အမျိုးဥစ္စာကိုဖြတ်သဖြင့်ထွက်သည့်
ပတ်တတ်စွဲထကား၊ သဝိ ၊ရေသု၊ အဋ္ဌာတ္ထိကဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော သ ၊ရ
တရား၌ ဟိ၍၊ သံကိလိဿမာနသော၊ တေမမ ဧသောဟာမတ္ထိစသော နိဗိတ်ကို
ဘတ်ယူခြင်းစသည်ဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်တတ်စွတကား၊ သာဘာ
သာဘေန၊ သက်နှုန်းအစရှိသော အဝတ်တို့ကို ရေခြင်းမရေခြင်းအကြောင်းဖြစ်
ကုန်သော ချစ်ခြင်းရန်းခြင်းဖြင့်၊ မထိတာ အာဘိဘပိတာ၊ ဒိုဗ်စက်ဘိစိုးအပ်
ကုန်စွတကား၊ တေ ဝေ ရူပါ ပုဋ္ဌလာ၊ ထိုသို့သော ရှိကုန်သော ဝုဋ္ဌိုတ်တို့
သည်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိပါသသော အစွမ်းဖြင့်စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းအဖြစ်
ကို၊ နာဓိဂန္တွာ ၊ မရောက်နိုင်ကုန်၊ မှုကိ ဤသို့၊ သော ဗုဒ္ဓေ ထေရော၊ သော
ဗုဒ္ဓ ထေရ်သည်၊ ကိ ထေသော၊ ကိ ထေသောတို့ကို၊ ဂရဟာ ကော ကဲ့ရဲ့လို
သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓေ ထေရ ဂါထာ ကို၊ အဘာသိတ္ထ ၊ ဆိုပြီ၊ ၊

၊ ဗုဒ္ဓ ထေရ ဂါထာ အနက်ပြီး၏၊

(၁၀၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဟေ ၊ ငါသည်၊ တေ ၊ ဤ ထာ ဘာ အာ ဒိ
သမ္ပဒယ အာဒိသ ရသ ဖြင့်၊ ၊ နုအတ္ထိ ကော ၊ အလိုမရှိ ၊ ဖွေ ရ သေ ၊ သုံးဆဲ ခုနှစ်
ပါး သော ဗောဓိပက္ခိယ တရား အရသာ ကို ၊ ပါ ၊ အ ဗြား ရှိ သော ထော ဂုဏ် ရာ တ
ရား အရသာ ဖြင့်၊ တ ပ္ပိ တော ၊ ပ္ပြီ စေ အပ် သည် ဖြစ်၍၊ သ ဝိ တော ၊ ဖြတ် သော သ
ခ ရှိ သည်၊ ဟော သ ၊ ပါ ၊ ဖြစ်နှုန်း ဥ ဗ္ဗဟ ၊ အ ရ သာ တ ကာ တို့ ထက် ဖြတ် သော ၊
ရ သ ဂ္ဂ ၊ ဆိုအပ်ပြီး သော ဖြတ် သော တ ရား အ ရ သာ ကို ၊ ဒိ ဝ ဗ္ဗ ၊ သော ကာ ၍ ၊
ပ္ပ ဗော ၊ တည်၏၊ ဝိ သေ ၊ အ ဆိ ဝ် နှင့် တူ သော ကာ မ ရ ဂ ၊ အ ရ သာ နှင့် ၊ သ ဗ္ဗ

ဝံသံသင်္ဂိုဟောနှောခြင်းကို၊ နကာဟာပိနကရိသ ၊ဝါ၊ငါမပြုလတ္တံ့။ မှတိ၊ ဤသို့၊ ဗန္ဓနောထေရော၊ ဗန္ဓနထေရ်သည်၊ ဝမ္ဘရသေနဝ၊တရားအာရသာဖြင့် သာလျှင်၊ တိဏ္ဏော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ အဓိ၊ဖြစ်၏။ မှတိ၊ ဤသို့၊ ဒသ္သေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ မုဏ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဗန္ဓနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်၊ လဟုကောဝတ၊ ကောင်းစွာ လေ့ထာအပ်သော ဝသိဘော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပေါ့စွတကား၊ ဝိဝုလေန၊ ပြန့်ပြောသော၊ ဝိတိသုခေန၊ ဖြတ်သောဝိတိသုခ ဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌောဝဖုဋ္ဌောဝေ၊ တွေ့သည်သာလျှင်တည်း။ ဟာလုတေန၊ လေသည်၊ ဧရိတံဝိတ္တံ့၊ လွင့်အပ်သော၊ တူလဝိဝ၊ ဝါကွမ်းရက်ကဲ့သို့၊ သလ္လဟုကေန၊ ပေါ့ သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဖြိုဟွယော၊ ဖြိုဟွဒုဖြည့်သို့၊ ဂန္ဓတိ၊ သွား၏။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ သိလ ဝတိစသိ ဝတိ ဝေ၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းရှိ သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မှတိ၊ ဤသို့၊ ဒိတကောထေရော၊ ဒိတက ထေရ်သည်၊ မုဏ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဒိတကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတ္တိ အာ ဝါသေ၊ အ ကြင်ကျောင်းဌာ၊ ဥက္ကာတို့တောဝယ်၊ သပ္ပါယကိုမရသဖြင့် အလွန်သောကုသိုလ် တရားတို့ဖြစ်မပွားကြောင်းသည်ထည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း ဌာ၊ ရေမမာနှောပါ၊ ပွေ့ ထွေ့သော်လည်း၊ နဝသေ နဝ သာမိ ၊ ငါမနေ၊ မှတရော၊ ဤမှတပါ၊ သောကျောင်းဌာ၊ သပ္ပါယထာဘော၊ သပ္ပါယကိုရသဖြင့်၊ နပတ္ထ မေ နပတ္ထာမိ ၊ မပဲ၊ ယတ္တိ အာ ဝါ သော၊ အ ကြင်ကျောင်းဌာ၊ ပဗ္ဗယာ၊ ဆွမ်းစ သောပဗ္ဗည်းတို့ကို၊ သုဝဘာ၊ ရလွယ်ကုန်၏။ သမ ထ ဝ ဗ္ဗော၊ ရဟန်းတရား သည်၊ ပါရိပူရီ ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ ၊ မရောက်၊ ယတ္တိ အာ ဝါ သော၊ အ ကြင် ကျောင်းဌာ၊ ပဗ္ဗယာ၊ ပဗ္ဗည်းတို့ကို၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏။ သမ ထ ဝ ဗ္ဗော ပါ ရဟန်းတရားသည်ထည်း၊ ပါရိပူရီ ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ ၊ မရော၊ ယတ္တိ အာ ဝါ သော၊ အ ကြင်ကျောင်းဌာ၊ အ နုဏ္ဍ သံ ဟိ တံ အ နုဏ္ဍ သံ ဟိ တောနှာ မာ တိ ၊ အ ကျိုးစီးပွါးမရှိသော ကျောင်းမည်၏ဟူ၍ သပိစ ဂ္ဂ တော ၊ ဓိ ဓိ အ ကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို အလိုရှိသော ပညာရှိသည်၊ ဝါသံ ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော ကျောင်းဌာနေခြင်းကို၊ နတ္တေ ဝ ဝ သေ ယ္ယ ၊ မနေရာ၊ ယတ္ထ ဝ ဗ ၊ အ ကြင်အရပ်ဌာ ကား၊ ပဗ္ဗဂ် သမ ဏ္ဍ ာ ဝ တောဝ ၊ အ ဂ် ါ ငါ ၊ ပါ ၊ ဌ ် ပြည့်စုံရံသော၊ အာ ဝါ သော၊ ကျောင်းကိုထည်းကောင်း၊ သတ္ထာသပ္ပါယာ၊ ဆုနှစ်ပါးသောသပ္ပါယတို့ကို

ထည်းကောင်း။ ထဗ္ဗာနို့၊ရေအစဝ်ကုန်၏။ တဏ္ဍေ၀၊ ထိုကျောင်းနှင့် သာယျင်း၊ ဝဋ္ဌသယ္ဟ၊နေရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ မထိတ၀မ္ဗောထေရော၊ မထိတ၀မ္ဗထေရ် သည်၊ဗုဒ္ဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊အာဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ၊ ။

မထိတ၀မ္ဗထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၆) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ သတလိဂ်သ၊ မျှားသောသန္ဓပ၀တ္ထု နိမိတ်ရှိထသော၊အတ္ထသ၊ သိအပ်သောဥယျာဉ်မမှတည်းဟူသောအကျိုးရှိ သော၊ သတာသဏ္ဌာတာ၀ရိနော၊ မျှားသောမှတ်ကြောင်းအနက်ကို ဆောင် ထတ်သော၊ဗုဒ္ဓသာ၀ကဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ဥာဏရေခန့်ဥာဏ်အ၀ ဠိ၊တော၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမျှားသော သန္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဥယျာဉ်မမ စသည်တို့သည်၊အာဗာဓံ၊ထင်ခြင်းသို့၊အာဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ကေဝ် ဒသိ၊တရားသော မှတ်ကြောင်း အနက်ကိုသာ ဖြင်သော။ ဒုမ္မတော၊ပညာ နည်းသောသူသည်၊ဝိဇ္ဇာဘိနိ၀ေသေန၊ဆင်ကိုဖြင်လိုသောသူကန်းကဲ့သို့ မျှားသောနေထိုးသွင်းခြင်းရှိသည်၏အစွယ်းဖြင့်၊ပဋိကွိ၀တိ၊ငါ့အယူသာမှန်၏ သူတပါးအယူကား၊အချည်းနှီးတည်းဟုပယ်၏၊ပဏ္ဍိတောပန၊ပညာရှိသည် ကား၊သတအနေကေ၀ိပကာရေ၊မျှားသောသန္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသောဥယျာ ဉမမှမျှားသောမှတ်ကြောင်းရှိသော အနက်အကြားတို့ကို၊ ဒဿိ၀ဒဿိဧ၀၊ ပိပိ၏ ပညာစက္ခုဖြင့် မြင်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယောဝါ၊အကြင်သူ သည်လည်း၊တဏ္ဍ၊ထိုမျှားသောသန္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဥယျာဉ်မမစသည် ၌၊ပညာစက္ခုနှာ၊ပညာစက္ခုဖြင့်၊အတ္ထနှာ၀ိ၊ပိပိသည်လည်း၊ ပဿတိ၊မြင် ၏၊အညေသမ္ပိ၊သူတပါးတို့အား၊လည်း၊ပကာသေတိ၊ပြတတ်၏၊ သော၊ထို သူသည်၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသော၊ ဝိစက္ခဏော၊အနက်တို့၌ထိမ်မှားသောသူ မည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သုဟေမမ္ကောထေရော၊ သုဟေမမ္ကထေရ်သည်၊ဥက္ကံ ဘဂတံ၊အ၀ယ်ရှင်အမြတ်သို့ရောက်သော၊အတ္ထနှာ၊ပိပိ၏၊ပရိသန္တိ၊ပရိ၀ဏ်၊ ပရိသန္တိ၊ဒါဥာဏ်ကိုရခြင်းကို၊ဘိကျွန်ုံ၊ရဟန်းတို့အား၊ ဗိဘာ၀ေတိ၊ထင်စွာ ပြု၏၊ ။သုဟေမမ္ကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၇) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အယံ၊ငါသည်၊ တုလယိတ္တာနု၊ဥာဏ် ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ အဂါရသ္မာ၊အိမ်ရာထောင်သောထု၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိ ယံ၊အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြု၏၊ တေန၊ထို ကြောင့်၊မယာ၊ငါသည်၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအစဝ်ကုန်ပြီ၊မယာ၊ငါသည်၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသ နာ၊အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊ကတံ၊ဝုသိတံ၊

သုံးဆယ်ပြီ၊ ဖုကိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီတော်ရော၊ ဓမ္မသင်္ဂဟထေရ်သည်၊ ဖုမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊ ဓမ္မာသင်္ဂဟထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၀၀ဂ) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ဆဝိဘံဝသာသတိ ကော၊ ပဒိသန္တေ အားဖြင့် တရာနှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်အရေအတွက် ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ မယာ၊ ငါသည်၊ ဟေနအာယုပမာဟေနေ၊ ထိုတရာနှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေဒေတွာ၊ ပွါးစေ၍၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း ရအောင်ကုန်ပြီ။ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာသုဝေါ်း၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ တော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသော သိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ ဝုသိတံ၊ သုံးဆယ်ပြီ၊ ဖုကိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီတော်ရော၊ ဓမ္မသင်္ဂဟထေရ်၏ အာဘာဖြစ်သော မထေရ်သည်၊ ဖုမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

ဓမ္မသင်္ဂဟထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၉) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပရမတ္ထတာနုကဒ္ဒိနော၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကိုအထူးမရှိတောင့်တခြင်းသနားခြင်းရှိတော်မူသော ဖြတ်စွာသုဝေါ်း၏ သာသနံ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကို၊ ရဟောဂဏော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်ထွက်၊ နနုကေနေ့ နေ့စင်စစ်သဖြင့်၊ အနုဝိဂတောတနိယုတ္တတိ၊ အားမထုတ်ယောင်တကားဟုကြ၏။ တထာ ဝေ နုကာရတောနေ ဝ၊ ထိုသို့ ဖြတ်စွာသုဝေါ်း ဆုံးမတော်မူသော အတိုင်းမကျင့်သော ကြောင့်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပါကတိဗြဟ္မဏော၊ မစောင့်စည်းအပ်သောစကားရှိ၊ ရ ဟော ဗ္ရဟ္မဏော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ယထာ၊ အဘာယတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ ကား၊ ဝနေ၊ တောင်၌၊ တရုဏဝေါတိကာ၊ ပေါ်သောသဘောရှိသော၊ ပိဂ်ီ၊ သမင် မသည်၊ ဝုဏ္ဏာ ထိ နေ ဟ သ ၊ သားဦးချစ်ခြင်း၏၊ အဆိန္နတာယ၊ မပြတ်သည်၏အ ဖြစ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘိတိယထာ၊ ခံစားရသကဲ့သို့၊ ဧवံ ဟ ထာ ၊ ထို အတူ၊ အယံ ဘိက္ခု ၊ ဤရဟန်းသည်၊ သံဝေ သ ၊ သံဝေဂ ၊ အ ဆ ိ န္န တ ာ ယ ၊ ချစ် ခြင်းမပြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကတိဗြဟ္မဏော၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စကားရှိသော ရ ဟ ော ဗ ္ရ ဟ ္မ ဏ ော ရှိ သ ည် ဖ ြ စ် ၍ ၊ ဝိ ဟ ာ ရ ( ) ် ၊ နေ သ ည် ရှိ သ ော ် ၊ ဝ ဒ ု ဒ ု ် ၊ ဝ ဒ ီ ဆင်းရဲကို၊ နာ ဘိ ဝ ဏ္ဏ ( ) ် ၊ မ ( ) ် ( ) ် ( ) ်

(၁၁၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊နေ့ပေနေ့၊ အသစ်သော၊ ဥဒဂ္ဂမေဃနေ့၊ တက်သော ဖိုလ်ကြီးသည်၊ သိက္ခာ၊ ရှာသွန်းအင်ကုန်သော၊ နဂရွေသူ၊ တော်ဝင်ဗျားတို့၌၊နဂါ၊ရောက်သောထံ့ကော်ပင်စသောသစ်ပင်တို့သည်၊သူ သံပိရဥ္ဇာ၊အောက်၌အဖြစ်တို့၏ပွါးခြင်းအထက်၌ပင်စည်ခက်မခက်သော အညွှန့်တို့၏ကောင်းစွာစည်ပင်ပွါးများခြင်းတို့သည်၊ ဟောဇ္ဈိယထား၊ဖြစ် ကုန် သကဲ့သို့၊တထား၊ထို့အတူ၊ ဝိဝေကကာမသား၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလို ရှိသော၊အရည့ညသည်နော်၊ တောကျွောင်းနေခြင်းကိုမြတ်စွာဘုရားမြိုင်ဖွယ် တော်မူအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော၊ဥသဘာသား၊ ဥသဘာအမည်ရှိသောငါ့အား၊ ဘိယျော၊အလွန်၊ကာသုတံ၊စိတ်၏ ခန့်သောအဖြစ်ကမ္ဘာနှစ်ပြန်းခြင်း၏ခန့် သောအဖြစ်ကို၊ဇနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ဓုတ်၊ဤသို့၊ဥသဘောထေရေ၊ဥသဘ ထေရ်သည်၊ ဓုရဝိဟာ၊ဤဂါထာကို၊အာဘာသိဏ္ဍ၊ဆင့်ပြီး ။

ဥသဘာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ကောဒသမော၊တဆဆဲ့တခုမြောက်သော၊ ဝဏ္ဏော၊ဝဏ်သည်၊နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။တ၊ယ၊ထို့ကောဒသမဝဂ်၏၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းကား။ ။ ဗေလဋ္ဌကာနိ၊ဗေဆဋ္ဌကာနိထေရ်သည်းကောင်း။ သေတုဏ္ဏော သေတုဏ္ဏ ထေရ်သည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနော၊ဗန္ဓနထေရ်သည်းကောင်း၊ ပိတာကောဓုတိ၊ ပိတာကသော်ထည်းကောင်း၊မလိတဝမ္ဘော၊မလိတဝမ္ဘထေရ်သည်းကောင်း သုဟေမဏ္ဏောထေရော၊သုဟေမဏ္ဏထေရ်သည်းကောင်း၊ဓမ္မသဝေါ၊ဓမ္မသ ဝထေရ်သည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝပိတာ၊ ဓမ္မသဝထေရ်၏ အဘဖြစ်သောမ မထေရ်သည်းကောင်း။ သံဝေဂကိ္ခိတဏ္ဍောရော၊သံဝေဂကိ္ခိတထေရ်သည်း ကောင်း၊မဟာရုနိ၊မြတ်သော အသေကွရုနိဖြစ်သော၊ ဥသဘော၊ဥသဘ ထေရ်သည်းကောင်း၊ဓုတိဓုဒ်၊ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ကောဒသမဝဂ်ပြီး၏။

ကေနိပါတ်-၁၂-ဒွါသမဝဂ်။

(၁၁၁) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ဝေ၊မြိုမြိုစွာသောအားဖြင့်၊ပဗ္ဗဇ်၊ရဟန်း အဖြစ်သည်၊ ဒုပဗ္ဗဇ်၊အလွန်ဆင်းရဲစွာသော အဖြစ်မည်၏၊ ဂေဟာ၊အိမ် တို့သည်၊ဒုရဘိဝါသာ၊ နေခြင်းဌာခဲယဉ်းကုန်၏၊ ဓမ္မော၊ပဋိဝေ၀ ဓမ္မသည် ဂန္ဓိရော၊နှက်နဲ၏၊ ဘာဝေါ၊ညည်းဖ

်တို့သည်၊ ဒုရဘိဂမော၊ရှေ့ခင်ခဲကုန်၏၊ ဓုဘရိကာရေနေ၀ပဗ္ဗယေန၊တပါးပါးသောမုဆစ်တို့င်းသောပစ္စည်းဖြင့်သာ လျှင်၊နော၊ငါတို့အား၊ ဝုတ္တိ၊အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ကိဏ္ဏာ၊ပြိုပြင်ဆင်းရဲ စွာကုန်၏၊ သတတံ၊အမြဲ၊ အနိစ္စတံ၊ အမြဲမရှိသော အဖြစ်ကို၊ စိန္တေတုံ၊ဝိ

ပဝသိတုံ၊အထူးထူးအပြားပြားသောအခြင်းအရာဖြင့်ရှုခြင်းငှါ။ယုတ္တံ၊သင့်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဧကော်ထေရော၊ ဧကော်ထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။ဧကော်ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၁၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ယုဇ္ဈ၊ရှေးဦး၊ ပြိုးဟွတာဝီ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ဝေဒံ၊ဗေဒင်ကို၊တေဝိဇ္ဇာတိ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ဟူ၍၊ သဠာနန္တိ၊မှတ်သိကရုန်၏။ဣဒါနိ၊ပန်၊သခုအာခါ၌ကား၊ ယုဇ္ဈနိ၀ါသာဒိနံ၊ယုဇ္ဈနိ၀ါသအစရှိကုန်သော၊တိသဿဝိဇ္ဇာနံ၊သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့၏။အဓိဂတတ္ထာ၊ရအပ်သော်ကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုရပြီ၊မဟာဗျာယိ၊သရဒယသစ္စာ၏ဆင်ခြင်ခြင်း ဖြစ်သောကိလေသာ အပေါင်းကို ကြီးစွာသောမဂ်ဖိုလ်ဟူသောမီးဖြင့်တိုက်အပ်သောကြောင့်သည်းကောင်း၊စေတောသမထကောဝိဒေါ၊စိတ်ကိုဆောက်တည်ခြင်းငှါလိမ္မာပြီ၊ သဒ္ဓေါ၊သမာဓိကောသလွန်စွာတက္ကဖြစ်သော၊အာသဝေ၊ကိုယ်ဥာဏ်ဖြင့်မိမိအကျိုးငှါလေ့ကျက်ခြင်းရှိသောအဖြစ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊အစဉ်ရောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ ၀ုသိတံ၊သုံးအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝန္ဓ၀ေါဇ္ဇော်ထေရော၊ဝန္ဓ၀ေါဇ္ဇထေရ်သည်၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဝန္ဓ၀ေါဇ္ဇထေရ၀ါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၁၃) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ယေသေထာ၊အကြင်တောင်တို့သည်၊ အဇ္ဇေသိကာ၊ကြည်သော ရေရှိကုန်၏၊ ပုထုသိယာ၊ကြီးသောပြန့်သောနှုးညံ့သောအတွေ့ရှိသောကျောက်နှင့်သည်းပြည့်ရုံကုန်၏။ဂေါနင်္ဂလမိဂ၊နွားတို့၏အပြီးနှင့်တူသော မြောက်နဂျေအစရှိသောသားတို့ဖြင့် ထိုထိုသောအရပ်ရှိသွားသောအားဖြင့်ပြေပြမ်းကုန်၏၊အမ္ဗုသေ၀ါဝသဗ္ဗန္ဓာ၊ယိုစီးသောရေတို့ဖြင့်ထို ဆိုသောအရပ်ရှိရေမှာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်ရှိ၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝ သာမိ၊နေ၏၊တတ္ထ၊ထိုအရပ်ရှိ၊ တေသေထာ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သောကျောက်တောင်တို့သည်၊ဓံ၊ငါ့ကို၊ရေမွှယ ဣ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ရှိ မြေသျှောစေခြင်းဖြင့် မြေသျှောစေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထေ၀၊ ထိုအရပ်သို့ သာလျှင်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဝန္ဓာမိ၊ သွားထေအံ့သတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ဝနဝန္ဓ၀ေါ၊ဝနဝန္ဓ၀ေါ်ထေရ်သည်။ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။ဝနဝန္ဓ၀ေါ်ထေရ၀ါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၁၄) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဂရုနော၊ကိုယ်ခန္ဓာအပိုးမရသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ကိုယ်ကိုမွေးမြူခြင်းငှါ လေ့ထားသောကိုယ်၏ ခိုင်ခန့်ခြင်းများ

သော သူအား။ ဇီဝိတေ၊ အာသက်သည်၊ ဟိုသူမှာနှမ်း၊ ကုန်သဖြင့်ယုတ်ခြင်းသို့ ရောက်သတဲ့ သည်ကိုသော်၊ သရီရသုခဝိဒ္ဓသား ပွန်ဖြတ်သော အရသာစသည် တို့ဖြင့် ဒိဋ္ဌိကိုယ်၏ချမ်းသာ ဓာတ်ခြင်းသို့ ရောက်သော သူအား၊ သမဏာသာ ဝုတာ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းသော ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ ကုတော ကေ နုကာ ရတောနု၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ကေ သ ကောသနု၊ ဂင်စစ်အား ဖြင့်ကား၊ ကာယေ စ၊ ကိုယ်၌ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ဇီဝိ တေ စ၊ အာသက်၌ဆည်းကပ်ခြင်း၊ နိရုပေက္ခသ ဝဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော၊ ဣတ ရိတရ သ ကြောသေနု၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင်ရဲခြင်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌ ပသ ရောင်ရဲသော၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ ဃ ပ၊ အားထုတ်သော ထက်သန်ရှိသော သူအားသာ သည်း၊ သမဏာသာ ဝုတာ၊ ကောင်းသော ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ သိယာ ဖြစ်ရာ၏ ဣဟ ဣတိ ဣတိ ဣတိ

ခြင်းနှင့်ဗျာပဒခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းဖြင့်ထွေးအန်၍ သဏ္ဌာန်မှအပပြုသော ကြောင့်၊အာသဝဏ္ဍယောဟုကာမာသဝစသော လေးပါးသောအာသဝတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊မေ၊ငါအား၊ပတ္တော၊ရေပြီ။ ဣတိ-ဤသို့၊ပါရိ ပရိယောထေရော၊ ပါရိပရိယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာ သိတ္တ၊ဆိုပြီ။ ၊ပါရိပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၀၇) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊သုဝိလိတ္တော၊အကျော်စမ်းကူးစသည် ဖြင့်ကောင်းစွာ ထိမ်းကျုံးစေ်ထသော၊ သုဝသနော၊ မျှားစွာအတိုးထိုက် သောကာသိကတိုင်းခ်ဖြစ်သောကောင်းသောအဝတ်ရှိထသော၊သဗ္ဗာဘာရ ဏာဘူသိတော၊ ဥက္ကောင်းတန်ဆာ စသော အလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့်တန် ဆာဆင်အစ်ထသော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊ သုတ္တာ၊နာရသောကြောင့်၊ တိသေသာ၊ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အဇ္ဈာဂါ၊ မိ-အဓိဂတိ-၊ရပြီ။ ဗုဒ္ဓသာ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ-ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့၊ယသောထေရော၊ယာသထေရ်သည်၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါ ထာကို၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ။ ၊ယာသထေရ်၏ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၀၈) ကိမိလ၊ကိမိလ၊ အသိသတ္တော၀၊ နတ်တို့ဆုံးမစေခိုင်းအပ် သကဲ့သို့၊သိစမ်း၊ဣဠာ-ဣ ဠ ၊သွားသော၊ နိပတတိ၊ခဏတိုင်း၊ခဏတိုင်း ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဝယော၊ အယွယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရူပ်၊ ကိုယ်သည်၊နိပတတိ၊ခဏတိုင်း၊ခဏတိုင်း၊ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဣဒံ-ရူပ်၊ဤကိုယ်သည်၊ ယာဒိသံ-အကြင်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်သော သဘော ရှိ၏၊တထေ၀၊ထိုအတူသာသည်း၊ တေနအာကာရေန-ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သန္ဓံသံဝိဇ္ဇမာနံ-ထင်ရှား-ရှိသောကိုယ်သည်-အညမိ၀၊တပါ-းမဟုတ်သော်သ ည်းတပါ-းကိုကဲ့သို့၊မယ္ဟ-ငါ့အား-ဥပဇ္ဇာတိ-ထင်၏-တသေ-ဝတာ-ဣ-ဝ၊ ထိုတပါ-းမဟုတ်သော်သည်းတပါ-းကိုကဲ့သို့၊ သတောသမာနသ-ဖြစ်ထ သော-အဝိပ္ပ၀သတောနဝိပ္ပ၀သန္တသ-၊ သတိမကင်းမှ၍နေထိုင်ထသော၊ မေ-ငါ့အား-ဥပဇ္ဇာသိ-ထင်၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣဒ္ဓေါနံ-ဓိဓိကိုယ်ကို၊ အညသော-အညသ သတ္တသ-ဝိယ-၊ တပါ-းသတ္တ-ဝါမဟုတ်သော်ထည်း တပါ-းသတ္တ-ဝါကဲ့သို့၊သရာမိ-သ-ဇ္ဇာနာမိ-သိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကိမိလော-ထေ ရော-ကိမိလထေရ်သည်၊ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္တ-ဆိုပြီ။ ၊

ကိမိလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၉) အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ရုက္ခမူလဂဟာတဲ့၊ သစ်ပင်ရင်းတောအရပ်သို့ဟုသုတ္တိယ၊ကပ်၍၊ နိဗ္ဗာန်ဟာဒယတို့၊ ဤသို့ငါကျွင်းသည်ရှိသော်နိဗ္ဗာန်ကိုရဏီဟု နိဗ္ဗာန်ကိုနှုတ်သွင်းရာ၌၊ ကြွပိယပဋ္ဌပေတွား၊ထား၍၊ဗျာယာ၊ထက္ခရေ၊ပန်ဣန္ဒြာနဗျာန်ဖြင့်ဗျာန်ဝိပဿနာနှင့် တကွဖြစ်သော မဂ်ဘာဝနာကိုပွါးစေသော၊ ဂေါတမ၊ ဂေါဘမအနွယ်ဖြစ်သောသူ၊ ပမာဒေါ၊ လွန်သောဤသိုလ်မမ္ဗတို့ကိုမေ့လျော့ခြင်းသို့၊ မာစအာပဇ္ဇိ၊မရောက်စေလင့်၊ ကေ၊သင် အာနန္ဒာအား၊ဗိုဠိဗိုဠိကား၊ ဗဟစ်ဗဟက်ဟူသောအသံတို့ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ပရိသာ၊ပရိသတ်တို့သည်၊ကိမိသံအတ္ထံ၊အာဟယ်သို့သောအကျိုးကို သာမေတိ၊ ပြုးစေနိုင်အံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ စနဟညတ္တိ၊ ဗိုဠိဗိုဠိဟူသောစနဟညက်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊သကတ္ထပသုတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောမိမိအကျိုးနှင့် လျော်လာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ထေထော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇိပုဏ္ဏောထေရော၊ ဝဇ္ဇိပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ ဩဝါဒံ၊အာဒုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ၊ဝဇ္ဇိပုဏ္ဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၂၀) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အာတာ၊ငါသည်၊ ပဠုက္ခန္ဓာ၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ပရိညာတာ၊ ဝိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္နမူ[illegible]ကာ၊ဖြတ်သောဝဋ်ဖြစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တာဒန်ပရိသင်္ခေနေသောအားဖြင့်တည်ကုန်ပြီ၊မော၊ငါ့အား၊ဒုက္ခက္ခယော၊ ခစ်သိပ်သောဆင်းရဲ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊အနုပဒ္ဓော၊အစဉ်အတိုင်းရောက်ပြီ၊မော၊ငါ့အား၊ ဩသဝက္ခယော အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အုသိဒ ဣတ္ထောထေရော၊ အုသိဒဣတ္ထထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ ဆို၏။ ၊အုသိဒဣတ္ထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

နွေဒသမော၊ တဆယ်မြောက်သော၊ဝဏ္ဏော၊ ဝဂ်သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ဤကြာသ၊ထိုနွေဒသမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ စေ ဣတိ၊ စေ ဣတိထေရ်သည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏ ဂေါတ္တောစ၊ ဝဏ္ဏ ဂေါတ္တထေရ်သည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇောစ ဝနမဂ္ဂေ ယော၊ ဝနဝဇ္ဇ ထေရ်ထည်းကောင်း၊ အဓိရ ဣတ္ထောထေရော၊ အဓိရဣတ္ထထေရ်သည်းကောင်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ ထေရ်သည်းကောင်း၊ ပါရိပရိယော၊ ပါရိပရိယထေရ် သည်းကောင်း၊ ယ သောပိစ၊ ယသထေရ်သည်းကောင်း၊ ကိမိလောပိစ၊ကိမိလထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တောစ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရ်ထည်းကောင်း၊ မဟာယ ယော၊ မျှားသောကျော်စောခြင်းရှိသော၊ အုသိဒဣတ္ထော၊ အုသိဒဣတ္ထထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ရှိကုန်ကုန်ကုန်

ဝိသုဒ္ဓိရသတ်ထေရာ၊ တရာနှစ်ကျော်သော မထေရ်တို့သည်၊ ကတကိ ရှာ၊ ပြုအစ်ပြီးသောတဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိုရှိကုန်၏။ အနာသဝါ၊ ကင်း ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏။ မဟာသိဒ္ဓိ၊ ဖြတ်သောသိလက္ခန္ဓာစသော ကျေးဇူးကိုရှာမှီးလေ့ရှိကုန်ထသော၊ ကေဟိထေရေဟိ၊ ထိုအရှင်မဟာက သပအရှင်အားနှုန်းအစရှိကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ ကောကေဝနိပါတမှ ကောကာဝနိပါတာ၊ တခုတခုသော ဂါထာတို့၏ရေးရာ ကျေးရာ ဖြစ်သော နိ ပါတ်တို့ကို၊ သုသံဂီထား၊ ကောင်းစွာရေးဖွဲ့ရှိတော်သော အားဖြင့်သင်္ဂီယာနှာ တင်အပ်ကုန်ပြီး ဗုဒ္ဓတိဗုဒ္ဓဝိနာဝုတ္တိပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအစ်ခဲ့ပြီးသော အပြား အားဖြင့်၊ ကေနိပါ၊ တော၊ ကေနိပါတ်သည်၊ နိဒ္ဒိတော နိဒ္ဒေ့ဗုဒ္ဓတောဂတော ပဋ္ဌော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ၊ ကေနိပါတ်ပြီး၏။ ၊

ဒုကနိပါ-၁-ပဌမဂဏ်။

(၁၂၁) ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်ဦး၊ ဤသို့ဆိုထတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဂါတဏ္ဍော၊ ဂါထာတို့၏အာနုဘော်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကောစိ၊ တရုံတခုသော၊ ဘဝေါ၊ ကာမဘဝစသော ကိုးပါး သောဘဝသည်၊ နိဗ္ဗောရဝေါ၊ မြဲခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သင်္ခါရာ ဝါ ဖိ၊ ငါး ပါးသောခန္ဓာတို့ကိုစွဲ၍သရဏတ်အပ်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်း၊ သဿတာ ဝါ ဖြဲခြင်းတို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ တောခန္ဓာ၊ ထိုသင်္ခါရဟုခေအပ်သော ခေါ်ဝေါ် ခြင်းရှိသောခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲဥပဓိန္ဒြစ်၊ အ ကြောင်းနှင့်ထျော်ဝှာပဓိသန္ဓေနေသည်းနေကုန်၏။ စဝန္ဒြစ်၊ အိုခြင်းဖြင့်ခွဲခ ဝက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ပျက်လည်းပျက်ကုန်၏။ ၊ ထို့ဤမိသံ၊ ဤသို့သ ဘောရှိသော၊ အာဒီနဝံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဘဝ၌အပြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သိ၍၊ ဘဝေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကိုးပါးသောဘဝမှ၊ အနုဏ္ဍိကော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းသော အားဖြင့်အလိုမရှိသည်၊ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးရုံ သောကာမဂုဏ်တို့မှ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ နိသာဒေါ၊ ထွက်ပြောက်ပြီ၊ မေမ ယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာ ဖြစ်သော အ ရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တော အမိ ဂတော၊ ရအပ်ပြီ။ အာယသ္မာ ဥတ္တရော ထေရော၊ အရှင်ဥတ္တရထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓမ်ပကာရံ၊ ဤသို့သော အပြား ရှိ သော၊ ဗုဒ်ဗုမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

ဥတ္တရထေရနှစ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၂၂) ဗြာဟ္မဏ၊ဟုဏ္ဍား။ ဓမ္ဓဒိဋ္ဌိတို၊ ဤအသက်ရှည်ခြင်းသည်၊အနေယောနှ၊ ပန်းပေးခြင်း၀ါပေးခြင်းစသောမသင့်သောရှာဖွေးခြင်းဖြင့်၊နဟောတို၊ မဖြစ်၊အာဟာရောစ၊အာဟာရကိုလည်း။ အာဟာရိယမာနော၊ဆောင်အပ်သည်ရှိလေသော်၊အဂ္ဂဟယသညာတော်ဝိယ၊မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ဥာဏ်ကဲ့သို့၊ဟာဒယာသဟိတ်၏၊သန္ဓိကော၊ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်၊နဟောတို၊မဖြစ်၊အယံ သမုဿယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ အာဟာရမ္မတိကော၊ အာဟာရကြောင့် တည်ခြင်းရှိ၏၊ဓမ္ဓတိမှတ်ကာရုဏ်၊ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ဥာဏ်ဖြင့်မြင်၍၊သေနှ၊ ဆွမ်းကိုရှာဖွေးခြင်းသို့၊စရာဒိ၊ငါသွား၏၊ ၊ယာယံ၀ဠဝနုပုစာ၊အကြင်ရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊နှ၊ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ပကော်တိ၊ညွှန်ပြုတ္ထ၏ဟူ၍၊ပ၀ေဒယုံ၊ကြားကုန်၏၊ ကုလေသု၊အမျိုးတို့၌၊သုခုမံ၊သိမ်မွေ့သော၊ သလ္လ၊ပြောင်ပြုတ္ထသောတဏှာကို၊ ဒုရတ္ထယံ၊ လွန်စွာခွန်အားရှိ၏ဟူ၍၊ဗုဒ္ဓါဒယော၊ဘုရားအစရှိသော သူတို့သည်၊ ပ၀ေဒယုံ၊ကြားကုန်ပြီ၊သကျာယော၊ငါ၏ ကိုယ်ဟူစွဲလမ်းသောသကျာယ၊ကို၊ကာ ပုရိသေနှ၊ယုတ်မာသောယောက်ျား၊သည်၊ ဒုဒ္ဓဟော၊စွန်နိုင် ခွါနိုင်ခဲ၏ဟူ၍၊ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိသောသူတို့သည်၊ ပ၀ေဒယုံ၊ကြားကုန်ပြီ၊အ၀ ဃာသာပိတ္ထောဘာ၀ေ၊ဘ၀ကိုပယ်ခြင်းငှာ၊ ဝိတ္ထောတေ၊ ဝိတ္ထောသောဘ၀ကို ပယ်ခြင်းငှာ၊ ဝိတ္ထောလဘာ၀ေ၊ဝိဘ၀အမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ ဓမ္ဓတ္ထံဓမ္ဓမ်ပကာရံ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊ ဓမ္ဓမာဂါထာ ယော၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

ဝိတ္ထောလဘာ၀ေ၊ဝိဘ၀ထေရ၏ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၂၃) အာ၀ုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဆန္ဒယ၊ကုန်သော၊ သစ်တပင်မှသစ်တပင်ကိုထွက်၍ ယူသောအားဖြင့် ထိုသစ်ပင်ကိုထွက်လျက်၊ ရဟုံရဟုံ၊ဖြိုနှိုင်ဖြိုနှိုင်မကျသော်ဝေ၊ပါ၀ယ၊ သစ်သီးကိုစားသော မျောက်ကဲ့သို့၊ ဗွါ၊ရေနှ၊စဆွ၊စသော ဗွါ၊ရဖြင့်၊ အနုပရိယေတိ၊ တပါးသော အာရုံကိုထွက်၍ တပါးသောအာရုံကိုယူလျက်ရှာဖွေးသွားသာ၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ အနုပရိယေ၊သ၊ကုန်သော၊စ၊ ထိုသို့သောအာရုံ၌ သွားလာရှာဖွေးသော်လည်း၊ မဂ္ဂေ၊ မျောက်နှင့်တူသောစိတ်၊ တွေ့၊သင်သည်၊ဓါ၊ဒုဒ္ဓ၊ဒါ၊ယ၊ခုအခါ၌၊ပဠုဒ္ဓါ၊ရာယံ၊ ပဠုဒ္ဓါ၊ရဟုဆိုအပ်သော၊ ကုဒ္ဓိကာယံ၊ကုဒ္ဓိ၌၊ပ၀ေ၊ဏ္ဍိယ၊ ထိုထိုသို့သောအာရုံ၌သွားခြင်းမှပယ်၍၊တိ ဋ္ဌ၊ရော်လော၊မာ၊ဓာ၊ဝိ၊ တပါးသောအာရုံသို့မပြေးလင့်လော၊ ဟိယ၊သ္မာ၊အ ကြောင်းကြောင့်၊တော၊ သင်စိတ်အား၊ ပ၀ေ၊ဒ္ဓေ၊အခါ၌၊ အနုပရိ၀ဏ္ဏိယ၊ထာ၊ ရှုပါ၀ဲ့ စသော၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံ၌ အလိုရှိတိုင်းလည်း ထာသကဲ့သို့၊ ဟေ၊သင်၏၊ ဗိတ္တံ၊မျောက်နှင့် တူသောစိတ်ကို၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊

နိုင်ဂဟိတောပိ၊ ဒိတ်ဆင်ယောဇဂါရုဂိုသောအားဖြင့်နှိပ်အင်ပြီးသည်လည်း၊အ
သိ၊ဖြစ်၏၊တာသွာ၊ ထိုကြောင့်၊မကွေ့ဘူ၊ မျှောက်နှင့်တူသောဖိတ်၊ တိုင်ရှု၊ရင်
လော၊မာဃဝပိ၊မပြေးထင့်လော၊တွံ့၊သင်ဖိတ်သည်၊ဟူတော၊ ဤအတ္ထဝေါဝ
ရုရ၊နှစ်ခုမြောက်သော အတ္ထဝေါဟုဆိုအပ်သော အဝေးသို့၊နေဝဂမိသ
သိ၊ သင်မသွားရထိုက်၏ ယာဝစရိမကစိတ္တံ ဝေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စိတ်တိုင်ရုံမျှ
သာလျှင်၊တော၊သင်အား၊ဂမန်၊သွား၊ခြင်းသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်ထိုက်၏။ဟူတိ
ဤသို့၊ ဝလ္လိုးယာ၊ထေရော၊ဝလ္လိယ ထေရ်သည်၊ ဟူမာဂါထာယော၊ဤဂါ
ထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထု၊ဆိုပြီ၊ ။ဝလ္လိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၀၂၄) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မေမယာ၊ငါသည်၊ တိတ္ထိတာသဟတ္ထာ
နံ၊ထန်းပင်မှတပျံသော်ထန်းရွက်သုံးရွက်တို့ဖြင့်၊ ဂဂ်ါတိရေ၊ဂဂ်ါမြစ်နား၌
ဝသာမိ၊ပရိဟာနတ္ထံ၊ ရိစယ်း၏စွတ်ခြင်းကို တားဖြစ်အံ့သောဌာ၊ကုဋိ၊ကုဋိ
ကို၊ကဘာ၊ပြုအပ်ပြီ၊ မေမယ္ဟံ၊ငါ၏၊ ပတ္တေ၊စ၊သမိတ်သည်လည်း၊ ဆဝ
သိတ္ထေ၊ဝဆဝသိတ္ထေ၊ဟူ၀ ။ သေသောသူ၏ဥက္ကောင်းခွန်နှင့်တူ၏၊ မေ၊ငါ
၏၊စိ၀ရေ၊သက်နုံ့သည်လည်း၊ ပဲသုကူလံ၊ ခရီးကြားသုသာန်စသည်၌ စွန့်
အပ်သောမြေမှုန့်အလိပ်လိပ်ကပ်သောပုဆိုးသည်သာလျှင်တည်း။ဖြန့်အန
ရ ဝ သ ာ နံ ၊ ရ ေ ဟ ာ န် ပ ြ ု သ ော ခ န ် ဓ ာ ရ ေ ဟ ာ ဗ ိ ( ) ( ) ( )

အပ္ပညာတောက်၊ လောဘ၏ မဂ္ဂိုဏ်းသောအားဖြင့် မထင်ရှားသော သူဟူ၍၊ ဗဟုလ၊ပညာနည်းကုန်သည်ဖြစ်၍ရိုက်သောဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊အစောနတာ၊ ထိုအရှင်မြတ်ဘိုးရှားကို မသိသဖြင့်၊ အဝစောနဿ၊ မထိမ်ခဲမြင် ပြုကုန်၏၊ ယောစဝုဋ္ဌေသော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်သည်း၊ အနုပါနသော၊ထမင်းအဖျော်ကို၊ လောဘ၊ရေခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ ပါပဝမ္မော၊ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝုဋ္ဌေသော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ နေသံ၊ ထိုလောဘ်ကိုအလေးပြုကုန်သောသူရိုက်တို့သည်၊သဏ္ဌတော အရှိအသေအလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒုတိ၊ဤသို့၊ အဖိတော ထေရော၊အဖိဘထေရ်သည်၊ ဒုမာဂါထာယော၊ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ဆိုပြီ၊ ၊အဖိဘထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၂၆) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဒါယတ္တိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘာသမာနဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ သဒ္ဓေ့နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မြို့၊ သမ္ဘာလေးပါးတရားကို၊ ဆဟ်၊ ငါသည်၊ အသောသိ၊ သောတစ္ဆဒ်ကိုအစဉ်ဖြိုးသဖြင့် ဆောင်ခဲ့ကုန်ရပြီ၊ အပရာဖိတော၊ ငါးပါးသော မာရ်တို့သည်မ အောင်နိုင်ထားသ၊သတ္တဝါပေါ၊ ဝေနေယ္ယသတ္တဝါတို့ကိုစာတိကန္တာရ စသောခရီးခဲကုန်ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော်မူတတ်သောကြောင့်ဤသည်းမှု သဘွယ်သည်းဖြင့်တော်မူထသော၊ မဟာဝိရေ၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူ ထသော၊သာဓုထိန်း၊ရထားထိန်းတကာတို့ထက်၊ဝရုတ္တမေ၊လွန်မြတ်သော ရထားထိန်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗညုဒ္ဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကိုသိ တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၌၊ ကပ်၊ဘုရားဟုတ်သထောမဟုတ်သထော ဟုယုံမှားခြင်းကို၊ နအတ္ထိ၊ နာ၊ မသိစဘူး၊ မဒ္ဒ၊အရိယာမဂ်၌လည်း ကောင်း၊ပဋိပဒါယံ ဝါ၊ထိုမဂ်ကိုရခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော သိထစသော အကျင့်၌လည်းကောင်း၊ကပ် ၊ ဝ၊ ဦးဆင်းရဲဖွယ်ကြောက်ကြောင်း ဟုတ် ပါ၏ သောမဟုတ်ကားထားဟု ယုံမှားခြင်းသည်၊ မယ်ံ၊ ဝ့ အာ၊ ၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဒုဘိ၊ ဤသို့ မေဒ္ဒဖိနောထေရော၊ မေဒ္ဒဖိနထေရ်သည်၊ ဒုမ်ဂါထံ၊ ဤနှစ်ဂါ ထာကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ ဆိုပြီ၊ ၊မေဒ္ဒဖိနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၂၇) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒုဗ္ဗဇ္ဇံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရိုးအင်သော၊ အဂါရံ၊ အပေါက်ရှိသောဓိမ်ကို၊ ဝုဗ္ဗိ၊ ရှာသောရိုးသည်၊သမတိဝိဇ္ဇတိ ယထာ၊ စွတ်သောအားဖြင့်ထိုးသကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊အဘာဝိတာ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာမှကင်းသည်ဖြစ်၍မပွါးစေအင်သော၊စိတ္တံ၊စိတ် ကို၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ သမတိဝိဇ္ဇတိ၊ထိုး၏။ ၊သုဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ဂကောင်းစွာရိုး

အင်္ဂလာ၊အဂါရိယ၊ အပေါ်ကိုအစဉ်ရှိသည်တို့၌ ကင်းသောအိမ်ကို၊ ရဟန်ရှာ သောရိုးသည်၊နှသမတ်ပိဏ္ဍတိယာထာ၊မစွတ်သောအားဖြင့်မထိုးသကဲ့သို့၊ ဧကံတထာ၊ထိုအတူ၊သုဘာသိတ၊ သမထပိယသဟာဘာဝနာဖြင့်ပွါးစေအပ် သော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ရာဂေါ၊ ရာဂတည်းဟူသော ရိုင်းသည်၊ နှသမတ် ပိဏ္ဍတိ၊ မစွတ်မထိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဂေါ၊ ရာဂတည်းဟူသော ရိုင်းသည်၊ ဣမံ၊ ဤနှစ်ဂါထာကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ရာဂဝေထေရဂါထာပြီး၏။

(၁၂၇) အာဝုသော၊ဝါရှင်တို့၊ မယ္ဟံ၊ငါ့အား၊ စာတိ၊ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဘဝသည်၊ဒိဋ္ဌာ၊ကုန်ပြီ။ ဇိနသာသနံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အဆုံးအမ တော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ဝုသိတံ၊သုံးအပ်ပြီ၊စာသ သခိ ၊တော၊ကွန်ယက်နှင့်တူသောစာလဟူသောအပ်သော အမည်ရှိသောဒိဋ္ဌိ အာဒိဇ္ဇာကို၊ပယိနော၊မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ဘဝနေတို့၊ကာမရာဂစသောဘဝ ကိုဆောင်တတ်သောဘဝနေတို့ဟူသရုတ်အပ်သော တဏှာကို၊ သမူဟ တာ၊မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ပြီ၊ ။ယသ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊အဂါရသ္မာ၊အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့ဘောင်၌၊ မယာ၊ငါသည်၊ပဗ္ဗဇိ တော၊ရဟန်းပြုအပ်ပြီ၊မေမယာ၊ငါသည်၊သောအားထု၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊အနုပ္ပတ္တော၊အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊သင့်သင်္ဘော နေကျသောပြော၊အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့သည်လည်းကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သုရာဓောယေရော၊သုရာဝေထေရ်သည်၊ဣမံ၊ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာကို၊အဘာ သိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။သုရာဝေထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၈) အာဝုသော၊ဝါရှင်တို့၊ ယေ ရဟယော၊အကြင်မင်းကောင်းမှုကို ပူပန်စေတတ်သောအကျင့်ရှိကုန်သော စောင့်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ဣတ္ထိသု၊မိန်းမဟူသောအာရုံအကြောင်းတို့၌၊နဗ္ဗာ ရေ၊ရာဂ စသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်မဖွဲ့ကုန်၊ တေ ရဟယော၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊သုပန္တိ ဝိ၊ဟရန္တိ၊နေရကုန်၏။ ဝေဂေဏ်သေနေ၊စင်စစ်အားဖြင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းသော ကာလပတ်လုံး၊ ရက္ခိတဗ္ဗာသု၊ စောင့်အပ်ကုန် သော၊ယာသု၊အကြင်မိန်းမဟူသောအာရုံအကြောင်းတို့၌၊သစ္စံသစ္ဗဝစနံ၊ ဌာနသောစကားကို၊ သုဒုလ္လဘံ၊ရခြင်းငှါ တတ်နိုင်ခဲ၏။ ။အမ္ဘော၊ ဒိဋ္ဌအ ချင်းတို့၊တောကာမေ၊ ထိုကာမတရားတို့ကို၊ ဝဝံဝဝါယ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ စရိဟ၊မဂ်ဟူသောဖြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်ပြီ၊

ဒါနဲ့ဆုဒါနဲ့၊ယဇုအခါဒ္ဓ၊မယံ ငါတို့သည်၊တောသံကာမာနဲ့၊ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ပဟိနဇ္ဈာ၊ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကာကာ၊ကိလေသာတည်းဟူ၍သာ ခြွေမှုကင်းကုန်ပြီ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရဝ်သို့၊ ဝတ္ထာ၊မဂ်ဟူသော ခရီးအစွမ်းဖြင့်ရောက်၍၊ နသောစတိ၊မစိုးရိမ်ရ၊ဒါနဲ့ဆုဒါနဲ့၊ယဇုအခါဒ္ဓ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခေတ်သို့၊ ဂန္ဓာမ၊ရောက်ကုန်ဆုံး၊ဆုံးတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓမာဃေဝါထာ၊ယော၊ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ဝေါတမဂ္ဂေ ရော၊ဝေါတမထေရ်သည်၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဝေါတမထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၀) သောကုဟကောဝုဋ္ဌထေရ်၊အကြင်မိမိကိုယ်ကိုဆုံတွယ်သရဲဖြစ်အောင်ပြုဘက်သောဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗပဌမမဂ်၊ ဆုံတွယ်သရဲဖြစ်သောဆယ်ကိုမွေးခြင်းဖြင့် လူအပေါင်းကို လှည့်စားလျက် ယုတ်မာသော အလိုရမက်စသောပါပမြတ်ကိုဖြင့် ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ အဗ္ဘာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ဟနာ၊ကုသိုလ်အရကို ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့် သတ်၏၊သောကုဟကဝုဋ္ဌော၊ထိုမိမိကိုယ်ကို ဆုံတွယ်သရဲရှိအောင် ပြုတတ်သော ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ပဏ္ဍာ၊ နောက်ဒါယကာတို့ကသိသကို ချစ်သောရဟန်းဆရာယောဇတည်းဟူ၍လျှင်ဒါနဲ့ဆုဒါနဲ့ယဇုအခါဒ္ဓ၊ပရံ၊သူတပါးကို၊ဟနတိ၊ အကျိုးမယှားခြင်းစသောအားဖြင့်ပဏ္ဍည်းကို ဖျက်ဆီး၏၊ သောကုဟကော၊ ထိုနှစ်ပါးလုံးကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကုဟကဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊အဗ္ဘာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊သုဟတံ၊ ကောင်းစွာသတ်သည်ကိုပြု၍။ ဟန္ဒိ ဝိနာသေတိ၊ဖျက်ဆီး၏၊ ယထာကိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဝိတ်သေနှင့်ဌက်တိမ်ညှင်းသည်သာ ဖြစ်ရာ၊ပကွေမာ၊အားတောင်ရှိသောဌက်အပေါင်းကို၊ ဝမ္ဘေတ္တာ၊လှည့်စား၍၊ဟနတ်ယထာ၊သတ်သကဲ့သို့၊ အဗ္ဘာနံပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ဤပဏ္ဍုန်ဘဝ၌သတ်၏၊သမ္ဘရာသေပိ၊တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ဟနတိ၊အပါယ်ထေးပါးသို့ထားကြောင်းဖြစ်သော ကိုယ်သာသည် သတ်၏။ ။ဗဟိဝဏ္ဏော၊ ရူပါယာဝုတ်ကို ပြုပြင်ခြင်းစသော အပဋ္ဌိဖြစ်သော ဝုဏ္ဏားအသွင် မျှဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏောဝေါ၊ဝုဏ္ဏားသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အန္တောဝဏ္ဏောအန္တောဝဏ္ဏော၊ အတွင်းဌာသိလ သမာဓိစသော ဝုဏ္ဏား အသွင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏောဝေါ၊ ဝုဏ္ဏားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယတ္ထိ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်ဌ၊ပါပါနိ၊ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊အမှုတို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ရှိကုန်၏၊သုဇမ္ပတိ၊ သုဇာတာ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သော သိကြားမင်း၊ သောဝုဋ္ဌေ၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ဝေဂေါ်သေနေ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ကာ၊ဣတိ၊ဟု

ဗုဒ္ဓကျော်၊အလွန်ယုတ်သော ဗုဒ္ဓါတ်မည်၏ဟူ၍၊ ဒေနာဟိ၊ သိုလေလေ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့။ဝသဘောထေရော၊ဝသဘထေရ်သည်၊ ဆုမာဒေါဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။ဝသဘထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

ပဌမော၊ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဒ္ဓါ၊ဝဍ်သည်၊နိမ္မိုးတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။တတြ၊ထိုပဌမဝဍ်၌၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းကား၊ဥတ္တရောစ၊ဥတ္တရထေရ်ထည်းကောင်း၊ပိဏ္ဍောထော၊ပိဏ္ဍောလထေရ်ထည်းကောင်း။ ဝလ္လိယော၊ဝလ္လိယထေရ်ထည်းကောင်း၊တိရိယောဆု၊တိရိယထေရ်ထည်းကောင်း။ အုဒေါဟာ၊အုဒေါဟထေရ်ထည်းကောင်း၊မေဇ္ဇဒိနော၊ မေဇ္ဇဒိနထေရ်လည်းကောင်း။ ရာဓော၊ရာဓထေရ် ထည်းကောင်း။ သုရာဓော၊ သုရာဓထေရ်ထည်းကောင်း၊ဂေါတမောပိစ၊ဂေါတမထေရ်ထည်းကောင်း၊ဝသဘော၊ ဝသဘထေရ်နှင့်၊သဟ၊ တကွ၊မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဆုမေဓသထေရာ၊ဤဘဒ္ဒကျေ်သောမထေရ်ဘို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ပဌမဝဍ်ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ်–၂–ဒုတိယဝဍ်။

(၁၃၁) သုသသုသာ၊ဆရားထံ၌ကောင်းစွာသင်ခြင်းနှာခြင်းရှိသော၊သူသည်၊သုဘဝနှိ၊သုဘပွါးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သုတံ၊အကြားအခြင်းသည်၊ပညာယ၊ပညာကို၊ဝဍ္ဎနံ၊ပွါးစေတတ်၏၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဇာနာတိ၊သိ၏။ဥာတော၊သိအပ်သော၊အတ္ထော၊အနက်သည် သုခါဝဟော၊ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။ပန္နာနိ သေနသနာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သောကျောင်းတို့ကို၊ သေဝေထ၊ဝှီဝရာ၏။ သံဃာဇနပိပ္ပမောဒေ၊ သံယောဇဉ်တရားတို့မှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ကိုပွါးစေခြင်းကိုထည်း၊စရေယျပဒိပဇ္ဇယျ၊ကျင့်ရာ၏။ ဘတ္တေ သုပန္နသေနာသနေသု၊ ထိုဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းတို့၌၊ ယတာသတ္ဓေသု၊အကြင်အခြင်းဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ အဓိကုသဃောသုခမ္မေသု၊အလွန်သောကုသိုလ်တရားတို့၌၊ သစေစဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကျင့်သည်ဖြစ်ရှိ၊ ဝေဝိ၊ဤသို့ကျင့်သော်လည်း၊ ဗိသေသသော၊ ရဟန်းသော်တရားအထူးကို၊ အလာဘတော၊မရသေးသောကြောင့်၊ရတိ'ရွှေလျော်ခြင်းကို၊နာဓိဂစ္ဆေယျ၊မရရာ သံဃာဘိက္ခုသမူဟော၊ရဟန်းအပေါင်း၌၊ရက္ခိတဗ္ဗော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောခရီးဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ ခြောက်ပါးသောစွါရတို့၌ သတိဟူသောအစောင့် အရှောက်ဖြင့်ထင်သော

သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေဝသေယူ၊ နေရာ၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဗုဒ္ဓေသ၊ ထေ
ရော၊ မဟာဗုဒ္ဓထေရ်သည်၊ ရှုမာဒ္ဓေဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အ
ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ မဟာဗုဒ္ဓထေရ္ဒနှစ်ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၁၃၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေဓနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဝေစဒိ
သေန၊ ကြီးပွါးဖြင့်ဥကျွောင်းစသည့်ဒိုရစ်အာဝ်သော၊ နာနတ္တေန၊ အထူးထူး
အပြားပြားသောသတ်ခြင်းလက်ချေဖြတ်ခြင်းအစရှိသော၊ ကမ္မုနာ၊ ပရိုပ
ဿာတကကံဖြင့်သည်း၊ ပရိသုပဏ္ဏမာဓနာ၊ ကြပ်းကြုတ်သောလုံ့လဖြင့်
ပြုအပ်သောအမှုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့
သည်၊ မနုဿေ၊ လူမှတပါး၊ သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပရုဇ္ဈန္တိ ဝိဟေဌေန္တိ၊
ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
သည်း၊ ယောဟိ ကမ္မကရုဏာဟိ၊ အကြင်ထက်ဖြတ်ခြင်းချေဖြတ်ခြင်းစသော
ကမ္မကရုဏာတို့ဖြင့်၊ အညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ ဗာဓိ သု၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊
တဿ ဝ ဝေ ဝေ ကမ္မရဟောသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကမ္မကရုဏာတို့၌
သာလျှင်၊ သယဂ္ဂါ၊ ပြီးပြီတို့သည်လည်း။ ကိ ဥ ဒေ ဒေ အနုဘဝ ဥ ဒေ ၊ ထိုသို့သောဘဝ
သောလက်ချေဖြတ်ခြင်း စသောဆင်းရဲကိုခံရကုန်၏၊ ဟိ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကမ္ပံပန ၊ ဆည်းဘူးအပ်သောကံသည်ကား၊ ဝိပါကံ
အကျိုးကို၊ အဒတ္တွာ၊ မပေးမူ၍၊ ရုဇ္ဇော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နအသ္သနတ္ထိ ဝေ
ယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဝ ဝေ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ယော ၊ ကြင်းသောအားကြောင်း၏ညှိ
ညှိတ်ခြင်းသည်၊ သတိ ရှိသော်၊ ဝိပစ္စတေ ဝ ၊ အကျိုးပေးလိမ့်သည်သာလျှင်
တည်း။ ။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ကလ္ယာဏံ၊ ကောင်းသော၊ ယံ ကမ္မံ
ဝါ၊ အကြင်ကံကို လည်း ကောင်း၊ ယဒိ ၊ ထို့ဖြစ်၊ ပါပကံ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်
ဖြစ်သော၊ ယံ ကမ္မံ ဝါ၊ အကြင်ကံကို လည်း ကောင်း။ ကရောတိ ၊ ပြု၏၊ တဿ
ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ

(၁၃၃) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊အစ္စယာန္တိ၊လျှင်စွာကုန်လွယ်ပျက်လွယ်ကုန်၏၊အဟောရတ္တာ၊နေ့ညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ ဖီပိတ်၊အသက်သည်၊ဥပစ္ဆိတိ၊ခဏနှင့် သျှင်စွာချုပ်၏၊ မစ္စာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ အာယု၊အသက်သည်၊ ဝိယဘိ၊လျှင်စွာလျှင်စွာချုပ်၏၊ကိ'ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ကုနဒိနံ၊တောင်ထက်ဖွစ်းသောမြစ်ငယ်စသည်တို့၏၊ ဩဒကံ၊ရေသည်၊စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊နတိဋ္ဌတိ၊မတည်၊ဝိဂစ္ဆတိယထာ၊ ထာကာဟုနှင့်ပင်ကင်း၊ခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ဧवံတထာ၊ထိုအတူ၊သတ္တာနံ၊ သတ္တာဝါတို့၏၊ အာယု. အသက်သည်၊ ဝိယတိ၊ လျှင်စွာကုန်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏၊ ဗာလော၊သူရိုက်သည်၊ပါပါနိ၊မကောင်းကုန်သော၊ယာနိကမ္မာနိ၊ အကြင်ကံတို့ကို၊ကရံကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အာသနုဗ္ဗတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကံကား၊ဤမည်သော်ဆင်းရဲသော အကျိုးကိုပေးတတ်ဟူမသိသည်ဖြစ်အံ့၊ဧဝံပိ၊ ဤသို့မသိုးသော်လည်း၊ဝန္ဓာ၊နောက်၌၊ အာသဗာလသော၊ ထိုင်ရဲစသည်၌ဖြစ်သောလူရိုက်အား၊ ကမ္ဗုကံ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဆင်းရဲသောအကျိုးသည်သာသျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တိယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ အာသဟတ္ထသော၊ ထိုမကောင်းသောကံ၏၊ပါပကော၊ယုတ်မာစွာသော၊ဝိပါကော၊ရဲစသည်၌ဖြစ်ခြင်းစသောမကောင်းစွာသော အလိုမရှိအပ်သောအကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဟောရည္ပိကာနိ'ထေရော၊ဟောရည္ပိကာ နိ'ထေရ'သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

ဟောရည္ပိကာနိ'ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၁၃၄) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မဟာဗုဒ္ဓေ၊သမုဒ္ဒရာဇာ၌၊ပရိတ္တံ၊ယေသော ဒါရံ၊လှေသစ်ကို၊ အာရုယ္ဟ၊တက်စီး၍၊ သိဒေသိဒေယျယထာ၊နစ်မြုပ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧवံတထာ၊ထိုအတူ၊ ကုသိတံ၊ပျင်းရိသောသူကို၊ အာဂမ္ဘ၊စွဲ၍၊ သံဝုဒ္ဓိဝိဘိ၊ကောင်းစွာအားကုတ်သောအမျိုးသားသည်လည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊သိဒတိ၊သံသရာ၌နစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ကုသိတံ၊ပျင်းရိ၊သား၊ဟိနဝီရိယံ၊ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊တံပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ဝေးစွာကြဉ့်ရှောင်ရာ၏၊ ၊ပရိဝိဇ္ဇော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ဝင်ကုန်ထသော၊ ပဟိတတ္တော၊ကိုယ်အသက်ကို ပင့်မူ၍နိုင်ငှာနှင့်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ဗျာယိတိ၊အာရမ္ဘဝီရိယနိုင်ငှာနှုန်းဗျာန်ထက္ကမဝီရိယနိုင်ငှာနှုန်းဗျာန်ဖြင့် ဝင်စားခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နိန္ဓိ၊အမြဲ၊ အာရဗ္ဘဝီရိယေ၊ဟိ၊ပြီးပြောက်အပ်သော လုံ့လဖြင့်အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍိတေ၊ဟိ၊ သောကိုးလာကုတ္တရာပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊အရိယေ၊ဟိ၊ပြတ်သော

သူ့တပ်ကောင်းတို့နှင့်၊ သဟာ၊တဘွဲ့၊ အာဝသေအာဝသေယူ၊ ပေါင်းပေါ်ရာ၏ဆုတ်ကို၊ ဤတို့၊ သေမမိတ္တောထေရော၊ သောမမိတ္တထေရ်သည်၊ ဆုမာဂါဃာယေ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ။ ။

သောမမိတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၅) ဧနော၊ ရိက်ဖွာသောသူသည်၊ ဧနမှိ၊ တပါးသောသူ၌၊ သမ္ဘဒ္ဓေါ ဤသူကား၊ ဤသူကား၊ အမိစသော တဏှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖွဲ့၏၊ ဧနမေဝ၊ ဤသူကား၊ ဤသူကား၊ တို့စသည်ဖြင့် တပါးသောသူကို သာလျှင်၊ အညောဧနာ၊ တပါးသောမိဘစသောသူသည်၊ ဧသိတော၊ တဏှာဟူသော ကပ်ပြီခြင်းဖြင့်သိပ်သည်းဆည်း၍တည်၏၊ ဧနေန၊ တပါးသောသူသည် ဧနော၊ တပါးသောသူကို၊ ဗာဓိယတိ၊ ခေါ်သောအစွပ်ဖြင့်နှိပ်စက်၏၊ ဧနော၊ တယောက်သော သူသည်၊ ဧနံ၊ တယောက်သောသူကို၊ ဗာဓေတိစ၊ ငါ၏အသက်၌နှိပ်သောအစွပ်ဖြင့်ပြုစ်ချ၏ဟူ၍၊ အဓိပ္ပာယ်ကျေနပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာဓေဘိစ၊ တဖန်ပြုနှိပ်၍နှိပ်စက်၏၊ ။ တာသဟအညဧနသ၊ ထိုတပါးသောသူအား ဧနေန၊ တပါးသောသူသည်၊ ဗာဓိတေန၊ ပုတ်ခတ်သည်ဖြင့်၊ ကောဒေတ္ထော၊ အာဘယ်အကျိုးရှိပါ သနည်း၊ ဧနေန၊ ဖြစ်စေတတ်သောအမိအဘဖြစ်သောသူသည်၊ ဧနိတေနဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသားထွေးဖြင့်လည်း၊ ကောဒေတ္ထော၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။ ဧနံ၊ သားထွေးစသောသူကို၊ ဩဝါဟာဟ၊ စွန့်၍၊ ဝန္ဓုန်ကုန်၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဧနံ၊ သားသမီးစသောသူအားပါင်းကို၊ ဗာဓယိတ္ထာ၊ နှိပ်စက်၍၊ မြို့ထဲ၊ တည်၏၊ ဆုတ်၊ ဤသို့၊ သမ္ဘမိတ္တောထေရော၊ သမ္ဘမိတ္တထေရ်သည်၊ ဆုမာဂါဃာယေ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ။ ။ သမ္ဘမိတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၆) ကာဠိ၊ ကာဠိအမည်ရှိသော၊ ဆုတ္တိ ဝိန်းမကား၊ ဗြဟ္မာတိ၊ အလုံးအရင်းနှင့်ပြည့်စုံသောကြီးသောကိုယ်ရှိ၏၊ ကော်ရူပါ၊ ကျိုးနှင့်တူသောမည်းနက်သောကိုယ်အဆင်းရှိ၏၊ ဧသာ ဆုတ္တိ၊ ထိုဝိန်းမသည်၊ မတသရိဝုဿ၊ သေသောအကောင်၏၊ သတ္တိ စ၊ တံ့ရိုးနှင့်တူသောသက်ရှာပုဆစ်နှုးကိုလည်း၊ ဘောတ္ကာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဗာဟာ ဘု၊ သက်ရှာထက်မောင်းရိုးကိုလည်း၊ ဘောတ္ကာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အပရေ ဘု၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သတ္တိ၊ လုံ့ရိုးနှင့်တူသောသက်ဝဲပုဆစ်နှုးကိုလည်း၊ ဘောတ္ကာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဗာဟာ ဘု၊ သက်ရှာထက်မောင်းရိုးကိုလည်း၊ ဘောတ္ကာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အပရေ ဘု၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ဗာဟာ ဘု၊ သက်ဝဲသက်မောင်းရိုးကိုလည်း၊ ဘောတ္ကာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ သိသ ဘု၊ အားသားကောင်၏ဦးခေါင်းကိုသည်း၊ ဘောတ္ကာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဘိန္ဒိတ္ကာ ဝေ၊ ဖျက်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဒမိသာ သကံ ဝ၊ ကျွေးကန်ခဲ့တံ့တိုင်ဖြင့် ခွဲအပ်သည်

ဖြစ်၍ယိုးသာ ဖွဲ့ဘပ်းအိုးသကဲ့သို့၊ ပဿဒ္ဓနှင့်၊ ယိုစိုးသော၊ မဏ္ဍလုက်ပြိုး ဖွားကိုက်ကို၊ကတွား၊ပြု၏၊ အဘိသဒ္ဓတိုတွား၊ဖြတ်ခွဲအင်သောအစိတ်ရှိသော အားသကောင်ကိုထား၊ဖြိုတိုင်းသောအရပ်ဒ္ဓထားသဖြင့်တပေါင်းတည်းပြု၍ ပံ့သာပတ်၊ အသားဟောကို၊ ပသာရဏ်ဖုဝ၊ဖြန့်သကဲ့သို့၊ နိသန္ဓာ၊ထိုင်နေ ၏၊ ၊ဝေ၊စင်စစ်။ယောဝုဂ္ဂဟော၊အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊အဝိဇ္ဇာ၊ထင်တိုင်း သောကမ္မဋ္ဌာန်းဖွဲ့ မလိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ ဥပမိ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစွဲ၍ မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ကိလေသုပမိကို၊ ကရောတိဥပါဒေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊မနွေ့ ပညာနှင့်သော၊ သောဝုဂ္ဂဟော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခ၊ငရဲစသည်ဒုဆင်းရဲ ခြင်းသို့၊ပုနပုဂ္ဂံ၊အဘန်တလဲလဲ၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဥပေတိ၊ရောက် ၏၊ဘသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မုဒုဒုက္ခ၊ဤဆင်းရဲကို၊သင်္ခေါတိ၊ခံစား၊ရ၏ဟူ၍ ပဓာနနှင့်ကား၊သိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပမိ၊ကိုယေသောဟုဆိုအပ်သောဥပမိကို၊နက ယိရာနဥ္ဇပါ၊ဒေယျ၊အသင့်နှလုံးသွင်းသော အားဖြင့်မဖြစ်စေရာ၊ ကသ္မာ၊အ ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ဒုဒ်မတ်သဲရိုရံ၊ဤအသေကောင်ကို၊ဘိန္နသရိ ရံ၊ဖျက်သောကိုယ်ရှိသည်ကို၊ ပဿတိယထား၊ဖြင်ရသကဲ့သို့၊ ဒေါ်တ၊ထား၊ ထိုအတူ၊ကိုယ်သဘောမိဟု၊ ကိုယ်သောဥပမိတို့ဖြင့်၊ ဘိန္နသိ ရောဘိန္နသိရံ၊ သံသရာ၌ အဘန်တလဲလဲဖြစ်ရသဖြင့်ကွဲသော ဥကျောင်းရှိ သည်ကို၊ပုနဲ့တဘန်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ မာပသသိသံ၊မဖြင်လို၊ ဒုတိ၊ဤသို့ မဟာကာသော၊ထေရော၊ မဟာကာသထေရ်သည်၊ ဒုမာဒ္ဒေဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

မဟာကာသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၃၇) ရဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းသော၊ သေဒသမကော၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဗဟု၊များစွာ၊ဆုန်သော၊သပတ္တော၊သက်နှံ့သပိတ်တို့ကို၊ထာတိ၊ရ၏၊သော သမကော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဟာ်ဒိုပါရုတော၊ ဒုက္ခဒုက်ကိုရံသော၊ ပဋ္ဌဒ္ဓိ တော၊သူဘပါးနှင့်စပ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိသောရဟန်းသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ် ၍၊အန္ဓသ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနသ၊အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသ၊သက်နှံ့ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊သယနသ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ကိုလည်းကောင်း၊ဃာတိ၊ရသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ၊ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဿုသ ဥ္ဇာ၊ပြု၊ရုကုန်သောသူတို့သည်။ဗဟု၊များစွာ၊ဘာ ဇ္ဇ ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ဘသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သဏ္ဌာ၊ရေသ၊ ဃာတ်ပူဇော်သကာတို့၌၊ မဟာ ဗ္ဗယံ၊ များသောဘေးရှိသော၊ ဘေ၁ဝ၀ပ်၊ဤသို့သောဘေးရှိသော၊အာဒီနဝံ၊ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ဥ္ဇဟ္ဝာ၊သိ၍၊အပ္ပ ဃာ၊ဘာ၊နည်းသောဃာတ်ရှိသည်၊ အနဝ ဿ

တော၊ထိုထောက်ခံတတ်သောတရားတည်းဟူသောဓိဿဝိုးစွတ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတ္တ၊ဖြစ်၍၊ဘိက္ခု၊သံသရာဘေးကိုရှုလေ့ရှိသောရဟန်းသည်၊သကော၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်မှီသော သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပဒိဋ္ဌဝေ၊ ကျင့်ရာနေရာ၏၊ဆွတ်၊ဤသို့၊ကိုယ်သောထေရော၊ တိသ္သထေရ်သည်၊ဆုမံဂါ ထာနှင်ယ်၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

တိသ္သထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၇) အာဝုသော၊ ဝါရဝင်တို့၊ ပါစိနဝံသဒါယမှ၊ပါစိနဝံ၊အမည်ရှိ သောရွာ၏အနီးအပိုင်းဆရာ: ရှိသေမတောင်၌၊ သက္ကဝုတ္ထာ၊ အနုရုဒ္ဓါအစရှိ ကုန်သောသာကီဝင်မင်းသားတို့သည်၊ သဟာယကာ၊ ရဟန်းတရားကိုပြု သဖြင့်အတူဘဝကွေနေသောအပေါင်းအဘော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တော၊ထိုအပေါင်းအဘော်ဖြစ်ကုန်သောသာကီဝင်မင်းသားတို့သည်၊အာနဓ ကော၊ကောင်းမှုအာနုဘော်ကြောင့် ရအပ်သော အမျိုးဆက်ဆက်အားဖြင့် ထာသောမျှားစွာကုန်သော၊ တောဂေ၊စည်းဗိပ်ချမ်းသာအရတို့ကို၊ ပဟာ ယ၊စွန့်၍၊ဥဿာပဏ္ဍာဂတော၊သဝိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်နေအပ်သောဆွမ်း ကိုဆည်းပေးခြင်းနှင့်၊ရံတာ၊အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော အားထုတ်အပ်သောလုံ့လ ရှိကုန်သည်၊ ပဟိတတ္တာ၊နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊နိုင်ငံ၊ အမြေ၊ဒဠ္ဍပရက္ကမာ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ဟူသော အကျင့်မျက်မှောက်၌ ဖြစ် သောချမ်းသာတွေ့နေခြင်းနှင့်ယှဉ်သဖြင့်မလျော့သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဝမ္ဘရ တိယာ၊သောကုတ္တာရာတရားနှင့် မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ သောကိုကံ့ရတိ်၊ရှုပါရုံ စသောသောကိုဘရားနှင့်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍၊ ရမန္တိ၊မွေ့လျော် ကုန်၏။ဆွတ်၊ဤသို့၊ကိုယ်သောထေရော၊ကိုယ်ထေရ်သည်၊ဆုမံဂါထာနှင်ယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

ကိုယ်သထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၈) အာဝုသော၊ဝါရဝင်တို့၊အယောနိသော၊အသုဘကိုသုဘဟူ၍ မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊မနသိကာရ၊နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊မဏ္ဍ နှံ၊လက်ကော်လက်ကြော်စသည်ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းပန်းနှံ့သာစသည်ဖြင့် အတ္တဘောကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းကို၊အနုယုဇ္ဈိသ်၊ကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်းနှင့် လွှမ်းသောသောအားဖြင့်ဖြစ်စေအံ့၊ ဥဒ္ဓေါ၊ဟောတ်အရွယ်အဆင်းတို့ကိုစွဲ၍ တက်သောမာနဖြင့်မငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စပလော၊တောင်ခွ ဖြစ်သောမျောက်ကဲ့သို့တည်တန့်သောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ကိုယ်ကိုတန်ဆာ

ဆင်ခြင်းစသော လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ကြောင့်မတည်တန့်သောနေ ခြင်းရှိသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ကာမရေးဝေနေ၊ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၌ ပြင်းစွာတွယ် သောချာဂဖြင့်၊အဝိုးတော၊ နှိပ်စက်အင် သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဥပါယကုသ လေနေ၊ဝေဒေါသတို့အားဆုံးမခြင်းအကြောင်းမဲ့ ယိမ္ဘာတော်မူသော၊အာဒိဗ္ဗ ဗဒ္ဓနှာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေနေ၊ဖြောက်စွာတုရားကြောင့်၊ အာဘာ၊ငါသည်၊ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊သမထဝိပဿနာ ဖြင့်စင်ကြယ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၍၊ ဘဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသောညွှန် ပြောင်းမှု၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိ၊နစ်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥဒဇ္ဇဟိ၊အရိယမဂ်ဖြင့်ဖြင့်ဖြတ် သောနိဗ္ဗာန်ကြည်းထက်မှီတည်စေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊နဒ္ဒေါထေရော၊နန္ဒထေရ် သည်၊ဣမံဂါထာဒွယံ၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ၊

နန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၄၀) ပရေ၊ပညာရှိမှတပါး၊သောသူရိုက်တို့သည်သည်း၊နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပသံ သန္တိ၊ပြိုးမွမ်းကုန်၏၊တေ၊ထိုသူရိုက်ဘို့၏ပြိုးမွမ်းခြင်း တို့သည်၊အပ္ပမာဏဘူတာ၊ပမာဏမဟုတ်ကုန်၊အတ္ထာ၊ဝိဒိသည်၊အသမာ ဟိတော၊မတည်ကြည်သည်၊ စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ပရေ၊သူတပါး၊တို့သည်၊တံပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသံသန္တိ၊ ပြိုးမွမ်းကုန်၏၊တေပသံသာ၊ထိုသို့ပြိုးမွမ်းခြင်းတို့သည်၊ မောဃံ၊အချည်း နှီးအကြောင်း မရှိဘဲ၊ ပသံသန္တိ၊ ပြိုးမွမ်းသည် မည်ကုန်၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အတ္ထာအတ္ထနော၊ဝိဒိ၏၊ အသမာဟိတော အသမာဟိ ဘတ္ထာ၊ မဂ္ဂသမာဓိဖလသမာဓိ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိ ဖြင့်မတည်ကြည်သောကြောင့်တည်း။ ၊ပရေ၊သူတပါး၊တို့သည်၊နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုအရိယာဗျာနုဏာဘိဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဂရဟန္တိ၊ဤသူကား၊ကိုယ်ကို မွေးမြူခြင်း၊အိပ်ခြင်း၊ကျားသော သူတည်းဟူ၍ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊တေသံ၊ထိုသူတို့ ၏၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဏာဘူတာ၊ ပမာဏမဟုတ်ကုန်၊ အတ္ထာ၊ဝိဒိသည်၊သုသမာဟိတော၊ မဂ္ဂသမာဓိဖလသမာဓိဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်းရှိသည်၊ စေဟောတိ၊ အ ကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယော၊အကြင်သူတို့သည်၊ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုမဂ္ဂသမာဓိစသည်ဖြင့် တည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ တေဂရဟာ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့သည်၊ အမောဃံအမှုလက်၊အ ချည်းနှီးအကြောင်းမရှိဘဲ၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့သည်မည်ကုန်၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။အတ္ထာအတ္ထနော၊ဝိဒိ၏၊ သုသမာဟိတော

သုသမာဓိတည်း။ မဂ္ဂသမာဓိစသည်ဖြင့်တည်ကြည်သောကြောင့်ထည်း။ ဣဒေါ၊ ဤသို့၊ သိရိမောဇထေရော၊ သိရိမထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာနယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ သိရိမထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝတ္ထော၊ ဝတ်သည်၊ နိမ္မိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ ကတြီ ထိုဒုတိယဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ရဇ္ဇော၊ ရုန့်ထေရ်သည်းကောင်း၊ ဖောတိခါသော၊ ဖောတိခါသထေရ်သည်းကောင်း၊ ဟောရညိကာ နိယောထေရော၊ ဟောရညိကာနိ အမည်ရှိသော၊ မထေရ်သည်းကောင်း၊ သောမမိတ္တော၊ သောမမိတ္တထေရ်သည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမိတ္တော၊ သဗ္ဗမိတ္တထေရ်သည်းကောင်း၊ ကာလော၊ ကာလထေရ်သည်းကောင်း၊ တိဿော၊ တိဿထေရ်သည်းကောင်း၊ ကိမိလော၊ ကိမိလထေရ်သည်းကောင်း၊ နန္ဒော၊ နန္ဒထေရ်သည်းကောင်း၊ သိရိမာ စေဝ၊ သိရိမထေရ်သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒသ ထေရာ၊ တကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဒုတိယဝဂ်ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ် ၃-တတိယဝဂ်။

(၀၄၁) မယာ၊ ငါသည်၊ ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ နက္ခတ်သစ္စာကား ဘဏ္ဍာကြည့်သောတောသုမ္ဘကဘရားအပေါင်းသာတည်း၊ ဤထက်အလွန်မရှိဟု ပိုင်းခြားပြီ၊ တဏှာ၊ သမုဒယသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော တဏှာကို၊ မေ မယာ၊ ငါသည်၊ သုသမူဟတာ၊ ကောင်းစွာမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ ဘောဂ္ဂေ၊ မဂ်၌အကျိုးဝင်သော ဘောဂ္ဂင်တရားတို့ကို၊ မေ မယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ။ မေ မယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟောသည်ကို၊ ပတ္တော အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီ၊ ။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ခန္ဓေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ပိုင်းခြားပြီးပြီ၊ ဓာလိနိ၊ ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို၊ အဗ္ဘုဟာ တွာန၊ ငါ၏ဓိတ်သဏ္ဌာန်မှ ထုတ်ပြီ၊ ဘောဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၌အကျိုးဝင်သော ဘောဂ္ဂင်တို့ကို၊ ဘာဝယိတ္ဝာန ပွါးစေပြီ၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗာယိဿံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြီးအံ့၊ ဥဗ္ဘာ ရောထေရော၊ ဥဗ္ဘာရထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါထာနယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဥဗ္ဘာရထေရ်နှစ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သောအဃံ၊ ထိုငါသည်၊ ပနာဒေါနှာမ၊ မဟာပနာဒအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ယ သေရညော၊ အကြင်မဟာပနာဒမင်း၏၊ ယူပေါ၊ပြာသာဒ်သည်၊ သုဝဏ္ဏ မယော၊အလုံးရွှေဖြင့်ပြီး၏၊တသေပါသာဒသေ၊ထိပြာသာဒ်၏၊တိရိယံစိတ္တာ ရတောဝ၊အကျယ်အားဖြင့်၊ သောဠသဗ္ဗေ၊တဆဲ့ခြောက်မင်းပယ်စား၏ ၏ဥဿ်ဥဿာ၊အမြင့်ကား၊အနေယောဇနမတ္တော၊ ယူဇနာခွဲပမာတာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အာသေပါ သာဒသေ၊ထိပြာသာဒ်၏၊သဟာသေ၊ဘသဟာသ ကဏ္ဍပမာဏံ၊တဏ်းခေါင်သောတုံးဆင့်ရှိ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊သော ပန၊ထိပြာသာဒ်သည်ကား၊ပရိမဏ္ဍလတော၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ဝိုင်းတိ ယောဇနပဿမာဏော၊နှစ်ဆဲ့ငါးယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ သဝဏ္ဏေ၊ များစွာသောအထွေထူးလည်းရှိ၏၊ ဝဇိရေ၊ထိအထွေထူးဦးခ်ိတည်သော်တုံ့ခွန် ကုဏ္ဍားတို့နှင့်ပြည့်ရုံ၏၊ ဟရိတမယော၊ ရွှေစင်ထိန်နီတ်ဖြင့်ပြီး၏၊ တဿ ပါသာဒေ၊ထိပြာသာဒ်ခ်ို၊ သဗ္ဗာ၊ထိပြာသာဒ်၏ ခုနှစ်ပါးသောအရပ်ခ်ို၊ ဆသဟာသာနိ၊ ခြောက်ထောင်ကုန်သော၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ကခေါ်သည်တို့သည်၊ ရညော၊မဟာပနာဒမင်းကြီး၏ကို၊ဟာသေတုံ၊ ရှင်စေခြင်းငှါ၊နာဋကဿ ဟု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊သိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝနဋ္ဌေ၊နတ်၏ကခေါ်သည်တို့ကို၊ပေသေတွာ၊စေ၍၊ သမဏ်ုသဘင်ကို၊ ကာရေတိ၊ပြုစေ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊မဟာပနာဒမင်းသည်၊ ဟသိ၊ ရှင်၏၊ဟူတို့၊ဤသို့၊ ဘဒ္ဒဖိ၊ထေရော၊ ဘဒ္ဒဖိ၊ထေရ်သည်၊ ဟုမ်ဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဘဒ္ဒဖိ၊ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၄၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတိမာ၊သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွါးစေသော အားဖြင့်ပြန့်ပြောသောသတိလည်းရှိ၏သော၊ ပညဝါ၊အာသိညာဉ်ခြောက် ပါး၏ပြည့်ရုံခြင်းဖြင့်ပြန့်ပြောသောပညာလည်းရှိ၏သော၊ တိက္ခ၊ကိုယ် သာကိုမျက်ဆိုးတတ်ထသော၊အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အင်သော သဒ္ဓါဗလဝီရိယဗလနှင့်ပြည့်ရုံ၏သော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပဋ္ဌကပ္ပသုတာနိ၊ ကမ္ပာငါးရာတို့ကို၊ ကေရဏ္ဍံ ကေရဏ္ဍံ ဝိယ၊ တည့်ခ်ိတည်းကိုကဲ့သို့၊အနု သရိ၊တရသောပိတိအစဉ်ဖြင့် အောက်ခွေနိုင်၏၊ စဏ္ဍာ၊ရောသတိပဋ္ဌာ နေ၊သေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ထိ လည်း၊ကောင်း၊ သဗ္ဗာ၊ခုနှစ်ပါးသော

ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုထည့်ကောင်း၊အဋ္ဌစ၊ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်တရားတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ဘာဝယဘာဝယနှော၊ပွါးစေသောကြောင့်၊ အတိ၊ငါသည်၊ပဋ္ဌ ကမ္ပသတ္တာနိ၊ကမ္ဘာငါးရာတို့ကို၊ ကေရတ္တေ ကေရတ္တေ ဝိယ၊တည်ခဲ့တည်း ကဲ့သို့၊ အနုသရိ၊ ဟရသော ဝိတိအစဉ်ဖြင့်အောက်ခွေနိုင်၏၊ ရှုတိ၊ဤ သို့၊ သောတိတော ထေရော၊ သောတိတ ထေရ်သည်၊ ရှုမ်ဂါထာ ခွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ။

သောတိဟထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၄) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ဒဠ္ဍဝိရိယေန၊မြဲမြဲခိုင်ခန့်သောလုံ့လဖြင့်၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်တဆဲ့ရြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ဗောဓိ(ဗောဓိ)ဘုံ၊သိခြင်းဌာ၊ဇုန်ဆိုတာမှ ဇုန်ဆုနှင့်နှယ်ကိစ္စံ၊အလို ရှိသောသူသည်အကြင်တဆဲ့ရြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို၊ကရိသသိ၊ယခု အခါ၌ပြုသတ္တဲ့။နှ၊ဝရ(ရ)ဏ်ရှိသည်၊ဆုံးမတော်မူတိုင်း မရွတ်မယွင်းကျင့်ပေအုံ၊ မမ၊ငါ၏၊ဝိရိယံ၊ကျင့်တိုင်းသောတရားတို့ကို အစိအရင်ဖြင့်ဖြစ်သေးလုံ့ လကို၊ပရက္ကမံ၊နီးစွာသောအကြောင်းဖြစ်သောလုံ့လကို၊ပယတ်၊မြင်ပြီးသ ထျင်ကဘည်း၊ တွေ့ဆုံ၊ကမ္ဘာနှုန်းကိုပေးထတ်အရှင်ဘုရားသည်သည်း၊မေမ ယ်ံ၊ငါ့အား၊မဂ်ဌ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အကျွာဟိ၊ဟောဘိသော၊ အပ္ပသံ၊ဖြောင့် မတ်သောဖြူစင်သော အကျင့်၏ အဖြစ်ဖြင့်အယုတ်တရားနှစ်ပါးသို့မဂဝ် သောခရီးဟုဆိုအပ်သော၊အမတောဂဝံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ် သောအဖြစ်ဖြင့်ဘည်သော အမြိုက်ဆေးကြီးသဘောသဏ္ဌာန်ဖြစ်သောဆေးကို၊ဒ ဒါ(ဒု)၊ပေးတော်မူပါသော၊မောနေနဉာဏေန၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊မော ခိသံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသိလတ္တံ့၊ ယတာကိ၊ဥပမာအားလျက်ခဲ့သို့နည်းဟူမူကား ဂဂီ ယ၊ဂဂီ၏၊သေးတော၊ ရေအယဉ်သည်၊ သာဂရံ၊သမုဒ္ဒရာသို့ကြွဝါ ဟိထာ၊မချုတ်မယွင်းစီးဝင်သကဲ့သို့ဝေ်တထာ၊ထိုအတူ၊ အတိ၊ငါသည်၊ ကမ္ဘဋ္ဌာနံ၊ကမ္ဘဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တော၊အဘာန်တလဲလဲစီးဖြန်းလျက်၊အာဝ ဇိ သောမိ၊မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်လေအုံ့၊တာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တံကမ္ဘ ဋ္ဌာနံ၊ထိုကမ္ဘဋ္ဌာန်းကို၊တွံ၊အရှင်သည်၊မေ၊ငါ့အား၊အကျွာဟိ၊ကြားဘိသော ရှုတိ၊ဤသို့၊ဝလ္လိ(ယာ)ထေရော၊ ဝလ္လိယထေရ်သည်၊ ရှုမ်ဂါထာခွယ်၊ ဤဂါ ထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဝလ္လိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၅) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မေမမ၊ငါ၏၊ ကေသေ၊ဆံတို့ကို၊ကြွလိမ်ပို ယံကြွသိမ်ယနှော၊ ဖြတ်သဖြင့်ပြုပြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပကော၊ ဆဏ္ဍာ

သည်သည်၊ ဥပသက်မိ၊ ငါ့ဆိုကပ်လတ်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ကပ်လတ်ပြီး သောနောင်မှ၊ အာဒါသံ၊ကြေးမုံ၊ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ သရီရံ၊မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်သဖြင့်အိုခြင်းဖြင့်မြင်စက်သော၊ငါ၏ကိုယ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိသံ၊ဥာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၏၊ဝေဝမ္ဘဝေ ကျွတော၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သော၊ငါ့အား၊တုန္ဒေ၊ဖြူချင်း ချမ်းသာခြင်းစသည့်ဂုဏ်းသည်ဖြစ်၍အချဉ်းစဉ်းသော၊ကာယော၊ ဤရူပ ကာယသည်၊အဓိသတ္တ၊ဗျည်တ်အား၊ထင်လတ်၏၊ အန္ဓကာရေ၊အရိုက်ကို ပြုရာဖြစ်သောကိုယ်ခဲ့၊ တမောဗျဂါ၊ အသင့်အား၊ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဟုဆို အပ်သော၊ဥာဏ်ကောင်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အဖိုက်ဂုဏ်း၏၊ သဗ္ဗေ၊အလုံး ရုံသော၊စောလာစောလသမိသာ၊တံမျက်ချေးရစသည်ခ်ိုစွန်အပ်သောပုဆိုး ပိုင်းကဲ့သို့ အစဉ်စိတ်ရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်စက်ဆုပ်အပ်သောပု ဆိုးရှိင်းနှင့်တူသော ကိလေသာကို၊သမုဒ္ဓိန္ဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ် ပြီ၊ဒါနိ၊ဓုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝုန္ဒတ္ထေ၊ဝေါ၊နောင်အခါ၌တဘာန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ဓုတိ၊ ဤသို့၊ဝိတသောကောထေရော၊ ဝိတသောကထေရ်သည်၊ဓုမံ ဂါထာနယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုကြ၏။

ဝိတသောကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၆) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊အဟံ၊ငါသည်၊အတ္တနော၊ဖိဖိ၏၊ကာယော၊ ကိုယ်ခဲ့၊ဝမ္ဘာဒါသံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုမြင်တတ်သောဝိပဿနာဟုဆိုအပ် သောတရားကြေးမုံကို၊ဥာတဒဿသနံ၊ဥာဏ်ဒဿသနေန၊ဥာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့်၊ဂဟေတွာန၊ကြည့်သောအားဖြင့်ယူ၍၊ယောဂဂ္ဂေ၊သော၊ယော ဂ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ပဏ္ဍိယာ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊ ပဋ္ဌနိဝရေ၊ကာ မဏ္ဍနံ၊စေ၊သောငါးပါးသောနိဝရဏတို့ကို၊ဟိတွာ၊ဖျောက်ကိုရသဖြင့်ဖျက်ဆီး ၍၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊သန္တရဗာဟိရံ၊ အရှေ့ကျွန်ကာယတနဗာဟိရာယတန နှင့်တကွဖြစ်သော၊ဓုဝံ၊ကာယံ၊ ဤအတ္တဘောကို၊ပစ္ဆေဝေက္ခိ'၊ထရေ၊ဟူသော ကြေးမုံကိုယူ၍ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟူ၍ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်ရှု၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ရှု သည်ရှိသော်၊အရှေ့ကျွန်ပြု၊ဗိဗိသန္တာန်ခ်ိုထည်းကောင်း၊ဗဟိဒ္ဓါ၊အပသန္တာန် ခ်ိုလည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဟုဒေ ဣဿာ၊နိစ္စာသာရစသည်ဟု ဆိတ်၏၊ဓုတိ၊ ဤသို့၊အဓိသ ထ၊မဂ်ပညာဖြင့်ဖြင့်၏၊ ဓုတိ၊ ဤသို့၊ဝုဏ္ဏမာ သောထေ၊ရော၊ ဝုဏ္ဏမာသထေရ်သည်၊ ဓုမံ၊ဂ'ထာနယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခု ပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။ဝုဏ္ဏမာသ ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၄၇) အာစရော၊ ခပ်သိမ်းသော အရာခ်ိုသိတတ်သော ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဘဒ္ဒေ၊ကောင်းသောလျှင်ခြင်းအား၊နှင့်ပြည့်စုံသောနှုတ်ထား

ဥသဘသည်၊ခလိတ္ထား၊သွားမြဲခရီ.မှချော်၍၊အညာထား၊တပါးသောအရပ်၌၊ တိုဠဇော်ဘုရား၊တည်သော်လည်း၊ ပဒုံကိုင်ဖွယ်ထား၊ဗိမိဇော့.တည်ရာအရပ်၌ တဘန်တည်ပြန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ သံဝေဂ်၊ဇာတိဗထဝိရိယ နှင့်ပြည့်စုံသောငါ့အားရောက်သောဝန်ကို ဆောင်ခြင်းသည်ထျောက်ပတ် ဖြစ်ဟု,ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ထဒ္ဓါဃာဘိတ္ထာ၊ရ၍၊ ဘိယျော၊အလွန်၊ ဝေဒိနော၊ ဆောင်အပ်သည်ဘဝဝန်ကိုဆောင်လျက်တွန့်တိုသောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ ရှုရုံ၊ဆောင်အပ်သောဝန်ကို၊ဟာတေယထား၊ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ ထား၊ထိုအတူ၊ ဒသနသမ္ပန္နံ၊မင်ဥာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံရုံသော၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓ သာဝကံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏သာဝကဖြစ်သော၊ဝဲ.ငါ့ကို၊အာစာရိယံ၊ခင်သိပ်ဝ် သောအရာတို့ဖြင့်သိသော စိတ်ရှိသောဝန်ကိုမမျှတ်မယွင်း လုံ့ထက်ကြိုးကုတ် အားထုတ်၍ ရွက်ဆောင်သော နွားလားဥသဘနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဝါရေထ၊ မှတ်ကုန်ရာ၏၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဩဝေဒ၊ရင်ခွဲဖြစ်သော၊ဝုတ္တံ၊သား ဖြစ်သော ဆရိယာဝုဋ္ဌိ၏ အပေါင်းကိုသည်း၊ အာစာရိယံယထား၊အာစာ ရုည့်မည့်သော နွားထား၊ဥသဘကဲ့သို့ ဝိပဿနာဘာဝနာတည်းဟူသောဝန် ကိုရွက်ဆောင်သောသူချည်းဟူ၍၊ ဝါရေထ၊မှတ်ကုန်သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နန္ဒကောထေရော၊ နန္ဒကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအ ပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊နန္ဒကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၁၄၀) နန္ဒကဲ့ဘိနန္ဒက၊ ဟေ၊လာတို့သည်၊ဥပဇ္ဈာယသား၊ အပြစ်ကြီး ယင်းကိုရှုကြည့်၍ဆုံးမူတော်မူတတ်သောဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္ဓိက်၊အထံ သို့၊ဂ ဆွာမ၊ငါတို့ညီအစ်ကိုသွားကြီကုန်အုံ၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသား၊ဘုရားဖြတ်၏၊ ယမ္ဘုခါ၊မျက်မှောက်၌၊ သိဟနာဒ်၊ရဲရင့်သောအသံကို၊နဒီသာမ၊ဆိုကြ ကုန်အုံ၊ ယာယ၊အကြင်အရေဟတ္ထဖိုထ်ဟူသော အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နော၊ငါတို့အား၊အနုပကမ္ပာယ အနုဂ္ဂဟော၊ ဖြိုးမြောက်သဖြင့်၊ရုန်း၊ပေးပြန် ထောကသံသရေထောကကိုသိတော်မူသောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမှေဇွေ ဝိ၊ငါတို့နှစ်ယောက်တို့ကိုသည်း၊ပဗ္ဗဇ္ဇယိ၊ရှင်ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊နော အမှေ ဟိ၊ငါတို့သည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအဂ္ဂေ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘရတောထေရော၊ဘရတထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာ ဒွယံ၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

ဘရတတေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၄၉) ဂိရိဂဗ္ဗရေ၊ တောင်ခေါင်း လိုဏ်ခေါင်းစသည်၌၊ ထိုဟာဝ၊ ခြေသို့ကဲ့သို့၊ ဝိရာ၊လေးပါးအပြားရှိသော သမ္ဗုဒ္ဓခေါနုဝိရိယနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ သဝါဟန်၊ ကိုးလသာ၏အာတိုင်ခြစ်သောမာရ၏စစ်သည်နှင့်တကွ သော၊ မာရ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ၏ကို၊ ဗေတ္တာ၊အောင်ပြိုးသောကြောင့်၊ ဝိဇိတ သင်္ဂါမာ၊အောင်အစ်ပြိုးသော မာရ်တည်းဟူသော စစ်မြေအရပ်ရှိကုန်ထ သော၊ သပ္ပညာ၊ ခပ်သိမ်းသောပညာ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော အာရုဏ်ဖြတ်တို့သည်၊ ဝေ၊ဤသို့၊ နဒန္တိ၊ကျူးဝါတော်မူကုန်၏ မေ၊ငါ၏၊ သတ္တာ၊ဆရာဖြစ်သောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိစိဏ္ဏော၊ဆုံးမတော်မူတိုင်း သောအာဆုံးဆမကိုပြုသဖြင့်လွန်လေသောဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ ဝေဒေါ၊ကိုးပါးအ ပြားရှိသောလောကုတ္တရာတရားကို ထည့်ကောင်း၊ သံဃောစ၊အရိယာ သံဃာကိုထည့်ကောင်း၊ မေမယာ၊ငါသည်၊ ပူဇိတောပူဇော်အပ်ပြီ၊မမ၊ ငါ၏၊အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊ ပုတ္တံ၊သားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်သော ကြောင့်၊ အဟာပေ၊ငါသည်ထည့်၏။ ဝိ၊တာ၊ အာမိသကင်းသောပီတိဖြင့်နှစ် သက်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ အာမိသကင်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဇာတောဖြစ်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဘာရဒ္ဒါ၊ဗောဓေရော၊ ဘာရဒ္ဒါ၊ဗုဒ္ဓေ၊သည်၊ ဒုတိယဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ။

ဘာရဒ္ဒါဗေယ်ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၀) အာရုဏသာ၊ငါ့ရှင်တို့၊ဥပါသိတာ၊ ပဒိုပတ္ထိသို့ဆည်းကပ်ထော ရှိကုန်သော၊သပ္ပုရိသာ၊ သိလစသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသောအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မာ၊သစ္စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသည်နှင့်ဗဟုဇဉ်ကုန်သောတရား တို့ကို၊ အာဘိဏှသော၊ မပြတ်၊ သုတာ၊သောတန္ဓါရုကို အစဉ်ခိုးသဖြင့် ဆောင်အပ်မှတ်အပ်ကုန်၏၊ သုတ္တာနုဆိုအပ်ပြီးသောနှာမ်ရှည်တရားတို့ကို လက္ခဏာရသစသည်နှင့် တကွသိပ်.ဆည်း၍၊ အတ္ထသံအတ္ထသေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သောအရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့်ယှဉ်သောခရီးဖြင့်၊ အမတောဂဓံ၊ ဆေးကြီးနှင့် တူသော သေခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဒိုပဇ္ဇိသေ၊ ရောက်လေကုန်၊ ဘဝရာဂဟာတာသေ၊ ဘဝကို သတ်တတ်သော ရာဂဖြင့် အစမထင်သော သံသရာ ကာလပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲ ခိုင်စက် တတ်သော ဥပဒ္ဒဝေါသည်၊သတောသမာနသေ၊ဖြစ်သော၊ မေမမ၊ငါအား၊ပုန်၊တာဒိ ဘဝရာဂေါ၊ဘဝရာဂသည်၊နုစရိဗ္ဗတိ၊ရှိသည်းမရှိ၊ မေ၊ငါ့အား၊နုစအာဟု၊ ရှေးပုထုဇဉ်သေက္ခဖြစ်သောကာသဒ္ဓိဘဝရာဂဖြစ်ဘုန်း၏ အရဟတ္တမဂ်ကို ရသောအခါ၌ပျောက်မဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ငါ့အား၊ ဘဝရာဂေါ၊ဘဝရာဂသည်၊နာဘိ

သဘာ၊နောင်အခါမဖြစ်သတ္တံ့၊မေ၊ငါ့အား၊ ဟေရတိ၊ယခုပစ္စုပ္ပန်၌၊နစဝိဇ္ဇ
တိ၊အခုဘဝတွေမဂ်ဖြင့် ပယ်အစ်ပြီးသော ကြောင့်မရှိ၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ကဏ္ဍ
ဒိန္နာ၊ ကဏ္ဍဒိန္နထေရ်သည်၊ ဆုမံဂါထာကိုယား၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအ
ပေါင်းကို၊အဘာသိဿ၊ဆိုပြီ၊ ၊ကဏ္ဍဒိန္နထေရဂါထာဒသနက်ပြီး၏၊

တတိယော၊သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊တ ၊ယံ၊ထိုဘတိယဝဂ်၏၊ဥဒ္ဒါနံ၊ဥဒါန်းသည်ကား၊ ၊ဥဏ္ဏော၊
ဥဏ္ဏရ၊ဆေရ် ထည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ဘဒ္ဒဇိ၊ထေရ် ထည်းကောင်း၊
သောဘိတော၊ သောဘိတ၊ထေရ် လည်း၊ကောင်း၊ ဖုဿိ၊သိသလက္ခန္ဓ၊သော
တ၊ရားကျေးဇူး၊ကိုရှာဖွေ၊ပြီး၊သော၊ ဝလ္လိယော၊ဝလ္လိယ၊ထေရ်သည်း၊ကောင်း၊
ဝိတ၊သော၊ကော၊ ဝိဟ၊သော၊ကအာမည်ရှိသော၊ သော၊ထေ၊ရောစ၊ထိမ၊ထေရ်
သည်း၊ကောင်း၊ ဝုဏ္ဏမာ၊သော၊စ၊ ဝုဏ္ဏမာ၊သ၊ထေရ် လည်း၊ကောင်း၊ နန္ဒ
ကော၊စ၊နန္ဒက၊ထေရ်သည်း၊ကောင်း၊ဘရ၊တော၊ဘရ၊တ၊ထေရ်သည်း၊ကောင်း
ဘာ၊ရ၊ဒ္ဒါ၊ဒေ၊စ၊ ဘာ၊ရ၊ဒ္ဒါ၊ဒ၊ထေရ်လည်း၊ကောင်း၊ မဟာ၊ဂိ၊ရိ၊မြတ်သော၊အသံ
ရှိသော၊ ကဏ္ဍ၊ဒိန္နော၊ ကဏ္ဍ၊ဒိန္နထေရ်လည်း၊ကောင်း၊ ဆုတ်၊ဤသည်ကျေ
ဇဉ်း၊ ၊ဒုကနိပါတ်တတိယဝဂ်ပြီး၏၊ ၊

ဒုကနိပါတ် ၄-စတုတ္ထဝဂ်၊

(၁၅၁) အာ၊ဝု၊သော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ယ၊တော၊အကြင်အခါ၌၊ပ၊သုတိ၊စ၌၊
သမ္မာ၊သမ္ဗုဒ္ဓော၊သ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာ၊သ၊နေ၊သာ၊သ၊နာ၊တော်၌၊ပဋ္ဌ၊ဌိ၊တော
ရ၊ဟန်း၊ပြု၏၊ကတော၊ထိုရ၊ဟန်း၊ပြု၊သော၊အခါ၌၊ ပ၊သုတိ၊စ၌၊ ဝိ၊ရ၊ဋ္ဌ၊မာ၊နော၊
ကိ၊ဃ၊သာ၊အ၊တို့၌ သ၊မ၊ထ၊ဝိ၊ပ ၊သ၊နာ၊တို့ဖြင့်လွတ်ပြီး၊သည်ဖြစ်၍၊ဥ၊ဇု၊ဆ၊ဒ်ဖြ
စင်သော၊ဘ၊ရား၊ကိုနာ၊ခြင်း၊ဖြင့်ထ၊မြောက်ပြီ၊ ကာ၊မ၊ဝ၊တုံ၊ကာ၊မ၊တ၊ဆဲ့တ၊ဆုံ
ကို၊ဥ၊ပ၊ဒ္ဓ၊ဂ်ံ၊ အ၊နာ၊ဂါ၊ဒ်မ၊ဂ်ဖြင့်စင်စစ်လွန်မြောက်ပြီ၊ ပ၊ဟ၊ဏ၊မ၊နော်သ၊ မ၊ဟာ
ဂ၊ရ၊ကာ၊တော်နှင့်ဟ၊ဉ်သည်ဖြစ်၍ အ၊မျိုး၊သား၊ သည်ငါ၏သာ၊သ၊နာ၊တော်၌ရ
ဟန်း၊ပြု၍ကောင်း၊စွာ၊ကျင့်ပါ၏လော၊ဟ၊ရ၊ဏ်လ,ရှိ၊ထ၊သော၊ ဗြဟ္မ၊နော၊လ,နတ်
တို့ထက်မြတ်တော်မူ၊သော ဘုရား၊သခင်၏၊ သာ၊သ၊နေ၊ သာ၊သ၊နာ၊တော်၌၊
ဂ၊တော၊ ထိ၊အ၊နာ၊ဒ်မ၊ဂ်ကို၊ရ၊သည်မှ၊ မေ၊မ၊ငါ၏၊ ဝိ၊တ်ဌ၊ဗိ၊တ်သည်၊ဝိ၊ရ၊ဋ္ဌ၊
အ၊ရ၊ဟ၊တ်ဖြ,မ်ဉာ,ဏ်ကို၊ရ၊သ,ဖြင့် အ,လုံ,ရုံ,သော,ကိ,လေ,သာ,တို့မှ စင်စစ်လွတ်
ပြီ၊မေ၊ငါ့အား၊သ,ဗ,ဿ,သံ,ယော,ဇ,နာ,ကျ,ယာ၊ အ,လုံ,ရုံ,သော,သံ,ယော,ဇဉ်,တို့၏,လ,ုန်
ခြင်း,ကြောင့်၊ယာ,ဝ,ရ,ဏ,ကြီ၊အ,ကြင်,ကိ,လေ,သာ,တို့မှ လွတ်ခြင်း,သည်၊ အ,ထ,ကြီ,
ရှိ,၏၊ သာ,ဝ,ရ,ဏ,ကြီ၊ ထိ,ကိ,လေ,သာ,တို့မှ လွတ်ခြင်း,သည်၊ အ,ကု,ပ,ါ,မ,ပ,ျက်,မ,စိ,:

နှင့်ယောဂီမုဏ္ဍိကိုထေယာဓ လွတ်ခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဋ္ဌေ၊အရှေ့ဟတ္ထဖိုထံကို၊ဗျာဂၢသိ၊ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိရောထေရော၊ဒိဋ္ဌိ ဂထေ၊သည်၊ မှုမံဂါထာနှင့်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဿာသိတ္တ၊ဆိုပြီ။ ။ဒိဋ္ဌိသိရေထေရုဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၂) တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသို့သော်ဘဝ၌၊ပုံပုနပုဂုံ၊အာဒီနဝလဲလ၊ ဒိဋ္ဌတ္ထမာနာနံ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဂဟကာနံ၊ အတ္တာဘောတည်းဟူသောအိမ်တို့ သည်၊ အနိစ္စာနိ၊အမြဲမတည်တန်ကုန်၊ ဂဟကာရံ၊ ဤအတ္တာဘောတည်းဟူ သောအိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောက်ျား၊ထက်သွားကို၊ဂဝေသန္တော၊ ရှာလျက်၊ ဇာတိကာလံ၊ဤမျှထောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အနုဝိစရိံ၊ အာဒီနဝလဲလ၊ကျင့်ထည့်ရပြီ၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ သောဇာတိ၊ထိုပဋိ သန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဇရောဗျာဓိမရဏာဒိသတာယ၊အိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်း နှင့်ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုနပုဂုံ၊အာဒီနဝလဲလ၊ ဥပဂန္တုံ၊ကပ်ခြင်း ဌာ၊ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံဂဟကာရကံ၊ထိုအတ္တာဘော တည်းဟူသောအိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောက်ျား၊ထက်သွားကို၊ဂဝေ သန္တော၊ ရှာလျက်၊အနုဝိစရိံ၊အာဒီနဝလဲလ၊ကျင့်ထည့်ရပြီ၊တောဂဟကာ ရက၊အတ္တာဘောတည်းဟူသော အိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောက်ျား၊ဝဲ ခွပ်သွား။ မှုဒါနိုပနေ၊ယခုအခါ၌ကား၊သော်တို့၊ထိုတဏှာယောက်ျား၊ဝဲခွပ်သွား တည်းဟူသောသင်ကို၊ ယေနဗျာဟောနေ၊ အကြင်အရိယာမဂဉ်ဗာဏ်တည်း ဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ဒဿ၊မြင်ခြင်းဌာ၊ သဏ္ဌာ၊တတ်ကောင်း၏၊တေန၊ထိုအ ရိယမဂ်ဗာဏ်တည်းဟူသောစက္ခုဖြင့်၊ဒိဋ္ဌော၊မြင်အပ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ပုန၊တဘာနိ၊ဂေယ်၊ အတ္တာဘောဟု ဆိုအပ်သောငါ၏ အိမ်ကို၊နကာဟာသိ၊ တဏှာယောက်ျား၊ဝဲခွပ်သွား သည်မပြုရတော့။ ဣတိ၊ သင်တဏှာယော ကျား၊ထက်သွား၏၊သဗ္ဗာ၊အကြင်း၊မရှိကုန်သော၊ ဗါသုကာ၊ တဏှာ၊ငါ့ကို ရောက်လေသောတည်းဟူသောအိမ်အခြင်တို့ကို၊ ဘဂ္ဂါ၊ငါချိုးဖျက်အပ်ကုန် ပြီ၊ကုနိယတေ၊ အတ္တာဘောဟု ဆိုအပ်သောအိမ်၏ အဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်သော အထွဋ်အချက်တို့ကို၊ဝိဒါလိတာ၊ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊စိတ္တံ၊ငါ၏စိတ်သည်၊ ဝိပဓိယာဒိဂတံ၊နောင်အခါမဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ရောက်ပြီ။ ဣဒေဝ၊ဤပဓ္ဓ ဇနှင့်ဘဝ၌သာသျှင်း၊ဝိဝဋိတာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စိတ်ချုပ်သည်နှင့်တကွချုပ်ခြင်း သို့ရောက်ထတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိဝကောထေရော၊သိဝကထေရ်သည်၊ မှုမံ ဂါထာနှင့်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ။

သိဝကထေရုဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၃) ဗြာဟ္မဏ၊ သုဒ္ဓေါ။ လောကေ၊ သောကသုံးပါးဌိ၊ ပူဇနေယျာနံ၊ ဗောဓိဆိုက်ကုန်သော သိကြား ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်ထ သော၊ သက္ကရေယျာနံ၊ နတ်တို့ပူဇော်အပ်သော သိကြားတို့ထက်၊ သက္ကတော၊ လွန်သောသိကြားဖြစ်တော်မူထ သော၊ အပစေယျာနံ၊ အရှိအသေပြု အပ်သောသူတို့ထက်၊ အပစိတော၊ အလွန်အရှိအသေပြုအပ်ထ သော၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထ သော၊ သုဂတော၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူတတ်ထ သော၊ ရုန်၊ ငါ၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗ ညုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါတောဟိ၊ ထေအနာတို့ဖြင့်၊ အာဗာဟိတော၊ နှိပ်စက် အပ်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥဏ္ဍောဒကံ၊ ထိုအားထျော်သောထေကိုဖျောက်စေ တတ်သောရေနွေးဖြင့်ဖျော်အပ်သော ဆေးသည်။ သစေ ဇာ္ဇေ၊ အကယ်၍ရှိ သည်ဖြစ်အုံ၊ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ရုန်နော၊ သဗ္ဗညုဘုရားအား၊ ဒေဟိ၊ လှူလော်၊ တသ၊ ထိုဘုရာ၏ဂုဏ်၏၊ ဝါတာဗာဓဝူပသမနတ္ထံ၊ လေအနာကိုငြိမ်း စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ တံ၊ ထိုထေအနာကိုဖျောက်တတ်သောဆေးနှင့်တကွ သောဆေးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟာတဝေဠုပနေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဣဒ္ဓိဗလ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇဂ္ဂေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ ဥဒ္ဓရေယ်သည်၊ ဥဏ္ဍောဒကံ၊ ထိုအနာကိုဖျောက်တတ်သော ရေနွေးနှင့် တကွသောဆေး ကို၊ တဝဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်ပေ၏၊ တေနစ၊ ထို ဆေးကြောင့်သည်း၊ သက္ကေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ရောဂါ၊ သေဒနာသည်၊ ဥပ သမတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝါ၊ ထောထေ ရော၊ ဥပဝါ၊ ထေ ရ၏သည်၊ ဣဒံ ဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ရပ်အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဥပဝါ၊ ထေ ရ ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌ ကေ ရွေ့၊ အ ရှေ့ကုန်သော၊ ဓမ္မ ရောဝ၊ ပရိယတ္တိကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဥပါသ ကာ၊ ဥပါသကာတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမတဏှာ၊ တို့ကား၊ အနိ စ္စာ ဣတိ၊ အမြဲမရှိဆင်းရဲတော်ကြွေးသောသဘောရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဘာသမာ နာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ဒုဿီယသော်လည်းသော်တရား၏ကိုဆိုတတ် ကုန်သော၊ ဥပါသ ကာ၊ ဥပါသကာ ဟူကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ မဇ္ဈိ ကုဏ္ဍ ထေ သု၊ ပဏ္ဍိ ဗြာဟ္မဏ ကုန်ထ သော၊ ပုဗ္ဗေ သုစ၊ သားတို့ကား ဗ္ဗိ ၊ ဗ္ဗ ဗ ထည်းကောင်း။ ဒါ ရေ သုစ၊ မယားတို့ ဗ ထည်းကောင်း၊ သာ ဗ္ဗ ရ ဗ္ဗာ၊ တပ်သည်ဖြစ်၍အား ကြီးရှာတပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ အ ဗ္ဗ ဏ် ၊ တပါးကို၊ ဝ ဏ ဗ္ဗ ရ ၊ ရေတွက်ကုန်ထ သော၊ အ ဗ္ဗ ဏ် ၊ တပါးကို၊ ကရော ဗ္ဗ ရ ၊ ပြုတတ်ကုန်ထ သော၊ အ ပေ ဗ္ဗ ရ ၊ သား

ဘိုးတို့ရှိခဲ့ကုန်ကြောင်းရှိကုန်ထသော၊ ယေဉ္ဇပါသကာ၊ အကြင်ဥပါသကာတို့ကို၊ မိဠာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေဉ္ဇပါသကာ၊ ထိုဥပါသကာတို့သည်၊ ဖွေ၊ ဤငါ၏ သုခုားသာသနာတော်ဖို့၊ သားတာယသ္ဌာကာရတာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဖျံ၊ တရားကို၊ အဋ္ဌါကေံသေနှ၊ တရသောအတို့ဖြင့်၊ နစ္စာနဿ်ဟုတ်မှန်စွာမသိနိုင်ကုန်၊ ဝေံဘူကာစ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သောဒါယကာတို့သည်လည်း၊ ကာမာ၊ ကာမတရားဟူကား၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိဆင်းရဲတောက်ပြန်သော သဘောရှိကုန်၏၊ ဖွေ၊ ဘီစပြီးမှုမိနှာစကာရတောနှ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်ထည့်အာဟုအာဟော၊ လြော်သတ္တဝါတို့ကားပကတော့ သဘောဖြင့်ဆန်းကြယ်သောသဘောရှိကုန်စွတကား၊ ဖွေ၊ ဤသို့နစ္စာနဿ်မသိကုန်၊ ကောသ်၊ ထိုဥဗါသကာတို့အား၊ ယသ္ဌာ၊ ဆကြင်ကြောင့်၊ ရာဂဠ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ဆေတ္တ၊ သရဒ်ဆဉ်ဒ်ကဲ့ဖြတ်ဆုံ့သောဌ၊ ဗလ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဥာဏ်အားသည်၊ နစ္ဆ ထ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္ဌာတေနကာရဏေနှ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘိတာနိ ဘသိတာ၊ တဏ္ဍာအစွမ်းဖြင့် ဖြိုကုန်သော။ ပုတ္တဒါရ၊ သားဘိုးမယားကိုလည်းကောင်း၊ ဓနဓ၊ ဥစ္စာကိုထည့်ကောင်း၊ အလ္ဂိနှ၊ ကပ်ငြိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဝိသဒ္ဓနှ်၊ မစွန့်နိုင်ကုန်၊ ကော်သ်ဖို့၊ ဤအလုံးရုံကို၊ ဒေဝတာနံ ယေဝ၊ နတ်တို့၏သာလျှင်၊ သမ္ဗတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တောင့်တသော၊ ဥပါကတံ၊ ဥပါသကာကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်မှတ်၍၊ အညာပဒေသေနှ၊ တပါးကိုညွှန်သောအားဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားမှ၊ ပဋ္ဌဝိတ္တာ၊ ထိတ်ထန့်သော အားဖြင့်ရပြန်းပြီ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တာဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဖွတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖွသိဒိန္နော ထေရော၊ ဖွသိဒိန္နထေရ်သည်၊ ဖွမ်ဂါထာ ဒွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊

ဖွသိဒိန္နထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၅၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒေဝေါ၊ ဖိုလ်ပေးသည်၊ ဝေ၊ တိစ၊ ရှာထည့်ရှာ၏၊ ဒေဝေါ၊ ဖိုလ်ပေးသည်၊ ဝဋ္ဌ ဝဋ္ဌာယတိစ၊ ချုန်းချုန်းဟူသောအသံကိုပြုလျက်ကြိုးလည်ကြိုး၏၊ အဟု၊ ငါသည်သည်း၊ ကေကော၊ တယောက်အထည့်တည်း၊ ဘောရဝေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောဘေးဘေမ်းရှိသော၊ ဖိုလေ ပဗ္ဗတရုဟာရေ၊ တောင်ခေါင်းဌ၊ ဝိဟာရာမိ၊ နေ၏၊ ဘောရဝေ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဖိုလေ၊ တောင်ခေါင်းဌ၊ ကေကသ၊ အပေါ်မရှိထယောက်အထည့်တည်း၊ ဝိဟရတောဝိဟရာမိ သ၊ နေသော၊ တသ္ဌမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ ဘယံ ဝါ၊ ကြောင့်ခြင်းသည်ထည့်ကောင်း၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ ထိုကြောက်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်ထည့်ကောင်း၊ လောမ

ဟံသောဝါ၊ ကြောက်သိုးမွေးညှင်းထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဧ
သော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးကိုပိုင်းခြား၍သိပြီးသောသဘောကာမဆန္ဒရာဂကင်းဖြတ်
ပြီးသောသဘောရှိသောသူတို့အား မကြောက်ခြင်းသည်၊ မမ၊ငါ့အား၊ဝမ္ဗ
တာ၊သဘောတည်း၊တာသွား၊ ထိုကြောင့်၊ဘေရေဝေ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ
သော၊ဗိလေ၊တောင်ခေါင်းခွံ၊ကေကသ၊တယောက်အထည်းထည်း၊ဝိဟာ
ရကျောဝိဟာရကျသား၊ နေသော၊တာသားမေ၊ ထိုငါ့အား၊ဘယ်ဝါ၊ ကြောက်
ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းဟူသော ဆင်းရဲ
ဣန္ဒြေအကြောင်းရှိသောကိုယ်၏ တုန်တွေ့ခြင်းသည်ထည်းကောင်း။သောမ
ဟံသောဝါ၊ကြောက်သိုးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ
ဤသို့၊သမ္ဘုဿကဠာနေသောထေရော၊သမ္ဘုဿကဠာနထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာနွဲ
ယံ၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

သမ္ဘုဿကဠာနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၆) ကာသဘိက္ခုနော၊ တောကျွောင်းခွံနေသောရဟန်းတို့တွင်အ
ဘယ်ရဟန်း၏၊စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သေလုပမံသေသဉ္ဇပမံ၊ကျောက်တောင်
နှင့်အတူ၊ ပ္ပိတံ၊ အလုံးရုံသောကိလေသာတည်းဟူသောတုန်တွေ့ခြင်းမရှိ
သောအားဖြင့်ဝသိဘော်သို့ရောက်၍တည်သနည်း၊ နာနုပဂမ္ဘတိ၊အလုံးရုံ
သောထောကမ်ဘရား၏ကြောင့် မတုန်တွေ့သနည်း၊ ဣတိပဏ္ဍာယံ၊ဤသို့
သောအမေးသည်၊သတ်၊ရှိသော်၊ရေခွဲနိုယောသု၊တင်မင်းမောဘွယ်သောရွှေပါ
ရုံစသောတောထုမ္ဘကာစသောထရားအပေါင်းတို့၌၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်
သောအရိယမဂ်ဖြင့်တစ်ခြင်းကင်း၏၊ကုပ္ပနိယော၊ အလုံးရုံသောခန့်ပြုုမှ
ခြင်းအကြောင်းခွံ၊နကုပ္ပတိ၊ပြစ်မှားပေါက်ပြန်ခြင်းထို့မရောက်၊ယဿ၊အ
ကြောင်းအရိယာဝုဋ္ဌိတ်၏၊ဧသ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဘာဝိတ်၊ပွါး
စေအပ်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ထံ၊ထိုပွါးစေအပ်သောစိတ်ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုက္ခံ၊သတ္တဝါ၏ဒုက္ခအားဖြင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၊ ကု
တော၊အဘယ်မှာ၊ဧသေတိ၊ ကပ်ရောက်လတ္တံ့နည်း၊ ဘာဒိသသ၊ထိုသို့
သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊သတ္တဝါ၏ဒုက္ခအားဖြင့်ပြားသောဆင်းရဲ
သည်၊နှ အတ္ထိ၊မရှိ၊မမ၊ ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကား၊ သေလုပမံ၊ကျောက်တောင်
နှင့်အတူ၊ပ္ပိတံ၊ ခပ်သိပ်သောကိလေသာတည်းဟူသော တုန်တွေ့ခြင်းမရှိ
သောအားဖြင့် ဝသိဘော်သို့ရောက်သဖြင့်တည်း၏၊ နာနုကမ္ပတိ၊ ထောကမ်
ဘရားရှစ်ပါးတို့ကြောင့် မတုန်တွေ့၊ရေခွဲနိုယောသု၊ တင်မင်းမောဘွယ်သော
တောထုမ္ဘကာဘရားအပေါင်းတို့ကြောင့်၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သောအရိ

ယာမဂ်ဖြင့်တစ်ခြင်းကင်း၏။ ကုပ္ပနိယော၊ အမျှော်ထွက်အစ်သောရှုပ်ပြုံ့ပွဲ ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်။ နကုပ္ပတိ၊ ဖြစ်ရှား ပေါ်ကပ်ပြုနိုင်ခြင်းသို့မ ရောက်၊မမေဝ၊ငါ၏သားလျှင်၊ ဘာရိတ်၊ မဂ်တည်းဟူသောဘာဝနာဖြင့် ပွါးစေအစ်သော၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊အဏ္ဍ၊ဂ္ဂိ၏၊တံ၊ထုံထိုသောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံ သော၊ဓံ၊ငါ့အား၊ ဒုက္ခံ၊ သတ္တသင်္ခါရဟု ဆိုအစ်သောဒုက္ခသည်၊ကုတော၊ အဘာယတ်ရှု၊ဧသတိ၊ကပ်ရောက်ဖွယ်နည်း။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနကောထေရော၊နိ ဗ္ဗာနကထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓမဂ်ဂါထာနှင်ယှဉ်၊ဤဂါထာနှစ်ရုဒ်ပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊နိဗ္ဗာနကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၁၅၂) အဋ္ဌာဟိအက္ခဏေဟိ၊ ပစ္ဆိန္နဿောပိ ဘာလဂ်ေါ စသော ရှစ်ပါး သောအက္ခဏာတို့ရှု၊ဝိ၏ရှိတံ၊ကင်းသော၊ နဝမ်ခဏံ၊ကိုးပါးမြောက်သောဗုဒ္ဓ ပွါဒနှဝမခဏာကို၊လသိတ္ထာ၊ရ၍၊ပ္ပိတာသု၊တည်သောပညာရှိအား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊နဟောတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ထက်သို့ရောက်ခြင်းသည်မ ဖြစ်သေး၊ဘာဝ၊ထိုမျှလောက်၊နက္ခတ္တမာလိနီ၊နက္ခတ်တည်းဟူသောပန်းအ စဉ်ရှိထသော၊ရတ္တိ၊ညဉ့်၌၊စိတ္တံကာမ်၊စိတ်အလိုရှိတိုင်း၊သုဝိတုံသုဝိနသ၊ အိပ်ခြင်း၏၊ကာလော၊ ကာထသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊အဇိစခေါ၊စင်စစ် သော်ကား၊သောရတ္တိနာမ၊ ဤညဉ့်မည်သည်ဂ ား။ ပဋိဝေဓိတုံ၊ထူသံဌက် သံဘို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍ ထုံ.သအား၊ထုတ်ခြင်းငှါ၊ ဝိ၏ါနတာဝိ၏ာနဇ္ဇုန၊ အကျိုးကိုသိသောပညာရှိသည်၊ ဇုဏ္ဏိတာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ခါမေ၊စစ်ခြေအရေပ်ခွ၊ ဟတ္ထိ ် ၊ ဆင်းတက်သို့၊ အာရုံဟိတ္ထာ၊ တက်စီး၍၊ ယုဇ္ဈနော်ကား၊ စစ်ထိုးသော သူသည်၊ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌၊ ဟတ္ထိခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ပတေယျ၊ကျရာ၏၊ ဟတ္ထိခန္ဓာ၊ဆင် ကျောက်ကုန်းမှ၊ ပဘိတ်ဥကြောင်းကောက်ထိုးကျသောသူကို၊ကုဠောဝ၊ ဆင်သည်၊ အနုဏ္ဏမေအနုဏ္ဏမေယျ၊ နင်းသဖြင့်သေခြင်းသို့ရောက်ရာ၏၊ တံမတံ၊ထိုဆင်နင်း၍သေခြင်းသည်၊ သေယျော၊ ဖြတ်စွာ၏၊ မေ၊ငါ့အား၊ ဒါနိ ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ကိလေသေဟိ၊ကိလေသာတို့မှ၊ပရာဇိတော၊ရှုံ်းအပ် သည်ဖြစ်၍၊ယံဓီ၊ဝယျ၊အကြင်ကြောင့်အသက်ရှည်ရာ၏၊မေ၊ငါ့အား၊တံ၊ ထိုသို့ကိလေသာမှရှုံ်းသည်ဖြစ်၍ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ နသေယျော၊မ ဖြတ်၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊ သောတာပေါဒိရိယဝုဏ္ဏောထေရော၊ သောတာပေါဒိရိ ယဝုဏ္ဏထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓမဂ်ဂါထာနှင်ယှဉ်၊ဤဂါထာနှစ်ရုဒ်ပေါင်းကို၊ အဘာသိ ဏ္ဍ၊ ဆိုပြီ၊ ၊သောတာပေါဒိရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၁၅၈) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိယဝ္ဘယော၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ မနောရေမေ၊ နှလုံးမြေ ထျော်ဝတ္ထယ်ရှိကုန်သော၊ ပဠုကာမဂုဏော၊ ရူပါဒိ၌ စသောငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကိုဖြစ်၏၊ ဟိတ္ထာ၊ စွန့်၍၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိမ်ရာထောင်သောအနှောင်အဖွဲ့မှထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတောဟု၊ ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှစ၍၊ ဒုက္ခသေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရော၊ လုံ့လထပြုသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဟောတိ ကျေ။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝါဒိ၊ ဆုံးမ၏။ ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ အလိုမရှိ၊ ဒီဃဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ သေခြင်းသို့ရောက်သတ္တံ့ ဖြစ်၍အလိုမရှိ၊ ပမ္ပတ္တာနော၊ ပညာ၏ပြန့်ပြောခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဠိသဟတော၊ ကိုယ်သပရိနိဗ္ဗာန်၌ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာသဠ၊ ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာန်ကာသကိုသည်း၊ ပဠိကပ်ါမိ၊ ငံ့လျက်နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိ ပဘောဏေ၊ နိသဘာထေရ၏သည်၊ ဣမံ ဂါထာဗန္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ရှုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

နိသဘာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၉) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အမှပလ္လဝသကာသံ၊ သရက်ညွှန်သဏ္ဌာန်အဆင်းနှင့်တူသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အံ့သေ၊ ပရုံးဒ်၊ ကတ္တာနု၊ စမ္ဘယတ်တင်သည်ကိုပြု၍၊ ဟတ္ထိဂီဝါယံ၊ ဆင်လည်ခန်း၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဂိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ ပဝိဋ္ဌမဏ္ဍောဝ၊ ဝင်ကာမှုဖြစ်သောငါ့ကို သာလျှင်၊ မဟာဗ္ဗနေန၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဩလောကိယ မာနော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိခန္ဓတော၊ ဆင်လည်ဘင်းမှ၊ ဩရုယ္ဟ၊ သက်၍၊ ပြီးတော၊ ရုပ်လျက်၊ ပဒိဏ္ဍိ'၊ နှိုးဆော်ဝတ ဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အဃတိ'၊ ရပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဝတ်၊ ထိုငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ ထိုမင်းဖြစ်သောကာသရ ဗောဓိမာန်ဘောဂမာန်စသည်ဖြင့်မာန်မူခြင်းရှိသည်၊ သန္တာသမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အဃတိ၊ ရ၏၊ ဣဒါ၊ ယခုအခါ၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥသဘော ထေရော၊ ဥသဘာထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါထာဗန္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ရှုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဥသဘာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၀) ကမ္ပေကာ၊ ဆတ္တာဘည်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပဋ္ဌကုရော၊ ကပ္ပဋ္ဌကုရ အမည်ရှိသော၊ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမံ သရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ သတ္ထာ

ဒီဝါတိ၊သတ္တဒီဃဟူ၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နဝိဿာဝိတဏှော၊ ဖြစ်သောဝိဿာဝိ တက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အဠယအတိဘာဝိယတာ၊လွန်၍သွားခြင်းဖြင့်၊အမတဒ္ဒ ဒိုကာယံ၊အပြိုက်နိုးရာန်ဟူသောအတ္ထိ၌၊ဝသန္တော၊ထိုထိုသို့သော အရပ်၌နေ သည်ရှိသော၏၊အမတာဝိဂမံ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊အ နုသာသာမိ၊ဆုံးမ၏၊ဝမ္ဘံဝမ္ဘတော၊ ငါ၏ အာဇုံးအမထရားမှ၊ကပ္ပဒူမဏ္ဍော၊ ကင်းသေးစိတ်ရှိ၏၊ကပ္ပဒူကုရု၊ ကပ္ပဒူကုရုမည်သောဟုန်း၊ ကတပဒံ၊စိ ရင်အပ်သော ဘာဝနာဟူသောခရီးသို့၊ ဗျာနာန်၊ လောကီလောကုတ္တရာ ဗျာနာတို့ကို၊ ဩဘေတုံဘာဝေတုံ၊ပွါးစေခြင်းငှါ၊မမ၊ငါ၏၊ ယံကတပဒံ၊အ ကြင်ဘာဝနာဟူသောခရီးသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣဒံ၊ ဤဘာဝနာဟူသောခရီး သည်၊မမ၊ငါ၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတည်း၊ ၊ကပ္ပဒူ၊ ကပ္ပဒူရဟန်း၊ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊အပစ္စယဝေသိ၊ငါ့တရားကိုနာမည်ဟူ၍ ထိုင်ထူက်အိပ်မှေ ခြင်းသို့မရောက်သင့်၊ ထံ၊ထိုအိပ်မှေခြင်းသို့ရောက်သော သင်ကို၊ဥပက ဣဏာကဒိ၊နား၏အနီးခို၊ မာတာ၊သေသည်၊ ဤအခါမှစ၍ကိုယ်ထောတို့ကိုယုယ် ခြင်းငှါမဆုံးမဘုံ၊ကပ္ပဒူ၊ကပ္ပဒူကုရုရဟန်း၊ တို့၊သင်သည်၊ သံဃာမဇ္ဈဒိ၊ သံဃာအထယ်၌၊ပစ္စာသယမာနော၊တဆတ်ဆတ်ငိုက်မည်းထူက်၊မတ္တံပ မာဏံ၊ ရခဲသောနုလ္လာဘဝတ္ထုဟူသောအတိုင်းအရှည်ကို၊ နဝါမည်သည်၊ထိုဗုဒ္ဓ ပုဂ္ဂိုဒနာမခေတာကိုမလွန်နိုင်သောတည်းဟူ၍ မျှကိုမသိမမြင်တကား၊ တော၊ သင်သည်၊ အပရဒ္ဓံ၊ ထိုဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုဒနာမခေတာကို၊ရလျက်မဂ်ဖိုလ်ကို ရခြင်းဌ ဒ္ဓတ်ယွင်းခြင်းကို၊ပယဋ၊ အာဘန်တလဲလဲထင်အောင်ရှုသောထော၊မှုတိ၊ဤ သို့၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒွိဟိဂါထာတို၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ဂါဠံ၊မြဲ မြံ့စွာ၊တံ၊ ထိုကပ္ပဒူကုရုရဟန်းကို၊ ဒိဋ္ဌဟု၊ဒွိစ်၍၊ စောဒေတိ၊အပြစ်တင် တော်မူ၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ကပ္ပဒူကုရောထေရော၊ ကပ္ပဒူကုရုထေရ်သည်၊ ဒုမဲဂါထာနှင့်၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္တာ၊ ဆိုပြီ။ ၊

ကပ္ပဒူကုရုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

စတုတ္ထော၊ ထေးရတို့၏ ပြည့်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထော၊ဝဏ်သည်၊နိုဗ္ဗ တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊တသာ၊ ထိုစတုတ္ထဝဏ်၊ ဥဒါနဲ့ဥဒါန်းသည် ကား၊ ၊မိဂသိရော၊မိဂသိရထေရ်ထည်းကောင်း၊သိဝကော၊သိဝကထေရ် သည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသော၊ ဥပဝါဏော၊ ဥပဝါဏထေရ် ထည်းကောင်း၊ဟုသိဒိန္နော၊ဟုသိဒိန္နထေရ်သည်းကောင်း၊ ကစ္စာနော၊သ မ္ဗုဒ္ဓသကစ္စာနထေရ် သည်းကောင်း၊ မဟာဝသိ၊ ဖြတ်သော ဝသိတောင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊နံတကော၊ နံဟာကထေရ်ထည်းကောင်း၊ သောတောပေါဠိရ

ယပုဏ္ဏော၊သောဏပေါဠိဒိုရိယာပုတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊နိသဘော၊နိသဘ
ထေရ်လည်းကောင်း၊ဥသဘော၊ ဥသဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပဒုကု
ရော၊ကပ္ပဒုကုဓနထေရ်လည်းကောင်း၊ ဓုတင်ဓုတ်၊၍သည်လျှင်တည်း၊ ။
ဒုကနိပါတ်စတုတ္ထဝဂ်ပြီး၏၊ ။

ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်။

(၀၆၀) ဗုဒ္ဓါ၊သမ္ဗုဒ္ဓတုရားရှင်တို့သည်၊အဟောအနွယ်ရှိယာ၊ကြောင့်အံ့
ဘွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ဓမ္မာ၊ပရိယတ္တိမြန်ရှင်တကွကိုးပါးသောထေရကုတ္တ
ရာတရား တို့သည်၊ အဟောအနွယ်ရှိယာ၊ ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွတကား၊
နှောအမှာကံ၊ငါတို့၏၊သက္ကျသား ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊
သမ္ဗဒါ၊ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ အဟောအနွယ်ရှိယာ၊ ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ
တကား၊သတ္တ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယဝတ်သော၊ မြတ်သောအ
ကျင့်ကိုကျင့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တောမြတ်၊ဤသို့အကြင်းမရှိကိလေသာ
တို့၏ကုန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော၊ ဓမ္မ၊ မွန်မြတ်သော လောကုတ္တရာ
တရားကို၊သာဝကော၊တပည့်သားသည်ထည်း၊သစ္ဆိကာတိ၊မျက်မှောက်
ပြုခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ထေသည်ကား၊ အဟော အနွယ်ရှိယာ၊ ကြောင့်အံ့
ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ။အသံခေယောသုကပ္ပေသု၊ ရေတွက်ခြင်းကို လွန်၍
ဖြစ်ကုန်သောမဟာကပ်တို့၌၊ သက္ကာယာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော
တရားအပေါင်းမှ၊ အဓိဂတာ၊ မကင်းကုန် သေးသည်၊ အဟုအဟောသုံ
ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပဋ္ဌိမကော၊ အာဇုံးရုံ၏နောက်၌ဖြစ်
သော၊ စရိမော၊ ပရိနိဗ္ဗာနစိတ်၏အဆုံးရှိသော၊ ဓာတိမရတာသံသာရော၊
ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတည်းဟူသောကျင်လည်ခြင်းရှိသော၊ အယံသရ
ဿယော၊ဤကိုယ်ကို၊သည်တော၊ခန္ဓာစသည်တို့၏အစဉ်ဟူ၍သရက်အင်
၏၊တည်၊ထိုခန္ဓာအစဉ်ဟုသရက်အင်သောသံသရာစက်တို့၏၊ အယံကာ
ယော၊ဤကိုယ်သည်၊ပဋ္ဌိမကော၊အဆုံးတည်း၊ ဒါနိမ္ဘုဒါနိ၊ယံရှုအခါ၌၊ပုန
ဗ္ဘဝေါ၊နောင်အခါဘဝသစ်၌ တဘာန်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဓုတ်၊ဤ
သို့၊ကုမာရကဿပေါ်းထရော၊ကုမာရကဿပထေရ်သည်၊ ဓုမ်ဂါထာဒွ
ယံ၊ဤဂါထာအပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ကုမာရကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၆၂) ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ဗုဒ္ဓသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရား
သာသနာတွင်း၌၊ ဟပေကော၊ကြွေနှန်း၊စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒဟာရေ၊ဖိ၊ယော်သော

သော်သည်း၊ပဋိသုဏ္ဍေသုံ၊မောဟာဟူသောအိပ်မျော်ခြင်းမှေးတျော်ခြင်းတို့မှ၊ဓာဝရော၊နိုးကြားခြင်း လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝတို၊သမထဝိပဿနာဘာဝနာကိုပွါးစေခြင်းဖြင့် အားထုတ်၏၊ တဿဒဟရသေ၊ထိုရဟန်းငယ်၏၊ဝိဝိဟ်၊အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊အမောဃံ၊အချည်းနှီးမဟုတ်သည်၊ယဉ္စာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဿာ၊ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓူ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါကိုရင်း၊ သီလဗ္ဗူ၊ထိုသဒ္ဓါကိုမှီ၍ဖြစ်သောသီလကိုထည်းကောင်း၊ ပဿာဒဗ္ဗူ၊ရတနာသုံးပါးဌ ကြည်ညိုခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝမ္မဒဿနဗ္ဗူ၊မဂ်ဥာဏ်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိမြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊မေဓာဝိ၊ဖိုလ်ကြိုးစားခြင်းနှင့်တူသောပညာရှိသောသူသည်၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ဖြောက်စွာဘုရားတို့၏၊ ဝေါပဒ္ဓနယံ၊တောင်ကမ္ဘာ၏သောသာသနာ၊အဆုံးအ ခတော်ကိုထည်းကောင်း၊အနုပယုဇ္ဇေထ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုပြုရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝမ္မပါဒေါ၊ဝမ္မပါလထေရော၊ဝမ္မပါလထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာ ဗ္ဗယံ၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဝမ္မပါထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၆၃) အာဝုံသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမမဿိ အရညာယတနေ၊ ဤတောအရပ်၌၊ပဘဿရေ သု၊နေကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေ သု၊ရဟန်းတို့တွင်၊ကာယ၊အာဘယ်ရဟန်း၏၊ သာရတိနာ၊လိမ္မာစွာသောရထားထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အသ္သာယထာ၊ ဖြင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊မနုဿဇွယ်ချင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သောဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထဂ်တာနိ၊ ယဉ်ကျေးသောအဖြစ်ငြိမ်သက်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သနည်း၊ ပတိနမာနသ၊ ပယ်အပ်သောမာနရှိထသော၊ အနာသဝသ၊ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိထသော၊တာဒိနော၊ ဣဋ္ဌာရံအနိဋ္ဌာရံတို့၌ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံထသော၊တသ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေဝါပိ၊နတ်တို့သည်လည်း၊သိဟယန္တိ၊ကောင်းသောအကျင့်ကိုပြင်သောကြောင့်ရှိသေသပြင့်တောင့်ကုန်၏၊ ။ မ ဗ္ဗ၊ငါ့အား၊သာရထိနာ၊လိမ္မာစွာသောရထားထိန်းသည်၊သုဒန္တာ၊ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အသ္သာယထာ၊ ဖြင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ မနုဿဇွယ်ချင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထဂ်တာနိ၊ ယဉ်ကျေးသောအဖြစ်ဆဆိတ်အတောက်မရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏၊ ပတိနမာနသ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာနရှိထသော၊ အနာသဝသ၊ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိထသော၊ တာဒိနော၊ဣဋ္ဌာရံအနိဋ္ဌာရံစသည်တို့၌ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးရှိထသော၊တသ၊ မယ္ဟံ၊ထိုငါ့အား၊ဒေဝါပိ၊နတ်တို့သည်ထည်း၊

ဝိဟာယန္တိ၊ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်သောကြောင့် ရှိသေသဖြင့်တောင့်ကာဆုန်၏။ မှုတိ၊ဤသို့၊ ဗြဟ္မာလိုဏ်ဌေးရော၊ဗြဟ္မာလိုထေရ်သည်၊မှုမ်ဂါထာနှင့်ယံ၊ဤဂါထာနှစ်ရှုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဗြဟ္မာလိုကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၄) ဆဝိပါပကာ၊ပွေးနာယားနာ အိုင်းနာစသည်တို့ဖြင့် ပျက်စီးသောကြောင့်မကောင်းသောအခြေရှိသော၊ စိတ္တဘာဝနာ၊ကိလေသာတို့ကိုအကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်ခြင့်ဗြဟ္မစိုဘာရတရား၊ကိုရှိတဲ့သောကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊မောဃရာဇ၊ မောဃရာဇ၊တို့၊သင်သည်၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း မပြတ်၊သမာဟိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဟေမန္တိကကာသရတ္တိယော၊ဆောင်းလဖြစ်၍ချမ်းအေးသော အခါရှိသောညဉ့်တို့ပတ်သုံး၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ တို့၊သင်သည်၊ကော၊အဘာယသို့ ပသောရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စရေသု၊သူ့ဘဝပါးတို့၌၊အဒန္ဓေသု၊သင်၏ကျောင်းကိုပြု၍မလွှဆင်ကုန်သော ကျောင်းတို့၌၊ အပဝိ ပန္ဓော၊သံဃိကကျောင်းဟူ၍မဝင်သည်ရှိသော်၊ကထံ၊အဘာယသို့၊ကရိ ယတိ၊ပြုလတ္တံ့နည်း၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဝုစ္စတိ၊မေးတော်မူ၏၊ ဧဝံဝုစ္စတေ၊ ဤသို့ဘုရားဖြတ်စွာမေးတော်မူ သည်ရှိသော်၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရား၊ ပမ္မုခေ ပဿာ၊ပြည့်ရုံသောကောက်ရိုးကုန်သော၊ကေပလာ၊အလုံးစုံ ကုန်သော၊မဂဓာ၊မဂဓရာဇ်တိုင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊မှုတိ၊ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊မေမယာ၊ ဝါ၊သည်၊သုတံ၊ကြားဘူး၏၊တေသုမဂဓေ သု၊ထိုမဂဓရာဇ်တိုင်းတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ မ ယာ၊ ဝါ ၊သည်၊ဝသိတုံ၊နေခြင်းငါ။ သက္ကာ၊တတ်ကောင်း၏၊ ယထညေ သုခ ဇီဝိနော၊လျှောက်ပတ်သောကျွောင်းကိုရ၍ ကောင်းသောအခင်းအရံတို့ဖြင့် ချမ်းသာစွာအသက်မွေးရခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သယတိယထာ၊အိပ်ရသကဲ့ သို့၊ဝေဒတထာ၊ထိုအတူ၊ အဟတ္ထိ၊ ဝါ ၊သည်ထည်း၊ ပဿာ ဿ ဿ ဣ ရမေ ဝ၊ ကောက်ရိုးအခင်းကိုသာလျှင်၊ဟေဋ္ဌာ၊ကိုယ်၏အောက်၌၊သ ဣ ရိတ္ဝာ၊ခင်း ၍၊ဥပရိစ၊အထက်၌ထည်း၊ကောင်း၊ တိရိယ ဥ၊ဖီထန်ခြင်းထည်း၊ကောင်း၊ပဿာ ဿ ဣ ဒုဒုနုန၊ ကောက်ရိုးအမိုးအကာဖြင့်သာလျှင်၊ ဆဝဒိတာ၊ယာ၊ရိုးကာသ ဖြင့်၊ပဿာ ဿ ဣ ဒုဒုကောသော်သျှင်၊ ကောက်ရိုးဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော အိပ်ရာခင်း ကို၊ သေယျံကပ္ပေသော်၊အိပ်ခြင်းကိုပြုလေအံ့၊မှုတိ၊ဤသို့၊မောဃရာဇဟေ

ရော၊မောဿရာဇထေရ်သည်၊ ဒုမ်ဂါထာနှင့်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး ၊မောဿရာဇထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၆၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊နဥက္ခိပေ၊ဇာတိဗာဟုသစ္စာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပဓိကိုယ်ကို မခြိုးခြောက်ရာ၊ ပရေ၊တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊နောစပရိက္ခိပေ၊ဂုဏ်ကိုဖျက်ဆီးသောနေ့ ဖြင့်ဖြတ်၍မရှုတ်ချရာ၊ပရေ၊သူတပါးတို့ကို၊ ဩက္ခိပေ၊ယုတ်သောအားဖြင့် မကြည့်ကြရာ၊ ပါရဂတံ၊သံ သမ္ပုစက်အဆုံးအဘိညာဉ်အဆုံးသို့ ရောက်သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊နဇေရေယော၊ မထိခိုက်ရာ၊ အတ္ထဝဏ္ဏံ၊ပဓိ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပရိသာသု၊ မင်းပရိသတ်စသည်တို့၌၊နစဗျာဟရေ၊ထာဘိပူဇေသ်သကာဂိုတောင့်တ၍မပြောဆိုရာ၊အနုဒ္ဓတော၊ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်၊သဒ္ဓိတာဘာဝကို၊အ ပိုင်းအခြားရှိသောစကားအကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်သော စကားကိုသာဆိုလေ့ရှိသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊သုဒ္ဓတော၊ကောင်းသောအလေ့အကျင့်ရှိသောသိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊သုသုခုမနိပုဏတ္ထဒဿိနာ၊အလွန်ခြင်နိုင်ခဲသောနှုတ်ညံ့သိမ်မွေ့သောသစ္စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသော အနက်တို့ကိုဆန်စွဲအစရှိသည့်သို့တင်၍ရှုတတ်ထသော၊မတိကုသလေန၊ဝညာပွါးဆုံးသည်မ ပွါးဆုံးသည်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မဝိစယသံဗောဇ္ဈင်ပညာကိုဖြစ်စေခြင်းဌမိမ္ဘာထသော၊ နိဝါတဝုတ္တိနာ၊ သိတင်းကြီးသိတင်းငယ်သီးတင်းလတ်တို့နှင့်လျော်သောနှိမ့်ချသော အကျင့်ရှိထသော၊ သံသေဝိတ၊ ဗုဒ္ဓသိဒ္ဓိ ထိနာ၊ဘုရားတို့သည်ကောင်းစွာမှီဝဲအပ်သောပွါးစီးလောသိုလ်ရှိထသော တေနဝုဋ္ဌေန၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဒုလ္လဘံ၊ရခဲသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ဗ္ဗံ၊ဤအလုံးစုံကို၊ ဂဟောနေ့ာ၊ပြုသောသူသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ နစိရေ၊သေ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ရလိမ့်သတည်း၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ဝိသာခေ ပဠာထပုဏ္ဏောထေရော၊ဝိသာခါပဠာသပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ ဒုမ်ဂါထာနှင့်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး ၊

ဝိသာခါပဠာသပုဏ္ဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၆၆) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊သုသိခါ၊ဦးခေါင်းမ်ိတည်သောကောင်းသောဦးစွန်းသည်း ရှိကုန်ထသော၊သုပေသုကာ၊ အထူးထူးသောအဆင်းများသော ဝင့်တယ်ခြင်းတို့ဖြင့်ပြောသော မြီးရည်းသည်းရှိကုန်ထသော၊ သုနိသဂိဝါ၊ ကောင်းစွာညီသော အဆင်းရှိသောလည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်ထ

သော၊သုမုခါ၊ကောင်းသော မျက်နှာလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုဝဏ္ဏနော၊နှစ်လိုဘွယ်ရှိသောတွန်သောအသံနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊မောရ၊ဥဒေါင်းတို့သည်၊နဒန္တိ၊တွန်ခြင်းတူးကုန်၏၊ အယံမဟာမဟိ၊ဤမြေကြီးသည်၊ သုသန္ဓသာစာဝတီ၊ကောင်းစွာဖိတ်ခြင်းခံရသော မြက်ထည်းရှိ၏၊ သုဗျာဝိတမ္ဗု၊ကောင်းစွာနှန်စွတ်သောရေပေါက်ရှိ၏၊ နဘံ၊ကောင်းကင်သည်၊ သုဝဏ္ဏာဟက်၊ ကြာသက်နှင့် တူသော ကိပ်တိုက်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်၍ တည်သောကောင်းသော ကိပ်ထွာ ကိပ်ထွတ်သည်းရှိ၏၊ သုမနသာ၊ နိဝရတာ စသည်တို့သည်မဖိစီးအပ်သောကြောင့်ကောင်းသောစိတ်ရှိသောယောဂါ ဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုဂေလ္လရှုပေါ်၊ ဥတုသပ္ပါယတရိရသဖြင့် ကောင်းစွာခန့်သောသဘောရှိ၏၊ဗျာယိတ်၊ အာရမ္ဘဝီရိယနိဿိတနှစ်ပါးတို့အစွမ်းဖြင့်ဝင်စားခြင်းရှိ၏၊သုဗုဇ္ဈသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သုနိက္ခမော၊ ကောင်းစွာထွက်မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သာရ၊ကောင်းစွာလျှင်၊သုသုက္ခံ၊အလွန်စင်ကြယ်သောသိဒ္ဓိရှိ၏၊သုနိဝုတော်၊ကောင်းသောသိပ်ပြေသောဥာဏ်၏အာဝုံဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းစွာသိပ်ပြေ၏၊ သုဒုဗ္ဗသော်၊ အလွန်ခက်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်အလွန်ဖြင်နိုင်ခဲ၏၊ဥတ္တမံ၊ ပြိုးမွမ်းအပ်သောကြောင့် အလွန်မြတ်၏၊အစ္ဆရိတ်၊မြဲသောသဘောရှိသောကြောင့်မပျောက်သော၊ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံပဒံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ဗုဒ္ဓသာဟိ၊ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုထေထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓကောဏ်ထရော၊ဗုဒ္ဓကထေရ်သည်၊ဣဒံဝါထာဗွယံ၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊

ဗုဒ္ဓကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၂၆၇) သောအနုပမ၊ အိုအနုပမထေရ်၊ နန္ဒမာနုဝဂတံ၊ အလွန်နှစ်သက်စွာဆာသော၊စိတ်တည်း၊စိတ်သည်၊ သူလမာရောပမာနုကံ၊တံကျင်နှင့်တူသောထိုထိုသောဘဝသို့ကံကိုထေသောတို့သည်တင်အပ်၏၊ယေန ၊အကြင်အကြင်သို့သောအရပ်၌၊ သုဝဏ်သုဝေ၊ တန်ကျင်နှင့်တူကုန်ထသော၊ ကလိကံရကလိကံရာ၊ ဘဝ၏အညောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏာစ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်ထည်း၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေနတေနေ၊ထိုထိုသို့သောကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော မကောင်းစွာသောစိတ်ဖြင့်၊ ဝဇတိ၊ ထိုထိုသို့သော ဘဝဟု ဆိုအပ်သော အရပ်သို့ကပ်၏၊ ထံကသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပမတ္တာဘာဝတော၊မေ့လျော့သောအားဖြင့်၊စိတ္တကလိ၊စိတ်တည်းဟူသော သူယုတ်ကို၊ဇော်စိတ်၊ ဤစိတ်သည်ကား၊ဒုဗ္ဘဂ်၊မကောင်းစွာသောအကျိုးမဲ့ကို၊ဆောင်တတ်သောအဆွေခင်ပွန်းယုတ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဗြဟ္မဒိ၊ဆို

ဏ်၊ကိန္တု၊အသို့ပြု၊ပါ၊ဆိုမည်နည်း။ ဣတိ၊စေ၊ဤသို့ဆိုပြီးအုံ့၊ သတ္တဝါ၊ဖြတ်ခွဲသုတရားသည်၊ကပ္ပါနဲ့၊ကမ္ဘာကို၊ဏ်၊အသင်္ခေယျဖြင့်၊ အသင်္ခေယျကာလပတ်သုံးသည်။ လောကော၊ထောကသည်၊ ဗုဒ္ဓသုညော၊သုတရားမှ ဆိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ မနုဿတ္တသဒ္ဓါပတိ သာဓာဒ ယော၊သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောလူသူတော်ကောင်းအဖြစ်စသည်တို့ကို၊ ရှုလ္လဘောရှုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်လျက်၊ ဣဒါနိ၊ယဒုအာခါ၌၊ ထဒ္ဓါ၊သုတရားဖြစ်သောကာလ လူ၏အဖြစ် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောလူသူတော်းကောင်းအဖြစ်ကိုရအပ်ပြီ၊တည်း၊ ထိုသုတရားဖြစ်တော်မူသော ကာလစသည်ကို၊သဒ္ဓေ၊ရလျက်၊ သမ္ဘတိပါ၊ယဒုအာခါ၌လည်း၊အနုဇ္ဇေ၊နှောင်အာခါအကျိုးမဲ့ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်သော အကုသိုလ်တရားခဲ့၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ပါနိဟောဒယိ၊ မတ္တဉ္ဉိစေသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပမောထေရော၊ အနုပမထေရ ဟုသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဩဝါဒဉ္ဇနေန၊ဆုံးမသဖြင့်၊ ဣမံဂါထာဒ္ဒွယံ၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆင်ပြီ၊ ။

အနုပမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဒ္ဓိဘူတော၊ အလွန်ရိုက်ခွဲသော၊ ပုထုဇ္ဇနော ပုထုဇဉ်ဘဝသည်၊အရိယသဗ္ဗာနံ၊ အရိယာသစ္စာတရားလေးပါးတို့ကို၊အပသဿံအပသဿနော၊ မမြင်သောကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိမဗ္ဗါနံ၊ ရှည်စွာသော ပတ်လုံး၊သံသာရံသံသရေ၊သံသရာ၌၊ ဂတိသု၊ကောင်းမွန်မကောင်းမွန်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ကောင်းသောအသားမကောင်းသောအသားတို့၌၊ ပရိဝတ္တိသံ၊ဘိုးထိပ်းစက်ကဲ့သို့လည်လျက် တားပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်လတ္တံ့၊ အပ္ပမတ္တာသု၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌ မမေ့မလျော့သော၊ တာသု ဟေ၊ထိုဝါ အား၊သံ သာရာ၊ ကြင်လည်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ကံကိလေသာတို့ကို၊ ဝိနုဒ္ဓိကတာ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်သောကြောင့်ကင်းသော ကိလေသာ၌ သည်ဖြစ်၍နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီ၊သဗ္ဗာအနုဝေသသာ၊အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဂတိဂတိယော၊ဒေဝဂတိစသော ငါးပါးသောဂတိတို့ကို၊ သမုစ္ဆိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ဒါနိ ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ပုနဗ္ဘဝေါ၊တဘာနံတဘာသစ်ခဲ့ဖြစ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဋ္ဋတောထေရော၊ ဝဋ္ဋတထေရ်သည်၊ဣမံဂါထာဒ္ဒယံ၊ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဝဋ္ဋတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၁) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အတ်၊ငါသည်၊ ဟရိတောဘာသော ဖိပ်ညှိသောအရောင်ရှိသော၊ သံဝိဂုဇ္ဇမှ၊ကောင်းစွာတည်သောတဏှာကို

အပေါက်မရှိသော အံ့ရွက် အခက် အညွှန့်တို့ဖြင့် ဝေ့ပတ်ဖုံးတွယ်သော၊ ပါဒပေ၊ သစ်ပင်တကာတို့ထက် ဖြတ်သော သစ်ပင်မင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အသင်္ဂြိုဟ်၊ သတ္တဝါတို့အား သက်သာရာကို ဖြစ်စေတတ်သော ဗောဓိ ညောင်ရောက်ရာ၌၊ ဗုဒ္ဓဂတိ၊ ဘုရားဖွားဖြစ်သော၊ ကော်သည်း၊ တရုတ်သောအာ ရုံအမှတ်ကို၊ ပရိသတော၊ ဈာတိပိသောဘဂဝါအရဟံစသောနည်းဖြင့် ဖြစ် သောဗုဒ္ဓါနုဿတိနှင့် တကွသော ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို အောက်မေ့သော သတိရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အထက်၊ ရေပြီ၊ ကဒါ၊ အဘာယသ်အခါ၌၊ ထပ္ပါ၊ ထို သည်ကိုရပါသနည်း။ ဈာတိစေ၊ ဤတို့ဆိုအံ့၊ ဈာတေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ ဥဒ္ဒီ အာရောဟနဝသေန၊ အထက်သို့တက်၍ရောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကေတ်သေကပ္ပေ၊ သုံးသိန်းတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံသည်၊ အကြင်ဗုဒ္ဓါနုဿတိ နှင့်တကွ ဖြစ်သောသညာကို ထည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အနိစ္စတံ၊ အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီသွာ၊ ဖြင့်၍၊ တဒနုသာရေန၊ ထိုဘုရား ရှင်တို့၏အမြဲမရှိသောအဖြစ်ကိုအစဉ်ဖြိုးသဖြင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါ ဝေသု၊ ခပ်သိမ်း သောသင်္ခါရတို့၌၊ ယံအနိစ္စသညံ၊ အကြင်အမြဲမရှိဟူ၍ ဖြစ်သောအမှတ် ကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အလတ္တိ၊ ရပြီ၊ တသ္မာသညာဃ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သညာ၏။ ဝါဟာသာ၊ အကြောင်းအဖြစ်ဖြင့်ထိုအနိစ္စသညာကိုအားကြီးစွာ အမှီပြု၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန် ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တော အဓိဂတော၊ ရပြီ၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓိတော ထေ ရော၊ သဒ္ဓိတထေရ်သည်။ ဈာမံဂါထာဒွယံ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာ သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ၊ သဒ္ဓိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ပဌမော၊ ငါးရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းထိုရောက်ပြီ။ ။ တသ္မာ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ။ ကုမာရကဿ ပေါ်ထေရော၊ ကုမာရကဿပထေရ်သည်းကျောင်း၊ ဝမ္မပါ လော၊ ဝမ္မပါလထေရ် သည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာလိ၊ ဗြဟ္မာလိထေရ် ထည်း ကောင်း။ မောဃရာဇ၊ မောဃရာဇထေရ် သည်းကောင်း၊ ဗိသာခေါ၊ ဗိသာခထေရ်သည်းကောင်း။ ဘုဇ္ဇကော၊ ဘုဇ္ဇကထေရ်ထည်းကောင်း၊ အနူပ မောဃ၊ အနူပမထေရ် သည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိ၊ တာ၊ ဝဇ္ဇိကထေရ် ထည်း ကောင်း၊ ကိလေသရေ ဝါဟာနေ္ဓာတိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြေ။ အညစ် အကြေးကို မဂ်ဖြင့်ဆေးလျှော်ပြီးသော၊ သဒ္ဓိ၊ တာ ထေရော၊ သဒ္ဓိတထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဈာတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ ဒုကနိပါတမှ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကား၊ ဒုရတိ စေ ဝ၊ ကိုးဆယ်တို့ဟူ၍ထည်း၊ ကောင်း။ အ၌

စ၊ ရှစ်ဂါထာကိုဟူ၍ သည်းကောင်း၊ နှဟကောဝိဒါ၊ နည်းဠလိမ္မာကုန်သော၊ ကျွေနှပညာသာကျွေနှပညာသေဟု၊ လေးကျိပ်ကိုးရောက်ကုန်သော၊ ထေရာထေရေဟု၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအစ်ကုန်၏၊ ။ ဒုကနိပါတောဒုကနိပါတ်သည်၊ နှိမ်ဖြတောပြုခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဒုကနိပါတ်ပြီး၏၊

တိကနိပါတ်၊

(၁၇၀) အယောဇနိအာယောဇနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊ သံသရာ၏စင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဘဝသုံးပါးမှထွက်မြောက်ရာကို၊ အနေ့သံဂဝေသနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဝနေ၊ တောင်ပို့အင်္ဂါ၊ ဖီးနတ်သားကို၊ ပရိစရိ၊ ဗေဒင်ကျမ်းဠဆိုသော အစိအရင်ဖြင့်ပူဇော်ပြီ၊ သဒ္ဓါမဂ္ဂ၊ နှစ်ဖွာနှစ်အကြောင်းကို၊ အစာနန္ဒာ၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ ငါ၊ပါ၊သော ပူခြင်းစသော၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ အမတံတပန္တို၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ပင်တည်းဟု၊ မညာယ၊ မှတ်ထင်သဖြင့်၊ အကာသိပဋိပဒြံ၊ ကျင့်ပြီ၊ ။ တံသုခံ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ သုခေန၊ သမထဝိပဿနာချမ်းသာဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ လဒ္ဓံ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂကိုမကင်းမူ၍ ငါရုအပ်ပြီ၊ ဝမ္ဘဝေ့သား၊ ဖြတ်စွာသုရားအဆုံး အမတေဝ်ဖြစ်သော၊ သုဝမ္ဘတံ၊ မဘောက်မပြန်ဝင်ရှုထွက်မြောက်ကြောင်းဝမ္ဘအဖြစ်ကို၊ ပ ။ ဟောနှာတိ၊ သိလော၊ တိသောပိဠေ၊ သုံးပါးသောပိဠေတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသေ့၊ ဖြတ်စွာသုရား၏ သာသနာ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမင်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ ပြီးအပ်ပြီ၊ ။ ဝုဠေ့ ဤအခါ၌ ရှေးဦး၊ ဖြဟ္ဘဗန္ဓု၊ ဖခင်ဟူကိုစွဲ၍ ဝုဏ္ဏားတို့၏ သမုတ်ခြင်းဖြင့်ဖြဟ္ဘဗန္ဓုမည်သည်၊ အာသိ ဖြစ်၏၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ယသုအခါ၌၊ တေ ပိဠေ့၊ ပိဠေသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဖြဟ္ဘဗောဓိ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြီးသောကြောင့် အရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့်ပရမတ္ထ ဖြဟ္ဘဗောမည်သည်၊ ဒုဗ္ဗိ ဖြစ်ပြီ၊ နှာတကောစ၊ ရှစ်ပါးမဂ္ဂင် ဖြိုက်ခေတ်ဖြင့်ကောင်းစွာ ဆေးအပ်ပြီးသောကိုယ်သာဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော်ပရမတ္ထအားဖြင့် ရေချိုးတတ်သောသူမည်သည်၊ အဗ္ဗိ ဖြစ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ယသုအခါ၌၊ သောတ္ထိယေ၊ နှာမ၊ ကောင်းစွာဘဝ၌သာယာတတ်သောတရားမှလွတ်၍ဗျာနချမ်းသာဖြင့်ချမ်းသာခြင်းရှိသော သူမည်သည်၊ အဗ္ဗိ ဖြစ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ယသုအခါ၌၊ ဝေဒဂုမင်ဥာဏ်ဖြင့် သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ဩဃမှဝေဒဟု ဆိုအပ်

သော သစ္စာလေးပါးတရား၏အဆုံးကိုသိသောကြောင့် ပရေမတ္ထအားဖြင့်ဝေဒဂူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခတိ၊ဤသို့၊ အင်္ဂါကိုကဘာရေဒွေဟောထေရော၊ အင်္ဂါကိုက ဘာရေဒွေ၏ ထေရဲသည်၊ ဒုမ်ဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာတော်သုံးခုအားပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္တာ၊ဆင်ပြီ၊ ၊

အင်္ဂါကိုကဘာရေဒွေ၏ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၂၁) အဟံ၊ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ ပဠာဟေ၊ ရဟန်းပြုသားနှမ့ငါးရုက်ပြောက်အတွင်း၌၊အပ္ပတ္တမာနသော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်သေးသည်ဖြစ်၍၊သေခေါ်၊အမိသိလစသည်တို့ကိုကျွင်ဆဲသားဖြစ်သေး၏၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ပရိဝုသော၊ဝင်သော၊မေ၊ငါ့အား၊စေတသော၊စိတ်၏၊ ပဏိဓိ၊တောင့်တ ခြင်းသည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝိဟာရဒေတာ၊ကျောင်းမှ၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ နဒီကဿပေ၊မထွက်သေး၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊နာသိသံ၊အလုံးရုံသောဘေဘင်ကိုမသုံးဆောင်အုံ၊ နဒီဘိသာမိ၊ ခဝ်သိမ်းသော သောက်အပ်သမျှသော ဝတ္ထုကိုမသောက်အုံ၊ဘဏ္ဍာ သည်လျှေ၊တဏ္ဍာဟူသောငြောင့်ကို၊အနုဟာတော၊ငါ့နှလုံးဖ်ဘည်သည်မနှုတ်မဖြတ်သေး၊တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ ပဿံ၊နံပါးနှစ်ဘက်တို့တွင် တရုသောနံပါးမှကိုယ်၏ညောင်းညာခြင်းကိုပယ်ခြင်း၊ဌါတဘက်သောနံပါး၌ နာဝိနိုပါ၊တဿံ၊ မပြောင်းမချမ်း၊ ဇော်၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဟာရေတောဝိဟာရဏ္ဍသော၊နေသော၊တဿမေ၊ထိုငါ၏၊ဝိရိယပရက္ကမံ၊ လုံ့လကိုလွန်စွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ရှုလော၊မယာ၊ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ အဓိဂတာ၊ရအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓ ၊သ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမဖြစ်သောဆရာ့ကို၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ပြုဆပ်ပြီ၊ ဒုက္ခဲ၊ဤသို့၊ ပစ္ဆယောထေရော၊ ပစ္ဆယထေရ်သည်၊ဒုမ်ဂါထတ္တယံ၊ဤဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္တာ၊ဆင်ပြီ၊ ၊

ပစ္ဆယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၂၂) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ယောဝုဋ္ဌလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးအိုခြင်းနှာခြင်းစသည်မနှိပ်စက်မှိုကာသဖ၌၊ ကရဏီယာနိ၊ပြုအပ်ကုန်သောအမှုဘို့ကို၊ ပမာဒေ၊သနေ၊မေ့လျော့သည်အစွမ်းဖြင့်၊အကတ္တာ၊မပြုမိ၊သောကြောင့် ပစ္ဆာ၊သော်ပြုအပ်သော၊ကာထကိုလွန်ပြီ၊သောနောက်အခါ၌၊ကာသုံ၊ပြုခြင်း၊ဌါ၊ဆုန္ဒကိ၊အလိုရှိ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊နသက္ကောတိ၊ဖောမရဏဆစသည်ဘို့သည်နှိပ်စက်သောကြောင့်ပြုခြင်း၊ဌါမတတ်နိုင်၊သောပုဂ္ဂိုလော၊ သို့မစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါ ဌာနာ၊နတ်ရွာနှင့်ဗြဟ္မာနှင့်အကြောင်း

ပ္ပ၊ခ်ဲ့သတေခ်ဲ့သ ကြောပရိဟာယ ကြော၊ယုတ်ခ်ဲ့ရကား၊ ပန္ထာ၊နောက်ခ္ခ၊အနု တပ္ပဘိ၊ ကောင်းမွှေကိုငါမပြုမိဟု၍ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်၏၊ ။ ။ ဟိသစ္ခံ၊မှန်၏၊ယံကမ္မံ၊အကြင်အမှုကို၊ကယိရာ၊ပြုရာ၏၊တံဟိတတ်ဝေ၊ထိုအ မှုကိုသာလျှင်၊ဝဒေ၊ဆိုရာ၏၊ယံ၊အကြင်အမှုကို၊ နကယိရာ၊မပြုရာ၊တံ၊ထို အမှုကို၊နဝဒေ၊ပြုထောဟုမဆိုရာ၊အကရောနှင့်၊မပြုသောသူကို၊ဘာသမာ နံ့ဘာသမာနာ၊ဆိုကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်၊ အယံ၊ဤသူကား၊ ဘြောကော၊ဤမှုသာပြုစွမ်းနိုင်၏၊ အုတိ၊ဤသို့၊ပရိဟာနန္တိ၊ပိုင်းခြား၍ဆိုကုန် ၏၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဒေသိတံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ နိဗ္ဗာ နံ့၊နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုသုခံဝတ၊ အလွန်ချမ်းသာစွတကား၊ အသောကံ၊စိုးရိမ် ခြင်းမှကင်းစွတကား၊ ဝိရဇံ၊ရာဂစသောမြေမှ ကင်းစွတကား၊ ခေမံ၊ဘေး အပေါင်းမှကင်းစွတကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ နက္ခီ၊ဆင်းရဲအပေါင်း သည်၊ဝိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။ အုတိ၊ဤသို့၊ ဗာဟုဃဏေ၊ဗာဟုဃဏေ၌သည်၊ အုမဲဂါထတ္တယံ၊ဤဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဗာဟုဃဏေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၃) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ဇီဝိတုံ၊အသက်ရှင် ခြင်းငှါ၊စေဒ္ဓေ့ယျ၊ အကယ်၍ဆလိုရှိပြားအုံ၊ ဝေ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ သာမညတ္ထိ၊ရဟန်းအဖြစ်၌၊အပေက္ခဝါ၊ထက်သောရှိသေခြင်းဖြင့်ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၏။ ။ ။

ခန့်ယောဇနေးရော၊ ခန့်ယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာတည်ယံ၊ ဣဂါထာသုံးခုအ ပေါင်းကို၊အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ၊ခန့်ယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၁၇၄) အာဝုသော၊ဝါရှင်တို့၊ အတိသိတံ၊ အလွန်ချမ်းသေးသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ အတိဥဿံ၊အလွန်ပူသေးသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ဤကာလ ကား၊အတိသာယံ၊အလွန်ညချမ်းသောအခါသည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊ဣဒေါ၊ဤနေ့ ပကာရေန၊ ဤသို့သော အပြားဖြင့်၊ ဝိသဒ္ဓကမ္မဇေန၊ စွန့်အပ်သောအမှုပြု ခြင်းရှိကုန်သော၊မာဃဝေါ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ ခဏာ၊ဇဒ္ဓုပ္ပါဒစသောခဏတို့ သည်၊ အဗ္ဗေန္တိ အဘိဂ္ဂမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ၊ယောစ၊ အကြင်သူသည် ထည်း၊သိတ္ထု၊ ချမ်းသောအခါကိုထည်းကောင်း၊ ဥဏှဿု၊ပူသောအခါကို ထည်းကောင်း၊တိဏာ၊မြက်ထက်၊ဘိယျော၊အလွန်၊နမညတိ၊မအောင်းမှေ့ တိကဲ့ဝိယ၊မြက်ကဲ့သို့သော၊ မညတိ၊အောက်မေ့၏၊ ပုရိသကိစ္စာနိ၊လုံ့လ ကြိုးကုတ်အားထုတ်သော ယောဂျားသည်ပြုအပ်သောအမှုတို့ကို၊ ကရံ ကရောန္တော၊ပြုသော၊သောပုရိသော၊သိယောဂျားသည်၊သုခါ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်း သာမှ၊နဝိဟာယတိ၊မယုတ်၊ ၊အာဝုသော၊ဝါရှင်တို့၊ဒေဟံ၊ငါသည်၊ဒဇ္ဇံ၊ ဖြေဇေ၊မြက်ကိုထည်းကောင်း၊ ကုသံ၊သမန်းမြက်ကိုထည်းကောင်း၊ ပေါ ဠုကိလံ၊ဆူးရှိသောချုံကိုလည်းကောင်း၊ဥသိရံ၊ပန်းရင်းကိုထည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇုံ၊ ပြုသဝန်မြက်ကို ထည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇမ်၊ပြိတ်မြက်ကို ထည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ကာယဝိဝေကဝိတ္တ၊ဝိဝေကဥပဓိဝိဝေကကို၊ အနုဇ္ဇြုဟာယံ၊အနုဇ္ဇြု ဟာယန္တော၊ပွါးစေလိုသောကြောင့်၊ ဥရသာ၊ရင်ဖြင့်၊ ပဒုဒ္ဒဟတိ၊ပယ် တွန်းထုတ်သွားသေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ မာတင်ပုဏ္ဏောထေရော၊မာတင်ပုဏ္ဏ ထေရ်သည်၊ဣမံဂါထာတည်ယံ၊ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊အဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ၊ ၊မာတင်ပုဏ္ဏထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၁၇၅) စိတ္တကထိ၊ အကျွဉ်းအကျယ်စသည်ဖြင့် ယုံမှားသံကာကို ဖျောက်စေတတ်သော ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်ကုန် သော၊ပါဠိသိပုဏ္ဏဝါသိနော၊ပါဠိသိဝတ်ပြည့်၌နေတတ်ကုန်ထသော၊ ဗဟု သုတာ၊များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်ထသော၊ ယောသမတာ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုများသော အကြားအမြင်ရှိ သောရဟန်းတို့တွင်၊ အယံ၊ဤခုဒ္ဓသောဘိတရဟန်းသည်၊ အာယုဝါ၊ရှည် သောအသက်ရှိသော၊ အညတရောဧကော၊ တယောက်သော မထေရ်ပင် တည်း၊ ခုဒ္ဓသောဘိတော၊ ခုဒ္ဓသောဘိတအမည်ရှိသော၊ အာယုဝါ၊ရှည် သောအသက်ရှိသော၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဒွါဒေ၊စရည်းပင်

ရောက်ရာဖြစ်သောလိုဏ်ဘံခါးခွဲ၊ တိဠတိ၊သံဃာ့အလိုအားလျော်စွာဝင်
အုံဟုရေတ်၏။ ။ပါဠုလိပုဏ္ဏာဝါသိနော၊ ပါဠုလိပုတ်ပြည်ခွဲ နေထိုင်ကြကုန်သ
သော၊ဗိဿကာတိ အကျဉ်းအကျယ်စသည်ဖြင့် ယုံမှားသင်္သယကို ဖျောက်
စေဘတ်သောဆန်းကျယ်သော တရားစကားကိုဟောတတ်ကုန်ထသော၊
ဗဟုဿုတာ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်ထသော၊ ယောသမဏာ၊အ
ကြင်ရဟန်းတို့သည်၊သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ထိုများသောအကြားအမြင်ရှိ
သောရဟန်းတို့တွင်၊ အယံ၊ဤရဟန်းသောဘိတရဟန်းသည်၊အာယုဝါ၊ရှည်
သောအသက်ရှိ၏သာ။ အညတရော၊ကော၊ တယောက်သော မထေရ်ပင်
တည်း၊မာလုံးတရိတော၊တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်လာသော၊သောထေရော၊ထိုရဟန်
သောဘိဝထေရ်သည်၊ဒွါရေ၊စဉ်ညီးပင်ရောက်ရာလိုဏ်တံခါးခွဲ၊ တိဠတိ၊
သံဃာ့အလိုအားလျော်စွာဝင်အုံဟုရေတ်၏။ ။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ သုယ
ဗ္ဗေနေ၊ရှေးအနှိုင်ခြင်းတရားကိုပဟာနဝိဝေကနှင့်ပဟာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကိုယ်သာ
တို့၊ကိုကောင်းစွာထိုးဖြိုခြင်းရှိသော၊သုယိဗ္ဗေနေ၊အဆွေခင်ပွန်းကောင်း
တို့သည်ရဲခါရဲခါပေးအုပ်သောလျှောက်ပတ်သောဓမ္မဒါနရှိထသော၊ သင်္ဂါ
မရိဇယေန၊ သမ္ဘုဏ္ဍ ဒုပဟာန်ဖြင့် အလုံးရုံသော ကိုယ်သာမာရ်အတို
သင်္ဂါ၊မာရ်ဘို့ကို ခိုင်နှင်းသဖြင့်အောင်ပြီးသော စစ်မြေအရပ်ရှိထသော၊
ဗြဟ္မစရိယာနုစိဏ္ဏော၊ အရ ဟတ္ထာမဂ်ဘည်းဟူ၊သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်
ကျင့်သောသီတင်းရှိထသော၊ ဝေဝုဏ္ဏဂ်ကာ၊ရေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အပြားဖြင့်၊ အယံ၊ဤရဟန်းသောဘိတမထေရ်သည်၊သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊မေ
တိ အနုဘာဝတိ၊ခံစား၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ရဟန်းသောဘိတောထေရော၊ ရဟန်းသော
ဘိသားထရ်သည်၊ဟုမံဂါထဟုသော်၊ ဤဂါထာသုံးရတို့၏အပေါင်းကို၊အဘာ
သိဿ ဆိုပြီ။ ၊ရဟန်းသောဘိတားထရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၇၆) ဟုမ၊ဤလောကခွဲ၊ယောကောစိ၊အမှတ်မရှိသောမင်းဝုဏ္ဏောဝ
သောသူ ဗဟည်း၊မနုဿသာ၊လူတို့ခွဲ၊ ဝရ၊ပါဏာနိ၊တပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊
ဟိ သတိ၊ညှဉ်းဆဲတတ်၏၊သောနရော၊ထိုသူသည်၊အာဓဿ ဝေ ကာ၊ဤ
ပစ္စုပ္ပန္နထောကမှ လည်းကောင်း၊ ပရမှာ ဝေ ကာ၊ တမလွန်ထောကမှ
လည်းကောင်း၊ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသောလောကခွဲ အကျယ်ဝင်သောစီးပွါး
ချမ်းသာမှ၊ ဝံ သတေ၊ယုတ်၏။ ၊ယောစကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောမင်းဝု
ဏ္ဏောဝသောသူသည်၊မေတ္တာနမိုးတ္ထာန်၊ချစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမေတ္တာစိတ်
ဖြင့်၊လေ့ကျင့်ပါ၏၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို။ အနုကမ္ပတိ၊သနားစောင့်
ရှောက်ဘတ်၏၊တာဒိ သကော၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏သာ၊ သောနရော၊ထိုသူ

သည်၊ဗဟုံ၊မျှားစွာသော၊ဝုဏ္ဏ၊ကုသိုလ်တရားကို၊ ပသဝတိ၊ပွါးစေသည်
မည်၏၊ သုဘာသိတသော၊ အလိုနည်းခြင်းစသောဒုစရိုက်ရှိသောကောင်းစွာ
ဟောအင်သောပရိယဒ္ဓိမဂ္ဂကို၊ သိက္ခေထ၊ သင်ခြင်းနှင်းခြင်းဆောင်ခြင်း
မေးမြန်းခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်သင်ရာ၏၊ သမ္ဘူတသုသစ၊ကိုယ်သာ
ကိုပြိုင်းစေပြီးသောရဟန်းကောင်းအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဒါယကာတို့သို့၊
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ရံခါရံခါဆည်းကပ်၍၊တောသံ၊ထိုမကောင်းမှုကင်ပြိုင်းစေပြီ
သောရဟန်းအဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သောဒါယကာတို့၏၊ ပဋိပတ္တိယာ၊
အကျင့်ဖြင့်၊ သိုးကျသော၊ အနိုးဒ္ဓိအကျင့်ကိုသင်ရာ၏၊ ကောသနသစ၊တ
ယောက်အထည်း ထည်းနေ၍ ကာယဝိဝေကပွါးစေသောသူ၏၊ ရဟော၊
ဆိတ်ပြိုင်ရာအရပ်၌၊ နိသဇ္ဇ၊ကမ္ဘဏ်ခန်းနှင့်ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်နေ
ခြင်းကို၊ သိက္ခေထ၊ကျင့်ရာ၏၊ စိတ္တ ဥပသမသ စ၊သရဏ္ဍေ ဒုပဟာန်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်ကိုယ်သာတို့မှစိတ်၏ပြိုင်းခြင်းကိုထည်း၊ သိက္ခေထ၊ကျင့်ရာ
၏၊ အုတိ၊ ဣသိ၊ဝါ၊ကောဏ္ဍညော၊ဝါရတ၊ထေရ်သည်၊ အုမ်ဂါထဏ္ဍယံ၊ဤဂါ
ထာသုံးရတို့၏အပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆင့်ပြီ၊ ။

ဝါရတ၊ထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၇) သဒ္ဓေ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း ရတနာသုံးပါးဌ
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊မေတ္တာ၊ကမ္ဘသဂ္ဂတ်ကရုဏာတရားတို့
သောကျေးဇူးရှိသော၊ ဝမ္ဘဏ္ဍော၊ မြတ်စွာတရားအဆုံးအမဖြစ်သော ကိုးပါး
သောသောကုတ္တရာတရားဌ၏ကျင့်ကုန်ကုသိုလ်မဂ
ဖိုလ်ဆိုသည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သော၊ထိုသူသည်၊ ကောဝိ၊တယောထည်းပင်
ဖြစ်သော်လည်း၊ဟု၊ ဤကာလဌ၊အသဏ္ဌာန်၊သဏ္ဌာတရားကင်းကုန်သော၊ဥာ
တိနဋ္ဌ၊မိဘနှင့်မိတ်ဆွေအမျိုးအားဖြင့်စပ်ကုန်သောသူတို့၏လည်းကောင်း၊
ဗန္ဓုနဋ္ဌ၊ ထိုသို့စပ်သဖြင့်ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ ထည်း
ကောင်း၊အဏ္ဍာယ၊အကျိုးစီးပွါးမျှားမြတ်ခြင်းငှါ၊ ကောတိ၊ဖြစ်၏၊အနုက
မ္ပာယ၊အကျိုးစီးပွါးကိုစောင့်ရှောက်သနားခြင်းဖြင့်၊ နိဋ္ဌာ၊ဆင်းရဲသူဟူ၍
ကုသိုလ်ကို မပြုချေသော်နှောင်အခါတဘန်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလတ္တံ့ဟု
သောစကားဖြင့်နှိပ်၍၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဥာဘယော၊ဆွေမျိုးတို့ကို၊စေတ
တာ၊တို့ကိုတွန်းနှိုးဆော်အပ်ကုန်ပြီ၊တေဥာတယော၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်၊
ဥာတိဗန္ဓဝပေမေနာ၊ ဤသူကား၊ငါတို့အဆွေအမျိုး ငါတို့နှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်
သောအဆွေခင်ပွန်းတည်းဟုအဆွေအမျိုးဟူသောချစ်ခြင်းအဆွေခင်ပွန်း
ဟူသောချစ်ခြင်းဖြင့်၊မမ၊ငါ၏၊ ဩဝါဒ၊အဆုံးအမကို၊ အတ်ဏာမိ၊ကို၊လွန်

ခြင်းငှါ၊အာသင်္ကာ၊ နှာ၊မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု။သူ၊ရဟန်းတို့၌၊ ကာရံ၊ကြည်ညြိုသော်လည်း သာစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့ကိုလှူခြင်း လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်အရှိအသေကို၊ ကတ္တား၊ ပြုကုန်သော်ကြောင့်၊မယ်၊ငါ၏၊ တေ၊ ထိုအဆွေအမျိုး အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ကာထက်ဘာ၊ သေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗတိတာ၊ဤလူ့ဘုံကိုလွန်ကုန်၏၊မယ်၊ ငါ၏၊သားမာတာစ၊ ထိုအဓိသည်သည်းကောင်း၊တေဘာတရောစ၊ ထိုညီအစ်ကိုတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သုခံ၊နှတ်ပြည့်ခြင်းအကျိုးဝင်သောချမ်းသာဟုဆိုအပ်သော၊တိဒိဝံ၊ တာဝတိံ သာနက်ပြည်သို့၊ပဋ္ဌာ၊ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုငါ၏အဓိအစ်ကို ညီတို့သည်၊ ကာမကာမီနော၊ မိမိတို့အလိုရှိအစ်သော ဝတ္ထုကာမတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ ၊မြေထျော်စံပျော်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝ သိကတ္ထေ၊ဝသိကထေရ်သည်၊ဣမံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏ အပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဝသိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၇၀) ဘိက္ခေ၊ရဟန်းတို့၊အယံဘိက္ခု၊ ဤခုဟန်းကား၊ကာထပဂ် သင်္ကန်းသော၊ အသား၊တို့၏ပွါး၊ခြင်း၌ကင်းသဖြင့်ကြိုးသောမကောင်းသော၊ သဏ္ဌာန်ရှိသောကိုယ်အရုဂ်ရှိသော ကြောင့်ရှိခင်းသောကိုယ်အသား၊အခေါ်အ စိတ်ရှိ၏၊အနုပါနမှ၊ ထမင်းအမျှော်၌၊ မတ္တညု၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည် ဖြစ်၍၊ကိုးသား၊ကြိုးသောကိုယ်ထည်းရှိ၏၊ ဝမနိသန္တ၊တော၊ အကြောပြိုင်း ပြိုင်းထသောကိုယ်ထည်းရှိ၏၊သောနရော၊ ထိုယောဂျားဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်၊ အဒိနမသော၊ ပျင်းခြင်းအစရှိသည်တို့မနှိပ်စက်အပ်သော ကြောင့်မတွန့်တိုးသော စိတ်ထည်းရှိ၏၊ သံဝါမသိသော၊ စစ်ခြင်း၌၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ အဓိ ဝါသေတွာ၊ သန့်ထူကိုလုံခက်ရင်း စသည်တို့ဖြင့် ဝုတ်ခတ်ခြင်း ကိုထည်းခံ၍၊ ဗိဓံ ယတိ ယထာ၊ သူတပါး စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဗြဟာဝဇေ၊ ကြီးစွာသော ထောင်ခတည်သော၊ အရည်ထဲ့ ၊ တောရကျောင်း၌၊ ခုံသေဟိ စ၊ခြင်တို့ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ မကသေဟိစ၊ ဖွက်တို့ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တွေ့ဆစ်သော ကိုက်ခဲခြင်းကို၊ သကော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊သမ္ဘာဝေနော၊အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊တတြ၊ထိုခြင်ဖွက် စသည်တို့၏ ကိုက်ခဲခြင်း စသောအတွေ့၌၊ အဓိဝါသယေ၊ သည်းခံရာ ၏၊အဓိဝါသေတွာ၊ သည်းခံပြီး၍၊ ဗိဓမေယျ၊ ဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့် မာရ်၏အားကိုဖျက်ဆီးရာ၏၊ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာမင်းသည်း၊ကော၊တယေ ဝက်

အထည်းထည်း၊ဗျာနသုံ့ခေန၊ဗျာန်၏ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတောဝ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိယထာ၊ နေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းသည် လည်း၊ကောင်း၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဖြူဟာန္တော၊ဝိဝေကသုခကို ပွါးစေထျောက်၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ ဒေဝါနုတ်သည်၊ နုဝေ၊ နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်အရုံနေရာ၌၊ ဗိတ္တမပကောဝေါ၊ အကြားအကြား၌ စိတ်၏အမျက်ထွက်ခြင်း သည်လည်း။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ နုဝေ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက်တို့နှင့်တကွနေရာ၌၊စင်ရှေ့ ဟောပါ၊တယောဝ်သည်တယောဝက်အား၊ထိုရိုက်သောအားဖြင့်အမျက်ထွက် ခြင်းသည်လည်း၊ ဘဝေယျ.ဖြစ်ရာ၏၊ ဝါမော၊ချွတ်ခြုံနေသောသူသည်၊ တ ယော၊သုံးယောက်သောသူနှင့်ဟကွဲနေခြင်းသည်၊ဝိဝေကဝါသော၊ ဆိတ် ငြိမ်သောနေခြင်းသည်၊ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဍုံဘိက္ခုနဲ့၊သုံးယောက်သောရဟန်းတို့၏၊ ဝါသော၊တကွနေခြင်း သည်၊ဝိဝေကော၊ ချွတ်ခြုံနေသောသူတို့နှင့် တူသောကြောင့် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း မည်သည်၊နဟောတိ.မဖြစ်။ တတ္ထကြာ.ရှိ၊ထိုသုံးယောက်ထက် အလွန်များ ပြားသောသူတို့နှင့်နေမူကား၊ကောသလာ.ကျွန်ုပ်.များသောသူတို့၏ အစည်းအ ဝေးခွဲ ကျွတ်သောကြိုးသောအသံဖြင့် ဆုတ်ဆုတ်ကျွက်ကျွက်သည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ကောဒိဟာရိနာ၊တယောက်အထည်းတည်း နေထိုက်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ.ဖြစ်ရာ၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ ယသောဇ္ဇေ.ရော.ယ သော.ဇေ.ထရ.သည်၊ မှုမံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခု တို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ.ဆိုပြီ၊ ၊ယသော.ထေရ.ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(ဘိ ၉) ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ တုယ္ဘံ.သင်အား၊ ပုရေ.ခေး.အခါ၌၊ သဒ္ဓါ.ငါ၌အရှင်ကား၊တရားကိုကျင့်၏တရား.နှင့် ညီညွတ်သောအကျင့်ရှိ၏ ဟု.သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊အဟုအဟောသိ.ဖြစ်၏၊သာ.ထိုငါ၌သဒ္ဓါခြင်းသည်၊ တောဘဝ.သင်အား.အစ္ဆ.ယသုအခါ၌နုဝိဇ္ဇတိ.မရှိ.တုယ္ဘံ.သင်၏ ယံပဗ္ဗယံ. အကြင် ပစ္စည်းလေးပါးသည်၊ ဟောတိ.ဖြစ်၏၊ တေ.ဤပစ္စည်းလေးပါး သည်၊တုယ္ဘားမဝ. သင်ဒါယကာ အား.သာလျှင်၊ ဟောတု.ဖြစ်ထေထော. ဟု.ထို သင်၏ပစ္စည်းဖြင့်၊မယ္ဘံ.ငါ့အား.နုအတ္ထော.အလိုမရှိ.မမ.ငါ့အား. ဒုစ္စရိတ်.မကောင်းသော အကျင့်သည်၊ နတ္ထိ.မဂ်ဖြင့်ပယ်ပြီးသောကြောင့် မရှိ.သဒ္ဓါ.ဝုထရဉ်တို့၏သဒ္ဓါသည်.အနိစ္စာ.မမြဲသည်၊ ဟိယသ္မာ.အကြောင် ကြောင့်.ဟောတိ.ဖြစ်၏၊ တသ္မာ.ထိုကြောင့်၊ စပထော.ဖွဲ့ရုဒ္ဓိုက်သော တံ သင်းကဲ့သို့မမြဲတုန့်ယှက်လျှပ်ပေါ်၏၊ ဝေဘူတာ.ဤသို့ဖြစ်သော.သာသဒ္ဓါ.

ထိုမမြဲသောသင္ခါရခြင်းကို၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်မြင်အပ်ပြီ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ တသား၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့၌ဖြစ်သောသင္ခါတရား၏၊ အနေမ္ဗိတဗ္ဗာ ဝေ၊ မတည်တန့်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ရန္ဓနဲ့ ၊ အဘေဒခင်ပွန်းနဲ့ သည်၏အစွမ်းဖြင့် ချစ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ ကဒါစိ၊ ရံခါ၊ ဝိရဇ္ဇနဲ့ ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့တပ်ခြင်းရှိသည်မရှိသည်၌၊ ရေနှိ၊ ရဟန်းသည်၊ ကိ ဗဒ္ဓိယတော၊ အဘယ်အကျိုးယုတ်ပါသနည်း၊ ရေနှိ နော၊ ရဟန်းမဟုတ်။ ဘဏ္ဍ၊ ဆွမ်းသည်၊ ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်၊ ကုထေကုလေ၊ အမျိုးယုတ်သည် အမျိုးမယုတ်သည်၌၊ ပဋ္ဌတိ၊ အိမ်စဉ်အား ဖြင့် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း အနည်းငယ်အနည်းငယ် သောဆွမ်းသည်ကျက်၏၊ တုယ္ဟ ဝေ၊ သင်၏သားသျှင်၊ ဝေဟာ၊ အိမ်၌၊ ပိဏ္ဍိ ကာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ နစရိသာမိ၊ ငါမသွားနိုင်။ မမ၊ ဝါ့အား၊ ဧဟိ ဗဟိ၊ သွားစွမ်းနိုင်သော သင်ထုံးမြင်းခေါင်း အား၊ သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ပိဏ္ဍိကာယ၊ အရောရောသောဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိသာမိ၊ သွားလေ အုံ့၊ မှာကို၊ ဤသို့၊ သာဓိမတ္တိယ၊ ဣတိ ရော၊ သာဓိမတ္တိယ ထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါ်၌ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ।

သာဓိမတ္တိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၈၀) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သင္ခ ါယ၊ သင္ခါ အကြောင်းရှိသော ကြောင့်၊ အဘိနိဗ္ဗဒ္ဓ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ့ဘောင်မှထွက်၍၊ နဝပဗ္ဗဇိ တောဝေ၊ ပထမအရွယ်ကပင်ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ နဝေါ၊ သာသနာတော် ၌သိက္ခာအား ဖြင့်အယေသာတည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကသ္ဟာ ဝေ၊ ဝိယောဝရာဘာဝနိယောစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောထက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ကောင်းသော၊ သင္ခါဒိ ဝေ၊ ဖိန္ဓာဒိဝမ္ဘ ကြည့်သဖြင့်စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ အဟန္ဒိတော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ပျင်းခြင်းမှကင်းသော၊ ဖိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဘဝေယျ သေ ဝေယျ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့၏အဆုံးအမကိုခံသဖြင့်ဖိုဝဲလေသော၊ ।သင္ခါ ယ၊ ကံကံ၏အကျိုး ရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ ယုံကြည်ခြင်း ရှိသောကြောင့်၊ အဘိနိဗ္ဗဒ္ဓ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှထွက်၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတောဝေ၊ ပ ထမအရွယ်ယခင် သည်ကာထကရဟန်းပြု၏၊ နဝေါ၊ သာသနာတော်၌သိက္ခာ အား ဖြင့်ရဟန်းယခင်သာတည်း။ သံဃာတွင် ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်း၌၊ ဝိဟာရံ ဝိဟာရေ ဧကော၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ဖြည့်သဖြင့်နေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ယိုဝိနည်းကိုသိလိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းပရိယတ်ကို၊

သိကျွေထ၊သင်ရာ၏။ ၊သဒ္ဓါယ၊ကံကံ၏အကျိုးရှိတနှာသုံးပါးရှိတတ်ခဲ့ယုံ ကြည်ညြခြင်းကြောင့်၊ အဘိနိုက္ခမ္မ၊အမိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်ခွထွက် ၍၊ နုဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပထမအရွယ်သည်ငယ်ကာထက ရဟန်းပြု၏၊နဝေါ၊ သာသနာတော်၌ သိက္ခာအားဖြင့် ရဟန်းငယ်သာတည်း။ ကပ္ပါကပ္ပေသု၊ ဆင်ခြင်သည်မဆင်ခြင်သည်တို့၌၊ကုသလောသေကော၊ သုတ္တသုတ္တာနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လိမ္မာသော ရဟန်းသည်၊ အဝုရကွတော၊ပစ္စည်းလေးပါး တို့ကိုတဏှာမိမ္ဗတို့ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်တခြင်းကင်းသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊နေရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပါလိတ္ထေရော၊ဥပါလိထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါထတ္ထယံ၊ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဥပါလိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၁) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ပဏ္ဍိတော၊ သုတမိန္ဒာမယာ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တပံ၊မူပန်စေတတ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့် စုံသောသူသည်၊အတ္ထဝိဓိန္ဒုကံ၊မိမိအစီးအပွါးသူတပါးအစီးအပွါးကိုကြံ ခြင်းငှါ၊အထံသမတ္ထကံ၊စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ သန္တုဿမာနံပိ၊ဖြစ်သော်မ သည်း၊လောကေ၊လောကမှာ၊ ပဠုကာမဂုဏာ၊ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ သည်၊ဣဒံသတ္ထသမ္ပယံ၊ဤသတ္ထဝါအပေါင်းကို၊သမ္ပေါဟာ၊တွေ့ပေခြင်း ဟူသောအကြောင်းတို့သို့၊ ပါတဃိ သု၊ရှည်မြင့်စွာဖြစ်သဖြင့် ကျစေလုန် ၏၊ဥတ္တရိတုကာမံ၊ကူးခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ဓီ၊ငါ့ကို၊ ပဠုဟာ၊ကာမဂုဏာ၊ငါ. ပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သမ္ပေါဟာ သမ္ပေါဟေန၊ ပြင်းစွာတွေ့ပေ သဖြင့်၊ထောကေ၊ ညြကာသထောကဋ္ဌ။ ပါတယိ သု၊ ကျစေလုန်၏၊ ။ မဟရိသယော၊ ကိလေသမာရ၏ ဖြစ်ရာဌာနဋ္ဌ၊ ပတ္ထနော၊ထိုကိလေသာ မာရ်၏နိုင်ငံသို့ပြေးဝင်သော၊ ဒဠ္ဌသလ္လသမ္ပဋိတော၊မြဲမြံ စွာစူးသောပြောင့် နှင့်တူသော ကိလေသာဟူသောပြောင့်ကို ပေါက်ထွင်းသောစိတ်ရှိသော၊ အဟံ၊ငါသည်၊မစ္စုရာဇသော၊သေမင်း၏၊ ပါသဝ၊ရာဂအနှောင့်အယှက်တည်း ဟူသောကြိုးကွင်းမှ၊ ပရိစ္ဆိတ္တံ၊လွတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိं၊ အရဟတ္တမဂ် ဥာဏ်ဟူသော ပွေးညှာဝ်ဖြင့် ရာဂစသောပြောင့်ကို အကြွင်းမဲ့နှုတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏၊ ။မေမယာ၊ငါသည်၊သဗ္ဗေကာမာ၊အလိုရှိသောအဝတ်တန် ဆာစသောအားဖြင့်များသော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့ ကို၊ပဟီနာ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ မေမယာ၊ငါသည်၊သဗ္ဗေ၊ဝ၊ ကမ္မဘဝစသောအလိုရှိသောဘဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ဖျက် ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ဇာတိသံသာရော၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော

သံသရာဝဋ်သည်၊ ဝိကပ္ပိတော၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်သောအားဖြင့်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယာဝုအစါဠ်၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တရပါလောထေရော၊ ဥတ္တရပါလထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးရတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဥတ္တရပါလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၈၂) ဣဿ၊ ဤရဟန်းပြုရာ အစည်းအဝေးခွဲ၊ သမာဂတာ၊ အညိုအညွှတ်ထားကုန်သော၊ ယာဝဇ္ဇောယတ္တကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥဿာတယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ သုဘာသ၊ သောတ ဗ္ဗါ၊ ကိုးစည်ပြီးသဖြင့်မှတ်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာတရားကို၊ ဒေသယိသ္သာမိ၊ ဟောအုံ့၊ ဟောစေတိနှာမ၊ ထိုပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမည်သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခာ၊ အလွန်ဆင်းရဲ၏၊ တာသ္မာ၊ ထိုထို့ဆင်းရဲသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်တွင်းခွဲ၊ အာရဗ္ဘထ၊ ထိုစာတိမှလွတ်မြောက်ခြင်းဌာနလုံ့လပြုကုန်သော၊ နိက္ကမထ၊ ပျင်းခြင်းမှ ထွက်သောအားဖြင့် ထိုထက်လွန်သောလုံ့ထာကိုပြုကုန်သော၊ ယုဇ္ဇထ၊ နှိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သမထဝိပဿနာအဓိဋ္ဌာန်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဟုတ္ဝါ၊ ဆင်ခြေငဲသည်၊ နဠာဂါရံ၊ ကျွဲ၊ ဖြင့်ပြုအစ်သောအိမ်ကို၊ ဝိဝံသေတိ ဓုဝ၊ ဗျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ မဠ္ဠုနော၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊ ကိုထေသော အပေါင်းတည်းဟူသော စစ်သည်ကို၊ ဓနာထ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မတ္ထိ ဝမ္ဘရိနယော၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းခွဲ၊ အပ္ပမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုခွဲ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိတိ၊ နေအုံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဓာတိသံသာ ရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောသံသရာဝဋ်ကို၊ ပဟာယ၊ မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်ပယ်၍၊ ဒုက္ခသ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိ သတိ၊ မျက်မြှောက်ပြုမြဲထိုက်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဘူတ္ထေရော၊ အဘိဘူတထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးရတို့၏ အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ အဘိဘူတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၈၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သံသရံသံသရဏေန၊ ကံကိလေသာတို့ဖြင့်ငါးပါးသော ဂတိတို့ခွဲ ရတောခြင်းပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်အဘန်တလဲလဲကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ နိရယံ၊ ထိုဖြူးကာဌသုတ်စသောရှစ်ပါးသောငရဲကြီးကျဉ်းဌာနစသောတဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားရှိသောဥဿဒငရဲသို့

အဂန္ဓိသည်၊ပဒို သန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်အာနိုဘလလကပ်ရ၏ ပေတလောကံ၊ ရဋ္ဌပါသဏသော အပြားရှိသောပြိတ္တာ၏ အဖြစ်သို့၊ ပုနပ္ပုနံ၊အာနိုဘလလ၊ အဂဗ္ဗပဂန္ဓိ၊ပဒို သန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်ကပ်ရ၏၊တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊တိရစ္ဆာန်အမျိုးခွဲ၊ အနေကဝ၊ကုသားအုပ်နွားမြည်းစသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သည်းကောင်းကျိုးဖြိုင်းစွန်ရစ သည်၏အဖြစ်ဖြင့်သည်းကောင်းများသောအပြားရှိသော၊စိရံ၊ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ မယား၊ငါသည်၊ ဝုသိတံ၊အမြတ်ထိတ်လန့်ခြင်းစ သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဆင်းရဲကိုခံစားဘူးပြီ၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ဤအလုံးရုံသည်၊ ဒုက္ခမံ၊ထက်စွာသောမကောင်းမှုသည်သတ်ခြင်းစသောဆင်းရဲကိုဖြင့်သည်းခံနိုင်ခဲသည်၊ အဗ္ဘု၊ဖြစ်၏၊ ၊မာနုဿောပိစ ဘဝေါ၊လူ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အဘိရာဓိတော၊ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏ညှိုးညှတ်ခြင်းဖြင့်ရအပ်ပြီ၊ သဠကာယံ၊သုဂတိဟုဆိုအပ်သော ကာမာဝစရနှတ်ပြည့်သို့၊သကိံ သကိံ၊တကြိမ်တကြိမ်၊ အဂဗ်အာဂန္ဓိ၊ရံခါပဒို့သန္ဓေနေ သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရောက်ပြီ၊ရူပမာတုသုစ၊ရူပဘဝတို့ဌိုင်ရင်း၊အရူပမာတုသုစ၊အရူ ဘဝတို့ဌိုလည်းကောင်း၊နေဝသညီသုစ၊နေဝသညာနာသညာသတနဆုံတို့ဌိုသ်လည်းကောင်း၊အသညီသုစ၊အသညသတ်ဆုံတို့ဌိုလည်းကောင်း၊မယား၊ငါသည်၊ယ္ဟိတံ၊ပဒို့သန္ဓေနေ သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်တည်ပြီ။ သမ္ဘဝါ၊ကာမာဝစရောဘဝတို့ကို၊အသာရုကာ၊နိမ္မသာရုစသော အနှစ်ဖျက်ခင်းကုန်၏ဟူ၍၊သုဝိဒိတာ၊ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်ကောင်းစွာသိအင်ကုန်ပြီ၊ သံခတာ၊အကြောင်းတရားတို့သည်ကောင်းစွာကပ်အပ်ပြီးအပ်သောကြောင့်၊ ပစ္စယိတာ၊ဖြစ်ခြင်း ရင့်ခြင်းစသော အပြားအားဖြင့်တုန်ထွပ်ခြင်းရှိကုန်၏၊သဒေရိတာ၊အခါခပ်သိပ်းရာဝဖြင့် ကုန်ထွပ်စေအပ်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ယွက်စိုးခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ၊ တဏ္ဍုလ၊ထိုဆိုအပ်ခဲပြီ.သောသစ်တသဘောကို သည်းကောင်း၊ အတ္ထသမ္ဘဝဿ၊ ဝိမိဒ္ဓကောင်းစွာဖြစ်သောအတ္ထဘောကိုလည်းကောင်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ဝိမိဒ္ဓနှင့်စပ်သော အစိုးရခြင်းစသော အစွမ်းသူတပါးနှင့်စပ်သော ပရိညာတိသမယအစွမ်းအားဖြင့်သိ၍၊သန္ဓိ မေဝ၊ငြိမ်းသောနိဗ္ဗာနဓာတ်သို့သာလျှင် သတိမာ၊မဂ်ပညာနှင့်တကွသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓံအဓိဂန္ဓိ၊ အရိယမဂ်ကိုပွါးစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရပြီ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ထေရော၊ဂေါတမထေရ်သည်၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုး တို့အား၊ ဓမ္မဒေသနာမုခေန၊ တရား၊ဟောခြင်းအရင်းပြုသဖြင့်၊အညံ၊အရဟတ္တမဂ်ကို၊ဗျာကာသိ၊ကြား

ပေ၏။ မှတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါတမောထေရော၊ ဂေါတမထေရ်သည်၊ မှုမံဂါထတို့ယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဂေါတမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၈၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအိုခြင်း နာခြင်းစသည်ဖြင့် မနှိပ်စက်ဖိကာထမ်း၊ ကရုဏာမဟာနှင့်၊ ပြုအပ်ကုန်သော အမှုတို့ကို၊ ပမာဒဝသေန၊ ဝေဒေတွေ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အကာတွာ၊ မပြုမိသောကြောင့်၊ ပန္ဓာ၊ ပြုအပ်သောကာသကို လွန်ပြီးသည်မှ နောက်၌၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ မှုစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နသောစေ္စာ တိ၊ အရာမရှိထားစသည်တို့သည်နှိပ်စက်သောကြောင့် ပြုခြင်းငှါမတတ်နိုင်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုမစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါဠ္ဘာနိ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် အကြောင်းမှ၊ ဝံသတော၊ ယုတ်ခဲ့ရကား၊ ပန္ဓာ၊ နောက်၌၊ အနုတပတိ၊ ကောင်းမှုကိုငါမပြုမိဟူ၍ နှလုံးမသာယာခြင်းထို့ရောက်၏။ ။ဟိသည်ကို ဌာန်၏။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ တံဟိတံ ဝေ၊ ထိုပြုအပ်သောအမှုကိုသာလျှင်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မဆိုရာ၊ အကရောန္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ ဘာသမာနံ ဘာသမာနာ၊ ဆိုကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ဣတ္ထေကော၊ ဤမျှသာပြုစွမ်းနိုင်၏။ မရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြားမှတ်ကုန်၏။ ။သမ္ပာသမ္ပုဗ္ဗဒေသိတံ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုသုခံ ဝတ၊ အလွန်ချမ်းသာ စွတကား။ အသောကံ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်း အပေါင်းမှကင်းစွတကား။ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသော မြေမှကင်းစွတကား။ ခေမံ၊ ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းစွတကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းသည်၊ နိဗ္ဗုဇ္ဇတိ၊ ချုပ်၏။ မှတိ၊ ဤသို့၊ ဟာရိတောထေရော၊ ဟာရိတထေရသည်၊ မှုမံဂါထတို့ယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ ဆိုပြီ၊ ။ ဟာရိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၈၅) ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပမိတ္တေ၊ ယုတ်သောထုံ့ထရှိသော သူထေပ်မဟုတ်သူယုတ်ဖြစ်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ မခွဲခဲ့ မဆည်းကပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဝေးစွာကြဉ်၍၊ ဥတ္တမံ ဝုဋ္ဌယံ၊ ဖြတ်သောသူထေပ်ကောင်းပညာရှိ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းထို့၊ ဘဇေယျ၊ အဆုံးအမကိုခံယူသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဆည်းကပ်ရာ၏။ အသ၊ ထိုကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌လည်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ ဆုံးမတိုင်းထွာင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ကည်ရာ၏။ အစယံ၊ ဝုန်ဘွယ်ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ

ကိုမဝဏ္ဏေ၊ တောင့်တ်သောသူသည်၊ အသား၊ ထိုအဝေ့ခင်ပွန်းကောင်း ၏ ဘြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ ၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သိဒေမဟာဏ္ဍဝေ၊ သိဒါမဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ပရိတ္တံ၊ ထင်သော၊ ခါရံ၊ တော့သစ်ကို၊ အာရုယ္ဟ၊ စီး၍၊ ထရင်္ကာ၊ ကူးသည်ရှိသော်၊ သိဒတိယထား၊ နှစ်သက်ဘွယ် ဝံတာထား၊ ထိုအတူ၊ ကုသိတ်ပျင်းသောသူကို၊ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍၊ သောရေဖြင့်ပို၊ ကောင်းစွာအားထုတ်သောအမျိုးသားသည်ထည့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့် သိဒတိ၊ သံသရာ၌နှစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသိတ်ပျင်းသော၊ တိနဝိရိယံ၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ဝေးစွာကြဉ့်ရှောင်ရာ၏၊ ၊ ပဝိဝိဇ္ဇေတိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ကုန်ထသော၊ ပတိဘဇ္ဇေတိ၊ ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့ စေတ္တတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဝျာယောတိ၊ အာရမ္ဘဝီရိယနိဗ္ဗာဝျာန်လက္ခဏဝီရိယနိဗ္ဗာဝျာန်ဖြင့်ဝင်စားခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောတိ၊ ကြိုးမြဲကိုအပ်သောလုံ့လဖြင့်အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်ထသော။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ သောကိသောကုတ္တရာ ပညာနှင့်ဖြည့်စုံကုန်ထံသော။ အရိယောတိ၊ ဖြတ်သောသူတော်ကောင်းကျိန့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အာဝသေအာဝသေယျ၊ ပေါင်းတော်ချေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမထောထေရော၊ ဝိမထထေရ်သည်၊ ဣဒံ ဝါထဝတ္ထုယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ဝိမထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

တတြ ကာဠိ တိကနိပါတေ၊ ထိုတိကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ အင်္ဂနိ ကောဘာရေ ဗ္ဗါဟေ၊ အင်္ဂနိက ဘာရေ ဗ္ဗါဟေ ထေရ် သည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗယော၊ ပဗ္ဗယထေရ်သည်းကောင်း၊ ဗာဟုဟေ ဗ္ဗာသိ၊ ဗာဟုသထေရ် သည်းကောင်း၊ ဓနိယော၊ ဓနိယထေရ် သည်းကောင်း၊ မာတင်ဂေ ဗ္ဗာ၊ မာတင်ဂဗ္ဗထေရ် သည်းကောင်း၊ သောဘိတော၊ သောဘိတထေရ်သည်းကောင်း၊ ဝါရုဟော ဗ္ဗာသိ၊ ဝါရုဟထေရ် သည်းကောင်း၊ ဝသိကော၊ ဝသိက ထေရ်သည်းကောင်း၊ ယသောဇော၊ ယသောဇထေရ်သည်းကောင်း၊ သာဠိပတ္တိယော၊ သာဠိပတ္တိယထေရ် သည်းကောင်း၊ ဥပါလိဝ၊ ဥပါလိထေရ်သည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဘတ္တရပါလော၊ ဥဗ္ဘတ္တရပါလထေရ်သည်းကောင်း၊ အဘိဘူတော၊ အဘိဘူတထေရ်သည်းကောင်း၊ ဝေါတမော၊ ဝေါတမထေရ်သည်းကောင်း။ ဟာရိတော ပါဝ၊ ဟာရိတထေရ်သည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝတော၊ အာရုံပြုသောအားခြင့် ဖြစ်သော၊ ပိမထောထေရော၊ ပိမထထေရ် သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိကနိပါတမ္ပိ၊ တိကနိပါတ်၌၊ အာဂတော၊ ထောကုန်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့ကို၊ သောဠသ၊ ကဏ္ဍိပ်ခြောက်ယောက်တို့ဟူ၍၊ ကိတ္တေ၊ ဆို

အစ်ကုန်၏၊ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကို၊အဋ္ဌကထာထိသ၊ထေးဆယ်ခု၏ဂါထာ တို့ဟူ၍၊ကိုယ်ကိုတာ၊ဆိုအစ်ကုန်၏၊ ဈာတိဈာဒ်၊ ဤသည်ထျင်တည်း၊ တိကနိ ပါတော၊တိကနိပါတ်သည်၊နိပ္ပိတောနိဋ္ဌိဈာတောဂတောပဏ္ဍော၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊တိကနိပါတ်ပြီး၏၊ ၊

စတုက္ကနိပါတ်၊

(၁၈၆) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အသက်တာ၊ ထက်ကောက်ခြေကျွင်း စသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိထသော၊သုဝဏ္ဏာ၊ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ခြင်းရှိထသော၊ မာတိန္ဒိ၊ပန်သောပန်းလည်း ရှိထသော၊စန္ဒနဿဒါ၊ စန္ဒကူးရည်ဖြင့်ထိပ်းကျံအပ်သောကိုယ်ရှိသော၊နာ ရီနဋ္ဌကိ၊ တယောက်သောကချေသည်မိန်းမသည်၊ မဇ္ဈေမဟာပထေ၊ခရီး ထပ်မ၏အထယ်၌၊တူရိယေ၊အင် ၀ါဒါ၊ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံသောစည်ကို၊ဝိဇ္ဇေ၊ တီ၊သည်ရှိသော်၊နဠတိနဠ်ကရောတိယထာ၊ ကခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ဝေ်တ ထာ၊ထိုအတူ၊ ပိဏ္ဍိကာယ၊ ဆွမ်းအတွေ့၊ ပရိဠော၊ဝင်သော၊ အဟံ၊ငါ သည်၊ဂဟ ဏ္ဍော၊ ရှိခိုးခဲ့သွားလျက်၊ ဩဃထောကေ ဏ္ဍော၊ ဘေးရန်တို့ကို ပယ်ဖျောက်အံ့သောငါ့ ခရီးသို့ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အသက်တာ၊ ထက် ကောက်ခြေကျွင်းစသောထန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော သုဝဏ်၊ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ခြင်းရှိသော၊ နံနဠကိ၊ထိုကချေ သည်မကို၊ဥဒိက္ခိသ်၊မြင်ခဲ့၏၊ကိ'ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား မဠုပါသ်၊ သေမင်း၏ကြေ့ကွင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောဇရာစသောကြေ့ ကွင်းကို၊ဩလောကေ၊ထောင်အပ်သည်ကို၊ ဥဒိက္ခိသ်၊မြင်၏၊ တတောတသ္မာ ကာရဏာ၊ ထိုသို့သေမင်း၏ ကြေ့ကွင်းနှင့်တူသောကြောင့်၊ မေမမ၊ငါ့ အား၊ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်၊မနသိကာရော၊ဤကားအရိုးရပါတကား ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်ထတ်၏၊ အာဒိနဝေါ၊ဤသို့ကိုယ်၏ အဖြစ်ကိုသောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်ထိုကိုယ်၌ဖြိုကုန်သော စိတ်ဧစေတ သိက်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းရှိသော အဖြစ်အားဖြင့်ထင်ကုန်သောမျှားစွာ သောအခြင်းအရာရှိသောအဖြစ်သည်၊ပါတုဝုဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊နိဗ္ဗိဒါ၊အ ဖြစ်ကိုရှုသောဘာဝနာကိစ္စအားဖြင့်ပြီးသော ဝဋ်ဒုက္ခပြီးငြိမ်းသောဥာဏ်သည် သမ္ပတ်ဋ္ဌထ၊ငါ၏နှလုံး၌ကောင်းစွာတည်ပြီ၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာဥာဏ် ဖြစ်သည်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊ မေ၊ငါ၏၊စိတ်၊စိတ်သည်၊ ဝိရတ္တိ၊လောကုတ္တရာ ဘာဝနာကို ပွါးစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောမဂ်၏ အစဉ်ဖြင့် အလုံးစုံ

သောကိုလေသာတို့ဖုလွတ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မသုဝမ္မတံ၊တ
ရားတော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊ပဿ၊ရှုလော၊မယာ၊ငါသည်၊
တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုဗုဇ္ဈာ၊ အစဉ်အတိုင်းဉာဏ်ဖုန်
ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊သာသနာ၊အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော
အကျင့်ကို၊ကတ်ကရုဏာယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ဖုတိ၊ ဤသို့၊ နာဂသမာဃဏ္ဍောရော၊
နာဂသမာယသထေရ် သည်၊ဖုဝံဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို
အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊နာဂမာယသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၁၈၇) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အယံ၊ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌေနု၊ကိုယ်၏မျက်စိရှိ
ခြင်းဟူဆိုအပ်သောမစွမ်းနိုင်းခြင်းစင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသော ဒိဋ္ဌသည်၊
ပဂတောအာသိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာ၊အိပ်ရာနေရာ
ဖြစ်သောကျောင်းမှ၊ဥပနိက္ခမိ၊ စင်္ကြံသွား၏သောဌာနတွင်ပြီ၊ စင်္ကြံ၊စင်း
ကြံသို့၊ အာဘိဗျဟာ၊ကြွ၊တက်သည်ရှိသော်၊တတ္ထေव၊ ထိုစင်းကြံ၏ဝေါင်း
တန်းရှိသောလျှင်၊ဆမာ၊ဆမာယံ၊မြေ၌၊ ပဝတတော၊ ဝိုက်မျှလည်းခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်
သည်ဖြစ်၍သည်း၏၊ဂတ္တာနု၊ မြေ၌သည်းသောအခါကိုယ်ခန္ဓာမြေမှုန့်အလိပ်:
အလိပ်:ကပ်သောကိုယ်၏အစိတ်တို့ကို၊ ပရိမဇ္ဇိတ္ဝာ၊ သုတ်ခါ၍၊ ပုနဝိ၊တ
ဘန့်လည်း၊စင်္ကြံ၊စင်္ကြံသို့၊အာရုယှ၊တက်၍၊ စင်္ကမေ၊ကြွ၌၊စင်္ကမ်းနှော၊
ထိုမှ၍ပုစင်္ကြံသွားသော၊သောအဟု၊ထိုငါသည်၊ အဗ္ဗုတ္တာ်အဗ္ဗုတ္ထေနု၊သ
မာဓိဟူဆိုအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊သုသမာဟိတော၊ နိုဝရဏတို့ကိုချွါ
သဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊စင်္ကမိ၊စင်္ကြံသွားပြီ၊
တတော၊ထိုသို့စင်္ကြံသွားပြီးသောနောင်မှ၊မေမမ၊ငါ့အား၊ ယောနှင်သောမနု
သိကာရော၊ ဤအရိုးရုကား အကြောနှင့်စပ်၏အသားဖြင့် လိပ်ကျီ့အပ်၏
ဤသို့အစရှိသောသင်္ခေသနုလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၊ ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်လတ်၏၊
အာဒိနဝေါ၊ ဤကိုယ်၏သဘောကိုဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်ထိုကိုယ်
ရှိကုန်သော စိတ်စေတသိက်တို့၏ အဖြစ်အပျက်ကိုနှုလုံးသွင်းခြင်းထိုစေ
တသိက်တို့ရှိဘိလုံးရကျိုသ်စသည်တို့ကဲ့သို့ဘေးအားဖြင့်ထင်စွာသောအ
ခြင်းအရာရှိသောအဖြစ်သည်၊ပါတုရဟု၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ နိုဗ္ဗိဒါ၊အပြစ်ကင်းရှ
သောဘာဝနာကိစ္စဖြင့်ပြီးသောဝန်ဆင်းရဲမှ ကြီးနွေသောဥာဏ်သည်၊သမ
တိဋ္ဌထ၊ ငါ၏နှုလုံးရှိကောင်းစွာတည်ပြီ၊ တတော၊ ထိုပါသ နာဥာဏ်ဖြစ်
သည်မှ၊မေမမ၊ငါ၏၊စိတ်တို့၊စိတ်သည်၊ဝိရတ္တိ၊မဂ်အစဉ်အားဖြင့်အလုံးရုံသော
ကိုလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊-ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာထုရား၏၊ ဝမ္မသုဝမ္မတံ၊ တရား
တော်၏ကောင်းမြတ်သော တရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ရှုလော၊ မယာ၊ငါ

သည်။ တိသောပိန္ဓာ၊ သုံးပါးသောပိန္ဓာတို့ကို၊ အနုဗုဒ္ဓာ၊ အစဉ်အတိုင်းရ အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသား၊ ဗြတ်စွာသုရား၏၊ သာသနာ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ ကတံ်ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဠ္ဍေရော၊ ဘဝ ထေရ်သည်၊ ဆုမ်ဂါထာစကုတ္ကို၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ဘဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၁၈၈) သောဇ္ဇော၊ အိုရဟန်းများတို့၊ ပရေ၊ ပညာရှိဌတပါးသောသူ တို့သည်၊ ဣဒေ၊ ဤမမ္မအာမမ္ဗ၌၊ မယံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကုန်သောငါတို့သည်၊ ယမာမသေ၊ အပြိုပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သေမင်း၏နှိုင်ငံသို့သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ နဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝမ္မအာမမ္ဗစသည်၌၊ ယောစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင် ပညာရှိတို့သည်ထည်း၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ငါ့တို့ကားသေမင်း၏ အနီးသို့ ရောက်ရ ကုန်အံ့ဟုသိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ ယောနိသောမနသိ ကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဥပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ မေဓဝါနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ ဝူပသမ္မာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ အ ထ၊ ထိုသို့ကျင့်သောအခါ၌၊ နော၊ ထိုပညာရှိတို့အား၊ တေမေဓဝါ၊ ထိုငြင်း ခုံခြင်းတို့သည်၊ သမ်္ဘိ၊ အကျင့်ဟိုကျင့်သဖြင့်ငြိမ်းကုန်၏။ ယဒါစ၊ အကြင် အခါ၌လည်း၊ အဝိဇာနန္တာ၊ ငြင်းခုံခြင်းငြိမ်းအံ့သောအကြောင်းကို အဟုတ် အမှန်မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗ္ဗရိယန္တာမရာဝိယ၊ ဆိုခြင်းသေခြင်းကိုလွန် ကုန်သကဲ့သို့၊ ဥန္ဒုဒ္ဓာစ၊ ထက်သောမာန်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ရုခ္ခေ၊ စ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိကိဏ္ဏဝါစာစ၊ ဖရိဖရဲကြဲသောစကား ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝတ္ထုန္တိ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ နဝူပသမတေဝ၊ မငြိမ်းသတ္တိ ကတည်း၊ ယောစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ ဝမ္မံ၊ ဗြတ်စွာသု ရား၏သာသနာဝမ္မကို၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာသိကုန်၏၊ တေပဏ္ဍိတာ၊ ထိုပ ညာရှိတို့သည်၊ ဆာတုရေသု၊ ကိလေသာရာဂဖြင့်ကျင်နာခြင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၌၊ အနာတုရာ၊ ကိလေသာကင်းသောအားဖြင့် ဆင်းရဲမရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့အား၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံ ခြင်းသည်၊ ဝူပသမတိ၊ စင်စစ်သျှင်ငြိမ်း၏၊ ထိတိသံ၊ ထွေးထွေးယှက်ခြင်းကို ပြု၍မြဲမြံစွာပြုအပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ ဧလုံးရုံသော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ သည်ရင်း။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့၌ချစ်ကျွမ်းဝင်သဖြင့်ဆွမ်းခံခြင်းစ သောညစ်နွမ်းစွာသော၊ ယံဝတ်၊ အကြင်အဝေးအကျင့်သည်လည်းကောင်း သကသိရ၊ ငါ့အား ဥက္ကေပနိယကံကို ပြုလို၍သံဃာတို့စည်းဝေးလသ

ထောဟုဒိဒိအားယုံကြားသဖြင့်အောက်ဝေ့အာဝ်သော၊ယံပြုဟူစရိယံ၊အကြောင်
ရဟန်းတရားကိုပြုခြင်းသည်သည်းကောင်း၊အတ္ထိ၏ဂိ၏၊တံ၊ထိုသို့ဆိုအာ်ပြီ
သောအမှုအကျင့်သည်၊တသဝုဋ္ဌဆသ၊ထိုဝုဋ္ဌိ၊ပ်ခ်အား၊မဟာပ္ဖလံ၊များမြတ်
သောအကျိုးရှိသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ၊ယသသဝုဋ္ဌလသ၊အကြောင်ဝုဋ္ဌိ၊ပ်
အား၊သဖြင့်ဟူစာရီသု၊ အရှိအသေပြုအာ်သော သိဘင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရ
ဝေါ၊အသေးအမြတ် ရှိသေခြင်းသည်၊ နုပလ ဗ္ဗတိနုဝိဗ္ဗတိ၊မရှိ၊ သောဝုဋ္ဌ
ဟော၊ထိုဝုဋ္ဌိ၊ပ်သည်၊ပထဝိယာ၊မြေမှ၊နဘံ၊ကောင်းကင်သည်၊အာရုကာ
ယထာ၊ ဝေးသကဲ့သို့၊သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ အာရုကာ၊ဝေး
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗ္ဗတိ၊ဤသို့၊ သဘိဟောဏေရော၊ သဘိယဏေရ
သည်၊ဗုဒ်ဂါထာစတုက္ကံ၊ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊။

သဘိယဏေရဂါထာအနုက်ပြီး၏၊

(၁၀၉) ပူရေ၊အလွန်စက်ဆုပ် ရံ့ရှာဘွယ်ရှိသော ဝိုးမျိုးအထုးထုး
သောမစင်တို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ ခဏ္ဍေ၊ထိုဝိုးမျိုးမစင်တို့ဖြင့် ပြည့်သောသ
ဘောရှိသောကြောင့်မနကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သော၊မာရပကွေ့၊ကိုထေ သာ
မာရ၏အတွင်းဖြစ်ကုန်သော၊အဝသုတေ၊အခါခပ်သိပ်းကိုထေ သာတည်း
ဟူသော ရှိပပ်:ရည် ထိုထိုသောအရပ်၌ မစင်၏အရည်အစက်တို့ဖြင့်စွတ်
ကုန်သော၊နဝတ်ခွါရေတို၊ကိုးပါးသောခွါရတို့မှ၊ အဝသုတာနိ၊ယိုစီးကုန်
သော၊ထာနိဖုဏ္ဍိတာနိ၊ ထိုစက်ဆုပ်ရံ့ရှာဘွယ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏
ဘေ၊သင်၏၊ကာယေ၊ကိုယ်၌၊ ယာနိ၊အကြောင်သို့သဘောရှိကုန်သောမစင်
ကျင်ယယ်နှုပ်တံ:ထွေ:အစရှိ၊သောစက်ဆုပ်ဘွယ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်
သိပ်:၊သန္ဓေ၌၊စီ:ယိုကုန်၏၊ တာနိကာဒိသာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော
ကျင်ယယ်ကျင်ကြီ: ဝိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော ကိုယ်အစိတ်တို့သည်၊
ဒိ၊စက်ဆုပ်ဘွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ဖြစ်လေစွတကား၊ ၊ဟုရာဏံ၊ ရှေ:မသိ
သောကာလ၌ဖြစ်သောရယ် ရှင်ပြောဟောပြီ:တူ:ခြင်:ကို၊မာဒေ:မညိဒ္ဓေ
မာအမည်၊မအောက်:မှ:လင့်၊ဗုဒ္ဓါနိ၊ဝိ၊ယသ္ဒအခါ၌ထည်း၊ဝေ်၊ဤသို့ရှေ:နည်:
ဖြင့်၊ပဒ္ဒိပဒ္ဓိသတိတိ၊ကျွင်ရထတ်ံ.ဟူ၍၊မာစိန္တယိ၊မကြံလင့်၊တထာဂတေ
ထာခြင်:ကောင်:သော အရိယာသာဝကအပေါင်:၌၊ မာသာခေသိ၊ပကတိ
သဏ္ဌာ၊ဝါကဲ့သို့မတိခဲ့.ဖြင်ပြုသဖြင့်ကိုထေသာအစွမ်:ဖြင့်တင်မည်ဟုမအော့
မှ:သင့်၊တေ၊ထိုထုရား:တပည့်သား:ဖြစ်ကုန်သောအရိယာဝုဋ္ဌိ၊လ်တို့သည်၊
သကွေ:ဝိ၊ သဗ္ဗညုဘုရား:ရှင်သည် ဟောကြား:ခြင်:ဖြင့်ဆုံ:စေခြင်:ဌါ မတတ်
ကောင်:သောချမ်:သာရှိသောနတ်ပြည်၌ထည်း၊နရဇ္ဇနိ၊ချဉ်ဖြင့်တင်ခြင်:

ကိုမဖြစ်စေကုန်၊ မာနသော၊မစင်ရှင်တို့သော လူတို့ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌၊ ကိမင်ပန်၊အာဘယ်မှာရှာဂဖြင့်တပ်တော့ဟုံနည်း။ ၊ဗာလော၊ရိုက်ကုန်ထ သော၊ဒုမ္မော၊ပညာမှကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ဒုဗ္ဗန္ဓိနော၊အာသုဘဒ္ဓိသုဘဟု ရှုသဖြင့်မကောင်းသောအကြံရှိကုန်ထသော၊ မောဟာပါရတာ၊မောဟာဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှုဗုံးလွှမ်းသောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ယောသတ္တာ၊အကြင်သတ္တ ဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တာဒိသာ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ရိုက်စွာ သောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိသည်ကြား၊ ဒိန်းမဟာသရတ်အင်သော၊ မာရ ဒိတ္တမှ၊မာရ်သည်ထောင်အင်သော၊ ဗန္ဓနေပါသော၊ ကျွေးကွင်းခွ၊ ရွှေနှီ၊ တပ်မက်မောခြင်းစသည်ဖြင့်ဗုံးလွှမ်းထူက်တည်ကုန်၏၊ ယေသံ၊အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရာဂေါ၊ရာဂသည် ထည်းကောင်း။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်ထည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာ၊မောဟသည်ထည်းကောင်း၊ ပိရုဒ္ဓိ တာ၊အရိယာမဂ်ဖြင့်ဆေးခပ်သိမ်း ပယ်အင်ပစ်အပ်ကုန်၏၊တာဒိသာ၊ထို သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဆိန္နသတ္တာ၊အရေဟတ္တာမဂ်ထားသန့်လျက်ဖြင့်ဖြတ် အပ်သောဘဝသုံးပါးကိုဆောင်ထတ်သော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးရှိ ကုန်ထသော၊အန္ဓနာ၊တာရုံတာရသော အာရုံ၌ဝတ္ထုတဏှာတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ ခြင်းမှကင်းကုန်ထသော၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ရဟန္တာ အာရှင်ခြောက်တို့သည်၊တဏ္ဍတတို့ယထာဝတ္ထုမှာရှပါသော၊အကြင်အကြင်ဆို အင်ပြီးသောမာရ်၏ကျွေးကွင်းခွ၊ နရွှေနှီ၊မတပ်ငြိကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နန္ဒ ကောထေရော၊ နန္ဒကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာစတုက္ကံ၊ဤဂါထာလေးခုအ ပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး ။

နန္ဒကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၉၀) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပဗ္ဗဇိတာသာဝသော နိ၊ငါးဆဲငါးနှစ်တို့ပါတ်လုံး၊ ရှစ်ဆယ်လေ့၊ကိုယ်ခွဲကင်းသော အာဂန္တုကဗြဟ္မ ကိုယ်အညစ်အကြေးဖြစ်သော ဗြဟ္မသေးတို့ကိုထည်း၊ အဝါဇယိ၊ကိုယ်ဖြင့် ဆောင်ပြီ၊မာသိကံဘာတ္တံ၊ကောင်းမှုကံအလိုရှိသောသူတို့သည်လှူအပ်သော ဘောဇဉ်ကိုတဘတကြိပ်တထကြိပ်သျှောမျှားခွဲတင်ထားသည်၏အစွမ်းဖြင့် စားအပ်သောထမင်းကို၊ဘုဇ္ဇန္တော၊စားလျက်၊ ကေသမဿု၊ဆံရတ်ဆိတ် ကို၊အထောစယိ၊လက်ဖြင့်နှုတ်စေ၏၊ ကေပါဒေနု၊ခြေထပက်ဖြင့်၊ အဝှော သိ၊ရပ်၏၊အာသနံ၊ထိုင်ခြင်းကို၊ပရိဝဋ္ဋယိ၊အချင်းခပ်သိမ်းကြည့်ပြီ၊သုဘ ဂုထာနိစ၊မစင်ခြောက်တို့ကိုထည်း၊ ခါနိ၊ခဲစားပြီ၊ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ ဘိတ်သော ဆွမ်းကိုလည်း၊ နုသာဒယိ၊မသာယာ၊ ။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သောအကျိုး

ကိုဖြစ်စေတတ်သော အပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှု ကံကို၊ ကရိတွေးနှ၊ ပြု၍၊ ဗဟု၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ ခုဠတိဂါမိနှ၊ အပါယ်ထေးပါးသို့ လားခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကရိတွေးနှ၊ ပြုစေတတ်၍၊ မဟာဒေဝနှ၊ ဈေးသဖြင့်ကြီးစွာသောမိန်းမပျိုတည်းဟူသော သြဿ ဖြင့်၊ ရယ်ဟူမာနော၊ မျှောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိ သော၊ ဝုညကမ္မဆိုသော်မကောင်းမှုကံတည်းဟူသောအပေါက်ဖြင့်၊ ထဘိ တွေ၊ ပြိုပြင်စွာလူ၏အဖြစ်ကိုရ၍၊ ဆုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုညဗထေန၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ သရဏံသရဏံ ဆုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍၊ အာဂမ်အာဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ၊ ။ မမ၊ ငါ၏၊ သရဏာဂမနံ၊ ရတနာသုံး ပါးအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို၊ ပသ၊ သင်လူများ အပေါင်းရှု ထော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားကော်၏ကောင်းသော တရား၏အဖြစ်ကို၊ ပသ၊ ရှုထော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောပိဠာ၊ သုံးပါ· သောပိဠာတို့ကို၊ အနုပဋ္ဌာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအစ်ကျနှုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာ ၊ သနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်းဟူသောမင်းအကျင့်ကို၊ ကတ်က ရကီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မုကောထေရော၊ ဓမ္မုကထေရ သည်၊ ဣမံ ဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဓမ္မုကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉၁) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဂယာယံ၊ ဂယာအမည်ရှိသောဆိတ်၏ အနီးခ၌၊ ဂယဟဋ္ဌယာ၊ ဂယဟဋ္ဌဟု ဆိုအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော တ ပေါင်းထု၏၊ ဥက္ကရုံ၊ ဖဋ္ဌနိနကျွတ်၌၊ ဥက္ကမ်ဖြတ်သော၊ ဝမ္ပ၊ တရား၊ ကို၊ ဒေ သေန္တိ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ မဟာပုဂ္ဂိုဟ်၊ များစွာသော ကိုယ်ရောင် ဥာဏ်ရောင်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဂဏာစရိယံ၊ ရဟန်းပရိသတ်စ သောဂိုဏ်းတို့ထက် ဖြတ်သော အကျင့်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ် သောကြောင့်ဂိုဏ်းတို့၏ဆရာသည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ အဂ္ဂပဏ္ဍိ၊ သိဒ္ဓ စသောဂုဏ်တို့ကို ရသဖြင့်ဖြတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူထသော၊ ဝိနယဓရ၊ လူနတ်စသည်တို့အား ဖြတ်သော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမတော်မူထ သော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်၊ ဇိနံ၊ ငါးပါးသောမာရ်တို့ကို အောင်တော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍ ဖြတ်တော်မူထ သော၊ အတုလဗလံ၊ နှိုင်းယှဉ်တကွသောလူ၌ မနှိုင်းရှဉ့်အပ်သောဖြင့်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်အတုမရှိသောဖြင့်ခြင်းရှိတော်မူထသော၊ မဟာနာဂ၊ ရဟန္တာတို့ထက်လွန်ဖြတ်သောရဟန္တာဖြစ်တော်မူထသော၊ မဟာဝီရ၊

မာရ်တို့ကိုဗျက်သိုးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောကြီးစွာသော လုံ့ထက်ရှိတော်မူထ သော၊မဟာဇာတိ၊မျိုးသောအရောင်မျိုးသော တန်ခိုးရှိတော်မူထသော၊ အနာသင်္ခ၊ အာသဝေါဘာဝေးလေးပါးမှကင်းစင်တော်မူပြီးထသော၊ သဗ္ဗာ သဝပရိကွေ့ကာ၊အလုံးရုံကုန်ပြီးသောအာသဝေါထည်းရှိထသော၊သတ္တဝါရုံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော။ အရှုတောဘုယံ၊ စတုပေသော ရဟန္တာဏာဖြင့်ရှုံ့ရှာခြင်း ကင်းသောကြောင့် တရုံတယောက် သောသူမှကြောက်ခြင်းရှိတော်မမူထသော၊ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ဘာသမ္ဘူဇ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယံယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊အနု သိ၊ မြင်ပြီ၊တည်မှ၊ထိုကြောင့်၊မေ၊ငါ၏၊အာဂတံ၊ထာခြင်းကား၊သွာဂတံ ဝတ၊ကောင်းစွာ လာခြင်းသည်သာသတည်း၊ အာသိတ္ထ၊ဖြစ်ပြီ၊ စိရံ၊မြင့် ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ကာနုဗေဒ္ဓိတ်၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအစဉ် ဖြစ်သောမိန္ဓာဒိဋ္ဌိဖြင့်ပွဲအစ်သော၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊မသိအစ်သောဆစ်ရှိသော သံသရာ ကာလပတ်လုံး ပုထိုးနွမ်းစသည်ကဲ့သို့ ညစ်နွမ်းထသော၊ ဝတ ကေနေ့ နေ့၊စင်စစ် သဖြင့်၊သောဘဝ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗဂန္ဓေ ဟိ၊ခပ်သိမ်းသောအာဘိဓမ္မာကာယဂန္ထစသည်တို့ဖြင့်၊ သေနုတ်၊သွန်းတတ် သော၊ဝုံ၊ငါ့ကို၊မောစေသည်၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောထက်ဖြင့် လွတ်စေ တော်မူတတ်စွာကား၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ သေနကောထေရော၊ သေနကထေရ် သည်.ဟုမ်ဂါထာစဘုဏ်း၊ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊

သေနကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉၂) ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဒန္ဓကာလေ၊ အပ်သလောမအစ်သ သော၊ဟုယုံမှားအစ်သောကာလ၌၊တရုတိ၊အယူကိုခိုင်နင်းလွန်၍ကူးမြောံ ၏၊တရုတိ၊ယော၊သမထဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောကူးမြောက်ခြင်းသို့ရောက် သည်ရှိသော်၊သိစ်၊ လျှင်စွာ၊ တံကိစ္စံ၊ထိုကိစ္စကို၊ အာဂမနမဟော၊သော လတ္တံ.သောသင်္ခါသည်းကောင်း၊ပဏ္ဍိတ၊ပညာ၊ပဏ္ဍိတ်သည်းကောင်း၊ ကဒရိယော ဒိ၊ပြိုမ့ဟူ၍၊ ဒန္ဓယောဒန္ဓယေယျ၊ ထိုကိစ္စကိုပြီးလျက်သာလျှင် ကာလကို လွန်စေရာ၏၊အယောနိသော၊မသင့်သောအားဖြင့်၊သံဝိဓာနေန၊အကြောင်း ကိုစိုးရင်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ဗဟော၊ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဒုက္ခံ၊ယခု ကာသနောင်ကာသဖြစ်သတ္တံ.သော ဆင်းရဲဟူဆိုအပ်သော အကျိုးမဲ့သို့ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ တာသပုဂ္ဂလသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဏ္ဍာ၊ဒိဋ္ဌခဋ္ဌိကာသဖွဲ့ချယ်ကစသော အပြားအားဖြင့်များသော အကျိုးတို့ သည်၊ကာဠပဏ္ဍေ၊လဆုတ်ပဏ္ဍာ၌၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဖွဲ့ဝ၊လကဲ့သို့၊ ပရိဟာ

ယင်္ဂန်၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းကုန်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ အာယသင်္ခါရတို့၊ ဤသို့ကာမသဒ္ဓါသောဝုဋ္ဌိုတ်ပျင်းသောယုတ်သောလုံ့လဒုဗိုသောဝုဋ္ဌိုလ်စသည်ဖြင့်ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဗ္ပေါတိ၊ရောက်၏၊ ဒိဋ္ဌေဟိ၊ အာဆုံးအမကိုပေးတတ်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ဝိရုဠှတိ၊အာဆုံးအမကိုမယူသောအားဖြင့်ဆန့်ကျင်၏၊ ၊ယောဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဒန္ဓကာသေ၊အပ်သလောမအပ်သလောဟု ယုံမှားအပ်သောကာလ၌၊ ဒန္ဓတိ၊ ယုံမှားသကဿိုကိုလွန်စေ၏၊ တရုဏိယေစ၊ သမထဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော ကူးမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသေး၊ တာရယေ၊လျှင်စွာ ကိန္တုကို အားထုတ်၍ လွန်မြောက်စေ၏၊ ယောနိသော သံဝိဓာနေန၊ အကြောင်း အသင့်ကို စိုရင်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗတိတော၊ ပညာရှိသော ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ သုခံ၊ ယသုအာခါနောင်အခါ ချမ်းသာခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအကျိုးသို့၊ ပဗ္ပေါတိ၊ရောက်၏၊ ၊တသ၊ ထိုသို့သောဝေါဟာရရှိသော ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ အတ္ထာ၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကစသောအားဖြင့်မျှားသောအကျိုးတို့သည်၊သုဏ္ဏပဗ္ဗေ၊ ဃသဆန်းပဗ္ဗတ်၌၊စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဒုဝ၊ဃကဲ့သို့၊ပရိပူရေန္တိ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းပြည့်ကုန်၏။ယသော်ကိတ္တိ၊ ဤသူကားသဒ္ဓါကြည်ညိုသောဝုဋ္ဌိုလ်မျိုးမရိလုံ့လအားထုတ်သော ဝုဋ္ဌိုလ်စသည်ဖြင့် ကျော်စောခြင်း ပညာရှိတို့သည်ပြိုးမွမ်းအပ်သောအဖြစ်သို့ဆည်း၊ ပဗ္ပေါတိ၊ရောက်၏၊ ဒိဋ္ဌေဟိ၊ အဆုံးအမကိုပေးတတ်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ဝိရုဠှတိ၊ အဆုံးအမကိုခံယူသောအားဖြင့်မဆန့်ကျင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘုတောထေရော၊သမ္ဘုတထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊သမ္ဘုတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၁၉၃) ဥဘာယေနေဝ၊ အမျိုးအကျင့်နှစ်ပါးနှင့် သာလျှင်၊ သမ္ဘဒ္ဓေ၊ ပြည့်စုံသော၊ရေဟုလဘဒ္ဒေါတိ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒဟူ၍၊ ခံ၊ငါ့ကို၊ ဝိနှ၊ သိမ်းသော သိတင်းသုံ:ဘော်တို့သည်၊ ဓာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ယံယဿ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုတ္တော၊ ရင်တော်အနှစ်သားတော်စစ်သည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံယဿကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဠေသု၊ သော ကိသောကုတ္တရာမမ္ဗတို့၌၊ ဝဏ္ဏ၊ ဝ၊ မင်ပညားဟူသောစကြဝဠာရှိသည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊မေ၊ငါ့အား၊ ယဘ္ဗယေ၊ အာသဝေါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည် ထည်း၊ ဒီဃာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ၊ ယဘ္ဗယော၊ စ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ အကြင်နောင်အခါတဘာန် အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဂေ ဟာ၊ သံသရာစက်အကန့်ကို ပျက်ဆီးတတ်သော၊ ဒုက္ခကောယော၊ မြတ်သောအလွှာကို ခံထိုက်သော

ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အခြိုး၊ဖြစ်၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဆမတာဒ္ဒ သော၊နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အခြိုး၊ဖြစ်၏။ ၊ဣမေသတ္တာ၊ကာ ယာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကား၊ကာမဓာတ်၊ကာမတို့ဌာနကိုးကုန်၏၊ဝေဒ သညာနှင့်၊ဘဝသုံးပါးကိုလွန်၍တည်သော ဖွဲ့ချည်တတ်သော ဟူ၍ကွန် ယက်ဖြင့်ဖိုးအပ်ကုန်၏၊တဏှာ၊ဆာဒနဆာဒိတာ၊တဏှာဟူဆိုအပ်သောအ ဖိုးဖြင့်ပိတ်အပ်ဖိုးအပ်ကုန်၏။ ပမတ္တာ၊ဗဟုနှာ၊ဗဟုနာ၊ဖြုံ၊ဝဋ်ဖွဲ့အပ်သော၊ဝါးအိပ် ဝဋ်ဖွဲ့အပ်သော၊ဝါးကဲ့သို့မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ကိ ဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကုမိနာမုခေ၊ဖြုံ၊ဝဋ်၊ မဿာ၊ဝမဿာ၊ဝိယ၊ဖွဲ့ အပ်သော၊ဝါးတို့ကဲ့သို့တည်း။ ၊တံကာမံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ကာမဂုဏ် အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ဥစ္ဆိဇ္ဇိတွာ၊ ရှေးဦးဖြစ်သောအကျင့်ဖြင့်ပယ်၍၊ မာရသော၊ကိ လေသာမာရ်၏၊ဗဟုနံ၊အဖွဲ့ကို၊ ဆောတွာ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ် ၍၊ သမူသံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၊ဆိုအပ်သော အမြစ်နှင့်တကွသော၊ တဏှာ၊ကာမ တဏှာစသည်ကို၊ အဗ္ဘုဟ၊နှုတ်၍၊သိတိဘူတော၊ ကိလေသာတည်းဟူ သောမူလောင်ခြင်းမှငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊သဉ္ဇာပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ဓာတ်ဖြင့်ငြိမ်းပြီးသည်၊အခြိုး၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ရာဟုသော၊ထေရော၊ရာဟု ထေရ၏သည်။ ဣမံဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အာသာ သိဏ္ဍ၊ဆိုပြီ။ ၊ရာဟုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၉၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဓာတရှုပေနှ၊ ရှေ့ရွှေ့ဖြင့် ပြီးသော ဥက္ကောင်းတန်ဆာစသော တန်ဆာဖြင့်၊ သဉ္ဇာနှာ၊တန်ဆာဆင်သည်၏အ စွမ်းဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်ရှိထသော၊ ဒါသိဂဏာ၊ပုရေကွာ၊ မိမိတို့နှင့် လျော်သော တန်ဆာဆင်သောမိမိ၏ ကျွန်အပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်ထသော၊ အင်္ဂေါနှ၊ရင်ခွင်ဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊မိမိသားကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ဘရိယာ၊ မယား သည်၊မ ငါသို့၊ဥစ္စပါမိ၊ ကပ်၏၊အလက်တံ၊ ဥက္ကောင်းတန်ဆာစသောတန် ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏ၊ ကောင်းသော အဝတ်ကိုဝတ် ထျက်၊အာယန္တိ၊ လာလတ်သော၊သကပုတ္တသ၊မိမိသား၏၊မာတာရံ၊အပိ ကို၊ဒိသွာန၊ဖြင်ထတ်၍၊ဩဇိတံ၊ထောင်အပ်သော၊မစ္စုပါသံ၊မစ္စုပါသံ၌ဝ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းကဲ့သို့၊ဥဒပါဒိ၊ထင်၏၊တတော၊ထိုနောက်မှ၊ယောနိ သော၊အာသင်္ဂအား၊ဖြင့်၊မနသိကာရော၊ ဤအရိုးရကား၊အကြောဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏ အာသား၊ဖြင့် ထိပ်ကျွံ်အပ်၏အား၊ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏ မစင်ကြွယ်သောမ ကောင်းသော၊အနံ့ဖြင့်စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ရှိ၏ အမြှုပ်တက်သတ်ရခြင်းနယ်ရ ခြင်းပေါက်ပြဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏ ဤသို့စသော သင့်သောနှလုံး

သွင်းခြင်းသည်၊ဥဒပန္ထယ၊ဖြစ်သတ်၏၊ အာဒိနဝေါ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်ထိုကိုယ်ဌမ်ကုန်သောစိတ်စေတသိက်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းယူက်ခြင်းရှိသော အဖြစ်အားဖြင့်ထင်ကုန်သောမျိုးစွာသောအခြင်း အရာရှိသော အပြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊အပြစ်ကိုရှု သောဘာဝနာကိုပွားများပြီးသောဝန်ဌမ်ကြီးရှေ့သောဥာဏ်သည်၊သမ္ပတ္တိ၌ ထပ်ဝါ၏နှလုံးဌမ်ကောင်းစွာတည်ပြီ၊တဏှာ၊ထိုဝိပဿနာဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပရဲ့နောက်ဌ၊ မေ၊ဝါ၏၊စိတ္တံ၊ဂိတ်သည်၊ဝိရုဇ္ဈိ၊ ထောက္ကုဋ္ဌရောဘာဝနာကို ပွါးစေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောမဂ်၏အစဉ်ဖြင့်အလုံးစုံကုန်သောကိုးလေ သာတို့မှလွတ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတာ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောထုံးစံ၏အဖြစ်ကို၊ပဿ၊ ရှုထော၊မယာ၊ ငါသည်တိသော ဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအာပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓ သ၊ ဖြတ်စွာဘုရာ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအ ကျင့်ကို၊ ကာတုံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ စဋ္ဌနောထေရော၊စဋ္ဌန ထေရ်သည်၊ဗုဒ်ဂါထာစတုက္ကံ၊ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ ဆိုပြီ၊ ။စဋ္ဌနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၁၉၅) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဓမ္မော၊ လောကီးလောကုတ္တရာဖြစ် သောသုစရိုက်တရားသည်၊ဟဝေ၊ကေ၊ဇနေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ဓမ္မစာရီ၊သုစ ရိုက်တရားကိုကျင့်သောသူကို၊ရက္ခတိ၊ အပါယ်ဆင်းရဲသံသရာဆင်းရဲ ပ္ပဝင်ကင်းခြင်း၏ ကြီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်၍ စောင့်၏၊ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာကံကုန်၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ အရိုအသေပြုသဖြင့်ဆည်းဘူး အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ ဒါနသီလစသောကုသိုလ်တရားသည်၊ သုခံ၊လောကီ သောကုတ္တရာချမ်းသာကို၊အာဝဟတိ၊ရွက်ဆောင်ပေ၏၊ ဓမ္မစာရီ၊တရား ကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဥဿတိ၊မထားရ၊ သင့်သော၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးမထားရခြင်းသည်၊ သုစိဏ္ဏေ၊သုစိဏ္ဏ သ၊ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ဓမ္မေ၊ဓမ္မသ၊တရားတော်၏၊အာနိသံသော အကျိုးစက်တည်း၊ဟိ၊ထသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဓမ္မော၊ကျေးဇူးရှိသောကု သိုလ်တရားသည်ထည်းကောင်း၊အဓမ္မော၊ ကျေးဇူးမရှိသောအကုသိုလ် တရားသည်ထည်းကောင်း၊ ဥဘော၊နှစ်ပါးကုန်သောကုသိုလ်တရား၊အကု သိုလ်တရားတို့သည်၊ သမဝိပါကိနော၊ တူမျှားသော အကျိုးရှိကုန်သည်၊နှ ဟာ၌၊မဖြစ်ကုန်၊ အဓမ္မော၊ကျေးဇူးမရှိသောအကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရား သည်၊ နိရယံ၊ဝဲရဲ့သို့၊ နေတိ၊ဆောင်တတ်၏၊ ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးရှိသောကု

သိုလ်သုစရိုက်တရားသည်၊သုဂတိ၊နှတ်ရှာနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတိ၊ရောက်စေ
တတ်၏၊ တသ္မာဟိတာသ္မာ ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေသု၊ကျေးဇူး၏
သောကုသိုလ် သုစရိုက်တရားတို့၌၊ဆန္ဒ၊ ပြုခြင်းဌာနလိုရှိသော ဆန္ဒကို၊
ကာရယမာနပဝတ္တေယျ၊ဖြစ်စေရာ၏၊ ဒုတိယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆို
အပ်ပြီးသောအပြားရှိသောအဆုံးအမကိုပေးသဖြင့်၊ တာဒိနာ၊သည်းခံခြင်း
ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊သုဂတေန၊ အညိုအညွှတ်ကောင်းစွာကျင့်သော
သူသည်၊မောဒမာနော၊နှစ်သက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေသု၊ကျေး
ဇူးရှိသောကုသိုလ်သုစရိုက်တရားတို့၌၊ဆန္ဒ၊ပြုလိုသောဆန္ဒကို၊ ကာရေယျ
ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ သုဂတာဝရသာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်
သောသူတို့တွင်ဖြတ်သောဘုရားသခင်၏ ၊သာဝကာ၊တပည့်သားတို့သည်
တဿ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဓမ္မေ၊ကျေးဇူးရှိသောကုသိုလ်သုစရိုက်တရား
၌ပြီဘာ၊သဒ္ဓေကုံသောက်တည်ခြင်းစသော ကျေးဇူးအားဖြင့် တည်ကုန်
သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သရဏဝဂ္ဂဂါထိနော၊ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ဓိဘာ၊ပညာ
ရှိကုန်သည်၊ နိယျန္တိ၊ အလုံးရုံသောဝန်ဆင်းရဲမှလွတ်မြောက်နိုင်ကုန်၏၊မ
ယာ၊ငါသည်၊ဝိပ္ပါတိတော၊ခါအပ်ပြီးသောမင်ကျွေးဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော
ဝန္ဒနမူသော၊အဝိဇ္ဇာဟိ သည်းကောင်း၊ တဏှာဇာသော၊ တဏှာတည်းဟူ
သောကွန်ယက်ကိုထည်းကောင်း၊သမူဟတော၊မင်ကျွေးဖြင့်နှတ်ခွါအပ်ပြီး
သောအဘိ၊ထိုငါသည်၊ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ကုန်ပြီးသောသံသရာဝန်ရှိ၏၊ကိန္တု
နံ၊အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်ရာဂစသောတုန်ထွက်ခြင်းသည်၊နှစ်ထွေနှစ်အဖွဲ့
မရှိ၊ကိုဝိဝ၊အဘာယတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊အနေဝါသိနာ၊တိပ်တိုက်ခတ်ခြင်း,
ဒိုးခိုးဖြန်းအသုဂိန်ဘည်းဟူသောအပြစ်ငါးပါးမှ ကင်းသော၊ ဝုဏ္ဏမာသိယံ၊
ထပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒော၊လသည်၊ သောဘတိယထာ၊ အလုံးရုံပြည့်သဖြင့်တင့်
တယ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝဋ္ဌကောထေရော၊ဝဋ္ဌကထေရ်သည်၊
ဓမ္မပဒဂါထာစတုက္ကံ ဤဂါထာသုံးခုတို့အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ၊

ဝဋ္ဌကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၉၆) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊သစ်ပင်ဝေ့ဆွဲခါ၊
စင်ကြယ်သောအလွန်ပြူစင်သောအကောင်ရှိကုန်သော၊ ဗလာကာ၊ဂျက်ဥ
ဖြူငှက်တို့သည်၊ကာဠသာ၊မျက်စဉ်းညိုနှင့်တူသောမည်းညိုသော အရောင်ရှိ
သော၊မေဃသာ၊ဇိုးယမ်း၏၊ တဇ္ဇိတာ၊ချုန်းထစ်ခြင်းမှ၊ဘယေန၊ကြောက်သ
ဖြင့်၊အာသယံ၊ဒီမိုနေရာဖြစ်သောအသိုက်သို့၊ဟေဟိတိ၊ကျွန်စားရာမြေ

မှတ်၍သွားလတ္တံ့၊ အာလယယေသိနိ၊ ထိုထိုဓိဓိနေဟောင်းဖြစ်သောအသိုက်
ဒ္ဒိနခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏၊ တဒါတတ္တိ ကာယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဇကရဏီ၊
အဇကရဏီ- အမည်ရှိသော၊ နဒီ၊အသစ်သောရေဖြင့်ပြည့်သော ဖြစ်သည်
ဧည်း၊ ဝံမမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ယမေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ သုပိသုဒ္ဓပဏ္ဍာရော၊ ကောင်းစွာပြုစင်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗလာ
ကာ၊ ဥဒ္ဓိုင်းဌက်တို့သည်၊ ကာဠသေ၊ မျက်စဉ်းညို့နှင့် တူသော မည်းနက်
သောအရောင်ရှိသော၊ မေဃသေ၊ ရိုးကြီး၏၊ တဒ္ဓိတာ၊ ချုန်းထစ်ခြင်းမှ၊
ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်၊ ဝေဏ်ထေတသေ၊ နေရာအရပ်၏၊ အဘာဝေန၊
မရှိသဖြင့်၊ အဃေတာဒေသိနိ၊ နေရာအရပ်ကိုမမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ထေတံ၊ နေရာ
အသိုက်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာလတ်၏၊ တဒါ၊ ထိုရိုးကြီးရှိသောအခါ၌၊
အဇကရဏီ၊ အဇကရဏီအမည်ရှိသော၊ နဒီ၊ အသစ်သောရေဖြင့်ပြည့်သော
ဖြစ်သည်၊ ဝံမမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ယမေတိ၊ နှစ်သက်မွေ့လျော်စေ၏၊ ၊
မမ၊ ငါ၏၊ ဝ သနမဟာလေဏတော၊ နေရာလိုဏ်ကြီးမှ၊ ပ ဆ္ဆ၊ နောက်အတို
၌၊ အာသဘာဂါ ကူလံ၊ အဇကရဏီ မည်သောဖြစ်၏၊ ဥဘတော၊ ကမ်းနှစ်
ဘက်မှ၊ တဟိ ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဟူတောစိတော၊ ထိုမ၌ကြီးမှ၊ သောတော
ဇို၊ တင့်တယ်စေကုန်၏၊ ယေ ရုက္ခာ၊ အကြင်သစ်ပင်တို့သည်၊ နိစ္စကာလံ၊ အ
မြဲကာလပတ်လုံး၊ ဟရိတာ ရုဝိတာ ဘာ၊ အသီးတည်းဟူသော ဝန်ဖြင့်ညွှတ်
သောအခက်ရှိကုန်သော၊ ဘိန္နဝဏ္ဏ ဆ္ဆ ၊ ယ၊ သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သောအရွက်
အရိုင်ရှိကုန်သော၊ ဇမ္ဗုယော၊ သပြေပင်တို့သည်၊ တတ္ထ ထိုအရပ်၌၊ ကန္ဒုနာ
မ သတ္တံ၊ အဘာယ်ရှိသောသတ္တဝါကိုလျှင်၊ နရေမေ ဇ ၊ အဘာယ်မှာမမွေ့လျော်
စေသဲ့ရှိ ဇ ၊ ဝ ၊ ရေမ ဇ ၊ ယော ၊ ၊ ၊ ကတည်း၊
အမတာမတ္တသ်ဿ သုပ္ပတိဘာ၊ စပါးကြီးမြွှေသတ်သဖြင့် မသေသောသူတို့
၏အပေါင်းမှ ကောင်းစွာပဲ အပ်သော၊ ကေ ကာ ၊ ထိုအရပ်၌ သာယာစွာတွန်
ထတ်ကုန်သော ဥဒ္ဓေါင်းစသောဌက်တို့သည်၊ မနုဝတိ ၊ နည်းသောပညာရှိ
သောသူကို ပနုဒယန္တိ ၊ ပဲ့တင်ထပ်သော အသံတို့ဖြင့် မွေ့လျော်စေကုန်၏
အဇ ၊ ယ ၊ ဇ ၊ ဒ ၊ ၊ ၊

နှားဠိသာသျှင်၊မမ၊ငါ၏၊မနော၊နှလုံးသည်၊ ရဠုဟိ၊တစ်၏၊ဖွဲ့ကို၊ ဤသို့၊သင့်ကောထေရော၊သင့်ကထေရ်သည်၊ ဖွဲ့ဝံဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာလေးခု အပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး၊ ။သင့်ကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၁၉၇) အာရုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဇိဝိကတ္ထော၊အသက်ရှည်ခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌဇိ၊ရဟန်းပြု၏၊ သဒ္ဓါနုဗျပသမ္ပန်၊ကျေးဇူးစွာသာမဏေအဖြစ်ခံတည်သောအားဖြင့်ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကိုရသည်ဖြစ်၍၊ တကော၊ထိုနောင်၌၊ သဒ္ဓံ၊သဒ္ဓါတရားကို၊ ပဋိဃာတိ၊ရ၏၊တကော၊ထိုပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကိုရသောအခါ၌စ၍၊ဒဋ္ဌဝိရိယော၊ပြင်းစွာအားထုတ်အစ်သောသို့သက်သည်ဖြစ်၍၊ပရက္ကမိ၊လို့သ,ပြီ။ ။မမ၊ငါ၏၊အယံကာယော၊ ဤအကောင်ဝတ်သည်၊ ကာမံ၊စင်စစ်၊ ဘိဒ္ဓတု၊ ဤလို့သတည်းဟူသောမူပန်ခြင်းဖြင့် ဖြာ်သည် ကွဲသည်ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ ဓံသပေသိ၊ငါ၏ကိုယ်ဖွဲ့ဖြစ်သောအသားတစ်သည်၊ သိရိယ,ဏ္ဍု၊ထိုမှ၍မှုက်စိုးသည်ဖြစ်စေကုန်၏၊မေ၊ငါ၏၊ ဥဘောဇဏ္ဍုကာသဒ္ဓိဟိ၊နှစ်ပါးသောဝုဆင်ရှုးအဆက်တို့မှ၊ဖစ,ယော၊ဖြင်းခေါင်းတို့သည်၊ပပတ,ဏ္ဍု၊ကျသည်ဖြစ်စေကုန်၊ ။ အဟံ၊ငါသည်၊ ဗိဝေယျံ၊ သေခြင်းဆင်းသမျှသောဝဏ္ဏကို၊ နပိဝိ,သာမိ၊မသောက်အံ့၊ဝိဟာရဝုစရိဟာရာ,ဝေ၊ကျောင်းမှသာလျှင်၊နေ,ကမ္ဘမိ၊အရပ်ဟူ,ဖိုလ်ကိုမရသမျှငါမထွက်ပြီ၊ ဘဏ္ဍာသလ္လေ၊ဘဏ္ဍာဟူသောပြွားကဲ့၊ အနုပာတေ၊မဂဲဖြင့်မနှုတ်ရသေး သည်ရှိသော်၊ပသဒ်၊နံပါး၊နှစ်ဘက်တို့တွင်တခုသောနံပါးကိုကိုယ်၏ ညောင်းညာခြင်းကိုပယ်အံ့သောဌါ တဖက်သောနံပါးသို့ပြောင်ခြင်းကို၊နဝိနိပါတိသံ၊မပြောင်းမချအံ့၊ ဖုတ်ဝေ၊ဤသို့ဆိုအစ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ဝိဟာရတောဝိဟာရ,ဏ္ဍ,သ,နေထသော၊ တသ,မေ၊ထိုငါ၏၊ ဝိရိယပရက္ကမံ၊ လို့ထပြီသဖြင့် လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပသ,၊ ရှုသော၊ မယာ၊ငါသည်၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပတ္တာ,အဓိဂတာ,ရအစ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓ,သ,မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ,ကရဏီယံ၊ပြုအစ်ပြီ၊ဖုတ်၊ ဤသို့၊ ရုဒ္ဓိတောထေရော၊ရုဒ္ဓိတထေရ်သည်၊ဖွဲ့ဝံဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာထေး၏အပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ။

ရုဒ္ဓိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

တတြတတ္ထိ'စတုက္ကနိပါတေ၊ထိုစတုက္ကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းသည်ကား၊ နာ,ဂသမာလော၊နာ,ဂသမာလထေရ်သည်းကောင်း၊ဘဂုစ၊ဘဂုထေရ်သည်းကောင်း၊သဘိယော၊သဘိယထေရ်သည်းကောင်း၊နန္ဒကောပိစ၊နန္ဒကထေရ်သည်းကောင်း၊စမ္ပုကော၊စမ္ပုကထေရ်သည်းကောင်း၊ သေနကောစ,ထေ

ရောဟေသနကထေရ်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘူတောစ၊သမ္ဘူတာထေရ်လည်း
ကောင်း၊ ရာဟုလော၊ဖိစ၊ ရာဟုလထေရ်လည်းကောင်း။စန္ဒနောထေရော၊
စန္ဒနထေရ်လည်းကောင်း။ ဗေဒေဟဒ္ဓသဝကာ၊ ထိုမြတ်စွာသုရားတပည့်
သားတော်တို့သည်၊ဒသ၊တကျိပ်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဇ္ဇိကော၊
ဝဇ္ဇိကအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊မထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဂေါ၊သဗ္ဗက
အမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်လည်းကောင်း၊ ရေဒိတော၊ရေဒိအမည်ရှိ
သော၊ ထေရောစ၊ပါ၊မထေရ်လည်းကောင်း၊ တယော၊သုံးပါးကုန်သော။ဗေ
ဟေထေရာစ၊ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဂါထာယော၊
ဂါထာတို့ကား။ဗွေပညာ သ၊ငါးဆယ်ခုနစ်ဂါထာတို့တည်း၊ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ တေရသာ၊ တကျိပ်သုံး
ပါးတို့ဟူသည်း၊ဆုတ်၊ဆုဒ်၊ဤ၊သည်လျှင်တည်း။ ။စတုက္ကနိပါတော၊စတုက္ကနိ
ပါတ်သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီး၏ခြစ်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ပဉ္စကနိပါတ်၊

(၁၉၇) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းသည်၊ သိဝ၀ထိကံ၊သင်းချိုင်းသို့၊ဂန္တာ၊သွား
၍၊ဥဒ္ဓုမာတံ၊ဖွန်းဆင်သော၊ ဟုတ်ကို၊ပြည့်တန်ဆာမပါန်းမအသေကောင်ကို၊ အဒ္ဒ
သံ၊ဖြင်ရ၏၊အာပဝိဒ္ဓံ၊ဖွန်းဆင်သော၊ခိတ္တံ၊ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိပစ်ချအင်သော၊ကိ
ဓိတံ၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံမှု၊ပြည့်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ သုသာနဿ၊
သုသာန်၌၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ခွေးမြွေးတို့သည်ခဲအစ်သောမိန်းမအသေကောင်ကို၊
အဒ္ဒသံ၊ဖြင်ရ၏ပြီ၊ကဲသင်္ဂီ၊မှန်၏၊ပါပကံ၊ဖီဝိတိန္ဒြေဝိညာဉ်မှကင်းသည်ဖြစ်၍
ယုတ်သော၊မတံ၊သေသော၊ယံ ဟုတ္တိ၊အကြင်မိန်းမအသေကောင်ကို၊ ဒိသွာ
ဖြင်၍၊ဂေါ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဖီဝုန္ဒန္တိ၊စက်ဆုပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ကု
ဏာပေ၊ထိုပိုးထောက်တို့ဖြင့်ပြည့်သော အကောင်၌၊ ကာမရာဂေါ၊မသင့်
သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသူအား အားကြီးစွာသောကာမရာဂသည်၊ ပါတုရ
ဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထ၊ကလေ၀ရေ၊ ထိုအကောင်၌၊ နဝ၀ဏ်ခွါရေတိ၊
ကိုးခွါရတို့မှ၊ အာသုစိ၊မစင်သည်၊ သ၀တိ၊ထိုစီးခြင်းသည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊
အာသုစိဘာ၀သ၊ မစင်ကြယ်သောအဖြစ်ကို၊ အဒ္ဒသနေန၊ ရာဂဇုံးတွင်း
သောအားဖြင့်မမြင်နိုင် သေးသောကြောင့်၊ အန္ဓော၀၊သူကန်းကဲ့သို့လျှင်၊
အဟု၊ဖြစ်၏။ ။ဩဒနပါကဗျာ၊ထမင်းချက်ရာမှ၊ဩဒရိယဩဒနံ၊ဆန်ထည့်
သောတောင်းမှဆန်ကို၊ပစတိ၊ထမင်းချက်၏၊ တမှာမ္ဘာနာ၊ထိုထမင်းချက်
ရာအရပ်မှ၊အပဏ္ဏမိ'၊ဗဲ၏၊ သတိမာ၊ကမ္ဘမ္ဘာန်းနှင့်ယှဉ်သော သတိရှိသော၊

သမ္ဘာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊အတ်၊ငါသည်၊ကေမန္ဒီ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်သို့၊ဥပါဒိသိ၊အနိုးသို့ဝင်၏၊ ၊တဏှာ ထိုသို့ဝင်ပြီးသည်နောက်မှ၊မေမမ၊ငါ့အား၊ ယောနိသော၊အားပင့်အား၊ဖြင့်၊ မနသိကာရော၊ အရိုးရှသည့် အသားဖြင့် လိပ်ကျွဲအပ်၏ စသည်ဖြင့်နှလုံး သွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇဏ၊ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒီနဝေါ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့် ထိုကိုယ်ရှိမှိုသော စိတ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက် ခြင်း၀သောမျှားသောအခြင်းအရာရှိသော အပြစ်သည်၊ပါတုရဟု၊ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ၊နိဗ္ဗိဒါ၊အဖြစ်အပျက်ကိုရှုသော ဘာ၀နာကိုပွားဖြင့်ပြီးသော၀ိဇ္ဇာဆင်းရဲ ရှိပြီးဖွေသောဥာဏ်သည်၊ သမ္ဘတိဝ္ဌထေ၊ငါ၏နှလုံးခွံ ကောင်းစွာတည်ပြီ၊ တ ဏှာ၊ထိုဝိပဿနာ ဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပရံ၊နောက်ခွံ၊ မေ၊ငါ၏စိတ်ကို၊စိတ် သည်၊ ပိမုဠိ၊သောဂုဏ်ကုန်ရာ ဘာ၀နာကိုပွါး၀ေသည့်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်ဖြစ် သောမဂ်၏အစဉ်ဖြင့် အလုံးရုံသော ကိလေသာရလွတ်ပြီ၊ ၀ဒ္ဓသ၊တရား တော်၏၊ဝေ့ဝှေ့ဝမ္ဘတိ၊ကောင်းသောတရားအဖြစ်ကို၊ပသ၊ရှုလော၊မယာ၊ ငါသည်၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါး၊သောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပ္ပဇ္ဇာအမိဂတာ၊ရအပ် ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အဆုံးအမကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ဒုတိ၊ဤသို့၊ ရာဇဒတ္တောထေရော၊ရာဇဒတ္တထေရ်သည်၊ဒုမာပဠ္ဠ ဂါထာ၊ဤငါးထာတို့ကို၊အာသာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊

ရာဇဒတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၁၉၉) ယောအယံ၊ အကြြင်ငါသည်၊ အယောဂေ၊ မဖြိုခဲအပ်သော ကာမသုခလျှိကာနုယောဂ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟုဆိုအပ်သော အ ယုတ်တရားနှစ်ပါး၌၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ယဒ္ဓယဒ္ဓ၊ကြောင့်၊ထိုနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သော ကိစ္စနှစ်ပါးသောအကျိုးကို ဆောင်တတ်သော ကိစ္စကို၊ ဒုက္ခယံဒုက္ခ၊ကြောင့်၊အလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ အ ယောဂေ၊ ထိုစိုးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အား၊ဖြင့် မသင့်သော အရာ၌၊ စရံ စရ၊ကြောင့်၊ကျင့်သည်၊စောဘ၀ယူ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ၊ဝေ၊ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ နာဝိဂ္ဂေယျ၊ အလိုရှိတိုင်းစီးပွါးချမ်းသာသို့ မရောက်ရ၊ မေမ ယာ၊ငါသည်၊ တံဒုဿ ယကွတော်၊ထိုဘုန်းကြီးသရေမရှိသောသဘောကို၊ ယဒ္ဓိ၊မသင့်သောအယုတ်တရားနှစ်ပါး၌အား၊ထုတ်မိ၏၊ ၊အဗ္ဗုဠ္ဠံ၊မနုတ် အပ်သော၊အစင်ကတ်၊ရှင်စက်တတ်သောသဘောရှိသောရာဂစသောကိလေ သာတို့၏၊ ဝိဒိတ်သိသာရ၀ဝတ္ထု၊သိသာရဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ကော်၊တရသော ပမာဒတရားကို၊ ဩသေ့ဇေ့ယျ၊စေ၊အကယ်၍ဖွယ်ငြားအုံ၊ ကထိ၀ကထိ၌ စ၊

သူယုတ်မာကဲ့သို့ဆိုပါ၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုချင့်စောက်သော သဒ္ဓါဝိရိယ သတိသမာधि ပညာခြောက်ရာတို့ကို။ ဩ သင်္ခေယျာ၊ အကယ်၍စွန့်ပြောင်းဆုံ၊ သမဝိသမသော၊ ညီညွတ်သည်မညီညွတ်သည်ကို၊ အဒ သသနတော၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာတည်းဟူသော ဥာဏ်ဖြင့်မမြင်သောကြောင့်၊ အန္ဓောဘဒ္ဒေါဝိယ၊ သူကန်းကဲ့သို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ၊ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကိုသာလျှင်၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ တံဟိတံ ဝေ၊ ထိုပြုအပ်သောအမှုကိုသာလျှင်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကယိရော၊ မပြုရာ၊ တံထိုအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မဆိုရာ၊ အကရော့ နဲ့၊ မပြုသောသူကို၊ ဘာသမာနံ ဘာသမာနာ၊ ဆိုကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ဣတ္ထေကော၊ ဤမျှသာပြုခြင်းငှါ စွပ်နှိုင်း၏။ ဣတိ ဤသို့၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍သိနှိုင်ကုန်၏။ ၊ရုစိရံ ဟတ္ထံ၊ ထယ်ခေါင်ရှိန်းပန်း အောင်းမဲညိုပန်းစသောအားဖြင့်မျှားသောပန်းသည်၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းသာ ရှိသည်၊ အဂန္ဓကံ၊ အနံ့မရှိသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧवံ ဘဒ္ဒ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ အကုဗ္ဗတော၊ ထိုတရားတော်ထာတိုင်း မပြုမကျင့်သောသူအား၊ အဖလာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ပိ၊ အကျိုးမရှိသည်မှ တပါး၊ အကျိုးရှိသည်ကိုဆိုဆုံ၊ ရုစိရံ ဟတ္ထံ၊ ခြေတ်လေးပန်း စကားပန်းကြာညိုပန်း၊ အစရှိသောပန်းသည်၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းရှိသည်၊ သဂန္ဓကံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧवံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဝါစာ၊ ဗုဒ္ဓကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော စကားတော်သည်၊ သုကုဗ္ဗတော၊ တုရားဟောတော်မူတိုင်းကောင်းစွာကျင့်သောသူအား၊ သဖလာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ သုဘူတောထေရော၊ သုဘူတထေရ်သည်၊ ဆုမာပဠူဂါထာ၊ ၂၂ ပါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သုဘူတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၀) ဒေဝ၊ အိုမိုရယ်းနတ်၊ ယထာ သုဂိတံ၊ သိမြဲတိုင်းသော သိမ်ချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သိတ်ကျက်၊ ဝသတိ၊ ရှာလေး၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ ဆန္နာ၊ ရိုးဆစ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုခနိဝါတာ၊ မိုးစယ်းစွတ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍ချမ်းသာသောနေရာခြင်းရှိ၏၊ တာသံ ကုဋိယံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဂူပသန္တော၊ ကိုယ်သာတို့မှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အဝဏ္ဏဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝသဟံ၊ မိုးစယ်းမျှာခြင်းကို၊ ပတ္ထယမိ၊ တောင့်တ၏။ ဒေဝ၊ အိုမိုရယ်းနတ်၊

ပဝသ၊ ရေအာရည်ကျွန်ကို ပယိုစေသော၊ ။ဒေဝ၊ အိုရိစပ်းနတ်၊ ယထာ သုဂိတ်၊ သိမြဲတိုင်းသောသိမ်ချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သိုဏ်ကျက်၊ ဝသတိ၊ ရှာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ ဆန္နာ၊ မိုးအင်ပြိုးဘာသည်ဖြစ်၍၊ သုခါနိုဝါတာ၊ မိုးစွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော နေရာခြင်းရှိ၏၊ တသတ်ကုဋိယံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝုပသန္တာ၊ ကိုယေသော တို့မှငြိမ်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အထမ္ဘုဒါနိ၊ ယဒုအာခါ၌၊ ဒေဝ ဝသန်၊ ရိုစပ်းရှာခြင်းကို၊ ပတ္ထယတိ၊ တောင့်တ၏။ ဒေဝ၊ အိုရိစပ်း နတ်၊ ပဝသ၊ ရေအာရည်ကို ရှာစေသော၊ ။ဒေဝ၊ အိုရိစပ်းနတ်၊ ယ ထာသုဂိတ်၊ သိမြဲတိုင်းသောသိမ်ချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သိုဏ်ကျက်၊ ဝသတိ၊ ရှာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်။ ဆန္နာ၊ မိုးအင်ပြိုးသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ နိုဝါတာ၊ ရိုစပ်းစွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသောနေရာခြင်းရှိ၏၊ တသတ်ကုဋိယံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝိဟရာဝေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ ရာမိ၊ ငါနေ၏၊ ။ဒေဝ၊ အိုရိစပ်းနတ်၊ ယထာသုဂိတ်၊ သိမြဲတိုင်းသော သိ မ်ချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သိုဏ်ကျက်၊ ဝသတိ၊ ရှာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိ သည်၊ ဆန္နာ၊ မိုးအင်ပြိုးသည်ဖြစ်၍၊ သုခါနုဝါတာ၊ ရိုစပ်းစွတ်ခြင်းမှကင်း သည်ဖြစ်၍ချမ်းသာသောနေရာခြင်းရှိ၏၊ တသတ်ကုဋိယံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝိတဒေါ သော၊ ကင်းသောဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ။ဒေဝ၊ အိုရိစပ်း နတ်၊ ယထာသုဂိတ်၊ သိမြဲတိုင်းသော သိမ်ချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သိုဏ်ကျက်၊ ဝသတိ၊ ရှာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ ဆန္နာ၊ မိုးအင်ပြိုးသည် ဖြစ်၍၊ သုခါနိုဝါတာ၊ ရိုစပ်းစွတ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသောနေရ ခြင်းရှိ၏၊ တသတ်ကုဋိယံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အထမ္ဘုဒါနိ၊ ယဒုအာခါ၌၊ ဒေဝ သ နံ၊ ရိုစပ်းရှာခြင်းကို၊ ပတ္ထယတိ၊ တောင်းတ၏။ ဒေဝ၊ အိုးရိစပ်းနတ်၊ ပဝသ၊ ရေအာရည်ကို ယိုစေလော့၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ ဂိရိမာနန္ဒောထေရော၊ ဂိရိမာနန္ဒ ထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓမာပဠဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဂိရိမာနန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၁) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧမေသု၊ သမထဝိပဿ နာအစရှိသောအကြောင်းမရှိသောတရားတို့တွင်၊ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား ကို၊ မယံ၊ ငါသည်၊ ပတ္ထယာနော၊ အလိုရှိ၏၊ ဥပဓ္ဓာယော၊ ဥပဓ္ဓာယ်သည်၊ ဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသောငါ့ကို၊ အနုဂ္ဂတိ၊ ဆုံးမသဖြင့်ပြီးမြောက်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတ္တာ ဗ္ဗံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရအောင်ပြုအပ်သော၊ ယံ ကိစ္စံ၊ အကြင်တာဝတ်

ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတ်နှင့်ခွာပိတ်ပြီးစေအပ်ပြီ၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့ပြီးစေအပ် သောကြောင့်သာလျှင်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ ခမ္မော၊ ထေးပါးအပြားရှိသော မဂ်တရားကို၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ သယံ၊ ဗိဒိသည်၊ ခမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်တရားမဂ်တရားကို၊ အနိတိဟော၊ ဤသို့သော ဤကဲ့သို့ထောပဟုဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းကိုမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဝိသုဒ္ဓိညာဏော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာ ကို့ဖျစင်ကြယ်သောဉာဏ်ရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓိ ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောယုံမှား ခြင်းမှကင်းပြီးသော အကျွန်ုပ်သည်၊ တဝန္တိ ကော၊ ရှင်ထုရား၊ အနိုးဠ်ဟူ၊ ဗျာက ရောမိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေသူ၊ သော ခန္ဓာအစဉ်ကိုအောက်မေ့နိုင်သောပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ ဝတ္ထုဝေတ္ထု နာညာဏ်ဖြင့်သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်ရှင်းပြီ၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ အရဟာ ဗုဒ္ဓေါ ဖိုလ်ကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓါနုံ၊ အဆုံး အမဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ သိက္ခာ၊ အဓိသီလ သိက္ခာအစရှိသည်ဟူ၏ကို၊ သုသုတာ၊ ပရိယတ္တိဗဟုသုတ ပဋိဝေဓဗဟု သုတ္တကိုဖြည့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီ၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား ၏၊ သာသနေ၊ အဆုံးဗုဒ္ဓမဂ်ဖြင့်ပြီဘိသော၊ တည်သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗေ၊ အာဇုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား၊ တို့သည်၊ ဝိဓာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ ဒုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘာနှင့်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ အရိယဝတာ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော သိလအစရှိသော အလေ့အ ကျင့်ကိုဆောက်တည်စေသဖြင့်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ ပေ၏၊ အနုကမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိ၊ ခြွင်း ခြောက်တော်မူပေ၏၊ ဘုရာကံ၊ အရှင်ဘုရားဘို့၏၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမ သည်၊ အမောဃော၊ အချည်းနှီးမရှိ၊ တုယ္ဟံ၊ သင်၏၊ အဇ္ဇေ၊ အနိုးဠ်၊ ဝါသိ ဝသတာယ၊ နေသဖြင့်၊ သိက္ခိတော၊ ကျင့်အပ်သော အဓိသီလ သိက္ခာရှိ သည်၊ အဒ္ဓါ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဖွတိ၊ ဤသို့၊ သုမနောထေရော၊ သုမနထေရ် သည်၊ ဓမ္မပဒ ဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊

သုမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၂၀၂) ဟိယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ပတောဒံ၊ အဆုံးအမဟု ဆိုအပ်သော ထုတ်ဝန်းကို၊ ဥပဒံသယိ၊ ပြပေ သည်ကား၊ သာဓုကိရ၊ ကောင်းပေစွတကား၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊

ဝိရိယ်၊ဝိရိယာသည်၊ ဥပဓိဝိဝေကယာ၊ ပြတ်သောဆင်္ဂါ၁ဟု ဆိုအပ်သောပညာ ဥက္ကောင်းနှင်ထိုးပေသည်ကား၊သာဝကိခ၊ကောင်းပေစွ၊ယသ၊အကြင်အ ပါ၏၊ဝစန်၊စကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဗုဒ္ဓတ္တိယာ၊အပါ၏၊အနုသိဋ္ဌာ၊ဆုံးမ သော၊အတိုင်း၊ငါကျင့်ပြီ၊အာရဒ္ဓဝီရိယော၊အား၊ထုတ်အပ်သော၊လုံ့လ၊ရှိသည် ဖြစ်၍၊ပဟိတတ္တော၊ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့တဲနှိမ့်ခန့်သို့ ရောက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥတ္တမံ၊ပြတ်သော၊သမ္ဗောဓိ၊အရဟတ္တမဂ်ထိ၊ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊အ၊ဟာ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးပြီး၊သော၊ ဒက္ခိဏေ ယျော၊ပြတ်သော၊အလှူကိုခံထိုက်သော၊ဂုဏ်ရှိ၊ထ၊သည်၊အမှီ၊ဖြစ်ပြီ၊တေ၊ဗ္ဗော ဝိဇ္ဇာ၊သုံး၊ပါး၊နှင့်ပြည့်စုံ၊သည်၊အမတဒ္ဒ၊သော၊နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုသော အား၊ဖြင့်ဖြင်ပြီး၊သည်၊အမှီ၊ဖြစ်ပြီ၊နရ၊ဗိ၊နော၊မာရ၏နတ်မင်း၊သည်၊သေနံ၊ ကိ လေသာ တည်း၊ဟူ၊သော မာရ်စစ်သည်ကို၊ ဖိ၊တွေ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရား တည်း၊ဟူ၊သောစစ်သည်ဖြင့်အောင်၍၊ အနာသ၊ဝေါ၊ ကင်းပြီး၊သော အာသ ဝေါရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊ဗိ၊ဟ၊ရာ၊မိ၊ချမ်း၊သာ၊စွာ၊နေ၊ရ၏၊အ၊ဗ္ဗ၊ဗ္ဗ၊ အ၊ဗ္ဗ၊ဗ္ဗ၊သန္ဓာန်၌ ထည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊စ၊ဗဟိဒ္ဓသန္ဓာန်၌ထည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ယောအာ သ၀ေါ၊အကြင်အာသ၀ေါတရား၊တို့ကို၊ ဝိ၍ဖျိ်သ၊အရိယမဂ်ကိုရသည်မှ ရှေး၌ထိုး၊ပစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊အလုံး၊စုံ၊ကုန်သော၊ အ၊သေသာ၊ အကြွင်း၊မ၌ သော၊ကိလေ သာတို့ကို၊ ဥ၌ဆိုန္ဓာ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ဟု၊ တ ဘာန်၊နစ္စဥ္ပဓ္ဓ၊ရေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည် တဘာန်မဖြစ်ကုန်ထတ်တ့ဲ၊ ဘဂိန် ၊ နမ၊ဗိ၊သာ၊ရဒါ၊ကင်း၊သော၌ရှိ၊ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗောမတ္ထဲ၊ ထိုအကြောင်း ကို၊မမ၊ငါ့အား၊အ၊ဘာ၊သ၊ထိ၊ဆုံး၊မ၊ပေ၏၊မ၊ယိ၊ဗိ၊သင်၏သား၊ဖြစ်သော၊ငါ၌ ဃည်း၊ အ၊ဝိ၊ဘာ၊ခ္ခ၊ခ၊အ၊ဆွေ၊ခင်ပွန်း၊မ၌ယောင်တကား၊ တော၊သင်အ၊ဝိ၏၊ သ၊ဗ္ဗာ၊ခ၊ခ၊သ၊ဗ္ဗာ၊ခ်ိ၌၊ဝ၊ခ၊တော၊အ၊ဝိ၊ဗ္ဗာ၊အ၊စ၊ရှိ၊သော၊တော၊ဆုတ်သည်၊ ခ၊ဝိ၊ဗ္ဗ တိ၊ခ၊ခ္ခ၊မ၌ယောင်တကား၊မေ၊မ၊ယာ၊ငါ၊သည်၊ခ၊ကွ်ံ၊သ်သ၊ရာ၀ခ္ခ်ိ၊ဆင်း၊ရဲ၊ကို၊ ဝ၊ရိ၊ယ၊ခ္ခ်ိ၊ကတ်၊အ၊ဆုံး၏အ၊ဖြစ်ဖြင့်ပြု၊အ၀်ပြီ၊ အ၊ယ်သ၊ရ၊သ၊ယော၊ ဤ၊အ၊ဗ္ဗ ဘော၊သည်၊အ၊ခ္ခ်ိ၊မော၊အ၊ဆုံး၊ဖြစ်သော အ၊ဗ္ဗ၊ဘော၊တည်း။ ဗ၊တ်မ၊ရ၊ဆ၊သ် သ၊ရော၊ပ၊ဒ်ိ၊သ၊ခ္ခ၊ခ၊ခြင်း၊သ၊ခြင်း၊အ၊ကြောင်း၊ရှိ၊သော၊အ၊ား၊ဖြင့် ကျင်လည် ခြင်း၊ရှိ၊သော၊ပုဒ္ဓ၊ဗ္ဗ၊ဝေါ၊ တ၊ဘ၊ခ်ိ၊ဘ၀သ၊စ်ခ်ိ၌ဖြစ်ခြင်း၊သည်၊ ဒ၊ါ၊ခ်ိ၊ခ္ခ၊ဒ၊ါ၊ခ်ိ၊ ယ၊ရ အ၊ခ၊ါ၌၊ ခ၊ဗ္ဗ်ိ၊ မ၊ရ်ိ၊ပြီ၊ ခ္ခ၊တ်ိ၊ ဤ၊သို့၊ ဝ၊ဗ္ဗော၊ယ၊ရော၊ ဝ၊ဗ္ဗ၊ထ၊ရ်ိ၊သည်၊ ခ္ခ၊မ၊ ပ၊ဗ္ဗ၊ဂ၊ါ၊ထ၊ာ၊ ဤ၊ငါ၊း၊ဂ၊ါ၊ထ၊ာ၊တို့ကို၊အ၊ဘာ၊သ၊ခ်ိ၊ဆ၊ိ၊ပြီ၊ ။

ဝ၊ဗ္ဗ၊ထ၊ရ၊ဂ၊ါ၊ထ၊ာ၊အ၊ခ၊ါ၊ပြီ၊း၏၊

(၂၀၃) ဗ၊ဒ္ဓ၊ါ၊သ၊ဗ္ဗ၊ညူ၊မြတ်စွာ၊ဘု၊ရား၊သည်၊ မေ၊ငါ၏၊ အ၊ဗ္ဗ၊ာ၊ယ၊ဝ၊တ၊ အ၊ကျိုး၊စီ၊းပွါ၊းအ၊လို့ဌ၊ါ၊သ၊ာ၊ယ်ျ၊ နှ၊ဒီ၊ နေ၊ရ၊ဗ္ဗ၊ရ်ံ၊ ရ၊ေ၊ဗ္ဗ၊ရ၊ာ၊အ၊မ၊ည်ရှိ၊သော၊မြစ်ခ၊ား

ဌိ၊အဂါဓံသဝဏ္ဏ၊ဌာ၏အစ်ကိုဖြစ်သော ဥရုဝေလကဿပ၊သမ္ဗိုဝ်းသို့ ကပ်
ဝေါဒါမူထား၏၊ယဉ်ယဉ်ဘဝမှာသမ္ဘုဏ္ဍ ၊ အကြင်ဖြတ်စွဲယုရား၏၊ခွဲ၊သစ္စာ
လေးပါးနှင့်ပဋ္ဌာန်း ယာဘရားကို၊ သုတ္တာနှ၊သောဘာဒ္ဒ၊ရကိုအစဉ်ဖို့သဖြင့်
မှတ်ရသောကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘိက္ခာဒိမ္ပ်ံ၊ယစ်ပူဇော်ခြင်းစသည်ဖြင့်ကို
ထေ သာမဏေ၊ကြယ်၏ဟုစသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သောမှားသောအယူကို၊ဝိဝဋ္ဋ
ယိ ပဇေဟိ ၊စွန့်ရပြီ၊ဥစ္ဆာဝေ၊ထင်ရှားသည်မထင်ရှားသည်ဖြစ်ကုန်သော၊
ယညေ၊သစ်ပူဇော်ခြင်းဟူကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ယဇိ ၊ပူဇော်ပြီ၊သော၊ဤယစ်
ပူဇော်သောအမှုအရာဖီးကိုလုပ်ကျွေးသောအကျင့်သည်၊သုဒ္ဓိတိမညေ၊
သံ သရာ၏စင်ကြယ်ခြင်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြင့်၍ အဂ္ဂိဟုတ္တံ ၊ဖီးအားလုပ်
ကျွေးခြင်းကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဇုဟိ ၊ပူဇော်လုပ်ကျွေးပြီ၊ပုထုဇ္ဇနော၊ပုထုဇဉ်
သည်၊အဋ္ဌိ ဘူတော၊ပဗ္ဗတမျက်စိမှန်ကြီးသဖြင့်မောဟဟူသော အဓိက်တိုက်
ဖြင့်အလွန်ရိုက်စွတ်ကား၊ဒိဋ္ဌိဂတနုပဏ္ဍေ၊ တောဆုပ်တောင်ချုံစသည်
နှင့်တူသောမိစ္ဆာအယူဟူသော၊တောဆုပ်သို့ပြေးဝင်ဟတ်စွတ်ကား၊ပရာ
မာသေနဲ့ တရား၏သဘောကိုလွန်၍ငါဆိုသောစကားသာသျှင်မှန်၏သူတ
ပါး၊စကား၊အချည်းနှီးသာတကား၊ဟုမှားသော နှုတ်ကိုသွင်းခြင်းဖြင့်၊ မောဟိ
တော၊တွေ့ဝေသောအဖြစ်သို့ ရောက်စွတ်ကား၊ အသုဒ္ဓိ ၊မစင်ကြယ်သော
အကြောင်းကို၊သံသုဒ္ဓိ ၊ စင်ကြယ်သောအကြောင်းဟူ၍၊ မည်၊အောက်
မေ့တတ်၏၊အဋ္ဌိဘူတော၊အဝိဇ္ဇာဖြင့်အလွန်ရိုက်စွဲသောအဖြစ်ကို၊ အဝိဇ္ဇ
သု၊လုံ့သအားထုတ်သဖြင့်ရှုမပ်စွတ်ကား၊ မေမယာ၊ငါသည်၊ ဘိ ဋ္ဌာဒိဒ္ဓိ
မှားသောအယူကို၊ပဟိနာ၊မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
ဘဝါ၊ကာမစသောဘဝကို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ အရိယမဂ် ဝေးသန့်ထျောက်ဖြင့်
အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဒဂ္ဂိကောယျဂ္ဂိ ၊ နှတ်နှင့်တကွသောလူ၏
ဖြတ်သောမီးလျှံကိုခံထိုက်သော မကောင်းမှုကဲ့ ထောင်တတ်သောဘုရား
တည်းဟူသောဖီးကို၊ ရဟာမိ၊ပူဇော်၏၊ တထာဂတံ ၊ ထာခြင်းကောင်း
သောဘုရားဖြတ်စွာကဲ့၊ နမဿာမိ၊အရိုအသေရှိခိုး၏၊ မေမယာ၊ငါသည်၊
ဘေ့ဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊မောဟာ၊မောဟတို့ကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်
ပြီ၊ဘဝတဏှာ၊ သာသတဥ္စေ့ဒဒိဒ္ဓိနှင့်ယှဉ်၍ ဘဝသုံးပါးကို တင်တတ်
သောတဏှာကို၊ပဒါလိတာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ဇာတိသံ
သာရာ၊ ပဒိ သန္တေ နေခြင်း အရင်းရှိသော သံသရာဝဋ်သည်၊ ဝိဝိတောဝ
ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ ဘုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တာဘန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း

သည်၊ နှင့်ထို၊မဂ္ဂိပြီ၊ ဓာတ်၊ ဤသို့၊ နဒီကဿပေါ်ထေရော၊ နဒီကဿပထေရ်
သည်၊ဓာတုမာပဋ္ဌဂါထာ၊ ဤပါးဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

နဒီကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၂၀၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊အဟု၊ ငါသည်၊ပါတောနဲ့နက်နေထွက်
အခါ၌လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိုဆိုက်ပွန်းတည့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ သာယံ
ညချမ်းသောအခါ၌သည်းကောင်း၊ဓာတ်၊ ဤသို့၊ဒီဝသဿ၊နေ့ဆယ်တို့၏၊တိုးဖွ
ဏ္ဍာ၊သုံးကြိမ်၊ဥဒကံ၊ရေသို့၊သြတရိ၊သက်ပြီ၊သြတရနေ့ကျော်၊သက်သေ
သည်း၊သောအဟု၊ထို၊ငါသည်၊ဂယာယ၊ လူအပေါင်းတို့သည်အကုသိုလ်တ
ကိုမျှောရာဟုသမုတ်အပ်သောဂယာမည်သောဆိပ်၌၊ဂယာဖဂ္ဂုယာ၊ဖဂ္ဂုအ
မည်ရှိသောတပေါင်းလေးဦးတို့ရာဘဂ္ဂနိုနဲ့ကွေတ်၌၊ အနုသိုဝန္တရုံ၊နှစ်ထောင်း
နှစ်ထိုင်း၊အနုယုတ္တာ၊ရေသို့သက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊အပေါတိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ။
မယာ၊ငါသည်၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးဦး၊အညာသုဇာတိသု၊ ဤဘဝမှတပါး၊သောဘဝ
တို့၌၊ယခင်မဲ့၊ အကြင်မကောင်းမှုကံကို၊ ပဂတံ၊ဆည်းဘူးအပ်၏၊ ပါပံ၊
ယုတ်မာသော၊တံကမ်း၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ဒါနဲ့ဓာဒါနိ၊ယဇုအခါ၌ဟူ၏၊
ဤဂယာမည်သောဆိပ်၌၊ပဝါဟေတိ၊ ဥတ္တရာဘဂ္ဂနဲ့ကွေတ်၌ ရေသို့သက်
သဖြင့်ဆေးသွေ့ပါ၏၊ ဝုဂ္ဂေ၊ဘုရားသခင် အဆုံးအမသို့ ကပ်သည်ဖြစ်ရှေးဦ
ဝေဒိမို့၊ ဤသို့ပေါက်ပြန်သော အယူရှိသည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ ။ဓမ္မတ္ထသတိ
တ်ပဓံ၊အကြောင်းအကျိုးနှင့် တကွဖြစ်သော အစအဆုံးအားဖြင့်
ဖြစ်သောတရားအရှုနှင့်စပ်သော၊သုဘာသိတ်၊ စင်စစ်ဝန့်မှတွေးကြောက်
ခြင်းကိုပြု၍ ကောင်းစွာသောအပ်သော၊ ဝါစ်၊ဖြတ်စွာသုရားစကားတော်
ကို၊သုတ္တာ၊ သောဘနွါရကိုအစဉ်ဖြိုးသဖြင့် မှတ်ရှုဆောင်ရသောကြောင့်
တသိ၊ထိုဖြတ်စွာသုရားသည်ပြုအပ်သော ပရမတ္ထသဘောဖြင့် မှန်သော
ယဝ်ထာဝကံ၊လျှော်စွာ ဖြစ်စေအပ်သောအကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုထင်ရှားပြ
တတ်သော၊အတ္ထံ၊ ဒုက္ခသစ္စာစသည်၏ အနက်ကို၊ ယောနိသော၊အသင့်
အားဖြင့်၊ပဠုဝေဂ္ဂါသံ၊ပရိညေယျစသော အဖြစ်ဖြင့်ဆင်ခြင်အံ့၊ ။နိန္နာ
တသဗ္ဗပါပေါ၊ ဤသို့ထိုးထွင်း၍ထိအပ်သောသစ္စာဟူသော အနက်ရှိသော
ကြောင့် အရိယမဂ်ဟူသော ရေစင်ဖြင့် ဆေးအပ်သော အလုံးစုံသော မ
ကောင်းမှုရှိသည်။အမှု၊ဖြစ်၏၊တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နိမ္မလော
ရာဂစသော အညစ်အကြေး မရှိသည်၊ အမှု၊ ဖြစ်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့
ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ပရေဝေ၊ နောက်
ဖို့၊သုစိ၊သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်၊အမှု၊ဖြစ်၏၊ သုဒ္ဓသော၊ရာဂစသောအလုံးစုံ

သောကိုယေသော အညစ်အကြေးမှ စင်ကြယ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏သုဒ္ဓေါ၊ ပဠာညီးအမွေခံနှင့် မရောသေးအားဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ ဒါယာဒေါ၊ လောကုတ္တရာတရား၏ အမွေခံ သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသော၊ သဗ္ဗညုဘုရားနှင်၏၊ သြဝေသော၊ ဒေသနာ၊ ဥာဏ်၏ ဖြစ်ရာဟာဒယာဝတ္ထုမှ ဖြစ်သောတရားဒေ သနာသံကြာင့်အရိယာမဂ္ဂင်အဖြစ် ဖဲ့ဖြစ်သောရင်တော်ဆန့်ဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏော၊ သားတော် သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ။ အဋ္ဌကထာ၊ အင် ၂ နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောတာ၊ မဂ်ဟူသောအယဉ်ကို၊ သြဝယ္ယ သက်၍၊ သဗ္ဗပါပ၊ အလုံးရုံအကြွင်းမရှိသော မကောင်းမှုကို၊ ပဝါဟယိ ၊ ဆေးလျော်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိုးသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဇ္ဈဂမိ ၊ ရပြီ၊ ဗုဒ္ဓသော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော မဂ်ဟူသောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတာကရဏီယံ၊ ပြီးစီးပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ဤသို့၊ ဂယာကသပေါ၊ ဂယာကသပ အမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမမပဠဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဂယာကသပထေရ ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၅) ဝါတ်ရောဂါဘိနိတော၊ ထေနာဖြင့်ဒုဿီပစက် အစ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာနနေဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဒိဟာရိပိဟာရဏ္ဍော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ပဝိဋ္ဌဂေါစရေ၊ ရွာ၌သောပဠာညီးရှိသော၊ လူခေလူခဲ့ရာနေ၊ ကြမ်းသော အကျင့်ရှိသောအရှင်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တို့၊ သင်သည်၊ ကထံ၊ အဘာယိတ္ထ၊ ကရိသတိ ဝိပါဒိ သတိ၊ နေသတ္ထံ.နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟိန့်တော်မူ၏၊ ။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ဝဏ္ဏလိ ထေရ်သည်၊ ဝိဝုဏေန၊ ပြန့်ပြောသော၊ ဝိတိသုခေန၊ ဥဒ္ဓေ ဂါ ဝိတိ ဗဟုဏာ ဝိတိနှင့်ယှဉ်သောသုခဖြင့်၊ သမုဿယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗဟုမာနော၊ နှံ့သည်ဖြစ်၍၊ လူခဲ့ခြင်း၊ ကြမ်းသောဆွမ်းပဠညီး၌သည်း၊ ဆာတိသမ္ဘော ဇော၊ သည်းခံထက်၊ ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိဟာရိ သာမိ၊ ဗျာနှ်ချမ်းသာဝိဝေကသုခနာချမ်းသာဖြင့် ၊ နေပါအုံ့၊ ။ သတိပဋ္ဌာနေ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သောကာယာနုပဿနာစသော ထေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝေ ဇော၊ ပွါးစေထက်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ မဂ်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော သဒ္ဓါစသောငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကိုထည်း ကောင်း၊ ဗလာနိစ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သောသဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောဗိုလ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင် ၇ နိစ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သော သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဘာဝေ ဇော၊ ပွါးစေထက်၊ ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိဟာရိ သာမိ၊ ဗလ သုခနိဗ္ဗာနသုခဖြင့်နေပါအုံ့၊ ။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ ထေးပါ၊

အပြားရှိသော သမဝဏ္ဍာန်အစွမ်းဖြင့် ခြိုးခြောက်အစ်သော ထို့သရိုကုန်ထ သော၊ပဟိတဇော်၊နိဗ္ဗာန်သို့စေတွေတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ နိုင်ခ်ိ၊အာ ခါခစ်သိပ်၊ဒဠ္ဍပရက္ကမေ၊မထေ့ဘုသောထို့သရိုကုန်သော၊ သမ္ဘေ၊ကိုယ် ၏ညီညွှတ်ခြင်းကို ပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့် အညီအညွှတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ သဟိတေ၊အယူသိုလတူသောအားဖြင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော သိတင်းသုံး တော်ဘိုက်ကို၊ဒိသွာ၊ရှု၍၊ကာနနေ၊တောကြီးခွ၊ ဝိဟာရိသာသီ၊နေပါအုံ၊အဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက် ပြတ်တော်မူထသော၊ ဒန္တံ၊ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမဟော်မူတတ်ထသော၊ သမာဟိတံ၊ အတုမရှိသောသမာဓိဖြင့် တည် ကြည်တော်မူထသော၊သမ္ဘုဇ္ဈံ၊ပြတ်စွာသုရားကို၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ညဉ့်ဆယ့်ပတ်လုံး၊ အတန်ဖြတ်တော၊ မယူင်းမရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုသယရဇ္ဇာ၊ ဖွတ်ပိသောဘဝ၀ါ အရဟံ အစစ်ရှိုးသာနည်းဖြင့် ဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့လျက်၊ ကာနနေ၊ တောကြီးခွ၊ ဝိဟာရိသာသီ၊နေပါအုံ၊ ဖွဂ်၊ဤသို့၊ ဝဏ္ဏလိုးထရော၊ဝဏ္ဏလို ထေရ်သည်၊ ဖွမာပဠိဂါထာ၊ဤငါးဂါထာတို့ကို၊အာသာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဝဏ္ဏလိုးထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၆) စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ အာဏာနွေ့ရေ၊တံတိုင်းဖြင့် ဖွဲ့အစ်သောထံခါးရှိ သောမြို့ခွ၊ ဘဏ္ဍိနံ ဘဏ္ဍီ၊ဆင်ကို၊နိုဝါရေတိဖွဝ၊သွားခြင်းကုံ့ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တော၊သင်စိတ်ကို၊ဩသဇ္ဇေသောဝိနိုဝါရိသောမိ၊ဖြစ်အံ့၊ကာမစာလံ၊ကာ မဂုဏ်၏ကွန်ယက်သဘောယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊သရိရေ၊ကိုယ်ခွဲဖြစ်သော ရူပ ဟုဆိုအပ်သော၊ တံ၊သင်ကို၊ ပါပေ၊မကောင်းမှုကို၊ နုနိယောဓိသံ၊ ငါမ ဟတ္ထဝိုစေအုံ၊ ။တွံ၊သင်စိတ်ယုတ်သည်၊ဓွါရေ၀ိ၀ရံ၊တံခါးဖွင့်ခြင်းကို၊အလ ဘာ၊ရှာ၊မရ၊သော၊ ဂ၊ဟော၀ဂ၊ဟောဖွ၀၊ ဆင်ကဲ့သို့ ဩသဇ္ဇေ၊ပညာဟူ သောချုန်းကောင်းဖြင့် ဖြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂ္ဂ၊ဆိုသိ၊ယဉ်ရုအခါ၌ အလိုရှိ တိုင်းမသွားရလတ္တံ့။စိတ္တ၊ဂ၊လိ၊စိတ်ဟု ဆိုအပ်သောသူယုတ်၊ပုနပ္ပုနံ၊ အ ဘန်တလဲလဲ၊ပသဏ္ဌ၊အသာသပ၊သာသအစွမ်းဖြင့် ရွှေ့သောအားဖြင့်၊ ပါပရ၊တော၊မကောင်းမှုဖြင့်ပြေ့ပြော်ယျက်ပုဇ္ဇေ၊ပိယ၊ဝှေ့ခွ်ကဲ့သို့၊နစ်ဝရိသ တိ၊ယ၊ရှ၊အခါ၊မသွား၊ရ၊လတ္တံ့။ ။အ၊ဒန္တံ၊မယဉ်မကျေ့ကောင်းမြေ့ပြေ့ပြ ပြင်ခြင်းသ ဖြင့်မ သင်အပ်သော်ထ၊သော၊နုဝ၀ဟံ၊ တော၊တောင်ထွ၊ပ်ပ်ယ၊ဂုံ၊စန်ကုန်ပ ဖပ်ခ်ခ်ခ

ရိုက်မှုမြစ်သောအားဖြင့်နစ်စေအုံ့၊ ပဝေရော၊ဖြတ်သော၊ ဝရဟာယဒမကုသ
သော၊ ဖြင်းကိုဆုံးမသော သူတို့ထက်ဖြတ်သော ဆုံးမခြင်းခံထိမ္မာသော၊
သာရေထိ၊ခုထား၊ထိန်းသည်၊ အာစရိယ်၊အာစာရနည်ဖြင်းကို၊ဒမေတိ၊ဗုဒ္ဓ၊အ
ကြမ်းအနုဖြင့်ဆုံးမသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊တဲ့၊ သင်စိတ်ယုတ်ကို၊
ပဠူသုဗဟေသု၊ငါးပါးသောဖိုဝ်ထိတို့ခံ၊ပတိဋ္ဌိတော၊တည်စေသည်ဖြစ်၍၊ဒမ
ယိသံ၊မသဒ္ဓါခြင်းစသည်မှုမြစ်သောအားဖြင့်သင့်ကိုဆုံးမကြ၏ ၊တဲ့၊
သင်စိတ်ယုတ်ကို၊ သကိယာ၊သတိဟူသောကြိုးဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသံ၊ကမ္ဘာန်း
ဟူသောတိုင်ခံ၍ချည်ထား၏ ၊ ဝိဝိဓဝရဝရနိဂ္ဂဟိတော၊ ထုံ့လအား၊ထုတ်ခြင်း
တည်းဟူသောဝန်ကိုချသော၊တော၊သင်စိတ်ယုတ်ကို၊ ပယုဇ္ဇော၊ကမ္ဘာန်း
ခံ့အား၊ထုတ်စေသည်ဖြစ်၍၊ဒမယိသာမိ၊ကိုယ်သာတည်းဟူသောအညစ်
အား၊ကြေးသို့သွားခြင်းမှဆုံးမ၏ ၊ စိတ္တ၊ဒဠှိစိတ်ယုတ်၊ ဗွာတော၊ဤကသိုဏ်း
ဟူသောအာရုံမှ၊ ခုရံ၊အဝေးဖြစ်သောအပေါ်ရောက်သို့၊ နဂမိသေ၊သင်မ
သွားရုံတို့၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ဝိဒိတသေနော၊ ဝိဒိတသေနအာမည်ရှိသော၊ထေ
ရော၊ မထေရဲသည်၊ ဗွာမာပဠဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
ဆိုပြီ၊ ။ဝိဒိတသေနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၀၇) ဥပါ၎ရှေ့စိတ္တော၊ သူတပါးတို့အား ချုတ်ချယ်လိုသောစိတ်ရှိ
သော၊ဒုဗ္ဗေဓော၊ပညာမဲ့သော၊ဝုဋ္ဌိုတ်သည်၊ဖိနသာသနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားပရိ
ယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏာတိ၊သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု၏၊သော
ဝုဋ္ဌဟော၊ထိုဝုဋ္ဌိုတ်သည်၊ နဘာ၊ကောင်းကင်မှ၊ ပထဝိ၊မြေသည်၊အာရ
ကာယထာ၊ဝေးသကဲ့သို့၊သဒ္ဓမ္မာ၊ ပဒိုပတ္တိသဒ္ဓမ္မာ၊အာရကာ၊ ဝေးသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ။ဥပါ၎ရှေ့စိတ္တော၊ သူတပါးတို့အား အပြစ်တင်လိုသော
စိတ်ရှိသော၊ဒုဗ္ဗေဓော၊ပညာမဲ့သော၊ဝုဋ္ဌိုတ်သည်၊ ဖိနသာသနံ၊ဖြတ်စွာဘု
ရားပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊သုဏာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု
၏၊သောဝုဋ္ဌဟော၊ထိုဝုဋ္ဌိုတ်သည်၊ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌၊စန္ဒိမာ၊လ
သည်၊ ပရိဟာယတိ၊ဗုဒ္ဓ၊အရောင်အဝေါမှတနေ့တခြားယုတ်သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓ
မ္မာ၊ကိုးပါးအပြား၊ရှိသောလောကုတ္တရာတရား၊ရှေ့အတို့၌ဖြစ်သောသဒ္ဓါသိ
ထစသောသူတော်ကောင်းတရားမှ၊ဟာယတိ၊ယုတ်၏၊ ။ဥပါ၎ရှေ့စိတ္တော၊
သူတပါးတို့အားအပြစ်တင်လိုသော စိတ်ရှိသော၊ ဒုဗ္ဗေဓော၊ပညာမဲ့သော
ဝုဋ္ဌိုတ်သည်၊ ဖိနသာသနံ၊ဖြတ်စွာဘုရား ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊သု
ဏာတိ၊သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု၏၊ သောဝုဋ္ဌဟော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုတ်သည်၊
အပ္ပောဒကော၊ရေမှကင်းသောအရပ်မှ၊မဇ္ဈော၊ငါးသည်၊ သုသုတိ၊ယထာ၊

ခြောက်ကတ်ရှိသော်ကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ သဒ္ဓမ္မာ၊သူတော်ကောင်း တရား၊မှ၊ပရိသုဿတိ၊ ကိုယ်စိတ်တို့ကိုနှိပ်စက်စေတတ်သောပီတိပါ၊မော ဟအစရှိသော ကုသိုလ်မမှန်ခြောက်၏၊ ။ဥပါ၊ရှုစိတ္တော၊သုတပါး၊တို့ အား၊အပြစ်တင်လိုသောစိတ်ရှိသော၊ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဖိနှိပ်သောသူ၊ခြောက်စွဲသောရဟန်းပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊သုဏာတိ၊ သင်ခြင်း နာခြင်းစသည်ကိုပြု၏၊ သောပုဂ္ဂိုလ်ထား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခေတ္တော၊ယယ်ဌ၊ ဖိဇ်၊ဟျိုးအာဝ်သောမျိုးစေ့သည်၊ပုတိကံ၊ပုဂ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊နဝိ ရူဟတိ၊ယထာ၊ အပင်အရွက်အသီးစသည်ဖြင့်မပွါး၊မစည်မပင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ သဒ္ဓမ္မော၊ ပရိယတ္တိဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတရား ၌၊နဝိရူဟတိ၊ သမ္ဘဝပိယသာနာဘာဝနာမဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ် သောပွါးစီးခြင်းသို့မရောက်၊ ။ယောစ၊ အကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊တု ဠေနမိတ္တေန၊ ဝမ်းခြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဖိနှိပ်သောရဟန်း၊ ခြောက်စွဲသော ပုဂ္ဂိုလ်ထား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဒ္ဓေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊အာသဝေ၊အာ သဝေါဟုခေါ်ကြကုန်၏ ခေပေတ္တာ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အစွမ်းဖြင့်ကုန်စေ၍၊ အကုသိုလ်တရား၊ဖိုလ်ကို၊ သန္ဓိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ပရေဝံသန္တိ ၊ ခြောက်သောပြိပ်သက်သောနှစ်ဖွယ်နှင့်သို့၊အစ္ဆရိယ၊ရောက်၍၊ အာနာသဝေါ၊အာ သဝေါဟုခေါ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ အနုပါဒိ သသနိဗ္ဗာန် ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဗျိသို့၊ ယာသဒ္ဓေ၊ထေရော၊ ယာသဒ္ဓ၊ထေရ် သည်၊ဗုဒ္ဓမာပဠဂါထာ၌ငါးဂါထာတို့ကို၊အထောသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ယာသဒ္ဓ၊ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၈) မေမယာ၊ငါသည်၊ဥပသမ္ဘဒါစ၊ပြိုပြင်သဖြင့်ဆယ်ယောက်အ ရှိသောသံဃာကိုစည်းဝေးစေ၍ပဋ္ဌာန်းအဖြစ်ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရှေးပဝိုဏ်း၊အဟံ၊ငါ သည်၊ ဝိရဇ္ဇော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့၌လွတ် သည်၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါကင်းပြီးသည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ သောဘဂဝါ၊ထို ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊မေမယာ၊ငါသည်၊ဒိဋ္ဌော၊ အဝဇ္ဇိ တိုင်းမှသာဝဇ္ဇ ဆိုပြည့် သို့သွား၍မမြင်ဘူး၊သေးသော ဘုရား၊ကိုမူ၊မြင်ရပြီ၊ ဝိဟာရေ၊ဖြတ်စွာဘု ရား၊ဇနကုဒိတ်ကိုက်တော်ခွဲ၌သည်း၊သဟ၊အတူဘာဂ္ဂ၊အဝသိ ၊နေရပြီ၊ဘဂဝါ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဗဟုဒေဝရတ္တိ ၊များစွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ဒေ ဝေါ ကာသေ၊ လွင်တီး၊ကောင်ခွဲ၊ ဝိတိနာမယိ၊လွန်စေပြီ၊ ဝိဟာရကုသလော၊ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအာနဉ္ဇ အရိယဝိဟာရတို့ခွဲ လိမ္မာတော်မူသော။ သဗ္ဗော၊ဖြတ်စွာဘု

ရားသည်၊ ဝိဟာရ၊နေခြင်းစကြိုသွားခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း ကိုဖျောက်ဆီ့သောဌာ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်သို့၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ပါဒိသိ၊ဝင် တော်မူပြီ၊သင်္ဃာနှင့်၊ လေးထပ်သောဒုကူရဉ်ကို၊ သင်္ကန်ရိတ္တာန့၊ခင်း၍၊သေ ယျံ ခြေသော့မင်း၏အိပ်ခြင်းနှင့်တူသောအိပ်ခြင်းကို၊ကပ္ပေတိ၊ပြု၏၊သိဟော ကေသရာဇာ ခြေသော့မင်းသည်၊-သေသရီဟာယံ၊ ကျောက်အတိုဖြစ်သော တောင်၏လိုဏ်ဂုဟာ၌၊ပဟိနာဘယဘောရဝေါ၊ ပယ်ဆင်ပြီးသောကြောက်ခြင်း ဘေးခုနှစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေယျံ၊ထက္ခာနံပါးခြေတဆုဖြင့်ခြေထက်ကိုဖုံးတွယ်း ၍အိပ်ခြင်းကို၊ကပ္ပေတိ၊ဆုဝ၊ပြုသကဲ့သို့၊ပဟိနာဘယဘောရဝေါ၊စိတ်၏ထိတ် လန့်ခြင်းကျက်သိ၊ ပွေးညှင်းထခြင်းကိုယ်၏ တုန်တွတ်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအာနွယ်ဖြစ် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျံ၊ ထက္ခာနံတောင်းဖြင့်လည်း သျောင်းစက်တော်မူခြင်းကို၊ကပ္ပေသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ တတော၊ထိုလက္ခာနံ တောင်းဖြင့်ထံ့ည်းလျောင်းစက်တော်မူသည်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထတော်မူ၍၊ဘိက္ခု ရဟန်း၊ဘာသိတော၊ ငါဘုရားဟောတော်မူတို့ပ.သော၊ ဝမ္ဘော၊အဋ္ဌင်္ဂိယ သုတ်တရားကို၊ဟိုဘာဝဟု၊ ငါဘုရားအားထင်ရှားဖြစ်စေသော၊ဓုတ်၊ဤသို့ အနေဖြင့်သိတော၊ဟုရားရှင်သည်တို့ကိုတွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ကထျာဏဝါဏ ဝုဏော၊ကောင်းသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောစကား၊ဆစဉ်ရှိသော၊သမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ သော ထော၊သောဘုရားကိုဦးကန်တော့ထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသား၊ဘုရားမြတ်၏၊သမ္ဘုဝါ မျက်မှောက်တော်၌၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဆယ်ခြောက်ပါးသောအဋ္ဌကဝဂ္ဂိယသုတ်ဟု ဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတရားကို၊ အဘာဝိ၊ဆိုပြီ၊ ပဠကဋ္ဌေ၊ငါးပါး သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊သုံးပါးအပြားရှိသောပရိညာ တို့ဖြင့်ပိုင်းခြားသိပြီး၍၊ အမ္ဗသ၊နှစ်ဖွာနှစ်ခု၏ခရီးဖြစ်သောရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသောမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝယိတ္ဝာန၊ ပွါးစေပြီး၍၊ ပရေဝ်သန္တိ ်၊လွန်မြတ် ငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုယ္ဟပါဝုဏိတ္ဝာ၊ရောက်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ဝေတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့ ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သောဘဂုဒိကဏ္ဏထေရော၊ သောဘဂုဒိကဏ္ဏထေရ်သည်၊ဣမာပဠဂါထာ၊ဤငါးဂါထာတို့ကို၊အဘာ သိဏ္ဍ၊ဆိုပြီ၊ ၊သောဘဂုဒိကဏ္ဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၉) ဂဠုနံ၊ဆရားတို့၏၊ ဝစနညှ၊ဆုံးမသော အလွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော စကားကိုသိသော၊ ယောကောစိ၊အမှတ်မရှိသော၊ ဓိရော၊မြဲခိုင်ညည်ကြည့်

သောပညာရှိသည်၊ဝသော်၊ဤစကားသည်ကား၊ဘာတိအစစ်ရှိသောဆင်းရဲကို လွန်၍ဖြစ်စေသောစကားဟု အလိုယှဉ်လိုက်၍ကျင့်ရာ၏၊ တမ်း၊ထိုအလေးပြု အာဝသောအရေးနှင့်၊ ပေတံ၊ချစ်ခြင်းကို၊ ဓနယောထ၊ဖြစ်စေရာ၏၊ သော၊ထိုသူ သည်၊ ဘဏ္ဍာမာနာမစ၊ဆုံးမတိုင်းကျင့်သဖြင့်ထိုသည်းကပ်ခြင်းရှိသောသူ မည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ အသက်မွေးခြင်းအ ကြောင်းကြောင့်သည်းထိုဆရာ၏ ဩဝါဒကိုမလွန်သဖြင့်ပညာရှိသောသူ မည်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဘာ၊ထိုဆရာ၏၊ဓမ္မေသု၊အရိယသစ္စာ သေးပါးတရားကိုသိခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောသောကိသောကုဋ္ဌရာဓမ္မ တို့၌ဥတ္တာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအာသိညာဉ်ခြောက်ပါးပဋိသမ္ภိဒါဥာဏ်သေးပါးသို့ ရောက်သဖြင့်သိ၍၊ဝိသေသိ၊အထူးရှိသည်ထည်းဖြစ်ရာ၏၊ယံပုဗ္ဗလံ၊အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာပဒါ၊အကျင့်၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သောအားဖြင့်အပါဒါ သုဟုရုအာဝသောအမည်ရှိကုန်သောအချမ်းအမှတ်သိတတ်ခြင်းစသောထင် ရှားသောဘေးရန်ရာဂစသောဗုံးသွမ်းသောဘေးရန်တို့သည်၊ ဥပတ္တိတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဓရာ၊ အားကြီးကုန်သည်ရှိသော်၊နက္ခတ္တ ယဇ်နှင့်၊ သည်းခံနိုင်ခဲသောဘေးရန်ဖြင့်တုန်လှုပ်စေကုန်၏၊တံ၊ထိုဘေးကို၊ပဋိသင် ယ၊ဆင်ခြင်သဖြင့်တားမြစ်၍၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ဒဠ္ဌ ဗလဝတရာ၊ အားကြီးစွာကုန်သော၊ အပဒါတိ၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ဟု၊ သည်းခံနိုင်ခဲသော ဘေးရန်၌၊ သုခန္တုဟု၊သည်းခံနိုင် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊ ထာ၊ဝါနာမ၊တည်ကြည်ခြင်းရှိ သောမြဲမြံသောလုံ့လရှိသော သူမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍိ တောစနာမ၊ကိလေသာအတို့ကုန်ခန်းနိုင်သောပညာအားနှင့်ပြည့်စုံ၊သော ကြောင့်ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာဘူတော၊ထိုသို့ သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောသူသည်ထည်း၊အသာ ၊ထိုအလေးအမြတ်ပြု အာဝသောဆရာ၏၊ဓမ္မေသု၊အရိယသစ္စာသေးပါးတို့ကိုသိခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သောသောကိ သောကုဋ္ဌရာဓမ္မတို့၌၊ ဥတ္တာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အတိညာဉ် ခြောက်ပါးပဋိသမ္ภိဒါသေးပါးသို့ရောက်သဖြင့်သိ၍၊ဝိသေသိ၊အထူးရှိသော သူမည်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊သမုဒ္ဒေါ၊ပြင်း ဖိရိတောင်ခြေရင်းဌာနဖြစ်သောမဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊ဗ္ဗိတော၊အရေပ်ရှစ်မျက် နှာမှလာသောလေတို့ဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍တည်၏၊ အနေဇော၊ ရာဂစသော မြွေမှုတည်းကင်း၏၊ ဝန္တိရေပညော၊ သိမ်မွေ့နက်နဲသော ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်စသော်အနက်ကိုထိုးတွင်း၍ သိသဖြင့်နက်နဲသောပညာနှင့်လည်း

ပြည့်စုံ၏၊နိုဝုဏ္ဏဒသမိ၊ထိပ်မှေသောအနက်ကိုထည့်ဖြင့်နှင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊အသံဟရိယောစနာမ၊ကိုယောသာဟူသောထေရီ၌တို့၏အယူ တည်းဟူသောလေတို့ဖြင့်မတ္ထပ်မရှာ:နိုင်သောသူမည်သည်လည်း၊ ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ပဏ္ဍိတောစနာမ၊အကြင်:မရှိသော ကိုယေသာအတို့ကဲ့နှိပ်နှင်: နိုင်သောပညာအား:နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ အသေ၊ထိုအလေးအမြတ် ပြုအပ်သော ဆရာ၏၊ဓမ္မေသု၊အရိယာသစ္စာလေးပါ:တရား:ကိုသိခြင်း:၏အကြောင်:ဖြစ် သောလောကီ လောကုတ္တရာ ဓမ္မတို့၌၊ ဥတ္တာစ၊ ဝိဇ္ဇာသုံ:ပါ: အတိညာဉ် ခြောက်ပါ:ပဋိသမ္ဘိဒါလေး:ပါ:သို့ ရောက်သဖြင့်သိ၍လည်း၊ ဝိသေသိ၊အ ထူ:ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ဗဟုသုတော၊ပရိယတ္တိဓမ္မ၌မျှား:သော အကြား:အမြင် ရှိသည်၏စွမ်:ဖြင့်သုတ္တရေယျစသော တရား:တို့၌ မျှား:သောအကြား:အမြင် ရှိ:သောအဖြစ်သည် လည်း:ကောင်:၊ ဓမ္မဝေါစ၊ ဆိုအပ်ပြီ:သော ဓမ္မကို ဆောင်ခြင်:ဌါစွမ်:နိုင်သည်ထည့်:ကောင်:၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဓမ္မသ၊ကြား: အပ်တို့င်:သင်အပ်တို့င်:သောတရား:၏၊ အနုဓမ္မစာရိ၊ကို:ပါ:သော လော ကုတ္တရာတရား:အား:လျော်သော၌:ဆဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရုတဂ် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်: ကရား:ကို ကျင့်တတ်သည် ထည့်:၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂရုနံ၊ဆရာတို့ ကို၊နှိသောယ၊ဖြို၍၊ အနုဓမ္မစာရီ၊ထိုလောကုတ္တရာတရား:အား ထေျာ်သော အားကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာ ဒိသော၊ထိုဆရာနှင့်တူသော သဘောရှိသော၊ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ပညာရှိမည် သည်ထည့်:၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အသ၊ထိုအလေးအမြတ်ပြုအပ်သောဆရာ၏၊ ဓမ္မေသု၊အရိယာသစ္စာလေး:ပါ:တရား:ကိုသိခြင်း:၏ အကြောင်:ဖြစ်ကုန်သော လောကီ:လော:ကုတ္တရာတရား:တို့၌၊ ဥတ္တာ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ:သောနည်:ဖြင့်သိ၍၊ ဝိသေသိ၊ အထူ:ရှိ:သော သူမည်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာသိတသ၊ဘုရား:ဟောတော်မူအပ်သောပရိယတ္တိဓမ္မ၏၊ အတ္ထံ၊ဤအရာ၌သိသကိုဟော၏ ဤအရာ၌ သမာဓိကိုဟော၏ ဤအရာ၌ ပညာကိုဟော၏ဟူသောအနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊သိ၏၊ အတ္ထဗ္ဗ၊ဆိုပြီ:သော နည်:ဖြင့်ပရိယတ္တိဓမ္မ၏အနက်ကိုလည်း၊ ဥတ္တာစ၊ဤအရာ၌သိထကိုဟော ၏စီ:သောနည်:ဖြင့်သိ၍၊တထာ၊ထိုဘုရား:ဟောတို့င်:သောအခြင်:အရာဖြင့် ကရောတိ၊ကျင့်ခြင်:ကိုပြု၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထနှကာ ရော၊အနက်အထူ:ကိုသိသော၊ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ပညာရှိမည်လည်း၊ ဟော

တိ၊ဖြစ်၏၊အသ၊ထိုအထေးအမြတ်ပြုအပ်သောဆရာ၏၊ ဝမ္မေသု၊လောကီ လောကုတ္တရာဝမ္မတို့၌၊ဥတ္တော၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးစသည်သို့ရောက်သောအားဖြင့် သိ၍၊ ဝိသေသိ၊အထူးရှိသောသူမည်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကောသိ ယောထေရော၊ ကောသိယထေရ်သည်၊ ဣမာပဠဂါထာယော၊ ဤငါးပါး သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ကောသိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

တသ၊ထိုပဠကနိပါတ်၏၊ ဒုဒါနံ၊ဥဒါနိုင်းသည်ကား။ ရာဇဒဏ္ဍော၊ရာဇ ဒဏ္ဍထေရ်သည်းကောင်း၊သုဘူတော၊သုဘူတထေရ်လည်းကောင်း၊ဂိရိ မာနန္ဒသုမနော၊ဂိရိမာနန္ဒထေရ်သုမနထေရ်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇောစ၊ဝဇ္ဇ ထေရ်လည်းကောင်း။ကသဝေါထေရော၊ကသဝထေရ်လည်းကောင်း။ ဂယာကသ္သပဝဏ္ဏလိ၊ ဂယာကသ္သပဝဏ္ဏလိ၊ ဂယာကသ္သမထေရ်ဝဏ္ဏလိထေရ်လည်းကောင်း။ ဝိဇိတော၊ ဝိဇိတာထေရ်လည်းကောင်း။ ယသဒဏ္ဍော၊ ယသဒဏ္ဍောထေရ် လည်းကောင်း။ သောဏော၊ သောဏကုဋိကဏ္ဏထေရ် လည်းကောင်း။ ကောသိယသဝ္ဘယော၊ ကောသိယမည်သောထေရ်လည်းကောင်း၊ဣတိ ဣမ ပဠဂါသည်ဝှေ့ကုန်ကုန်ကုန်

သည်ဖြင့်ထောင်လွှားခြင်းသက္ခတာရှိသောမာန်သည်၊ ဝဋ္ဌိတော၊ လှည့်ပတ်အစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏာမပါတံ၊ အရှိအားသကိုးကွယ်ခြင်းကို၊ နှအာကာသိ၊ မပြု၊ မမ၊ ငါ၏၊ သက်ပွား၊ မှားသောအကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ နုရသာရသိ၊ လူနှတ်တို့ကိုယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်သော ရုထားထိန်းသတ္တယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စောဒေသိ၊ သင်ကား ရဟန္တာမဟုတ်ဘဲလျက် ရဟန္တာဟုမိမိကိုယ်ကို အောက်မေ့၏စသည်ဖြင့် ငါ့အား မှိုင်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သံဝေဂေါ၊ မဖြစ်ဖူးမြဲသော ထိတ်လန့်ခြင်းသည် သည်းကောင်း၊ အဋ္ဌုတော၊ မဖြစ်ဖူးမြဲသော၊ လောမဟံသနော၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ ၊ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဧဒိုသဘူတသော၊ ရုသေ့ဖြစ်သော မေမမ၊ ငါ့အား၊ သိမ်ငယ်ဟူသော်သကာ၏ပြည့်ရုံခြင်းသည်၊ ပရိတ္တိကာ၊ ပြိုးစေအပ်၏၊ တံ၊ ထိုသာဘ်ဟူသော်သကာပြိုးခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာအပြစ်တင်တော်မူသောအားဖြင့် ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်သော ကာထဋ္ဌ၊ နိရံကတ္တွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဇိန သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ ပုဗ္ဗေ ရှေးရသေ့ဖြစ်သောအခါ၌၊ ကာမဓာတုံ ဝုရကွတော၊ ကာမသုဂတိခုနစ်ဘုံကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောတဏှာဖြင့် ယစ်မူးတော်သောလူအပေါင်းသည် ကာမလောကကို ပြည့်စေလျက်တည်သည်ဖြစ်၍၊ ယညေန၊ ယစ်မူးတော်သောကြောင့် နှတ်ပြည့်ချမ်းသာကို ခံစားရလတ္တံ့ဟူသောအကျိုးသည်ပြီးခြင်း၌ စွပ်နှိုင်စွဟုဖြစ်သော ယစ်၏မူးတော်ခြင်းဖြင့်၊ သဏ္ဌာ၊ ဌေ၊ ပြီးသောကိစ္စရှိ၏ ဟုမှတ်သောအားဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗဇာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုသည်ရှေးဘဝကဘုရား အဆုံးအမဖြင့် ရသေ့တို့၏အယူကိုပယ်၍ စတုသစ္စာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအာ ထုတ်သောကာလ၌၊ ရာဂဠု၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဠု၊ ဒေါသကိုထည်းကောင်း၊ မောဟဠု၊ မောဟကိုထည်းကောင်း။ သမ္ဘဟနိ၊ မဂဲဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပြီ၊ ပုဗ္ဗေနိ ဝါသံ၊ ရှေးဠ်ရှေးနေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်ကို၊ ပိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဇုဒ္ဓိမာ၊ ဇုဒ္ဓိပိဓအာဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ပရစိတ္တညု၊ သူတပါးစိတ်ကိုပိုင်းခြား၍ သိတတ်သော်ဝေ၊ ဇေ ဘော၊ ပရိယ အာဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဒိဗ္ဗသောတဉ္စ၊ ဒိဗ္ဗသောတအာဘိညာဉ်သို့ထည်း၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ ယသ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်လိုလ်၏၊ အဇ္ဇာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊

ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီပြုစီ၏မေမယား။ ငါသည်၊ သောအတွေ့၊ ထိုးရဟန္တာ ဗိုလ်ဝန်ဗွာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ အနုပဒတွေ့၊ ရပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဇနာ ကွယ်သော၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းသို့ထည်း။ အနုပဒတွေ့၊ ရောက်ပြီ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဥရုဝေလကဿပေါ်ထေရော၊ ဥရုဝေလကဿပထေရ်သည်၊ ဆုမာဆဂါထာ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ဥရုဝေလကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၁၁) ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရဟန်း၊ ခလာခလတော၊ တဏင်းမှ၊ အတိဟိ ကာဝိဟိ၊ ကိုယ်သို့ဆောင်၍ ထားအပ်၏၊ ခဿဂတာ၊ တဏင်းပြုရာ အရပ်၌ တည်သော၊ သားလိ၊ သလေးသည်၊ မြို့တာ၊ ကျို့ကည်း၏ဝေ၊ ဤသို့၊ သုဝဏ္ဏ ညော၊ ရလွယ်သော စပါးရှိသော၊ သုဘိကွာကာလေ၊ ဝပြောသောအခါ၌၊ အ ဟုံ၊ ငါသည်၊ ဝိဏ္ဏို၊ ဆွမ်းမှကို၊ နာလတောနထဘာဝိ၊ မရ၊ ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယ ခုအခါ၌ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကထံ၊ အသို့၊ ကသ်၊ အသ ကိ ရှည်ခြင်းကို ပြုရပါမည်နည်း။ ဆု တိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ ပရိဟာသကေန်ဒ်၊ ပျက်ရယ်မှုစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ ဝစနံ၊ ထိုမာရ်မင်းက ပျက်ရယ်မှုပြုသောစကားကို၊ သုတ္ဝာ ကြား၍၊ ထေရော၊ တောကို ဆွကာရိထေရ်သည်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အရဟတ်အစရှိသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသန္နော၊ သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်းထက္ကစောရှိသော သဒ္ဓါဖြင့်ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုသရံ အနုသရဇ္ဇော ဆုတိပိသော ဘဂဝါအရဟံ အစရှိသည်ဖြင့် အဘာနံတလဲလ အောက်မေ့ သည်ဖြစ်၍၊ ပီတိယာစ၊ အာဘာနံဟလဲလဲဘုရားဃျင်အာရုံရှိသောနှစ်သက် ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ နှဲ့သောကိုယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်ကိုအထက်သို့တက်သည်ကိုပြု၍ကောင်းကင် သို့ပျံခြင်းဌါနတွင်းနှင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ် အပ်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညို သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုသရံ အနုသရဇ္ဇော၊ သွားကျွေးတတ်စသည် ဖြင့်အာဘာနံတလဲလ အောက်မေ့သကဲ့သို့၊ ပီတိယာစ၊ အာဘာနံဟလဲလဲဖြစ်သော ဘုရားဃျင်အာရုံရှိသော နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်သည်း။ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ နှဲ့သော ကိုယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်၏ တက်ခြင်းကိုပြု၍ကောင်းကင်သို့ ပျံခြင်းဌါနတွင်းနှင်သည်ထည်း။ အဟော သိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ အပ္ပမေယျံ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာစသည်ဖြင့်မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးရှိသော၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ

သည်ဖြစ်၍၊အနုသာရီအနုသယရန္တော၊သုဗဒ္ဓိပရန္တောစသည်ဖြင့်အဘာန်တလဲလဲ အောက်မေ့သကဲ့သို့ပိတိယာစ၊အဘာန်တလဲလဲဖြစ်သော.ယင်ယျာလျှင် အာရုံ၌ ရှိသောနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ဗုဒ္ဓသရိရော၊နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သဘာတံ၊အခါခပ်သိမ်း။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ကိုယ်၏ တက်ခြင်းကိုပြု၍ ကောင်းကင်သို့ပျံခြင်းဌါဒွယ်နှိုင်သည်လည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဘိက္ခု ရဟန်း၊တို့၊သင်သည်၊အဇ္ဇောကာသော၊ အရိုးမရှိဟင်းထင်းသောအပြင်၌၊ ဝိဟာရသို၊နေဘိ၏၊ဟေမန္တိကာ၊ဆီးနှင်းကျသောအခါဖြစ်ကုန်သော၊ဆွမ်ပ သိတာ၊ ဤနေရာ၌ အကျယ်ဝင်သော အချပ်ဖြင့် အလွန်ချမ်းခြင်း ရှိကုန် သော၊ရတ္တိယော၊ညဉ့်တို့သည်၊ယဿ၊အကြောင်ကြောင့်၊ ဝတ္ထုတို့၊ဖြစ်ကုန် ၏၊တဿ၊ထိုကြောင့်၊သိတေန၊အချမ်းဖြင့်၊ပရေတေ၊နှိပ်စက်သည်ဖြစ် ၍၊မာဝိဟညိတ္ထော၊မာကိသဓိ၊ပင်ပန်းခြင်းသို့မရောက်စေလင့်၊ ဗုသိတဝ္ဍ ၊ဝိတ်အပ်သောတံခါးရွက်လည်း၌ရှိသော၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကို၊ တို့၊သင် သည်၊ပဝိသ၊ဝင်၍နေလော၊ ဝေ၊ဤသို့နေသည်ရှိသော်၊ တေ၊သင်ရဟန်း အား၊သုခဝိဟာရော၊ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မာရော၊မာရ်သည်၊ အာဟ၊ဆို၏။ ၊မာဝ၊မာရ်မင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊စတဿသောအပ္ပမညာယော၊အတိုင်းမသိသောသတ္တဝါလျှင်အာရုံ ရှိသောကြောင့်အပ္ပမညာဟုခေါ်အပ်သောအမည်ရှိသောထေပါးသောဗြဟ္မဝိ ဟာရတို့ကို၊ဗုဒ္ဓသိသံ၊ရဲခါရဲခါဝင်စားအံ့။ တာဟိ၊ထိုဗြဟ္မဝိဟာရဒုတရား ထေပါးတို့ဖြင့်သည်း၊သုခိတော၊ကိုယ်၌နှံ့စေသောအားဖြင့်ချမ်းသာခြင်းရှိ သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိဟရိဿံ၊နေအံ့၊အတ်၊ငါသည်၊ သိတေန၊ အနှုဗ္ဗေဇကဟု ဆိုအပ်သောဆီးနှင်းကျသောအခါ၌ဖြစ်သောအအေးဖြင့်၊နုဝိဟညိဿံ၊ အဘာယ်မျှပင်ပန်းစွာနေပါအံ့နည်း။ ဟသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အနိုဠိတော၊ဗိတ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်းကိုပြုဘက်သော ဗျာပါဒအစရှိသောတရားတို့ကို ပယ်သော အားဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယ္ယာ၊ သမာပတ်ချမ်းသာ ဖြင့်နေသောငါသည်၊ ကေန၊အဘာယ်ကြောင့်၊ နုဝိဟညိဿံ၊ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ပါတော့အံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တောကိ ဣကာရိထေရော၊ တောကိ ဣ ကာရိထေရ်သည်၊အဘာသိဿု၊ဆိုပြီ။ ၊

တောကိ ဣကာရိထေရ ဂါထာအနက်ပြုပုံ၊

(၂၀၂) ယာသဟိတ္ဝါနော၊ အဖြောင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာရီသူ၊တူ သောသိလရှိသော တရားကိုကျင့်ကုန်သော သိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရ ဝေါ၊သိမ်ဆပ်သောဂုဏ်ကြောင့်အထေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊နုပ်ထမ္ဘတိနုဝိဇ္ဇ

တိ၊မ၌၊တသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အားပြုခြင်းကား ရေခြားကင်းသော အရပ်၌၊ မဏ္ဍော၊ငါးသည်၊ပရိဟာယတိယထား ယုတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအံ့တူ၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ ပရိဟာယတိ၊ယုတ်၏၊ ယံ၊သ၊အကြင် ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာရီသူ၊တူသော သိလစသော တရားကိုကျင့်ကုန် သောသိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊သိလစသောဂုဏ်ကြောင့် အလေး အမြတ်ပြုခြင်းသည်၊နူဝဿတိနုဝိဇ္ဇတိ၊မ၌၊ အသ၊ထိုရဟန်းအား၊ခေတ္တော၊ လယ်၌၊ဗီဇံ၊ကြဲအစ်သောမျိုးစေ့သည်၊ ပူဘိကံ၊ဝုပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိ သော်၊နုဝိရူဟတိယထား၊အပင်အရွက်အသီးစသည်တို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့ မရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊သဒ္ဓမ္မော၊သူတော်ကောင်းတရားဟူ၍ အစ်သောပရိယတ္တိပဋိပတ္တိတရား၌၊ နုဝိရူယတိ၊သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ဟူ၍အစ်သော အပင်အရွက်အသီးတို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့မရောက် နိုင်။ ၊ယသ၊အကြင်ရဟန်းအား၊သဗြဟ္မစာရီသူ၊တူသောသီလစသော တရားကိုကျင့်ကုန်သောသိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊သိလစသောဂုဏ် ကြောင့်အလေးအမြတ် ပြုခြင်းသည်၊ နူပဿတိနုဝိဇ္ဇတိ၊မ၌၊ တသ၊ထို ရဟန်းအား၊ ဝမ္မရောဇသ၊တရားမင်းတုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော် ၌၊နိဗ္ဗာနာ၊နိဗ္ဗာန်တရား၌၊အာရကာ၊ဝေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ယသ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊သဗြဟ္မစာရီသူ၊ တူသောသီလရှိသော တရားကိုကျင့် ကုန်သောသိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ဂါရဝေါ၊သိလစသောအကြောင်းကြောင့် အရိုအသေ ပြုခြင်းသည်၊ ဥပဿတိဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ တသ၊ထိုရဟန်းအား၊ မဟာဒကော၊မျှားသောရေရှိသောအရပ်၌၊မဏ္ဍော၊ငါးသည်၊ နုဝိဟာယတိ ယထား၊ အသက်ရှည်ခြင်းစသည်မှ မယုတ်သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော် ကောင်းတရားဟူ၍အစ်သော ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မာ၌၊နုဝိဟာ ယတိ၊မယုတ်၊ယ၊သ၊အကြင်ရဟန်းအား၊သဗြဟ္မစာရီသူ၊ တူသောသီလ စသောတရားကိုကျင့်ကုန်သောသိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ သိလစ ဧသောအကြောင်းကြောင့်ရှိသေခြင်းသည်၊ ဥပဿတိဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ တသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ခေတ္တော၊လယ်၌၊ဘဒ္ဒကံ၊ကောင်းစွာလှမ်း၍ကောင်းစွာသွေ့ သဖြင့်ကောင်းသော၊ဗီဇံ၊မျိုးစေ့သည်၊ ဝိရူဟတိယထား၊ ကောင်းစွာလား သဖြင့်အပင်အရွက်အသီးတို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊သဒ္ဓမ္မော၊ပရိယတ္တိပဋိပတ္တိဟူ၍အစ်သောသူတော်ကောင်းတရား ၌၊ဝိရူဟတိ၊သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရွက်အပွင့်အသီး တို့၏စည်ပင်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ၊ယသ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မ

စာရီသု၊ တူသောသိဒ္ဓတ္ထသောတရားကို ကျင့်ကုန်သောသိတင်းသုံးဘော်
တို့၌၊ ဂါရုဝေါ၊ သိမ်ယစသောအကြောင်းကြောင့် ရှိသေခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဈာ
တိုင်ဇွတ်၊ ရှိ၏။ ထသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မရာဇသား၊ ဝေရားမင်းသုရား၏၊
သားသမီး၊ အာဆုံးအမဖြစ်သောသားသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာနသား၊ နိဗ္ဗာန်၏၊
သန္ဓိကော၊ အနီးဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ဟူသောတရား၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မဟာနာဂေါ ထေရော၊ မဟာနာဂ ထေရ်သည်၊ ဣမာသဝါထာ၊
ဤခြောက်ပါးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

မဟာနာဂထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၁) ကုလ္လော၊ ကုလ္လဟောန်း၊ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂတ္တွာ၊ သွား
၍၊ ဥဒ္ဓိတံ၊ စွန့်အပ်သော၊ ဣတ္ထိံ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမ အသေကောင်ကို၊ အဒ္ဒ
သံ၊ မြင်ရ၏။ သုသာနတ္ထိ၊ သုသာန်၌၊ အပရိဇ္ဇံ၊ စွန့်အပ်သော၊ ဒိတ္ထိ၊ ငဲ့ကွက်
ခြင်းမရှိဝစ်ချ အပ်သော၊ ကိမိဟိ၊ ဝိုးလောက်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ ပူရိတံ၊ ပြည့်သည်၊
ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဏေ၊ ခဏတို့ ၊ ခဲသော၊ ဣတ္ထိ ၊ မိန်းမအသေကောင်ကို၊ အဒ္ဒသံ၊ ငါ
မြင်ရပြီ၊ ။ ကုလ္လ၊ ကုလ္လရဟန်း၊ အဘတူ၏၊ အထူးထူးအပြားပြား ဆင်းရဲ
ခြင်းတို့ဖြင့်မပြတ်နှိပ်စက်အပ်သော၊ အသုစိ ၊ စင်ကြယ်ခြင်းမှကင်းသော၊
ပူတိ ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဥဿဒဂန္ဓံ၊ အမာဝတ်ကို့မ မစင်ဖြင့်ယိုစီး
ခြင်းရှိသော၊ ပဿဝဂန္ဓံ၊ အောင်အမာဝဋ်ထက်ဝန်းကျင်မှမစင်ဖြင့်ယိုစီးသော၊
ဗဟုဃနံ၊ ရိုက်ခွဲကုန်သော ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်
ငါ၏ကိုယ်ဟုဝင်၍ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ ရူပံ၊ သမုဿယံ၊ ဤကိုယ်
ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ မြတ်ဗုဒ္ဓါသည်၊ တရားတည်းဟူသောကြေးရိုက်ကို၊ ဂဟေ တွေ့နှ
ယှု၍၊ ဥာဏဒဿနုပတ္ထိယာ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်အမြင် မဂ်ဥာဏ်အမြင်ကိုရ
ခြင်းငှါ၊ တုန္ဒံ ၊ နှီးစွာသောရုအစရှိသည်မှကင်း၍အချည်းနှီးသော၊ သန္တရုဗဟ
ဟိရ၊ ဖိဖိသန္ဓာန် သူတပါးသန္ဓာန်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ကာယံ၊ ဤအ
ကောင်ဝတ်ကို၊ ပဠေဝဏ္ဍိ ပဠေဝဏ္ဍထ၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့် အာဘန်ထလဲလဲ
ကြည့်ရှုလော၊ ။ ရူပံ ယထာ၊ ဤငါ၏ အကောင်ဟု ဆိုအပ်သောမတင့်
တယ်သောဓိဝိတိဗ္ဗေါဝိညာဉ်တို့၏ကပ်ရာဖြစ်သောအထူးထူးအပြားပြား
သောမျက်တည့်သည်တံထွေပ် ဥပမာရှိသောကိုယ်ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ
ဇေတံ၊ ဤသေသော အကောင်သည်၊ အနုပဂမနံ၊ ရှေးဦးထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အ
သက်ဝိညာဉ်တို့၏မကပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတရဟိ၊ ဟရုအခါ၌
ဇေတံ သရိရံ၊ ထိုကိုယ်သည်၊ တောသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုမသက်ဝိညာဉ်စသည်တို့၏
အပဂမနတော၊ ပဲအပ်သောဖိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊

ထိုအတူ၊ဆုံ့သရိရံ၊ ဤပါ၏ကိုယ်သည်ထည်း၊ အပဂမနုတ်၊ ထိုအသက်ဝိညာဉ်စသော တရားတို့၏ ပဋိအစ်သည့်အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အ ခေါ၊ချက်မအောက်ခ၊အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊အသုစိ၊မစင်ကြယ် သည်၊ရုဏ္ဍနှော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဗေဒုဏ္ဍာဒီကော၊စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်အမြဲမရှိခြင်းဆင်းရဲခြင်းအစိုးမရခြင်းသဘောရှိသည်၊ဟောတိ ယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓံ၊ချက်မှအထက်ခ ဖြစ်သောကိုယ်သည်၊ အသုစိ အာဒိသဘာဝေါ၊မစင်ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ချက်မှအထက်ခ ဖြစ်သောကိုယ်သည်၊ အသုစိအာဒိသဘာဝေါ၊မစင် ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။တထာ၊ ထိုအတူ၊အခေါ၊ချက်မှအောက်ဖြစ်သောကိုယ်သည်၊အသုစိအာဒိသဘာ ဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းစသော သဘောရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊အယံကာယော၊ဤကိုယ် သည်၊ အသုစိပ္ပ္ဍရတိယထာ၊မျက်စိမှ မစင်ကြယ်သောမျက်ချေးထိုသကဲ့သို့။တထာ၊ထိုအတူ၊ရတ္တိ၊ညဉ့်အခါ၌ အသုစိပ္ပ္ဍရတိ၊မျက်စိမှမစင်ကြယ်သောမျက်ချေးသည်ထိုပြီ၊ရတ္တိ၊ညဉ့် အခါ၌၊အယံကာယော၊ဤကိုယ် သည်၊အသုစိပ္ပ္ဍရတိယထာ၊မျက်စိမှမစင် ကြယ်သောမျက်ချေးသည်ထိုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊နေ့အခါ၌၊ အသုစိပ္ပ္ဍရတိ၊မျက်စိမှမစင်ကြယ်သောမျက်ချေးထိုပြီ၊ပုရေ ရှေးဟိုနေ့စဉ် ကာလ၌၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ် သည်၊ အသုစိအာဒိသဘာဝေါ၊မစင် ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်၊ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။တထာ၊ ထိုအတူ၊ပဏ္ဍာ၊နောက်ဆိုမင်းသောကာလ၌၊အသုစိအာဒိသဘာဝေါ၊မစင် ကြယ်ခြင်းစသော၊ သဘောရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍာ၊နောက်ဆိုမင်း သောကာလ၌၊ အသုစိအာဒိ သဘာဝေါ၊မစင်ကြယ်ခြင်းစသော သဘော ရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ရှေးဟိုနေ့ စဉ်ကာလ၌၊ အသုစိအာဒိ သဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်း စသောသဘော ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ ဝေ့ဝေါဘုမ္မကအာဒါရ တရားကို၊ပိပဿတော၊သမထပိပဿနာအရဲကိုပြု၍ ဗုဒ္ဓေါတို့၏တူသော သဘောရှိသော ပိပဿနာဖြင့် အဖြစ်အပျက်ကို ရှုသော ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေဝလိဟြသ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော၊ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ရတိ၊မြေဝေါ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တာဒိ သိ၊ထိုသို့သဘောရှိသောသူသည်၊ ရတိယာ၊တရားနှင့် မြေဝေါ်ခြင်း၏၊က လ်၊တဆဲ့ခြောက်စိတ်စိတ်၌ဘစိတ်မျှကိုထည်း၊နဉ္စပေတိယထာ၊မဗ္ဗိမကပ်

သက်ဝဲ့သို့။တဆ၊ထိုအတူ၊ ပဠူဂိုဏ်းကနေတူရိယောနှ၊ အင်္ဂါ၊ဂါ၊ပါ၊ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံ
သောတူရိယာမျိုးဖြင့်၊ပရိစာရိယာမာနသား၊မြွေလျှော်စမ္ဘယ်သော၊ကာမသု
ခါဒါနော၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခံစားသော၊ဣသာရိယစနသား၊စည်း
စိပ်ရှိသောသူ၏၊တာဒိသံ၊ထိုရှုပါရုံ၌ မြွေလျှော်သောချမ်းသာသည်၊နေဟော
ကိ ထိုဘရားခ၌မြွေလျှော်ခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသောမြွေလျှော်ခြင်းမည်သည်
မဖြစ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ကုလ္လောထေရော၊ကုလ္လထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာ၊ဤ
ရြောက်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ကုလ္လဒီဃဂုဏ်ထေရ်အနက်ပြီး၏။

(၂၁၄) ပမတ္တစာရိနော၊ သတိလွတ်ခြင်းထက္ခဏာရှိသောမှေးလျှ
ခြင်းဖြင့်မှေးလျှသောအကျင့်ရှိသော၊ မနုဿသ၊သတ္တဝါအား၊မာလုဝါဒိ
ယ၊မာလုမည်သောနွယ်သည်ပွါးသည်ရှိသော် ထိုနွယ်ဒဏ်ရာသစ်ပင်၏ပျက်
စီ ခြင်းကဲ့သို့။ဝေ၊တ၊ထာ၊ထိုအတူ၊တဏှာ၊ရြောက်ပါးသောနွေါရကိုဖြစ်၍ရှုပါ
ရုံစ သည်ဘိုဒ်အဘာနှတလဲလဲဖြစ်သောတဏှာသည်၊ပဒေ့တိ၊ပွါး၏၊သော၊
ထိုဟဏ္ဍာနှင်ငယ်သို့လိုက်သောဝုဋ္ဌိ(လ)သည်။ပယဝတိ၊ဝဝတိ၊အဘာနှတလ
ဲ ဘဝယ်ဘဝကြီးသို့ ပြေးရ၏၊ ယထာကိ ံ အာဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
ပဝနသ္မိ ံ၊တောအုပ်၌၊ဗလ၊သစ်သီးကို၊ ဗုဇ္ဈံ ဗုဇ္ဈ ဣ ၊အလိုရှိသော၊ပါနှ
ရော၊မျှောက်သည်၊ ရုက္ခသ၊သစ်ပင်၏၊ကောဟုရာ၊တခုသောသစ်ခက်မှ
ဝဇ္ဇ ဣ ၊သွားသည်ရှိသော်၊ တံ၊ထိုသစ်ခက်ကို၊ မဠ္ဠိတ္ဝာ၊လွှတ်၍၊ဟုရံ၊
တပါး၊သောသစ်ခက်ကို၊ဝဏ္ဏာတံ၊ယူ၍၊တံ၊ထိုသစ်ခက်ကို၊မဠ္ဠိတ္ဝာ၊လွှတ်
ပြန်၍၊အညံ့ သာခံ၊ဘပါး၊သောသစ်ခက်ကို၊အလတိတ္ဝာ၊မရ၊သောကြောင့်၊
ဒိသိ ဒ္ဒေ၊ဟုတိ၊ထိုင်နေ၏ဟူ၍၊ဝတ္ထုဒ္ဒတံ၊ဆိုအပ်သောအဖြစ်သို့၊ နာပဇ္ဇတိယ
ထာ၊မရောက်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊တ၊ထာ၊ထိုအတူ၊ တဏှာ၊ဝသိကောဝုဋ္ဌလော၊
တဏှာနှင်ငယ်သို့လိုက်သောဝုဋ္ဌိ(လ)သည်၊ ဟုရာဟုရံ၊ဤအာရုံရှသည်ထိုအာ
ရုံသို့ထိုအာရုံရှသည်တပါး၊သော အာရုံသို့၊ ဝါ ဝ ဣ ၊ ပြေးသည်ရှိသော်၊
အာမဇ္ဈကံ၊အာရုံကို၊အလတိတ္ဝာ၊မရ၊သောကြောင့်၊ တဏှာယ၊တဏှာ၏၊
အပ ဝတ္ထံ၊မဖြစ်ခြင်းသို့၊ပဏ္ဍောတိ၊ရောက်၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဒ္ဒတံ၊ဆိုအပ်သော
အဖြစ်သို့၊နအာပဇ္ဇတိ၊မရောက်၊ ယံ ဝုဋ္ဌလ်၊အကြင်ဝုဋ္ဌိ(လ)ကို၊ ဃောဒ္ဓိ ံ
ထိုဘဏ္ဍာဟုဆိုအပ်သောသူယုတ်သည်၊ သဟတိ၊အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်
၏၊ထောက်၊ လောကဒ္ဓ၊ တဏှာ၊တဏှာသည်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ အဆိပ်ပွင့်
အဆိပ်သီး၊ကိုသုံး၊ဆောင်သဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ရှုပါရုံအစရှိ
သည်တို့ရှိ၌တပ်တက်ငြိတက်သောကြောင့် ဝိသတ္တိဟုဆိုအပ်သော်ရြောက်

ဆွါရဒ္ဓါဖြစ်သောတဏှာသံယောဇဉ်၊သဟာယာဘိအာသိဘဝတို၊ နှိပ်စက်ချေ၊တသားပုဂ္ဂလ သာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကာ၊စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ ဃဝေ့နှင့်၊ပွါးခြင်းသို့ ရောက်ရန်၏၊ယထာကိ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဝနေ့တော်၌၊ဝုန်ပျုံ နံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊ခေ၊ရိုလမ်းသည်၊ ဝသည်ကြွေ၊ရှာသည်ရှိသော်၊ဖိုရတော်၊ ပြိတ်မြောက်သည်၊အဘိဝန်းအာဘိဝဏ်းကြွာ၊ ပွါးသကဲ့သို့၊ ဧဝံဟထာ၊ထို အာတ္မာ၊ဝန္ဒမူထကာ၊ဝန်ကျင်အရင်းရှိကုန်သော၊ထောကာ၊ထောကတို့သည် အာဘိဝဏ်းနှင့်၊ပွါးကုန်၏၊ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊တော်၏ဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသောအကြားရှိသော၊ဇွဲ၊ယုတ်မာသော၊ဒုရဏ္ဍယ်၊လွန်နှင်ဝန်နှင်ခြင်း ဌာခဲယဉ်းသော၊ တဏှာ၊တဏှာကို၊ လောကော၊ထောကဉ်၊သဟာတိအာသိဘ ဝတို၊နှိပ်စက်နှင်၏၊တမ္မာပုဂ္ဂဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ဝန္ဒမူထကာ၊ဝန်ကျင်အရင်း ရှိသော၊သောကာ၊စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ ပပတန္တိ၊ကျကုန်၏၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပေါက္ကရာ၊ ကြာပက်ပေါ်မှ၊ ပတိတာ၊ကျသော၊ဥဒ ဗိန္နု၊ရေပေါက်သည်၊နှတိဋ္ဌတိယထာ၊မတည်သကဲ့သို့၊ နှပတိဋ္ဌာတိ၊ထိုတ ဏှာကိုနှိပ်စက်နှင်သော သူသည် ဝန်ကျင်အရင်းရှိသော စိုးရိမ်ခြင်းဌမ တည်၊တံတေနကာရဏောနု၊ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ပေါတုမ္ပေ၊အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ဝဒါမိ၊ဆိုအံ့၊ ပေါတုမ္ပာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့ အား၊ ဘဒ္ဒံ၊တဏှာသို့အစဉ်လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ အကျိုးမဲ့သို့မရောက် သောအားဖြင့်ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣဿေတေဘိ ဌာနေ၊ဤအရပ်ဌ၊ယာဝဟဏ္ဍကာ၊အကြင်မျှထောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သမာဂတာ၊အညီအညွှတ်စည်းဝေးကုန်၏၊ တဏ္ဍကာ၊ထိုမျှလောက်ကုန် သောသူတို့သည်၊ ကိ ဝဒေထ၊အသို့ဆိုကုန်မည်နည်း၊ဣတိစေ၊ဤသို့ဆိုခြား အုံ၊တဏှာယ၊တဏှာ၏၊မူလ၊အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာစသောကိ လေးသောအပေါင်းကို၊ ခဏထ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပေါက် တူးဖြင့်တူးဖြတ်ကုန်လော၊ ကိ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းမူကား၊ ဥသိ ရဏ္ဍော၊ ပန်းရင်းကိုအလိုရှိသော ယောကျ်ားသည်၊ ဖိရတံ ဝန်နှာမ၊ပြိတ် တောမည်သော၊ ဥသိရ ထမ္ဘံ၊ပန်းရင်း၏ဖြိုရာကို၊ခဏတိဏ္ဍ ဝ၊ကြိုးစွာသော ပေါက်တူးဖြင့်တူးယူသကဲ့သို့၊ဧဝံ ဟထာ၊ထိုအတူ၊အသာ၊ထိုတဏှာ၏၊ မူလ၊အရင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာအစရှိသော ကိလေသာအပေါင်.ကို၊ခဏထ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပေါက်တူးဖြင့်တူးနှုတ်ပစ်ကုန်လော၊ ဝေါတုမ္ပေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ နဠံ၊ဖြစ်ကပ်နှားခွ ပေါက်သောကျွဲ့ကို၊ ဃောတေ၊ကြိုးစွာသောအဟုန်ဖြင့်လာသောမြစ်ရေအယဉ်သည်၊ ဘမ္ဘတိ

ဆွေ၀၊ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊မ်ားရော၊ ကိုယ်သာမာရ်မစ္စုမာရ်ဒေ၀ပုတ္တမာရ်ကို၊ဝုနပ္ပုနံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊ ဘဏ္ဍိ၊ဖျက်ဆီးလော၊ မာဘဏ္ဍတု၊အာဂင်ဘုရား တို့အား၊မဖျက်ဆီး၊စေသင့်၊ ဗုဒ္ဓ၀စနံ၊ဘုရားမြတ်ဒွာ၏ စကား၊တော်ကို၊ကရောထသမ္ပာဒေထ ဆုံးမတော်မူတိုင်း ကျင့်ခြင်း၊နှင့် ပြည့်ရုံ၊စေကုန်ထော၊ ၀ေ၊စင်စစ်၊ခဏော၊ဗုဒ္ဓပ္ပါဒနုဝမခဏာသည်၊ မာဥ္ဍပ္ဍကရါမာတိတ္ထဒိ၊မလွန်စေသင့်၊ဟိသတ္ထိ၊ဖွန်၏၊ ခဏာတိတာ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒနုဝမခဏာကို လွန်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုဏ်ကို့သည်၊နိုရယမ္ပိ၊ဝေရ၌၊ သမ္ပတ္တိဘာနိုပ္ပတ္တိတာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊သော၀ဋ္ဋိ၊ ဂ္ဂည်ဖြင့်ရှာသောကာလတိတ်လုံး၀ိုးရိပ်ရကုန်၏၊ ပမာဒေါ၊ရှုပါရုံ၀သောအာ ရုံတို့၌သတိလွတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောမေ့လျော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ရဇော၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသဘောရှိသော ဆာ၀စသောမြွှားသည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါ၊အာ၀ါ၀ပိတိပ်၊ဥပဒ္ဒတိ၊ဖြစ်၏၊ပမာဒါနုပတိတော၊ဆာ၀စသောအလုံး ရုံသောမေ့လျော့ခြင်းသို့ကျသော၊ ရဇော၊ ဆာ၀စသောမြွှားသည်၊ ဥပဒ္ဒတိ၊ ဖြစ်၏၊အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ဝိဇ္ဇာယ၊အရဟတ္တ မဂ်ဟူသောပိဇ္ဇာဖြင့်၊ အတ္တာနော၊ဝိဝိ၏၊သလ္လံ၊နှုတ်ဆုံ၊ခွံကိုမြှိ၍ဖြစ်သောဆာ ၀တည်းဟူသော၊ငြောင့်ကို၊အဗ္ဘုဟေ၊ဥဒ္ဓရေယျ၊နှုတ်ဆာ၏၊ နှုတ်၊ ဤသို့၊မာလု ကျေ၀ုတ္တောသေနော၊ မာလုကျေ၀ုတ္တ ထေရ်သည်၊ နှုမာ၀ဏ္ဏ၊ထာ၊ဟော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ၊

မာလုကျေ၀ုတ္တထေရ၊ဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၂၀၅) ယတော၊အကြင်အခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ပစ္ဆိ၊တော၊ရဟန်းပြု သည်၊အပိ၊ဖြစ်၏၊တ၊တော၊ထိုရဟန်းပြုသောအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိသတိ၀ဿနဲ၊ နှစ်ဆဲ့ငါး၀ါတို့ပတ်လုံး၊အဗ္ဗဇ္ဇာသယမ်မတ္တဲ့၊ လက်ဗျစ်တတွက်မျှကာလ ပတ်လုံးလည်း၊စေတောသန္တိ၊စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊အနုဗ္ဗနဲ့ထပ်မံ မ၊ရစသူး၊ စိတ္တသေကဂ္ဂ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရသော ကြောင့်၊ကာမရာ၊ဂေနဲ့၊ ကာမရာဂသည်၊အဋ္ဌတော၊ ရှိ၀်စက်အပ်သည်ဖြစ် ၍၊ဗဟာ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ပဋ္ဌဟ၊ချီ၍၊ ကန္ဒတော၊ငိုကြွေးထွက်၊ဗိ ဟာ၊ရာ၊ကျောင်းမှ၊ဥ၀ဝနိ၊ကွမ်း၊ အ၀ယိ၊ထွက်၏၊ နိက္ခမန္တော၀၊ထွက်သော် လည်း၊သတ္ထုံ၊ကိုယ်ကိုသတ်အံ့သောလက်နက်ကို၊ အဟာရိသာမိ၊ဆောင် အံ့၊မေ၊ငါ့အား၊ဇီ၀ိတေန၊အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ ကောအတ္ထော၊အာဘယ်အ ကျိုးရှိအံ့နည်း၊မာဒိသော၊ငါကဲ့သို့သောရဟန်းသည်၊ သိက္ခံ၊သိက္ခာကို၊ပစ္ဆ ကွ ပစ္ဆကွန္တော၊စွန့်လျက်၊ကထံဟိနာမ၊အာဘယ်ကြောင့်ယျင်၊ကာလ်၊သေ ခြင်းကို၊ကုဇ္ဇေယ၊ပြုပါအံ့နည်း၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ကိုယေသာဘိဘ၀ေ

ကိုယ်သေသော်နှိပ်စက်သတ်ညှဉ်းဆဲသမကာခမ်း၊ရဟန်းတရားကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ အသမဇ္ဇတာယား၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိဒိတကြောင့်၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ နှိမ့်ချနှိုက်ပြီးလျှင်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အယံ၊ငါသည်၊ခွေ ရံ၊သင်ရုန်းသွားနှင့်တူးသာ ထက်စွာသောသက်နက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဗ္ဗကမ္မ၊ ညောင်စောင်းယမ်း၌၊ ဥပါဒိသိ၊ သုဘပါးတို့ဖြစ်အပ်သည်မှစို့ သောကြောင့်ဝင်၍နေ၏၊အကြာနော၊ဖိဝိ၏၊ ခမနိ၊ထည့်ကြောကို၊ဆောက်ကြ၊ ဖြတ်ဆုံးသောဌာန၊ခွေးရာ၊ သင်ရုန်းသွားနှင့်တူသောသက်နက်ကို၊ ပရိနိုးတော သည့်ထက်ခ၌ထားအပ်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ တတော၊ထိုသေဆုံ့ဟုသည် ကြောကိုဖြတ်ဆုံ့သောဌာနသင်ရုန်းသွားကိုဆောင်သည်မှ၊ပရိ၊ နောက်ခ၌၊မေ ဝါ့အား၊ ယောနိသောမနသိကာရော၊ သိသဟ၏စင်ကြယ်ခြင်း စသောအား ဖြင့်တည်ခြင်းသမာဓိကိုစွဲ၍ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒယဗ္ဗယ၊ဖြစ်ဆဲတို့၏၊အာဒီနဝေါ၊ကာမရုတေ်ဘို့ကားလျှံသွားဖြွဲ့ကြောင်း ဥပမာဂို့ကျွန်၏အစဉ်ကိုးသောအပြစ်သည်၊ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊တတော၊ ထိုအပြစ်ကိုရှုသောဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊နိဗ္ဗိဒါ၊ဝဋ်ဘရား၌ပြိုးနွေးသောဝိပဿ နာဉာဏ်သည်၊သမ္ဘာဝိခ္ခသ၊ကောင်းစွာဖြစ်လတ်၏၊တတော၊ထိုနိဗ္ဗိဒါဉာဏ် ဖြင့်သည်မှ၊ပရိ၊နောက်ခ၌၊မေ၊ ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဝိရဇ္ဇိ၊သမထဝိပဿ နာမဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏၊ ဝမ္မသုဝမ္မတံ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ရှုသော၊မယာ၊ငါသည်၊တိသော၊ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အ နုပ္ပတ္တာ၊အစဉ်အတိုင်းရကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဇုံ အမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ၊ရသိတံ်သုံ့အပ် ပြီ၊ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗဒါသဏ္ဌေ၊ရာ၊ သဗ္ဗဒါသထေရ်သည်၊ ဣမာ၊ဆဂါ ထာ၊ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္တာ၊ဆိုပြီ၊ ၊

သဗ္ဗဒါသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၁၆) သောကာတိ၊သာနု၊အိုကာကိယာနုရဟန်း၊ဥဒ္ဓေတိ၊အိပ်ခြင်း မှထယော၊နိသိဒ၊ထိုင်သော၊နိဒ္ဒါ၊ဗဟုလော၊ အိပ်ခြင်းများသည်၊မာ၊အဟု၊ မဖြစ်လင့်သော၊ ဇာဂရိယ၊ နိုးကြားခြင်းကိုဖြစ်စေသော၊အလသံ၊ မျှင်းရိ သော၊တံ်သင့်ကို၊ပမတ္တ ဗဟု၊မာရ်မင်း၏အဆွေဖြစ်သော၊မစ္စုရာဇာ၊သေ မင်းသည်၊ကုဒေ ဒုနု၊အိုခြင်းနာခြင်းအစရှိသောအထွဋ်ဖြင့်၊ မာ၊ဖိနာ၊တုမာ၊အ ဘိဘာ၊တု၊မနှိပ်စက်စေလင့်၊ သေယျ၊ထေ၊ဝိ၊ဥပမာမည်သည့်ကား၊ မဟာ သမုဒ္ဒ၊ဝဂေါ, မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ထိုင်းတံပိုး၊အဟုနှ်သည်၊ ဝုရိသံ်ကူ၊သော

ယောက်ျားကို၊ အသိဘဝတိယထား၊ အထက်အထက်ဖြစ်ထားသည်ဖြစ်၍ ထိုတံပိုးကိုမလွန်နိုင်သောယောက်ျားကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့ပေါ်ထတာ၊ထို အတူ၊ဘကိစ္စရာ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းတို့သည်၊တံ၊သင့်ကို၊အတိဝတ္တ တော၊ အထက်အထက်ဖွယ်ဖွယ်မိုးဘိစီး၏၊ ကာတိယာန၊ ကာတိယာန၊သော တို့၊ထိုသင်သည်၊ အတ္တနော၊ ဗိမိအား၊ပုရိသံ၊ ရဟန္တာဟု ဆိုအပ်သော ယောက်ျားမည်သည်ကို၊ကရောဟိ၊ပြုလော၊ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ တကော၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ထက်၊အညံ၊တပါး၊သော၊တာတံ၊ကိုးကွယ်ရာ မည်သည်၊ တဝ၊သင်အား၊ နဝိဇ္ဇတေဝ၊မရှိသတ္တိကတည်း။ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ပုရိသံ၊ရဟန္တာဟုဆိုအပ်သောယောက်ျားမည်သည်ကို၊ကရော ဟိ၊ပြုလော၊ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘတိဘောဘဝယာ၊ပဋိသန္ဓေနေ ခြင်းဘေးအိုခြင်းဘေးဟုဆိုအပ်သော၊သင်္ခါ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောကပ်ပြို ခြင်းမှ၊အတိတံ၊လွန်မြောက်သော၊ဘေဒမဂ်ကို၊သဗ္ဗာ၊သင် ၏ဆရာတုရား၊သည်၊ဝိဇေယိ၊ပြီးစေတော်မူ၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တသ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ရစေခြင်းငှါ၊ ဝုဇ္ဈာပရေ၊ရတ္တိ၊ပဌမယံ၊ ဆွေမယံ၊ပတ်လုံး၊အပ္ပမတ္တော၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊စိတ္တနိုး၊ခြင်း၌မမေ့မလျော့ဘဲ၊အနုယုဇ ဗွသည်၊သတိပညာနှင့်တကွအား၊ထုတ်သော၊ယောဂ၊လုံ့လ၊ကို၊ဒဠှံ၊မြဲမြံ၊စွာ ကရောဟိ၊ပြုလေသော၊ ၊ပရိမာနိ၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါကဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုနာနိ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောနှောင်ကွဲခြင်းတို့ကို၊ ပမုဉ္စ၊ထိုကာ မဂုဏ်ငါးပါး၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့်လွှတ်သော၊ ယသ္မာ၊အကြင် ကြောင့်၊တံ၊သင်သည်၊ သံဃာနိုရဟရဟတ္တာ တိကဋ္ဌသောဒိ၊ နုကုန်ကိုရုံသော သင်ရန်းဖြင့်ရိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ဦ.ပြည့်သော ရဟန်း၏ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်အ သက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်လေသော၊ ဒိဋ္ဌာရတိ၏၊ ကာမဂုဏ်ချမ်း သာ၌ရှေးကကဲ့သို့ပြိုးထူးမြေလျော်ခြင်းရှိသည်၊ မာအသိ၊မဖြစ်လင့်၊ကာ တိယာန၊ကာတိယာန၊နိန္ဒီ၊အိပ်မြေခြင်းသည်၊မာအဟု၊မဖြစ်စေလင့်၊မာအ နုယုဇိတ္ထ၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါ၌ ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော နှောင်ကွဲခြင်းပြိုးထူး မြေလျော်ခြင်းအိပ်မြေခြင်းကို မယှဉ်စေကုန်လင့်၊ချာ ယချာယသေ၊ အာရဗ္ဘဝေ၊ပနိဒ္ဓာနချာန်ကိုဝင်စား၊သော။ ၊ကာတိယာန၊ ကာတိယာနရဟန်း၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ချာယာဟိ၊ချာန်ကိုဝင်စား သော၊ဖိနာဟိ၊ ကိလေသာတို့ကိုအောင်စေလော၊ ယောဂကွေ့မပယထေသု၊ သေးပါး၊သောယောဂတို့၏ ကုန်ရာနှိုင်ဒ္ဓာန်ဖျိုးကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မတရား၊တို့၌၊ကောဝိဒေါ၊လိမ္မာသည်၊အသိ၊ဖြစ်သော်၊တသ္မာ၊

ထိုကြောင့်၊ဘာဝနံ၊ဘာရေနောကို၊ဥသရကြောပေနော၊ လုံ့လပြုထွက်၊အနုတ္တ ရံ၊အာဘုမရှိသော၊ဝိသုဒ္ဓိ၊ ကိလေသာအပေါင်းတို့၏စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန် အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊အဗ္ဗုယ္ယာပါဝုတောယျာဟိ၊ရောက်ထေလော၊သိတဝါရိနာ ကြီးစွာသောရေပေါက်ရှိသောဖိုလ်ရည်၏ ကျခြင်းဖြင့်၊ဧာတိ၊ဖိုးသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတိမ္ဟိ၊ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေထော၊ ၊ပရိတ္တ ရံသော၊နည်းသောအရောင်ရှိသော၊ပဇ္ဇောတကရော၊ ဆိဒိုးသည်။ဝါတေန၊ လေဖြင့်၊ဝိနုဝေဓေ၊ကုန်ဝေ၊ပျက်စီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ထတာ၊နွယ်သည်၊ ပစ္စယဝေကလ္လေန၊ဥတုညိုဓာတ်ခြင်းမိုးစသောအကြောင်းမှကင်းသဖြင့် ဝိနုဝေဓေ၊ကုန်ဝေ၊ပျက်စီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဝေဌတထာ၊ထိုအတူ၊ဒုန္ဒသ ဂေါတ္တဒုန္ဒသမာနဂေါတ္တော၊ဆရိုးရသောသူနှင့်တူသောအနွယ်ရှိသော၊တု ဝဠိ၊သင်သည်လည်း၊မာရ၊ကိလေသမာရ်စသောမာရ်ကို၊ အနာဒီယာနော၊ ထိုမာရ်၏အလိုသို့မလိုက်မူ၍၊နိဗ္ဗုနာဟိ၊ဖျက်ဆီးထော၊ဝေ၊ဤသို့ဖျက်ဆီး သည်ရှိသော်၊သောတွေ့၊ ထိုသင်သည်၊ဝေဒယိဘာသု၊ အလုံးရုံခံစားအပ် သောဝေဒနာတို့၌၊ ဗိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓေဝ၊ဤ ပစ္စုပ္ပန်အတွေ့အကြုံသာလျှင်၊ သိဘိဘူတော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာ တည်းဟူသောပူလောင်ခြင်း၏မရှိသဖြင့်ငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ဒီဃံ ရိုနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကို၊ ကခ်မာဂမေဟိ၊ မင့်လင့်လော၊မျှော်၊ဤသို့၊ ကာတိယာနောထေရသ၊ ဂ္ဂါတိယာနုထေရ်ဆား။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဆနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်သို့၊ပါပေတွာ၊ရောက်စေ ၍၊ဒုမာဟိဆဟိဂါထာဟိ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဩဝါဒိ၊ဆုံးမတော်မူ ၏၊ ၊ကာတိယာနုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၁၇) စက္ခုမတာ၊ မ်ိုးသစက္ခုဒိဗ္ဗစက္ခုစသော ငါးပါးသောစက္ခုနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သုဒေသိတော၊ ဝေနေယျတို့အလိုနှင့်ထျော်စွာ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာ အကျိုးနိဗ္ဗာန်ဟူဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျိုးတို့ ကိုမဖေါက်မပြန်ကောင်းစွာပြု၍ဟောတော်မူအပ်သော၊ဝမ္မော၊သွာကွာတာ တစသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောတရားတော်သည်၊သဗ္ဗသံယောဇနာတိ တော၊ကာမရာဂသံယောဇဉ်စသောခပ်သိမ်းသောသံယောဇဉ်တို့ကိုလွန် စေနိုင်၏၊သဗ္ဗဝဋ္ဋဝိနာသနော။ အလုံးရုံသောကိုးထပ်သောဝဋ်ကမ္မဝဋ်ဝိပါက ဝဋ်တို့ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏၊နိယျာနိကော၊သံသာရာဒီကျဉ်ထည်ခြင်းမှထွက် ခြောက်စေတတ်၏၊ဥဇ္ဇုရဂေဟော၊ သံသရေဟူသောဩဃမှထုတ်တတ်၏၊

တဏှာမူလဝိသေသသဘောနှင့်၊ ကာမစသောတဏှာတို့၏ အကြောင်းအရင်းဖြစ်သော သဝိဇ္ဇာကိုခြောက်စေတတ်၏။ ဝိသမူဟအာဃာတနှင့်၊ သုံးပါးသောဝေဒနာတို့ကို ခံတောင့်တခြင်း ခံစားခြင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ကြောင့်အဆိပ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလစိတ်၏ ပျက်စီးခြင်းအရာဖြစ်သော ကြောင့်သူသတ်အိပ်နှင့်တူသောကံကိုသော်လည်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ။အညာဏမူဟ ဝေဒါယ၊ မသင်္ခေါ်နှလုံးသွင်းခြင်းသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုမသိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာကို ဝရဖိန်ထက်နက်နှင့်တူသောဥာဏ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ကမ္မယန္တ္ရဝိဿဝတနှင့်၊ ကံဘည်းဟူသောတံခါးကျည်ရှိသော အတ္တဘောဟူသောယန္တရားကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဝိညာဏာနံ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ဝင်ရောက်သည်ရှေ့ယူသဖြင့်ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ဖြစ်သောဝိညာဏ်တို့ကို၊ ပရိပ္ပဟောဝယိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥာဏဝဇိရနိပါတနော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော ဝဇိရနှင့်ကို ကျဲစေ၍ ထိုကိလေသာတို့ကိုခွဲ၍ လောကုတ္တရာ တရားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဝေဒနာနံ၊ သုခအစရှိသော သုံးပါးသောဝေဒနာတို့ကို၊ ဝိညာပနော၊ မကောင်းမပြုနိုင်အောင်စေတတ်၏။ ဥပါဒါနုပ္ပမောစနော၊ ကာမဥပါဒါန်စသော လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့မှ ဖိတ်သန္တာန်ကို လွှတ်စေတတ်၏။ ဘဝံ၊ ကိုးပါးသောဘဝကို၊ အဂ်ါ ရုကာသုံ၀ ရဲရဲတောက်သောမီးကျီးရဲကဲ့သို့ဥာဏောနု၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ အနုပဝဿနော၊ ကပ်၍ရှိသောအားဖြင့် ကျွတ်တတ်၏။ မ ဘာရသော၊ ပြိုမ်သက်ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်မရောင့်ရဲခြင်းကို ပြုတတ်သောသဘောဖြင့်ဖြတ်သောအရသာနှင့်တူ၏။ သုဂန္ဓိရော၊ မဆည်းတူးအပ်သော ကုသိုလ်သန္တာရှိသော သူတို့သည်ဥာဏ်ဖြင့် ထောက်ရာတည်ရာကိုရှင်ခဲသောကြောင့် အလွန်နက်နဲ၏။ ဇရာမရဏနိုဝါရဏော၊ ဒုက္ခခြင်းသေခြင်းကိုထည်းတားဖြစ်တတ်၏။ အရိယော၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာသင်္ကပ္ပစသောမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခပ္ပသမနော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုပြိမ်းစေတတ်၏။ သိဝေါသိတလော ဘေးမရှိသောအားဖြင့် ချမ်းမြေ့၏။ ။ကမ္မံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊ ကမ္မန္တိ၊ အကျိုးအဖြစ်ကို ပေးတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ ဥတ္တာနု၊ ဝိပါက်၏ ရှေးအတိုင်းဖြစ်သော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝိပါကဟု၊ အကျိုးဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ ဝိပါကတော၊ အကျိုးဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဥတ္တာ၊ သိမြင်၍၊ ပဒိဋ္ဌပ္ပဒေသမ္ပဒါနံ၊ အဝိဇ္ဇာဆစ်ရှိသောအကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရအစရှိသောအကျိုးတရားတို့ကို၊ ယောထာဝါ၊ လောကဒဿနော၊ မကောက်

မပြန်သောကသုံးပါးကို မြင်စေတတ်၏၊ မဟာခေမင်္ဂီမော၊ တောကင်းရော မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်၏၊ သင်္ခေါ၊အလုံးရုံသောကိလေသာ တည်းဟူသောပူထောင်ခြင်းတို့ကိုလည်း ငြိမ်းစေတတ်၏၊ ပရိယောသာနဘဒ္ဒကာ၊အရဟတ္တမဂ်ရှိလတ်တည်းဟူသော ဝိရတ္တိအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဓာတ်သို့ရောက်ကုန်စေသဖြင့်အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဂစာ သောသေရော၊ ဝိဂစာသလထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာယော၊ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထု၊ဆိုပြီ၊ ။ဝိဂစာသလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၁၈) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဇာတိမဒေန၊ ဥဒိဠုဝုဏ္ဏားမျိုးခွဲ ဖြစ်သောဗိဘာနစ်ပါးစုံမှ ကောင်းစွာပွါးသော ငါနှင့်တူသော တပါးသော သူမရှိဟုကုလမာန်ဖြင့်၊ မဏ္ဍော၊ ခက်ထန်သော မာန်ဖြင့်ယစ်သည့်ဖြစ်၍၊အာစရိ၊ကျွင်ပြီ၊ ဘောဂဇာသဒိုယောနစ၊စည်းစိပ်ချမ်းသာကို အစိုးရခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ မဏ္ဍော၊ထောင်လွှားသော မာန်ရှိသည့်ဖြစ်၍၊အာစရိ၊သွားပြီ၊ သဗ္ဗာနုဝဏ္ဏူရူပေန၊အလုံးအရစ်၏ပြည့်စုံခြင်းပြုသောရွှေသဏ္ဌာန်အဆင်းစသောအရေ၏ ပြည့်စုံခြင်းအင်္ဂါကြီးငယ်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်သည်း၊ မာဒိသော၊ငါ့ရှင်တူသော သူသည်၊ နုအတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဒမဏ္ဍော၊အဆင်းကိုစွဲ၍မာန်ယစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိစရိတ်အာစရိ၊သွားပြီ၊ ။အတ္ထိနောအတ္ထိနာ၊ဗိမိန္ဒင်၊ သမကံ၊တူသော၊ကိဉ္စိ၊တစုံတယောက်သော သူသည်၊ နုအတ္ထိ၊မရှိ၊ အတိရေဂဏ္ဍ၊ ငါထက်လွန်သော တစုံတယောက်သော သူသည်ထည်း။နမည္ပိသံနမည္ပိ၊ရှိမည့်မထင်၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဗာဟေ၊ရိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အတိမာနဟတော၊လွန်သောမာန်ဖြင့်တူးမြှောက်ဆီး အပ်သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊အလေးပြုထိုက်သော သူတို့အား မပြုသော ကြောင့်အလွန်ခက်ထန်သည်၊ဥသိတခေတော၊ထောင်အပ်သော မာန်ထည်းဟူသောတံခွန်ရှိသည်၊ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ ။မာတရံ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဘရေ္ဓာဝိ၊ ဘာကိုလည်းကောင်း။ဂရုသမ္ဘတော၊အလေးအမြတ်ပြုရာသော သူဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော၊အညေပိ၊တပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ကိဉ္စိ၊တစုံတယောက်သော သူတို့ကို၎င်း၊မာနဏ္ဍေ၊ခက်ထန်သော မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာဒရော၊ ရိုသေခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နုအာဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ ။ဝေ၊ ဤသို့၊မာနဏ္ဍေ၊မာန်ခက်ထန်သည်၊ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ဝိစရေ၊ဤသို့၊သွား သည်ရှိသော်၊ဝိနာယကံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါကို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်ထ သော၊ အဂ္ဂံ သိဿသမာဓိစသောဂုဏ်တို့ဖြင့်မြတ်ထသော၊ သာရတိနံ ဂရုတ္ထံ၊ဆုံးမ ထိုက်သောသူတို့ကို စင်စစ်ဆုံးမတတ်သော သူတို့တက်အလွန်အားဖြင့်

ဖြတ်သောရေထားထိန်းဖြစ်တော်မူထသော၊ အာဒိစ္စံဝ၊ အာဒိစ္စံမှ ဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဓာတုနှင့် ဗာလမှုလောက်သော ရောင်ခြည်တော်ဝန်းစသည်ဖြင့် ထွန်းပတော်မူထ၏။ ဘိက္ခုသံဃာပရိကွေ့ဝိုက်ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ ရှေ့ရှေ့သော အရပ်ခွဲနေတော်မူ၏။ သတ္တဝါ၏ တရားကိုဟောတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွေ၊ ဖြင်ရသော်ကြောင့်၊ မာန်မခွဲ၊ မာန်ယစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒေတွေ့ စွန့်၍၊ ဝိပ္ပသနာနှင့်အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓါသတ္တိနှင့် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တုံ၊ ဖြောက်တော်မူ၏။ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သိမ္ပသာ၊ ဦးဖြင့်၊ အဘိဝါဒေသိ၊ ရှိခိုးပြီ၊ ။ အကြိမ်နှစ်၊ လွန်သော်မာန်ကို ထည်းကောင်း၊ ကြမ်းနှစ်၊ ယုတ်သော်မာန်ကို လည်းကောင်း၊ ပတ်နှာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သုသမူဟာတော်ကောင်းစွာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ အသွင်မှန်နှင့်ပါဟူသောမာန်ကို၊ သမ္ဘိန္ဒိန္နော၊ ကြွေကွဲ၍ဖြတ်အပ်ပြီ။ သမ္ဘေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ မာနဝိဝေ၊ ဆယ်မျိုးနည်းရှိမာနသမိ ၊ သမာနတို့ကို၊ ဟတာ၊ သတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဆုတ်ဏှိ သို့၊ ပုရောဟိတပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်ပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော၊ ဧကဿ ဝေ ရောဟေ၊ ဧကဿ ဝေ ရောဟေ ဟု ဆိုရ၏သည်။ ဆုမာ ဆဝ ဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဧကဿ ဝေ ရောဟေ ဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၁၉) "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗာတိယာ၊ ဝန်ကို သန္ဓေအားဖြင့်၊ သတ္တဝဿိကော၊ ခုနှစ်နှစ်သာ ရှိသေးသော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော၊ နဝေါ ဒဟရော၊ အဝယ်သာဖြစ်သော်သာမကသည်၊ မဟာပုဏ်ကိုကြိုးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဘိန္ဒုဘိန္ဒုနဂါးမင်းကို၊ မှုဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အာဘိဘဝိတွာ၊ ဖိစီးတက်၍၊ ဟနေယျ၊ အနေယျ အမည်ရှိသော၊ မဟာသဟာ၊ ဘိုင်ကြီးမှ၊ ဥပဇ္ဈာယ ဟု၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော အနုဂုဏ္ဍါအား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟရာပိ၊ သောင်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်ရေမုံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသွေ၊ ဖြင်တော်မူ၍၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ ပစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဖြေပြု၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဥဒကကုမ္ဘံ၊ ရေအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဂစ္ဆ၊ လာ၊ ထတ်သော်၊ အနုတ္တရော သုသမာဟိတော၊ ဝိသယာ ဗ္ဗတ္ထာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော အရေဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ ဗ္ဗဓံ ကုမ္ဘဝေ ရကံ၊ ဤသာမကောလယ်ကို၊ ပသ ။ ရှုလော၊ ပါ သာဒိကေနဝ ဗ္ဗတ္ထန၊ မြင်ကုန်သော သူတို့အား ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သော အကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ ကထာ ဗ္ဗတ္ထ ရိယာ ပထော၊ ပြည့်စုံ သော ဗ္ဗတ္ထ ရိယာ ပုထိ ရှိသော၊ သာမ ။ ရော၊ သာမကောသည်၊ ဗ္ဗဒ္ဓိယာ

စ၊တန်ခိုးဖြင့်လည်း၊ဝိသာရဒြေ၊စွမ်းနိုင်သော၊ အာစာနိယနှ၊ယောဂျားအာစာနည်းအဖြစ်ဖြင့်၊ အာစရိယော၊ သူတပါးကိုဓိတကိုသိနိုင်သောဗဟုဿုတိသော၊ သာဝုနှ၊ ဝိဝိအကျိုးစီးပွါးသူတပါး အကျိုးစီးပွါးကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့်သူတော်ကောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊သာဝုကာရိတော၊နှစ်ပါးသောအစီးအပွါးကိုပြီးစေတတ်သောကောင်းသော အာစာနည်းအဖြစ်ကိုပြု၍ဆုံးမအပ်သောပိန္ဒိတော၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာဖြင့်ဆုံးမအပ်သောရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော၊ယောသာမဏေရော၊အကြင်သုမနသာမဏေသည်၊အနုရုဒ္ဓသား၊အနုရုဒ္ဓါထေရ်အား၊ဥဒကံ၊ရေကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ အဒါသိ၊ပေး၏၊ကတကိုဗွေနှ၊ပြုဆပ်သောကိစ္စရှိသော၊ အနုရုဒ္ဓေနှ၊ အနုရုဒ္ဓါသည်။သိကျွေတော၊ သင်စေအပ်ပြီးသော၊ သောသာမဏေရော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ပရမ်သန့်ရှင်းမြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။သန္ဓိကတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍ ဆဏုပ္ပဘံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊မံ၊ငါ့ကို၊ သုမနော၊သုမနအမည်ရှိသော၊သာမဏေရော၊သာမဏေဟူ၍ထည်းကောင်း၊ခီဏာသဝေါတိ၀ါ၊ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ဆဋ္ဌာဘိညောတိ၀ါ၊အဘိညာဥ်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ကောစိပိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်မျှသည်း၊ မာဇညောတိ မာဇာနေယျောတိ၊ မသိစေသဟည်း ဟူ၍ ဣဒ္ဓတိ၊ဆဒ္ဓတိ၊ကဒ္ဓတိ၊အလိုရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သုမနောထေရော၊သုမနထေရ်သည်၊ဣမာဆဂါထာ၊ယော၊ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး ၊

သုမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၂၂၀) သိကျွေ၊အိုရဟန်း၊တို့၊သင်သည်၀ါထရောဂါထိန်တော၊ထေအနာဖြင့်ခိုင်စက်အပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဂေါစရေလူခေ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဌာနမလွယ်သော၊ ဝိဟာရကာနနေ၀နေ၊တောကျောင်း၌၊ ပရိဗ္ဗေ၀င်နေသည်ရှိသော်၊ကထံ၊အသို့ထေနာကို ဖျောက်ခြင်းကိုပြု၍ ချမ်းသာသည်ကို၊ဂ၊ ရိ ဿတိ၊ပြုလတ္တံ့နည်း၊ဣတိဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာ ၊ဝ၊မိန့်ပြီ၊အထပဏ္ဍာ၊ထိုနောက်၌၊ထေရော၊နှာတကရဟန်မထေရ်သည်၊ဘဂ၀ါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။အတံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝိဝုထေန၊ပြန့်ပြောသော၊ဝိတိသုခေန၊ဈာနဝိတိသုခ၊ဝိဝေကဝိတိသုခဖြင့်၊ဣမံသရီ ၊ ထံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ဟရိတ္ထာ၊နှံ့စေ၍၊ လူခဲ့ပါ၊ကြွမ်းတမ်းသောတောခွင်ကိုလည်း၊ အတိ ၊ သမ္ဘော ဣ ၊ သုံးဆောင်လျက်၊ကာနနေ၊တောကျောင်း၌၊ဝိဟာရိ ၊ သော ၊ ဝိ၊နေပါ၏။ သတ္ထုဟောဏ်ကို၊ ခုနစ်ပါးသော ဟောဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊သင်္ခါ၊သော၊ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဗလာနိ၊

သုမနထေရ်ဂါထာ

သဠါဖြိုလ်စသောငါးပါးသော ဖိုလ်တို့ကိုတည်းကောင်း၊ ဘာဝနာပွါး စေလျက်၊ချမ်းသာသုခမ သမ္ပန္နော၊ အာရုပ္ပချမ်းခံဟု ဆိုအပ်သော သိမ်းမွှေသော ချမ်းနှင့်ပြည့်စုံရုံ သည်ဖြစ်၍။ အနာသဝေါ။ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသည် ဖြစ်၍၊ဝိဟာရိသည်၊နေပါအုံ့၊ကိုလေသေဟု၊ကိုလေသာတို့မှ၊ဝိုဝေးရတို့၊အထူး သဖြင့်လွတ်ထားသော၊ သဒ္ဓါစိတ်တို့၊ အလုံးရုံးသော ကိုးထပ်သောကိုမှ စင်ကြယ် သောစိတ်ရှိထားသော၊ အနာဝိလ၊ ကိုလေသာတို့ကြောင့် ရနောက်ကျခြင်းမရှိ သောအရဟတ္တမဂ်ကို၊အာဘိဇ္ဈာ၊မပြေတ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်၊ အနာသဝေါ၊အာသဝေါကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိသည်၊နေပါအုံ့၊မေ၊ငါ ၏၊အဏ္ဍာဘူ၊အတွင်းသန္တာန်ရှိသည်းကောင်း၊ဗဟိဒ္ဓါ၊အပသန္တာန်ရှိထည်း ကောင်း၊ယေဘုယ္ယသာ၊အကြင်အာသဝေါကများတို့သည်၊ဝိဇ္ဇာ်သု၊ထင်ရှား ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်းသော အာသဝေါကများကို၊ အသေသာ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ဥစ္ဆိန္နာ၊ အရေပြတ်ကွာမက်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ပုန်၊တဘန်။ တေ အာသဝါ၊ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်၊ နစဥ္ဇတ္ထေ၊မဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ပဋ္ဌာ ဏာ၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊မယား၊ငါ သည်၊ပရိညာတ၊ဝိုင်းခြားခြင်းသိအပ် ကုန်ပြီ-ဆိုနှမ္ဘယဆိုသော၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်ဆပ်သော ဝဋ်ပြတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌန္တိ၊တပါးသောဘဝခန္ဓာမဖြစ်မူ၍ကသည်ကုန်ပြီ၊ဒုက္ခကွယ်ပယ်၊ဆင်း ရဲ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဆိုး၊အနုပဒေါ၊ ရောက်ပြီ၊ဒေါနုဗ္ဗာဒါနိ၊ ဝ ရုဒ္ဓခေါ ဒ်၊ဝုန်ဗ္ဗေ၊ဝါ၊တဖန်ဘဝသစ်ခဲ့ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပြီ-ဟူ၏၊ ဤသို့ နှာတ ကမရုန်ထေရော၊နှာတကမရုနိထေရ်သည်၊ဟူမာဆဝါထေရော၊ ဤခြောက် ဝါထေရ်ကို၊အာဘာသိတ္တာ၊ဆိုပြီ၊ ။

နှာ၊ကမရုန်ထေရ်ဝါထေရ်အနက်ပြီး၏၊

(၂၂၀) အကောဓသော၊မက်ဖြင့်ပယ်ဖြတ်ပြီးသော အမျက်ရှိသည်ဖြစ် ၍ကင်းသော အမျက်ဒေါသရှိသောသူအား၊ ကုတော၊ အသယ်-ကြောင့်၊ ကောဓေ၊အမျက်ဒေါသသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ဖြစ်ပါ၏ ဝဋ္ဌဒုက္ခ၊ ဒန္တသော၊အ ရဟတ္တမဂ်အာဆုံးအမဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသော၊သမ္ဘိဝိနော၊ကိုယ်၏မည်မ ညွှတ်ခြင်း စ သည်ကို၊ အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်ပြီးသောကြောင့် ကိုယ်၏ညီ ညွှတ်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းရှိသော သူအား ရနစ်ပါးသော ဆင်ကျိုရှိသောဆုရားခဲ့ ပညာအဆင် အခြင်ဖြင့် ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊အတိ ညောယျစသော တရားတို့ကိုသိ၍၊ ဝိရတ္တသော၊ အလုံးရုံသော အာသဝေါမှ လွတ်ပြီးထသော၊ ဥပသန္တသော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်သော ဟူသောမှုပန်

ခြင်းမှပြုပြင်းပြီးထသော၊ တားဖြီးနှေး၊ ဖုဋ္ဌာရံအနိဋ္ဌာရံစသည်၌ သည်းခံခြင်း ထက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော်ရဟန္တာဝုဏ္ဏရဟန်းအား၊ ကုတော၊ အားထုတ်ကြောင့်၊ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ ဥပဓိရှေးယူ၊ ဖြစ်ပါတေဝ့ဆုံးနည်း၊ ယော၊ အကြောင်းဝုဏ္ဏရဟန်းသည်၊ ကုန်ခန်းမိမိအထက်၌ အမျက်ထွက်သော ဝုဏ္ဏရဟန်းကို၊ ပဒိုကုဏ္ဍကိ၊ တဘန်ပြန်၍ အမျက်ထွက်၏၊ တသော၀၊ ထိုမိမိအထက်၌ အမျက်ထွက်သောသူကိုပြန်၍ အမျက်ထွက်သော သူအားသာလျှင်၊ တေန၊ ထိုပြန်၍အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ ပါပိယော၊ ထောကန်၌ ပညာရှိတို့ကဲ့သို့ခြင်း တမလွန်သောကန်ဝယ်ဖြစ်သော ဆင်းရဲစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ယုတ်မာ စွာသော ဝုဏ္ဏရဟန်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုန်ခန်းမိမိအထက်၌ အမျက် ထွက်သောသူကို၊ အပဒိုကုဏ္ဍကော၊ တဘန်ပြန်၍ အမျက်မထွက်သောသူ သည်၊ ဒုဗ္ဗလယံ၊ အောင်နိုင်ခဲသော၊ သင်္ဂါမံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စစ် သည်ဖိုလ်ပါကို၊ ဇေတိ၊ နာမ၊ အောင်နိုင်သည်မည်၏၊ အတ္တဟိတ၊ မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ပရသဟိတ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးသောသူ တို့၏၊ အတ္ထံ၊ ပစ္စုပ္ပန်စီးပွါးသံသရာစီးပွါး နှစ်ပါးကို၊ စရတိ၊ နာမ၊ ကောင်သည် မည်၏၊ ယော၊ အကြောင်ဝုဏ္ဏရဟန်သည်၊ ပရေသံ ကုဒ္ဓတံ၊ သူတပါးကမိမိအထက် ၌အမျက်ထွက်သည်ကို၊ ဥတ္တရာ၊ သိထတ်၍၊ သဂေါ၊ ထိုသူ၌မေတ္တာကိုပွါး စေခြင်းထျန်ထျန်ရှုခြင်းဟူသောသတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ဥပသမတိ၊ သည်းခံသဖြင့်ငြိမ်းစေ၏၊ သောဝုဏ္ဏော၊ ထိုဝုဏ္ဏရဟန်သည် အဏ္ဏနော၊ ဖိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရ၊ သော၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ကောဓဗျာဓိ၊ အမျက်တည်းဟူသော အနာကို၊ တိကိစ္ဆတိ၊ ကုစားနိုင်သော ဝုဏ္ဏရဟန်တို့ဝယ်၊ ယော၊ အကြောင်သူ သည်၊ ဓမ္မသ၊ တရားတော်၏၊ အရိယာ၊ စာရေ၀ဓေ၊ အရိယာတို့ ကျင့်အပ် သောမေတ္တာဘာ၀နာတရား၌၊ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာ၊ သော၊ ထိုသူကဲ့၊ ဗာ ထော၊ ကို၊ သူဖိုက်ဟူ၍၊ ဧနာ၊ လူတို့သည်၊ မည်ဟု၊ ဒုက်ထင်ကုန်၏၊ ကော ဓော၊ အမျက်သည်၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြီးခဏ်၊ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ ကကရုပမံ၊ ကွေးပမာကို၊ အာ၀ဇ္ဇအာ၀ဇ္ဇေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ ၏၊ ရုသေ၊ ဆွမ်းခဲတွယ်ဟင်းမျိုးအချိုအချဉ်စသောအရသာ၌၊ ဘဏ္ဍာ၊ တာ၀် မဂဓမောခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ စေ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ပြီးခဏ်၊ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ ဘသ၊ တို့ဖြစ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ဂူပသမ၊ ငြိမ်းစေခြင်း ဌာ၊ ဝုတ္တမံ၊ သူပမ၊ သား၏အသားဥပမာကို၊ ဘုဉ္ဇေယျ၊ အောက်မေ့ရာ ၏၊ တေ၊ သင်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ထည်း၊

ဆန္ဒရာဂဝေသနၖ ဖြင့်းစွာဘစ်သောရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဝေသုစ၊ ကာမဘဝ ပစေသောကိုးပါးသောဘဝတို့ဟူသည်း။ သစေဝေါတိ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိကိုတောင့် တသည့်၏အစွမ်းဖြင့်အကယ်၍ ထျင်စွာဖြစ်ကြားအံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိ သော်၊ ကိဠာဒံ၊ ကောက်ပဲစသည့်ကိုစားဟတ်သော၊ ဒုပ္ပသုံ၊ နွားဆိုးကို၊ သောဠေနၖ ကြိုးဖြင့်၊ ထမ္ဘေ၊ တိုင်ခွ၊ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ချည်ဖွဲ့၍၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဝ သေ၊ အလိုခွ၊ ဝဠေ့တိယထာ၊ လိုက်စေသကဲ့သို့၊ ဝေ်ဘထာ၊ ထိုအတူ၊ သ တိယာ၊ သတိဟူသောကြိုးဖြင့်၊ သမ၊ ဓိထမ္ဘေ၊ သမာဓိဟူသောတိုင်ခွ၊ ဗန္ဓ ဠေ့ သာ၊ ချည်ထားသကဲ့သို့၊ ဒိပ်ထျင်စွာ၊ နိဂ္ဂဟ၊ ကိလေသာမှကင်းစေသဖြင့်၊ အသိက်အတောက်မရှိအောင်ခိုင်ရာ၏ဟုတ်၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မဒတ္တော သေ ရော၊ ဗြဟ္မဒတ္တထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓမာသဝဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အ ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ဗြဟ္မဒတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၂၂) အဆန်း၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းမဘွင့်မပြုမူ၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဒုစ ရိုက်တရားကိုကျင့်သောသူသည်၊ အတိဝဿတိ၊ အာပတ်ဟူသောဇိုလ်း ကိ သေ သာဟူသောဇိုလ်းဖြင့်အလွန်မစွတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆန္ဒံ ဆန္ဒသ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအာပတ်ဒုစရိုက်တရားကို၊ ဝိဝဏ္ဏယေ၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ရာ ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဖွင့်ထုတ်ခြင်းဟူဆိုအပ်သော တရားနှင့် လျော်ညီကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဖုံးလွှမ်းအပ်သောဒုစရိုက်တရားသည်၊ နော ကိ ဝဿတိ၊ အာပတ်ဟူသောဇိုလ်းကိုသော်ဟူသော ဖိုးစပ်ဖြင့်မစွတ်၊ ၊ သော၊ ကော၊ ထူ အပေါင်းကို၊ မဗ္ဗုနာ၊ သေ မင်းသည်၊ အတ္ထဟတော၊ ခိုင်စက် အပ်၏၊ ဧရာယ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းကိုဖြစ်စေ သည်ကစ၍ ဆထက်ခိုထို သေခြင်းအိုခြင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ လွှမ်းဖိုးဘိစီးအပ်၏၊ တဏှာသလ္လေန၊ တ ဏှာဘသည်းဟူသောပြောင့်သည်၊ ဣတိဘဝေ ဘဝ ၏ ကြောင့်ဟူ၏ အတွင်းသို့ သတ်ဝင် သဖြင့်ခိုင်စက်ထိုးကျင့်အပ်၏ ဟူ၏ ဆာ ရုံ့ခ်ြ ကောင့်တခြင်း ဂ္ဂိသော အလို သည်၊ သခါ၊ အာခါခပ်သိပ်၊ ရုမာယတိတော၊ ထောင်စေအပ်၏၊ လောကော၊ လူအ ပေါင်းကို၊ မဗ္ဗုနာ၊ သေ မင်းသည်၊ အတ္ထာ ပ ဟတော၊ ခိုင်စက်အပ်၏၊ ဧရာယ၊ သေခြင်းကိုအိုခြင်းဖြင့်၊ ပရိကိ္ခ ဏ္ဍော၊ ခြံရံအပ်၏၊ အတာ ဟော၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိ ဠ ဠ ံ၊ အမြီကာလပတ်လုံး၊ ဟညတိ၊ ဓရေ မရဏာတ်ဖြင့်ခိုင် စက်အပ်၏၊ ယထာ ကိ ံ၊ အာသယ်ကဲ့သို့ခည်းဟူမူကား၊ တဏ္ဍုရော၊ ထိမင်း နှင့်မလျော်သောအမှုကိုပြုသော၊ သတ္တုဒုဿော၊ ယတ်အပ်သောခဲ့ကိုရှိသော

သင်္ဂဝါသည်၊ အတာကောဟု ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟည္တိမ္ဗာဝ၊ မင်းအာဏာဖြင့်သက်ရောသကဲ့သို့၊ ဝေဠုဝတီ၊ ထိုအတူ၊ အယ်ယောကေ၊ ဤထုအပေါင်းကို၊ စရာမရှိတောက်အိုခြင်းသေခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟည္တိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ မဟာဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဒဟ္ဒမာနေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတောကြီးကို၊ အသိဘဝန္တာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သော၊ အဋ္ဌိခန္ဓာဝိယ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊ မဗ္ဗုဗျာဓိစရာ၊ သေခြင်းနာခြင်းအိုခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တဏှာ၊ သုံးပါးကုန်သောတရားတို့သည်၊ သင်္ဂဝါ၊ သင်္ဂဝါအပေါင်းကို၊ အဘိဘဝန္တာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သကုန်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသေခြင်းနာခြင်းအိုခြင်းတို့ကို၊ ပမ္မုဂန္တာ၊ တဘာနုပြုနှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ ဗလဝ်ဥ သဟာ ဟော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုသေခြင်းနာခြင်းအိုခြင်းတို့ကို၊ ပသာယိတုံ၊ ကျောက်ကုန်းကိုပြ၍ ထိုမှဤမှပြေးစေခြင်းငှါ၊ ဗလဝေါ၊ သွင်ပြန်သောအားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ၊ အပ္ပေနဝါ၊ ချောင်းညွှတ်ခြင်းစသော အနည်းငယ်သော ကာလပတ်သုံး ဖြစ်ခြင်းဖြင့် ထည့်ကောင်း။ ဗဟုကေနဝါ၊ အလုံးစုံသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး ဖြစ်ခြင်းဖြင့် ထည့်ကောင်း၊ အမောဃံ၊ ဝိပသဿနာဉာဏ်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် အကျည်းနှိုးမရှိသော၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်သုံးကယိရော၊ ပြုရာ၏၊ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယံ ယံရတ္တိ၊ အကြင်အကြင်သို့သောညဉ့်ကို၊ ဝိဇာတေ ဝိဇာတာ၊ ကုန်ဆုံး၏၊ တဿ ဧဝ ဟိ ယသ်ကုတ်ခြင်းရှိသော သတ္တဝါအား၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ ၊ စရတော၊ သွားသောသူအား ထည့်ကောင်း၊ တိဋ္ဌတော ဝါ ပိ၊ ရပ်ခြင်းကိုပြုသောသူအား ထည့်ကောင်း၊ အသိနသယနဝါ ပိ၊ စားခြင်းအိပ်ခြင်းကိုပြုသောသူအား ထည့်ကောင်း၊ စရိမာ၊ ရုတိ ဗိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်၊ ဥပေတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ကာလော၊ ညဉ့်စသောကာလသည်၊ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ကသ္မာ၊ အဘာယတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမမတ္ထိ ကာလေ၊ ဤကာလ၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဗိတက္ခာ၊ သေခြင်းသေးကလေ ကိုမသိနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိရိမဏ္ဍောထေရော၊ သိရိမဏ္ဍောထေရ်သည်၊ ဣမာ သဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ သိရိမဏ္ဍောထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၂၃) ဒွိပါဒကော၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊ ဇယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ အာသုစိ၊ မစင်ကြယ်သည်ကို၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ကို၊ ပရိ

ဟရတိ၊နှံ့သာပန်းအစဉ်ရှိသည်တို့ဖြင့်စိုရွှဲ၍ထိုမစင်ကြယ်သောမကောင်း ဆေးအနံ့ကိုမျှောက်၏၊နှာနှာကုထားပမရိပူရော၊ထိုးမျိုးရှစ်ဆယ်အစဉ်ရှိသော မျှားသောအပြားရှိသော၊ပိုးထောက်တို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ဟတောတတော၊ ထို ထိုသို့သောကိုးပါးသောနွဲ့ရတို့မှ၊ ဝိသဝန္ဓနေ၊ပ်ထွေးနှတ်ကျင်ကြိုးကျင် ပေါ်အစဉ်ရှိသည်တို့သည် ထိုစိုးခြင်းအားမွေးတွင်းမှ ချွေးအစဉ်ရှိသည်တို့ဖြင့် ထိုစိုးသည်ကို၊ပရိဟရတိ၊ပန်းနှံ့သာစသည်တို့ဖြင့်မျှောက်၏၊ ဝေဖိုရုန္ဓော ဝိ၊ဤသို့စက်ဆုပ်တွယ်ရှိသည် ထည်းဖြစ်သော၊ အယံကာယော၊ဤကိုယ် သည်၊ကူးဆွေ့နှ၊ကျေနှကွင်းဘွဲ့နှစ်သောအထွတ်ဖြင့်၊ နိုဏ်နှံ့ပဒိုနှ ဆွန်ဖုံ၊ဖုံ:ထွပ်: သည်ကို၊ကတ္ထား၊ပြုရ၍၊ဝိဂ်၊သမင်ကို၊ဝိဂလုဒ္ဓကော၊ မုတ်ဆိုးသည်၊ဟနတိ ဣဝ၊ သတ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အမ္ဗုဇ်ပေါ်ကို၊ဗဒ္ဓိသေန၊ အစာဖြင့်ဖွဲ့ သောသံမျှားချိတ်ဖြင့်၊ဝဠေ္ဍနော၊ဝှည့်ပတ်ထျက်၊ဗာဟေတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သ ကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ဝါနရံ၊မျှောက်ကို၊ထေပေန၊သစ်ပင်အစေးစသည်ဖြင့် တင်အစ်သောမျှောက်နှဲ့စေးဖြင့်၊ထုဒ္ဓကော၊မုတ်ဆိုးသည်၊ဝဠေ္ဍနော၊ဝှည့် စားထျက်၊ ဗာဟေတိဣဝ၊နှိပ်စက်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဝုထုဒ္ဓနံ၊ အလွန် ရိုက်ဝှေ့ခြင်းသော်ပုထုဇဉ်ကို၊ ဗာဟယန္တိ၊ရှုပါရုံစသည်ခွဲပြီးစေ၍ကိုယ်သား တို့သည်နှိပ်စက်ကုန်၏။ မနောဒုမ္မာ၊ပုထုဇဉ်တို့၏နှလုံးမွေ့ထျော်ဝတ္ထုယ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ယောရူပါစ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောသဒ္ဒါစ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောဂန္ဓာစ၊ အကြင် ဂန္ဓာရုံတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ယောရသာစ၊ အကြင်ရသာရုံတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ယောဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ထည်းကောင်း၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဇေတကာမဂုဏာ၊ထိုငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည်၊ နာဏ္ဍိရူပတ္တိ၊မိန်းမ အဆင်းဌ၊ဒိသပေ့၊ထင်ကုန်၏။ ယေ ပုထုဇ္ဇနာ၊အကြင်ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ဇောနာဏ္ဍိယော၊ထိုမိန်းမတို့ကို၊ရဏ္ဍာစိတ္တာ၊ဖြင်းစွာတစ်သောရာဂဖြင့်နှိပ် စက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသေဝန္တိ၊သုံးဆောင်အစ်သောဝတ္ထု၊ ဒေမှတ်ဖြင့်ခြိုးခံကုန်၏။ တေအနုဗာသ၊ထိုရိုက်စွာသော ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ကဒုသိ၊အလွန်မွေ့ထျော်တတ်သောကြောင့်ကဒုသိဟု ဆိုအပ်သော၊စောဝ ရံ၊ကြောက်မက်ဘွယ်သော သံသရာပတ်လုံး၊ဝုနဒ္ဓ ၊အသစ်အသစ်သော ဘဝကို၊ အာစိနန္တိ ဝေ့ဆန္တိ ပွါးစေကုန်၏။ ၊ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား။ ဇောနာဏ္ဍိယော၊ထိုမိန်းမတို့ကို။ သပ္ပသေသ ဝ၊မြွေ၏သောလျှင်၊ သိရောဒ္ဓာ၊ဥက္ကြောင်းကိုကဲ့သို့၊ သဒ္ဓါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ပရိ ဝ ဇ္ဇေတိ၊ထိုမိန်းမ ဌ်တင်သောရာဂကိုဖွါခြင်းမြတ်ခြင်းဖြင့်ကြဉ်၏၊ထောကေ၊လောကဌ်၊ဒုက္ခမိ

သမ္ဘိဂ်ုံ၊ ဤသို့စီးပိုး၍ကည်တတ်သောမြစ်နှင့်တူသောတရားကို၊ သတော၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာနှင့်ယှဉ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဝတ္ထုတို၊ လွန်၍ဖြစ်နိုင်၏။ ။ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်ကာမဘဝစသည်တို့၌၊ အာဒီနဝံ၊မျှားသောအကြစ်ရှိသည်ကို၊ ဒိဿ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် မြင်၍၊ နေက္ခမ်၊ ကာမဂုဏ်ဘဝသုံးပါးတို့မှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ခေမတော၊ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ဒဋ္ဌုံ၊ဒိဿ၊ဖြင့်၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိ၊အလုံးရုံသောထေဘုမကတရားတို့မှ၊နိဿဋောဝိသံယုတ္တော၊မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ မေမယာ၊ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တောအဓိဂတော၊ရအပ်ပြီ၊ဖွားတိ၊ ဤသို့၊သဗ္ဗကာမောထေရော၊သဗ္ဗကာမထေရ် သည်၊ ဖွားမသဏ္ဌာ၊ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။သဗ္ဗကာမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဘဏ္ဍိတဘိက္ခုသတ္တနိပါတော၊ ထိုသတ္တနိပါတ်၌၊ဥဒါနံ၊ဥဒါနုံးကား၊ ။ဥရုဝေ လကဿပေါ၊ ဥရုဝေလကဿပအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ထေရ်ထည်း ကောင်း၊တေကိ ဿာ ကာရိ၊တေကိ ဿာ ကာရိထေရ်ထည်းကောင်း၊မဟာ နာဂေါ၊ မ ဟာနာဂ်ထေရ်ထည်းကောင်း၊ ကုလ္လော၊ ကုလ္လထေရ်လည်း ကောင်း၊မာလုံ၊ဟာ၊မာလုဝ်ထေရ်လည်းကောင်း။သဗ္ဗဒါ၊သကော၊သဗ္ဗဒါ သကထေရ် လည်းကောင်း။ ကာတိယာနော၊ ကာတိယာန ထေရ်ထည်း ကောင်း၊ဖိဂေါ၊ဖိဂေါ၊ထေရ်လည်းကောင်း၊ဇေ ဇ္ဇော၊ဇေ ဇ္ဇထေရ် လည်းကောင်း။ သုမနသဗ္ဗယော၊သုမနဿ အမည်ရှိသောထေရ်ထည်းကောင်း၊ နာ ဂ ရ ဒ ဏ ဒ ဏ ထေရ်ထည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ္တ ထေရ် လည်းကောင်း၊သိရိမဏ္ဍော၊ သိရိမ ဏ္ဍ ထေရ်လည်းကောင်း၊သဗ္ဗကာမော၊ သဗ္ဗကာမထေရ်လည်းကောင်း။ ဖွားတိဖွားဒ်၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဇ္ဇော၊ဤ ဆဋ္ဌနိပါတ်၌၊ဂါထာယော၊ဂါထာတို့သည်၊ စတုရာသိတိ၊ရှစ်ဆယ့်လေး ဂါထာတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ယေရော၊မထေရ်တို့သည်၊စတုန္ဒသာ တကျိပ်လေးယောက်တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ।ဆဋ္ဌနိပါတော၊ဆဋ္ဌ နိပါတ်သည်၊နိဋ္ဌိတောနိဋ္ဌိဿ ဖွားဟောဂတောပတ္တော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ।

ဆဋ္ဌနိပါတ်ပြီး၏။

သတ္တကနိပါတ်၊

(၂၂၄) အလက်တာ၊ဥဏ္ဏောင်းတန်ဆာစသည်ဖြင့်တန်ဆာဆင်ထ သော၊ သုဝဏ်နာ၊ တင့်တယ်သော အာတတ်ထည်းရှိထသော၊ မာလဝါရီ၊

ပန်းပန်ခြင်းသည်းရှိထသော၊ ဝိသုဒ္ဓသိဒ္ဓာ၊ ပန်းနံ့သာနံ့သာမျှောင်းတို့ဖြင့်အ
ပြေးခုခြစ်ပြုအပ်သောကိုယ်ရှိထသော၊ အထက္ကကကတာပါခါ၊ညွှတ်သော
ထယ်ခေါင်ရှုန်းမြှောက်ထေးပန်းအဆင်းချိပ်မှည့်အဆင်းဖြင့်ဆိုးအပ်သောခြေ
နှစ်ဘက်ရှိထသော၊ ဝေသိကာ၊ပြည့်တန်ဆာမသည့်၊ ပါဒုကာ၊ရွှေခြေနင်း
ကို၊အာရုဟ္ဟ၊စွတ်၍မြှောက်ထည့်ဏေ့၊ ၊ဌေတွာ၊တည်ပြီး၍၊ ပါဒုကာ၊ရွှေခြေ
နင်းတို့ကို၊ညာခြေကိတ္ထာနှ၊ချွတ်၍၊ပုရဏောဝါ၏ရှေ့ဝ၊ပဋ္ဌထိကတာ၊ချိအပ်
သောသက်ရောင်ရှိသော၊ သာဝေသိ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာ မသည့်၊ ဝံ၊ငါ့ကို၊
သင်ဟုနှ၊ပြောပြစ်သော၊ ရဒုနှ၊သာယာသောစကားဖြင့်၊ ဒိတဝုဇ္ဇံ၊ပြုံးခြင်း
ရှေးရှိ၊သာစကားကို၊ အဘာသထ၊ဆိုလတ်ဏေ့၊ သာဓိ၊အရှင်၊ တို့၊အရှင်
ကား၊ယုဝါ၊ဟူသော်လျှင်၊ပဋ္ဌဒိတော၊ရဟန်းပြုသည့်၊အသိ၊ဖြစ်ဏေ့၊မမသာ
သနေ၊အကျွန်ုပ်ဏေ့စကား၌၊တိဋ္ဌယာဝ်၊တည့်စေချင်ဏေ့၊ မနုဿကော၊လူ၌ဖြစ်
သော၊ကာမေ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇ၊ခံစား၍ဆောင်ပြီးလော၊အဟု၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ တော၊ဟရှင်အား၊ စိတ်တို့၊စိတ်အလိုရှိတိုင်း၊ မနု ဿကောကာ
မေ၊လူ၏ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဒဒါမိ၊ပေးပါ၏၊ သစ္စမေ၊အမှန်ကိုသာလျှင်၊
ပဋိဇာနာမိ၊ပန်ခံပါ၏၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ စေနပဋ္ဌယာယတိ၊ အကယ်၍
အလိုမရှိသည်ဖြစ်ခဲ့၊တော၊သင်အား၊အဂ္ဂိ ဝါ၊ဓိ၊ကိုမူထည်း၊အဟု၊အကျွန်ုပ်
သည်၊ဟရာမိ၊ဆောင်ခဲ့၊ ၊ဥဘော၊နှစ်ယောက်သောငါတို့သည်၊ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊ ဒဏ္ဍပရာယနာ၊ တောင်ဝှေးသျှင် ထည်း၊ ထျောင်းရာရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ဖိုးဝှေ့ကာ၊ဆိုးကုန်သည်၊ဘရိ ယာမ၊ဖြစ်ကုန်ခဲ့၊ တဒါ၊ထို့အခါ၌၊
ဥဘော ငါတို့နှစ်ယောက်တို့သည်ထည်း၊ ပဋ္ဌဒိဘာဝမ၊ ရဟန်းပြုကုန်ခဲ့၊
ဝေ၊ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥဘယတ္ထကဒုက္ခဟာ၊ ပဋ္ဌုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ထု
စည်းစိပ်သံသရာ၌ဖြစ်သော နတ်စည်းစိပ်မှမယုတ်သည်၊ ဘရိ ယာမ၊ဖြစ်
ကုန်ခဲ့၊ဟူကား၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆိုဏေ့၊ အထကိ်တ်၊ ဥ၊ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည်
ဖြင့်တန်ဆာဆင် ထသော၊ သုဝ ဏ်၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်သော အဝတ်
လည်းရှိထသော၊ပဋ္ဌလိကတံ၊ချိအပ်သောထက်ရောင်ရှိသော၊တဗ္ဗဝေသိကံ၊
ထိုပြည့်တန်ဆာမကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ မဗ္ဗုပါသံ၊သေမင်း၏ ကျွေ့ကွင်းကို၊
ဩဠိတံ၊ဟု၊ ၊ထောင်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတော၊ထင်သတ်ဏေ့၊တတော၊ထိုထင်ပြီး
သည်နောက်၌၊ ယောနိသောမနသိကာရော၊ဤအရိုးရကားအကြောနှင့်စပ်
ဏေ့အသားဖြင့်လိပ်ကျဲ့ဤသို့အစရှိသောနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဒ္ဒထ
ဖြစ်လတ်ဏေ့၊အာဒီနဝေါ၊ဤကိုယ်ဏေ့သဘောကိုဆောင်ခြင်းကို အရှင်းပြုသ
ဖြင့်ကိုယ်ဒွဒ္ဒိကုန်သော စိတ်စေတသိက်တို့ဏေ့ အဖြစ်အပျက်ကို နှလုံးသွင်း

ခြင်းထိုကိုတ်စေတသိက်တို့၌ ဘိလူးရက္ခိုသ်စသည်တို့ကဲ့သို့ဘေးအားဖြင့် ထင်သောမျှားတွယ်သောအခြင်းအရာရှိသော အပြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိမ္မိဒါ၊အပြစ်ကိုရှုသောဘာဝနာကိုပွားခြင်း ပြီးသောဝန်ဆင်းရဲမှ ပြီးငြားသာဥာဏ်သည်၊ သမ္ပဋ္ဌိတာ၊ ငါ၏နှလုံးခွံကောင်းစွာတည်ပြီ၊ တ ဏှာ၊ ထိုဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် ရှုသည်မှ၊ မေမမ၊ငါ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စိ၊ မဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊(ထ)၊ ဗုဒ္ဓ ဿ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောဝင်ဟူသော အာဏာ၌ကို၊ကတံ၊ရသိတံ၊ သုံးအာဝ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သုန္ဒရသရဒ္ဒါ၊ထေရော၊ သုန္ဒရ သရဒ္ဒသောရ်သည်၊ ဣမာ သတ္တ ဂါထာယော၊ ဤရုနစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္တ၊ဆိုပြီ၊ ၊သုန္ဒရသရဒ္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၂၅) ပရေသောဌေ၊ဖြတ်သော၊ အမ္ဘိတကာရာမေ၊ အမ္ဘိတက အမည်ရှိသောဆရံ၌၊ ဝနသဏ္ဍာမှိ၊ ဌေးပင်တန်းဖြင့် ဝှက်အင်သောတောအုပ်၌၊ ဘန္တိယော၊ ဘန္တိယ အမည်ရှိသော မထေရ်သည်၊ တဏ္ဍိတဏ္ဍာယ၊ တဏှာ၏၊ သမူလံ၊ အရင်းနှင့်တကွဖြစ်သော အပိန္ဓာကို ၊အဗ္ဘုယ္ယ၊ အရ ဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခွါနှုတ်၍၊ထန္ဒေါသုန္ဒရော၊ထောကုတ္တရာသိသအစရှိသည်ဖြင့် ကောင်းသောမထေရ်သည်၊တတ္ထ၊ထိုတောအုပ်၌၊ဗျာယိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ချာနဲချမ်းသာဖြင့် ဝင်စား၏၊ ရုဒ်ဂေါဟိစ၊ရရိုးစည်တို့ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝိဿာဟိစ၊ စောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏာဝေဟိစ၊ထက်စည်တို့ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဧကော၊အချို့ကုန်သော ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားရန် သောသူတို့သည်၊ ရုမ္ဘန်၊ မြေလျှောကုန်၏၊ အဟာ၊ ငါဘန္တိယမုကား၊ဗုဒ္ဓ ဿ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရုက္ခမူလဏ္ဍိ၊သစ်ပင် ရင်း၌၊ရတောဝ၊တယောက်အထည်းထည်းမြေလျှော်၏၊ မေ၊ငါ့အား၊ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝဏ်၊တောင့်တတိုင်းသောဆုကို၊စေအဒ္ဓာ၊အကယ်၍ ပေးရာ၏၊သောစဝေရော၊ထိုဆုကိုထည်း၊ မေမမ၊ငါ၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊အလိုကို၊ ယဿ ဣဒေ၊ပြည့်စုံရုံးအာင်ရပေ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊သဗ္ဗဝေါကာသ၊ခပ်သိမ်း သောလူကို၊နှစ်ဖို့၊အမြဲ၊ကာယဂတံသတိ၊ဆံအစရှိသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အရုဒ္ဓဖြစ်သောခန္ဓာကို၊ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ပွါးစေအပ်သည်ကိုပြု၍၊ဝဏ်၊ဆုကို၊ ဂဏ္ဍေဂဏ္ဍာဝိ၊ငါယူ၏၊ ယောဓနာ၊ အကြောင်သူတို့သည်၊ ရှုပေနှ၊ကြည်ညိုဖွယ် ဘွယ်မရှိသော ယုတ်သော အဆင်းဖြင့်၊ ဝါပိ၊သုအဂ်ရိန္ဒသုမညိ၊သု၊ ယုတ် သောပိုင်း၊ခြားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ကဲ့ရဲ့အောက်မေ့ကုန်၏၊ ယေ စဓနာ၊အကြောင် သူတို့သည်လည်း၊ဝေါသေန၊သောယောစွာသော အသံကိုကြား၊သည်၏ အ

စွမ်းအားဖြင့်အနေဂူ၊အဲဘန်တလဲလဲကင်ကုန်၏၊ တေဇနာ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဆန္ဒရာဂ၀သူပေတာ၊ ဖြင်းစွာတတ်သောရာဂ၏ အလိုသို့လိုက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊မံ၊ငါ့ကို၊နဇာနန္ဒိ၊မသိကုန်၊အစ္ဆရာတို့၊ဝိမိသန္တာန်ခံဖြစ်သောခန္ဓာအာ ယတနာ ဟူ၏ကိုဆည်း၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊နဇာနာတိ၊မသိ၊ဗဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါး သန္တာန်ခံဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနာ ဟူ၏ကိုဆည်း၊ နပသဿတိ၊ အထူး သဖြင့်မမြင်၊သမ္ဘာ၀ရောဟု၊ထို့ဆိုခဲ့ပြီးသော အနုဒ္ဒိဋ္ဌ ဗဟိဒ္ဓ တ ရားကိုမသိသဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဥာဏ်အလား ရှိသော၊ သောဗာလော၊ ထိုသူဖိုက်သည်၊ ဝေဇကန္ဓေန၊ စင်စစ်သဘောနှင့်၊ ဟောသေန၊သူတပါးတို့ဆိုသောစကားသဖြင့်၊ ၀ယ္ဘတိ၊ ငင်၏၊ အနုဒ္ဒိဋ္ဌ၊ ဝိပိ၏သန္တာန်ခံဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနတရားကိုသည်း၊ နဇာနာတိ၊မသိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၀၊သူတပါး သန္တာန်ခံဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနတရားကိုသည်း၊ ဝိပ သဿတိ၊သူတပါးမှ ကြားနာ၀ပ်သောစကားသံကို အစဉ်ရှိသဖြင့်အသွင် အ ပြောင်ပြောင်ရုံခြင်းအစရှိသည့်ကိုမှတ်သော အားဖြင့်ဖြင့်၏၊ ယောဝိ၊အကြင် သူသည်သည်း၊ဗဟိဒ္ဓါ၊သူတပါး သန္တာန်ခံ ၊ဗဟဒဿသောဝိ၊နည်းကိုယူသ ဖြင့် အကျိုးမျှကိုမြင်းလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူ သည်သည်း၊ ဟောသေန၊သူတပါးတို့ဆိုသောစကားသံဖြင့်၊ ၀ယ္ဘတိ၊ငင်၏၊ အနုဒ္ဒိ ဋ္ဌ၊ ငါ၏အတွင်း သန္တာန်ခံဖြစ်သော သိသစသော ကျေးဇူးထူး ကိုဆည်း၊ ပဿနာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ဗဟိဒ္ဓါစ၊ငါ၏အပသန္တာန်ခံဖြစ်သောအမှ အရာ၏ပြည့်ခုံခြင်းစသည်နှင့် ယှဉ်သောရူပဓမ္မ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုဆည်း၊ ဝိပ သဿတိ၊အပသန္တာန်ခံဖြစ်သောထိုသူ၏အဖြစ်ကိုမှတ်သ ဖြင့်အထူးအားဖြင့် ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုဖြင့်၏၊ အနာ၀ရဏဒဿာ၀ိ၊ တရုံတယောက် သောသူသည် မမိတ်ပင် အပ်သည်ဖြစ်၍ အရိယာတို့၏ဂုဏ်ခံ ဖြင်ခြင်းဌါ စွမ်းနိုင်၏၊ သောဝုဋ္ဌဟော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ဟောသေန၊ သူတပါးတို့ ဆို သောစကားသံဖြင့်၊ နဝုယ္ဘတိနအာဂန္ဒိ၊ ယုတ်စွာဆိုသော အားဖြင့်မငင်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ထကုဏ္ဍကောထေရော၊ထကုဏ္ဍကထေရ်သည်၊ ဣမာသဏ္ဌ ဂါထာယော၊ဤခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ထကုဏ္ဍကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၂၂၆) ဗဟူယိ၊ မျှားစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထုစရိယာဟိ၊ နွေရည် ကိုသော သောက်၍အစာမစားခြင်းစသောအကျင့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယာ၀ နာဟိ ၊နှတ်တို့ကိုတောင်းဝန်ခြင်းဘုရားမြတ်စွာကိုတောင်းပန်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊လဒ္ဓေါ၊ရအစ်သော၊ ကေ၊ဘုတ္ကော၊ တယောက်သည်းသော

သားသည်။အတ်၊ငါသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ မာတု၊အပိသည်၊ ဗိယော၊ချစ်အပ်၏။ပိတု၊အာဘာသည်။ပိယော ချစ်အပ်၏၊ တေ၊ထိုအပိအာဘာတို့သည် လည်း၊ဝံ၊ငါ့ကို၊အနုကမ္ပာယ၊အစဉ်သနားသဖြင့်၊ အတ္ထကာမာ၊အကျိုးကို အလိုရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတေသိနော၊ အစီးအပွါးကို ရှာဖွေးလေ့ ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊မာတာ၊အပိသည်လည်းကောင်း၊ပိတာ၊အာဘာသည်လည်း ကောင်း၊ဥဘော၊နှစ်ယောက်သောသူကိုသည်၊ဗုဒ္ဓသာ၊သုရားရှင်အား၊ ဥပ နာမယုံ့ဥပနာမေသုံ၊ကပ်စေကုန်၏၊ကိ ဣဿ ထဒ္ဓေ၊ပြုပြင်စွာနတ်ကိုတောင်း ပန်ခြင်းဘုရားကိုတောင်းပန်ခြင်းဖြင့် ဣမည်ကိုသာသောက်၍ အစာမစား ဘဲအထွေ့ကိုကျင့်ကုန်ရအပ်သော၊ အယံပုဗ္ဗော၊ဤအကျွန်ုပ်တို့၏သားငယ် သည်၊သုခုမာထော၊နူးညံ့ သိမ်မွေ့၏။သုခေမိတော၊ချမ်းသာသဖြင့်ကြီးပွါး ၏၊နာထ၊လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ဖိုနသား၊မာရ်ဝဿခင်အရှင် ဘုရား၊ဟော၊အရှင်ဘုရားအား၊ပရိစာရိကာ၊အာဘယ်မှုကိုပြုရန့်နည်းဟုမေး သျှောက်၍ထုတ်ကျေးဇိမ့် သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍ဗုဒ္ဓံဝုတ္တာ၊ ဤသားငယ်ကို၊ ဒဒါမ၊အကျွန်ုပ်တို့ ပေးပါကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်လည်း၊ဝံ၊ ငါ့ကို၊ပဋိဂ္ဂဟ္ဟာ၊ခံကော်မူ၍၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာကို၊ဝေါဝစုံ၊ ဤသို့သောစကား ကို၊ အဗြိတိ၊ဆိုထေမူ၏၊ အာနန္ဒ၊ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ဗုဒ်ဒါရကာ၊ ဤသို့ သားငယ်ကို၊ခိုပ်ုံ၊သျှင်စွာ၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ရဟန်းပြုလော၊ အယံဒါရကော၊ဤ သူငယ်သည်၊ မမသာ၊သနေ၊ငါ့ဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊အဓာနိယော၊ ယောဂျ၊အားဓာနည်ဖြစ်သော ရဟန္တာသည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဖိုနော၊မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီး၊သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝံ၊ငါ့ကို၊ပဗ္ဗဇိတ္ထာ၊ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ဝိဟာရံ၊ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်သို့၊ ပါဒိ သိ၊ဝင်ပြီ၊ သုရိယတ္ထိ၊နေမင်းသည်၊ အနောဂ္ဂတတ္ထိ၊မဝင်ဖိသာလျှင်၊ တ တော၊ ထိုဗိပဿနာကို အားထုတ်သည်မှ၊ပရံ၊နောက်၌၊မေ၊ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ဝိရဇ္ဇိ၊ မကြာမြင့်မီခဏခြင်းဖြင့် အလုံးစုံသော အာသဝေါတို့မှ လွတ်၏၊တတော၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်မှ၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊နိရံ၊ကတ္တာ၊ဝိဝိဝင်စား၊မြဲသောဖလသမာပတ် ကိုဝင်စား၊တော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုဖလသမာပတ်မှ၊ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ် တော်ထည်း ကိန်းတော်မူရာမှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ထပြီး၊သည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒ၊ဘဒ္ဒ၊ ဟေ၊လာထည့်၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ဝံ၊ငါ့ကို၊ အာဟ၊ဆိုနှုတ်တော်မူ၏၊ မေ၊ငါ့အား၊ သာဓုပသမ္ဘဒါ၊ ထိုဟေါဝိကဗျ၊ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊မေမ ယာ၊ငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်၊ သတ္တဝေ၊သော၊ခုနစ်နှစ်သာ၌

သေးထျက်၊ဥပသမ္ပဒါ၊ပဲ့ဖွင်း အဖြစ်ကို၊ ထဋ္ဌိ၊ ရှာဝ်၏၊ မေမယား၊ ငါသည်၊ တိသော၊ ဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါး သော ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပဇ္ဇာ၊ အစဉ် အတိုင်း ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဓမ္မသ၊ တရား တော်၏၊ ဓမ္မသ ဓမ္မတံ၊ တရား တော်၏ ကောင်းသော တရား၏ အဖြစ်သည်၊ အဟောအနှစ်ရှိယံ၊ ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဒ္ဒေ ထေ ရော၊ ဘဒ္ဒ ထေရ်သည်၊ ဣမာ သဏ္ဌာ ဂါထာ ယော၊ ဤ ခုနှစ် ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ဘဒ္ဒ ထေရ ဂါထာ အနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၂၇) ပါသေ ဒ္ဓ ဆာ ယာ ယံ၊ ဂန္ဓ ကုဋိ တိုက် တော်၏ အရိပ်၌၊ နေ ကြွတော်မူ၊ လျှသုံးပါး ထက် မြတ် တော်မူ သော၊ စက်မ၊ စကြဝဠာ တော်မူ သော၊ တံ သမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓကုဋိ၏ အ ရိပ်သို့၊ ဥပသက်မ၊ ကပ်၍၊ ပုရိသ ဥသဘံ၊ ယောက်ျား တကာတို့ထက် မြတ် တော်မူ သော၊ နုံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်မ၊ ကပ်၍၊ ကောသံ ကေ ထိုင်အံ့သော၊ ပရိုး တဖက်၌၊ စိ ဝ ရံ၊ သက်နှိုးကို၊ ကတ္တာ၊ စမ္ဘယ်တင်သည်ကို ပြု၍၊ ပါဏိ ယော၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ သဟ ရိတ္တာန၊ ကြာမုံ အသွင်ဖြင့် ပေါင်းရုံး၍၊ ဝန္ဒိသံ၊ ရှိခိုးပြီ၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဝိ ရ ဇံ၊ ကိုယ်သာဟူ သော ဖြူမှုကင်းပြီး ထသော်၊ သဗ္ဗ သဏ္ဌာနံ၊ ခပ်သိမ်း သော သဏ္ဌာ ဝါ တို့ထက်၊ ဥတ္တ ရံ၊ မြတ် တော်မူ သော ထုရား သခင်သို့၊ အနုစက်မိသံ၊ အတူလိုက်၍ စကြဝဠာ ၏၊ တ တော၊ ထိုသို့ အတူ စကြဝဠာ လိုက်၍ သွားပြီး သည်နောက်မှ၊ ပဌာနံ၊ ခပ်သိမ်း သော ပြဿနာ တို့ကို။ ကောဝိ ဒေါ၊ လိမ္ဘာ တော်မူ သော၊ ဝိ ရ၊ သိ အင်သော တရား အပေါင်းကို သိပြီး သော မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ပဠေ၊ ထုမာ ရက ပြဿနာ တို့ကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေး တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အ ဆ ဇ္ဇိ၊ တုန့် ဆုတ်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍၊ အဘိ တော၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း ကင်း သည် ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌဟေ နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပဠေ၊ ထုမာ ရ ပြဿနာ တို့ကို၊ ဗျာ ကာ သိ၊ ဖြေ ပြီ၊ ၊ ပဠေ သု၊ ထုမာ ရ ကပြဿနာ တို့ကို၊ ဝိ သ ဇ္ဇိ တော သု၊ ဖြေ အပ်ကုန်သည်ရှိ သော်၊ တ ထာ ဂ တော၊ ဝိ ပ သိ စ သော ဂုဏ်တရား တို့ကဲ့သို့ လာ ခြင်း ကောင်း တော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အ နု မောဒိ၊ သာ ရ သာ ရ သော ပါ ဂ ပဠာ ဝိ သ ဇ္ဇိ တော စ သည်ကို မိန့်တော်မူ ထျက် ဝမ်း မြောက် တော်မူ၏၊ တ တော၊ ထိုနောက်မှ၊ သိ ဂ္ဂ ါ သံ ၊ ရဟန်း အပေါင်းကို၊ ဝိ ယော ဂေ တ္ဝာ၊ တစောင်း ကြည့် တော်မူ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ၏ ဆိုလတ္တံ့ သော အနက်ကို၊ အ ဘာ သ ထ၊ မိန့် တော်မူ၏၊ ၊ ယော သံ၊ အ ကြင် အင်္ဂါ တိုင်း မ ဂ တိုင်း သား တို့၏၊ စိ ဝ ရ၊ သက်နှိုးကို ထည်း ကောင်း၊ ဝိ ဿ ဇ္ဇာ ပါ ဂ ဠ၊ ဆွမ်းကို ထည်း ကောင်း ၊ ပ ဠ ယာ ဠ၊ သူ နာ၏ ပဠ ထည်း ဖြစ်သော ဆေးကို ထည်း ကောင်း၊ သ ယ နာ သ နဠ၊ ကျောင်း ဓိ ဝ

ရာနေရာကိုသည်းကောင်း၊ ပရိသဒ္ဓတိ၊သုံးဆောင်၏၊ အယ်ပရိဘောဂေါ၊ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ အင်္ဂါနှံမဂဓာနှံ၊ အင်္ဂတိုင်းမဂဓတိုင်းသားတို့အား။လာဘာ၊ရတော်ထေစွတကား၊ ၊ပစ္စုပ္ပန္နာနဉ္စ၊ခရီးဦးတြိုဆိုခြင်းကိုသည်းကောင်း၊သာမိစိဠ္ဠ၊အရှိအသေပြုခြင်းကိုရင်း၊ တေသံ၊ထိုအင်္ဂတိုင်းမဂဓတိုင်းသားတို့အား။ လာဘာ၊ရတော်ထေစွတကား၊ ဘုတိစ၊ဤသို့သည်း၊ အပြုဝိ၊မိန့်ခဲ့ကပ်မူပြု၊သောပါက၊သောပါက၊ အစ္ဆတဂ္ဂေ၊ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပံမမ၊ငါဘုရား၊အား၊ဒသသနာယ၊ဟု ဖြင့်ခြင်းဌာ၊ဥပသင်္ကမ၊ကပ်လတ်သော၊ သောပါက၊ သောပါက၊တေတယာ၊သင်သည်၊ မမ၊ငါ၏၊ သဒ္ဓညှဘည်ားတော၊သဒ္ဓညှကည်ားကျော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊သံသန္ဒိတ္ဝာ၊ ဒီးနှောရ၊ ယာပဋ္ဌိသဒ္ဓနှာ၊ အကြင်ပြဿနာကိုဖြေခြင်းကို၊ ကတာ၊ပြုအပ်၏၊သောစေ၀ သောစေ၀၊ဤသို့ဝိသဒ္ဓနှာကိုဖြေခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ တ၀၊သင်အား၊ဥပသမ္ပဒါ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်၊ ဘ၀တူ၊ဖြစ်လေလော၊ ဘုတိစ၊ဘုဒ်၀စနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုထည်း၊ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အပြုဝိ၊မိန့်တော်မူပြီး၊ ၊ အယံ၊ငါသည်၊ဇာတိယာ၊ပရိသန္ဓေအား၊ဖြင့်၊သတ္တ၀ေသော၊ခုနစ်နှစ်သ၊ရှိ သေးလျက်၊ဥပ သမ္ပဒံ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို၊သဒ္ဓါနုဝတ်တော်နှာ၊ပြီး၍၊အနှိ ပံဒေ ဟံ၊အာဒုံးဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ခေ၊ပြီ၊သောင်၏၊ ဝပ္ပ ၊ ၊ဘုရားတော်၏၊ ဝမ္ဗသုမ္ဗတာ၊ တရား၊တော်၏ကောင်း၊သောတရား၏အဖြစ်သည်၊ အဟော အနှစ်ရှိယာ၊ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိရှုကကား၊ဟု တိ၊ဤသို့၊ သောပါ၊ကောထေ၊ရော၊ သောပါ၊ကထေ၊ရ်သည်၊ ဟုမာသတ္တ၀ါ၊ထာ၊ယော၊ဤခုနစ်၀ါ၊ထာတို့ကို၊ အ ဘာ၊သိ၊ဟု၊ဆိုပြီ၊ ၊သောပါ၊ကထေ၊ရ၀ါ၊ထာ၊အနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၂၀) သ၊ရေ၊ အိုင်ခွဲဖြစ်သောမြက်တို့ကို၊ ဟ၊ဣ၊ဟိ၊ဝိ၊ဝိ၊လ ၊ ၊ ၊

နဝဋ္ဌကိ၊မအာဝ်၊ ၊သရဘာဂေါ်၊ သရဘာဂ်အမည်ရှိသောငါရုသေ့သည်၊ ပုဇ္ဇ၊ရှေးအခါ၌၊သကယ်၊ အလုံးရုံသော၊သမတ္တံသပုဏ္ဏား၊ ခပ်သိပ်းသောအ ခြင်းအရာအားဖြင့်ပြည့်သော၊ ရေ၊ရံ၊ ခုကျခုကျတာစသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်ထိုးကျွေးနိုပ်စက်တတ်သော အနာနှင့်တူသော ဥပါဒါနုကျွန်ခံတရား၊ငါး ပါးအပေါင်းကို၊နာဒယသံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုထ်ဉာဏ်ဖြင့်မမြင်၊ ဒါနိုဏ္ဍခါနိ၊ယဉုအ ခါ၌၊သောအယံရောဂေါ၊ထိုဥပါဒါနုကျွန်ခံဟူဆိုအပ်သောအနာကို၊ဒိဋ္ဌော၀၊ ဖြင့်အပ်သလျှင်ကတည်း၊ အတိဒေ၀သော၊အလုံးရုံသောနတ်တကာတို့ထက် သိသ သမာဓိစသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် လွန်၍တည်သော ကြောင့်လွန်သောနတ် မြတ်ဖြစ်ဘော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၀စနုကရေန၊အလုံးအမျက်ပြုသဖြင့် သောအယံရောဂေါ၊ ထိုဥပါဒါနုကျွန်ခံဟူဆိုအပ်သော အနာကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ဝိပ ဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့်မြင်အပ်ပြီ၊ ၊ယေနေ၀မဂ္ဂေ နု၊အကြင်းရှေးအတို့၌ဖြစ်သော အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ဟူသော ခရီးဖြင့်၊ဝိပဿနိ၊ဝိပ သနိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂတောဝ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူ၏၊ယေနေ၀မဂ္ဂေ နု၊အကြင်ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ဟူသောခရီးဖြင့်၊ သိခိ၀ိ၊သိခီတရ ားမှင်သည်သည်းကောင်း၊ဝေဿဘူ၀ိ၊ ဝေဿဘူဘုရားမှင်သည်လည်း ကောင်း၊ ကကုသန္ဓကောဏာ ဂမနော၀ိ၊ ကကုသန်ဘုရားမှင်ကောဏာဂံ ဘုရားမှင် သည်သည်းကောင်း၊ ကဿပေါ၀ိ၊ ကဿပ ဘုရားမှင်သည် လည်းကောင်း၊ဂတောဝ၊နိဗ္ဗာန်သို့ကြွတော်မူ၏၊ တေနအဋ္ဌသေနု၊ထိုရှေးအ တို့၌ဖြစ်သောအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ဟူသောခရီးဖြင့်၊အမှာက်၊ငါတို့၏၊ဂေါတမော၊ ဂေါတမဘုရားမှင်သည်၊ အဂမာသိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကြွတော်မူ၏၊ ၊ဝိတာ ဏ္ဍ၊ကင်းပြီးသောတဏှာရှိကုန်ထသော၊အနာ၀ဒါနာ၊တဏှာနပရိသန္ဓေမယူ ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ခယောဂ၊နိဗ္ဗာန်၌တည်ကုန်ပြီးထသော၊ သတ္တ၊ရုနစ် ဆူကုန်သော၊ယောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊အကြင်ထုရားမှင်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဓမ္မဘူတေဟိ၊ဓမ္မကာယတို့ဖြင့်ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားဖြစ်၍ဖြစ် ကုန်သော၊တေ၊ဒီဘိ၊ ဒုဗ္ဗာဝံ့အနိဗ္ဗာဝံ့ဆစ်ရှိသည်တို့၌သည်းခံခြင်းကျေးဇူး နှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ဃသံယောဟိ၊အကြင်ဝိပဿနိစသောရုနစ်ဆူသော ထုရားမှင်တို့သည်၊ဆယံ၀ေ၊ ဤဆယ်ပါးသောထရားတော်ဖြတ်ကို၊ဒေ ဝိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တေသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုရုနစ်ဆူသောဘုရား မှင်တို့ သည်၊ပါဏိနံ၊သတ္တ၀ါတို့အား၊ အနုကမ္ပာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ဒုဒ္ဒသသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊သမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ထည်းကောင်း၊

ဒုက္ခသင်္ခေယျ၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနော၊ နိဗ္ဗာနသစ္စာကိုလည်း ကောင်း၊ မိုရိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ ထေးပါး၊ ကုန်သော၊ အရိယာသစ္စာနှင့်၊ အရိယ သစ္စာတို့ကို၊ ဒေသိတာနှင့်၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့် စတုသစ္စပဝေဒိတော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိခြင်းသည်၊ နှစ်ဖွယ်ထူးထေ၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနန္တ၊ အဆုံးမရှိသော။ ။ သံသာရတွင်၊ သံသရာ၌၊ ရက္ခ၊ ဝေတိ အစရှိသော ဆင်းရဲသည်၊ နဉ္စပန္ဓိနှင့်၊ မပြတ်နှင်း၊ ဗုမသကာ ယသ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဒီဝိတသစ၊ အသက်၏ ထည်း၊ သင်္ခါယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒိ၊ ခစ် သိပ်းသောကိလေသာခင်သိပ်းသော ဘဝတို့မှ၊ သုဝိမုတ္တော၊ ကောင်းစွာ လွတ်ပြီးသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုတိ၊ ဤသို့၊ သရဘာဂေါ၊ သရဘာ ထေရ်သည်၊ ဗုမာ၊ သတ္တဂါထာယော၊ ဤခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ သရဘာဂ်ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

ထတြတတို့သတ္တကနိပါတော၊ ထိုသတ္တကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည် ကား၊ ။ သုန္ဒရသမုဒ္ဒေ၊ ထေရော၊ သုန္ဒရသ ရဟ္ဒထေရ်သည်းကောင်း၊ ယကုဏ္ဍ ကာဘိဗ္ဗယော၊ ယကုဏ္ဍက ဘိဗ္ဗယမည်သော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်သည်း ကောင်း၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ဘဒ္ဒအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်သည်းကောင်း၊ သော ပါကော၊ သောပါကအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်သည်းကောင်း၊ မဟာ ဓေတိ၊ ဖြတ်သော ရဟန်းဖြစ်သော၊ သရဘင်္ဂေါ၊ သရဘင် အမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရဲလည်းကောင်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တတောဝ၊ ပါ၌ဖြစ် လာသော အားဖြင့်၊ ပဠုကထေရော၊ ငါးယောက်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့သည်၊ ပဠုတိ သ၊ သုံးဆဲ့ငါးဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗုတိဗုဒ်၊ ဤသည်ဝယ်ငတည်း၊ သတ္တကနိပါတော၊ သတ္တ ကနိပါတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော နိဋ္ဌိဗုတောဂတောပဗ္ဗော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

သတ္တကနိပါတ်ပြီး၏၊

အဋ္ဌကနိပါတ်၊

(၂၂၉) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကို၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုသစ် ကို၊ ခုကာရယော၊ မဖြစ်စေရာ။ စနံ၊ အပေါင်းအဟော၌ မ္ဂေဘော်သော သူကို၊ ပရိဝဇ္ဇယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ နဉ္ဇယျမေ နဉ္ဇယျမေယျ၊ ဗဠည်းကို ဖြစ်စိမ့်သော ဌါ ဒါယကာတို့ကိုသ ကြိုတ်ထောက်ပံ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့် လုံ့ထမပြုရာ၊ ယော

ဘိက္ခု၊အကြင်အရသာ၌ တပ်သောတဏှာ၏ နှိုင်ငံသို့လိုက်သော ရဟန်း
သည်၊ပစ္စယုပ္ပါဒနုပသုကော၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လေ့လာ၏၊ ရသာနု
ဂိဒ္ဓေါ၊ရသတဏှာ၌တပ်တတ်သော၊ သောဘိက္ခု၊ထိုမဟာန်းသည်၊ ဥဿု
ကော၊ ဒါယကာတို့ကိုသင်္ဂြိဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းဌာလို့ထပြု၏၊ ယောသုခါဒိဝါ
ဟော၊အကြင်သမထဝိပဿနာမဂ္ဂလိုတ်ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သောသိထ
စသောအကျိုးသည်၊ အဏ္ဍိ၊ရှိ၏၊ တံအဏ္ဍံ၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျိုးကို၊
ရိဉ္စတိ၊မိမိကိုယ်ကိုထိုအကျိုးမှကင်းစေ၏၊ ကုဌေသု၊ဆွမ်းခံခြင်းဌာကပ်
ကုန်သောအမျိုးအိပ်တို့၌၊ ယာယံပန္ဒိနပူဇနာ၊အကြင်သိလစသောဂုဏ်ကို
ပြိုးမြှောက်သည့်အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း တို့သည်၊
အဏ္ဍိ၊ရှိကုန်၏၊ နံ၊ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊
ပကော်တိ၊အညစ်အကြေးကိုပြုတတ်သောညွှန့်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ဗုဒ္ဓါဒယော၊
ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ပဝေဒယုံ၊ကြားကုန်၏၊ ဒုဗ္ဘဇ
ယံ၊နှုတ်နှိုင်ခဲသော၊ သုခုမံ၊ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပြုနိုင်ခဲသောကြောင့်
သိပ်မွေ့သော၊ယံသလ္လံ၊အကြင်ဂဏန္ဌာတည်းဟူသော ၁ ကြောင့်သည်၊ ဣဏ္ဍိ
ရှိ၏၊တံ၊ထိုဂဏန္ဌာတည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ သ ဏ္ဍာယေန၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏
ဥစ္စာဟူစွဲထမ်းတတ်သော၊ကာပုရိသေန၊ယောကျ်ားယုတ်သည်၊ ဒုဇ္ဇဟော၊
ထိုသဏ္ဌာယကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို မကျင့်သောကြောင့်စွန့်
နိုင်ခဲ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အာသ၊ထိုတဏှာဟူသောကြောင့်သဏ္ဌာယကို၊
ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊အာယောဂေါ၊ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို၊ကရေဘိ
ယော၊ပြုအပ်၏၊ ၊ပဒုသ၊သူတပါး၏ပစ္စယမဏ္ဍသ၊ပစ္စည်းမျှကို၊ပဏိ
ဓာယ၊အကြောင်းကိုပြု၍၊ ပါပကံ၊ယုတ်မာ့ စွာသောသတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း
စသော၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊အစွယ်၊လွန်ကျူး၍၊ နသေဝေယ္ယ၊မမှီဝဲရာ၊အတ္ထနာဝိ၊
ဝိပိသည်လည်း၊ထံ၊ထိုယုတ်မာသော မကောင်းမှုကံကို၊ နသေဝေယ္ယ၊မမှီ
ဝဲရာ၊ကသ္မာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓေမာတိယာ၊ဤသဏ္ဌာ၀ါ
တို့သည်၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ကံသာယှဉ်အတွေ့ကံသာ
ယှဉ်အမျိုးရှိကုန်၏၊အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊ စောရိယံ၊ခိုးမှုကို၊အကတွာ၊မပြုမူ
၍၊ပရေပရသ၊သူတပါး၏ ဝစနာဝစနမတ္တေန၊စကားမျှဖြင့်၊ စောရေ၊ခိုး
သူမည်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊ ရုဒ္ဓိယံ၊စင်ကြယ်သော
ကာယကံ၀စီကံမနောကံဖြင့်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်
သည်၊အဟု၊တွာ၊မဖြစ်ဝဲထို့ကို၊ပရေပရသ၊သူတပါး၏၀စနာ၀စနမတ္တေန
စကားမျှဖြင့်၊ရုဒ္ဓ၊စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်နှုတ်အကျင့်နှလုံးအကျင့်ရှိ

သောရဟန်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊နံ့သင်္ဘော်၊ထိုသင်္ဘာဝါကို၊တသ၊ ထိုသင်္ဘာဝါ၏၊အတ္တာစ၊ကိုယ်စိတ်သည်ထည်းကောင်း၊ အယံ၊ဤသင်္ဘာဝါကား၊မရိသုဠေါ၊စင်ကြယ်၏၊နုပရိသုဠေါ၊မစင်ကြယ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယထာယေနုပကာရေန၊အကြင်သို့သောအပြားအား၊ဖြင့်၊အဝေဓိ၊မတောက်မပြန်သိ၏။တထာ၊ထိုအခြင်းအရာ၊ဖြင့်၊ နံ့ဝှဂ္ဂသံ၊ထိုဝှဂ္ဂိုဏ်ကို၊ ဒေဝဝိဒူ၊သူတပါးစိတ်ရှိင်းခြား၍ သိတာက်ကုန်းသော ဝိသုဒ္ဓိနှတ်ဥပပတ္တိနှတ်တို့သည်ထည်း၊ ဘာနန္ဒီ၊သိကုန်၏၊တာသွာ၊ထိုကြောင့်၊သင်ယံ၊ဝိဓိသည်ထည်းကောင်း၊ထာဒိသာဒေဝါစ၊ထိုသို့သောဘာဂ်သော နှတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါနံ၊စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓဘာဝဘာနုနေန၊ ၊စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသိသဖြင့်၊ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်းသောသင်္ဘာဝါတို့သည်၊ဆုန္ဒာ၊အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ပေ၊ရဟ၊ဟည္ဘာရှိတို့ကိုထား၍ဘပါ၊သောသောသူတို့သည်၊ဣဒ္ဓေ၊ဤအသက်ရှည်သောလူ.ရှာ၌၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ယမာမသေ၊သေမင်း၏အထံသို့သွားရကုန်အုံ၊ ဆုတိတော်ကာဝုဏ်း၊ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ နုစဘာနန္ဒီ၊မသိကုန်၊ယေစပေဿိတော်၊အကြင်ဟည္ဘာရှိတို့သည်ထည်း၊တတ္ထ၊ထိုအသက်ရှည်သောလူ.ပြည်၌၊ဝိဘာနန္ဒီ၊ငါတို့ကား၊သေမင်း၏အနီးသို့သွားရကုန်၏ဟုသိကုန်၏၊တတော၊ ထိုသို့သိသောကြောင့်၊မေဓကာမေဓကာနံ၊ သူတပါးတို့ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို၊ဂူပသမာယ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ သမန္ဓိ,ပဒ္ဓိပဒ္ဓိ,ကျင့်ကုန်၏၊သပ္ပညောအပိ၊ဥစ္စာ၏ ကုန်ခြင်းတို့ကိုသိသောပညာရှိသည်ထည်း၊ သန္ဓုဠ္ဌော၊ရရ သမ္ဘန္ဓနှင့်ချောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍၊ဇီဝတော၊အပြစ်မရှိသောအသက် ရှည်ခြင်းသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိတ္ထာပရိကွယော၊ ဥစ္စာကုန်ခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်ထည်း၊အထာဘေနု၊ဥစ္စာကိုမရသဖြင့်၊ဝိတ္ထဝါ၊ပစ္စပ္ပန် သံသရာအကျိုးကို ချက်ယွင်းစေတတ်သော ဥစ္စာရှိပြားသော်လည်း၊ဂရဟာဒိ၊ဝတ္ထိယာ၊ကဲ့ရဲခြင်း စသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊နဇီဝတိ၊တရား၌မတွေ့သောဥစ္စာရှိခြင်းဖြင့်အသက်မပွေး၊မနု၊ဤလောကဌ၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောသဒ္ဒါရုံကို၊သောတေန၊နားဖြင့်၊ သုဏာတိ၊ကြား၏၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောရူပါရုံကို၊စက္ခုနာ၊မျက်စိဖြင့်၊ ပဿတိ၊မြင်၏၊ဒိဋ္ဌေ၊ပညာရှိသည်၊ဒိဋ္ဌံ၊မြင်သမျှသောရူပါရုံကို လည်းကောင်း၊ သုတံ၊ကြားသမျှသောသဒ္ဒါရုံကိုထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို၊ ဥဒ္ဓိတုံဂဟောတုံ၊ယူခြင်းငှါ၊နုစအရဟတိ၊ မထိုက်။ စက္ခုမာပိ၊မျက်စိနှင့် ဖြည့်စုံသော သူသည်ထည်း၊ အန္ဓောယထာ၊ကန်းသောသူကဲ့သို့၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊သောတဝါပိ၊သောတ

ပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော သူသည်သည်း။ ဗဒိရောယထာ၊ နားပင်းသကဲ့သို့၊ အသ၊ဖြစ်နာ၏၊ ပညာဝါပိ၊ အသင်အခြင်စကားနှိုလိမ္မာသောပညာ၏ ညည်သည်း။မူဂေါယထာ၊သူအကဲ့ သို့၊အသ၊ဖြစ်နာ၏၊ ဗသဝါပိ၊အားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်သည်း။ ဒုဗ္ဗလောရိ၊ မပြိုအပ်သောအရာ၌ အားနည်းသောသူကဲ့ သို့၊ အသ၊ဖြစ်နာ၏၊ အထ၊ထိုမှတပါး။ အတ္ထေ၊မိမိပြုသင့်သောအကျိုးရှိသောကိစ္စသည်၊ သရဇပုန္နေ၊ကောင်းစွာဖြစ်ထတ်သည်ရှိသော်၊ မတသာယိကံ၊ သူသေနှင့် အတူအိပ်ခြင်းကို၊ ပသေယထ၊ရှုရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မဟာကစ္စာယနောသေဆော၊ မဟာကစ္စည်းထေရ် သည်၊ ဣမာအဋ္ဌဂါထာ ယော၊ ဤပဋ္ဌဆိုသိကို၊အပ်သောရှစ်ဂါထာတို့ကို၊အတာသိဗျည်ဆုပြု၊ ။

မဟာကစ္စာယနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၃၀) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အကြွေးနှောနှိုးသည်၊ အကြွေးနှောသူတပါး အား အမျက်ထွက်သော်မရှိ။ အနုပနာဟိ၊ သူတပါးတို့သည် ပြိုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ပြုပုံ့ခဲသော်မရှိ၊ အမာယော၊ထင်ရှားသောအပြစ်ကင်းလွတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ရိတ္တပေသုဏော၊သူတပါးတို့အား ဂုဏ်းတိုက်ချေပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ တာဒိသကော၊ ထိုသို့သောရှိ သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊သစေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်ပြီးနောင်၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ သည်ရှိသော်၊ပေစ္စ၊ တမလွန်လောက ၌၊နေ သောစကို၊မစိုးရိမ်ရ၊ယောဘိက္ခု၊အကြွေးရဟန်းသည်၊အကြွေးနှော၊ သူတပါးတို့အား အမျက်ထွက်သော်မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊သူတပါးတို့သည် ပြိုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ပြုပုံ့ခဲသော်မရှိ၊ အမာယော၊ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော မာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အား ဂုဏ်းတိုက် ချေပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ သခ္ခါ.အခါခပ် သိမ်း၊ဂုဏ်ကွန်ပေ၊ စက္ခုကွန်ရကာယကွန်ရအစရှိသည်တို့ကို လုံခြုံစွာစောင့် ရှောက်ခြင်းရှိ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့တိုင်း သောအခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ပေစ္စ၊တမလွန်ဘဝ၌၊နေသောစကို၊ မစိုးရိမ်ရ၊ ။ယောဘိက္ခု၊အကြွေးရဟန်းသည်၊အကြွေးနှော၊သူတပါး အား အမျက်ထွက်သော်မရှိ၊အနုပနာဟိ၊သူတပါးတို့ ပြိုအပ်သောအပြစ်ကို စွဲ၍ရန်ပြုပုံ့ခဲသော်မရှိ၊ အမာယော၊ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ရိတ္တပေသုဏော၊သူတပါးတို့အား ဂုဏ်း တိုက်ချေပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ ကလ္ယာဏာသိယော၊ကောင်းသောစင် ကြယ်သောသိလရှိ၏၊ယောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး

သောနည်းဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ပေစ္စ၊တမလွန်ဘဝ၌၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်ရ၊ယောဘိကျွေ၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ အကျွောဝနော၊သူတပါးအား အမျက်ထွက်လေ့မရှိ၊အနုပနာဟိ၊သူတပါးတို့ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ပြုံးမဲ့လေ့မရှိ၊အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း သက္ခဒါဒိုရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊သူတပါးတို့အား ရှမ်းတိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ ကဝျာဘဝိတ္တော၊ ဝိယောဂရ ဘာဝနိယောစသောအက်ါသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဈာနဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိ၏၊သောဘိကျွေ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊တမလွန်ဘဝ၌၊ နသောစတိ၊မစိုးရိမ်ရ၊ယောဘိကျွေ၊အကြင်ရဟန်းသည်၊အကျွောဝနော၊သူတပါးအား အမျက်ထွက်လေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊သူတပါးတို့သည်ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ ရန်ပြုံးမဲ့လေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းသက္ခဒေါဒိုရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊သူတပါးတို့အား ရှမ်းတိုက်ချောပစ်သော စကားမှကင်း၏၊ကဝျဏောပညော၊ဝန်မှထွက်ပြောက်စေတတ်သောကောင်းသောပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သောဘိကျွေ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော နည်းဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊တမလွန်ဘဝ၌၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်ရ၊ ယဒါဘုဂ္ဂဝသဿ၊အကြင်ဘုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂတော၊ ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ကောင်းသောထာခြင်းရှိသော ဘုရားသခင်၌၊အစလာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ သန္ဓါ၊ဖွဲ့တိုဝိသောဘဂဝါအရေတံစသော နည်းဖြင့် မဂ်၌ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယဒါဘုဂ္ဂဝသဿ၊အကြင်ဘုဂ္ဂိုလ်အား၊ကထျာတော်၊ကောင်းသော၊ အရိယကန္တံ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော၊ ပသံသိတံ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော် ကောင်းတို့သည် ပြီးမွမ်းအပ်သော၊ သိလံ၊မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကျွံးသောသီလသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သောဘုဂ္ဂဝေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောဘုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေစ္စ၊တမလွန်ဘဝ၌၊ နသောစတိ၊မစိုးရိမ်ရ၊ ယဒါဘုဂ္ဂဝသဿ၊ အကြင်ဘုဂ္ဂိုလ်အား၊သံဃော၊ သုပ္ပဋိပန္နတာစသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော သံဃာတော်၌၊ပသာဒေါ၊ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော စသောနည်းဖြင့် သံဃာတော်တို့၏ဂုဏ်၌ကြည်ညိုခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဥဒုတ္တုတ်၊ဒိဋ္ဌိဝင်ကိုထေသာဝင်ရှကင်းသော ကြောင့်ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဒသသုဒ္ဓ၊ ကမ္မသကတညာဏ်အဖြင့်အကြောင်း နှင့်တကွသော နာမ်ရူပ်တို့ကို မြင်ခြင်း

သည်၊အဆွေးရှိ၏၊ တံဝှက်လမ်း ထိုဟုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဒလိန္ဒေါတိ၊ သဒ္ဓါသိဒ္ဓသုတ စာဝစသော အလွန်စင်ကြယ်သော ဥစ္စာတို့၏ရှိခြင်းကြောင့် မဆင်းရဲသော သူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ သုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ တဿဟုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဟုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိဋ္ဌိတ်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ အမောလမ်း၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကိုရ သောကြောင့်အချည်းစည်း မဟုတ်သော အသက်ရှည်ခြင်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒ ယော၊ သုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊သဒ္ဓေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ သိလေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော အပြားရှိသော သီလကို လည်းကောင်း၊ ပသာဒေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသောကြည်ညိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝမ္မဒဿနေ၊ မြင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့ဆုံး ဖြတ်သိမြင်ခြင်းကို ထည့်းကောင်း၊ မေဓာဝီ၊ ရှိစမ်းကြိုးစက်နှင့် တူသော ပညာရှိသော အမျိုးသားသည်၊ ဝဏ်၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနုံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ သဗ္ဗညုပါပသ အာဂဂတော် အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော အဆုံးအမတော်ကို၊ အနုယုဇ္ဇေထ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့သဖြင့်အား ထုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိရိမိဇ္ဇော ထေရော၊ သိရိမိဇ္ဇ ထေရ်သည်၊ ဣမာအဋ္ဌဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သော ရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ သိဇ္ဇ၊ ဆိုပြီ၊ ၊သိရိမိဇ္ဇထေရဂါထာအနုက်ပြီး၏။ ၊

(၂၃၁) ယဒါယတ္ထိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဂ္ဂေတောဘာယံ၊ ကရုံ ကခုသောဘေးမှကင်းသော၊ သဇ္ဇာရုံ၊ လူနတ်တို့အား ဒိဋ္ဌခမ္ဘိကသမ္ဘရာယိ ကအကျိုးတို့ဖြင့်ဆုံးမတော်မူတတ်သော ပုရိသုတ္တမံ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ ထက်မြတ်တော်မူသော သုရားသခင်ကို၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ တတော၊ ထိုသုရားသခင်ကိုမြင်ပြီးသောနောင်မှ၊ ပုရိသုတ္တမံ၊ ယောကျ်ား တကာတို့ထက်မြတ်သော သုရားမြတ်စွာကို၊ ပယိတ္တွာ၊ မြင်ရသောကြောင့် သံဝေဂေါ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး သုရားသခင်ကို မမှီးမြင်ခြင်းတ ရားတော်ကို နာရခြင်းကို ငါ့အား မရှိအပ် စွာတကား၊ ဟု ထိပ်ထန်သော ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သိရိသယနေ၊ ကြက်သရေရှိသောနေရာ၌၊ ဥပဝ တံ၊ ကတ်လတ်၍၊ ဟာယေယ်ထိစ၊ ထက်ဘို့ဖြင့် ထည့်းကောင်း၊ ပါဒေဟိစ၊ ခြေ တို့ဖြင့်ထည့်းကောင်း၊ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ပဏာမေယျ နိဟာရေ ယျ၊ ရှေးရှု ဆောင်ရာ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အာဂတံ၊ ကြွတော်မူထာ သော၊ ဧတောဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဇ္ဇာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာ

ရာဝေတွေ့၊နှစ်သက်စေ၍၊ ဝိရာဇယော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို ပြုသဖြင့်မချွတ်မယွင်းခြင်းကိုငါပြုအံ့၊ ဤကဲ့သို့စိတ်ကြီးပြီ၊ ၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဝုဏ္ဏဒါရဇူ၊သားမယားကို လည်းကောင်း၊ ခနဝညုဇူ၊ဥစ္စာစပါးကို လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒယိ၊စွန့်ပြီ၊ ကေသမဿုနိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ မထောင်သော ရဟန်းတို့၏ ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ သိက္ခာသာဓိဝ သမ္ပန္နော၊အဓိသီလသိက္ခာ ဖြည့်စွာတုရားသည် ပညာတော်မှုအင်သော သိက္ခာပုဒ်ဟု ဆိုအပ်သောသာဓိဝနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဓုန္ဒြယောသု၊မနုဿတို့ကြောက် ခမြောက်ဖြစ်ကုန်သောဓုန္ဒြေတို့၌၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာရှုပါရုံစသည် တို့၌ဖြစ်ကုန်သောအာဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ တရားတို့၏အပြစ်ကိုဖြစ်တတ်သော သက်ဟူသောတံခါးရွက်ဖြင့်ကောင်းစွာပိတ်အင်သော စက္ခုစသောနှါရှိ သည်ဖြစ်၍၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ဖြတ်စွာတုရားကို၊နမဿမာနော၊ရှိခိုးထူက်၊အာစ ရာဖိုးတော၊ ကိုယေ သာမာဝိအစရှိသည်တို့မှ မရှုံးသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ကတောတသ္မာကာရဏာ၊ထိုကြောင့်၊မေမမ၊ငါ၏၊စေတသော၊စိတ် ၏၊အာဘိပဇ္ဇိ၊တာ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ပဏိဓိ၊စိတ်ကိုဆောက်တည်ခြင်း သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ရဟတ္တတ္တိ၊ တခဏမျှလည်း၊ တဏ္ဍာသလ္လေ၊တဏှာ တည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ အနုဟာတေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ဟူသောမြား ညွှတ်ဖြင့်နှုတ်ပယ်မှုတော်ဘာ၊ နိုဗ္ဗာနဓာတုနေခြင်းကိုမပြုအံ့၊ ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဝိဟာရတောဝိဟာရဏ္ဍသော၊နေသော၊တသမေ၊ထိုငါ၏ ဝိရိယပရက္ကမ်၊လွန်စွာလုံ့လပြုခြင်းကို၊ပသော၊ ရှုလော၊မေမယာ၊ငါသည်၊ ကိုယော၊ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ဗုद्ध သော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊က တ်၊ကျင့်အပ်ပြီ၊ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေတူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို ဓာနာမိ၊သိပြီ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောဓိတာ၊ သုဓိသင်အပ်ပြီ၊ အဟံ၊ငါ သည်၊အရဟာ၊ကိုယေသာတို့မှဝေးပြီးသော၊ဒက္ခိဏေယျာ၊ဖြတ်သော်အ လျှောက်ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ၊နိုဗ္ဗာနဓာတု၊ ကင်းသောဥပဓိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ပိပ္ပမုဏ္ဍော၊ ကိုယေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ရတ္တာဝိဝသာနေ၊ညဉ့်အဆုံး၏ကင်းခြင်းသို့ရောက်၍ဖိုးသောက်သောအခါ ၌၊သူရိယုဂ္ဂမနံ၊နေ၏ထွက်ခြင်းကို၊ပတိလဘိတွာ၊ အမှတ်ပြု၍၊သမ္ဗုद्ध တဏှံ၊ကာမတဏှာစသောအားဖြင့် ပြားသောဆလုံးရံသော တဏှာသော တကို၊ဝိသေသေတွာ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခြောက်တတ်စေ၍၊ပလ္လင်ကိုနပလ္ လ

ကိ်ုထက်ဝယ်ကို၊ အာသုဒ်ထွာ၊ခွေ၍ဥပါဒိသိ်ုနိသိဒိ်ုထိုင်နေပြီ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊မဟာပန္ထကောထေရော၊မဟာပန္ထကထေရ်သည်၊ရှုမာအဋ္ဌဂါထာ ယော၊ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သောရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အသာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

မဟာပန္ထကထေရ္ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

တဿ၊ထိုအဋ္ဌကနိပါတ်၏ဥဒါန်၊ဥဒါန်းသည်ကား။မဟာကစ္စာယနော ထေရော၊မဟာကစ္စည်းထေရ်ထည်းကောင်း။သိရိမိတ္တော၊သိရိမိတ္တ ထေရ် သည်းကောင်း။မဟာပန္ထကော၊မဟာပန္ထကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ဈာဋ္ဌနိပါတမှ၊အဋ္ဌကနိပါတ်၌၊ ဧတေ တယော ထေရော၊ ထိုသုံးယောက် သောမထေရ်တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဂါထာယော၊ဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ် သောဂါထာတို့သည်ကား။စတုဝီသတိ၊နှစ်ဆဲ့ထေးဂါထာတို့သည်၊ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ရှုတိ၊ဤသည်လျှင်တည်း။အဋ္ဌကနိပါတော၊အဋ္ဌကနိပါတ်သည် နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။အဋ္ဌကနိပါတ်ပြီး၏၊ ။

နဝကနိပါတ်၊

(၂၃၂) ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ဇရေ၊ဇရာ၊ခန္ဓာတို့ ၏ရေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မရတံ၊ ခန္ဓာတို့၏ ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဒုက္ခန္တိ၊ဆင်းရဲ၏ဟု ၍၊အဝိဇ္ဇာသုအစာနုန္ဒာ၊ဟုတ်မှန်စွာမသိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇာနာ၊ပုထုဇဉ်တို့ သည်၊ယထ္ထယတိ်ုဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဋ္ဌကော၊အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါး အပေါင်း၌၊သိတာ၊မှဲ့ပြီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ရှုဒ်ဒုက္ခံ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာကား၊ထွေ ကံ၊ဤမျှတည်း၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ တံဒုက္ခံ၊ထိုဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာယ၊ဝိပဿ နာပညာနှင့်တကွသော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ပိုင်းခြားသိ၍၊ ရှုဝရှုမတိ်ုသာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊သတော၊သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ပဏ္ဍိ တော၊ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ဗျာယတိ၊ အာရမ္ဘဝီရိယနှင့်ကြွားနေဗျာနှင့်ဖြင့်ဝင် စား၏၊တတော၊ထိုဝိပဿနာဖြင့် မြေထျော်ခြင်းမဂ်ဖိုလ်ဖြင့်မြေထျော်ခြင်း ထက်၊ပရေမတရံ၊လွန်မြတ်သော၊ရတိ်ုမြေထျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာဝဟန်ုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဝိသတ္ထိုကဲ့၊ဘဏ္ဍာကို၊ပယဋ္ဌသမ် ါတဒုက္ခာပိဝါဟိနိ်ုသတ္တဝါတို့၏သန္တာန် ကိုခွဲတတ်သောရာဂ မာနအစရှိသော ဘရားတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဆင်းရဲအပေါင်းဖြင့်မူလောင်သော သဘောရှိသောခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲ ကိုဖြစ်စေတတ်ဆောင်တတ်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာကို၊ ပဟာယ၊ပယ်ခွာနှင့်၊အရိယ

မဂ်ဖြင့်ဖြတ်၍၊ မှုခ၊ ဤသံသနာတော်၌၊ သတော၊ သတိပညာအာဆင်အခြင်
နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့် ဝဝိစား
၏ တတော၊ ထိုဝိပဿနာချမ်းသာမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်
မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေလျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
ဆိတံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းမြေ့သော၊ ဒွေစတုရင်္ဂါမိန်း၊ ရှစ်ပါး
သောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောမြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှာတတ်သော၊ မဂ္ဂင်္ဂမ်
ရှုပတုံ့ဆရှုပတုံ့ကိုဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းတို့ထက် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်
သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသောခန်း၊ အလုံးရုံသောကိ
လေသာတို့မှသင်္ဘာဝါတို့ကိုသုတ်သင်တတ်သောကြောင့် အလုံးရုံသောကိ
လေသာတို့၏စိတ်ရာဖြစ်သောအဋ္ဌာဂိကမဂ်ကို၊ ပညာယ၊ ပဓိုဝေ၊ ပညာဖြင့်
ပဿိတ္ဝာ၊ ဘာဝနာဘိသမယ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြင့်၍၊ သတော၊ သတိပညာအ
ဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိသည်၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဗျာယတိ၊
အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်ဝင်စား၏ ၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာချမ်းသာမဂ်
ဖိုလ်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေလျော်ခြင်းကို၊
နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်း
တို့၏ကင်းရာ ဖြစ်ထသော၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောမြူ၏ ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထ
သော၊ အာသဝိတံ၊ တရုံတရားသော အကြောင်းတို့သည် မပြုဖြင့်အပ်ထသော၊
သဗ္ဗကိလေသသောခန်း၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှသင်္ဘာဝါတို့၏စိတ်ရာ
ထည်းဖြစ်ထသော၊ သညောဇနပဗန္ဓနန္တိ၊ သံယောဇဉ်ဟု ခေါ်အပ်သောအ
နှောင်အနွဲ့တို့၏ဖြတ်ရာထည်းဖြစ်ထသော၊ သန္တံ ပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေ
သာခပ်သိမ်းသောဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ငြိမ်းရာထည်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ တာဝေ
တိအာသိသမေတိ၊ သစ္ဆိကရိယာဘိသမယ၏အစွမ်းဖြင့်သိ၏ ၊ တတော၊ ထို
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေလျော်ခြင်းကို၊ နဝိ
န္ဒတိ၊ မရ၊ ၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊ မေဃရဒ္ဒါ၊ မိုးလင်း
၏ချုန်းခြင်းကြိုးခြင်းသည်၊ ဂဇ္ဇတိ ချုန်း၏ကြိုး၏၊ ဘရာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
ယိုစီးသောရေအရည်တို့သည်၊ အာကုထာ၊ ပြွမ်းကုန်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဟာဂ်ပထေ၊ ဌက်တို့၏သွားရာခရီး ဖြစ်သောကောင်းကင်၌၊ မေ
ဃရဒ္ဒါ၊ မိုးလင်းသံသည်၊ ဂဇ္ဇတိ ကြိုး၏ချုန်း၏ ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍာ၊ ရဂတောဝ၊ တောင်ခေါင်းလိုက်
ခေါင်းစသည်သို့ကပ်ထွက်သာလျှင်၊ ဗျာယတိ၊ ချာနိဝင်စား၏ ၊ တတော၊ ထို
ချာနိဖြင့်မြေလျော်ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေလျော်

ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ကုသုမာကုလာနံ၊ပျိုရွယ်သော သူ၏သည်ဆွဲ အင်းသားဝတ်ပန်းတို့ဖြင့်ဖြိုးကုန်သော၊ဝိစိတ္တာဝါနေယျဝဏ္ဏ သကာနံ၊တောဒ္ဓိပွင့်ကုန်သောဆန်းကုန်သောဦးစောက်ပန်းတို့ကုန်သော၊နဒီနံ ဖြစ်ကို၏၊တိုးရေ၊ကမ်းနား၌၊နိသိန္နော၊ထိုင်နေလျက်၊ဣတိ သာသနာတော် ၌၊သုမနော၊ဥတ္တရိမနုဿမဇ္ဈေ၏အစွယ်ဖြင့်ကောင်းသောဖိတ်ရှိသောရဟန်း သည်၊ဗျာယတိ၊အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာနဖိုဝင်စား၏၊တဇော၊ထိုဗျာနချမ်း သာတက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်ဖြတ်သော၊ရတိ၊ မြေလျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နိသိဝေ၊ညတ်ခဲ့၌၊ ရဟိတမ္ပိ၊လူတို့၏ ကျဉ်း မြောင်းခြင်းမှကင်းသော၊ ကာနနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာတောကြီး၌၊ ဒေဝေ၊ဖိုလ်သ သည်၊ပဋ္ဌနမ္ပိ၊ ယိုစီးလျက်ရှိသည်ရှိသော၊ ဒါမ္ပိ၊နော၊အစွယ်ရှိကုန်သော ခြင်္သေ့ သစ်ကျားအစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊နဒန္တိ၊ဟောက်ကုန်ဟုန်: ကုန်၏၊ သိ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣတိ သာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗာဝရ တော၊တောင်ခေါင်းသို့ကပ်ခေါင်းသို့ကပ်ထိုက်၊ဗျာယတိ၊ အာရမ္ဏူပနိဇ္ဈာ နဗျာနဖြင့်ဝင်စား၏၊ဘတော၊ထိုဗျာနချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊လွန်ဖြတ် သော၊ရတိ၊ မြေလျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ဝိတ ဏ္ဏော၊ကာမဝိတက်စသောဝိတ္ကာဝိတက်သည်၊ ၊ဆဏ္ဏနော၊ဒိဋ္ဌိ၏၊သန္ဓာနေ၊ သန္ဓာန်၌၊ဥပဂုဠ္ဠိယ၊ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်ဖြစ်၍၊ဗ္ဗိတော၊တည်၏၊တဒါ ထိုအခါ၌၊ဗုဒ္ဓဗျာနရတိ၊ ဣတိဗျာနဖြင့်မြေလျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊တတော ထိုနောင်မှ၊နဂန္ဓရေ၊တောင်ကြားဝ၌၊နဂဝိဝရ၊တောင်ခေါင်းတောင်ပွင်းကို၊ သမဘိသိ၊တာနိသိတော၊ ဗ္ဗိ၏ကပ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝိတဒ္ဒရော၊ ကင်း သောကိလေသာဟူသော ပူလောင်ခြင်းရှိသော၊ ဝိတဒိဌော၊ ပယ်အပ်ပြီး သောစေတောဝိသဓသော ထံသင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်ထည်း၊ ဗုဒ္ဓ၊ဣတိ သာသနာတော်၌၊ဗျာယတိ၊ အာရမ္ဏူပနိဇ္ဈာနဗျာနဖြင့်ဝင်စား၏၊ ဘတော၊ ထိုဗျာနချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်ဖြတ်သော၊ ရတိ၊မြေ လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုဒိ၊ ဗျာနံစသော ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဏ္ဍိသသော၊ဝကနာသနော၊ ရာဂစသောအ ညစ်အကြေးငါးပါးသောစေတောဝိဝတ်သင်းတို့၏ကွေ့ကွင်း ခြင်းစသောအကြောင်းရှိသောစိုးရိမ်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်၊နိဝုဂ္ဂဿ နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ခြင်း၌ကားဖြစ်တတ်သောအဝိဇ္ဇာဟူသောတံခါးကျည်မှကင်း သည်၊နိဗ္ဗာနကော၊ကိုးဆသာတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်သည်၊ဝိသလ္လော၊တဏှာ စသောပြောင်မှကင်းသည်၊သဗ္ဗာ ပဝေသဗ္ဗာသဝေဟိ၊ ခစ်ဖိပ်းသောအာ

သဝေါဟာရားတို့မှာ။ ဗျန္တိကတော၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ကင်းသည်ကို ပြုတတ်သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤသာသနာတော်၌၊သောတာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဗျာယ တိ၊အာရမ္ဘ ဝီရိယနှင့်ကြာနေ့ကုန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊တဘော၊ထိုဗျာနှစ်ချမ်းသာထက်၊ပရမတရ၊ လွန်မြတ်သော၊ရတိ၊ နေ့သောချမ်းခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊ဘုရားတော်ထေရော၊ ဘုဘာထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓမာနဝဂါထာယော၊ ဤတွဲဆင့်သိရောင်းအင်သောကိုးဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆင်ပြီ၊ ။

ဘုတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

တသ၊ထိုနဝကနိပါတ်၏၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။တထဋ္ဌသော၊အကျိုးမဲးပွါးကိုမြင်လေ့ရှိသော၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဝဂ္ဂုပိ သာဏဝေါ၊ ကြိုချိုကဲ့သို့တယောက်ထည်းသာနေလေ့ရှိသော။ ဘုတာထေရော၊ဘုဘာထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓနဝကနိပါတမှာ၊ ဤနဝကနိပါတ်၌၊နဝ၊ကိုးပါးကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဘွဲ့ဆင့်သိကုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ဗုဒ္ဓတိဗုဒ်၊ ဤသည်ကျေင်တည်း၊ နဝကနိပါတော၊ နဝကနိပါတ် သည်၊နမ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

နဝကနိပါတ်ပြီး၏၊ ။

ဒသကနိပါတ်၊

(၂၃၃) ဟန္ဒန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဂါရိနော၊သန္တောအဆင်းနှင့်တူသော သစ်ပင်ကို၏အပွင့်အညွှန့်တို့နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ပလေသိနော၊ အသီးထည်းရှိကုန်ထသော၊ဒုမာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ဆဒနံ၊ရှေးအရှက်ဟောင်းကို၊ဝိပ္ပဟာယ၊စွန့်ကုန်၍၊သံဃိန္ဒပဏ္ဍုပဏ္ဍာသာ၊ပြုတ်သောသစ်ရွက်လျော်ရှိကုန်သည် ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဒုမာ၊ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ အန္တိမဿ ဝ အန္တိမ ဿောဟု၊တောက်ပသောမီးကဲ့သို့၊ပဘာသယန္တိ၊ထက်ဝန်းကြင်မှအရောင် အဝါကိုဖြစ်စေကုန်၏၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ရသာနံ၊ အတ္ထရသစသည်တို့၏၊တာဂိ၊ အတို့ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒါနံဗုဒါနိ၊ယဇုအခါ၌၊အနုဂ္ဂတိတာယ၊ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကဲ့ပြိုးမြောက်ဆုံးသည်၏၊သမယော၊အခါတည်ပြီ၊ ။သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ဒုမာနိ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ဗုလ္လာနိ၊ထိုအရေဝ်ခွဲသီးပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနောရမာနိ၊နှလုံးမြေလျော်ဘွယ်ရှိကုန်ပြီ၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရေဝ်မျက်နှာတို့သည်၊သဝန္တိ၊အပွင့်အနှံ့တို့ကိုထွတ်ကုန်ပြီ၊ရုက္ခာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ပတ္တံ၊

အရှက်ကောင်းကိုပယ်ဘာသာ၊စွန့်၍ပယ်၊ သိုးဆံ့သည်ကို၊အာသိသမာနာ၊ ယူသိုကုန် သကဲ့သို့၊ ဝေ်တထား ထိုအတူ၊ရုးကွာဘာသာ သောဘဏ္ဍာ၊သစ်ပင်၏အရောင်ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်ပြီ၊ ဝိခ၊ကြိုးသောလုံ့ လရှိတော်မူသော ဘုရားမြတ်၊မှုတောပဏ္ဍိုရာဇာ ကြိုတ်ပြည်မှ၊ပဏ္ဍမနာယ ပဲခြင်းငှ၊ကာလော အခါကာနီပြီ၊ ဘဏ္ဍုရာဇာ အရှင်ဘုရား၊ မှုမတို့ ကာလေ ဤအခါ၌ ဇာတ် သိဘံ၊အလွန်ချမ်းသာ၏ ခေ ၊အတ္ထိ၊ရှိ၊ ပန၊ထိုမှတပါ၊ အာဟိဥဏ္ဍံ၊ အ လွန်ပူခြင်း ၊ သည်၊နမတ္ထိ၊မရှိ၊ ဥတုဥ ဟုသည်၊အဋ္ဌနိယာ၊ ဆွန့်ရှည်သော ခရီးကိုသွားခြင်း ၎ ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ သခါ၊ ဒေဝေ အချမ်း နှစ်ပါးမျှသောအား ဖြင့်ချမ်းသား၏၊ ရောတိနိ၊ ရောဂါနှင့်အမပ်ရှိ၊ သပ်ပြစ်ကို၊ တရေ့ကာ ကူး သောသူတို့ ပယ်၊ပဏ္ဍ ရမ်း၊နောက်ဘက်ကျ၍ဖြစ်၍၊ တရေ့ကို၊ကူးမကုန်၏၊ သာ ကိ ၊ သာ၊ သာကိ ၊ ၎ င်မင်းမျိုးတို့ သည်သည်းကောင်း၊ကောင်ကိုယာ၊ကော ဠိယမင်းမျိုးတို့သည် ထည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ပဿ ၊ မူ ဖြင်ပါ၏ ကုန်လေ၊ ၊ ခတ္တိ၊ လယ်ကို၊ ကသ ကော ထွန်သောသူ သည်၊ ဗာ ၊ ၊ ၊

ကောက်ပြည့်ရုံခြင်းညွှန်ကိုနှုတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဌာနာနှင့်တလဲလဲထွန်ခြင်းကို၊ ကသန်တို့၊ ထွန်ကုန်၏၊ အပရိဂုဏသုခတော၊ တကြိမ်သာ စပါးကို ဆောင်ခြင်းကိုပြု၍ မသင့်ရှေသေးဟုမနှစ်သက်သောသူအား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ကျိုကြစသည်တို့၌ သိမ်ငြီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လူတို့သည် အာဘန်တလဲလဲ သလေးစသောစပါးကိုဆောင်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဥည်းသလေးစသော စပါးကို၊ရင့်ကောင်ကုက်၊ကျိုကြသို့၊ဥပေတိဥပနေတိ၊ဆောင်၏၊ ၊ယာစနကာ၊သူတောင်းစားတို့သည်၊ ကေဝါရမေဝ၊တကြိမ်သာလျှင်၊ နေ့၊တောင်းကုန်သည်မဟုတ်၊ ပုနပ္ပုနံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊ ဒါနပတိကေ၊အလှူ.ရှင်တို့ကို၊ စရန္တိ ယာစန္တိ၊တောင်းကုန်၏၊ ဒါနပတိ၊အလှူ.ရှင်တို့သည်၊ ယာစကာနံ၊ သူတောင်းစားတို့အား၊ကေဝါရမေဝ၊တကြိမ်သာလျှင်၊နဒဒန္တိ၊မပေးကုန်၊ ပုနပ္ပုနံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊ ဒဒန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ဒါနပတိ ၊အလှူ.ရှင်တို့သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊ ဒဒိတ္ဝာ၊အလှူခံဝတ္ထုတော်အား ပေးလှူပြီး၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာဘန်တလဲလဲ၊သဝဏ္ဏာနံ၊နတ်ပြည်ရောက်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ကပ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊အဟဟ္ပိ၊အဂ္ဂရှိစ်သည်ထည်း၊ပုနပ္ပုနံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊ယာစဒိ ဘောင်းပန်ပါ၏၊ ၊ဝိရောဝိရဝါ၊ ကြိုးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဘူရိ ပညော၊မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူသော၊ မဟာပညော၊ကြီး သောပညာရှိတော်မူသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ယတ္ထိ ကုလေ၊ အကြင်အမျိုးဌာ၊ဘယတိ၊ဖြစ်၏၊တတ္ထ၊ထိုအမျိုးဌာ၊ဟဝေ ကေ ဇေ ကုနေ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ သတ္ကယုဝံ၊ခုနစ်ပါးသော ယောကျ်ားတို့၏ အကျိုးစီးပွါးအစုံကို၊ ပူရေတိ၊ပြည့်စေနိုင်၏၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ မဒ္ဓိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုထည်း၊ ပဘိဌ္ဌာပနေန၊အကျိုးဌိတည်စေသဖြင့်၊ တတောပရံ၊ ထိုထက်ထည်း၊သော ဝေထုံ၊သုတ်သင်ခြင်းဌာ၊ဒေဝဒေဝေါ၊ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့ထက်မြတ်သော နတ်ဖြစ်တော်မူသောဗုဒ္ဓရှင်ဘုရား၊သည်လည်း၊သတ္တာတိ၊စွမ်းနိုင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာဒိ၊အောက်မေ့၏၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရား၊သည်၊စာတော၊အရိယမဂ်ဖြင့်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ရုဒ္ဓိ၊ပစ္စုပ္ပန်သံသ ရာအကျိုးနှစ်ပါးကိုထိသောကြောင့်ရုဒ္ဓိဟူသော၊သစ္စနာမော၊မည်တော်မယွင်း သောအမည်တော်သည်၊ ဟိယာသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာဒိ၊ အောက်မေ့၏၊ မဟောသိနော၊ သိလက္ခန္ဓစသောဖြတ်သောတရား၊အပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီး သော၊ဗုဒ္ဓ ယ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဗိတာ၊ခမည်းတော်ကား၊သုဒ္ဓေါဒနောနာမ၊ သုဒ္ဓေါဒနအမည်ရှိ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်ကား၊ မာယာနာမ၊ မာယာ

အမည်ရှိ၏။ သာ၊ထိုမယ်တော်မှာယာသည် ၊ဗောဓိသတ္တ၊ ဘုရားလောင်း ကို၊ကုန်ဆို့နှာ၊ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟာရိယ၊ဆောင်ပြီး၍၊ ကာယသ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘောဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊ တိဒိဂတ္တိ ၊ဘုသိတာနတ်ပြည်၌၊ မောဒ တိ၊မြေလျှောစံပျော်ရာ၏၊ဂေါတမီ၊ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊သာ၊ထိုမယာ ဒေဝီသည်၊နှုတောဒ၊ဤလူ့ပြည်မှ၊ ကာလဂင်တာ၊သေခဲ့၍၊ စုတာ၊ရွှေလျှော သည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗေဟိကာမေဟိ၊ ဘုသိတာနတ်ပြည်၌ အကျယ်ဝင်သော နတ်တို့၏ ကာမဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သမင်္ဂီဘူတာ၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒတိ၊ မြေလျှောစံပျော်ရာ၏၊သာ၊ထိုမယာဒေဝီသည်၊ ပဠုဟိကာမဂုဏေဟိ၊ငါး ပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် သည်းကောင်း၊ တေဟိဒေဝဂဏေဟိ၊ ထိုနတ် အပေါင်းဖြင့်သည်းကောင်း၊ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံထျာ၊ မောဒတိ၊မြေလျှော် စံပျော်ရာ၏၊ဗုဒ္ဓသ၊သမ္ဗုဒ္ဓဘုရား၏၊ဝုဋ္ဌော၊ရင်တော်ဖွားဖြစ်သောတရား ဒေသနာကိုသောက်ရသော ကြောင့် ရင်တော်အနှစ် သားတော်စစ်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ အသဗ္ဗာသာဟိနော၊သူတပါ:တို့မနှိပ်စက်နှိုင် ကိုယ်တော်က သူတပါ:တို့ကိုနှိုင်စက်ခြင်းငှါ ထတ်နှိုင်သော အလိုအနှသယစရိုက်နှလုံ: သွင်းခြင်းစသည်ကိုထင်စွာပြု၍ ဘုရားကိုပွဲကိုပြီ:စေတတ်ထသော၊အဂ်ီရ သသာ၊ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သောသိဒ္ဓိသအစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းရှိတော်မူထ သော၊အပ္ပဋိမသာ၊မနှိုင်းရှည်အင်ထသော၊ တာဒိနော၊သည်းခံခြင်းကျေး ဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဝုဋ္ဌော၊သားတော် အစစ်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ သဏ္ဌ၊ သာကိုဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်တော်မူသောမင်း ကြီး၊ မဟာ၊ငါ၏၊ပိတု၊ အဘဖြစ်သော ဘုရားရှင်၏၊ တုဝံ၊ သင်မင်းကြီး သည်၊ပိတာ၊အဘသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ ဂေါတမ၊ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော် မူသောမင်းကြီး၊မြေနှ၊ အရိယစာတ်ထောကိစာတ်နှစ်ပါးကို ပေါင်းသော သဘောဖြင့်၊တွဲ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ အယ္ယကောဝိတာမဟော၊ ငါ၏အတို့ သည်၊ အသိ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကာဠဒေဝိယိ ထေရော၊ ကာဠဒေဝိယိ ထေရ်သည်၊ဣမာဒသဂါထာယော၊ဤဆွဲထိုသိရောဲ့အင်သောဆယ်ဂါထာ တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ကာဠဒေဝိယိထေရ်ဂါထာအနက်ပြီ:၏၊ ။

(၂၃၄) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဝုဒ္ဓတောဝါ၊ ဝိဝိဓ္ဓေမ္ဘလည်းကောင်း၊ ပဠ္ဆတောဝါဝိ၊ ဝိဝိနောက်မ္ဘလည်းကောင်း၊ ပဿတော ပသ ဏ္ဍသ၊ရှု သောသူအား၊အပရောအညော၊တပါ:သောသူသည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၏။ ဣတိ၊ စေ ဤသို့ဆိုကြားအံ့၊ဝေ်သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝနေ၊တောမှီ၊ကောသ၊

ကယောက်အထည်းတည်း၊ ဝယ်တော၊ နေသောင်ခါအား၊ အတိ၀၊အလွန်လျှင်၊ဖာသု၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘ၀တို၊ဖြစ်ချေ၊ ဟန္ဒ၊ယခုအခါ၌၊ ဝိ ၊သင်္ခသိ၊ရှာကိုငါစွန့်ချီ၊ ၎င်းကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊ဗုဒ္ဓ၀ဏ္ဏတံ ပြောစ်ရှာတုရား၊သည်ပြီးမှမ်းအင်သော၊အညှိုး၊ကောသို၊ဂမိ၊သာမိ၊သွားအုံ့ ကေ၀ိ ၊ဘာရိ၊သ၊ ကယောက်ဇထသ်းထည်းနေလေ့ရှိထသော၊ ပတိတ္ထ ၊သ၊နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အင် ၊သာစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်းအား၊အ ညှိုး၊ တောကျောင်းသစ်၊ ဖာသု၊ အလိုရှိအင်သောချမ်းသာကို ဆောင် တတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်ချေ၊ယောဂိ၀ိ၊ဘိကရံ၊ကမ္ဘဋ္ဌာန်း၊ပြုနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် တို့ချီ၊ဗျာနုဝိ၊ပဿနာ၊စသော ဝိဘိကိုပြုတတ်ထသော၊ မဂ္ဂ,ကုဋ္ဌ,ရသေ၀ိတံ၊ အရိ ၊ပစ်သော ဆင်တို့ချီ၊သွား၊ထ၊ဒ္ဓိ၀ိ,ရ,လည်း ဖြစ်ထသော၊ ရမ်း,နှလုံး,မွေ ရော,ဘွယ်ရှိသော တောကျောင်းသည်၊ ၎င်းကော၊ တယောက် အထည်း တည်း၊အ,ဏ္ဍ,ဝတ်ီ၊ဟန်းတရားကိုအလေ့အထပြု၍နေခြင်းငှါသင့်သော၊ ကာနုနံ၊တော၊အရပ်သို့၊ခိပ်ုလျှင်စွာ၊ ပဝိသိ၊သာမိ၊ ဝင်သေအုံ့၊သုဝ,ဗ,ဒ,တ၊ ကောင်းစွာပွင့်ထ,သော၊ ဘိတ,ထေ၊ ချမ်း,ဖြေ,ထသော၊ဂိရိ,ကန္ဒ,ရေ,တောင် ချောက်ရှိထသော၊သိတ,ဝနေ,အရိပ်ရှေ့ပြည့်ရုံ,သောယင်းတိုက်တော၌ ဂတ္တာနိ,ကိုယ်ကိုကို,ပရိသိ,ဗ,ဒ,ကြီ,ပြင့်သွန်း၍၊ ကေကော,တ,ဏ္ဍ,ဟာ,ဆို အင်သောနှစ်ယောက်သောသူမရှိသည်ဖြစ်၍၊စက်ဗိ ,ဘိ,စ,ကြီ,သွား,ထေ အုံ့ ,ကော,သိ,ယော,ဆ,ဖေ,ါမရှိသည်၊အ,နုတိ,ယော, တ,ဏ္ဍ,ဟ,သော,နှစ် ယောက်ကြောက်သောသူမရှိ,သည်၊ ဟုတ္တာ,ဖြစ်၍၊ ရမ,ဏီ,ယ, နှလုံး,မွေ ရော,ဘွယ်ရှိသော,မ,ဟာ,ဝနေ,တော,ကြီ,၌၊ကာ,ဒါ,ဘ,ယ်နုံ,ရေ,အ,ခါ၌၊အ,ဟံ ,ါ,သည်,ကာ,ကိ,ရော, ပြုအင်သောတဆဲ့ကြောက်ပါ,သောမင်ကိ,ရှိသည် ဖြစ်၍၊အနာ,သ,ေ,ါ,ကင်,သော,အာ,သ,ေ,ါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိ,ဟ,ရိ,သာ,မိ,နေ,ရ ,ပါ,အုံ့,နည်း,ေ,ာ်, ဤသို့သောအခြင်းအရာ,ဖြင့်၊ ကဏ္ဍ,ကာ,မ,သ,ပြုခြင်း,ငှါ,အ လိုရှိ,သော,မော,ါ,ဏ်၊ အ,ဗိ,ပါ,ယော,နှလုံး,အလိုသည်၊ သ,ဗိ,ဏ္ဍ,တ,အ,ရေ,ဟ,ဏ္ဍ ဖိ,ဝ်,ကို,ရ,ခြင်း ဟုဆိုအပ်,သော အပြီးသို့ရောက်စေသ,တည်း၊ အ,ညော,တ ယောက်သောသူသည်၊ အ,ညသ,ော, တ,ယောက်သောသူ,အား၊ ကာ,ရ,ကော, သံ,သ,ရာ,ဒ,ုက္ခ,အ,ကျိုး,နိ,ဗ္ဗာန်,အ,ကျိုး,ကို ပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မ,ဖြစ်,အ,ဟံ ,သ,ဝ, ,ါ,ကိုဝ,ယ်,တို,င်,သာ,ဒ,ုက္ခ,ကို၊ သာ,ဝ,ယိ,သာ,မိ၊ သံ,သ,ရာ,အ,ကျိုး,နိ,ဗ္ဗာန်,အ ကျိုး,ကိုပြုနိုင်,စေ,အုံ့၊သ,ေ,ေ,သော,အ,ဟံ၊ထိ,ါ,သည်,သ,ဒ္ဓ,ာ,ဟံ၊အ,သ,ဂ်,ကို,မ,ဝ,ဏ်,ဘာ ဝိ,ရိ,ယ,ဟူ,သော ,ဖွဲ့ခြင်း,ဖြင့်,ဗ,ဒ္ဓ,ာ,မိ၊ လွန်စွာကြိုးကုတ် ,အား,ထုတ်ခြင်း,ဟူ သော,ဖွဲ့ခြင်း,ဖြင့်,ဖွဲ့,ပေအုံ့,ကာ,နုနံ,တော,ဆုပ်,သို့၊ ပဝိသိ,သ,ာမိ၊ ဝင်,ပေ,အုံ့၊

တာတော၊ ထိုဘောဂျော်ငင်းမှ၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်သို့၊ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်သေးသည်ရှေ့၊ နန်ကွမိသောပါ၊ ငါ့မထွက်ခဲ့၊ ၊ မာလုဒေါ၊ လေသည်၊ သိတော၊ ချမ်းမြေ့စွာ၊ သုခဝိဟာရကော၊ ကောင်းသောတပ်မန်း အနှံ့ကိုဆောင်လျက်၊ ဥပဝါယနော်၊ ထကြွင်ကြွင်ထိုင်လျက်လာသည်ရှိသော်၊ နဂရဗွဒိ၊ တောင်ထိပ်ထက်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်၊ အာဝိဇ္ဇ၊ မောဟဟူသော အရိက်ကို၊ ဒါသယိသောပါ၊ ခွဲဖေါက်ပေအံ့၊ ခုနှစ်ကော်နှုန်း စင်စစ်သဖြင့်၊ သိတာလေ၊ ချမ်းမြေ့သော၊ ကုသုမသုဒ္ဓေ၊ ကောင်းသောတပ်မန်းဖြင့်ဗုဒ္ဓမ်းအာဝ်သော၊ ဝနေ၊ ထောင်၌၊ ဖြူတော၊ တည်ကြည်သော၊ ပဒ္မာရေ၊ တောရှိုင်း၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဝိရဇ္ဇိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂိရိဒ္ဓေ၊ ဝေဘာရစသောတောင်ငါးလုံးဖြင့်ခြိုရံအာဝ်သောရာဇဂြိဟ်ပြည်အနီး၌၊ ရှိသောပါ၊ မြေလျှောဝ်လျက်နေလေအံ့၊ သောဃော၊ ထင်ငါသည်၊ ဒါနိနာ့ဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ ပရိပုဏ္ဏောယထာ၊ ပြည့်ဝနုံးလျက်ထွန်းသကဲ့သို့၊ ပရိပုဏ္ဏသက်ပြေ၊ ပြည့်ခုံ့သောမကြီသည်၊ အဟောဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခီဏော၊ ကုန်ပြီးသောအထုံးရုံသောအာသဝေါရှိသည်၊ အဟိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဒါနိနာ့ဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ ဝုန္ဒာ ဝေါ၊ တဘာနဘာဝသစ်ခဲ့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဒုတ်၊ ဤသို့၊ ကေဝိဟာရိယောသေရော၊ ကေဝိဟာရိယ ထေရ်သည်၊ ဒုမာဒသဂါထာ ယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအစ်သော ဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ၊ ၊

ကေဝိဟာရိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၃၅) ယောပုဗ္ဗေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးရှိသော၊ အတ္ထဗ္ဗ၊ ကိစ္စကဲ့သည်းကောင်း၊ အဟိတံ၊ အစီးအပွါးမရှိသော၊ အတ္ထ ဗ္ဗ၊ ကိစ္စကိုသည်းကောင်း၊ တံ ဗ္ဗသံ၊ ထိုအစီးအပွါးရှိသည်မရှိသည်ဖြစ်သော နှစ်ပါးရုံသောကိစ္စကို၊ အနာဂတံ၊ မရောက်မီရှေးဦးစွာက သဟသ္ဘင်၊ ပဋိကစ္စ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ဧ ဝသတိ၊ ရုံစမ်းခြင်းဖြင့်ခြင်း၏၊ တသ၊ ထိုသူ၏၊ ဝိဇ္ဇေသိနော၊ အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုမရှိသော ခင်ပွန်းယုတ်တို့သည် ထည့်ကောင်း၊ ဟိတေသိနော၊ အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုရှိသောခင်ပွန်းကောင်းတို့ သည်သည်းကောင်း၊ ခန္ဓံ ဆိုခဲ့၊ အပေါက်ကိုကို၊ ဃမေဏ္ဍမာနာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်၊ နပသဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ၊ ယသ္ဘယောဂီနော၊ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနာပါနသတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှုခြင်းအာဏာရှိသော သတိကို၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့၏ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောအာ

ခြင်းအရာတို့ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ပြည့်စုံခြင်း ဌာနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်ပြဋ္ဌာန်ပ
ရဏတို့၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သုဘာပိတာ၊ ကောင်းစွာပွါးစေအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓေနု
ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ ဒေဝိတာယထာ၊ သောသတောဝ အသာတိအစရှိ
သည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊အနုပုဗ္ဗအနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ပရိစ
တာ၊ပွါးစေအပ်လေ့လာအပ်၏၊ သောယောဂါဝစရော၊ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အဗ္ဘာ၊တိမ်တိုက်မှ၊မုဇ္ဇော၊လွတ်သော၊စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာ
ဆုတ်၊ထကဲ့သို့၊ဟုမ်းလောက်၊ဤလောကကို၊ပဘာသေတိ၊ ဥာဏ်ဟူသောအ
ထင်းဖြင့် ဖိမိသည်နှာနှိုသူတပါးသန္တာန်၌ ကျသောသင်္ခါရလောကကိုထင်
စွာပြုတတ်၏၊ မေ၊ငါ၏၊ စိတ်၊စိတ်သည်၊ အပ္ပမာတော်၊ ပမာဏကိုပြုတတ်
သောရာဂစသည်တို့ကိုပယ်သောအားဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုဘာပိတော်၊ ကောင်း
စွာပွါးစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သြဒါတဝတ၊ နိဝရဏတည်းဟူသောအညစ်အ
ကြေးမှကင်းသောကြောင့်ဖြူစင်စွတကား၊ နိုင်ငံ့ပဓိဝိဏ္ဏိတော်၊ ထိုးတွင်း၍သိ
အပ်သည်၊ပဠဝတိတဋ္ဌ၊ကိလေသာတည်းဟူသော အတ္ထိမှဝဲ၍ယူအပ်သည်။
ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ နုဘွဿဝ္ဘာ စသော ပုဗ္ဗဏ္ဏာနုဒိမ္ပ် စသောခပ်
သိမ်းသောအရပ်တို့သည်၊ သြဘာသတော၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ဝိတ္ထ
ပရိကဿယော၊ ကုန်သောဥစ္စာဂ္ဂိသော၊ သပ္ပညော အာဝိ၊ အဆင်အခြင်ပညာ
နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း၊ ဇိဝဝေဝ၊ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်
ရဲသည်ဖြစ်၍အပြစ်မရှိသော အသက်ရှင်ခြင်း မည်သည်သာလျှင်၊ အသိ၊
ဖြစ်၏၊ဝိတ္ထာဝါဒိ၊ပညာနှင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးနှစ်ပါ
ကိုလျှော်ယွင်းစေသော အမှုဖြင့် ဥစ္စာရှိသောပါသည်။ ပညာယ၊ အဆင်အ
ခြင်ပညာဖြင့်၊ အလာဘေနု အထာဘတ္ထာ၊ မရသောကြောင့်၊ နဇိဝတိ၊
ရတိုင်းသော ဥစ္စာကို မျက်ဆီးလျှက် အသက်ကို ကောင်းစွာ တည်စေ
ခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ ၊သောပညာနှာမ၊ ဤပညာမည်သည်ကား၊ သုတ
ဝိနိစ္ဆိနီ၊ကြားမြင်တိုင်းသောတရား၏ အနက်ကိုဤကားကုသိုလ် ဤကား
အကုသိုလ် ဤကားအပြစ်ရှိ၏ ဤကားအပြစ်မရှိစသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း
သဘောရှိ၏၊ သောပညာ၊ ဤပညာသည်၊ ကိတ္တိသိလောကဝန္ဒနီ၊ မျက်
မှောက်ပြုမွမ်းခြင်းဖြင့်လူအပေါင်းခံပြန်နှုန်ခြင်း၏သဘောအားဖြင့်ပွါးခြင်း
ရှိ၏၊ ပညာသဟိတောဝ၊ ပါဠိဟာရိယပညာဝိပဿနာ ပညာနှင့် တကွဖြစ်
သော၊နရော၊လူသည်၊ ဣဓလောကော၊ဤလောကခဲ့၊ ဒုက္ခေသုအပိ၊စင်စစ်
ဆင်းရဲသောသဘောရှိကုန်သောခန္ဓာအာယတနစသည်တို့ခဲ့လည်း၊သုခါနိ၊
အဟုတ် အဟာတ်သဘောကို ထိုးတွင်း၍ သိသဖြင့်အာဝိသ ကင်းသော

ချမ်းသာတို့ကို၊ ဝိနွတိ၊ ရဏ၏၊ ။သတ္တာနုံ၊ သတ္တ၀ါတို့၏၊ ယွာယံ ယောအယံ ၀ဿော၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသဘော သေခြင်းသဘောသည်၊ အဋ္ဌတနော၊ ယသု အခါ၌သာ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နအာ ဋ္ဌေ ရော၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ဖြင့် အုံ့ဘွယ်သဲ့ရဲ့လည်းမရှိ၊ နဝိအ ဋ္ဌေ ၊ တာ၊ ရှေးဦး မဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ် ဖြင့်မဖြစ်ဘူးသောသဘောဖြင့်ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သင်္ခါ ရုသောကမ္ဘီ၊ စာယေဗျထ၊ ပဓိသန္ဓေလည်းနေရာ၏၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တ ၀ါသည်၊ မိုးယထ၊ စင်စစ်သောသည် သာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဓိသန္ဓေနေ ခြင်းသေခြင်းသဘောရှိသောသင်္ခါရုလောကမ္ဘီ၊ ကိုဝိယကိ ံနာမ၊ ဆာဘယ် ကြောင့်ဣဿရမဖြစ်ဘူးသော သဘောဖြင့်ဖြစ်ရာ၏နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ အနုန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ စာတသ၊ ဖြစ်သောသတ္တ၀ါ၏၊ ဇီ၀ိတာ၊ အ သက်ရှင်သည်ပ၊ ရုဝံ၊ အမြဲ၊ မရေ၊ ၊ သေခြင်းသည်၊ စာယေယ ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သစ္စံ၊ ပုန်၏၊ စာတာ စာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သည်ဝ၊ မရ ဏ ံ ၊ အခြားမဲ့၌သေရကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါဏိနော၊ သတ္တ၀ါတို့သည်၊ ဝေ၀ေ္ဗာ၊ ၍ထို ဖြစ် ဖြစ်သည်အထက်၌ သေခြင်းထို ရောက်ရခြင်းသဘောရှိ ကုန်သည်၊ ဟောန် ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိ ံနာမအ ဋ္ဌေ ၊ ဆာဘယ်ကြောင့် မဖြစ်ဘူးမြဲသဘောဖြင့် ဖြစ်ရာ၏နည်း။ မတသ၊ သေသောသူ၏၊ ယံ ဇီ၀ိ ကတ္တံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ပရ ပေါရိသာနံ၊ တပါးသော ယောက်ျားတို့၏၊ မတံ ၀ေ၊ သေ ရခြင်း သည်သာလျှင်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထို သေခြင်းကို၊ ရှုဏ္ဏရှုန်း၊ တား ဖြစ်တတ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒဇ္ဇသယ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းအကျိုး ဌ၊ နဝါယမေ၊ လုံ့လ မပြုရာ၊ ယသ၊ အကြင်သူအား၊ ယသော၊ အလျော်အ စောကိုဆောင်ထတ်သည်၊ သောကျ ် စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သည် နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမဏဗြာဟ္မဏောတိ၊ ပညာရှိသောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ၀ဏ္ဏိတံ၊ ပြီးမွမ်းအာ၏သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝါယာ မေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌လုံ့လ မပြုရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရုဏ္ဏရုဒန္တသ၊ ဝိုးကြွေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စက္ခု ်ကျွတ်စိသည်လည်းကောင်း၊ သရိရံသရီရဉ္စ၊ ကိုယ်သည်သည်းကောင်း၊ ဥပဟ ် ်၊ ပွတ်ကုန်၏၊ တေနရ ဏ ် ်နေ၊ ထိုဝိုးကြွေ သဖြင့်၊ ၀ဏ္ဏဉ္စ၊ အသင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည်လည်း ကောင်း၊ မတိစ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ နိဟီယတိ၊ ယုတ်၏၊ အသ၊ ထို ဝိုးကြွေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိသာ၊ ရှုန်သူတို့သည်၊ အာနုန္ဒိနော၊ ၀မ်းမြောက်ကုန် သည်၊ ဘ ၀ ် ်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အသ၊ ထိုဝိုးကြွေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဟိတေသိ

နော၊အစိုးအပွါးကိုအလိုရှိကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊သုခ၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ နစဘာဝန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ဂဿ၊ထို ကြောင့်၊မေဓာဝိနောစေဝ၊ဗုဒ္ဓိ၊ကြီးစက်ကဲ့သို့ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ဗဟုဿုတေစ၊တရားကျမ်းဂန်အကြား၊အမြင်များသော ပညာရှိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဋေ၊ပိဝိအမျိုးခွဲ၊ ဝသန္တော၊နေခြင်းတို့ကို၊ ဆွေ့ဆွေ့ဆု၊ပဋိကဒ်ယ၊ထိုပညာရှိသော ဆရာတို့သို့ကပ်ခြင်းကို ပြုရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တောသံ၊ထိုပညာရှိတို့၏၊ပညာပိဘဝေန၊ပညာအားဖြင့်၊ပုဏ္ဏံ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်ဖြင့် ပြည့်သော၊ နဒီ၊မြစ်ကို၊ နာဝါယ၊တွေ့ဖြင့်၊ တရန္တိ၊ဆူ၀၊ကူးကုန်သကဲ့သို့၊ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးသား တို့သည်၊ကိစ္စံ၊မိမိ၏အကျိုးစီးပွါးကိစ္စကို၊ တရန္တိ၊အပြီးသို့ရောက်စေကုန် ရာ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ မဟာဂဠိ၊နာထေရော၊မဟာဂဠိနထေရ်သည်၊ ဆုမာ ဒဿဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးဆယ်သော ဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ သိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ၊မဟာဂဠိနဿ၊ထေရဂါထာအာနုက်ပြီး၏၊ ။

(၂၃၆) အာရုသော၊ဂါ၌ရင်တို့၊မယ့်၊ဂါ၏၊ ဂတိ၊ဥာဏ်အလား၊သည်၊ ဒန္ဓာ၊လေးလတို့ဖြင့် လေးပါဒရှိသောဂါထာကို ဖြတ်ယူခြင်း၌ မစ္ဆပ်နှိုင် သောနှေးသောပညာရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ပုဏ္ဏ၊ရှေးပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊အခါ ၌၊အဟံ၊ငါ့ကို၊ ပရိဘူတော၊ ဖွေးလျှံသော သတိအဆင်အခြင်တို့ဖြင့်နှိပ် စက်အပ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ပန္ထကေ၊ပန္ထကေ၊တုဝံ၊သင်သည်၊ဒါနိနိုဒ္ဓ၊ဒါနိ၊ယ ရုအခါ၌၊ဆရံ၊အိပ်ထို၊ဂန္ဓ၊သွားထေလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝံ၊ငါ့ကို၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုယ်တော်သည်၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်၏၊ သောအယံ၊ထိုငါ သည်၊ပဟိတော၊အစ်ကိုယ်တော်သည် စေခိုင်းအပ်သည်၊ သန္တော်သမာ နော၊ဖြစ်လတ်သော်၊ သံဃာရာမသေ၊သံဃာ၀ိဆရံ၏၊ ကောဋ္ဌကေ၊တံခါး မုတ်အနီး၌၊ဒုမ္ဗနော၊မကောင်းသောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍီ သာသနံ ထိုတုရားသာသနာတော်၌၊အပေက္ခ၀ါ၊ လူအဖြစ်ကိုအလိုမရှိရဟန်း အ ဖြစ်ကိုသာအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊အဠာသိ၊ရပ်၏၊ဘဂ၀ါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားသည်၊တဏ္ဍ၊တိုင်ငါ့နေရာတံခါးမုတ်အနီး၌၊အာဂန္တ္ဝါ၊ကြွတော်မူလာ ၏၊အာဂတ္ဝါ၊ကြွတော်မူလာ၍၊ မယ့်၊ငါ၏၊ သိသံ၊ဥက္ကြောင်းကို၊ပရာမသိ၊ ထက်တော်ဖြင့်သုံးသပ်တော်မူ၏၊ ဝံ၊မမ၊ငါ၏၊ ဗာဟာယ၊လက်မောင်း၌၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ကိုင်တော်မူ၍၊ သံဃာရာမံ၊သံဃာ၀ိဆရံ၌၊ ပဝေသယိ၊သွင်း တော်မူပြီ။ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ မေ၊ငါ့အား၊ အနုကမ္ပာယ၊အစဉ် သနားတော်မူသည်ဖြင့်၊ပါ၌ပုဏ္ဏနီ၊ခြေသုတ်ကြိုး၀န်းကို၊ပါဒါသိ၊ရတောဟရ

ကံဟာနှလုံးပြုထောဟာ၍ပေးတော်မူ၏၊သုဒ္ဓ၊စင်ကြယ်သော၊တော်ပါဒဝတ္ထုနှင့်၊ ဤခြေသုတ်ကြိုးဝန်းသည်၊ သွမိန္ဒိတ်၊ရတောဟာရတံဟာ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်ကိုပြု၍၊ ကေမန္ဒံကေမန္ဒေနှ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဂန္ဓကုဋိတိုက်ဦး၌၊နိသိန္နော၊ထိုင်နေတျက်၊ အဝိဒ္ဒေဟိ၊စိတ်ကိုတည်ကြည် စွာပြု၍ပွါးစေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ပါဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏၊အဟံ၊ငါသည် တာသ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ပစနံ၊စကားတော်ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သာသ နေ၊ဘုရားသခင်သာသနာတော်၌၊ ရတောဟေ့ရေ့ရော်ရော်၊ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ဝိဟာရိတ္တာ၊ ရေတော်စွာနေပြီး၍၊ ဥတ္တမသော၊မြတ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊ပတ္တိဟာ၊ရခြင်းငှါ၊သမဏိ၊ဝိပဿနာကိုစီးဖြန်း၍ ရဟာဝ်သောမဂ် အစင်ဖြင့်အရဟတ္တမဂ်သမာဓိကို၊ ပဋိပါဒေသိ၊ပြီးစေပြီ၊ဝုဋ္ဌေနိဝါသံ၊ရှေး ၌ဖြစ်ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ဇာနာမိ၊သိ၏၊ ဒိဋ္ဌစက္ခု၊ဒိဋ္ဌစက္ခု၊အတိညာဉ် ကင်း၊ဝိသောဓိတံ၊သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊အနုပတ္တာ၊အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောသိတင်းကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ ပန္ဓကောပန္ဓကမည်သောငါသည်၊အတ္ထာနံ၊ ဗိမိကိုယ်ကို၊ သဟာသက္ခတ္တုံ၊အကြိမ်များစွာ၊ နိဗ္ဗိနိတ္ထာ၊စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဃာဝ၊အကြင်မျှ လောက်၊ ကာယပ္ပဝေဒနံ၊ ဆွမ်းစားပင်သော ကာယကို ကြားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ ရမ္ဘေ၊နှလုံးမြေလျှော်ဘွယ်ရှိသော၊အမ္ဘဝ နေ၊ဖီဝကမ္ဘာ သရက်ဥယျာဉ်တောင်၌ ဆောက်အပ်သောကျောင်း၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ ၊တဘော၊ထိုသို့နေပြီးသည်နောက်မှ၊ မေ၊ငါ့အား၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ကာယပ္ပဝေဒကံ၊ဆွမ်းစားနှုံသောကာယကိုကြားသိ ဝေတတ်သော၊ရူတံ၊တမန်ကို၊ပါ၊ဟာသိ၊စေလွှတ်တော်မူ၏၊ကာလဒ္ဓိ၊ဆွမ်း စားသွားနှုံသောကာလကို၊ပဝေဒိတဒ္ဓိ၊ကြားသိအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဟာ သဝေဟာသေနဲ၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဥပသင်္ကမိ၊ဆုရားဆွမ်းဘုဉ်းပေးပင့်ရာ အရပ်သို့ကပ်၏၊ ၊အထပန္ဓာ၊ ထိုယို့နေပြီးသည်နောက်မှ၊ သတ္ထု၊နော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဒိတ္ထာ၊ရှိခိုးပြီး၍၊ကေမန္ဒံ၊သင့် တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ အထ ပန္ဓာ၊ထိုသို့ထိုင်နေပြီးသည်နောက်မှ၊ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေလတ်သော၊ဓံ၊ငါ့ကို၊ သံဝိဒိတ္ထာန၊ထိတော်မူ၍၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒိဋ္ဌဟိ၊အလျှော့ရှေ ဇက်ကိုခံတော်မူ၏၊ သဗ္ဗလောကသာ၊ အလုံးရုံသောလောက၏၊ အာယ၁

ဂေါ၊မြတ်သောအလ္လခံထိုက်သော၊ အာဟုတိနှ၊အဝေးမှဆောင်၍လှူအပ်သောအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ များသော အကျိုးကိုပြုသဖြင့် ခံတော်မူထိုက်သော၊ မနုဿာနှ၊ လူတို့၏၊ ဥညဟေတွဲ့ဥညဟေတ္ထော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့ကို စိုက်ပျိုးရေးထယ်မြေကောင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒက္ခိဏာ၊ဒိဋ္ဌိကသည်ဆောင်အပ်သောယာဂုခဲတွယ်စသည်အပြားရှိသောအလှူဝတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ခံတော်မူပြီး၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ရဋ္ဌပန္တဲကောထေရော၊ ရဋ္ဌပန္တဲကထေရ်သည်၊ ဣမာဒုသဂါထာယော၊၍ ဤဘွဲ့ဆိုသိကဲ့အပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထု၊ဆိုပြီ၊ ။

ရဋ္ဌပန္တဲကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၃၂) အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ နာနာကုဏပထသမ္ပုဏ္ဏော၊ ဆံအမွေးအစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားမစင်ကြယ်သော အစုခြင်းပြည့်၏၊မဟာဥက္ကာရသမ္ဘဝေါ၊ကြီးစွာသောမစင်ရနှင့်တူသောအဓိဝင်းတို့ကဟုဆိုအပ်သောဖြစ်ရာသည်းရှိ၏၊စန္ဒနိကံ၀စန္ဒနိကံ၌ဝ၊လုပ်ဆေးရေကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးစသည်တို့၏ ပွန်ချာဖြာနေဖြစ်၍ မစင်ကြယ်သောအစုတို့ ဖြင့်ပြည့်သကဲ့သို့၊ပရိပက္ခိ၊ရင်ခြင်းဟောင်းခြင်းသို့ရောက်၏၊မဟာဂဏ္ဍော၊ ကြီးစွာသောအိုင်းအနာနှင့်လည်း၊တူ၏၊မဟာ၀ဏော၊ကြီးစွာသောဒဏ်ရာနှင့်လည်း၊တူ၏၊ ။ပုဗ္ဗဂူဟိတရသမ္ပုဏ္ဏော၊ပြည်သွေးတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ဂူပေ၊ဟု ကူပေ၊မစင်တွင်း၌၊ နိဂါဠိကာ၊ဖြုတ်နှစ်၏၊ အာပေါဓာတုယာ၊အပေါဓာတ်ဟုဆိုအပ်သောအရည်ဖြင့်၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ပဗ္ဗ၊ရကိကာယော၊ထိုစိုးသောကိုယ်ရှိ၏၊ ပူတိကံ၊သဝိတ်သည်းခြေချွေးကျင်ယစ်သောအဝတ်ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓတိ၊စီး၏၊ ။သမ္ဘိကဏ္ဍရသမ္ဘဒ္ဒေါ၊ ခြောက်ဆယ်သောအကြောမတို့ဖြင့် ပွဲအပ်၏၊ဝံသထေပနလေပိတော၊ အသားတည်းဟူသောလိပ်ကျီခြင်းဖြင့် လိပ်ကျီ အပ်၏၊ စမ္ဘကဠ္ဠကသန္ဓေါ၊ အရေဟူသောသင်ဖိုင်းဖြင့်ခပ်သိမ်းသော အဝိုင်းအခြား၌ ပွဲအပ်၏၊ ဒေယံပူတိကာယော၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ပုပ်သောအနံ့ရှိသော ဤကိုယ်သည်၊ နိဂဏ္ဌကော၊အကျိုးမရှိ၊ ။အဋ္ဌိသံဃာဒုဃဋ္ဌိတော၊ဒေရိုးရုအပေါင်းနှင့်စပ်၏၊နှာရုသုတ္တာနိဗန္ဓနော၊ချည်နှင့်တူကုန်သော ကိုးရာသော အကြောတို့ဖြင့် အပြွဲပွဲအပ်၏၊ အားနုကေသံ၊ များစွာသောလေးပါးသော မဟာသုတ်ဓိဝိတိခြေထွက်သက်ဝင်သက် ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏။ သံဝယိတဘာ၀ေါ၊ ညီညွတ်ခြင်းသဘောဖြင့်၊ ဇာရိယာ၊ပထံ၊ ယ ဏ္ဍ ရား၊စက်ကဲ့သို့ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းစသော ဇာရိယာပုထ်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုပြင်တတ်၏၊ ။မရဏာယ၊

သေခြင်း၏အကျိုးငှါ၊ရဝပ္ပယာတော၊တရုသောဖြစ်ခြင်း၏၏၊ မရှုရာဇသည်
သေမင်း၏၊သန္ဓိကော၊အနိုးခ္ခ၊ဖြိုးတော၊ တည်း၏၊ဖုရဝေ၊ဤပစ္စုပ္ပန်လောက
ခ္ခိသာလျှင်၊ဆန္ဒယိတ္ထာန၊ ကိုယ်ကိုစွန့်၍၊နရော၊ သတ္တဝါသည်၊ယေနကာ
မံဂမော၊ အလိုရှိတိုင်းသောအရုပ်သို့သွားတတ်၏၊ ၊အယံကာယော၊ဤ
ကိုယ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည်၊ နိဝုတောဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊
စတုဂဏ္ဍေန၊ အဝိဇ္ဇာကာယဂန္ထစသောလေးပါးသောဂန္ထဖြင့်၊ဂန္ထိတော၊
ဖြေရှင်းအပ်၏၊အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဩဃသံသိတဒုဿာ၊ကာ
မာသဝစသောထေးပါးသောဩဃတို့ခ္ခိနစ်တတ်၏၊အနုသယဇာလမောတ္ထ
တော၊မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်သန္ဓာန်ခ္ခိအဘာန်တလဲလဲကျိန်းတတ်
သောကာမရာဂါနုသယစသောကွန်ယက်ဖြင့်ခ္ခိပ်စက်အပ်၏၊ပဋ္ဌနိဝရဏော၊
ငါးပါးသောနိုဝရဏာခ္ခိ၊ယုတ္တော၊ယုဇ္ဇ၏၊ဝိဘတ္တောနှင့်ဝိတက်ဖြင့်၊သမ္ပ
ခ္ခိပ်စက်အပ်၏၊ဟဿာမုဒေန၊တဏှာမုဒေသသည်၊အနုဂတော၊အစဉ်လိုက်
အပ်၏၊ မောဟဿ ဒုနုဆာဒီးတာ၊ မောဟတည်းဟူသော အရိုက်ဖြင့်ဖုံး
လွှမ်းအပ်၏၊ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆဲအမွေးအစဉ်ရှိသော အထူးထူးအ
ပြားပြားသောမစင်အစုတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊
ဝဏ္ဏတိ ဖြစ်၏၊ဝဏ္ဏဇော၊ဖြစ်သော်သည်းကမ္မယာ၊ကုန်ရှုံ၊ ကောင်းမှုကံမ
ကောင်းမှုကံဟူသောယာ၊ကုန်ရှုံးဖြင့်၊ ယန္ဓိတော၊ သုဂတိဒုဂတိ ဘဝတို့ခ္ခိ
ဝည်သောအားဖြင့်၊ဝဏ္ဏတိပဂရိဘမတိ၊ရေတတ်ခြားကဲ့သို့ဝည်၏ ဘွယ်၊ ဤ
သို့သည်၍ဖြစ်ရာခ္ခိ၊သမ္ဘတ္တိစ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်ထည်း၊ ဝိပဘဇ္ဇာ၊
ပျက်စီးခြင်းဆုံးရှိကုန်၏၊ နာနာဘာဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်းချစ်နှစ်လိုသောသူ
တို့နှင့်ကွဲကွာခြင်းသည်၊ဝိပဇ္ဇတိ၊ ရံခါကွေကွင်းအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ထတ္တံ့၊ ယေအနုဗာလပုထုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်
ရိုက်တို့သည်၊ဇာတိကာယံ၊မတင့်တယ်သောအပြုမရှိသော ဆင်းရဲသောအ
နှစ်မရှိသောဤကိုယ်ကို၊ ဇာဒံ၊ဤကိုယ်သည်၊ မမ၊ငါ့ကိုယ်တည်း၊ငါ့၏ဥစ္စာ
တည်းဟု၊မမာယန္တိ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းကိုဖြစ်စေကုန်၏၊ တေအနုဗာလပု
ထုဇ္ဇာ၊ထိုရိုက်စွာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စောရံဘယာနကံ၊ခါတိအစဉ်ရှိ
သည်ငရဲ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ ကဋုသိ၊ပညာမဲ့
သောသူတို့၏မျှော်လင့်ရာဖြစ်သော သံသရာကို၊ ဝဇန္တိ၊အဘာန်တလဲလဲ
ရာမရတအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပွါးစေကုန်၏၊ ပုနဗ္ဘဝံ၊ဘဝာန် အသစ်အသစ်
သောဘဝကို၊အာဒိယန္တိ၊ယူကုန်၏၊ယေပဏ္ဍိတာ၊အကြင်ပညာရှိတို့သည်
ဇာတိကာယံ၊ ဤမတင့်တယ်ခြင်းအပြုမရှိခြင်းစသည်နှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်

ကို၊ ဂုဏသလိတ္တံ့ဆုဝ၊ မစင်ရကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပန္နဂ်ဆုဝ၊ အသိစ်ရှိသော ခြေကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ၍ကိုယ်ကား အနိစ္စအစရှိသောဘေးရှိ နှင့်တကွဖြစ်၏ဟု၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေပဏ္ဍိတာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဘဝမှ လံ၊ ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာဝေဘထဟောကို၊ ဝိဝဋိတွာန၊ စွန့်ပယ် ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရေနိဗ္ဗိဿန္တိ၊ သဉ္ဇာပါနိ သေသနိဗ္ဗာနဓာတ်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရကုန်ကုန်တတ်။ ဣတိ၊ ၍သို့၊ ကပ္ပေ၊ ထေရော၊ ကပ္ပထေရ်သည်၊ ဣမာဒသဂါထာယော၊ ၍ ဤဆိုသိကဲ့အာဝ်သောဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ।

ကပ္ပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ।

(၂၃၇) ဣဒံ သေနာသနံ၊ ၍တောကျောင်းသည်၊ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့၏အသံ မှဘိတ်၏၊ အပ္ပနိဿောသံ၊ လူတို့၏ကြွေးကြော်သောအသံမှကင်း၏၊ ဝါဠမိဂ ဂနိသေဝိတံ၊ ခြင်္သေ့ကျားသစ်အစရှိသော သားရဲတို့၏ ဖြိုဝဲရာလည်းဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု ဘိက္ခု သ၊ ရဟန်း၏၊ ပဓိလ္လာနကာရဏာ၊ အထူးထူးသောအာရုံမှနှစ် စေ၍ကမ္ဘဏ္ဍာန်ဒ္ဒါသာယျင် စိတ်ကိုပြုစေခြင်း အကြောင်းရှိ၏၊ ၊သံဃာရ ပုဏ္ဏာ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာအခေါ်ခ၊ အာဟိတ္ထာ၊ ဆောင်၍၊ သုသာနာ၊ သုသန် မှလည်းကောင်း။ ရထိယာဟိစ၊ ခရီးမတ်မှလည်းကောင်း၊ အာဟိတ္ထာ၊ ဆောင်၍၊ တတောဝ၊ ထိုတံမြက်ချေးရသုသန်ခရီးဆုံမှ၊ ဂဟာတ္ထာ၊ ယူ၍၊ သံဃာဋိ ၊ ဒုကုန်ကို၊ ကတ္ထာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခု ၊ ရဟန်းသည်၊ လူခံ၊ မပြေပြစ်သော အဆင်းရှိသော၊ စိဝရ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဝေရေယ္ယ၊ ဝတ်ရုံခြင်းစသည်၏အစွယ်း အားဖြင့်ဆောင်ရာ၏၊ ၊ဘိက္ခု ၊ ရဟန်းသည်၊ နိစ်မနံ၊ နှိပ်ချင်သောမာန် ခက်ထန်ခြင်းရှိသောစိတ်ကို၊ ကရိတ္ထာန၊ ပြု၍၊ ကုယောကုလံ၊ အိပ်တအိပ်ဖ အိပ်တအိပ်သို့၊ သပဒါနံ၊ အိပ်စဉ်မပြတ်၊ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ ကောင်းစွာစိတ်အာဝ် သောစက္ခုစသောဒ္ဒါရရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသံဝုတော၊ ကုတ္ထုဒ္ဒအစရှိသည်တို့၏ မရှိသောကြောင့်ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်လျက်၊ ဒိဋ္ဌိကာယ၊ အရောရော သောဆွမ်းအလိုဌ၊ စရေစရေယ္ယ၊ သွားရာ၏၊ လူးခနုပါစ၊ ကြွပ်သောဆွမ်း နှစ်လိုဘွယ်သောဆွမ်းဖြင့်ထည်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊ အညှိ အညှတ်အားဖြင့်နှစ် သက်ရာ၏၊ အညှဲ၊ မိမိရတိုင်းသောဆွမ်းမှတပါးသော၊ ရသဠ၊ ကောင်းဖြတ် သောအရသာကို ထည်းကောင်း။ ဗဟုဠ၊ များစွားမှန်ဖြတ်သော ဆွမ်းကို ထည်းကောင်း၊ နပတ္ထေနပတ္ထေယ္ယ၊ မတောင့်တရာ၊ ရသော်သု၊ ကောင်းဖြတ် သောအရသာတို့၌ အနဂိဠ္ဌသ၊ တစ်မက်မောခြင်းမရှိသော ရဟန်း၏၊ မနော ဝိတိ သည်၊ ဗျာနေန၊ ဆာရမ္ဘဏေ ပနိဗ္ဗာနဗျာနဖြင့်၊ ရေမတိ၊ မြေလျော်၏၊ ၊ရေနိ

ပဠုပ္ပုန်လောက သံသရာထောက နှစ်ပါးကို သိတတ်သော ရဟန်းသည်၊ အဖိုဏ္ဍာ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့၌ တဏှာတည်းဟူသော တောင့်တခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍အလိုနည်းသည်သည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊ပစ္စည်းထေးပါးတို့တွင်ရရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍သည်းကောင်း၊ပဝိဝိတ္တော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဆိုကစ်ထွက်၊ဝသေဝသေယျ၊နေရာ၏၊ဂဟဋ္ဌေဟိစ၊အိမ်ရာထောင်သောလူတို့နှင့်သည်းကောင်း၊အနဂါရေဟိစ၊အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းတို့နှင့်ရင်း၊ဥဘာယတ္ထာယေဟိ၊နှစ်ပါးစုံသောသူတို့နှင့်၊အသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝသေယျ၊နေရာ၏ ၊အဇ္ဇေါဝါ၊မရိုက်ဘဲသည်း၊ အမူဂေါဒိ၊မအာဝဘဲသည်း၊ ဇဇ္ဇေါမူဂေါယထာ၊ရိုက်ဘိသကဲ့သို့၊ ဘထာ၊ထိုအတူ၊အဇ္ဇော၊နံ၊ပိပိကိုယ်ကို၊ဒဿယေ၊ပြရာ၏၊ပဏ္ဍိတောပညော ရှိသောရဟန်းသည်၊အတိဝေလံ၊ပြောဆိုအပ်သောကာလအဝိုင်းအခြားကို လွန်၍၊သံဃမဇ္ဈေ၌၊သံဃဝိုအလယ်၌၊နသမ္ဘာသေယျ၊မပြောမဆိုရာ၊သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ရှိသောရဟန်းသည်၊ ကိုယ်၊အယုတ် အလတ် အမြတ်ဖြစ်သောတုံ့ရံတယောက်သောသူကို၊နဥပဝဒေ၊နှိတ်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့မဆိုရာ၊ဥပဝါဒံ၊ကိုယ်ဖြင့်သူတပါး အားညွှန်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ဝိဝဇ္ဇေယ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၌၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်၊အာသ၊ဖြစ်ရာ၏၊သောဝေနေ၊ရှာဖွေးအပ်ခံစားအပ်သုံးဆောင်အပ် စွန့်အပ်သောဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူ၊အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ အာသ၊ဖြစ်ရာ၏ ၊အာသဝုဋ္ဌဝသ၊ ထိုပဋိုဝ်ထံ၏၊ စိတ္တာသ၊ စိတ်၏၊သုဂတိတန်ခိုးကြောင့်၊ကောင်းစွာယူအပ်သော သမာဓိနှိုင်တိ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပါဒကောဝိဒေါ၊ဤသို့ပွါးစေအပ်သော အားဖြင့်ထိုစိတ်၏ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းဌာနလိမ္မာသည်၊ အာသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ စိတ္တာသ၊တွန့်တိုးမျိုလွှင့်သောစိတ်၏၊ ကုသလော၊ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဌာ ထိမ္မာသည်၊ အာသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သမထံ၊သမထဘာဝနာကို၊အနုယုဇ္ဇေယျ၊မဖြစ်သေးသောသမာဓိကိုဖြစ်စေရာ၏ဖြစ်ပြီးသော သမာဓိကိုသည်းပွါးစေရာ၏၊ ကာလေန၊သမထဘာဝနာကိုအားထုတ်သည်ရှိသော် ထိုသမထဘာဝနာ၏ ပြုမြဲသော ကာလ၌၊ ဝိပဿနံ၊တွန့်တိုခြင်းသို့မရောက်စေမူ၍အရိယမဂ်ကိုရခြင်းဌာနအနိစ္စအစရှိသည်ဖြင့်ရှုသောဝိပဿနာကို၊ အနုယုဇ္ဇေယျ၊အဆန်ဝတလဲလဲ အားထုတ်ရာ၏၊ ၊ဝိရိယသာတစ္စ သမ္ပန္နော၊ ပြီသောအားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒါ၊အာခါခဏ်သိမ်း၊ ယုဇ္ဇယောဂေါ၊ ဘာဝနာ၌ အမြဲယှဉ်သည်၊ထိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခသ၊

ဆင်းရဲ၏၊ အနှုန်းအဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အပ္ပတ္တောဝ၊ မရောက်သေးဘဲ လျှင်၊ဝိသောသံဝိသင်္ခော၊ဝိပဿနာကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းရှိသည်၊နေယျနာဝေယျ မဖြစ်ရာ၊ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းကို ဒိဋ္ဌခြင်းအစိ အရင်ဖြင့်၊ ဝိဟာရမဟာနုဿ၊နေသော၊ ဝိသုဒ္ဓိကာမသား၊စင်စစ် စင်ကြယ်ရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန် အခေါ်ဟာတ္ထာ့ဒိုဏ်ကို အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ အာသဝါ၊အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဒိယန္တိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊နိဗ္ဗုတိဠ္ဟ၊နိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊အဝိဂန္ဓတိ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥပသေနောဝဂ်ံ နုဗ္ဗောထေရော၊ ဝဂ်ံ နုဗ္ဗားဏ်၏ သားဖြစ် သောဥပသေနထေရ်သည်၊ ဣမာဒ္ဒသဂါထာယော၊ဤခွဲဆို သိကုံးအပ် သောဆုံယ်ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဥပသေနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၃၉) ပုရိသော၊အသိပညာဖြည့်ဆံ့စွာသောယောကျ်ားသည်၊ သက်အတ္ထိ၊မိမိအကျိုးကို၊ဝိဇာနေယျ၊ဟုတ်မှန်သောအတိုင်းဆင်ခြင်၍သိရာ၏၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ဆင်ခြင်သိပြီး၍လည်း၊ ပါဝစနံ၊ဘုရားဟော တော်မူအပ် သောဂိုဏ်ကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောစကားကို၊အဝဿောကေယျာဝ၊ပညာ ဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ သာမညတ္ထံ၊ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ အဠ္ဌပ္ပဝဂ်ဘသ၊ ကပ်သော အမျိုးသားအား၊ ဣဒ္ဓေ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ယသိကမ္ပံ၊အကြင်မှုသည်၊ ပတိရူပံ၊သင့်တင့် လျောက်ပတ် သည်၊အသား၊ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ထိုသင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအမှုကို၊ အဝ ဿောကေယျာဝ၊ ဝဿာဖြင့်ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဣဒေဝ၊ဤသာသနာ တော်၌၊ ကလျာဏံ၊ကောင်းသော၊ မိတ္တဠ္ဘ အဆွေခင်ပွန်း ထည်းကောင်း၊ သိက္ခာပိဝုဏသမာဒါန်၊ ပြန့်ပြောသော သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဂရုနံ၊အလေးအမြတ်ပြုအပ်ထိုက်သော ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ယာ သုသုသာ၊အကြင်အဆုံးအမကို နာခြင်းဌါ အလိုရှိခြင်း လုင်ကြွေးခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ဤကလျာဏမိတ္တကိုမှီဝဲခြင်းအစရှိသည်သည်၊သမ ဏာသား၊ရဟန်းအား၊ ပတိရူပ်၊ထျောက်ပတ်၏၊ ။ဗုဒ္ဓေသု၊ အရဟတ်အစရှိ သောဘုရားရှင်တို့ဖြည့်ဆံ့သောဘုရားရှင်တို့၌၊ သဂါရဝတာ၊ ရိုသေသည် ၏အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊အရိယာမဂ္ဂင်၊ ယထာ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အပစိတိစ၊ မူဇော်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သံ ဝေ၊အရိယာသံဃာ၌၊ စိတ္တီကာရော၊ရှိသေမြတ်နိုးခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဧတေ၊ ဤရတနာသုံးပါးတို့၌ အရိုအသေအလေး အမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ သမ

ယသ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပ်၊ လျောက်ပတ်၏၊ ၊အာစာရ ဂေါစရေ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မလွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အာစာရ ဆွယ်အတိုင်ပါ သင့်ဘင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ ဆွယ်ခံ သွားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဂေါစရနှင့်၊ ယုတ္တောစ၊ဟုဉ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သောဓိတော၊စင်ကြယ်ရေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရယော၊ပညာရှိတို့သည်မကဲ့ရဲ့အပ်သော၊အာဇီဝေါစ၊ အသက်မွေးခြင်း လည်းကောင်း၊ စိတ္တသ၊ စိတ်ကို၊ သဏ္ဌာပန်၊ ရူပါဒိ စသည်တို့၌ သော၊ဘ စသည်တို့ကို မဖြစ်စေသော အားဖြင့် ကောင်းစွာထားခြင်းလည်းကောင်း၊ တေ၊ ဤအာစာရဂေါစရသမ္ဘတ္တိအစရှိ သည်သည်၊ သမဏာသ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပ်၊ လျောက်ပတ်၏၊ ၊စာရိတ္တံဝါ၊ ကျင့်သည်ကိုပြု၍ ပြည့်စုံစေ အပ်သော သီလ လည်းကောင်း၊ ဝါရိတ္တံဝါ၊ ကြဉ်ခြင်းမပြုခြင်းဖြင့်ပြည့်စေအပ်သောသီလလည်းကောင်း၊ ပသာဒနိယံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို သောင်တတ်သော၊ ဗုဒ္ဓိယာပတိယံ၊ဗုဒ္ဓိယာဝုတ်ကိုမှီသော အသင်အခြင်ပညာကို လည်းကောင်း၊ အမိစ္ဆေ၊ သမယဝိမုတ္တိသော့ စသည်နှင့် ယှဉ်သောစိတ်၌၊ အာယောဂေါစ၊ အတာနိ တလဲလဲ ပွါးစေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တေ၊ ဤစာရိတ္တ အစရှိသည် သည်၊သမဏာသ၊ရဟန်းအား၊ ပတိရူပ်၊လျောက်ပတ်၏၊ ၊အရညကာနိ၊ တောရွာဖြစ်ကုန်ထသော၊ ပန္တာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊အပ္ပသဒ္ဒါနိ၊လူတို့၏ကြွေးကျော်သံမှ ကင်းကုန်ထသော၊ သေနာသနာနိ၊ကျောင်းတို့ကို၊ ရနိနာ၊ရဟန်းသည်၊ ဘဇိတဗ္ဗါနိ၊ ဒ္ဝိဝဓအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ၍သော တောကျောင်းသည်၊ သမဏာသ၊ရဟန်းအား၊ ပတိရူပ်၊လျောက်ပတ်၏၊ ၊သိသဠေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီသလည်းကောင်း၊ဗာဟုသစ္စေ၊ မျိုးသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ဓမ္မာနံ၊ရုပ်နံတရားတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊မဘောက်မပြန်၊ပဝိစယော၊ ရုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သစ္စာနံ၊ဒုက္ခသစ္စာစသောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊အဘိသမယော၊ အာဘိညာဘိသမယအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလည်းကောင်း။ တေ၊ဤသီလ ဗာဟုသစ္စအစရှိ သည်သည်၊သမဏာသ၊ရဟန်းအား၊ ပတိရူပ်၊လျောက်ပတ်၏၊ ၊အနိစ္စန္တိ၊ သင်္ခေသခ် ါရာအနိစ္စာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနတ္တာ သညပေ၊သင်္ခေခမ္မာအနတ္တာစသည်ဖြင့်ဖြစ်သော သညာကိုလည်းကောင်း ၊ အသုဘသညပေ၊ဤခန္ဓာကိုယ်ကားမတင့်တယ်ဟုဖြစ်သောသညာကိုလည်းကောင်း၊လောကဝိစ၊တောသုဒ္ဓိကသခ် ါရုထောကဒ္ဓလည်း၊ အနုတိရတိ၊အ

ပြစ်ကိုရှုခြင်းဝဋ်မှပြုံးနွေ့ခြင်းကိုရှုခြင်းဟုဆိုအပ်သောမွေ့လျော်ဘွယ်မရှိ ဟူသောအမှတ်ကိုထည့်ကောင်း။ ဘာဝေယျ၊ ပြစ်ပွါးစေရာ၏၊ ငတ်၊ ဤသို့ အနိစ္စအစရှိသည့်အစွမ်းဖြင့်ပွါးစေခြင်းစသည်သည်။ သမဏာသု၊ ရဟန်း အားပတိရှုပ်၊ လျောက်ပတ်၏။ ၊ဗောဇ္ဈင်၇စ၊ သတိသံဗောဇ္ဈင်စသော ရုနှစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကိုထည့်ကောင်း၊ ဆုဠိပါဒါနိစ၊ သဒ္ဓိဗိုပါဒိစသော ငါးပါးသောဆုဠိပါဒ်တို့ကိုထည့်ကောင်း၊ ဆုန္ဒြိယာနိစ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါး သောဆုဇ္ဈေတို့ကို သည်းကောင်း၊ ဗလာနိစ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောဗိုလ်တို့ကိုထည့်ကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါ၇စ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယံ၊ ပြတ်သော၊ မဂ္ဂံ၀ါ၊ မဂ်ကိုထည့်ကောင်း၊ ဘာဝေယျ၊ ပွါးစေရာ၏၊ ငတ်၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုပွါးစေခြင်း အစရှိသည့်သည်၊ သမဏာသု၊ ရဟန်းအား၊ ပတ်ရှုပ်၊ လျောက်ပတ်၏။ ၊ရုနှိ၊ ရဟန်းသည်၊ တဏှံ၊ ကာမတဏှာစသော အပြား ရှိသော အလိုးစုံသောတဏှာကို၊ ဝဓေယျ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်ရာ၏၊ သမ္ဘဝကေ၊ ကာမရာဂသညာစသော အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အာသ ဝေ၊ ကာမာသဝစသောအာသဝေါတရား၊ ပဒါ၊ ထေယျ၊ ဖေါက်ခွဲရာ ၏၊ ဝိပ္ပရုဇ္ဇော၊ ဝစ်သိပ်ပ်သောကိုထေသောတို့ကိုပယ်သောအားဖြင့်အလိုးစုံ သောဥပဓိမှ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ငတ်၊ ဤတဏှာကို ပယ်ခြင်း အစရှိသည့်သည်၊ သမဏာသု၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရှုပ်၊ လျောက် ပတ်၏။ ၊အုတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါတမောထေရော၊ ဂေါတမထေရ်သည်၊ ဆုမာ ဒသဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးအင်သော ဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ ဆဘာ သိတ္ထု၊ ဆိုပြီ၊ ၊ဂေါတမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

ဒသကေနိပါတော၊ ဒသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ၊ကာဠုဒါ ယိစ၊ ကာဠုဒါယိအမည်ရှိသော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ်သည်ထည့်ကောင်း၊ ကေဝိဟာရီ၊ ကေဝိဟာရီအမည်ရှိသော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ်သည်ထည့်ကောင်း၊ ကပ္ပိနော၊ ကပ္ပိနထေရ်သည်းကောင်း၊ စူဠပန္ထ ကော၊ စူဠပန္ထကထေရ်ထည့်ကောင်း၊ ကပ္ပေါစ၊ ကပ္ပထေရ်ထည့်ကောင်း၊ ဥပသေနော စ၊ ဥပသေနထေရ်ထည့်ကောင်း၊ သတ္တမော၊ ရုနှစ်ခုမြောက်ဖြစ် သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမထေရ်ထည့်ကောင်း။ ဒသကေ၊ ဒသကနိပါတ် ၌၊ သတ္တ၊ ရုနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဆုမေထေရော၊ ဤမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤဒသကနိပါတ်၌၊ ဂါထာယော၊ ခွဲဆိုသိကုံးအင်သော ဂါထာတို့သည်၊ သတ္တတိ၊ ရုနှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဆုတိ၊ ဤ

သည်ဟုမိန့်တည်း၊ဒသကနိပါတော၊ဒသကနိပါတ်သည်၊ နိဿိတော၊ပြီးခြင်း ဟူရောက်ပြီ၊ ၊ဒသကနိပါတ်ပြီး၏၊ ၊

ကောဒသကနိပါတ်၊

(၂၄၀) တာတ၊ချစ်သားသာမဏော၊ဝနေ၊ဟောဒ္ဓိ၊ဝသင်္ကေ၊နေသည် ရှိသော်၊တဝ၊သင်အား၊ကိုယ်အကျိုး၊ရှိပါအုံ့နည်း၊ဥဒ္ဒေ၊ဟာ နောစ၊ဥဒ္ဒေ၊ဟာနတောင်သည်လည်း၊ ပါဝုသေ၊ ဖိုလ်းကာဆဒ္ဓိ၊ တဝ၊သင် ချစ်သားအား၊ကိုယ်အကျိုး၊ရှိပါအုံ့နည်း၊ တော၊သင်ချစ်သား အား၊ဝေရဇ္ဇာ၊ ဒေဝရဇ္ဇာထေတို့သည်၊ ကိုယ်ရမ္မကိယာ၊ အာဘယ် မြေလျှော် ဆွယ်ရှိပါကုန်သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဗျာယိန်၊ဗျာန်ဝင်စား၊ကုန်သော်သူ တို့အား၊ပရိဝေ၊ကော၊ သေစသည်ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ကို၊ဖွဲ့ဆို၊တဗ္ဗော၊အလို ရှိအပ်၏၊ ၊အာဝုသော၊ဒါယကာ၊ ပါဝုသေ၊ဖိုလ်းကာဆဒ္ဓိ၊အဋ္ဌာန်၊တိပ် တိုက်တို့ကို၊ဝေရဇ္ဇာဝါ၊တော၊လာသော၊သည်၊ နွေတိယထာ၊ဆောင် သကဲ့သို့၊ ဝေမေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မေ၊ငါ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဝိဝေက ပဋိသည်ဿာ၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ပညာ၊ပညာသည်၊အာဘိဘုရှိ အာကစ္စန္တိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ သာလျှင်ဝင်ကုန်၏၊ ၊အပဏ္ဏကော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော၊ အဏ္ဏသ ဇ္ဇ ဝေါ၊ဥဒ္ဓိဖြစ်သောကျိုးသည်၊ သိ၀ ထိကာယ၊ သင်းချိုင်းအရပ်၌၊ နိကေတစာရိကော၊ ထိုသင်းချိုင်းအရပ်၌ နေရာ၌နေကိုပြု၍ သွားလာ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဒေဟတ္ထိ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိရာဂ နိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသော၊ သတိ၊ ကာယဂတာ သတိနှင့်ယှဉ် သောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဥပ္ပါဒယတော ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ယဒေ ပဇ္ဇဒ္ဓိတံ၊အကြောင်းရဟန်းကိုထည်း၊အညေ၊တပါ၊သောသူတို့သည်၊နရကဒ္ဓနိ ကြောင့်ကြခြင်းကို ဖြစ်စေသော အားဖြင့်မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ ယဒေ၀ဇ္ဇ ဒိ တံ၊အကြောင်းရဟန်းကိုထည်း၊ အညေ၊တပါ၊ကုန်သော ဒ္ဒိ၀ဝတ်သောသူတို့ သည်၊ နရကဒ္ဓနိ၊တင်မင်မောဘွယ်သောပရိကွေရာမရှိသောကြောင့်မစောင့် ကုန်၊သောဘိဝ္ဘု၊ထိုရဟန်းသည်၊ကာမေသု၊ဝတ္ထုကာမကိုထေသောကာမ တို့၌၊အနုပေက္ခ ဝါ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝေသုဝံ၊စင်စစ်သဖြင့်အ ဂုတ်မရှိသောအရပ်၌ချမ်းသာစွာ၊သေတိ၊နေရ၏၊ ၊တေပဇ္ဇတာ၊ထိုတောင် တို့သည်၊အဠောဒကာ၊ ကြည်သောရေထည်းရှိကုန်၏၊ ပုထုသိလာ၊ကြီး သောကျောက်ထည်းရှိကုန်၏၊ဝေနုဂ်ိသမိဂါယုထာ၊တောနွားသမင်အစရှိ သောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်၏၊ အမ္ဗုသေ ဝါ၊လသဿ ဒ္ဓနာ၊ရေ၀ပ်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း

သောပြိုန်ဖြတ်သောရေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခံ၊ငါ့ကို၊ရမယဉ္ဇနီ၊ မွေ့ဝေ့ကျော်စေ ကုန်၏၊ ၊မေမယား၊ငါသည်၊အရည်ညှာသု၊တောအရေပ်တို့ခြုံဖြစ်ကုန်သော၊ ကန္ဓာသုစ၊ချောက်တို့ခြုံထည်းကောင်း၊ဂုဟာသုစ၊လိုဏ်းတို့ခြုံထည်း။ဝသိ တံ၊ရှေးခြုံ နေဘူးထေပြီ။ ဝါဠမိဂနိသေဝိတော၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား စသည်တို့ သည်ဖိုရဲအပ်သောတောခြုံ၊ ဝန်ကြီးသု၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့ခြုံ။ဝသိတံ၊နေဘူးထေပြီ၊ ၊ဟေမေပါဏိနော၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို၊ ဟာညဉ္ဇနီ၊ မြှားလုံ့အစရှိသည်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်သေစေကုန်သတည်း၊ ဝဏ္ဏဉ္ဇနီ၊ ထက်ဆုပ်အစရှိသော ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ခွဲပ်စက်စေကုန်သ တည်း၊ဒုက္ခဝါ၊အမှတ်မရှိဘဝုတဆုသောဆင်းရဲခြင်းသို့မူထည်း။ ပလ္ပေါ ဇ္ဇနီ၊ ချောက်စေကုန်သတည်း။ ဟေတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒေါသသံဟိတံ၊ အမျက်နှင့်စပ် သော၊ အနရိယံ၊ဗျာပါဒဝိတက်ဝိတ်ဟု သင်္ကေတ်စသည်အပြားရှိသော၊ သံ ကပ္ပံ၊ယုတ်မာသောအကြံကို၊ဥပ္ပါဒိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သည်ကို၊နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစတူး။ ၊မေမယား၊ငါသည်၊သတ္တာ၊ထုရားမြတ်စွာသို့၊ပရိဂိဏ္ဍောဥပါသိ တော၊ဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ထုရားမြတ်စွာ၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊မေမယား၊ငါသည်၊ဂရုကောဘာရော၊ထေးစွာသောခန္ဓာဝန် ကို၊ဩဿဋ္ဌတောဝ၊ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္တိ၊ဘဝသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သောတ ဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီ၊ယဝသ၊ အကြင်အရ ဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ ဘောင်မှ၊အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရေမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ တော၊ရဟန်းပြုပြီ၊မေမယား၊ငါသည်၊ သမ္ဗဿံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးရုံ သောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအတ္ထော၊ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးသို့၊အနုဗုဇ္ဈော၊အစဉ်သဖြင့်ရောက်ပြီ၊ ၊မေမယား၊ငါသည်၊မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊နာဘိနန္ဒာမိ၊မနှစ်သက်၊ဇီဝိတံ၊အသက်ရှင်ခြင်းကို၊နာဘိနန္ဒာ မိ၊မနှစ်သက်၊ကာလဠ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလထက်သာလျှင်၊ ပဋိကင်္ခါ မိ အာဂမေမိ၊ငံ့ ၏၊ဘဝုကော၊သူခစားသည်၊ပရသ၊တပါးသောသူ၏၊ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ကမ္မသိဒ္ဓိ၊အမှု၏ပြီးခြင်းကို၊အနိဗ္ဗိ သံအနိဗ္ဗိသန္တော၊မနှစ်သက်ဘဲလျက်၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကရောန္တော၊ယထာ၊ နေကုန်ခြင်းမျက်စိတောင့်တ၍ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ထိုအတူ၊ အဟဒ္ဓိ၊ ငါသည်လည်း၊ မရဏံ၊သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇီဝိတံ၊အ သက်ရှင်ခြင်းကို၊နာဘိနန္ဒာမိ၊မနှစ်သက်၊ သမ္ဘာဝေနာ၊ပညာအဆင်အခြင် နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ပဋိသေတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ

ဝ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမှ်သောကာလ၀ယ်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိကဿ်ဝါဒီအာဂမေဒိ၊ဝ်,ထွက်နေ၏။ မှုတိ၊ဤသို့၊သံကိစ္စထေရော၊ သံကိစ္စထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓမာကောဒဿ ဂါထာယော၊ ဤ၌ဆို သိကုံးအပ်သော တဆဲ့တဂါထာတို့ကို၊ အဘာ သိဏ္ဍ၊ဆိုပြီ၊ ၊သံကိစ္စထေရဂါထာအနုက်ပြီး၏။ ၊

ကေဒသကနိပါတမှ်၊ ကေဒသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါန်၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ကတကိစ္စော၊ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စဖိုလ်ကိစ္စရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ကင်းပြီးသောအာသဝေါတရား၊ရှိသော၊ သံကိစ္စထေရေ ကောဝ၊သံကိစ္စထေရ် တယောက် သာလျှင်တည်း၊ ဂါထာစ၊ ဘွဲ့ဆို သိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့သည်ထည်း၊ ကောဒသေဝ၊ တဆဲ့တဂါထာတို့သည်လျှင်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မှုတိမှုဒံ၊ဤသည်လျှင်ဟုတည်း၊ ၊ကောဒသကနိပါတော၊ကောဒသကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတောနိဗ္ဗိမှုတောဂကောပဇ္ဇော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ကောဒသကနိပါတ်ပြီး၏။ ၊

ဒွါဒသကနိပါတ်ပြီး၏။

(၂၄၀) အသို့ထောကော၊ဤသင်္ခါရသော်ကမ္ဘီ၊ ကုဏဝုဏ္ဏော၊အကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသော အမျိုးသားသည်၊ သုသိက္ခိတံ၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကျွံ့းသဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊သိဒမေဝ၊စာရိတ္တသိဒ ဝါရိတ္တသိဒကိုသာလျှင်၊သိုးကျွေထ၊ကျင့်ရာ၏၊ဟိယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ သေဝိတံရကျွိတံ၊စောင့်အပ်သော၊သိလံ၊စာရိတ္တသိဒဝါရိတ္တသိဒသည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ၊ခပ်သိမ်းသောလူစည်းစိမ်နတ်စည်းစိမ်နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကို၊ဥပနာမေတိ၊ ဆောင်ပေ၏။ ၊တယောသုခေ၊ သုံးပါးသော ချမ်းသာတို့ကို၊ ပဋ္ဌယာနော၊အလိုရှိသော၊မေဓာဝိ၊ပညာရှိသည်၊ သိလံ၊စာရိတ္တသိလ ဝါရိတ္တသိဒကို၊ ရက္ခေယျ၊စောင့်ရာ၏။ သိဒဝ၀တော၊သိလရှိသောသူအား၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤပရိယုဒ္ဓနိုင်သောကမ္ဘီ၊ပသံသဗ္ဗ၊ပညာရှိတို့သည်ခြီးမွမ်းအပ်သည်ထည်း ကောင်း၊ဝိတ္ထိသောဘဗ္ဗ၊ဥစ္စာကိုရခြင်းသည်သည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပေစ္စ၊တမလွန်ဘ၀၌၊သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ မောဒနဗ္ဗ၊နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ဖြင့် မြေ့လျော်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဟိသစ်ဖွယ်မှန်၏၊သိလ ဝါ၊သိလရှိသောသူသည်၊သည်မေန၊ ကိုယ်နှုတ်ကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ ဗဟုဝိတ္ထေ၊များစွာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊အဓိဂန္ဓတိ၊ရ၏။ ဒုဿီယော ပန၊သိလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ပါပံ၊ပါဏာတိပါတစသော မကောင်းကို၊အာစရံ၊အာစရဏ္ဍော၊ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္ထေဟိဝိတ္ထေ၀ေ၊အဆွေခင်

ပွန်းတို့ကိုသားလျှင်၊ ပံ့သတေ၊ဖျက်ဆီး၏၊ ဒုဿီလော၊သီလမရှိသော၊နှ
ရော၊လူသည်၊ အာဝဏ္ဏံ၊ဖျက်မှောက်၌ ကျေးဇူးမဲ့သော စကားကိုပြောဆို
သောအားဖြင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊အာကိတ္တိ၊အကျော်အစောမဲ့ကို
ပြောဆိုသောအားဖြင့်မျက်ကွယ်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထာဝတေ
ရုဏ်၊သီလဝါ၊ သီလရှိသော သူသည်၊ ဝဏ္ဏ၊ ကျေးဇူးသတင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ကိတ္တိ၊စကားကွယ်၌ ကျော်စောပြန့်နှံ့ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊
ပလံသ၊ ပြိုးမွမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒါ၊ အာခါခတ်သိပ်၊ ထာတိ
ရုဏ်၊ ၊သိသ်၊သိသသည်၊အာဒိ၊ကုသိုလ်တရားတို့၏အစဖြစ်၍၊ ပတိဋ္ဌာ
စ၊ ခပ်သိပ်းသောဥတ္တရိမနုဿဝမ္မတို့၏တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သိလံ၊သိသသည်၊ ကလျာဏာနံ၊ ကောင်းသောသမထဝိပဿနာစသော
တရားတို့၏၊ မာတုကဲ့မာတုတူတံ၊အဓိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သိလံ၊သိလ
သည်၊သဗ္ဗခမ္မာနံ၊ဗိတိပါမောဇ္ဇဂေသော ခပ်သိပ်းသောတရားတို့၏၊ပမုခံပမု
ခဘူတံ၊ အမှူးဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သိလံ၊သီလကို၊ဝိသောဓ
ယေ၊မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းစသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစေရာ၏၊ ၊
သိလံ၊သီလကို၊ ဝေ(သော)၊ဒေါ့ရိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍၊ သံဝရံသံဝရေန်ဟာ
စောင့်ရှောက်သောသူသည်၊စိတ္တသ၊ဖိဝိစိတ်ကို၊ အာသိဟ(သ)ံ၊နှလုံးသာ
ယာခြင်းအကြောင်းရှိသောကြောင့်နှစ်သက်စေတတ်သည့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
၏၊သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိပ်းသော သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့ကို၊ ကိတ္တိ၊
ရောင့်ရဲသည်းရောင့်ရဲစေတတ်ဝပ်ပြောက်စေတတ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်
သိလံ၊သီလကို၊ဝိသောဓယေ၊မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းစသည်
ဖြင့်ပြည့်စုံစေရာ၏၊ ၊သိလံ၊သီလသည်၊ အပဒိမံ၊အတုမရှိသော၊ဗလံ၊
မာရ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းဌာနပ်နှင်၏၊ သိလံ၊သီလသည်၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊
အာဝုဓံ၊ ကိလေသာတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းဌာ စွမ်းနှင်သော လက်နက်လည်း
မည်၏၊သိလံ၊သီလသည်၊ အာဘရဏံ၊ တင့်တယ်စေတတ်သောတန်ဆာ
လည်းမည်၏၊ သေဋ္ဌံ၊ ခပ်သိပ်းသော ကာသပတ်လုံးဖြတ်၏၊ သိလံ၊သီလ
သည်၊အဗ္ဘုတံ၊မဖြစ်ဘူးမြဲသော၊ကဝစ်၊တပါးသောမြှားလွှဲနှင့်တူသောကိ
လေသာကိုဟားဖြစ်တတ်သောချစ်တန်ဆာသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သိလံ၊သီ
လသည်၊မဟာသကျော၊ ကြီးသောဆားရှိသော၊ သေတုသေတုဘူတံ၊ကိ
လေ သာဟူသော ရေတို့သည်မနစ်နှင်သော ကြောင့်တံတားသဘွယ်ဖြစ်၍
ဖြစ်၏၊သိလံ၊ သိလသည်၊ အနုတ္တရောဂဠော၊ လေညာလေအောက်အရော
ဆယ်မျက်နှာတို့၌ခန့်တကြွေင်ကြွေင်ထွေင်တတ်သောကြောင့်အတုမရှိသော

သာမည်ရှိ၏၊သိသိ၊သိသသည်၊ သေဋ္ဌ၊မြတ်သော၊ဝိဝေဟနဲ့ သုံ့သားပျောင်း နှင့်လည်းတူ၏။ ယေနသိသဝန္ဓေန၊အကြင်သိသတည်းဟူသောအနေ့ ဖြင့်၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရေဝ်ဆယ်မျက်နှာတိုင်အောင်၊ဝါတိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လိုင်ဏ်၊ သိသိ၊သိဝသည်၊ အဂ္ဂ၊မြတ်သော၊ သမ္ဘဝမေဝသမ္ဘလံအုဝ၊ ယူဆောင်၍ သွားသောထမင်းထုပ်နှင့်တူ၏၊ သိသိ၊ သိဝသည်၊ ဥတ္တမ၊မြတ်သော၊ပါ ထေယျ ယူဆောင်၍သွားသောရိက္ခာထုပ်နှင့်တူ၏၊ သိသိ၊သိလသည်၊သေ ဋ္ဌော၊မြတ်သော၊အတိဝါဟော၊ အလိုရှိအပ်သောစည်းစိပ်းချမ်းသာတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အလိုရှိတိုင်းသောအရေဝ်သို့ဆောင် တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်းလွန်စွာဝန်ကိုရွက်ဆောင်တတ်သောသူ နှင့်တူ၏၊ ယေနအတိဝါဟေန၊ အကြင်လွန်စွာဝန်ကို ရွက်ဆောင်တတ် သောသူနှင့်တူသောသိလဖြင့်၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရေဝ်ဆယ်မျက်နှာသို့၊ဝါတိ၊ ချမ်းသာစွာရောက်စေတတ်၏၊ ဒုမ္မနော၊သိလမ္ဘကင်းသည်ဖြစ်၍နှလုံးဆိုး သောလူရိုက်သည်၊ ဣုဝေဝ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ထောကခ္ခ၊ နိန္ဒ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲခြင်း ကို၊လဘတိ၊ခံရ၏၊ပေါ့ပ၊တမလွန်ဘဝ၌၊ အပါယော၊ အပယ်ခွဲဖြစ်သောကာ လ၌၊ဒုက္ခ၊လွန်စွာသောဆင်းရဲခြင်းကို၊လဘတိ၊ခံရ၏၊ ဒုမ္မနော၊မကောင်း သောနှလုံးရှိသော၊သိလေသု၊သိလတို့၌၊ဃသမာဟိတော၊မဆောက်တည် မစောင့်စည်း သော၊ ဗာလော၊ သူရိုက်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန် သောကတမလွန်သောကခ္ခ၊ နိန္ဒ၊ကဲ့ရဲခြင်းကို၊ လဘတိ၊ရ၏၊ သုမနော၊ ကောင်းသောစိတ်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ပညာရှိသည်၊ဣုဝေဝ၊ဤပ စ္စုပ္ပန်သောကခ္ခ၊ ကိတ္တိ၊ခစ်သိမ်းသောအရစ်တို့၌ပြန့်နှံ့သောကောင်းသော သတင်းကျော်စောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ မျက်ကွယ်ခ္ခ ပညာရှိတို့ပြီးမွမ်းခြင်း ကို၊လဘတိ၊ရ၏၊ ပေါ့ပ၊တမလွန်ဘဝ၌၊သဂ္ဂေသု၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ကာလတို့၌လည်း၊ ကိတ္တိ၊ဤသူကား၊သူတော်၊ကောင်းတည်းကောင်းသော သိသရှိသောသူတည်းဟုပြီးမွမ်းခြင်းကို၊လဘတိ၊ရ၏၊ သုမနော၊ကောင်း သောစိတ်ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊သိလေသု၊စာရိတ္တသိလ ဝါရိတ္တသိ လတို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ဆော်တည်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ဓိးရော၊ပညာရှိ သည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်သောကဘမလွန်သောကခ္ခ၊ကိတ္တိ၊ဤ သူကား၊သူတော်ကောင်းဤသူကား၊ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော သူဟုပြီး မွမ်းခြင်းကို၊လဘတိ၊ရ၏၊ဣုဝ၊ဤသောကခ္ခ၊ သိသမေဝ၊ သိဝသည်သာ လျှင်၊အဂ္ဂ၊မြတ်၏၊ပန်၊ထိုသိလထက်ကား၊ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဥတ္တမော၊မြတ်၏၊မနုဿေသု၊လူ၌ခ္ခ်ိန်ခ္ခ်ိန်ခ္ခ်ိန်

ဖွဲ့သည်းကောင်း၊ သိဂလပညာဏတော၊ သိထပညာအားဖြင့်၊ ဗဟုနှင့်၊ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဒုစရိုက်တရားကိုအောင်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိလ ဝထေရော၊ သီလဝထေရ၏သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဆွဲဆင်သိကုံ အပ်သောဘဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

သီလဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၄၂) အဟံ၊ ငါသည်၊ နိစ္စေ၊ ယုတ်သော၊ ကုထမ္ဘိ၊ အမျိုးမဲ့၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပဘောဂေနော၊ နည်းသောထမင်းရှိသော၊ ဒလိဒ္ဒေါ၊ ပြုံခြင်စွာ အသက်မွေးရသောသူဆင်းရဲသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဓံမမ၊ ငါ့အား၊ ဟိနကမ္မံ၊ ယုတ်သော အမှုရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပုဗ္ဗဆဋ္ဌကောဏ်ကြီးထေပြီး သောပန်းအမှိုက်ကိုစွန့်ရသောသူဆင်းရဲ ဘင်ကိုကျုံးရသောသူသည်၊ အ ဟောသိ၊ ဖြစ်ရပြီ၊ မနုဿာနံ၊ မနုဿေသု၊ ဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဓိဂုဏ္ဍိတော၊ အမျိုးအ မှုဖြင့်စက်ဆုပ်အပ်သည်၊ ပရိဘူတော အဝညာတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်သိ အပ်သည်၊ ဝဏ္ဏိတော၊ ရှုတ်ချအပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ နိစ္စမနုံ၊ တပါးသောသူ ကိုဖြင့်ရိုရိုတောင်ကဲ့သို့ပြီးပင့်၍ ထိုသူတို့၏မြေမှုန့်မှုဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုယုတ် သည့်ကိုပြု၍ဖြစ်သော အားဖြင့်နှိပ်ချသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ကရိတ္ဝာန၊ ပြု၍၊ ဗဟုကံဇနံ၊ များစွာသောလူကို၊ ဝန္ဒိသံ ဝန္ဒိသာ ပိ၊ ဖြင်သောကာလ၌ထက် အုပ်ပြီးခြင်းကိုပြု၍ရှိခိုးရ၏။ ။အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးခြင်းကို ပြုရာ၌တပါးသော အခါ၌၊ ဘိက္ခုသံ ဃပုရက္ခတံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏ရှေ့ဦးတွင်မူသော၊ မဟာဝီရံ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ မဟာခေါနံ၊ မဂဓရေစ်တိုင်းသူတို့၏၊ ပုရတ္ထာ၊ ရှေ့ကမ်း ဖြတ်သောရာ၏ကြိုတ်ပြည်ထို၊ ပဝိသန္တံ၊ ဆွမ်းခံဝင်ထတ်သည်ကို၊ အဒ္ဒသာသိ၊ ငါမြင်ရ၏။ တဒါ၊ ထို မြင်သောအခါ၌၊ ဗျာဘာဂီ၊ ထမ်းပိုးကို၊ နိက္ခိပိတ္ဝာန၊ ချလတ်၍၊ ဝန္ဒိတုံ၊ ရှိခိုးအံ့သောဌ၊ ဥပသကိမိ၊ ကစ်၏။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ် သနားတော်မူသဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓမော၊ ယောက်ျားဖြတ် ဖြစ်တော်မူ သော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒ္ဒသာသိ၊ ရှုမြင်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗညုနော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အစ် ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်ထျက်၊ သဗ္ဗသာဗ္ဘာနံ၊ ခပ် သိမ်းသော သဗ္ဗဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇ်ံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အာယာစိ၊ တောင်းပန်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကာရုဏိကော၊ ကြီးဖြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗ ဝေါကာနုကမ္ပကော၊ အလုံးရုံသောလူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို စောင့်ရှောက်

တတ်သော၊သတ္တဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ ဟေ၊လာလတ္တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မံ၊ငါ့ကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ မေ၊ငါ့အား၊သာဥပသမ္ပဒါ၊ထို ဟေတုဘိက္ခု၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ အရညဝိဟာရီ၊တောကျောင်းဌာ၊ အတန္ဒိတော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်ခြင်းဌာမယျင်းမရှိ အားထုတ်လျက်၊ ဧကော၊တယောက် အထည်းတည်း၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်းနေ လျက်၊ယထာ၊အကြင်သမယလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၊သော ဝိပဿနာကိုပွါးစေ သောဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊မံ၊ငါ့ကို၊ဖိနော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩဝ ဒိ၊ဆုံးမတော်မူ၏၊ ၊တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ ဖြင့်၊ သတ္တ၊ဝစန်၊မြတ်စွာ ဘုရားဆုံးမတော်မူသောစကား၊တော်အတိုင်း၊ အကာသိ၊ပြုပြီ၊ ၊ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပဌမံယာမံ၊ပဌမယံ၌၊ဝုဋ္ဌာတိ၊ ရှေးဦးနေဘုး ဖြစ်ဘူးသောခန္ဓာတ ရားကို၊ အနုသရိ၊အစဉ်အတိုင်းအောက်မေ့ပြီ၊ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏၊မဇ္ဈိမံယာ မံ၊မဇ္ဈိမယံ၌၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊အဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောဓိတံ၊သုတ်သင်ရှင်းပြီ၊ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ပစ္ဆိမယံ၌၊ တမောခန္ဓံ၊မောဟအစုကို၊ ပဒါလယိ၊အာသက္ခယ ဉာဏ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးပြီ၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဧတ္တာ ဝိသာနေ၊ညဉ့်၏အဆုံး၌၊ သူဂိယှဂ္ဂမနံသူဂိယှဂ္ဂမနကာသေ၊နေထွက်သော အခါ၌၊ပတိဋ္ဌန္ဒောစ၊နတ်တို့အရှင်ဖြစ်သောသိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း ဗြဟ္မာစ၊ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ အာဂတ္တွာ၊လာလတ်ကုန်၍၊ အဇ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ပဋ္ဌဿ၊ချီကုန်၍၊ မံ၊ငါ့ကို၊နမဿမာနာ၊ရှိခိုးကုန်၏၊ ပုရိသဇ္ဇ ယောကျား အာစာနုည် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊တော၊အရှင်ဘုရား အား၊နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊ပုရိသုတ္တမ၊ယောကျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသောအရှင် ဘုရား၊တော၊အရှင်ဘုရားအား၊နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊ ယဒိသကော၊အကြင်အရှင် ဘုရားအား၊ အာသဝါ၊အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ခီဏာ၊ကုန်ကုန်ပြီ၊မာရ ဝ၊ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်ဘုရား၊တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဟထော၊ထိုနောင်မှ၊ဒေဝသံ ဃပူရေ၊ကျွတ်၊ နတ်အပေါင်း၏ ရှေးဦးစွာနေသော၊မံ၊ငါ့ကို၊သတ္ထာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဒိသွာန၊မြင်တော်မူ၍၊ သိတံ၊ပြုံးခြင်းကို၊ ပါတုကရိတွာန၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၍၊ဣမမတ္ထံ၊ဤဆိုထတ္တံ.သောအနက်ကို၊အာဘာသထ၊ပြန် တော်မူ၏ ၊ယေနတားပနစ၊အကြင်ဘုရားကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ယေနသံယမေနစ၊အကြင်သီလဖြင့်ထည်းကောင်း၊ယေနဒမ္မေနစ၊ အကြင်ပညာဖြင့်ထည်းကောင်း၊ယေနဗြဟ္မစရိယေနစ၊အကြင်ကြင်းသော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဧတေန၊ဤဆိုအပ်သဲ့ပြီးသောအကျင့်

ဖြင့်ကြီးပွားထောက်မကောင်းမှုကိုအပြုပြုပြီးသောကြောင့်ကြီးပွားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမြတ်သောအကျင့်ရှိသောသူကို၊ ကြီးပွားသူ၊ မြတ်သောကြီးပွားတို့တွင်း ဥတ္တမ၊အလုံးစုံသော ကြီးပွားတို့ထက် မြတ်သော၊ကြီးပွားနုံ၊မကောင်းမှုကိုအပြုပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ အုတိ၊ ဤသို့၊သုနီထောထေရော၊သုနီတထေရ်သည်၊ဟုမာ၊ဗွါဒသဂါထာ ယော၊ ဤဘွဲ့သိရွတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ ဆိုပြီ၊ ၊သုနီတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

ဗွါဒသကနိပါတဟု၊ဗွါဒသကနိပါတ်ခဲ့၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းသည်ကား၊ ၊သိဝ ဝါစ၊ သိသဝထေရ် လည်းကောင်း၊ သုနိတောစ၊ သုနိတထေရ် လည်း ကောင်း။ အုတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒွေ၊နှစ်ပါး ကုန်သော၊ ထေရေ၊ ထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂါ ထာယော၊ ဘွဲ့သိရွတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတို့ကား။ စတုဝီသတိ၊ နှစ်ဆဲ့ ခြောက်ဂါထာတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အုတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ဗွါဒ သကနိပါတော၊ဗွါဒသကနိပါတ်သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဗွါဒသကနိပါတ်ပြီး၏။

တေရသကနိပါတ်၊

(၂၄၃) ရဇ္ဇေ၊အင်္ဂတိုင်းခဲ့၊သမုဏ္ဍဂ္ဂေ၊ရှစ်သောင်းသောရွာတို့ဖြင့်ခြံ ရံအပ်သည်ဖြစ်၍ စည်းစိတ်ချမ်းသာအစိုးရခြင်းဖြင့် မြတ်သော၊ အင်္ဂသ၊ အင်္ဂတိုင်း၏၊သာမိနော၊အရှင်ဖြစ်သော၊ ရညော၊ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ပဋ္ဌဂု၊အ ခြံအရံသူကြွယ်ဖြစ်သော၊ ယောအယံသောထော၊အကြင်သောကာအမည် ရှိသောငါသည်၊အဟုအဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သောသောကော၊ ထိုသောက သည်၊အဇ္ဇ၊ယသုအခါ၌၊ဝေဒေသု၊ထောကုတ္တရာတရား၊ကိုးပါး တို့၌၊ဥက္ကဋ္ဌော၊ လွန်မြတ်သည်၊ဒုက္ခသ၊ဆင်းရဲ၏၊ ပါရဂူ၊အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏အ ဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည်၊ အဟုအဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ၊ပဋ္ဌ၊အ ပါယ်ဘုံကာမသုဂတိခုနစ်ဆုံးသို့ရောက်စေတတ်သောငါးပါးသောဩရ ဘိယ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိ၊ ဖောက်မဂ် သုံးခုဖြင့် ဖြတ်ရာ၏၊ ပဋ္ဌ၊ အ ထက်ရှုပဘုံအရူပဘုံသို့ထားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ငါးပါးသော ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ဧဟေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရာ၏၊ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးသောသဒ္ဓါစသောဗလနှင့်တို့ကိုလည်း၊ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ဘာဝယောဘာ ဝယောယျ၊ဖွါးစေရာ၏၊ပဋ္ဌသင်္ခါတိဂေါ၊ရာဂဒေါသ မောဟ မာနဒိဋ္ဌိဟုဆို

အစ်သော ငါးပါးသော ဥတ္တယိတတ်သော စာရားတို့ကို လွန်နိုင်သော၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းကို၊ ဩဘတိဏ္ဍောတိ၊ကာမောဘစသောလေးပါး သောဩဘမှလွန်မြောက်နိုင်သောရဟန်းဟူ၍၊ ရှုမြင်တိ၊ဆိုအပ်၏။ ဥန္ဒိ ဌသော၊ထက်သော အချည်းစည်းသောမာန်ရှိသော၊ ပမတ္တသော၊လွတ်သော သတိဖြင့်မေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက်သော၊ဗာဟိရာသယသော၊ဗာဟိရာယတနတို့၌ ရှေးရှု ဆောင်သောအားဖြင့် မကင်းသော ရာဂရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊သိဒ္ဓသမာဓိပညာစ၊သိဒ္ဓသမာဓိပညာသည်လည်း၊ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဝဏ္ဏတိ၊ မရောက်နိုင်၊ ၊ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကိစ္စံ:ဘာ၀နာနှင့်ပွေ့လျော်ခြင်း ကိစ္စမည်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံကိစ္စံ၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမိမိကိစ္စကို၊ယံယေနဘိက္ခုနာ၊အကြင်ရဟန်းသည်၊အပရိဇ္ဈ၊ မပြုသောအားဖြင့်စွန့်အပ်၏။ အကိစ္စံပန၊ သပိတ်တာန်ဆာဆင်ခြင်းစသော ရဟန်းအားမပြုအပ်သောကိစ္စမည်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုရဟန်းတို့မပြု အပ်သောအမှုကို၊ကယိရတိ၊ပြုအပ်၏။ ဥန္ဒိဌာနံ၊ဘက်သော မာန်ရှိကုန်ထ သော၊ပမတ္တာနံ ဖေ့ဆေးလျော့သောသတိရှိကုန်ထသော၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ထိုရ ဟန်းတို့အား၊အာသဝါ၊အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဍ္ဎန္တိ ၊ပွါးကုန်၏။ယေ သံဘိက္ခူနံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ နိစ္စံ၊အမြဲ၊ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိ သောသုံးဆဲနှစ်ပါးသောအရုကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောသတိကို၊သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာအားထုတ် ပွါးစေအပ်၏။ တေဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အ ကိစ္စံ၊သပိတ်ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းစသောမအပ်သော ကိစ္စကို၊ နသေဝန္တိ၊ မမှီ၀ဲကုန်၊ ကိစ္စေ၊ရဟန်းပြုသောကာလမှစ၍ အတိုင်းအရှည်မရှိပြုအပ် သောသိဒ္ဓစသော ကျေးဇူးကို လုံ့ဖြေ့စေခြင်းစသောအမှု၌၊ သာတစ္စကာရိ နော၊မချွတ်မယွင်းပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။သတာနံ၊မကင်: သောသတိရှိကုန်ထသော၊သမ္ပဇာနာနံ၊ သတ္တကသမ္ပဇညစသောထေးပါ: သောသမ္ပဇညတို့ဖြင့်အဆင်အခြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊အာသဝါ၊အာသဝေါတရား ထေးပါးတို့သည်၊ အဏ္ဍိ၀ိနာသံ၊ကျိုးပဲ့ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆန္တိ ၊ရောက်ကုန်၏။ ဥရုမဂ္ဂမ္ပိ၊အယုတ်တ ရားနှစ်ပါးကို ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကောက်ကျစ်ခြင်း စသည်ကဲ့ ပစ်သင့်ဖြင့် ပြောင်မတ်ဖြူစင်သော အကျင့်ပြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တရားကို၊ အကျွာတော၊ ဘုရားပြတ်စွာ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တထာ၊ ထို ဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ဂစ္ဆတိ ထပဒိုပဒ္ဓထ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အား ဘုတ်ကျင့်ကုန်ရာ၏၊မာနိ၀ဏ္ဏထ၊ အကြားဌိသုံးစေ၍မလျော့စေကုန်လင့်၊

အတ္တနာ၊ ဤလောကဓိုအကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသော အမျိုးသားသည် အ
ပါယ်ဘေးကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းစသည်ဖြင့် ဓိဒိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ စောဒ
ယန္တာနှံ၊ အပြစ်တင်ကုန်သောသူတို့အား၊ နှိမ့်ချာနှံ၊ နှိမ့်ချာနှင့်သို့၊ အာသိဟာရ
ယေ၊ ဓိဒိကိုယ်ကိုဆောင်ရာ၏၊ ထောကေ၊ လောကသုံးပါးမှ၊ အနုတ္တရော
အတုမရှိသော၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်
စွာတရားသည်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိဝိဓမ္မ၊ လုံ့လကို၊ အစွာရဒ္ဓမ္မ၊
အလွန်အကဲ အားထုတ်သောသူ၌၊ ဝိ၊ ဟောပမံ၊ စောင်းသမား၏ မတင်းမ
မလျှော့ကိုးသောဥပမာကို၊ ကရိတ္ဝာန၊ ပြုတော်မူ၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မွေ့တရား
ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာသသတ္ထုနော
ထိုဖြတ်စွာတရား၏၊ ဝစနံ၊ စကား၊ ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ သာသနေ၊ သာသနာ
တော်၌၊ ရတော၊ မြေလျော်စွာ၊ ဝိဟာရိ၊ နေပြီ၊ ဥက္ကာမတ္ထသ၊ ဖြတ်သောအရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္ထိယာ၊ ရှေ့ခြင်းငှါ၊ သမထံ၊ ဝိပဿနာနှင့် သမာဓိမျှသည်ကို၊
ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ပဒိုပါ၊ ဒေသိ၊ ချာနှိုင်းတည်၍ ဝိ၊ သနာသမ၊ ဓိ
ကိုပြီး၊ စေ၏၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခေ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အာနု
တ္တာ၊ အစည်အတိုင်းရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာတရား၏၊ သာသနံ၊
အာဇုံးအမဖြစ်သော သာသနာတော်ကို၊ ကတံ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအင်ပြီ၊ ၊
နိက္ခမေ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကာမရုဏ်မှထွက်ခြောက်ခြင်းငှါ၊ စေတသော၊ စိတ်၏။
ပရိဝေကဋ္ဌ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း ကိုလည်း၊ အဓိဂတ္တသ၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်းရှိ
သည်၊ သတော၊ ဖြစ်သတ်သော်၊ အဗျာပဇ္ဇာဓိဂတ္တသ၊ စတုတ္ထဈာန်ပဌမ
ဈာန်တို့ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ထိုနှစ်ဆင်းရဲမရှိဟုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ ဥပါဒါ
နက္ခယသ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်ရှိထသော၊ တဏှက္ခယာယ၊
တဏှာ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မိဂတ္တသ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိထသော၊ တသ ဘိက္ခု
နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ အသမ္ဘောဟတ္ထ၊ တွေ့ခြင်းမရှိ
သည်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင့်၍၊ အာယတနူပါဒံ၊ အာယတနတို့၏ဖြစ်ခြင်းကို
လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ ထိုဖြင့်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် နိရောဓသစ္စာကိုဝိပ
သနာပညာနှင့် တကွသော မဂ်ပညာဖြင့် ဖြင်သောကြောင့်၊ သမ္မာ၊ အ
ကြောင်းသင့်သောအားဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စိ၊ မဂ်၏ အစဉ်အားဖြင့်
အလုံးစုံသောအာသဝေါမှလွတ်၏၊ သမ္မာ ဝိမုတ္တသ၊ အကြောင်းသင့်သော
အားဖြင့်အာသဝေါတရားတို့မှလွတ်ပြီးထသော၊ သန္တစိတ္တသ၊ ငြိမ်သက်
သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတသ၊ ပြုအင်
သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊ ပဒိုစယော၊ တဘန်ပွါးစေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ

ဗြီ၊ကရကဏီယံ၊ပ္ပြိအစ်သောတဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စသည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မဂ္ဂ၊ ယထာဘိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ကေ့ဿနော၊တခဲ နာ်သော၊သောလော၊ကျောက်အတိုဗြိုးသော ကောင်သည်၊ဝါထေနု၊ပက ဝေ့သောထေကြောင့်၊ နသမ်ဓုတိယထား မတုန်ရှုပ်နိုင်သကဲ့သို့၊ဝေ်တ ထား၊ထိုအတူ၊ကေဝလာ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ ရူပါ၊နှစ်လိုဘွယ်သောရူပါရုံ ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ရသာ၊နှစ်လိုဘွယ်သော ရသာရုံကြောင့် ထည်း ကောင်း၊သဒ္ဒါ၊နှစ်လိုဘွယ်သောသဒ္ဒါရုံကြောင့်လည်းကောင်း၊ဂန္ဓာ၊နှစ်လို ဘွယ်သောဂန္ဓာရုံကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊နှစ်လိုဘွယ်သောဖော ဋ္ဌဗ္ဗာရုံကြောင့်ထည်းကောင်း၊နသမ်ဓုတိ၊မတုန်ရှုပ်၊ ၊တာဒိနော၊ထိုသို့ သဘောရှိသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဣဋ္ဌာ၊အလိုရှိအပ်ကုန် သော၊ ဝမ္မာစ၊တရား၊တို့သည် ထည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌာ၊အလိုမရှိအပ်ကုန် သော၊ဝမ္မာ၊တရား၊တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိတ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အဖြစ်သို့ ရောရှိတည့်သော၊ ဝိသညုတ္တံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးရုံသော သောကမှကင်းသော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊နုပဂေဝေ၊နှိုးနှစ်ထေ၊မယှင်ရှားစေ နိုင်ကုန်၊ အသမ၊ထိုအာရုံတရား၏ထည်း၊ ဝယံ၊ချုပ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ထည်း၊အနုပဿတိ၊အဘာနိတလဲလဲခြင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊သောဏောကောဋ္ဌ ဝိသောထေရော၊ သောဏ ကောဋ္ဌဝိသထေရ်သည်၊ ဣမာတေရသဂါထာ ယော၊ ဤခွဲသိ ရှုတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ့သုံးဂါထာတို့ကို၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ဆိုပြီ၊ ၊သောဏကောဋ္ဌ ဝိသထေရ ဂါထာဒုနက်ပြီး၏၊ ၊ဣတ္ထေတေ ဘိုင်ုတေရသကနိပါတမှ၊ ဤတေရသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနာ၊ ဥဒါန်းသည် ကား၊ ၊တေ၊ရော၊မထေရ်ကား၊မတ်ဒ္ဒီကော၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ကော ယော၊တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သောဏောကောဋ္ဌဝိသောထေရော၊ သော ဏကောဋ္ဌဝိသထေရ်သာတည်း၊ ဂါထာယော၊ ခွဲသိရှုတ်ဆို အပ်သောဂါ ထာတို့ကား၊တေရသ၊တဆဲ့သုံးဂါထာတို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်တည်း တေရသက နိပါတော၊ တေရသကနိပါတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊တေရသကနိပါတ်ပြီး၏၊ ၊

ဒုဗ္ဗသကနိပါတ်၊

(၂၄၄) ပ[illegible]ပါ၊ယတ္ထိ ကာ[illegible]ကြောင်အခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊အဂါရဿ၊ အိမ်ရာထောက်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ ဃနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမ,ထောင်သော၊ရ ဟန်း၏ဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုသည်၊ဟုတ်ဖြစ်၏၊ဣမိ၊ဤ[illegible]

ဤရဟန်းပြုသည်ကာလကစ၍ယခုအခါတိုင်ဖြစ်သောကာလ၏အတွင်း၌၊ မှုမေပါဏာနှင့်၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဟညနှုတ်ဝါ၊ ထုံးစံသောလက်နက်တို့ဖြင့်လည်းသေစေကုန်သတည်း။ ဝဏ္ဏနှုတ်ဝါ၊ လက်ဆုပ်စသည်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ညှင်းဆဲစေကုန်သတည်း၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲသို့ပယ်ပို့နှုတ်၊ ရောက်စေသတည်း၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ အနုဂိုယံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒေါသသံဟိတ်၊ အမျက်နှင့်တကွဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ သံကပ္ပံ၊ ကြံမိ၏ဟူ၍၊ နာသိစာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ တံသကပ္ပံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကို၊ နာသိစာနာမိ၊ နော်ကာလဒ္ဓသည်းမသိစဘူး၊ အပ္ပမာဏံ၊ မရည်မှတ်မူ၍ ပွါးစေနှုန်းစေသည် ၏အစွမ်းဖြင့် အတိုင်းမသိသောသတ္တဝါပညတ်ဣဿရအာဏ်ရှိသော၊ သုဘာဝိတ်၊ အလေ့အထာအားကြီးစွာသော အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်ကောင်းစွာပွါးစေအပ်သော၊ မေတ္တာမူ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော မေတ္တာကိုထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေနှ၊ ဖြတ်စွာဝတုရားသည်၊ ဒေသိတံယထာ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တုစသည်ဖြင့်ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗပရိစိတံ၊ မေတ္တာ ထိုနောက်ကရုဏာ၊ ထိုနောက်မုဒိတာ၊ ထိုနောက်ဥပေက္ခာ ဤသို့အစဉ်အားဖြင့်လေ့လာအပ်ပွါးစေအပ် အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားသေးပါးကိုထည်း၊ ဘာဝေနှ၊ ပွါးစေခြင်းကို၊ အာသိစာနာမိ၊ ငါသိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗသိတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါလျှင်အဆွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသခေါ၊ အသုံးရုံသောသတ္တဝါလျှင်ခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပကော၊ အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့ကို ကြီးမြတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တစိတ္တမူ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား အစိုးအပွါးနှင့်ယှဉ်သောမေတ္တာစိတ်ကိုထည်း၊ ဘာဝေမိ၊ အထူးသဖြင့်ပွါးစေ၏၊ အဗျာပဇ္ဇော၊ သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွါးကို ဟောင်ခြင်း၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရတောအာသိရတော၊ မကျွတ်ယွင်းပြုသောအားဖြင့် အလွန်ပြေလျော်ခြင်းရှိသည်သည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသံဟိရံ၊ ရန်သူဟူ၍တွန့်တိုခြင်းမရှိချစ်သောသူဟူ၍ရာဂအားမငင်အပ်သော၊ အသံကုပ္ပံ၊ ဝေးသောရန်သူ၌ဖြစ်သောဒေါသဖြင့်အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသည်ကဲ့ပြု၍၊ စိတ္တံ၊ ငါ၏မေတ္တာစိတ်ကို၊ အဟောဒယာမိ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်စေ၏၊ အကာပုရိသသေစိတံ၊ ယုတ်သောယောကျ်ားတို့သည်မရှိဝဲအပ်အရိယာဖြစ်ကုန်သော ဘုရားအစရှိသည့်တို့သည် ဗိုလ်ဝင်ရောက်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရံ၊ ဖြတ်သောအဖြစ်မရှိသောမေတ္တာစသည်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဘာဝေမိ ဝဍ္ဎယာမိ၊ ပွါးစေ၏၊ အဝိတက္ကံ၊ စိတက်စိစာမှေကင်းသောဒုတိယစသောဈာန်ကို၊ သမာဝဇ္ဇော၊ ဝင်စားသော၊ သမ္ဘသမ္ဘုဇ္ဇိသာဝကော၊ ဘုရားရှင်တပည့်

သားဖြစ်သောငါသည်၊ အဂိုယေနှုတ်ခြေတော်သော၊ တုတ္တိဘာဝေနှု၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့်၊ တာဝေနေ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွါးစေသောခဏ၌၊ ဥပေတော၊ ဖြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သေလော၊ တခဲနက်ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အစလော၊ ပြကတော သောထေတို့ဖြင့်မတုန်လှုပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတောယထာ၊ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မောဟက္ခယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်မောဟကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ပြီးသောကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိဉ္စိ ဝိယ၊ အဘယင်္ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတံပြီ သောတောင်သည်၊ နဝေဓတိ ဗ္ဗာဝ၊ ပြကတော သောထေတို့ဖြင့်တုန်မလှုပ် ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့တည်း၊ အနုဂ်ဟာ ဃ၊ အပါယ်သို့ထားကြောင်းဖြစ်သောရာဂစသောကိလေသာတို့ကင်းပြီးထသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သုစိ ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်အပြစ်မရှိသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသောတရားကို၊ ဝဝေသိနော၊ ရှာဖွေ၊ လေ့ရှိသော၊ ပေါသသ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောယောဂျဝေးအသေ၊ စပါ ပ သ၊ မကောင်းမှုမဲ့၊ ဝါလဂ္ဂမတ္တံ၊ သားပြီးဗျားမျှသည်လည်း၊ လဂ်ပြီတွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတ္ထ မတ္တံ ဝ၊ အလုံးရုံသောထောကခေတ်ကိုနှုန်ပြီတည်သော တိပ်တိုက်အတိုင်းအရှည်မျှသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ယထာကိ ၊ ဥပမာအဘယင်္ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တရဟာဟိ ရံ၊ အတွင်းအပန်စပါးဖြစ်သော၊ ဂုတ္ကံ၊ လူတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်သော၊ ပစ္ဆန်ဒ်၊ အခြားမရှိမြဲမြံ့စွာသော ပြဒိုးကျုံးစသည်တို့ဖြင့် စိရင်တည်ထားအပ်သော၊ နဂရံ ရှေ့ကို၊ ပစ္ဆတ္ထိကေဟိ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အပရိဇ္ဇိတိယ၊ မဝင်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္ထာနံ ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊ လုံခြုံစောင့်ရှောက်၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒနုဝမခဏာသည်၊ မာဥပစ္ဆဂါမာ အတိက္ကမိ၊ မလွန်စေသတည်း၊ အဟံ ၊ ငါသည်၊ မရဏံ ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ ၊ မနှစ်သက်၊ ဇီဝိတံ ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း နာဘိနန္ဒာမိ ၊ မနှစ်သက်၊ ကာလံ ဝ ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကိုသာလျှင်၊ ပဋိကင်္ခါမိ ၊ မေမိ ၊ ငံ ၏၊ ယထာ ၊ ဥပမာအဘယင်္ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘဒ္ဒကော ၊ အခေါ်ကို ယူ၍သူတပါးအမှုကို ထုတ်ဆောင်သော သူခစားသည်၊ အနိဗ္ဗိသံ အနိဗ္ဗိသ ဣဿော ၊ အမှုပြီးခြင်းကိုမငဲ့မူ၍ နေကုန်ခြင်းကိုရှာဖွေးသကဲ့သို့တည်း၊ ။ အဟံ ၊ ငါသည်၊ မရဏံ ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ ၊ မနှစ်သက်၊ (ပ) ၊ သမ္ပဇာနော ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ပဋိသတော ၊ ထင်သောသ

တိရိ ၊သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၀ ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော ကာထကို သာလျှင်၊ ပဋိ ကာ၊ ဒါ၊ တောင့်တ၏။ ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗာ၊ သဗ္ဗ၀ါတို့ကို၊ ပရိစိ ဏ္ဏော၊ မေတ္တာအစရှိသည့်တို့ဖြင့်ပွါးစေခြင်းအလေ့အကျင့်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ ဘုရားသခင်၏၊ သာသနာ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော မဂ်ဟူသော သိတင်းသုံးခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာ၀ရော၊ ထေးစွာသော ခန္ဓာ ၀နံကို၊ ဩဿိဟိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဘ၀နေတ္တိ၊ ဘ၀သုံးပါး ဆွဲငင်ယူဆောင် တတ်သော တဏှာထည်းဟူသော ကြိုးကို၊ သမူဟတာ၊ အရေဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ နှုတ်ဖြတ်ပယ်အပ်ပြီ။ ၊ ယာသ၊ အကြင်အရေဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ၏၊ အဏ္ဏာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အ၀ါ၀ဿာ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ခ၊ အနု၀ါဒိယံ၊ အိပ်ရော်မထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း ပြုသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သော အဏ္ဏော၊ ထိုအကျိုးကို၊ အနုပဋ္ဌော၊ ရအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးရုံ့သောသံယောဇဉ် တို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ အနုပဋ္ဌော၊ ရောက်အပ်ပြီ။ ၊ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘုရား၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန၊ ဒါနသီလဘာ၀နာအစ ရှိသည်၌မမေ့မလျော့အားထုတ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်ရုံ့စေကုန်သော၊ ဩ သော၊ ဤသည်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတရား၏ပညတ်၊ ဟန္ဒ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိနိ၀ိဿံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗဒိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာခပ်သိမ်းသောဘ၀မှ၊ ဝိမုဏ္ဍော၊ လွတ် သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ ရေ၀တောထေရော၊ ရေ၀တထေရ်သည်၊ ဒုမာ၀ုဒ္ဓသဂါထာယော၊ ဤတဆဲ့လေးရပ်ဗုဒ္ဓဂုတ်၍ သိအပ်ရွတ်ဆိုသော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

ရေ၀တထေရ၏တဆဲ့လေးဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

(၂၄၅) ရေ၀ေ၊ ဣသည်းဦးခ၌၊ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော၊ ဥ၀ဿ၊ ၀နံ ကိုဆောက်ရွက်ခြင်းငါးစွပ်နှင်သော၊ အတိဘာ၀ေန၊ လေးစွာသော ၀နံဖြင့် မထိတောပိဋ္ဌေ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော အားစွမ်းနှင့် ပြည့်ရုံ့သော၊ အာ၀ဇ္ဇော၊ နွားလား၊ ဥ၊ သဘာ၊ သည်၊ သံယုဂ်၊ ပိမိထပ်ပိုး၊ ကို၊ နာတိ၀တ္တတိ၊ ပရိစ္ဆေ၊ ကိယထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ၀ါ ရိ၊ နာ၊ ရေ သည်၊ မဟာသ၊ ရဒ္ဒေ၊ မဟာသ၊ ရဒ္ဒ၊ ရာ ကို၊ နာတိ၀တ္တတိ ယထာ၊ မစွန့်သကဲ့ သို့သည်းကောင်း၊ ဇ ၀ံ ၊ ထာ၊ ထိုအတူ၊ ပညာ ယ၊ လောကိ၊ ထာ ကုတ္တ ရာ ပညာဖြင့်၊ တိတ္ထာ ပရိ ပုဏ္ဏာ ၊ ပြည့်ရုံ့ကုန်သော၊ ယေ ပ ဏ္ဍိ တာ ၊ အကြင်ပညာရှိ တို့ကို၊ ဗ ၊ ရေ ၊ ဗာ ပါ ၊ သော ယုတ် သော ပညာနှင့်ပြည့်ရုံ့သော သူတို့သည်၊ နု

အတိမည္ကန္တိ၊ယုတ်သော ပညာဖြင့်မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်၊ အရိယာဓမ္မော၀၊အရိ ယာ၀ါဒ်၏တရား၊သည်သာလျှင်၊ ပါဏိနံ၊သတ္တ၀ါတို့အား၊ ပညာယာ၊ပညာ ၏၊ပရိပုရကာရီ၊ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကာလေ၊ထော ဘအသောဘစသည်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သောကာလ၌၊ကာလသမ္ပတ္တာ၊ထာဘ် ရခြင်းစသော ကာသိန်းနိုင်ငံသို့ကပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နရာ၊ လူတို့သည်၊ ဘ၀ါဘ၀ဝသံဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသည်မရှိသည်၏နိုင်ငံသို့ကပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓိဟာနိယော၊ယုတ်သောပညာရှိသောသူတို့သို့၊အနုဝတ္တန္တိ၊ လာတိကိုမက်မောသော အားဖြင့် အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ တေနရာ၊ထိုသူတို့ သည်၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့၊နိ၀ဋ္ဌန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊မာတာ၀ါ၊မာတာ၀ဟုရ အင်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ တေစနရာ၊ ထိုသတ္တ၀ါတို့သည်ထည်း။ အနု ရောဓပရိဿော၀ံ၊ လာဘ်မျှားခြင်းထာဘ်နည်းခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထည်းကောင်း ပညာပွါးခြင်း ပညာယုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သည်း ကောင်းနှစ်သက်ခြင်းမမျှော်ကိုးထွက်ခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ရောက်ကုန်သည်ဖြစ် ၍၊သောစန္တိ၊ဤပစ္စုပ္ပန်သောကတွင်ဗိုးရိပ်ရကုန်၏၊ ပရလောကေ၊တမ လွန်ဘ၀၌ထည်း၊ဒုက္ခံ၊ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းစသောဆင်းရဲသို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန် ၏၊ ၊သုခဓမ္မေန၊ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဥန္နတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့် မာန်ယစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပျက်စီးခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဝေါနတာ၊ယုတ်သောအဖြစ် ဆင်းရဲသောအဖြစ်စ သည်ဖြင့်သနားဘွယ်ရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒွေယေန၊ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသောမာန်တက်ခြင်း မာန်မတက်ခြင်း နှစ်ပါးဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊အဒဿသိနော၊မမြင်နိုင်ကုန်သော၊ဗာဒေ၊သူရိက်တို့ သည်၊ဟညန္တိ၊ဗာဓန္တိ၊ ထွေ့ပမထွေ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်စက်ကုန် ညှို့ နှမ်းကုန်၏၊ ၊ယေပနဒေ၊ရိယာ၊အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဒုက္ခေစ၊ဒုက္ခ၀ေဒနာ၌ထည်းကောင်း၊သုခမှိစ၊သုခ၀ေဒနာ၌ထည်းကောင်း၊ မဒ္ဓေစ၊ထို့ထက်ကျေးဂျာတတ်သော ဥပေက္ခာ၀ေဒနာ၌ လည်းကောင်း၊ သိမ္ဘိနိ၊ ထိုဝေဒနာသုံးပါးနှင့်စပ်သော ပြင်းစွာတပ်တတ် ချုတ်တတ် ခွဲတတ်သော တဏှာကို၊ အမြစ်ရှိအတိတ္ထာဒိ သု၊အရေဟတ္ထာမက်ကိုရသဖြင့် လွန်နိုင်ကုန်၏၊ တေအရိယပုဂ္ဂလာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာနဝိဒေ၊ ကျောက်စာ တိုင်သည်၊ ဝါတေဟိ၊ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်၊ အကမ္ပိယော၊မတုန်မလှုပ် နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဒ္ဒိတောယထာ၊ တည်ကဲ့သို့၊ လေ၀ကမ္ပေဟိ၊ လာဘာ

အသာဘာအစဂ္ဂိသောလောကဝံတရားရှစ်ပါးတို့သည်၊ အသံကင်ဖွယ်၊မတုန်
မလှုပ်စေနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဖြတ်တာ၊တည့်ကုန်၏၊ တေအာရိယပုဂ္ဂလာ၊ ထို
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကဒါစိဝိ၊ တရံတခါလည်း၊ ဥန္ဒတည်ြခြနှတာ၊ မာန်
တက်ခြင်းမာန်မတက်ခြင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ အခြင်းခပ်သိပ်: ရန်းခြင်း
ချစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မဖြစ်ကုန်၏ လောဘော၊ သက်ခ်ုန်းစသော ပစ္စည်းကိုရ
ခြင်းဖြစ်သည်းကောင်း၊အလာဘော၊ထိုသက်ခ်ုန်းစသောပစ္စည်းတို့ကို မရခြင်း
ဖြစ်သည်းကောင်း၊နယသောနစ၊အခြံအရံယုတ်ခြင်းဖြ သည်းကောင်း၊ နကိတ္တိ
ယာ၊ပြန့်နှံ့သော ကျော်စောခြင်းမရှိသည်ဖြ သည်းကောင်း၊ နိန္ဒာယံ၊ကဲ့ရဲ
ခြင်းဖြစ်သည်းကောင်း၊ပသံသာယံ၊မျက်မှောက်ပြုးမွမ်းခြင်းဖြစ်သည်းကောင်း၊
ကမ္မနှာ၊တုန်ထွေ့ခြင်းရှိကုန်သည်၊ နဟောဝနဟိဝေ၀ဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်သည်
သာဃျင်တည်း၊ ရကျွေစ၊ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်သည်းကောင်း၊သုခမ်ြ၊ချမ်းသာခြင်း
ဖြစ်သည်းကောင်း၊တေအရိယပုဂ္ဂလာ၊ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နဆုဠိ ်သု၊
မတုန်မလှုပ်ကုန်၊ တော၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရုံသော
လောကဝံတရားရှစ်ပါးစသောအလုံးရုံသောအာရုံတို့ဖြ၊နလိမ္ပန္တိ၊အချင်းခပ်
သိပ်းပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော ကြောင့်မလိပ်:ကျုံမကင်ပြုကုန်၊
ကိ ်ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ပေါ်ကွေ့ပေ၊ကြာဘက်ပေါ်ဖြ၊ဥဒေ၀ဗိန္ဒု၊
ရေပေါက်သည်၊ နလိမ္ပတိ်ဆုဝ၊ ကပ်တည်သော်လည်း: ထိုရေပေါက်နှင့်မ
လိပ်:ကျုံသကဲ့သို့၊ နလိမ္ပန္တိ၊မလိပ်:ကျုံကုန်၊ ဝိရာ၊လောကုတ္တရာပညာဖြင့်
ပညာရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရုံသောလောက
ဝံဘရားရှစ်ပါးရူပါရုံစသောအာရုံတို့ဖြ၊သုခိတာ၊ ရိုးရိုင်ခြင်းစသည်၏ မရှိ
သောကြောင့်ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံ
ရုံသောလောကဝံတရားရှစ်ပါး ရူပါရုံစသည်တို့ဖြ၊ အပရေ၊ဖိတာ၊ ထာဘ
အသာဘာအစဂ္ဂိသည်တို့သည်မနှစ်စက်အပ်သောကြောင့် မရှုံးကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယောစလာဘော၊ အကြောင်းထာတ်ကိုထည်း၊ ဝမ္မေန
တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ အလာဘော၊ မရအပ်၊ ယောစလာဘော၊ အကြောင်
ထာတ်ကိုလည်း၊ အဝ္ဝေ်ကော၊တရားနှင့် မလျော်သဖြင့် ရအပ်၏၊ တေသု
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝ္ဝေ်ကော၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ အလာဘော၊ ထာတ်
ကိုမရခြင်းသည်၊ သေယျော၊ ဖြတ်စွာ၏၊ ယ်စယောလာဘော၊ အကြောင်
ထာတ်ကို၊ အဝ္ဝေ်ကော၊ တရားနှင့် မလျော်သည်ဖြစ်၍ ရအပ်သည်၊ စေ
ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်ရှုံ၊ သောထာဘော၊ထိုထာတ်သည်၊ နသေယျော၊
မဖြတ်၊ ,အပ္ပဋိဒ္ဓိန်၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယောစ ယသော၊

အကြင်အကျော်အစော အခြိုအရံကို၊ လတ္တတိ၊ ဓုအာဝ၏၊ သောစယသော၊ ထိုအကျော်အစော အခြိုအရံကို လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏ်နှင့်၊ ပညာရှိသော သူတို့၏၊ ဝသေနဿ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောစဒေယသော၊ အကြင်အကျော်အစော အခြိုအရံ၏ ယုတ်ခြင်းသည်ထည်း၊ အဏ္ဍိ၊ ဂိ၏၊ ဗုဒ္ဓမေသဒ္ဓိသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့ တွင်၊ ဝိညာဏ်နှင့်၊ ပညာရှိတို့၏၊ အယသော၀၊ အကျော်အစော အခြိုအရံမရှိခြင်း သည်သာတည်း။ သေယျော၊ မြတ်၏၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ၊ ပညားနည်းသော သူတို့၏၊ ဝသေနဿ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောယသော၊ အကြင်အကျော် အစောအခြိုအရံကို၊ ထာဘောဓု၏၊ သောယသော၊ ထိုအကျော် အစောအခြိုအရံသည်၊ နုသေ ယျော၊ မမြတ်၊ ဒုမ္မေဓေဟိ၊ ပညာနည်းသော သူတို့သည်၊ ယာပသံသာစ၊ အကြင်ပြိုးမွမ်းခြင်းသည်ထည်း၊ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ယာဝဓေဟာ စ၊ အကြင်ကဲ့ရဲခြင်းသည် ထည်း၊ ဣဏ်ဏ်ဂ၊ ဂို၏၊ ဗေသု ထိုနှစ်ပါးတို့ တွင်၊ ဝိညူတို၊ ပညာရှိသည်၊ ဝဓေဟာ၀၊ ကဲ့ရဲခြင်းသည်သာတည်း။ သေယျော ဖြတ်၏၊ ယံယာဗာ ထပသံသာ၊ အကြင်သူရိုက်တို့၏ပြိုးမွမ်းခြင်းသည်၊ အဏ္ဍိ ဂို၏၊ ဘံ၊ တို့သူရိုက်တို့၏ပြိုးမွမ်းခြင်းသည်၊ နုသေယျော၊ မမြတ်၊ ၊ကာမ မယိကံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ယံသုခဉ္စ၊ အကြင်ချမ်းသာ သည်ထည်း၊ ပရိဝေကိကံ၊ ကာမဂုဏ်မှဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ယံဒုက္ခဉ္စ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်လည်း၊ အဏ္ဍိ ဂို၏၊ ဗေသု ထိုနှစ်ပါး တို့တွင်၊ ပရိဝေကိကံ၊ ကာမဂုဏ်မှဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ ဆင်း ရဲသည်သာတည်း။ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ကာမမယံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာသည်၊ စေအဏ္ဍိ၊ အကယ်၍ဂို ပြားမူထည်း။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ဖြစ်သောချမ်းသာသည်။ နုသေယျော၊ မမြတ်၊ ၊ ဒေဝမ္ဘေနု၊ မတရားသဖြင့်၊ ယံဒိဋ္ဌိဂတဉ္စ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းသည် ထည်း ကောင်း၊ ဝမ္ဘေနု၊ တရားသဖြင့်၊ ယံမရဏဉ္စ၊ အကြင်သေခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ အဏ္ဍိ ဂို၏၊ ဗေသု ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝဓ္ဓိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ အဝဓ္ဓိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်သော ယံဒိဋ္ဌိ ဝေယံဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အဏ္ဍိ ဂို၏၊ တံ၊ ထိုတရား နှင့်မလျော်သော အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ နုသေယျော၊ မမြတ်၊ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမကောပပဟိနာ၊ ကာမတဏှာအမျက်ထွက်ခြင်းတို့ ကိုပယ်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ထောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခယာဟု ဆိုအပ်သောလောကမှ၊ ဒေဝိတာအနို သိတာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မမှီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝေယ်ဘ

ဝကြီးဖွဲ့စရန်ဖြစ်ကုန်၏။ တောသံ၊ထိုအရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့အား၊ဝိယာဝိယံ၊ သာဘာ၊ဆလာဘာစသော၊လောကဝံဘာများ၌ပါးရှုပါရုံစသည်တို့ဖွဲ့ ချစ်ခြင်းနှီးခြင်းသည်၊ နှအာဏ်ဆိုမရှိ၊ဘေအာရိယဝုဋ္ဌာ၊ထိုအရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ ဗောဇ္ဈင်ခေါ်စ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင် စသောခုနှစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ဆုန္ဒြိယာနိစ၊သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဆုန္ဒြေတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗလာနိစ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်စသော ငါးပါးသောဗိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘာဝယိတွာန၊ပွါးစေ၍၊ ပရမံ သန္တိ ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊အဇ္ဇုယ္ယပါဝုဏိတွာ၊ရောက်၍၊ အနာသဝါ၊ကင်းသောဆာသဝေါရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗန်၊အနုပါဒိသေ သပရိနိဗ္ဗာနဝေါတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ မှတိ၊ ဤသို့။ ဂေါဒတ္တောသေရော၊ ဂေါဒတ္တထေရ်သည်၊အမှီပြုသဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့သိရွတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ।

ဂေါဒတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ရုန္ဒသကဖွဲ့ပါတမ်ို၊ရုန္ဒသကနိပါတ်ဖွဲ့၊ဥဒါန်၊ဥဒါန်းသည်ကား၊ ।ရေဝ တောစထေရော့၊ရေဝတထေရ်သည်းကောင်း၊ ဂေါဒတ္တောစထေရော၊ဂေါ ဒတ္တထေရ်သည်းကောင်း၊ မှတိ၊ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန် သော၊တေဒွေထေရာ၊ထိုနှစ်ပါးသောမထေရ်တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏ ဂါထာယော၊ဘွဲ့သိရွတ်ဆိုအပ်သောဂါထာတို့ကား။ အဋ္ဌင်သတိ၊နှစ်ဆဲ့ ရှစ်ထိ ဘွဲ့သိအသရွတ်ဆို အပ်သောဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ မှတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ရုန္ဒသကနိပါတော၊ ရုန္ဒသကနိပါတ်သည်နိဋ္ဌိ တောပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ।ရုန္ဒသကနိပါတ်ပြီး၏။ ।

သောဠသကနိပါတ်၊

(၂၄၆) ထေရော၊အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊သဗ္ဗညုတ၊အချင်းခပ် သိပ်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြီးစေတတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပါဒါယ၊အလုံး ရုံးသောကိလေသာသခ်ါရတို့တွင်တရုံတရသောတရားကိုမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂေါ၊ အလုံးရုံသောကိလေသာသခ်ါရတို့ဖွဲ့တပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်ကင်းသော ရာဂရှိထသော၊ ဓမ္မော၊တရားကို၊ ဒေသိတော၊ဟော တော်မူ၏၊တုဗျာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊ မဟာရေသိ၊အ ထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်သောနည်းတော်ဖွဲ့ခြင်းကိုပြုသဖြင့်များမြတ် သောအရသာရှိသော၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊သုတ္တာ၊နှာရ၍၊သေဇေသောအဟံ၊ထို ငါသည်၊ဘိယျော၊အတိုင်းတက်အလွန်၊ပဿဒါမိ၊ကြည်ညိုပြီ၏။ ।ထောကေ၊

သောကဋ္ဌိ၊ဗဟူနိ၊မျှားကုန်သော၊ဝိဝိကြောနိ၊အညှိုအရှေမိန်းမယောက်ျားအ
စရှိသည်တို့၏အလွမ်းဖြင့်ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ယာနိအာရေဒ္ဓကာနိ၊အကြင်
အားထုံမျိုးတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊အသို့ပုထဝီမဿာ့ထေ၊ဤလူတို့ဖြေအပြင်
ဖြင့်ထေသုအာရေဒ္ဓကောသု၊ထိုဆန်းကြယ်သောအာရုံတို့ဖြင့်၊ သုဘံသုဘံဇာတ်၊
တာင်တယ်ဆိုဟူ၍၊ရာဂုပသတိတံ၊ မသင့်သောနှစ်လုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ရာဂနှင့်
စပ်သည်သော၊သက်ပွဲ၊ကာမဝိတက်ဟုဆိုအင်သော အကြံသည်၊မထေ၊ နှိ
မည်၊လုံးထွေးထွက်တည်ကုန်ယောင်တကား၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်ကား
ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာကဲ့သို့၊နေ၊မဟုတ်၊ ယထာ၊အကျွန်ုပ်
ဆိုစိတ်အကြံကား၊အာဘယ်ရှိသနည်းဟူမူကား၊ ဝါ၊ထေ၊နေ့လတို့ဆိုအဆုံး
ဝါ၊ဆိုလည်းဖြစ်သောလေနှင့် တကွသော၊ မေ၊ဟော၊သည်းထန်စွာရွာသော
ရိုးသားသည်ဥဟာတံ၊တက်ထတ်သော၊ရုဏ်ဖြူအပေါင်းကို၊ ဥပသမယယ
ထာ၊ ငြိမ်းစေခဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တာနိ၊ထိုသောကဋ္ဌ ဆန်း
ကြယ်ကုန်သောရူပါရုံစသည်တို့ကို၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ပညာ
ဖြင့်၊ပသတိ၊ဖြတ်ခြင်းမျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိသော အကာအတိဟူ၍
၏၊အထ၊ထိုသို့ဖြင်သောအခါ၌၊ သက်ပွါ၊အလုံးရုံသော ကာမဝိတက်တို့
သည်၊သမ္ဘိ၊ငြိမ်းကုန်၏၊ ၊သဗ္ဗေ၊အလုံးရုံသော၊ သခ်ါရာ၊ကံစိတ်ဥတု
အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်ပြုပြင် အပ
သောသခ်ါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊အမြဲမရှိကုန်၊ ဖုတိ၊ဤသို့။ ယဒါ၊အ
ကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပသတိ၊ဖြတ်ခြင်းမျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိသော အကာအတိဟူခြင်
၏၊အထ၊ထိုသို့ဖြင်သောအခါ၌၊ သက်ပွါ၊အလုံးရုံသော ကာမဝိတက်တို့
သည်၊သမ္ဘိ၊ငြိမ်းကုန်၏၊ ၊သဗ္ဗေ၊အလုံးရုံသော၊ သခ်ါရာ၊ကံစိတ်ဥတု
အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်ပြုပြင် အပ
သောသခ်ါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊အမြဲမရှိကုန်၊ ဖုတိ၊ဤသို့။ ယဒါ၊အ
ကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပသတိ၊ဖြတ်ခြင်းမျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိ
ကုန်၊ဖုတိ၊ဤသို့။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပသ
တိ၊ဖြတ်ခြင်းမျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိကုန်၊ဖုတိ၊ဤသို့။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပသ
တိ၊ဖြတ်ခြင်းမျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိကုန်၊ဖုတိ၊ဤသို့။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပသ
တိ၊ဖြတ်ခြင်းမျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိကုန်၊ဖုတိ၊ဤသို့။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပသ
တိ၊ဖြတ်ခြင်းမျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိကုန်၊ဖုတိ၊ဤသို့။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပသ
တိ၊ဖြတ်ခြင်းမျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိကုန်၊ဖုတိ၊ဤသို့။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပသ

တို၊ပြိုးဇွေ၏၊သေ၎သော၊ဤသို့သင်သရာဝင်ရှိ ပြိုးဇွေခြင်းသည်၊ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိုလေသာတို့မှစင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိဂရေပါယော၊ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ၊တိဗ္ဗနိုက္ကမော၊မြဲမြံ့သောလုံ့လရှိသော၊ပဟိနဇာတိ မရှကော၊ပယ်အင်ပြိုးသော ပဒီသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓါနု ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်သိအင်ကုန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ဘုရားရှင်တို့၏ဒေသနာကိုအစဉ်ယှဉ်ကပ်၍သိသော၊ ကောဏ္ဍညာ၊ အ ညာထကောဏ္ဍညအမည်ရှိသော၊ ယောထေရော၊အကြင်မထေရ်သည်၊ ဖြာဟ္ဒစရိယသား၊မဂ်တည်းဟူသောဖြတ်သော သိတင်းသုံးခြင်းကို၊ကောဝ ဠိအနုဝသော်၊အကြွင်မဲ့ဖြည့်လေ့ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဩဝါဒပါ သော၊ကာမောဘစသော ဩဝါဒလေးပါးရာဂတည်းဟူသော ကျေနှက်ခြင်း ကိုသည်း၊ကာင်း၊ဒဇ္ဇောဝိုဒ်လော၊မြဲမြံ့စွာသောစေတောဝိသစသော ငြောင့် တံသင်းကိုထည်း၊ကောင်း၊ဒုပ္ပဒါဃယော၊ခွဲနိုင်ခဲ၏၊ကိ"ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ပဗ္ဗတော၊ကျောက်အတိပြိုးသောတောင်ကို၊ဒုပ္ပဒါဃယော ယထာ၊ခွဲနိုင်ခဲသကဲ့သို့၊ဝေ၀တထာ၊ထိုအတူ၊ ဒုပ္ပဒါဃယော၊ခွဲနိုင်ခဲ၏၊တ တောဇော၊ထိုသို့ခွဲနိုင်ခဲသောကြောင့်သာလျှင်၊ ဒိလဗ္ဘ၊ ဗုဒ္ဓေကာဝ်တိစသော ငါးပါး၊ သောစေတောဝိသကို ထည်း၊ကောင်း၊ပါသတ္တ၊ ရာဂတည်းဟူသော ကျေနှက်ခြင်းကိုထ၏"း၊ကောင်း၊ဆေတ္တာ၊အရိယမဂ်တည်းဟူ၊သောခေါ်သ ကျက်ခြင့်ဖြတ်၍၊ ဒုဇ္ဇိတံ၊ခွဲနိုင်ခဲသော၊ ဆေလံ၊ မသိခြင်းမောဟတည်းဟူ သောကျောက်တောင်ကို၊ဆေတ္တာနု၊ ဝဇိရေဖိန်ဒ္ဒင့်တူသော အရေဟတ္တာမဂ် ဥာဏ်ဓြင့်ဖြတ်ပြီး၍၊တိဏ္ဏော၊ထေးပါးသောဩဝါဒတို့ကိုလွန်၍၊ပါရံဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊မာရဗဇ္ဈနာ၊ကို ထေသောတည်းဟူသောမာရ်အနွံ့မှ၊ ရဇ္ဇော၊လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သောထေ ရော၊ထိုကောဏ္ဍညထေရ်သည်၊ ဗျာယာ၊အရမ္ဘဝူပနိဗ္ဗာနဗျာနဝတ္ထုဝူပ နိဗ္ဗာနဗျာနနှစ်ပါးဖြင့်ဝင်စားပြီ။ ၊ဥဒ္ဒတော၊ ဥဒ္ဒစ္စနှင့်ယှဉ်သော မတည် ကြည်ဖျံ့လွင့်သော၊စပလော၊သင်္ကန်းကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့်လျှပ် ပေါ်ခြင်းရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ပါပကေ၊ယုတ်မာကုန်သော၊မိုက်ကြီး အားဖွဲ့ခင်ပွန်းတို့ကို၊အာဂမ္ဘ၊အမှီပြု၍၊အကာရောဇ္ဇော၊ရဟန်းတရားကိုမ ပြုမကျင့်သည်ရှိသော်၊ မဟောဿတိ"၊ ကြီးစွာသော သရဒ္ဓရာဇ်၊ ဥဒါယီ၊ လှိုင်းထရိုးဖြင့်၊ပဒုံကုဋ္ဌိတော၊လွှမ်းရိုးတိစီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံသိဒတိယ ထာ၊ထိုသရဒ္ဓရာဇ်နှစ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၀တထာ၊ထိုအတူ၊ သံသာရမဟောဿ တို"၊သံသရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောရေယဉ်ဒ်၊ဥဒါယီ၊အမျက်ထွက်

ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းဟူသောထပ်ဖြင့်၊ ပဒိုကုဋ္ဌိတော၊ လွှမ်းဖိုးတိစီး အင်္ဂါသည်ဖြစ်၍၊သံသိဒတိ၊ဝိပသာနာအစွမ်းဖြင့် ဗဟုဿုတသာဝကတို့ကို ချီခြင်းဌာမရသည်ဖြစ်၍ထိုကြောင့်သေးပါးခ်ိသာနှစ်၏၊ ၊အနုဒ္ဒေါတာ၊ တည်ကြည်သော မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ အစပယော၊ သက်နှံ့ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့်မလျှပ်ပေါ် ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊နိပကော၊ ပိဒိ အကျိုးစီးပွါး သူတပါးအကျိုးစီးပွါးခ်ိလိမ္မာသော၊ သံဝတိန္ဒြေဟော၊မှန်လျှင် ခြေးက်ရမြောက်ဖြစ်သောမှုန်ခြွေတို့ကို စောင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ကထော ဟာဒိတ္ထော၊ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသော၊မေဓာဝီ၊တရားသြဝါဟူ သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဟောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သောတာနိသော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း သည်၊ဒုက္ခဿ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုနိုင် သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ၊အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကား၊ ကာလပဋ္ဌင် သက်သေသော၊အသားတို့၏ပွါးခြင်းမှကင်းသဖြင့် ကြီသောမကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိသောကိုယ်အရုရှိသောကြောင့်ရှိင်းသောကိုယ်အသားနေ့အစိတ် ရှိ၏၊အနုပါနဒီ၊ထမင်းဆေးဖျော်ခ်ိ၊မတ္တညူ၊အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ ကိသော၊ကြီသောကိုယ်ထည်းရှိ၏၊ ဓမနိသန္ထတော၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်း ထသောကိုယ်သည်းရှိ၏၊ သောနရော၊ ထိုယောက်ျားဟု ဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်၊ အဒိနမာနသော၊ ဗျင်းခြင်းအစ ရှိသည့်တို့ဖြင့် မနှိပ်စက်အပ် သောကြောင့်မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိ၏။သင်္ဂါမသိသော၊စစ်ခြိုးခ်ိ၊နာဂေါ၊ဆင် ပြောင်သည်၊အဓိဝါသေတွာ၊ သန့်ထွက်ခက်ရင်းစသည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ် ထိုးခြင်းကိုသည်းခံ၍၊ဗိဓံသေတိဗ္ဗဝ၊သူတပါးစစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့ သို့၊ဝေဘဝတာ၊ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မာဝဇေန၊ ကြီးစွာသော တောခ်ိတည်သော၊ အရညဘိ၊ တောကျောင်းခ်ိ၊ ခုံသေတိစ၊မှက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မကသေတိစ၊ ခြင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓေါ၊တော်အပ် သောကိုက်ခြင်းကို၊ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ တတြ၊ထိုဂက်ခြင် စသည်တို့ ဖြင့်ကိုက်ခဲခြင်းစသောအတွေ့ခ်ိ၊အဓိဝါသယော၊သည်းခံရာ၏၊ ၊မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊နာဘိနန္ဒာမိ၊မနှစ်သက်၊(ပ)၊မယာ၊ငါသည်၊ သတ္တာ၊အလုံးစုံ သောသတ္တဝါတို့ကို၊ပရိစိဏ္ဏော၊ မေတ္တာကိုပွါးစေခြင်းစသည်ဖြင့်အလေ့ အသားပြုအပ်ပြီ၊ ၊(ပ)၊ယသ၊အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဝိုဇ္ဇာနဉ်၏၊အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ အနဂါရိယံ၊

အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုသည်၊ အ၌ဖြစ်၏။မေမယာ၊ငါသည်၊သောအားဖြင့်၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို၊အနုဗုद्धော၊ အစဉ်အတိုင်းရအာပ်ပြီ၊ မေ၊ငါ့အား၊ ဖွားမိနာ သင်္ခါဝိ ဟာရိနာ၊ဤဆိုနိုင်ခက်သော တစည်ဖြင့်၊ ကိ၊အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဖွားတိ၊ဤသို့၊အညာတကောဏ္ဍညော၊အညာတကောဏ္ဍညအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ ဖွားမသောဌသ ဂါထာယော၊ ဤဘွဲသိရွတ်ဆို အပ်သောတဆဲ့ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆုပြီ၊ ၊

အညာတကောဏ္ဍညထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၄၇) မနုဿာဘူတံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဒန္တံ၊ဆုံးမအပ်ပြီးသော ယဉ်ကျေးသောကိုယ်ရှိတော်မူထသော၊သမာဟိတံ၊ဈာန်မဂ်ဖိုလ်သမာဓိ ဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူထသော၊ဗြဟ္မာပထေ၊ထေးပါးသောဗြဟ္မ ဝိဟာရုခရီး၌၊ဆုရိယမာနံ၊ ညွှတ်ကိုင်းထွက်ရှိတော်မူထသော၊ စိတ္တသေ၊ စိတ်တော်၏၊ဥပသမေ၊ငြိမ်းချမ်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတံ၊ဝင်စား အာရုံပြုသောအားဖြင့်မွေ့လျော်တော်မူထသော၊သဗ္ဗမ္ပေါနံ၊ခပ်သိမ်းသော ခန္ဓာအာယတန အစရှိသော တရားတို့၏၊ ပါရဂုံ၊ အတိညာဉ်တို့၏ အဆုံး ပရိညာတို့၏ အဆုံးအစ ရှိကုန်သော ခြောက်ပါးသော အဆုံးသို့ ရောက် တော်မူပြီးထသော၊ယသ်သမ္ပန္နာသမ္ပုဏ္ဏံ၊ အကြင်ဖြတ်စွာဝုရားကို၊မနုဿပါ၊ လူတို့သည်ထည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တံသမ္ပန္နာသမ္ပုဏ္ဏံ၊ ထိုဖြတ်စွာ ဝုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊နတ်တို့သည်ထည်း၊ နမဿန္တိ၊ရှိခိုးကုန်၏၊ ဖွားတိ၎ဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ မေမယာ၊ငါတည်း၊ အရဟာတော၊ ကိလေ သာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော အကြောင်းအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ တော်မူသော ဖြတ်စွာဝုရား၏၊ သုတံ၊ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ အစရှိ သည်ကိုဆိုသော ဂုဏ်ကိုးပါးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော အရှင်ဖြတ်တို့၏ထံမှ ကြားအပ်ပြီ၊ ၊သမ္ဘသံယောဇနာတိတံ၊ အလုံးစုံ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို လေးပါးသော မဂ်ဖြင့် ပယ်ပြီးသော ကြောင့်ဝါသနာနှင့် ဝေးကွာလွန်မြောက်ပြီးထသော၊ ဝနာနိဗ္ဗာနမာဂတံ၊ ကိ လေသာဟူသောတောမှ ကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကပ်ပြီးထသော၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊နိက္ခမ္မ၊ထွက်ပြီး၍၊ ရတံ၊ရဟန်း၏အဖြစ် ဗျာနိဝပသနာစသည်၌မွေ့လျော်ပြီးထသော၊ သေလာ၊ကျောက်ဟူသော အဖြစ်မှ၊ရေတွင်း၊ကင်းလွတ်သော၊ကမ္ဘုနံ ဝကမ္ဘုနံ ဗုဒ္ဓ ဝ၊ဖြောင့်သို့သော၊တံသမ္ပန္နာ သမ္ပုဏ္ဏံ၊ ထိုဖြတ်စွာဝုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊နတ်တို့သည်ထည်း၊ နမဿန္တိ၊ရှိခိုး

ကုန်၏။ဝေ၊စင်စစ်၊အဗ္ဗန္တရုဗိ၊ ကိုယ်တော်၏တင့်တယ်ခြင်းဥာဏ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်လူသိုးပါးကိုလွန်၍ တင့်တယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ သောနာဂေါ၊ ထိုတဘန်ဘဝ်သို့သွားခြင်းမရှိပြီးသောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရောစတိ၊ ကြောက်သရေအပေါင်းဖြင့်တင့်တယ်တော်မူ၏။ ကိမိဝ၊အာဘယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဟိမဝါ၊တိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ အညေ၊ဃိဃိမှတ ပါးကုန်သော၊သိရေ့ရှေ့ယေး၊ကျောက်တောင်တို့ကို၊ အတိရောစတိ၊နှုဝ၊မြဲမြဲ့ သောအားဖြင့်ဖြတ်သော ဆေးနံ့သာစသောအနှစ်ရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်လွန် စွာတင့်တယ်သကဲ့သို့၊ အတိရောစတိ၊ကြောက်သရေအပေါင်းဖြင့်လွန်၍တင့် တယ်တော်မူ၏၊သောဘဂဝါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံနာဂနုးမာ နံ၊နာဂမည်သောဆင် သေကွဲအသေကွဲပရွေကဗျဒ္ဓါဟူသော အလုံးရံသော နာဂအမည်ရှိကုန်သော သူတို့ထက်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သစ္စနာ မော၊အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်နာဂမည်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဝေါ၊ သင်တို့အား၊နာဂ်၊နာဂမည်သောအဖြစ်ကို၊အဟံ၊ဝါဒုရား၊သည်၊ကိတ္တယိ သာမိ၊ကြားပေအုံ့၊ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊အာဂုံ၊မကောင်းမှုနှစ်ရှိက်တ ရားကို၊နုကရောတိ၊အချင်းခပ်သိမ်းမပြု၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သော၊ထိုသူ သည်၊နာဂေါ၊ နာဂမည်၏၊ သောရစ္ခံ၊သိလသည်ထည်း၊ကောင်း၊အဝိဟိ သာစ၊ကရုဏာသည်ထည်း၊ကောင်း၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ တေနုဝေ၊ထို့နှစ်ပါးတို့ သည်၊နာဂသာ၊ရဟန္တာ၏၊ပါဒါ၊သွားတတ်သောအခြေမည်ကုန်၏။ ၊ သတိဠ၊သတိသည်ထည်း၊ကောင်း၊ သမ္ပဇညဠ၊ပညာသည်ထည်း၊ကောင်း၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊တေနုဝေ၊ ထို့နှစ်ပါးတို့သည်၊နာဂသာ၊ ရဟန္တာ၏၊ အပရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ဖြ တပါးကုန်သော၊ စရတာ၊သွားတတ်သော အခြေမည် ကုန်၏။ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ အပြစ်မရှိသောတရား၏ကို ယူတတ်သောတရား တည်းဟူသောထက်ရှိထသော၊ သေတဒန္တော၊ဖြူစင်သောအစွယ်ရှိသော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဝေဒနာဥာဏ်အပြား၊ရှိသောဥပေက္ခာ သည်ထည်း၊ကောင်း၊မ ဟာနာဂေါမဟာနာဂသာ၊ဖြတ်သောရဟန္တာ၏၊သေတဒန္တာ၊ဖြူစင်သော အစွယ်မည်၏။ သတိ၊ သတိသည်၊ ဂိဝါ၊နာဂ၏ထည်မည်၏။ ဝိမံသာစ၊ခဲ အပ်သည်မခဲအပ်သည်ကိုရုံစမ်းတတ်သော၊ ဝိန္ဒာ၊ကုသိုလ်ဝမ္မစသည်ကို ကြံတတ်သော၊ပညာ၊ပညာသည်၊သိရော၊ဥဏ္ဍောင်းမည်၏။ သမ္ဘာဝါသော၊ အညိအညွှတ်နေခြင်းသည်၊ဝမ္မကုန်ရှိ၊သမထဝိပဿနာဟူဆိုအပ်သောတ ရား၀မ်းမည်၏။ ဝိဝေကော၊ ဥပဓိဝိဝေကသည်၊ တသာ၊ ထိုထုရား၏ရှိ သောဆင်ဖြတ်၏ဝါဟဝိ၊အကြီးမည်၏။ သောဗုဒ္ဓနာဂေါ၊ ထိုထုရားဟူသော

ဆင်မင်းသည်၊ ရှာဟိ၊အံ့ဘုရားရှေ့ဆုပန်ရှာနေ့ရှာနှ ထက္ခရေဆုပန်ရှာနေ့ ရှာနှင့်ဖြင့် ဝင်စားမြဲနေလေရှိ၏၊ အသီးသီးရတော၊ပြတ်သောသက်သာရာဖြစ်မြဲ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပြေလျော်တော်မူ၏၊ အရှုတ်ကို၊အရှုတ်ဟု ဆိုအပ်သောဗလသ မာဓိတည်မြဲ၊သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိ၏၊နာဂေါ၊ဘု ရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်၊ ဂန္ဓံဂန္ဓ ရှေ့၊ ကြွသည်ရှိသော်၊ သမာဟိ တော၊ဝါသနာနှင့်ကက္ခဋဝန်စွဲကို ပယ်ဖြိုးသော ကြောင့်မျှော်လင့်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့်အမြဲတည်ကြည် သလျှင်ကတည်း၊ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင် သည်၊မြတ်တော၊ ရပ်တော်မူသည်ရှိသော်၊သမာဟိသော၊ ပျော်လွင့်ခြင်းကင်း သောအားဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူ၏၊ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သော ဆင်မင်းသည်၊ ဘယ်သယ ရှေ့၊ ကျွတ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာဟိ တော၊ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူ၏၊ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်း သည်၊နိသိဒိနော၊ထိုင်တော်မူသော်ထည်း၊သမာဟိတော၊ကောင်းစွာတည် ကြည်တော်မူ၏၊နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်၊ သဗ္ဗညူ၊အလုံးရုံ သောအာရုံအလုံးရုံသောဒါရုဏ်၊ သံဝုတော၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့် ပိတ်အပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊သောသဗ္ဗာ၏အလုံးရုံသည်လျှင်၊ နာဂသော၊ဘု ရားဖြစ်သောဆင်ဖြတ်၏၊သမ္ဗဒါ၊ပြည့်ရုံခြင်းတည်း၊နာဂေါ၊ရဟန္တာသည်၊ အနုဝန္ဓာနိ၊ သမ္ပာအာဇီဝ၏လွန်ကဲသော ပါရမီသို့ရောက်သဖြင့်အပြစ်မရှိ သောဆွမ်းခံသွယ်တော်ခြင်းတို့ကို၊ဘုဇ္ဇတိ၊ဘုဉ်းပေးထော်မူ၏၊သာဝဇ္ဇာနိ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောအပြစ်ရှိသည်တော်ခြင်းခံသွယ်တို့ကို၊ နဘုဇ္ဇတိ၊မဘုဉ်းပေး မသုံးဆောင်၊ ဘုဇ္ဇန္တာသော၊ဘုဉ်းပေးသောရဟန္တာအား၊ ဟာသံ၊စားအပ် သောခံသွယ်တော် ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆဏ္ဍာဒနံ၊ သက်နှိုးအဝတ်ကို လည်းကောင်း၊လဒ္ဓါ၊ရ၍၊သန္ဓိမိ၊သိုဖွိုးခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယံပရိဝေယ ရှေ့၊ ကြဉ်ယျက်၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏၊ အဏုံ၊အနည်းငယ် ဖြစ်သော၊ထူထပ်၊ ရုံးရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟုနံ၊ဝန်ဆင်းရဲခြင်းသဏ္ဌာ၊ တို့ကိုနှောင့်ယှက်တတ်သော၊သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အထုံးရုံသောသံယောဇဉ်ကို၊ ဆေတ္မာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍၊ယေနယေနဒိသာဟာ၊ရေနေ၀၊အ လိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသော အရပ်မျက်နှာအမျိုးမျိုးသာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ကြွ တော်မူ၏၊ဂစ္ဆန္တောစ၊ကြွတော်မူသော်လည်း၊အနုပေဏ္ဍော၀၊ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ဂစ္ဆတိ၊ကြွတော်မူ၏၊ ယထာပိ၊ ဥပမာမည်သည် ကားဥဒကော၊ရေ၌၊ ဇာတ်၊ရောက်သော၊ ပဒုမ္ဘရိကံ၊ကြာပုဇွန်ရိုက်သည်၊ ပဝဋ္ဋတိ၊ပွါးမူကားပွါး၏၊ ဝဍ္ဎန္တောပိ၊ ပွါးသော်လည်း၊ သုစိဂန္ဓံ၊ကောင်း

သောအနုံရှိသော၊ မဲနှာရုမ္ပ၊ နှုတ်ခမ်းမွေ့ကျော်ဘွယ်ရှိသော၊ဝုဠမ္ပတ္တိ၊အပွင့်အရွက် သည်၊တောယေနု၊ရေဖြင့်၊နောပလိမ္ပတိယထာ၊မထိပ်:ကျွံသကဲ့သို့ တထေဝ၊ ထိုအတူသည်းကောင်း၊ ဇရွှေ၊သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်၊လောကေ၊ မနုဿလောကာ၌၊ဗာဟော၊ဖြစ်ကျက်၊ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ဝိဟာရကြွေ့ စ၊လောကာ၌ဖြစ်၍နေတော်မူသော်သည်း၊ လောကေနု၊ထူးခြား၊နောပလိမ္ပတိ၊ တဏ္ဍုယမာနဟူသော ထိပ်:ကျွံခြင်းဖြင့် ထိပ်:ကျွံတော်မမူ၊ ယထာ၊အ ဘာယ်ကဲ့သို့နည်း:ဟူမူကား၊ ဗဟုတ်၊ ရေ၌ဖြစ်သော၊ ပဒုမ်၊ပဒုံမာကြာရွက် ကြာပွင့်သည်၊တောယေနု၊ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိယထာ၊ မထိပ်:ကျွံသကဲ့ သို့ဘည်း:ပမာလိတော၊ ထောက်ပသော၊ မဟာအင်္ဂိုနိ၊ ဒီး:ကြီ:သည်၊အနာ ဟာရော၊လောင်စာမရှိသည်ရှိသော်၊ ဥပ သမ္ဘတိ၊ငြိမ်:၏၊ အဂ်ီ၊ရေသု၊ဒီး ကျီ:ရဘို့သည်၊ဥပသ:ဏ္ဍသု၊ငြိမ်:ကွန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗုတောတိ၊ငြိမ်:ပြီ: သောဓီ:ဟူ၍၊ပရိဗ္ဗုတိ၊ဆိုအပ်၏၊အဋ္ဌသ၊ မြတ်စွာဘုရား:ကုသိုဟုဆိုအပ် သောဥပမေယျအနက်ကို၊ ထာဝိညာပနီ၊အကြင်သိစေခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ ၏၊အယံဝိညာပနီ၊၍ဟိုသိစေခြင်းသည်၊ ဝိညူဟိ၊သစ္စာလေးပါ:တရား:ကို ထိ:တွင်:၍ သိသော်ပညာရှိတို့သည်၊ ဥပမာ၊နှာဂူပမာဟူ၍၊ ဒေသိတော ဇကာသိတော၊ပြုအပ်၏၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊နှာဂေနု၊ရဟန္တာနှာဂဖြစ် သောငါသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ နှာဂ၊မြတ်စွာဘုရား:တည်:ဟူ သောဂန္ဓဆင်မင်:ကို၊မဟာနှာဂါ၊ရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ဝိညိသန္တိ၊ ဖြိုခြိ ၏ရက်အထူ:၌ တည်၍သိကုန်ထတ္တံ့၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အညော သံ၊တပါ: ကုန်:သောပုထုဇဉ်ဝတ္ထုတို့သော်:အယံဥပမာ၊၍ဥပမာကို၊ အာဘာသိတာ၊ ငါတို့သည်မဆိုဆပ်၊ဟောနှာဂေါ၊အကြင်ဘုရား:တည်:ဟူသောနှာဂသည် ဝိတရာဂေါ၊ ကင်:သောရာဂဏည်:ရှိ၏၊ ဝိတဒေါသော၊ကင်:သောဒေါသ ထည်:ရှိ၏၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်:သောမောဟထည်:ရှိ၏၊ အနာသဝေါ၊ ကင်:ပြီ:သောအာသဝေါထည်:ရှိ၏:သော်နှာဂေါ၊ထိုရဟန္တာသည်၊သရိရံ၊ ခန္ဓာငါ:ပါ:ဟု ဆိုအပ်သောအတ္တဘောကို၊ ဝိဟရတိ၊ဟန္ဒော၊စွန့်ထား၏၊ အနာသဝေါ၊ကင်:ပြီ:သောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗုဿတိ၊ခန္ဓာပရိ နိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတတ်ထတ္တံ့၊ ဖွဲ့တိ၊ဤသို့၊ ဥဒါယိတ္ထေရော၊ ဥဒါယိထေရ် သည်၊ ဆုမာသောဌသ ဂါထာယော၊ ဤကဲ့သို့ ရွတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ့ ရြောက်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။

ဥဒါယိထေရ်ဂါထာအနက်ပြီ:၏၊

တကြောတည်းသောဌသကမှ နိပါတမှ၊ ထိုသောဌသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါန် ဥဒါန်းသည်ကား၊ကောဏ္ဍညော၏ ကောဏ္ဍညထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥဒါ ယိစ၊ဥဒါယိထေရ်ထည်းကောင်း၊ဖုတိ၊ဤသို့၊မတိမ္ဘိကာ၊ကြီးသောတန်းခိုး ရှိကုန်သော၊ဖွေးနှစ်ပါးကုန်သော၊တေထေရာ၊ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဟော ကြောင့်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ဘွဲ့သင်္ဂြိုဟ်ဆိုအပ်သောဂါထာတို့ကား၊ ဖွေ စသည်သစ်၊သုံးဆဲနှစ်ဂါထာတို့သည်၊ ဟောကြောင့်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဖုတိ၊ဤသည်ရှေ့ တည်း၊.....၊သောဌသကနိပါတော၊ သောဌသကနိပါတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊သောဌသကနိပါတ်ပြီး၏၊ ၊

ဝိသတိနိပါတ်၊

(၂၄၇) မယံ၊ငါတို့သည်၊ယညတ္ထံဝါ၊နှတ်တို့အားပူဇော်ခြင်း၊ဗထိနှတ် စားပြုခြင်း၊ဌါလည်းကောင်း၊ ဓနတ္ထံဝါ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုဆောင်ခြင်းအကျိုး၊ဌါ သည်းကောင်း၊ယေသဗ္ဗေ၊အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ဝုဠေ၊ရှေ့အခါ၌၊ဟနာ မ၊သတ်သုံးပေကုန်၏၊အဝသေသ၊ငါတို့သည်ဖမ်းယူအပ်သောတယောက် သောသတ္တဝါကို ထားချင်းသော သတ္တဝါကို၊ ဟနာယ၊သတ်သဖြင့်၊ ဘယ်၊သေဘေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယေနု၊အကြင်သေဘေးဖြင့်၊ဝေဓ္ဗို စ၊ဖိတ်၏ထိတ်ထန်ခြင်းဖြင့် ကုန်ထွက်ကုန်၏၊ ဝိထပဏ္ဍိ စ၊အရှင်အကျွန်ုပ်တို့ သည်အရှင်တို့အား၌မည်၌မည်သောဥစ္စာကိုပေးပါကုန်ဆုံ အကျွန်ုပ်ပြုပါ ကုန်ဆုံးအစရှိသော စကားကိုဆိုကုန်ထက် ရောင်ရမ်းကုန်၏၊ ၊ယောတွံ၊ အကြင်သင်ကို၊အမှေဟိ၊ငါတို့သည်၊ ဒေဝတာယ၊နှတ်အား၊ ဗထိကမ္မတ္ထံ၊ ဗလိနှတ်စာကိုပြုဆုံးသောဌ၊ သန္တိဋ္ဌိတော၊အသက်ကိုချယူကုန်သည်ဖြစ်၍ ချိအစ်သောသန်ထက်တို့ဖြင့် ပြင်းချောက်အစ်၏၊ တာသ တော၊ထိုသင်အား၊ ဘိတတ္တံ၊ကြောက်သော အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိခဲ့တကား၊ တာသ တော၊ထို သင်အား၊ဘီယော၊လွန်စွာသော၊ဝတ္ထော၊မျက်နှာအဆင်းသည်၊ပသီဒတိ အတိုင်းထက် အလွန်ကြည်ညိုသွတ်ရှိ၏၊ တွံ၊အရှင်သည်၊ ဝေရူပေ၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊မဟာဗ္ဗယေ၊ကြီးစွာသောသေဘေးသည်၊ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌ထည်း၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ နပရိဒေဝသိ၊မငိုကြွေးတိ သနည်း၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ စောရဂါမဏိကေန၊ခိုးမှုးကြီးသည်၊ ရဏ္ဍေ၊ဆိုထတ် သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊အဓိရဏ္ဍထေရ်သည်၊ဂါမဏိ၊ခိုးမှုးကြီး၊အနုပေဏ္ဍ သား၊တဏ္ဍာယဟူသော ငဲ့ကွက်ခြင်းဖြင့် ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသော ဘုရား၊စေ တာသိကံ၊ဖိတ်နှိုးဖြစ်သော၊ ရုက္ခံ၊နှလုံးမသာယာခြင်း၏မရှိသောကြောင့်ဆင်

ရဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဒိဋ္ဌာသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ် တရားရှိသောငါ့အား၊သမ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဘယာ၊နှစ်ဆဲ ငါးပါးသော ဘေးကြီးမှတပါး၊သောအလုံးစုံသောဘေးတို့ကို၊ဝေ၊စင်စစ်၊ အတ်ဏ္ဍာ၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီ၊ ၊ဘဝနေတ္တိယာ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆွဲငင်ယူဆောင် တတ်သောကယ်ရာ၏၊ ဒိဋ္ဌာယ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝမ္မေ၊ မျက်မှောက် သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ယထာတထော၊သစ္စာသေးပါးတရား၏ကို သန္တိ ကိရိယဘာဝနာအစွမ်းဖြစ်သောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အဟုတ်အမှန်ဖြစ်၍၊ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊နဟောတိယထာစ၊မဖြစ်သကဲ့သို့ထည့်ကောင်း၊ဘာဝ နိဗ္ဗေဓနေ၊ခန္ဓာဟူသော ဝန်ကိုချခြင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိယထာစ၊မဖြစ်သကဲ့သို့ ထည့်ကောင်း၊ တထေဝ၊ထိုအတူသာ သျှင်၊မေ၊ငါ့အား၊မရဏေ၊သေခြင်း၌၊ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းသည်၊နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ၊မေမယာ၊ငါသည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ် သောသာသနာတော်တည်းဟူသောဖြတ်သောအကျင့်ကို၊ သုဝိဇ္ဇော်ကောင်း ဖွာကျင့်အပ်ပြီ၊မယာ၊ငါသည်၊ မဂ္ဂေါ်စာပိ၊ဖြတ်သော ရှစ်ပါးသောအရိယ မဂ္ဂင်တရားကိုလည်း၊ သုဘာဝိတော၊ ကောင်းစွာ ပွါးစေအပ်ပြီ၊ရောဂါနှင့်၊ ဗျာဓိစွာ သောအနာ၏ဖြင့်နှိပ်စက်ထိုးကျင်သောနာခြင်းရှိသော သူတို့အား၊ သံခယေ၊အနာ၏ ပျောက်ကုန်ခြင်း၌၊ ဒိဋ္ဌိသောမနသေ၊ နှစ်သိုဝမ်း မြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ဟောတိဟု၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေ်တထာ၊ထိုအတူ၊ မရဏေ၊ခန္ဓာအနာ၏ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသေခြင်း၌၊ဘယံ၊ကြောက် ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊ငါကဲ့သို့သောရှိသောသူအား၊မရှိ၊ မေ၊ငါသည်၊ဗြဟ္မစရိ ယံ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကို၊ သုဝိဇ္ဇော်ကောင်းစွာကျင့်အပ်ပြီ၊ မဂ္ဂေါ်စာပိ၊မဂ် ကိုလည်း၊ သုဘာဝိတော၊ကောင်းစွာပွါးစေအပ်ပြီ၊ ၊ဘဝါ၊တဆဲ့တပါး သောဘီးကို့ဖြင့်တပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သောသုံးပါးသောဘဝတို့ကို နိဗ္ဗုဿာဒါ၊သာယာခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင့် အစ်ကုန်ပြီ၊ဝိသံဝိတ္တာ၊ဖောက်ပျက်သည် အစွမ်းဖြင့်ဖြင့်အသိပ်ကိုသောက်၍၊ ဆဋ္ဌိတံဟု၊ထိုသို့အသိပ်ကိုအနှစ်စေတတ်သော လုံ့ထဖြင့်စွန့်အပ်သကဲ့သို့၊ မေ၊ငါ့အား၊မရဏေ၊သေခြင်း၌၊ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊ အနုပါဒါနော၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်မစွဲလမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ပါရဂူ၊နိဗ္ဗာန်ဟူ သောကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီ၊ အနာသဝေါ၊ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိ ၏၊ကာတကိစ္စော၊ပြီးအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စရှိ၏၊အ ယုက္ခယာ၊အသက်ကုန်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တုဋ္ဌော၊နှစ်လို

ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကိုဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ ကား၊ အာစာသာတနာ၊သတ်ခြင်းမှ၊ ရုဇ္ဇော၊လွတ်သောသူသည်၊ တုဋ္ဌော ယထာ၊နှစ်လို ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ၊ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ ဓမ္မတံ၊ တရားသဘောကို၊ ပဋ္ဌော၊ ရောက်ပြီ၊ သဗ္ဗသောကော၊ အထိုးရုံ သောသောကမှ၊ အနုတ္ထိကော၊ အသက်ရှည်ခြင်းချမ်းသာများခြင်းဖြင့်အ လိုမရှိပြီ၊ကိုဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲတောက် သော၊ စရာ၊အိမ်မှ၊ ရုဇ္ဇောဝိယ၊ လွတ်သကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တာ၊ တဆဲ့တ ပါးသောဒီးကိုဖြင့် ရဲရဲတောက်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ ရုဇ္ဇော၊ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊မရဏာတ္ထိ၊သေရန်သည်မှု၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်၊ ၊ ဣဒမတ္ထိ၊သောကော၊ ဤသောကမှ၊ သဒ်တံ၊ သင်္ခါရတို့သည် ပေါင်း၍ပြုပြင် အပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အထိုးရုံ အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော တရားအပေါင်း သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယတ္ထယတ္ထိ၊ သတ္တုနိကာယေ၊ အကြင် သတ္တဝါအ ပေါင်းမှ၊ ယောဘဝေါဝါ၊ အကြင် ဥပယတ္ထိ ဘဝကိုလည်း၊ သဗ္ဗတိ၊ ရ အပ်၏၊ ဝေဝံသဗ္ဗံ၊ ဤအထိုးရုံသော သတ္တသင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်၊ အနိသရံ၊ဓိဓိအလိုသို့မလိုက်သောကြောင့် အစိုးမရသော သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊မဟောသိနာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊သင်ဗွေသင်္ခါရာအာဝသ ဝတ္ထုနှစ်ပါးယ အနုတ္ထာဟူ၍ ဟောတော်မူ၏ပြီ၊ ၊ယောအရိယ သာဝ ကော၊အကြင်အရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားသည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဒေသိတံယထာ၊ဘာဗွေသင်္ခါရာအနိစ္စာစသည်ဖြင့်ဟောတော် မူသကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊ တံဘဝတ္တယံ၊ထိုဘဝသုံးပါးကို၊ ပဇာနာတိ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်သိ၏၊သောအရိယာသာဝကော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော သူရာဟပည့်သားသည်၊ သုတတ္တံ၊ ကောင်းစွာရဲရဲ တောက်သော၊အာယောဇဝုဠ်၊သံတွေ့ခဲကို၊ဝုရိသော၊ချမ်းသာခြင်းကိုအလို ရှိသောယောကျ်ားသည်၊နဂဏ္ဍာတိယထာ၊မက်ခိုင်သကဲ့သို့၊ ဇဝံတယာ၊ထို အတူ၊ကိန္ဒိဘာဝံ၊ယော်ဘောဘာဝ ကြီးသောဘာဝကို၊ နဂဏ္ဍာတိ၊တဏှာ၏ အစွမ်းဖြင့်မယူ၊ ၊မေ၊ငါ့အား၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်၊နဟော တိ၊ဖြစ်ခဲမဟုတ်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဘဝိယတိ၊နောက်ကိုထည်း ဖြစ် ထတို့သည်ကား၊နေ၊မဟုတ်၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏ဖြစ် ခြင်းမှ၊မာဒိသဿ ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဖြစ်အပျက်ကို ရှုသောငါ့အား၊ ပရိဒေဝနာ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်၊ ကာ၊ အာဘယ်အကျိုး ရှိပါတော်မူနည်း၊ ဂါမဏိ၊ခိုးမှုကြီး၊သုဒ္ဓံ၊အတ္ထသာဓကသည်ကိုနှင့် မရောသက်သက်သော၊ဓမ္ဓ

သရေပွါဒ်၊အာဝိဇ္ဇာဝေသော် ပဠုညှင်းတရား တို့ကြောင့်သင်္ခါရများ အကျိုး
တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းမျှကိုထည်းကောင်း၊သဒ္ဒါ၊အတ္ထသာရစသည်နှင့်မရော
သက်သက်သော၊သင်္ခါရသန္တာန်၏ ကိုယ်သဘာဝမဟုတ်ပါကဝင်ရောက်ပြားရှိသော
သင်္ခါရတို့၏အစဉ်ကိုထည်းကောင်း၊ ယထာဘူတ၊ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်တ
ကွသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အဟုတ်အမှန်၊ပဿနာ့ကဲသား၊ဖြင်သောဝိုအား၊ဘယံ၊
သေအံ့သည်၌ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နန္ဒိ၊မရှိ၊ ၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌
တိဏကဋ္ဌသဓိ၊အဝိုးမရသည်အဖြစ်ဖြင့်မြက်ထင်းနှင့်တူသော၊ လောကံ၊
သင်္ခါရလောကကို၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်၊
ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဿတိ၊ဖြင်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သော
ပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပမတ္တော်၊ထိုသင်္ခါရလောက၏ အဖြစ်အပျက်ကို
ရှုခြင်း၌၊ အသံဝိနဲ့အသံဝိနဲ့ကွဲ့ကွာ၊မရသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ထိုသင်္ခါရလောက
တို့၏အဖြစ်အပျက်ကိုရှုခြင်း၌ မမေ့ထွေ့ခြင်းသည်၊ မေ၊ဝါ့အား၊နန္ဒိ၊မရှိ
ပါတကား၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ နသောစတိ၊မပိုးရိပ်၊ ၊သရိရေန၊ အနှစ်သာရမ
ကင်းသောဆင်းရဲအပေါင်းဖြင့် ဒုစ်စာက်သောရုံ့ရာဘွယ်သော သဘောရှိ
သောဤကိုယ်ဖြင့်၊ဥက္ကဏ္ဌာဝိ၊ဤကိုယ်၌ပြီးနွေသောအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ဘဝေ
နု၊အလုံးရုံသော ဘဝဖြင့်လည်း၊ အနန္တိကော၊အလိုမရှိသည်၊ အဒ္ဓု၊ဖြစ်၏၊
သောအယံကာယော၊ထိုဝါ၏ကိုယ်သည်၊ ဘိဒ္ဓိသတိ၊ယာဝုအခါ၌သင်တို့
၏သုံ့လဖြင့်လည်း၊ကောင်းတပါးသော သူတို့၏သုံ့လဖြင့် သည်းကောင်း
မျက်လတ္တံ့၊အညော၊ဤပဠုပ္ပန်၌ဖြစ်သောကိုယ်မှတပါးသောကိုယ်သည်၊
နဘဝိဿတိ၊ နောင်အခါတဘဝနှင့်မဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ဝေါ၊သင်တို့အား၊ သရီ
ရေန၊ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်ပြုအပ်သော အကျိုးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
တံ၊ထိုအကျိုး ရှိသောအမှုကို၊ ယဒိ ဘူတယဒိ ဘူတ၊ အကယ်၍အလိုရှိ
သည်ဖြစ်ရာ၊ကရောထ၊ပြုကုန်သော၊ မေ၊ဝါ့အား၊ တပ္ပဏ္ဍယာ၊ ထိုကံ့ယတ်၏
သင်တို့သည်အလိုရှိအပ်သောကိုပေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ထတ္ထ၊ထို
ပြုသောသူမပြုသောသူတို့၌၊ ဒေါသောစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ပေမဠ္ဠ၊ချစ်ခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊မေ၊ဝါ့အား၊နပေါတိ၊မိမိ
ဆီသို့ကွက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ အခြင်းခပ်သိမ်း ပယ်ပြီးသောကြောင့်မဖြစ်
ထတ္တံ့၊ ၊တာသုထေရသား၊ထိုအဓိရတ္တထေရ်၏၊တံ၊စနှံ၊ထိုဆုံ့ကဲ့ကိုင်း
သောစကား၊ကို၊မာဏ၊ဝါ၊ခိုးသူတို့သည်၊အဘ္ဘုတံ၊မဖြစ်ဘူးမြဲသော၊သော
မဟာသနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသွယ်သော စကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊
သဏ္ဌာနိ၊ သက်နက်တို့ကို၊ နိက္ခိဝိတ္တာ၊ချထက်၍၊ တေ၊ဝစနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့

သောကိုဘာဒ္ဒေနဲ့စပ်သော စကားကို၊ အပြောရ၊ မေးသည့် အစွမ်းဖြင့်ဆိုကုန်၏၊ ဘာဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကိုနှာမ်၊ အာဘယ်မည့်သော အမှုကို၊ ကရိတ္ထာန့်၊ ပြုသောကြောင့်သည်းကောင်း၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာကား၊ ကောဝါ၊ အာဘယ်သည်နည်း၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကသ၊ အာဘယ်သူ၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမကို၊ အာဂမ္ဘ၊ အမှီပြု၍၊ အယံ အသောကတာ၊ ဤသေခါနီးကာလ၌ ဗိုးရိပ်ခြင်းမရှိသည့် အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗတိ၊ ရအပ်ပါသနည်း၊ ဗ္ဗတိ၊ ဤသို့၊ တော်အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနေကိုကို၊ အပြောရ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ၊ မာဏဝ၊ ခိုးသူတို့၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာကား၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိခြင်း ဌာနတို့ကို ရောက်ခြင်းသော၊ သဗ္ဗဒဿာဝိ၊ သမန္တစက္ခု ဖြင့်ခပ်သိမ်းသောတရားကိုမြင်နိုင်းသော၊ ဖိနော၊ ဒေဝပုတ္တ စသောငါးပါးသောမာရ်ကို အောင်တော်မူသော၊ မဟာကာရုဏိကော၊ ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗလောကတိကိ ဗ္ဗကော၊ အလုံးရုံသောသတ္တဝါလောက၏ကိုလေသာဟူသော အနာကိုကုစားတော်မူတတ်သော၊ သတ္ထာ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဘုရားသခင်ပေတည်း၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခယဂါမိ၊ ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တာသ၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာ၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမတော်ကို၊ အာဂမ္ဘ၊ အမှီပြု၍၊ အယံ အသောကတာ၊ ဤသောဇနီသောကာလ၌ ဗိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗတိ သဗ္ဗာမိ၊ ရ၏၊ ဟေ၊ ဘုရား၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုခါ၌ ကိုယ်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘဝ၊ ဘုရား၏၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာ၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမတော်ကို၊ အာဂမ္ဘ၊ အမှီပြု၍၊ အယံ အသောကတာ၊ ဤသောဇနီသောကာလ၌ ဗိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗတိ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏၊ ဟေ၊ ဘုရား၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုခါ၌ ကိုယ်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားကို၊ အပြောရ၊ မထေရ၊ ကဆိုပေ၏၊ ၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ အဓိဂတ္တ ရဟန္တာ ထေရ်ဖြတ်၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို၊ သုတ္ဝာန၊ ကြားရကုန်သောကြောင့်၊ သတ္ထာနိစ၊ ခေါင်းသန်ထျက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အာဝုဓာနိစ၊ လေးတောင့်စသော လက်နက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ နိက္ခိပ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချ၍၊ ကေ၊ အချို့သော ခိုးသူတို့သည်၊ တမ္ပာစကမ္ဘာ၊ ထိုခိုးမှုးခ ထည်း၊ ပိရမိ သု၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ ကေစ၊ အချို့သော ခိုးသူတို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အာရောစယိ သု၊ ကြားကုန်၏၊ ၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သုဂတသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဗောဇ္ဈင်ဘုရားနှစ်ပါးမြတ်ငါးပါးတို့ကို၊ ဘာဝေတ္ဝာ၊ ပွါးစေ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ မင်းမြတ်ပညာဖြင့် ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ ဝိတိအစွမ်းဖြင့်တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ကောင်းသော

ဖိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကတိန္ဒြိယ၊ စောင့်သဖြင့်ပြုအပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသင်္ခတ်၊ အားကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာန်ပဒံ နိဗ္ဗာန်သို့ ဖုတိ သုရောက်ကုန်၏၊ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိမုတ္တော ထေရော၊ အဓိမုတ္တထေရ်သည်၊ ။ ။ ။

ဝိပညာဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ အသေးဖြစ်ရာ၏၊ ကိုယ်၊တရုတ်တရသော သတ္တဝါကို၊နှစ်ဝိဟေဌယော၊ မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲရာ၊ ယောဘိက္ခု အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရူပေသု ဆုဠသအနုဠဖြစ်သော ရူပါရုံတို့၌၊ စက္ခုဒ္ဒြေယံ၊ စက္ခုဒ္ဒြေသည်၊ ဣဋ္ဌံ နှင့်၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ထတ်သည်ကို၊ အနိဝါရယံ အနိဝါရယန္တော၊ မတားဖြစ်မူ၍၊ အနုဝါဒိနဝဒသ ဝါ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ထတ်သည်၌အပြစ်ကို ရှုလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှု၊ နတိ နဝေ ရေစွတ်၊ မလွတ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဒေသု ဆုဠသအနုဠဖြစ်သော သဒ္ဒါရုံတို့၌၊ သောတဒ္ဒြေယံ၊ သောတဒ္ဒြေကို၊ ဣဋ္ဌံ နှင့်၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ထတ်သည်ကို၊ အနိ ဝါရယံ အနိဝါရယန္တော၊ မတားဖြစ်မူ၍၊ အနုဝါဒိနဝဒသ ဝါ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ထတ်သည်၌အပြစ်ကို ရှုလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော သမဏော၊ ထို ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှု၊ နတိ နဝေ ရေစွတ်၊ မလွတ်သည်သာ လျှင် တည်း။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနိသ ရဟဒသ ဝါ၊ ဖြင်သည်ရှိသော်ဖြင်ကာမှ ဖြစ်ထတ်ဟု ဟုဆိုအပ်သော အစိအရင်ဖြင့်ဖြင်ကာမှ သောအာရုံမရမူ၍သတိပညာကင်းသောအားဖြင့်ဂန္ဓာရုံ၌ဖြစ်သော ရှုရခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ စေပဋိသေဝတိ၊ အကယ်၍ဒိဋ္ဌိဝိစာရ၊ ဂန္ဓေသု၊ ဆုဠဆနိဋ္ဌဖြစ်သော ဂန္ဓာရုံတို့၌၊ အဓိမုဠ္ဠိတော၊ တဏှာ၊ ဖြင့်ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍ ရှုလိုးသွင်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း ရဲအပေါင်းမှ၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ အမ္ဘိလံ၊ ချဉ်သောအတို့ရှိသော အရသာကို လည်းကောင်း၊ မဓုရံ၊ ချိုသောအတို့ရှိသော အရသာကိုလည်းကောင်း၊ တိတ္တကံ၊ ခါးစပ်သောအတို့ရှိသော အရသာကိုလည်းကောင်း၊ အနုသဟဂတံ၊ အနုသဟဂတေ ရော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုထိုသို့သော အရသာကိုအ ဘာနုတလဲလဲအောက်မေ့ကြံစည်ထက်၊ ရသတဏှာယ၊ ထိုအရသာ၌တပ် သောတဏှာဖြင့်၊ ဝမိတော၊ တပ်မက်မောခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်၊ ဟာဒယံ၊ ဆင်းရဲအာဆုံးကိုပြုဆုံ့ဟုရဟန်းပြုခြင်းစသော ခဏ ဒ္ဒါဖြစ်သောစိတ်ကို၊ နာဝဇ္ဇတိ၊ မသိမ်းပိုက်၊ သုဘာနိ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ် ကုန်သော၊ အပ္ပဋိကူလာနိ၊ နှလုံးမွေ့ထေါ်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဟေဋ္ဌာ၊ ဥ ပါဒိန္နဆနုပါဒိန္နအားဖြင့်ပြားသော အလိုရှိအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အ နုသရံ အနုသရေ ရော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုထိုသို့သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ရုံကိုကြိုဆင်ခြင်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်၊ ရဇ္ဇော၊ ရာဂဖြင့်တပ် သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂါဓိကရဏံ၊ ရာဂလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ဝိဝိဓံ၊ ရာဂပူ

လောင်ခြင်း စသည်၏အစွမ်းဖြင့်မျက်မှောက်ရှိဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းငရဲဒုက္ခ ခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်သံသရာရှိဖြစ်သောအထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ရဟန္တာ၊ ဆင်ရဲကိုး၊ ဝိန္ဓတော၊ ရဏ္ဍီ၊မနုံ၊စိတ်သည်၊တေဟိဝမ္မေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစ ဝမ္မာရုံအဆုံးရှိသောတရားတို့မှ၊ယောဝုဋ္ဌသော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရဂ္ဂိ တုံ၊ ထိုရူပါရုံစသည်၌ဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို တားမြစ်စောင့်ရှောက် ခြင်းငါ၊စေနသဏ္ဌောတိ၊အကယ်မစွမ်းနိုင်အုံ၊တတော၊ ထိုရူပါရုံစသည်မှ အာဘိဇ္ဈာစသောပါပကမ္မကိုမစောင့်နိုင်သောကြောင့်၊ နံပုဋ္ဌလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ပဠေတိ၊ငါးပါးကုန်သော၊တေဟိသဗ္ဗေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသောခြောက် ပါးသောအာရုံတို့နှင့် တဏှာအာဝမ္ဘာဝပစ္စည်းတတ်ကုန်သောတရားတို့ဖြင့်၊ ရဂ္ဂိ၊ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသံသရာ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်၊အနေတိအ နုဂန္ဓတိ၊အဘာန်တလဲလဲလိုက်၏၊တေသံရိရံနာမ၊ ဤကိုယ်မည်သည့်ကား ပုဗ္ဗဟေတုတဿ၊ဟူ၏ပြည့်သွေးတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ဗဟုသုကုဏဝသစ၊ထို ရှေးကပါးသလိတ်သည်းခြေ စသည်နှင့်တကွမျိုးသောပိုးထောက်စသည်တို့ ဖြင့်သည်း၊ပုဏ္ဏံ၊ပြည့်၏၊တံသရိရံ၊ထိုကိုယ်ကို၊နုရဝိရကတံ၊ထိမ္ဘာသောဆ ရာသည်ပြိုအာဝ်သော၊ဝဏ္ဏ၊ပြေပြစ်သော၊စိတ္တိတံ၊ ချိုင်ရေဖြင့်အပြေးအပြစ်ပြု ခြင်းစသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊သရဂ္ဂိမ္ဘု၊အတွင်းခွဲမစင်ဖြင့်ပြည့်သော ပန်းကောင်းကဲ့သို့၊ ဆဝိမုတ္တာမနောဟာရံ၊ အားရှေ့ခွဲ နှလုံးမွေ့ရေျာ်ဘွယ်ရှိ သော၊ဗာဟုဇဇနသမ္ဘောဟံ၊သူမိုက်တို့၏တွေ့ဝေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကဒ္ဒုကံ၊သဘောအားဖြင့်ငရဲစသော ဆင်းရဲဖြင့်မှုပန်တတ်သောကြောင့် စင်ခါးသော၊မဓုရသဒ်၊ ကြီးဆသောအဖြစ်ဖြင့်အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ သာယာခြင်းမျိုးဖြင့်ကောင်းမြတ်သာယာအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ဝိယနိဗ ဒ္ဓနံ၊ချစ်အပ်သောအဖြစ်နှင့်စင်သော၊ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ဤဒီသေသရိ ရေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်ခွဲ၊ မရုနာ၊ဟုဖြင့်၊ ထိတ္တံ၊ထိမ်းကျွံအပ် သောဥယျိတ္တံ၊အထက်ခွဲထပ်၍ထိမ်းကျွံအပ်သော၊ရွှေ့၊ထက်စွာသောသင် ဂုန်းသွားကို၊ဃေဟကပုရိသောဝိယ၊လျက်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊မဟာဒု က္ခ၊ဤကိုယ်ခွဲသာယာသော ယောဘကြောင့်ကြီးစွာသောဆင်းရဲက၊ပစ္ဆ နုဘုယျမာနံ၊နှိပ်စက်သဖြင့်ခံစားရသည့်.သည်.ကို၊နာဝဗုဒ္ဓကို၊လူငယ်ပေါင်း တို့မသိကြ၊ ၊အာဏိရူပေ၊ ပိန်မ၏အဆင်းခွဲ ထည့်ကောင်း၊ အာဏိဘေ။ ပိန်းမ၏သိခြင်းပြုံခြင်းရယ် ရှင်ခြင်းစသောအသံဟူ.ောအရသာခွဲထည့် ကောင်း၊အာဏိဂန္ဓသုစ၊ ပိန်းမတို့၏နံ့သာအလုံးစုံတို့ခွဲထည့်ကောင်း၊အာဏိ ယာ၊ပိန်း၏ ဖောဌဗ္ဗေစ၊ အဝတ်အာရုံနှင့်တကွသော ကိုယ်အတွေ့ခွဲထည့်

ကောင်းသောရေကျော်ကြောင်းစွာတော်သော သူတော်ကုန်၊ဝိဝိဓ အထူးထူးအပြား ပြားသောပရူပုဒ္ဓနှင့်ဌသက်ခြင်းနှောင့်ယှဉ်ခြင်း သံသာရာဒုက္ခပါးပါးအပြားရှိသော နှောင့်ယှဉ်ခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောနေ့ကျွန်း ဆင်းရဲကိုဝိန္ဓတောရဏ်၊ ဆိုးကုန်ကုန်ကုန်

ကောင်းစွာသောဂုဏ်ဟုည့်၍၊ဝတ္ထုတေ၊ကျွင်ကုန်ရာ၏။ သာ၊ထိုတရားနှင့်မှေ
လျော်ခြင်းသည်၊ဥတ္တမာရတိ၊မြတ်သော အကျိုးသို့ရောက်စေတတ်သော
ကြောင့်မြတ်သောအကျိုးကိုဆောင်သည်မည်သည်၊စေဟောတိ၊အကယ်
၍ဖြစ်အံ့၊ထံ၊ထိုမြတ်သောအကျိုးကိုဆောင်တတ်သောတရားကို၊ သမာဒါ
ယ၊ဆောက်တည်၍၊ဝတ္ထုတေ၊ကျွင်ကုန်ရာ၏၊ဥပ္ပာဝေတိ၊အကြီးအငယ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ဥပါယေတိ၊နည်းတို့ဖြင့်၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊သန္တကံ၊ဥပ္ပာ
ကို၊ ဟတ္ထိ၊ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတပါးကိုသတ်၍လည်း
ကောင်း၊ ဝမိတ္တ၊ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတပါးကိုပုတ်ခတ်
ညှဉ်းဆဲ၍လည်းကောင်း။ အထော၊ထိုမှတပါး၊သောစယိတ္တာ၊ထိုဥပ္ပာရှင်
တို့ကိုမိုးရိပ်စေ၍ လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အာသော
ပတိသာဟသာယော၊ တိုက်စင်ပေါက်ခြင်း အိမ်သို့တက်၍ နှိပ်စက်ခြင်း
ပုတ်ခတ်ခြင်းအစရှိသောအထူးထူးအပြားပြားသောအကြောင်းတို့ဖြင့်အနှိုင်
အထက်နှိပ်စက်၍ယူခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏။ သောဝုဋ္ဌော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊အတ္ထိဓိကိသတိ၊သူတပါးတို့ဥပ္ပာကိုယူနှင့်သော ဌာနအလိုရှိ၏။ ယံ ထာ၊
အာဘလိကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဗလ၀၊ကိုယ်အားဥာဏ်အား၊နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်
စုံသောသစ်ရွေ့သမား၊သည်၊အာဏိယာ၊အားကြီးစွာသောတံသင်းဖြင့်၊အာ
ဏိ၊သစ်ပင်ရှိတည့်သောတံသင်းကို၊ တဏ္ဍုလ္လောကောရေ့ရွှေ့၊နှုတ်ထွက်၊
နိဟန္တုယထာ၊ ထိုသစ်ပင်ရှိရာသောသစ်သား အကျည်ကို ထုတ်သကဲ့သို့
တထာ၊ထိုအတူကုသလော၊လိမ္မာသောရဟန်း သည်၊ ဒုဿီယာနံ၊ဟုတ်ကြ
စရာရှိသောဒုစရိုက်ကို၊နိဟန္တု၊ကာမော၊ထုတ်လိုသည်ရှိသော်၊ ဒုဿီယေဟေ
ဝ၊ဝိပသဿနာ တည်းဟူသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ဒုစရိုက်ဖြင့် သာလျှင်၊
နိဟန္တိ၊ တုတ်ကုန်ရာ၏၊ သဠံ၊အကြီးအမှူး လက္ခဏာရှိသော သဠါတရား
သည်လည်းကောင်း။ ဝိရိယံ၊ခြိုးမြောက် ထောက်ပံ့ခြင်း လက္ခဏာရှိသော
ဝိရိယသည်လည်းကောင်း၊သမာဓိ၊မမှေ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောသမာဓि
သည်လည်းကောင်း။ သတိ၊အာရုံ၌ထင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သတိသည်
လည်းကောင်း။ ပညာ၊အပြားအားဖြင့် သိမြင်နိုင်ခြင်း-လက္ခဏာ ရှိသော
ပညာသည်လည်းကောင်း။ ဒုမာနိ၀ိပဋ္ဌိဒုဿယာနံ၊ ဤပိရတ္တိကိုရှင့်စေတတ်
သောငါးပါးသောဒုစရိုက်ကိုထည်း။ ဘာ၀ယံ်ဘာ၀ယန္တော၊ပွါးစေလျက်။
ပဗ္ဗစဗ္ဗဟိ၊ငါးပါးသောအာရုံငါးပါးသောနွေ့ရှိခြင်းဖြစ်ကုန်သောချစ်ခြင်းရန်းခြင်း
စသောကိလေသာတို့ကို၊ ဟတ္ထိဝန၊မင်ဖြင့်သတ်၍၊ပြာပွေထော၊မကောင်း
မှုကိုအပယ်ပြုပြီးသောရဟန္တာသည်း အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲကင်းရာအနုပါဒိသေ

သနိဗ္ဗာနခေါက်သို့၊ ယာတိ၊ ရောက်၏၊ သောဗုဒ္ဓထော၊ ထိုဝဋ္ဋုထိ်သည်၊ အဋ္ဌ ဝါ၊ ဤလောကခွဲ ပညာလည်းရှိ၏၊ သောဗုဒ္ဓထော၊ ထိုဝဋ္ဋုထိ်သည်၊ ခမ္ဘော၊ ကုသိုလ်တရားခွဲတည်း၏၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓေနသဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံ အားဖြင့် အကြွင်းမရှိသော၊ ဝါကျ၊ စကားတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အနုသာ သနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဒ္ဒိတော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း ဆောင် ထျက်တည်း၏၊ သောနရော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ယောကျ်ား သည်၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ဧတိ၊ ပွါး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရာပရိ ယောဇဏော၊ ပါရာပရိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိ ကဲ့အစ်သောတဆဲ့ကိုးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

ပါရာပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၅၀) အာတာပီ၊ ဝိမောက္ခတရားကိုရှာခြင်းငှါအားထုတ်အစ်သော လုံ့လရှိထသော၊ မဗ္ဗံ၊ ဝိရဂ္ဂိတရားကို၊ စိရရတ္တံ ဝတ၊ ကြာမြင့်သောကာလ ပတ်လုံးသည်း၊ အနုဝိစိန္တယံ အနုဝိစိန္တယန္တော၊ အာဘယ်သို့သဘောရှိသော တရားသည် ဝိမောက္ခမည်သနည်း အာဘယ်သို့ဆိုသင် ထိုဝိမောက္ခကိုခုပါအုံ့ နည်းဟု အဘာနံ တလဲလဲရှာသော်သည်းကောင်း။ သမဏာ ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုသို့ သောအယူရှိကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ဝုဏ္ဏံ ဝုဏ္ဏော၊ ဝိမုတ္တိတရား ကိုမေးသော်သည်းကောင်း၊ စိတ္တာသု၊ ကြကတော့ အဘာနံ တလဲလဲ ရှာသော သဘောရှိသောစိတ်၏၊ သမံ၊ ညီညွတ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောဝဋ်ဆင်းရဲတို့မှ ထွက် ခြောက်ရာဖြစ်သော အရိယမဂ္ဂကို၊ နာလတ္ထုံ၊ မရအစ်၊ ဗုဒ္ဓမတ္ထိ ထောကော၊ ဤ ထောကခွဲ၊ ပါရဂိတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်စေတတ် သော်သော်ခမျာ၊ ထိုတရားကား၊ ကော၊ အဘာဝေ၊ နနည်း။ အမတောရဝံ၊ နိဗ္ဗာန် ခွဲတည်သော်ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ ပါဠေဟာ အဓိဂတော၊ ရအစ်သနည်း၊ ကသ၊ အာဘယ်ရဟန်း အာဘယ်ပုဏ္ဏား၏၊ ခမ္ဗံ၊ အဆုံးအမဖြစ် သောတရားကို၊ ပဒိ ဣဿာမိ၊ ကျွင်ရအုံ့နည်း၊ ပရမတ္ထဝိဒူနံ၊ မဘောက် မပြန်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်ထွေ့ရှိသောပရမတ္ထခမ္ဗခွဲသိခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ကြား ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာရဏော၊ အောက်ဝေ့သည်ရှိသော်၊ အဏော ဂကိဂတော၊ ဝိဏ္ဏာအယူဟူဆိုအပ်သော အတွင်းခွဲ ဖြစ်သောစိတ်၏ကော် ခြင်းကိုသော်၏ကောက်ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိ ဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့ သို့နည်းဟု ဟုကား၊ အာဝိသံ၊ အစာနှင့်ရောသော သံမြှားချိတ်ကို၊ ဟသံ ဟသဏော၊ ခဲမျိုသော၊ မဏ္ဍောဝိယ၊ ငါးကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ မဟိန္ဒပါသေ နာ၊ သိကြားမင်း၏ ကျေးကွင်းဖြင့်၊ ဗဇ္ဇော၊ ချွတ်သော၊ ဝေပစိတ္တာသုရောယ

ထား၊ ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော အသုဘိန်နတ်မင်းသည် အလိုရှိတိုင်း နေရခြင်း မရှိကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေ်တထား၊ ထို အတူ၊ အတိ၊ ငါသည်၊ အာသိ၊ ရှေးဘဝ ကိုယ်သာဟူသော ကျွဲကွင်း ဖြင့်နွဲ့ခြင်းရှိသည် ဖြစ်သူးပြီ၊ မဟာနုဘွပတ္တော၊ ထိုကိုယ်သာဟူသော ကျွဲကွင်းဖြင့် နွဲ့သည်ဖြစ်၍ အလိုရှိတိုင်း မနေရသဖြင့် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့ရောက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊အသွားသော ကပရိန္ဒဝါ၊ ဤသို့ စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းဟူဆိုအစ်သော ဝန်ဆင်းရဲ၌၊ နံ၊ ထိုကိုယ်သာဟူ သောကျွဲကွင်းကို၊ နရဠာဝိနမောစေတိ၊ မလွတ်စေသေး၊ တာဝ၊ ထို၌ လောက်၊ အဠ္ဌာဝိ၊ ကိုယ်သာဟူသော အနှောင်အနွဲ့သည် ငင်ဆွဲ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဃောကော၊ ဃောကဋ္ဌ၊ ဇောတိကိုယ်သဘနဲ့၊ ဤကိုယ်သာတည်း ဟူသော အနှောင်အနွဲ့ကို၊ ရုဠ္ဆိရုဠ္ဆော၊ ဖွတ်ဖြတ်လျက်၊ ကော၊ အဘယ် သူသည်၊ သမ္ဘောဓိ ၊ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ဝေဒယိသကိ၊ ကြားပါလတ္တံ့နည်း၊ ၊ ကံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဒေဝေန္ဒ၊ ဝိမောက္ခတရား၊ ကို ဟောကတ်သော၊ ပဘာဂိုနံ၊ ကိုယ်သာကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ဝိမောက္ခတရား ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကံ၊ အဘယ်မည်သော၊ သမ္ဘတံ ဝါ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ၊ပုဏ္ဏား ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏိတ္တာ၊ မေ၊ ၍ ဈာနမဂ္ဂပဝါဟနံ၊ အိုခြင်းသေ ခြင်းကိုပယ်တတ်သော၊ ကသ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဝမ္မံ၊ ဝိမောက္ခတရား၊ ကို၊ ပဒိ ဏ္ဏာမိ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ငါသည်ဖြစ်ဘူး ထေပြီလောဟု ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သောယုံမှားခြင်း၊ ကိုလည်း ကောင်း၊ ကပ် ၊ ရှေးရှေယုံမှားခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယုံမှားခြင်း ရှိသောအ ခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောယုံမှားခြင်း၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓိတံ၊ နွဲ့အပ်သော၊ သာ ရ ဿ ဇလသညူတံ၊ လွန်သော သက္ခဘာဝရှိသော အစွမ်းသို့ရောက် သောချုတ်ချယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ကောဓပုဗ္ဗင်္ဂမနုဗ္ဗန္ဓံ၊ အမျက်ဖြင့်စိတ်၏ ကြမ်းထန်းခက်ထန်သော အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အဘိဇ္ဈာပရိဂ္ဂဟံ၊ အလိုရှိ အပ်သော သဘောကိစ္စသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်တဏှာသည်သတ္တဝါတို့စိတ်ကို ခွဲကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ တဏှာခန္ဓသမုဒ္ဒါနံ၊ အဝေးဒ္ဒိတခန္ဓာသောသူအား ထည်းပေါက်ထွင်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟူသောလေးလျှင်ဖြစ် ကြောင်းရှိသော၊ ဒွေစပန္နရသာယုတံ၊ နှစ်ဆယ်သောဝတ္ထုရှိသော သဘော ယဒိဠ္ဌိဆယ်ပါးသောဝတ္ထုရှိသော ဒိဋ္ဌိ ၊ ဒိဋ္ဌိအား ဖြင့်သုံးဆယ် အပြားရှိသော ဩရသိကံ၊ ရင်ခွဲ့ခွဲခြင်းရှိသော၊ ဗဟိဒ္ဓံ၊ အားကြီးစွာသော ဒိဋ္ဌိ ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော ပြောင်သည်၊ ဘောတ္ဘာနုနှသုံးကိုပေါက်ထွင်း၍၊ ယဒိတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍

တည်သည်ဖြစ်၏။ ဝေ၊ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ထိုသို့တည်ကြာဟူသော
ကြောင့်နှလုံးကိုမူး၍တည်သောဒိဋ္ဌိကို၊ ပဿ၊သင်ရှုပါလော၊ ၊အနုဒိဋ္ဌိနှင့်၊
ကြွင်းသောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊အပဟာနံအပဟာနကာရဏာ၊မပယ်ရသေးခြင်း၏အ
ကြောင်းကား၊ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ နုဝိဇ္ဇ တိ၊သင်္ကာယဒိဋ္ဌိသည်သ
ဟဇာတ်မှမကင်းသေး၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ အပဟာတဗ္ဗမေ၊သဿတဒိဋ္ဌိ
စသည်တို့ကို မပယ်ရသေးသည် သာလျှင်တည်း၊ သက်ပွားပရတောဖြစ်တံ၊ဝိ
ဇ္ဇ ၊ဝိဘက်ဖြင့်ပေါ်သော သွန်ပြိုခြင်းအားထုတ်ခြင်းရှိသောသူကို၊တေန၊
ထိုဝိဇ္ဇ ၊ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြောင့်သည်၊ဝိဒြေ၊ နှလုံးကိုမူးသည်ဖြစ်၍၊ဝေ
ဒါ၊တုနဲ့ထွက်၏၊ ကိ ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ၊ဝလုတောရိတံ၊
လေသည်ထွက်ရှားအင်သည်ဖြစ်၍အညှာမှလွတ်သော၊ ပတ္တံ့ဓာ၊သစ်ရွက်
ကဲ့သို့တည်း၊မေ၊ငါ၏၊အရှေ့တွင်၊ကိုယ်ခန္ဓာ၊သရဇ္ဇာယ၊ဖြစ်သော၊ မာမကံမာမ
ကော၊ ဖြတ်နိုးအင်သော၊ ဆဖဿာယတနိုကော၊ စက္ခုသံဖဿ စသော
ခြောက်ပါးသောဖဿကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ဒိပ္ပံ၊လျှင်
စွာ၊ပစ္စတိဒုဗ္ဗတိ၊တည်ကြာဟူသောဒီးဖြင့်ထောင်၏၊ ယထာကိ ၊အာဘယ်သို့
နည်းဟူမူကား၊အင်္ဂါ၊ဒီးသည်၊ သနိသယဒါဟကော၊ ဓိဝိဓိရာဇ်ထောင်
သည်ရှိသော်၊တထေ၊ထိုဒိဋ္ဌိမူကိုသာလျှင်၊ ဒုဗ္ဗတိယ၊ ထော၊ လောင်သကဲ့
သို့၊သောတည်ကြာ၊ ထိုတည်ကြာသည်၊ တံယေ၊အဋ္ဌ ဘာ၊ ထိုဖြတ်နိုးအင်
သောငါ၏ကိုယ်ကို သာလျှင်၊ ဒုဗ္ဗ ဇ္ဇော၊ လောင်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထ၊အ
ကြင်ကိုယ်ခန္ဓာ၊ဥပဓေ ဒုဗ္ဗ ၊ဖြစ်၏၊တတ္ထေ၊ထိုဖြစ်မြဲသောကိုယ်ခန္ဓာသာလျှင်၊သဗ္ဗ
ဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သရတိပ၊ဝ ဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဘေကိ ဗ္ဗ ၊ထိုသို့သဘောရှိ
သောဝိစိကိစ္ဆ ၊နှင့်ယှဉ် သ ဖြင့် ကုစားအပ်သော၊ တံ၊ထိုဝိဇ္ဇ ၊ဒိဋ္ဌိတည်းဟူ
သောကြောင့်ကိုကုစားတတ်သောသူကို၊နပဿာဒိ၊မဖြင်း ယော၊အကြင်သူ
သည်၊နာနာရတ္ထေန၊အထူးထူးသောကြိုးနှင့်တူသောကြောင့်တံသင်းဖြင့်၊ဝေ
သေတ္ဝာ၊သွင်း၍၊သတ္ထေန၊ဓားဖြင့်၊ကန္ဒိတ္ဝာန၊လှီး၍၊အညေန၊ တပါ၊သော
မန္တရားကိုမန်းခြင်းထုံလေဖြင့်၊ဥဒ္ဓရေ ဇ္ဇော ဝိယ ၊ထုတ်သကဲ့သို့၊ဝိစိကိစ္ဆိတံ၊
ယုံမှားအပ်သည်ဟူ၏ဆိုအပ်သော၊တေံ သလ္လံ၊ ထိုကြောင့်ကို၊ တိကိစ္ဆိတုံ၊ကု
စားခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်၊ တေ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောကြောင့်ကိုထသော
ဟူသောကြောင့်ကို၊ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားနှင့်တူသောတုရားအစရှိသော
သူသည်၊ ဥဒ္ဓရေ ယ ဥဒ္ဓရိတုံ သက္ကုဏေ ယ ၊ နှုတ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ရာ၏၊ ၊
မေ၊ငါ့အား။ အသ ဇ္ဇော၊ ဓားလက်နက်မှ ကင်းသည်လည်း ဖြစ်ထသော၊
အာဝ ဇ္ဇော၊ အမဟမ္ဘကင်းထသော၊ အဋ္ဌ ဇ ဓာ၊နှလုံးခွန်သားကိုဖြိုခဲ့တည်

ထသော၊ ယံသလ္လံ၊ အံကြင်ကိုလေသာ တည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ သဗ္ဗဂတ္တာနိ၊ အလုံးရုံသောကိုယ်တို့ကို၊ အဟိ"သံ အဝိဟိ"သဉ္စေ နာ၊ မနိုင်စက် စေသဖြင့်၊ ကော၊ အဘယ်မည်သော သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇေတံသလ္လံ၊ ထိုကိုလေသာတည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ဥဒ္ဓရိဿတိ၊ နှုတ်နှင်လတ္တံ့နည်း၊ ၊မမ္ပတိ၊ တရားတည်းဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ သော သေဋ္ဌော၊ ထိုဖြတ်သောဝုဋ္ဌိတ်သည်၊ ဝိသဒေါသပဝါဟကော၊ အခပ်ခန့် တူသောငါ၏ ဒေါသရာဂစသော ကိုလေသာကို ဖြတ်တတ်သည်၊ ဘ ဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါတတ်လတ္တံ့နည်း၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့သော သူသည်၊ ဂန္ဓိရေ၊ အလွန်နက်ရှိုင်းသောသံသရာဟူသော ဩဃစီ၊ ပတိတသ၊ ကျ သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဩသဿာသေဉ္စော၊ မကြောက်သင့်ဟု သက်သာရာ ကိုပေးတော်မူ၏၊ ထလံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကြည်းထက်သို့၊ ပါဏိ"၊ ရောက်စေ တတ်သောဩဇာမင်ဟူသောထက်ကို၊ ဒဿယေ၊ ဖော်ထက်ကိုထွဋ်သော ဟုဖြေကြားပါ၏နည်း၊ ၊ရဟာဒေါဟမတ္ထိ"၊ ကြီးစွာသော သံသရာဟူသော အိုင်ဖွဲ့ကြောင့်ဥဃကျွေးနှင့်တကွနှစ်သည်၏အစွယ်ဖြင့်သက်ဝင်ထွေးဟ် တည်သောငါသည်၊ ဩဃဟရိယော၊ ပယင်ခြင်းဌါမစွယ်နှင်၊ ရဓံ၊ ထုတ်နှင်ခဲ့ သောရာဂစသော ဖြူထည်းကောင်း၊ မာယာ၊ ဆင်ခြေစ်ကို ဖုံးတွယ်ခြင်းလက္ခ ဏာရှိသောလောဘဟုဆိုအပ်သော မာယာသည်လည်းကောင်း၊ ဥဿဒ ယျာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုပြုစုခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဓနသာတရားသည် လည်းကောင်း၊ သာရမ္ဘ"၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော သာရသာရမ္ဘ သည်လည်းကောင်း၊ ထပ်နံ၊ စိတ်၏ပျင်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောထိနသည်လည်း ကောင်း၊ ပိဋ္ဌ၊ ကိုယ်၏ ပျင်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဓိဋ္ဌသည်လည်းကောင်း၊ ဩမေ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပဏ္ဍရေ၊ ငါ၏ကိုယ်ဌဖြစ်ရာ၏၊ ဥဒ္ဓဋ္ဌ မေစသထိတ်၊ မငြိမ်သက်ခြင်းသဘောရှိသောဥဒ္ဓစ္စတည်းဟူသော ရိုစပ်: ကြိုးကျွခြင်းလည်းရှိထသော၊ သံယောဇနဝဏသာဟက်၊ ဆယ်ပါးအကြားရှိ သောသံယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်သောရိုစပ်:ကိပ်သည်းရှိထသော၊ ဝါဟာ၊ ကြီး စွာသောရေအိုင်နှင့်တူကုန်သော၊ ရာဂနိသိတာ၊ ရာဂကိုမှီကုန်သော၊ သံ ကပ္ပါ၊ ပိန္ဓာသံကပ္ပတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ကုန္ဒိဠ်၊ အသုဘကို သုဘစ သည်ဖြင့်ယူသောမကောင်းသော အယူရှိသောဝါကို၊ ဝဟန္တိ၊ ဆပါယ်ဟု သောသရဒ္ဓရာသို့ရည်ထက်ဝင်ကုန်၏၊ ၊သဗ္ဗမိ၊ ခပ်ထိပ်:သောနွားရှင်ဖြစ် သောခပ်ထိပ်:သောရူပါဒိအစရှိသောအာရုံတို့နှင့်၊ သောတာ၊ ယိုစီးတတ်ကုန် သောတဏှာသောတ ဒိဋ္ဌိသောတစသော ငါးပါ:သော တဏှာအယင်္ဂတို့

သည်၊သဝန်ဆို၊ရူပါရုံစသော ခပ်ထိပ်းသော စည်းစိပ်ချမ်းသာတို့မှ စိုးမိုတတ်ကုန်၏၊ လတာ၊ရစ်တတ်ဖွဲ့ချည်တတ်သောကြောင့်နွယ်နှင့်တူသော ဘဏ္ဍာသည်၊ဥဒ္ဓိစ္စ၊ခြောက်ပါးသောနွေရတို့မှပေါက်ခွဲ၍၊တိဋ္ဌတိ၊ရူပါရုံစသောအာရုံကိုခံ တည်၏၊ တေသောတေ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော ငါ၏သန္တာန်၌စိုးမိုတတ်သောအရည်တို့ကို၊ကော၊အာဘယ်ထိုသဘောရှိသော မင်္ဂလာကိုဖွဲ့တတ်သော ယောက်ျားထူးသည်၊ နိဝါးရုယူ၊ ဖြစ်ပါအုံ့နည်း၊တံ်လတံ် ထိုတဏှာတည်းဟူယောနွယ်ကို၊ ကော၊ အာဘယ်ထိုသဘောရှိသော ယောက်ျားထူးသည်၊ ဆိတ္တတိဆေဒ္ဓိသတိ၊ မင်္ဂလာတည်းဟူသောဝေးသန့်ထူကင်ဖြင့်ဖြတ်ထင်တတ်နည်း၊ ၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်သုရား၊ဝေယံ၊ ထိုဝတ္ထုတည်းဟူသော အယဉ်တို့ကိုတားဖြစ်တတ်သောတံတားကို၊ကရောထ၊ပြုတော်မူကုန်သော၊သောတာနံ၊ဝတ္ထုတည်းဟူသောအယဉ်ကို၊ သန္ဓိဝရတာ၊ကောင်းစွာတား ဖြစ်ခြင်းကိုသည်း၊ ကရောထ၊ပြုတော်မူကုန်သော၊ကော၊သင်၏၊မနောမယော၊စိတ်နှင့်ဖြစ်သော၊သောတော၊တဏှာတည်းဟူသောအထူးကို၊ ဒုန္နိဝါရကော၊ ဖြစ်နိုင်ခဲ၏၊ ကိ"ဝိယ၊ အာယတိကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဥဒဂ်သောတော၊ရေအယဉ်သည်၊ ဝဏ္ဏော၊ပွါးသည်ရှိသော်၊ရုက္ခံ၊ကမ်းနားခို တည်သောသစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယထာ၊သည်းစေထွက်ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ထည်းကောင်း။ မာလု၊ပြင်းစွာသောလေသည်၊ ဝေဂေနေ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ သဟသာ၊အသော်တလျင်၊ ရုက္ခံ၊အားနည်းသောသစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယထာ၊ သည်းစေထွက် ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့သည်းကောင်း။ ဧवं၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓာတသော၊ဖြစ်သော၊မေ၊ ငါ့အား၊အပါရာ၊ဤမှာတက်ကမ်းမှ၊ဘယာ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲဟူဆိုအဝိ သောဘေးရှိရာမှ၊ကထံနုခေါ၊အာဘယ်ထိုလျင်၊ရေနွေ့ယျံ၊လွတ်ရပါအုံ့နည်း ဣတိ၊ ဤသို့ပါရဲ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊သေကော၊ရှာတတ်သော၊တာတော၊ရေနတ်တို့ ၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ပညာရုဟော၊ ပညာတည်းဟူသောလက်နက်ရှိတော်မူသော၊သတ္တာ၊ရေနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသိသံစ နိသေဝိတော၊အဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကဟု ဆိုအပ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့၏ ဖိုဝဲရာ ဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာသုရား၊သည်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သဒ္ဓံ၊ညစ်ညူးခြင်း ကိုလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ထ သော၊ဓမ္မသာရုမယံ၊ သဒ္ဓါပညာစသောဝေဒနာ၊အနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဒဠှံ၊တုန် ထွတ်ခြင်းမရှိပိုင်ခန့်သော၊သောပါနံ၊ဝိပဿနာဟူဆိုအပ်သောစောင်းတန်း တွေ့ခါ်ကို၊ဟုတ္ဝာမာနသ၊ ကြီးစွာသောညြတ်ဖြင့် မျှောသောဝဋ်အား၊ပါဒါ

ထိ၊တက်သောဟုပေးတော်မူ၏။ မဟာဘာယိတိစ၊ မကြောက်လင့်ဟူသော စကားကိုလည်း၊အပြေါ်၊သက်သာရာကိုပေးသောအားဖြင့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ သတိပဋ္ဌာနပါသာဒ်၊ လေးပါးအပြားရှိသော သတိပဋ္ဌာန်ဟုဆိုအပ်သော ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုယ္ဟ၊တက်တော်မူ၍၊ ပစ္စဝေက္ခိသတ်၊သစ္စာလေးပါး တရားကိုမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးအခါ၌၊ သက္ကာယာဘိရတိ၊ ဤသည်ကား၊ငါ၏ကိုယ်တည်းဟုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၌ရှေ့ထောက်သော၊ပဓံ၊သတ္တ ဝါကို၊ဒီဃ၊ထို သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ပရိကပ္ပိတံ၊ကြံဆအပ်သော၊ယံတံအမ္ဘာ နံ၊အကြင်ကိုယ်ကို၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊အမညိသိ၊အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်အောက် မေ့ပြီ၊ ၊ယဒါစ၊အကြင်အခါ၌ထည်း၊ မဂ္ဂံ၊အရိယမဂ်ကို၊ အဒ္ဒက္ခိ ၊ပညာ မျက်စိဖြင့်မြင်ပြီ၊နာဝါယ၊အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော လှေထက်သို့၊ အာဘိရုဟနံ၊ တက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောပိပဿနာမဂ်ကို၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ အဒ္ဒက္ခိ ၊မြင်ပြီ၊ တတော၊ထိုအခါမှစ၍၊ တံတိတ္ထိယ ဇနဉ္စ၊ဆိုဒိဋ္ဌိဟူသောလူအပေါင်းကိုထည်းကောင်း၊အတ္ထာနဉ္စ၊ဝိမိကိုယ်ကို ထည်းကောင်း၊အနုဝိဒ္ဓါယ၊စိတ်ဒိဋ္ဌိမထား၍၊တိဏ္ဏံ၊နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကြီးစွာသောဂေါ်း၏ဆိတ်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဥတ္တမံ၊အရိယမဂ်ဖြင့်မြင် အပ်သောအလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားထက် လွန်မြတ်သော တရားကို၊ အဒ္ဒက္ခိ ၊မြင်ပြီ၊ ၊အတ္ထာသရဒ္ဓါနံ၊ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ရှိအပ်သောအတ္တတော ဒ္ဓိဖြစ်သော၊ ဘာဝနေတ္ဌိပဘာဝိတံ၊ ဘဝတဏှာသည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ သလ္လံ၊ထရှေ့တည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊ဧကော သံ ထိုဘဝတဏှာ၊စသည်တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တာယ၊ မဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဥတ္တမံ၊မြတ် သော၊ မဂ္ဂံ၊အရိယမဂ်ကို၊ ဒေသေသိပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ၊ဒီဃ ရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အနုသယိတံ၊ သန္တာန်၌ အဘာန် တလဲလဲကိန်းသော၊ စိရရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ သန္တာန်ထက်၌တည်သော၊ ဂန္ထံ ၊အတိရှာစသောဂန္ထကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသေဒေါသံ၊ကိလေသာ တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ထည်းကောင်း၊ ပဝါ ဟနော၊မဂ်ဖြင့် ဆေးလျော်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ငါ့ အား၊ပန္နဒီ၊စွန့်စေတော်ရှိပြီ၊ ၊ဣတိ၊ဤယင်း၊ တေဝကာနိ ထေရော၊တေဝ ကာနိ ထေရ်သည်၊ ဣမာ ဝိသတိဂါထာယော၊ဤဘွဲ့ဆိုသိကိုးအပ်သောနှစ် ဆယ်သောဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

တေဝကာနိ ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၅၁) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဗိုလ္လကတော်၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော၊ အရကာယ်၊ကိုးပါးသောအဝတ်တို့မှမကိုစိုးသောမစင်အလုံးရုံသောအနာဝဖြစ်၍ဖြစ်သောကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သရသိတော်၊ အရိုးအပေါင်းတို့၏ရုပေးရာဖြစ်သော။ အတုရ၊အမြီးကျွင်နာခြင်းရှိသော၊ဗဟုသက်ပ်၊ လူရိုက်သည်မဟုတ်သည်သို့တင်၍မျှားစွာကြီးအပ်သော၊ဗိမ္ပ၊ အနိုင့်အမြင့်အစရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောအတ္တဘောကို၊ပသာ၊ရှုသော၊ယသာ၊အကြင်ကိုယ်အားရုပ်၊မြဿောသဘောရှိသည်ထည်းကောင်း၊ဗွိတ်၊မြမြ်စွာတည်ကြည်သောသဘောသည်ထည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဗိုလ္လကတော်၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်းစသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော၊ မဂ်ိနာဂုဏ္ဍေနစ၊ပတ္တမြားနားဆောင်းဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဃ္ဗိတစေနစ၊ ရိုသေမေဖြင့်ထည်းကောင်း၊ဩ့ဿနွဲ့ ၊ပြေးအပ်ဖွယ်အပ်သော၊ရှုပ်၊ဤကိုယ်ကို၊ပသာ၊ရှုထော၊အယံ ကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ ဝဏ္ဏေဟိ၊ ဝုဆိုးအဝတ်တို့နှင့်၊ သဟ၊တကွဖုန်:ဝှမ်းမှ၊သောဘတိ၊ တဉ္စိတယ်ဏ်၊အလတ္တကကတာ၊ရှိတ်ရည်ဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအပ်ထုန်သားဖြစ်၍၊ ပါဒါ၊ခြေတို့သည်၊သောဘန္တိ၊ ထင့်တယ်ထုန်ဏ်၊မုခဏ္ဍုရုကာမကွ်ိတ်၊ မျက်နှာချေမှုန့်ဖြင့်ထိပ်းအပ်တန်ဆာဆင်အပ်သော်သာလျှင်၊ရုခ၊မျက်နှာသည်၊သောဘတိ၊တဉ္စိတယ်ဏ်၊အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ဗာဟသ၊ရိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊မောဟာယ၊ စိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အလံ၊စွမ်းနိုင်ဏ်၊ ပါရဂဝေသိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာဖွေ်ရှိသောသူထေသ်ကောင်းအား၊နောအလံ၊မစွမ်းနိုင်၊အဌာပနကတာ၊ရှစ်ရသောအခြင်းအရာရှိသောပြီးခြင်ပြီးဆစ်စိရင်အစ်ပြီးစေအပ်သောအတ္ထိရှိသော်သာလျှင်၊ ကောသာ၊ဆံတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တဉ္စိတယ်ထုန်ဏ်၊ ၊ဆွဲနှမကွ်ိတာ၊ မျက်ရေးကွင်းခြင်း စသည်ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော်သာလျှင်၊ နခ္ဘာ၊ မျက်စိတို့သည်၊သောဘန္တိ၊ တဉ္စိတယ်ထုန်ဏ်၊ အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ဗာဟသ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်အား၊ မောဟာယ၊စိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အလံ၊စွမ်းနိုင်ဏ်၊ပါရဂဝေသိနော၊ ဝဏ်ကင်းခြင်းကိုရှာဖွေ်ရှိသောသူအား၊ နောအလံ၊မစွမ်းနိုင်၊ ၊အဠနိဝနဝါ၊ အသစ်အသစ်သောမျက်ရေးကွင်းခြင်းရှိသော၊ဗိုလ္ဟာ၊ဆန်းကြယ်သော၊ ဆထက်တော၊ ဥဏ္ဏောင်းတန်ဆာစသည်ဖြင့်တန်ဆာ ဆင်အပ်သော၊ အယံပုတ်ကာယော၊ ဤအကောင်ပုပ်သည်၊ဗာဟသ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်အား၊မောဟာယ၊စိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊အလံ၊စွမ်းနိုင်ဏ်၊ ပါရဂဝေသိနော၊ ဝဏ်ကင်းခြင်းကိုရှာဖွေ်ရှိသောသူအား၊

နောအလံ၊မစွမ်းနိုင်၊ ၊ဖိဂဝေါ၊မုတ်ဆိုးသည်၊ပါသံ၊ တုတ်တ္ပ ်ကန်ပိုက် စသောကျွေးကွင်းကို၊ကြေဒဟိ၊ ထောင်၏၊ဝါကုရံ၊ ကျွေးကွင်းကို၊ဖိဂေါ၊ သမင်သည်၊နာသာခါနသံစားရှေတိ၊မတိုးမဒ္ဒေ့၊နိုဝါပ်၊သမင်တို့၏အစောအ ထိုင်ပါပစ်ချစေသောမြက်စသောအစာကို၊ဘုတ္တာ၊စား၍၊ ဖိဂဗ္ဗကေ၊မုတ် ဆိုးသည်၊ကန္ဒနေ့၊မြည်တမ်းစဉ်၊ဖိဂေါ၊သမင်သည်၊ ဂန္ဓာဖိဂန္ဓ တိ၊ထို မုတ်ဆိုးကိုတ္ပည်ပတ်၍သွားရ၏ ၊ဖိဂါဝသာ၊မုတ်ဆိုး၏၊ပါသာ၊ထောင် သောကျွေးကွင်းဟူ၏ကို၊ဆိန္နာဆိန္နိတ္တာ၊ဖြတ်၍၊ ဝါကုရံ၊ထောင်သောတုတ် တ္ပ ်ကန်ပိုက်ကွန်ကို၊အနာသခါ အနုစားရှေနေ့ကာ၊မတိမိုက်မှ၍၊ဖိဂေါ၊သမင် သည်၊နိုဝါပ်၊ သမင်တို့စားစိမ့်သောဥါထားသောအစာကို၊ ဘုတ္တာ၊စား၍၊ ဖိဂဗုန္ဒကေ၊ မုတ်ဆိုးသည်၊ သောစနေ့ဂိရဝနေ့၊ ၏သမင်သည်ငါ့ကို တ္ပည်ပတ်သေစွာဟုမြည်တမ်းစဉ်၊ဂန္ဓာမဂန္ဓတိ၊သွား၏၊ မဟာရာဇ၊မြတ် သောမင်းကြီး၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဗုမတ္တိ ်ထောကေ၊ ၏ထောကမ္ဘီ၊သခေါ၊ဥစ္စာ ခွင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊မခွေသော၊ကြွယ်ဝသောသူတို့ကို၊ ပသေ၊ဝမိ၊ဖြင့်၏ တောပန၊ထိုလူတို့သည်ကား၊ဝိတ္တံ၊ဥစ္စာကို၊ သဠ္ဠိသတိတ္တာ၊ ရကုန်လျက်၊ မေ၊ဟာ၊ကမ္ဘသဟာတပညာမရှိသောကြောင့်၊ နခဒန္ဓိ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာပြည့် ရုံပါလျက်ရဟန်ပုဏ္ဏားစသော တရုံဘယောက်သော သူအား မပေးမလှူ ဒါန်းကုန်၊လုံ့ဂါ၊မူဆိုးတို့သည်၊ ဘိယျော၊အလွန်၊ ကာမေ၊ရမြဲတိုင်းသော ကာမဂုဏ်ထက်လွန်သောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာဘိပတ္ထယန္တာ၊ တောင့်တ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဖိဂေ၊သားတို့ကို၊ဟတ္ထိ၊သတ်၍၊ ခန်ဥစ္စာကို၊သန္ဓိစယံ၊ ဆာသည်းပူးခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ပသဿ၊သူထပါး ကိုနှိပ်စက်၍၊ပထဝိ ်၊မိမိ၏အနွယ်သို့လိုက်သောမြေကို၊ ဝိဇေတွာ၊အာဘိဝိ ဇိယ၊အနိုင်အထက်ပြုသဖြင့်အောင်၍၊အာဝသန္တာ၊ ရှင်လန်းထူက်၊ဘာ ဂရေ့ ်၊သရေ့ရှာအဆုံးရှိသော၊မဟာ ်ပြေကြီးကို၊ အာဝသန္တော၊စိုးအုပ်သ ဖြင့်နေထူက်၊သရေ့ရှယ၊အကြွင်းမရှိသောသရေ့ရှု၏၊ညြှိုရံ၊ ဗျိုဘက်အတို့ ကို၊ဃာတိတွာပါ၊ ခုသော်လည်း၊ အတိတ္တာ့ရူပေါ၊ မရောက်ရဲသေးသော သ ဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမုဒ္ဒယ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ခွဖြစ်သော ကျွန်းအထူးကို၊ ပတ္တယောထ၊ တောင့်တရာ၏၊ရာဇာစ၊ မင်းသည်ထည်း ကောင်း၊အညော၊မင်းမှတပါးကုန်သော၊ဗဟု၊များစွာကုန်သော၊မနုဿာစ၊ လူတို့သည်သည်းကောင်း၊အဝိတတာ၊ဗျာ၊မကင်းသေးသောတဏှာရှိသည် ဖြစ်၍၊ မရုဏံ၊သေခြင်းသို့၊ ဥပေန္တိ၊ကပ်ရကုန်၏၊ တော၊ ထိုမင်းမှတပါး သောလူတို့သည်၊ ဥနာပ၊ယုတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာန၊ ဖြစ်ကုန်၍၊

ခေတ်၊ ၍လူ၏ကိုယ်ကို၊ စဟန္တိ၊ စွန့်ရကုန်၏၊ ထွေးသောကမ္မာ၊ ၍ထောကင်္ခ၊ တဏှာဝိပ္ပနှာနှင့်၊ တဏှာသည်ဖျက်ဆီးအစ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမရုတ်ကိုထေသောကာမရုတ်တို့ဖြင့်၊ တိတ္တိ၊ ရောက်ရဲခြင်းသည်၊ နုအဋ္ဌိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုရာဂမကင်းသေးသော မင်းနှင့်တကွကုန်သောရဟန်တို့သည်၊ နံ ဥာတိ၊ ထိုအဆွေအမျိုးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကောသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပကိရိယ ကြဲကုန်ထား၊ ကန္ဒန္တိ၊ သေထေသောသူကိုရည်၍ တို့သူ၏ရုတ်ကိုကြား ကုန်ထားကိုငိုခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏ဥာတယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ အမရာ၊ မသေကုန်ကုန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်သေကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ကြောင်ကောင်းသေစွ၊ နံ၊ ထိုသေထေသောသူ၏ အသေကောင်ကို၊ ဝတ္ထေန၊ ပုဆိုးဖြင့်၊ ပါရုတံ၊ ရုံ့အစ်သည်ကိုပြု၍၊ နိဟရိတ္ဝာ၊ အိမ်မှထုတ်၍၊ စိတာ၊ ထင်းပုံ ထက်သို့၊ သမောဟိယ၊ တင်၍၊ တတော၊ ထိုသို့တင်ပြီးသည်နောင်မှ၊ ဒဟန္တိ၊ မီးတိုက်၍ပစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူသေသည်၊ သူသေဟိ၊ တစုံ၊ ပါ၊ တို့ဖြင့် တုန္ဒမာနော၊ ထိုးထက်၊ ဝယ္ဟတိ၊ မီးတိုက်၏၊ ဧကေနဝတ္ထေန၊ ၍ကိုယ်ဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ ဒိယျမာနသ၊ သေးသောသူအား၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဥာတီ၊ ဆွေမျိုးမိ ဘတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တာ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်း ကောင်း၊ အထ ဝါ၊ ထိုမှထပါး၊ သဟာယာ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌အတူတကွ ဖြစ်ကုန်သောသူငယ်ချင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက် ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ၊ ထိုသူသေ၏၊ ဒါယာ ဒကာ၊ အမွေခံတို့သည်၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဟရန္တိ၊ သိမ်းဆည်းယူထေကုန်၏၊ သ ဗ္ဗောပန၊ သောသောသတ္တဝါမူကား၊ ယေနယထာကမ္မံ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံအား၊ လျော်စွာ၊ ဂစ္ဆ တိ၊ ထိုထိုသောဘဝသို့ သွားရ၏၊ မိယျ မာနံ၊ သေသောသူကို၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာနှင့်စပ်သော၊ ကိဗ္ဗိ၊ အလုံးရံသောဝတ္ထု၊ သည်၊ နအန္ဝေတိ၊ အစဉ်နောက်သို့မလိုက်၊ ဝုတ္တာစ ၊ သားတို့တို့ သည်ထည်း ကောင်း၊ ဒါရာစ၊ မယား၊ သည်ထည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌နေသော၊ ဓနဥ္စ ရူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ နအန္ဝေတိ၊ အစဉ်နောက်သို့မလိုက်၊ ၊ ဓနေန၊ ဥစ္စာဟူသောတစိုးထိုးသဖြင့်၊ ဒီဃမာယု၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နလ ဘတေ၊ မရ၊ ဝိဇ္ဇေန၊ ဥစ္စာတစိုးထိုးသဖြင့်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ နစာတိဝိဟန္တိ၊ မဖျောက်မထား နိုင်ကုန်၊ ဣတိ သစ္စံ၊ ဓမ္မနံ၏၊ ဩမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏၊ နံ ဇီဝိတံ၊ ထိုအသက်ရှည်ခြင်းကို၊ အပ္ပံအပ္ပံဩတိ၊ တို့သောကာလရှိသော ကြောင့်နည်း၏ဟူ၍ ဒီဃ၊ မြဲမြံသောသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာရှိတို့

သည်၊အာဟာ၊ဆိုကုန်၏၊ထင်ဖြစ်ပါတ်၊ထိုအသက်ရှည်ခြင်းသည်၊အသသောတ်
အမြဲမရှိ၊ဝိပရိဏာမ၀ဋ်၊ပြောကတော့ မှဘောက်ပြုနိုသောသဘောရှိ၏၊အမှာ၀၊
ကြွယ်၀သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒလိဒ္ဒါ၀၊ သူဆင်းရဲ တို့သည်
ထည်းကောင်း၊ဟသ၊ အလိုမရှိအပ်သောသေခြင်းဟူသောအတွေ့သို့ဇရာ
ဆိုပါပုဏ္ဏာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ဗာလေသ၊သူဖိုက်သည်လည်းကောင်း၊ဝိရော
၊ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ တ၊သော၀၊ ထိုအတူသာသျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊သော
ခြင်းဖြင့်တွေ့အပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဗာလေသ၊သူဖိုက်သည်၊ဗာဏျာ၀ပ္ပ်တော
၀၊စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍သူဖိုက်အဖြစ်၌ တည်ထိုက်သော
သျှင်၊သေတိသယတိ၊ထိုဝန္ဒီမှလူးထည်ထိုက်အိပ်၏၊ဝိရော၊ပညာရှိသည်၊
ဟသ၊ ဈာ၌အနိုင်ခြင်ဖြစ်သောအတွေ့ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊တွေ့အပ်သည်ရှိသော်၊နေ၀ေ
တိ၊မတုန်ထွပ်၊တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊နေနေ့ဥစ္စာထက်၊ ပညာ၀၊ပညာသည်
သာသျှင်၊ သေယျောပသဿတ္ထတရော၊အထူးသဖြင့်ပြိုးမွမ်းအပ်၏၊ ဈာ၀သော
ကော၊ဤသောကဋ္ဌ၊ယာယပညာယ၊အကြင်ပညာဖြင့်၊ ဝေါသာနံ၊တာ၀၏အ
ဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဩပဓိကဏ္ဍတိ၊ရှေ့၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊အဗျောသိတံ ဣတိ၊ မရုသေးသောနိဗ္ဗာန်တရားကို ပြိုးစေတတ်သော
ကြောင့်တည်း။ မောဟာ၊ဖိုက်သော သူသည်၊ ဘ၀ါဘ၀ေသု၊ဘ၀ကြီး
ငယ်တို့ဌ၊ ပါ၀ါနိုကမ္မာနိ၊ မကောင်းသောကာယဒုစရိုက်စသောအမှုတို့ကို၊
ကရောတိ၊ပြု၏၊သောဗာလော၊ထိုသူဖိုက်သည်၊ပါ၀ါနိ၊မကောင်းမှုတို့ကို၊
ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပရေ၊လောကဿ၊ တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ပရေ၊ဗုရာ၊ယ
အဘာနိ၊ဘဲနအား၊ဖြင့်၊သံသာရံ၊ ကျင်ထည်ခြင်းသို့၊အာ၊ပဇ္ဇ၊ရောက်၍၊ဂစ္ဆ၊ဗ္ဗ
ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ထည်းကောင်း၊ဥ၊ပေတိ၊ကပ်ရ၏၊ တ၊သေ၊ဗုဒ္ဓ၊ဝ၊ထိ
မကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၏၊ အဘိသန္ဒဟာ၊ကြောင့်၊အပြုအကျင့်ကိုယုံကြည်
သော၊အပ္ပမည္ဟာ၊ ဝါ၊အား၊ကိုယ်သည်ဖြစ်ထတ္တံ့ ဟုတောင့်တသောသူဖိုက်
သည်၊ပရေ၊ဗ္ဗ၊ထော၊ကံ၊တမလွန်ဘ၀၌ထည်း၊ဂစ္ဆ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသို့၊ဥ၊ပေ
ကပ်ရောက်ခြင်း၏၊တ၊ထော၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၌၊နရကေ၊ တိ၊ မလွတ်၊ယ၊ထာ၊ကိ၊အ
ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊သန္ဓိရ၊ခေ၊အိပ်တိုက်စပ်ကိုပေါက်သောအနိုးခ
ဂဟိ၊တော၊အ၊ဆောင့်အ၊ခ္ခေ၊ဖြစ်သော ယောက္ခ၊ားတို့ဖမ်း၊သော၊ဆောရောယ
ထာ၊ ခိုး၊သူကဲ့သို့၊ ပါ၊ပ၊ရေ့ဟော၊ မကောင်းသောသဘောရှိသောယောက္ခ၊ား
သည်၊သ၊ကမ္ဘုနာ၊ပိ၊ပိ၏မကောင်းမှုကံဖြင့်၊ဟ၊ညတိ၊ကြိမ်ထုံးဖြင့်ရိုက်ခတ်
ခြင်း၊ပ၊ဟ,ရ,တို့ဖြင့်ခုတ်ခြင်း၊ထိ၊ခြင်း၊စ၊သည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ညှဉ်းဆဲ၏၊
ဝေ၊ဒ္ဓိ၊သို့၊ပ၊ဟာ၊သ,ဟ,ဝါ,သည်၊ ပ,ရ,ဒ,ရိ,လောကေ၊ တ,မ,လွန်,ထော,ကဋ္ဌ,ပေ,ရ,

ဒီဝ်စက်၍ပါပမျှော၊မ်ကောင်းသောသဘောရှိသောသူသည်၊သကမ္ဘုနှာ၊ ဓိဓိပြုသောမကောင်းမှုကိုဖြင့်၊ ဝိဟာညတိ၊ငါးပါးအပြားရှိသော ဖွဲ့ခြင်းကမ္မ ကရဏာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ဒီဝ်စက်၏၊ ၊စိတ္တြာ၊ရူပါရုံစသောအ ပြားဖြင့်ဆန့်ကြာ၍ကုန်သော၊မရဏာ၊လူတို့သည်သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့် အလိုရှိဆင်ကောင်းဖြတ်ကုန်ထသော၊မနောရမာ၊ဂုဏ၁ဉ်ရိုက်တို့၏နှလုံးကို မွေ့လျော်စေကက်ကုန်ထသော၊ကာမာ၊ရူပါရုံအစရှိသော၀တ္ထုကာမဂုဏ် တို့သည်၊ဝိရူပရူပေန၊ ထိုအညီအမျှစသောအထူးထူးအပြားပြားသောအ ဆင်းဖြင့်၊စိတ္တံ၊ဟုထ၁ဉ်ရိုက်တို့၏စိတ်ကို၊မထေန္တိ၊ ကပ်သည်ရှိသော်အ လွန်မွေ့လျော်ခြင်းကိုမပေးကုန်၊ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊အာဒီနဝံ၊ ဖြေဥကျောင်းမီကျီးရတ် သွားအဆိပ်နှင့်တူကုန်၏ဟူသောအပြစ်ကို၊ဒိသ္မာ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်ဖြင်၍၊တသ္မာတံ်ဒိဝိတ္တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌အ ပြစ်ကို ဖြင်သောကြောင့်၊ ဧ၀ေ၊မင်းဖြတ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပဇ္ဇဒိတော၊ရ ဟန်းပြုသည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ကိံ ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဒုမ္မ ဒီ၊သစ်ပင်အသီးတို့သည်၊ ပတန္တိ ဣ၀ ၊ နုသောကာလရောင်သောကာလ၌သူ ကပါးထိုးသောအမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကြွေကျကုန်သကဲ့သို့၊ဒဟာ ရာ၊ပေါ်သောသည်သည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ဝဏ္ဏ၊ဝါ၊ဝ၀ါ၊ကြီးပြီးသည်သည်းဖြစ် ကုန်ထသော၊မာဏ၀ါ၊သတ္တ၀ါတို့သည်၊ သရိရဘေဒါ၊ ဤကိုယ်၏ပျက် ခြင်းကြောင့်၊ ပဘဒ္ဒိ ဣ၀ ၊ ရောက်ရကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ရာ၊ကောရဿမင်းဖြတ်၊ဟောဒိကာ၀ေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏အပြိမ္ဘင်္ဂသောအ ဖြစ်ကိုလည်း၊ဒိသ္မာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ဖြင်၍ ၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပဇ္ဇဒိတော၊ရ ဟန်းပြုသည်၊အမှိ၊ ဖြစ်၏၊အာပဇ္ဇာမိ၊ ပညတ်မှကင်းသောပရမတ္ထအား ဖြင့်ဖြစ်သော၊သာမညမေ၀၊ရဟန်း၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ သေယျောသု၊ ရတရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းဖြတ်၏၊ရာ၊ ကောရဿမင်းဖြတ်၊အဟံ၊ငါ သည်၊သဒ္ဓါသ၊ ဘုရားနှင်ယုံကြည်ခြင်းကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ပဇ္ဇဒိတော၊ရဟန်းပြု၏၊ဒိနာသာသနေ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသာသနာတော်၌ဥ၁ေ တော၊ ကောင်းသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ မဂ္ဂေ၊ငါ၏။ ပဋ္ဌိတ္ထာ၊ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊အ၀ဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောသား ပွေးသောကြောင့် မပြို၊ တတော၊ ထိုသို့မပြိုသော ကြောင့်၊ အနေကော၊ကိလေသာ ဟူသော ပြိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ တောဇနံ၊တောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဇာမိ၊သုံးဆောင်၏၊ ကာမေ၊ ၀တ္ထုကာမဂုဏ်ကိုသော်သာ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာနိတ္ထတော၊ထပ်ခဲ့တပါး သော ဖီးကျိုဖြင့်ပြောင်းပြောင် တောက်သောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊

မြင်၍ သည်းကောင်း၊ ဓမ္မတရားပါနှိ၊ ရွှေငွေတို့ကို၊ သတ္တုတောဟောသွေးအစ်သောထက်စွာသော ထက်နှက်နှင့်တူသောအားဖြင့်၊ ဒိသွာစ၊ဥာဏ်ဖြင့်မြင်၍သည်းကောင်း၊ ဂဠေ့၊အဓိဝမ်းနှီ၊ ဝေါဟာရနှင့်တော၊ ပစိုသန္ဓေနေရသောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခဿဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဒိသွာစ၊ဥာဏ်ဖြင့်မြင်၍ သည်းကောင်း၊ နိုရ ယော ဃ၊ သိန်းဖိုးကာဋေသုတ် စသောရှစ်ပါးသော ငရဲကြီးတို့၌၊ မဟာ ဒုက္ခယံ၊ ကြီးစွာသောဘေးကို၊ ဒိသွာ၊ဝညာဖြင့်မြင်၍သည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတောရဟန်းပြုသည်၊ အဓိ၊ဖြစ်၏၊ ရာဇ၊ကောရဗျမင်းမြတ်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝေ ဏ္ဍီ ဒိသံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော၊ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်အပေါင်းကို၊ ဥတ္တာ၊ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သံဝေဂ၊ဘဝစသည်၌ဖြစ်သောဝိတ်သန့်ခြင်းကို၊ အသတိ၊ ရပြီ၊ တဒါ၊ထိုလူဖြစ်သောကာလ၌၊ ဝိဒ္ဒေါ၊ရာဂဟူသောငြောင့်တံသင်းစသည်တို့သည်ရှားအပ်သည်၊ သင်္ခေါ၊ဖြစ်ကျေက်၊ ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယဆုအခါ၌၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါဟာရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တော ရောက်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ပရိဝိတ္ကော၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွါးစေသောအားဖြင့်အလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊ ဗဟုသော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အဏင်္ဂတိုကို၊ ကတော၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာ၊ရော၊ ထေးစွာသောခန္ဓာဟူသော ဝန်ကို၊ ဩတာ ဘော၊ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူသောကြိုးကို၊ သမူဟတာ၊အမှတ်တရမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ယ ဿ၊ အကြင်အမှတ်တရဖြတ်နိုင်ဗျာန်၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊အိမ်ရာ ထောင်သောလူ၏ ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတောရဟန်းပြု၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဟူသောဆကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ရပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဇနဗန္ဓယော၊ အလုံးရုံသောသံယောဇဉ်တရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊ ဒုတိ၊ ဤ သို့၊ရဋ္ဌပါလထေရော၊ရဋ္ဌပါလထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထေရဝါဒသာသနာ၏ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သောနှစ်ဆဲ့ငါးဝါထေရတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊။

ရဋ္ဌပါထေရ၀ါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၅၂) ရူပ်၊စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံကို၊ ဒိသွာ၊စက္ခုနှုတ်ရှုဖြင့်မြင်ရ၍၊ ဝိယံနိမိတ္တံ၊ ထိုရူပါရုံကို တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၏ ဟုချစ်ခြင်းမြတ်နှိုးခြင်းသွင်အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနသိကရောတော၊တင့်တယ်၏ ဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသောသူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သတိရဋ္ဌာ၊လွတ်သောသတိရှိသော၀သူအား၊

သာရဏ္ဍာဂိတ္တောဟု၊ထိုရူပါရုံ၌ တပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ခံစား နှင်သက်၏၊တထာဘူတာသတိ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သောဆူ အားလည်း၊တဗ္ဗ၊ထိုရူပါရုံကိုထည်း၊ အဇ္ဈောသ၊သုခဟူ၍ နှုတ်ချီးကျူး ကိုယ်ချီထူကာ၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ တသ၊ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပသညီ ဝါ၊ ရူပါရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊မျိုးစွာထုန် သော၊ဝေဒနာ၊သုခစသောအားဖြင့်ပြားသော ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝစ္ဆ၊ကိ လေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွါးကုန်၏၊ အာတိဏ္ဏာစ၊ ချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌ တပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ဝိဟေ သာစ၊မချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ညှဉ်းဆဲ ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အသုဘုဠဿသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥပဟာညတိ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဝေ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာစိန် တော၊သောထာသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသောသူအား၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန် ကို၊အာရကာ၊ဝေးစွာသောအရင်းခံဖြစ်၏ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊သဒ္ဓံ၊သော တဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောသန္ဓါရံကို၊ သုတ္တာ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်ကြားရ ၍၊ဝိယံနိမိတ္တံ၊ ဤအသံကား ချစ်ဘွယ်သောအသံရှိ၏ဟု နှုတ်ချီးကျူးခြင်းအ ကြောင်းရှိသောသန္ဓါရံကို၊ မနသိကရောတော၊သာယာကောင်းမြတ်၏ဟု မသင့်သောနှုတ်ချီးကျူးခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိရဠ္ဘာ၊သတိ၏ လွတ်ခြင်း သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာစသတိ၊ထိုသို့သတိ၏ လွတ်ခြင်းသည်ဖြစ် သည်ရှိသော်၊သာဏ္ဍာစိတ္တောဟု၊ထိုသန္ဓါရံကိုတပ်သောစိတ်ရှိသောသူသည် ဝေဒေတိ၊သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ထဗ္ဗ၊ထိုသန္ဓါရံကိုထည်း အဇ္ဈောသ၊ကောင်းမြတ်၏ဟုနှုတ်ချီးကျူးခြင်းမျိုးခြင်းဖြင့်ပြီးစေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ၊တသ၊ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊သန္ဓသ ဗ္ဗ ဝါ၊သန္ဓါ ရံယျင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ မျိုးစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသော ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝစ္ဆ၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြင့်ဖြစ်၍ပွါးကုန်၏၊အာတိဏ္ဏာစ၊ ချစ်အပ်သောသန္ဓါရံ၌တပ်သည်၏ အစွမ်း ဖြင့်ဖြစ်သော အလိုကြီးခြင်း လောဘသည် ထည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊ မချစ်အပ်သော သန္ဓါရံ၌အမျက်ထွက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဒေါသ သည်ထည်းကောင်း၊ အသုဘုဠဿသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ် ကို၊ ဥပ ဟညတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဝေ၊အာစိန်နတော၊ ဤသို့သာယာသည်၏အ စွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို ပွါးစေသော သူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ

သည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရကာ၊ ဝေးစွာသောအရဝင်္ဂဖြစ်၏ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ထိုအဝ်၏၊ဂန္ဓ၊ စာနုဝိညာဉ်ဖြင့်သိ အပ်သောဂန္ဓာရုံကို၊စားယူတတ်ကုန်၊ပါ၊ နပ်း၍၊ဝိယံနိုဝိတ္တံ၊ဤအနုကာ၊အလွန်မွေး ကြိုင်၏ ဟုချစ်ခြင်း၊အကြောင်းဖြစ်သောဂန္ဓာရုံကို၊ မနုဿိကရောတောဟု၊ ဤ ဂန္ဓာရုံကား၊မွေးကြိုင်၏ အစဉ်ရှိသော မသင့်သောအား၊ဖြင့် နှလုံးသွား၊ခြင်း၊ရှိ သောသူအား၊သတိရ၍၊သတိ၏လွတ်ခြင်း၊သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ စသတိ၊ထိုသို့သတိ၏ လွတ်ခြင်း၊သည်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာဓုတ္တစိတ္တော၊ ထိုဂန္ဓာရုံ၌ဘဝ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေတိ၊သာယာနှစ်သက်သဖြင့်ခံ စား၏၊အာသဝုဋ္ဌလ ၊ပ၊ထိုသို့သဘောရှိသောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊တ၌၊ထိုဂန္ဓာရုံ ကိုလည်း၊အဇ္ဈောသ၊ သက်မျှ၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ တဿ၊ထိုသို့သဘောရှိ သောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ ဂန္ဓ သမ္ဗ ဝါ၊ဂန္ဓာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေ ကာ၊များစွာကုန်သော၊ဝေဒနာ၊သုခစသောဝေဒနာတို့သည်၊ ဟုဒ္ဓိ၊ကိုယ် သာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွါးကုန်၏၊အာဘိဏှာစ၊ ချစ်နှင်လိုအပ်သောဂန္ဓာရုံ ဌိတဝ်သောအား၊ဖြင့်ဖြစ်သောလောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊မ ချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဂန္ဓာရုံ၌ဖြစ်သောအမျက်ထွက်ခြင်း၊ဒေါသသည်လည်း ကောင်း၊အာသဝုဋ္ဌလ ၊ပ၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဥပဟာညတိ၊ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်း၊အရာဖြင့်၊အာစိနုတောသ၊သာယာ သည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါး၊စေသောသူအား၊ ဒုက္ခ၊ဝဋ် ဆင်း၊ရဲ့သည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဝေဝဏ္ဏတ၊ဤသို့သောသဘော၊အား၊ဖြင့် ဖြစ်သောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရကာ၊ဝေးစွာသောအရဝင်္ဂဖြစ်၏ ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ရသံ၊ဓိဂ္ဂါဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရသာရုံကို၊သော တ္ထ၊ထို၌၊ထိုကဲ့သို့ဝိဇ်ဂ္ဂံ၊ချစ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောရသာရုံကို၊မနုဿိ ကရောတောဟု၊ ဤအရသာကား၊ကောင်းဖြတ်သော အရသာဟု တဏှာနှင့် ယှဉ်၍မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်း၊ရှိသောသူအား၊ သတိရ၍၊သတိ၏လွတ် ခြင်း၊တည်း၊တထာစသတိ၊ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်း၊သည်ဖြစ်ရှိ၊သော်၊သာဓု ဟုစိတ္တော၊ထိုရသာရုံ၌ဘဝ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊သာယာနှစ် သက်သောအား၊ဖြင့်ခံစား၏၊ တ၌၊ထိုရသာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ ချမ်း သာ၏ဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်း၊ခြင်း၊ဖြင့် မျှို၍ဆုံး၊ဖြတ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ တဿ၊ဝုဋ္ဌိုလ်သ၊ထိုသို့သဘောရှိသောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ရသ သမ္ဗ ဝါ၊ထိုရသာ ရုံ၌သာယာသော တဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊များစွာ ကုန်သော၊ဝေဒနာ၊ သုဘသုခဝေဒနာအား၊ဖြင့် များသော ဝေဒနာတို့သည်၊

ဝမ္ဘန်၊ကိုယေ သာ၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ပွါးရုန်၏၊အာဘိဿာစ၊ ချစ်အပ်သော ရသာရုံ၌ တပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော သောဘသည်သည်းကောင်း၊ ဝိဟာသာစ၊မချစ်အပ်သော ရသာရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောခေါသာသည် သည်းကောင်း၊ အသုဘ ဝသာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဥပဟာညတိ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဝေဒနာ ဖိနှိပ်တောဟု၊ဤသို့သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသောဩဘာ။ ဒုက္ခ၊ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရာ၊ဝေးစွာသောအရဟတ္တမဂ်၌ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဗဟုသုတ၊ကာယဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဗုဒ္ဓ၊ကာယဝိညာဏ်ဖြင့်တွေ့၍ဗိယဝ်နိမိတ်တို့၊ထိုအတွေ့သည်သာယာကောင်းမြတ်၏ဟုတဏှာနှင့်ယှဉ်သောချစ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော ဗောဇ္ဈင်ကို၊မနသိကရောတော၊ဆုဘသုခစသောမသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသောသူအား သတိရှိ၏၊သက်၏လွတ်ခြင်းသည်၊တထာစသတိ၊ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်ဖြစ်သည်ရှိ၏သော်၊ သာရဇ္ဇစိတ္တော၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ကို၌တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ထိုဗောဇ္ဈင်ကို၌သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊တဉ္စ၊ထိုဗောဇ္ဈင်ကိုထည်း၊အဇ္ဈောသ၊ချမ်းသာ၏ဟု မှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သက်မှိုလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ တဿ၊ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ဗဟုသုတ၊ကာယသောအားဖြင့်အတွေ့ရှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊အနေကာ၊များစွာကုန်သော၊ဝေဒနာ၊ သုခစသောအားဖြင့် ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝမ္ဘန်၊ကိုယေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွါးကုန်၏၊အာဘိဿာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောဗောဇ္ဈင်ကို၌ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်းသောဘသည်ထည်း၊ ဝိဟောသာစ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဗောဇ္ဈင်ကို၌ဖြစ်သော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကြောင်း ဖြစ်ဘော ခေါသသည်ထည်း၊ အဃသဝုဋ္ဌသော၊ကိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥပဟာညတိ၊နှိပ်စက်၏၊ဝေ၊ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊အာစိနုတော၊ ထိုထိုသို့သော ဝေဒနာကိုသာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသောသူအား။ ဒုက္ခ၊ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ တဿ ဝုဋ္ဌဃသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရာ၊ဝေးစွာသောအရဟတ္တမဂ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ ဆိုအပ်၏၊ဓမ္မံ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော ဓမ္မာရုံကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ဗိယ်နိမိတ်တို့၊ ဤအာရုံကားကောင်းမြတ်သောသဘောရှိ၏ဟုတဏှာနှင့်ယှဉ်၍ဖြစ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောဓမ္မာရုံကို၊ မနသိကရောတော၊ ဤဓမ္မာရုံကားသ

ဘာသုခတည်းဟုမ သင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊သတိရခြင်း၊သတိ
ထိုလွတ်ခြင်းသည်၊တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်ဖြစ်သည်
ရှိသော်၊သာရဏာစိတ္တော၊ထိုဓမ္မာရုံ၌တင်မက်မောခြင်း စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝေဒေတိ၊ထိုဓမ္မာရုံကိုသာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊တဉ္စ၊ထိုဓမ္မာ
ရုံကိုထည်း၊အဇ္ဈောသ၊သုဘာသုခဟုခေါ်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
တိဋ္ဌတိ၊မျှတ်ပြီးစေလျက်တည်၏၊တသ၊ထိုသို့သဘောရှိသောဝုဋ္ဌိတ်
အား၊ ဓမ္မသမ္ဗု ဝါ၊ဓမ္မာရုံ၌ နှစ်သက်သာယာတတ်သော တဏှာလျှင်ဖြစ်
ကြောင်းရှိကုန်သော၊အနေကာ၊များစွာကုန်သော၊ဝေဒနာ၊သုခစသောအားး
ဖြင့်ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ဝစုန္တိ၊ကိုယ်သာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍
ပွါးကုန်၏၊အဘိဏှာစ၊ ချစ်နှစ်လိုဖွယ်သောဓမ္မာရုံ၌ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်း
ထောဘသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊ မချစ်မနှစ်လိုဖွယ်သောဓမ္မာရုံ၌
ပျက်ဆီးညှဉ်းဆဲတတ်သောခေါသ သည်သည်းကောင်း၊ အသေဝုဋ္ဌလသ၊
ထိုဝုဋ္ဌိတ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏၊ ဇဝံ၊ဤသို့
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာစိနုတော၊ထိုထိုသို့သောဝေဒနာတို့ကို သာယာ
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသော ဝုဋ္ဌိတ်အား၊ ခုက္ခံ၊ ဝဋ်
ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ဇဝံဘူတသ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်
ဖြစ်သော ဝုဋ္ဌိတ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ဝေးသော အရဝင်္ဂဖြစ်၏
ဟူ၍၊ ဝုဋ္ဌတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ၊ယောဝုဋ္ဌလော၊အကြင် ဝုဋ္ဌိတ်သည်း ရူပ်၊
စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော ရူပါရုံကို၊ဒိဿာ၊စက္ခုဒွါရ၌ဖြစ်သောဝိညာဉ်
အစဉ်ဖြင့်ရှု၍၊ ပဒိသေ၊တော၊ သေးပါးသော သမ္ဘဝညအစွမ်းဖြင့် ဆင်ခြင်
ခြင်းကိုပြုသဖြင့်ထင်သော သတိရှိသည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောဝုဋ္ဌလော၊
ထိုဝုဋ္ဌိတ်သည်း ရူပေသု၊ရူပါရုံကို၌၊ နဝဇ္ဇတိ၊ရာဂကို မဖြစ်စေ၊ တထာ
စသတိ၊ ထိုသို့ထင်သောသတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိဝဇ္ဇတိ၊ဟော၊ ထိုရူပါရုံ၌
တင်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဝေဒေတိ၊သာယာနှစ်သက်သော
အားဖြင့် အာရုံကိုမခံစား၊တဉ္စ၊ထိုရူပါရုံကိုထည်း၊ အနဇ္ဈောသ၊တဏှာမော
နာနုဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မသက်မမှီမူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ၊ရူပ်၊စက္ခုဝိညာဉ်
ဖြင့်သိအပ်သော ရူပါရုံကို၊ ပဿတောပဿတ္ကသ၊ အနိစ္စအစရှိသောအ
ခြင်းအရာဖြင့်ရှုသော၊ ဇသ္သယောဂိနော၊ ထိုယောဂီဝုဋ္ဌိတ်အား၊အဘိဏှာ
ဒယော၊ ထိုရူပါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောအလို ကြီးခြင်း လောဘစသော
တရားတို့သည်၊နပဝတ္တန္တိ ယထာ၊မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ ဇဝံတထာ၊ထိုနည်းတူ
ဝေဒနံ၊ထိုရူပါရုံကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောဝေဒနာ၊ထိုဝေဒနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်

သောတရားကို၊သေဝတောစာဝိ၊အာရုံပြုမှီဝဲသောသူအား၊သည်း၊ဒိဋ္ဌိ၊ အလိုးရုံသော ကိလေသာဝန်တို့၏ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ နောပစိယတိ၊ပွါး ခြင်းသို့မရောက်၊ဝေ၊ဤသို့ကိလေသာကိုပျက်ဆီး၊သဘောအကျင့်ဖြင့်၊ သော ဝုဋ္ဌလော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘ၊တော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဝေ၊ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအ ခြင်းအရာဖြင့်၊ အပစိနတော၊ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ပျက်ဆီးခြင်းရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒုက္ခ၊အလိုးရုံသောဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ကုန်၏။ဝေ၊ ဘုတသ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန် ကို၊သန္ဓိ,ကေ၊ အနိုးဌိ,ဖြစ်၏ဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။ယောပုဂ္ဂလော၊အ ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓံ၊သောတပ သာဒအားဖြင့်ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော သဒ္ဓါရုံကို၊သုတ္တာ၊သောတဋ္ဌိဂတပိညာဉ်၏အစဉ်ဖြင့်ကြား၍၊ပဋိသလတော အဆင်အခြင်ပညာဖြင့် ပြုတော့ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သည်၊ ဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓေသု၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောသဒ္ဓါရုံစသည် တို့၌၊နရကေ,တိ၊တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ ဘထာသတိ၊ထိုသို့ တစ်ခြင်းကိုမဖြစ် စေသော သတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ထိုသဒ္ဓါရုံ၌ တစ်ခြင်းကင်း သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ထိုသဒ္ဓါရုံကိုမသာယာမနှစ်သက်သော အားဖြင့်ခံစား၏။ဘဒ္ဒ,ထိုသဒ္ဓါရုံကိုထည်း၊ နဂ္ဂေါသ,ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာ ဟုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွဲပ်ားဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ ကိဉ္စတိ,တည်း၏။ အသာ ယောဂီနော၊ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊တဏ္ဍ,ထိုသဒ္ဓါရုံ၌၊အာဘိ ဏှာဒယော၊ အာဘိဏှာအစရှိသည်တို့သည်၊ နုပဝတ္တန္တိ,ယထာ၊ မဖြစ်ကုန် သကဲ့သို့။ဝေ,တထာ၊ထိုအတူ၊သဒ္ဓံ၊ နှစ်လိုဘွယ်သောသဒ္ဓါရုံကို၊သုတာ,တော သုတာ,ဟုသိ,ကြား,သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ထည်း။ အာဘိဏှာဒယော၊ အာဘိဏှာစ သောထရား,တို့သည်၊နုပဝတ္တန္တိ,မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ,ထိုသဒ္ဓါရုံကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊သေဝတောစာဝိ,ဝှိဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ထည်း၊ဒိဋ္ဌတိ၊ အလိုးရုံသော ကိလေသာဝန်သည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပစိယတိ,ပွါး ခြင်းသို့မရောက်၊ဝေ,ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်တတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊သော ဝုဋ္ဌလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဟော,သတိပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊စရတိ ဝိဟရတိ,နေ၏။ ဝေ,ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊အပစိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဝဋ်ဆင်းရဲကိုပျက်ဆီးခြင်းရှိသောသူအား၊ဒုက္ခ,အလိုးရုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ နောပစိယတိ,မပွါး၊ ဝေ,ဘုတသ၊ ဤသို့သောအခြင်း အရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္ဓိ,ကေ,အနိုးဌိ,ဖြစ်၏ဟု

၍၊ဗုဒ္ဓတို၊ဆိုအပ်၏၊ ၊ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္ဓဲ၊ဃာနပဿာဒအားထင်ခြင်းသို့ရောက်သော ဂန္ဓာရုံကို၊ ဃာယတိတ္ထာ၊ဃာနဒ္ဒါရိကဝိညာဉ်၏ အစဉ်ဖြင့်နမ်းရှု၍၊ ပဒီသတော၊ထေးပါးသော သမ္ဘဝညအစွမ်းဖြင့်ဆင်ခြင်၍ပြုထိုကြောင့်သဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော ပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္ဓေသု၊ဂန္ဓာရုံတို့၌၊ နရဇ္ဇတိ၊တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊တထာစသတိ၊ထိုသို့ထင်သောသတိရှိသော်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝိရဇ္ဇာစိတ္တော ထိုဂန္ဓာရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊သာယာခြင်းနှစ်သက်ခြင်း ကင်းသောအားဖြင့် ဂန္ဓာရုံကိုခံစား၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကို သည်း၊နောဇ္ဈောသ၊ ထိုဂန္ဓာရုံသည်ငါ၏ ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မသက်မဝင်မူ၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊အသ၊ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရေးဖြင့်ရှိသည်ရှိသော်၊တဿ၊ထိုဂန္ဓာရုံ၌နုပဝတ္တန်၊အာဘိဇ္ဈာစသော၊တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်၊ ဝေါ်တထာ၊ထိုအနိစ္စစသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂန္ဓဲ၊ဂန္ဓာရုံသို့၊ ဃာယတော ဃာယန္တော၊နမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာဘိဇ္ဈာဒယော၊အလိုကြီးခြင်းထောဘစသော်တရားတို့သည်၊နုပဝတ္တန်၊မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ထိုဂန္ဓာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊သောဝတ္ထုတော်ဟု၊ ဒိဋ္ဌဝ၊သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာဘိဇ္ဈာဒယော၊အလိုကြီးခြင်းထောဘစသော်တရားတို့သည်၊နုပဝတ္တန်၊မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ထိုဂန္ဓာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊သောဝတ္ထုတော်ဟု၊ ဒိဋ္ဌဝ၊သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒုက္ခ၊ဒုက္ခတရားကို၊ဖုဋ္ဌ၊ဖိစီးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒုက္ခ၊ဒုက္ခတရားကို၊ ဝေဒေတိ၊ခံစားရ၏၊နောဝေ၊မပါ။ ဝေါ်ဘူတသ၊ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဋ္ဌာနံ၊ဒိဋ္ဌာနကို၊ သန္ဓိ၊ကော၊အနိုင်ခ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ဗုဒ္ဓတို၊ဆိုအပ်၏၊ ၊ရသံ၊ဖိဋ္ဌပါဠိသာဒအားထင်ခြင်းသို့ရောက်သောရသာရုံကို၊ဘောတ္တာ၊ဖိဋ္ဌဒါနိုရိကဝိညာဉ်၏အစဉ်ဖြင့်ထွက်၍၊ပဒီသတော၊ထေးပါးသော သမ္ဘဝညအစွမ်းဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊နရဇ္ဇတိ၊တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊တထာသတိ၊ ထိုသို့သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရဇ္ဇာစိတ္တော၊ထိုရသာရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊သာယာခြင်းကင်းသောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဗ္ဗ၊ထိုရသာရုံကိုထည်း၊နဇ္ဈောသ၊ ရသာရုံ၏ဥစ္စာငါ၏ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မသက်မဝင်

မှု၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ။အသ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင် အနိမ္မအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ရသာရုံကိုရှုသည်ရှိသေး၏၊ အဘိဏှာ ဒယော၊ အလိုကြီးခြင်းစသည်တို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနာ ထိုအနိစ္စစသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယတော၊ လျက် သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဏှာဒယော၊ အဘိဏှာစသော တရားတို့သည်၊ နပ ဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုရသာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာ ကို၊ သေဝတောစ၊ ဖိ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ခိယျတိ၊ အလုံးရုံသော ကိလေသာဝဋ် ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ နောပစိယတိ၊ ကိ လေသာတို့သည်ပွါးခြင်းသို့မရောက်၊ ဝေ၊ ဤသို့ကိလေသာကုံပယ်သော အကျင့်ဖြင့်၊ သတော၊ သတိပညာ အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ တို့၊ ခြင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အပစိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့် အလုံးရုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ နောပစိယတိ၊ မပွါး၊ ဝေ၊ ဘုတသ၊ ဤသို့ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကေ၊ အနီးဌာဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟသ်၊ ကာယ ပဿာဒကာယဝိညာဏ်အား၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဖုသိ၊ ကာယနှါ ရိကဝိညာဏ်အစဉ်ဖြင့်တွေ့၍၊ ပဋိသံ၊ တော၊ ထေးပါးသောသဗ္ဗညု အစွမ်းဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသ ဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟော၊ တိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဖဿသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌ နဂ္ဂတိ၊ တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဌာ်ထင်းသော သတိရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို မသာယာမနှစ်သက်သော အားဖြင့် ခံစား၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုထည်း။ နဇ္ဈောယ၊ ဤဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်ငါ၏ ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာတည်းၟ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ တိဋ္ဌ တိ၊ တည်၏၊ အသ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုရှုသည်ရှိသေး၏၊ နပဝတ္တန္တိ၊ အဘိဏှာအစရှိသောတရား တို့သည်မဖြစ်ကုန်၊ ဝေ၊ ဘဏ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟသ်၊ တွေ့ဆက်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဖုသတော ဖုသန္တသ၊ တွေ့သောပုဂ္ဂိုလ် အား၊ အဘိဏှာဒယော အဘိဏှာအစရှိသော တရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ သေဝ တောစာပိ၊ အမှီခိုအပ်ရှိသည်ကို နှလုံးသွင်းခြင်းမှ ဝဲသုံးဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်

အားလည်း၊ ဒိယျတိ၊ အလုံးရုံသောဝဏ္ဏသည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နောပစိ ယတိ၊ ဝဏ္ဏဆင်းရဲတို့သည်ပွါးခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိုယေသာတို့၏ ပယ်ခြင်းကိုကျင့်သဖြင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အပစိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့် ဝဏ္ဏဆင်းရဲအစဉ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဏ္ဏဆင်းရဲသည်၊ နောပစိယတိ၊ မပွါးမဖြစ်၊ ဧဝံဘူတသေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဋ္ဌာနံ၊ သဉ္ဇပါဒိသေသအနုပါဒိသေသဒိဋ္ဌာန်ကို၊ သန္ဓိ ကော၊ အနိုးဌ်ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ၊ ဓမ္မံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဓမ္မာရုံကို၊ ဥတ္တား၊ မနောဒွါရိကဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်သိ၍၊ ပဒိသေတော၊ ထေးပါးသောသဖွယ်ညွှ အစွယ်းဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည် အစွယ်းဖြင့်ထင်သော သတိရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့ ၌၊ နဝဇ္ဇကိ၊ တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာစသတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံ၌မတစ်သည်အ စွယ်းဖြင့်ထင်သော သတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဓမ္မာရုံ၌တစ် ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ဓမ္မာရုံကိုမသာယာမှုစ်သက် သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဿ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း၊ နဇ္ဇော်သ၊ ဤဓမ္မာရုံသည် ဝါ၏ကိုလည်ဝါ၏ဥစ္စာဝါသည်ဖြစ်၏ဟု တထာမာနမိဿိအစွယ်းဖြင့် မသက်မ ဝင်မူ၍၊ ကိဥ္စတိ၊ တည်း၏၊ ၊ အ၊ သ၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အ ကြင်အနိစ္စအစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့် ဓမ္မာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ နပဝဏ္ဏ ဣ၊ အဘိဏှာစသော တရားတို့သည်မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိ သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိစာနတော၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိ သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဏှာဒယော၊ အဘိဏှာအစရှိသော တရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ အသေဝတောစ၊ တ၊ ဤ၏ အစွယ်းဖြင့်မဖိုဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဒိယျတိ၊ အလုံးရုံသောကိလေသာဝဏ္ဏသည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နောပစိ ယတိ၊ ဝဏ္ဏဆင်းရဲတို့သည် ပွါးစေခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိုကိလေသာ တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းအကျင့်ဖြင့်၊ သတော၊ အဆင်အခြင်သတိပညာနှင့်ပြည့် စုံသည်ဖြစ်၍၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ကိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အပစိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဖျက်ဆီး အပ်သောဝဏ္ဏတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဏ္ဏဆင်းရဲသည်၊ ဒိယျတိ၊ ကုန်၏၊ ဧဝံဘူတ သ၊ ဤသို့ဝဏ္ဏဆင်းရဲကုန်ခြင်းကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊

နိဗ္ဗာန်၊သဠာယတနပါဠိသေသနိဗ္ဗာန်ကို၊သန္တိကေ၊ အနီးဌိုပြစ်၏ဟူ၍၊ ဝစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ မာလုက္ကျပုတ္တောထေရော၊ မာလုက္ကျပုတ္တ ထေရ်သည်၊ ဒုမာဂါထာယော၊ ဤတို့ဆိုသိကဲ့အပ်သော နှစ်ဆဲ့ထေးဂါထာ တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ၊မာလုက္ကျပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၅၃) သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိပုဏ္ဏကာယော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောဂျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်မယုတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်တော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုရူပိ၊ ကောင်းသော ကိုယ်တော်အရောင်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုဒဿနော၊ လုံးရဝ်သဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ကောင်းစွာဖြစ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၊စာရုဒဿနော၊ ဖြင်ကုန်သော သူတို့၏မရောင်ရဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောတင်ထယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေစင်သိဂ်နှိုက်ကဲ့သို့သော အဆင်းရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၊ လရောင်ရကဲ့သို့ ဖြူစင်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြိုးပြိုးဖြာထွက်သော ကောင်းစွာဖြူစင်သော စွယ်တော်လည်းရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝိဒိယာဝါ၊ လေးပါး အပြားရှိသော သမ္မပ္ပဓာန်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်အလွန်အကဲနှင့်ယှဉ်သော လုံ့လလည်းရှိတော်မူ၏။ ၊ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုဓာတသေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ နဂရသေ၊ ယောဂျားမြတ်ဖြစ်သော စကြာမင်းအား၊ ယေဝိဗျဉ္ဇနာ၊ အကြင် သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောဂျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အကြွင်းမရှိ ကုန်သော၊ တေမဟာ ပုရိသ လက္ခဏာ၊ ထိုသုံးဆဲ့ နှစ်ပါး သော ယောဂျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်တို့သည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်တော်၌၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသန္နနေတ္တော၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသောစက္ခုပသာဒစသည်နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်ကြည်ညိုဖွယ် သောမျက်စိထည်းရှိတော်မူ၏။ သုမုခေါ၊ ထပြည့်ဝန်းနှင့်တူသောကောင်းသောမျက်နှာတော်ထည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဥုရု၊ လုံးရဝ်တော်၏ပြည့်စုံရုံသဖြင့်မြတ်သော ဗြောင့်မတ်သောကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ပတာ ပဝါ၊ နေမင်း၏အရောင်ရှိတော်မူ၏။ သမဏာသိစသေ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာဒိစ္စော၀ ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစသိ၊ အာဝိဇ္ဇာဟူ သောအမိုက်ကို ဖျောက်၍ ဥာဏ်ဟူသော အလင်းဂ်ု ပြုတော်မူသည်

ဖြစ်၍ထွန်းတောက်ပတော်မူ၏။ ၊အိုကျွတ်ကျွန်း၊ ရဟန်းတို့၏၊ ကလျာ
ဏဒသနော၊ ငါးပါးသောဖြတ်သော အမြင်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောကောင်း
သောကိုယ်သည်း ရှိးတော်မူ၏။ ကဋ္ဌနသန္ဓိဘဏ္ဍစော၊ ဇေ.ရှအဆင်းနှင့်တူ
သောအရောင်နှင့်ပြည့်စုံသောအရေလည်းရှိတော်မူ၏။ ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ
ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဥတ္တမာဘိုနော၊ဖြတ်သောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊တေ၊
အရှင်ဘုရားအား။ သမဏောဘာဝေန၊ရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိ သောဘတိ.
အာဘယ်ရှာမတာဒ်တယ်ဘဲရှိတုံအုံနည်း၊ ၊တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ စက္ခု
ပတ္တိ၊စကြာ ရတနာကို သည်းစေတတ်သော ထေးပါးသောအံ့ဘွယ်သရ
သောသဘောရှိသော၊ရထေသဘော၊ရထားစီးသောသူတို့တွင်အာဇာနည်
ဥသဘပုရိသအားဖြင့် ဖြတ်သောရထားစီးသည်း ဖြစ်ပေါ်မူထသော၊စာ
တုရင်ကဲ့သို့ သရဒ္ဒုရာထေးစင်းအဆုံးရှိသောမြေအပြင်ကိုအစိုးရထသော၊
ဝိဇိတာဝိ၊မြေအပြင်ဒ္ဒရှိသောရုန်အပေါင်းကိုအောင်စွမ်းနိုင်ထသော၊ ဇမ္ဗု
မဏ္ဍသ၊ဇမ္ဗုနိုပဂ္ဂန်းကို၊ ဖွဲ့သောရောအစိုးရတော်မူထသော၊ရာဇာ၊မင်း
တကာတို့ထက်ဖြတ်ဇသောမင်းသည်၊ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ၊အရဟာသိ၊ထိုက်
၏။တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဘောဂါ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားကုန်သော၊
ခတ္တိယာ၊မင်းမျိုးဒ္ဒဖြစ်ကုန်သော၊ရာဇာနော၊ခပ်သိမ်းသောမင်းတို့ကို။ အနု
ယန္တာ၊အစဉ်လိုက်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂေါတမ၊ဂေါ
တမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားဖြတ်၊ ရာဇာဓိရာဇာ၊ မင်းတကာတို့
ထက်လွန်ဖြတ်သော မင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ မနုဇိန္ဒော၊ လူတို့ကိုအစိုးရ
သော၊တေတို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဆုတ်ခိုင်ထောကော၊ဤသဏ္ဌာထောကာဒ်၊ဓမ္မရာ
ဇာဘာဝေန၊တရားမင်းအဖြစ်ဖြင့်၊ရုဏ်၊မင်း၏အ၊ဖြစ်ကို၊ ကာရေတိ၊ပြုတော်
မူသော၊တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ယံယေန၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ရာဇာ
တရားမင်းသည်၊ ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်တော်မူ၏၊ မှုတိ၊
ဤသို့၊ယာစယိ၊တောင်းပန်၏၊သေလ၊သေလရဟန်း၊ဆရာ၊ငါဘုရားသည်၊
ရာဇာ၊တရားမင်းသည်၊အတို့ဖြစ်ပြီ၊ အနုဇ္ဇာရော၊အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာ
ဇာ၊တရားမင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝမ္မေန၊သတိပဋ္ဌာန် ၄စရှိသည်ကိုခွဲ
ဝေသောအားဖြင့်ဗောဓိပက္ခိယဟုဆိုအပ်သော တရားဖြင့်၊ စက္ကံ၊အာဏာ
စက်ကို၊ ဝတ္တေဓိ၊လည်စေပြီ၊ယံစက္ကံ၊ အကြင်တရား တည်းဟူသောအာ
ဏာစက်ကို၊အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊တစုံတယောက်သော ရဟန်းဝုဏ္ဏာ၊စသောသူ
တို့ သည်မတား၊မြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊မဘောက်မပြန်
သစ္စာလေးပါးတရားကိုကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ အနုဇ္ဇာရော၊သို

ထသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်အတုမရှိသော၊ဓမ္မရာဇာ၊တရားမင်းမြတ်တည်း ဟု၊တွံ့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ပဒုမ္မာနာသိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏၊ဓမ္မေန၊သတိပဋ္ဌာန် စသောဗောဓိပက္ခိယဓမ္မ,ဆိုအပ်သောတရားဖြင့်၊ စက္ကံ၊ကာမဝိတက်စသော တရားကိုစွန့်စေ၍ ကုသိုလ်တရားသို့ကပ်၍ နေစေသောအာဏာစက်ကို၊ ဝတ္ထေဒိ၊ သည်စေတော်မူ၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၊တွံ့၊ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သေလောစ ဗြာဟ္မဏော၊ သေလ ရဟန္တာထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝေါစ၊ နားတော် လျှောက်၏၊ သဏ္ဌာနေ့ယော၊ ဆရာဘုရား၏အလိုသို့ အစဉ်လိုက်စွမ်းနိုင် သော၊ဘောတော၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ သာဝကော၊တပည့်သားဖြစ်သော၊သော နာပတိ၊စစ်သူကြီးသည်၊ကောနု၊အဘယ်သူနည်း။ တေ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ယံဓမ္မစက္ကံ၊အကြင်တရားတည်းဟူသောအာဏာစက်ကို၊ပဝတ္တိတံ၊ထည် စေအပ်ပြီ၊ ဣမံဓမ္မစက္ကံ၊ဤတရားတည်းဟူသော အာဏာစက်သို့၊ကော၊အ ဘယ်သူသည်၊အနုဝတ္တေသိ၊လိုက်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သေလော၊သေလ ထေရ်သည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဝေါစ၊လျှောက်၏၊သေဏ၊သေ လ၊မယာ၊ငါသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ သည်စေအပ်သော၊ ယံစက္ကံ၊ အကြင်တရား တည်းဟူသောအာဏာစက်သည်၊ အဗ္ဗိ၊ဂ္ဂိ၏၊ အနုဇ္ဇရံ၊ အတုမရှိသော၊ တံဓမ္မစက္ကံ၊ထိုတရားတည်းဟူသော အာဏာစက်ကို၊ တထာဂတ်တထာ ဂတောနု၊မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော်အကြောင်းကြောင့်၊ အနုဇာတော၊ အဂိ၊ယဇာတ်အားဖြင့်ဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ အနု ဝတ္တေတိ၊ အလိုသို့လိုက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗျာ ကာသိ၊ဖြေတော်မူ၏၊သေဏ၊သေလ၊အာဘိညေယျံ၊သိအပ်သောသစ္စာလေး ပါးတရားကို၊အာဘိညာတံ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်ပြီ၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ပွါး စေအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်ပြီ၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ် သောသရဒယသစ္စာတရားကို၊မေမယာ၊ငါသည်၊ ယာသွာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပဟီနံ၊ပယ်အပ်ပြီ၊တာသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုद्ध မည်သည်၊ အသ္မိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဗုद्ध,ရှင်ပင်ဘုရား၊ မယိ၊ အကွန့်နိုင် ၌၊ ကင်္ခါ၊ယုံမှားခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဝိစိကိစ္ဆာကို၊ ဝိနယ ဃ,ဖြတ် ကျော်မှတိသော၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ အဘိရဓ,ဆုရ,ဆုံးဖြတ်ခြင်းကင်ပြိုသော၊ ဗုद्ध,နှင့်၊မြတ်စွာဘုရား၏အား၊အာဘိတ္ထ,သော၊ မပြတ်၊ ဒဿနံ,မျက်မြင်ရခြင်း ကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ရခဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဘိမုခ,ဆုရ,

ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြု၍ဘုရားဖွယ်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်လော၊ လောကော၊ လောကဖွဲ့၊ ယောသံဗုဒ္ဓါနံ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့၏ အဘိဏှသော၊ မဖြတ်၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေကေ ဣမေ နု၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုလ္လဘောဝ၊ ရခဲ၏ ဖြာဟွာ၊ ပုဏ္ဏား၊ သောအဘိ၊ ကိုင်ငါသည်၊ အနဉ္ဇရော၊ အတုမရှိသော၊ သလ္လကဏ္ဍော၊ ရာဂဟူသော ငြောင့်ကို နှုတ်တတ်ပယ်တတ်သော၊ ဖြဟွဘူတော၊ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အတိတုသော၊ ချိန်ခွင့်တူသော ဥာဏ်ဖြင့် နှိုင်းရှည် အပ်သော အတူဖြစ်သော ဝုဋ္ဌိဟုတ်ကိုလွန်သော၊ မာရဏသနုပ္ပမဗုဒ္ဓေ၊ ဒေဝ ပုတ္တာစ သောမာရ်ကိုနှိမ်နင်းနိုင်ထသော ဗုဒ္ဓေ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအတ် ထိုင်ငါသည်၊ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ ကိုထေသောမာရ်စသော အလုံးစုံ သောရန်သူတို့ကို၊ ဝသိကတ္တာ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်စေ၍ အကုတောဘယော ထရုံဘုသောဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ မောဒါမိ၊ သမာဓိသုခဖလသုခနိဗ္ဗာနသုခ ဖြင့်မွေ့လျော်၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခု ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သလ္လကဏ္ဍော၊ ရာဂစသော ငြောင့်ကို နှုတ်ပယ်တော်မူပြီးထသော မဟာဝီရော၊ ကြီးဖြတ်သောလုံ့ဌာန်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝနေ၊ တောခွီ၊ သိဟော ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ နဒတိ ဩဝ၊ ဟောက်သကဲ့သို့ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်ဝိဇ္ဇာကတိသုံးပုံဟုဆိုအပ်သောစကားကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဩဒဲ ဝ စနံ၊ ဤငါဟောသောဘုရားစကားတော်ကို၊ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်၊ နိသာမေထ၊ သော်တာပန္နပုဂ္ဂိုလ်ကိုအစဉ်မြဲသဖြင့်ရှုတော်ကုန်သော ဖြဟွဘူတာ၊ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အတိတုလံ၊ နှိုင်ရှည်စရာဥပမာကို လွန်သော၊ မာရသေနပ္ပမဗုဒ္ဓံ၊ ကိုထေသောမာရ်စသောမာရ်ငါးပါးကိုနှိမ်နင်းနိုင်ထသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မှီးမြင်ရသည်ရှိသော်၊ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ နပ္ပသီဒေယျ၊ မကြည်ညို့ဘဲရှိတုံ့နည်း၊ ကဏ္ဍာတိ ဏာတိ ကောအဖိ၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသော သူပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပသီဒေယျ၊ ကြည်ညိုရာ၏၊ ယော၊ အကြင်တပည့်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနေတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှါ၊ ဩ ဣ ဣ ဣ

ကိုးအဝေါစ၊ဆိုး၏၊ ဝေဝုဏ္ဏေ၊ ၍သို့ဆရာကဆိုထတ်သည်ရှိသော်၊မာဏ
ဝါကပည့်လုသင်တို့သည်၊ ဘောဘော၊အာရှင်သေဝအား၊ထေသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓ
သာသနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကို၊ ဝေ့ကေ့ကွေ့နှ၊ စင်စစ်သ
ဖြင့်ရှုစွတ်၊ရဟန်းပြုခြင်းဖြင့်နှစ်သက်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ မယင်ဖွ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်
ရင်း၊ဝရပညာသား၊ မြတ်သောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊သန္ဓိ
ကေ၊အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိသာမ၊အတူလိုက်၍ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့၊ဘဂဝါ၊ဘုန်း
တော်ကြီးသောဘုရား၊တဝ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိ
ယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို၊စရိသာမ၊ကျင့်ပါကုန်အံ့၊မှုတိ၊၍သို့၊အတိသ
တာ၊တရားထက်လွန်ကုန်သော၊ မှုမေဗြဟ္မစာ၊၍ပုဏ္ဏား၊တို့သည်၊ပဋ္ဌလိက
ကာ၊ထက်ဆုပ်ချိုခြင်းကိုပြုကုန်လျက်၊ယာစန္တိ၊တောင်းပန်ကုန်၏၊သေထော
သေသသာ၊သေသပုဏ္ဏား၊အား၊ သွာခါတံ၊မြတ်စွာဘုရားသည်ကောင်းစွာ
ဟောအပ်သော၊သန္ဓိမ္ဘိကံ၊ မျက်မှောက်ခံအကျိုးကိုပေးတတ်သော၊အကာ
လိကံ၊ အခါမလင့်အကျိုးပေးခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
မြတ်သောအကျင့်ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသေတွာ၊ပြတော်
မူ၍၊ယဉ္စ၊အကြင်သာသနာတော်၌၊အဗ္ဘမဂ္ဂဿ၊ မမ့ေမတ္ထေ့ဟုသောသတိ
ဟု သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခတော၊ အဓိသီသစသောသုံးပါးသော သက္ခာကိုကျင့်
သောသူအား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အမောဃာ၊ အချည်းစည်းမဲ့ရှိ
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊စက္ခုမ၊စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဘဂဝါ
ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယံ၊အ
ကျွန်ုပ်ဟူသည်၊ ဣဒုတော၊ ၍ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ အတိတော၊လွန်လေပြီ
သော၊အဋ္ဌမီ၊ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ယဒိ၊သရတံ၊ အကြင်ရတနာသုံး
ပါးအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊အာဂမ၊ရောက်ကုန်ပြီ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သတ္တ
ရတ္တေန၊ခုနစ်ရက်ဖြင့်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊
ဝမ္ဘိကေန၊အာဆုံးအမပေးတော်မူသဖြင့်၊ဒန္တာ၊ ယဉ္စကြေးကုန်သည်၊အမှာ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ကော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ သရဏဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့
ရောက်ခြင်း၏၊အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊အဟာ၊ ဩဘာ၊ ဩဘယ်ရှိစွ
တကား၊ ဘုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ဇုဠေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိပြီ
သောဘုရားသည်၊အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဘုဝံ၊ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊သတ္ထာ၊
လူနတ်တို့အားဆုံးမတော်မူတတ်သောဘုရားသည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဘုဝံ၊ရှင်
ပင်ဘုရားသည်၊မာရာဘိဘူ၊ မာရ်ငါးပါးကိုနှိပ်နှင်းဖျက်ဆီးနိုင်သော၊ဗုဒ္ဓ၊
ပစ္စုပ္ပန်လောကသံသရာလောကနှစ်ပါးကိုသိစွပ်နိုင်သောမြတ်ဗုဒ္ဓဟုဆိုအပ်

သောသမ္ဘည္ဘတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်၊အသိဖြစ်တော်
မူ၏၊တုဝ၊ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊အနုသယေ၊ ကာမရာဂါနုသယစသည်တို့
ကို၊ဆောတွား၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ဖြတ်တော်မူ၍၊တိဏ္ဍော၊ကိုယ်တော်
သည်သံသရာဝဋ်ကြီးစတဲမှကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နှုတ်ပစ်၊ဤသတ္တဝါ
အပေါင်းကို၊တာရေသိ၊ သံသရာဝဋ်ကြီးစတဲမှနိဗ္ဗာန်ဟူသောကြည်းထက်
လိုပ်ရှိဆောင်ကယ်တင်တော်မူ၏၊ တေ၊အာရုဏ်ဘုရားသည်၊ ဥပဓိ၊ခန္ဓာပဓိရှိ
သောအလုံးစုံသောဥပဓိတို့ကို၊သမတိက္ကန္တာ၊မဂ်ဖြင့်ကောင်းစွာလွန်တော်
မူပြီ၊တေတယာ၊အာရုဏ်ဘုရားသည်၊အာသဝါ၊ ကာမာသဝစသောလေးပါး
သောအာသဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ခွဲပယ်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊
တုဝ၊အာရုဏ်ဘုရားသည်၊သိဟော၊ ကောသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ပဟီနဘ
ယဘေရဝေါ၊ကြောက်စရာပယ်အပ်သောဘေးဘေးရှိသကဲ့သို့၊အနုပါဒါနော၊အချင်း
ခပ်သိမ်းအားဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ကာရုပါဒါနိ်စသော လေးပါးသောဥပါ
ဒါန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟီနာဘယဘေရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဘေးဘေးရှိ
သည်၊အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ဘဂဝါ၊ထုန်းတော်ကြီးသောဘုရားသည်၊ဣဒေ
အာဘိသဘာ၊ ဤအရာမကသောရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါ၊ရဟန်းတို့၊ဥထ
လာတည့်ကုန်၊နှုတိအာဒိဝစနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏
တေဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ပဋ္ဌတိကတာ၊ ရှိအပ်သောလက်ခုပ်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဘိဒ္ဒန္တိ၊ရပ်ကုန်၏၊ ဒ္ဒတ္ဘာ၊ရပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဝိရ၊ ကြီးသောလုံ.
ထရှိတော်မူသောဘုရား၊ဖြတ်၊တဝ၊အာရုဏ်ဘုရား၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ပ
သာရေဟိ၊ဆန့်တော်မူထော၊နဘာ၊ရဟန္တာတို့သည်၊ သတ္ထု၊နော၊ဖြတ်စွာ
ဘုရား၊အား၊ဝန္ဒန္တု၊ခြေတော်ကိုရှိခိုးစေကုန်သော၊ နှုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊
ရှောက်ထားကုန်၏၊နှုတိ၊ ဤသို့၊သေလောထေရော၊ သေလထေရ်သည်၊
နှုမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီချင်းအပ်သော နှစ်ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊အ
ဘာသိ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊သေလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၅၄) ဘန္တေ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးအခါ၌၊ ဟတ္ထိဂိဝါယ၊ဆင်၏
ထည်၌၊နိသိနိတ္တာ၊ထိုင်၍၊ယာတံ၊စရိတံ၊ သွားအပ်၏၊ ဝတ္ထာနိ၊အဝတ်တို့
ကို၊ပရိဟရေ၊ဆောင်သော်လည်း၊ သုခုမာဝတ္ထာပဓာရိတာ၊ကောင်း
သောအတွေ့ရှိသောထိပ်ပွေးညှိုသော ကာသိကတိုင်းရှိဖြစ်သောပုဆိုးအ
ထူးကိုသာဆောင်၏၊ဘုဇ္ဇေ၊နိပိ၊ထမင်းစားသော်လည်း၊သာဝတ်နှံ့၊သုံးနှစ်
ဟောင်းထေပြီးသောကောင်းသောအနံ့ရှိသောသလေးတို့၏၊သုစိဝံသုပသေ
စနော၊ခါသား၊သမင်သား၊အစရှိသောစင်ကြယ်သောသားဖြင့်ပြုပြင်သော၊ဩ

ဒုနော၊ထမင်းကိုးဘုဏ္ဍာ၊စားအပ်၏၊အံ့ဖွယ်ရာဟန်းအဖြစ်ရှိတည်သော အခါရှိကား၊ သောအဟာ၊ဤငါသည်၊ ဘဒ္ဒေ၊ကောင်းသောသီလသမာဓိ သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊သာတတိကော၊မျက်မှောက်ခံရှုဖြစ်သောချမ်း သာစွာနေခြင်းရှိအမြဲယှဉ်သော၊ဥဿာ၊သမိတ်လက်ဆွဲ၍ဆွယ်ခံခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တဂတော၊သမိတ်ရှိတည်သော ဆွယ်ခံ၍ရတော၊အလွန်မြေထျော်၏၊ဂေါဓာ ယ၊ကာဠဂေါဓာမည်သောမင်းသမီး၏၊ ဝုဏ္ဏော၊သားဖြစ်သော၊ဘာဒ္ဒိုးယာ၊ ဘာဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊အနုပါဒါနော၊ဥပါဒါန်တရားလေးပါးမှကင်းဖြီးသည် ဖြစ်၍၊ဗျာယတိ၊ ဗလသမာပတ်ဗျာန်ဖြင့် ဝင်စား၏၊ ပဲသုကူလိသာတတိ ကော၊ ပန်သကူရုဘင်ဆောက်တည်သဖြင့် မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အ ဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဿာဥဿာ စရိယာယ၊သ မိတ်လက်စွဲ၍ဆွယ်ခံသည်ဖြင့်၊ပတ္တဂတော၊သမိတ်ရှိတည်သောရဟန်သမ္ဘ သောဆွယ်ခံ၍ရတောအာတိရတော၊ အလွန်မြေထျော်၏၊ ဂေါဓာယ၊ကာဠ ဂေါဓာမည်သောမင်းသမီး၏၊ ဝုဏ္ဏော၊သားဖြစ်သော၊ ဘာဒ္ဒိယော၊ ဘာဒ္ဒိယ ထေရ်သည်၊အနုပါဒါနော၊ဥပါဒါန်တရားလေးပါးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဗျာယ တိ၊ဗလသမာပတ်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ပိဏ္ဍပါတိသာတတိကော၊ပိဏ္ဍပတ်ရုတင် ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်ဖြတ်သောကိုယ်၏အဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိ အ မြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ ဇေတိဝနကောသာတတိကော၊ တိစီဝရိုက်ရုတင် ဆောက်တည်သဖြင့်မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေခြင်း ရှိအမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ သပဒါနုစာရီသာတတိကော၊ အိပ်စဉ်မပြတ် ဆွယ်ရပ်ခြင်းဟူဆိုအပ်သောသပဒါနုစာရိကရုတင်ဖြင့်မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိအမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ ဧကာသန ကောသာတတိကော၊ ဧကာသနိုက်ရုတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတ ရားရှိဖြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကောသာတတိယော၊ပတ္တပိုဏ်ရုတင် ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရားရှိဖြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ် ၏အဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ ခလုပစ္ဆာတတ္တိ သာတတိကော၊ခလုပ်ဆွာရုတင်ကို ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရားရှိ ဖြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိအမြ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ အာရညိကောသာတတိကော၊ အာရညကင်ရုတင် ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရားရှိဖြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ် ၏အဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိအမြယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ရုက္ခမူလိကောသာတ

ကိုကော၊ ရုက္ခမူရတင်ဆောက်တည်သဲဖြင့် ရဟန်းတရားခို မြင်အင်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ခိုချမ်းသာစွာနေခြင်းခို အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ အဇ္ဇော ဘာသကောသာတတိကော၊ အဗေဘာသိကရတင်ဆော် တည်သဖြင့် ရဟန်းတရားခိုမြင်အင်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ခို ချမ်းသာစွာနေခြင်းခိုအမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊သောသာနိကောသာတတိ ကော၊ သုသာန်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရားခို မြင်အင်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ခိုချမ်းသာစွာနေခြင်းခိုအမြဲယှဉ်သည်ဖြစ် ၍၊(၀)၊ယထာသန္ထတိကောသာတတိကော၊ ယထာသန္ထတိရတင်ဆောက် တည်သဖြင့်ရဟန်းတရားခိုမြင်အင်သောမျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ် ခိုချမ်းသာစွာနေခြင်းခို အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ နေသဇ္ဇိကောသာ တတိ ကော၊ နေသဇ္ဇိကရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရားခိုမြင်အင်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ခို ချမ်းသာစွာနေခြင်းခို အမြဲယှဉ်သည် ဖြစ်၍၊(၀)၊အဠိယော်ဇော်သာတတိကော၊ ပစ္စည်းထေးပါးဝယ်အလိုနည်းသဖြင့် ရဟန်းတရားခိုမြင်အင်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်ခိုချမ်းသာ စွာနေခြင်းခို အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ သန္တုဋ္ဌောသာတတိကော၊ပစ္စည်း လေးပါးဝယ်ရောင့်ရဲ လွယ်သဖြင့်ရဟန်းတရားခို မြင်အင်းသောမျက်မှောက် သောကိုယ်၏အဖြစ်ခို ချမ်းသာစွာနေခြင်းခို အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ဝိ ဝိတ္တော်သာတတိကော၊ ဆိတ်ငြိမ်မှုအရပ်ဆိုး ကင်းသဖြင့်ရဟန်းတရားခို မြင်အင်းသောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ခိုချမ်းသာစွာနေခြင်းခိုယှဉ် သည်ဖြစ်၍၊(၀)။ အသံ်သဠ္ဠောသာ တတိကော၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်း မရှိ သည်ဖြစ်၍ရဟန်းတရားခိုမြင်အင်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ခို ချမ်းသာစွာနေခြင်းခိုအမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(၀)၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော သာတတိ ကော၊အားထုတ်အင်သော သတ္တိရှိသဖြင့် ရဟန်းတရားခို မြင်အင်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ခိုချမ်းသာစွာနေခြင်းခိုအမြဲယှဉ်သည်ဖြစ် ၍၊(၀)၊ပုဏ္ဏ၊ရှေးလူဖြစ်သောအခါခို၊ သောဝဏ္ဏံ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊သတဂျေ၊ဖိ ကံ၊မျှားသောအနားရေးရှိသော၊ သတပတ်၊တရာသော ပိုတ်အချိန်ရှိသော၊ ကံသံ၊ရွှေသင်ပန်းကို၊တီတွား၊စွန့်၍၊ မဏ္ဍိကပတ္တံ၊ဖြောသိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ယူပြီ၊ ဆုဒ်၊ဤဖြောသိတ်ကို ယူခြင်းသည်၊ ဒုတိယာဘိသေစနံ၊ နှစ်ကြိမ် ဖြောက်သော ဘိသိက်သွန်းခြင်းမည်၏၊ မဏ္ဍာလိပါကာရေ၊ ဝန်းသောအ ခြင်းအရာရှိသောတံတိုင်းတို့ဖြင့်ခြံရံအင်သော၊ ဒဠ္ဍမဠာလကောဋ္ဌကေ၊မြို မြို့ဖွားပြုအင်သောပြုအိုးပြုစင်တံခါးရတ်တို့နှင့်ပြည့်ရုံသော ပြည်ခို၊ ဥဗ္ဗေ၊

ဖြင့်သော ပြာသာဒ်ထက်၌၊ ခဏ္ဍဟတ္ထေဟိ၊ သန့်ရှင်းလက်စွဲ ကုန်သော ယောဂျားတို့သည်၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အစ်သည်ဖြစ်ထိုက်၊ ပုရေ၊ ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥတ္တရသံ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိ၊ နေရပြီ၊ အဋ္ဌ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနဘယဘေရုဝေါ၊ ပယ်အစ်ပြီးသောဘေး ကြောက်မက်ဘွယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အနုတ္တိုသိ ဝိဟာရိ၊ ကြောက်လန့်မရှိသည်ဖြစ်၍နေပြီ၊ ဂေါ၊ ဘယ၊ ကာဠိဂေါ၊ မည်သောမင်းသမီး၏ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ဘာရိယော၊ ဘာရိယာထေရ်သည်၊ ဝနံ၊ တောတည်းသို့၊ ဩဂဟ္ယ၊ သက်၍၊ ရုက္ခမူ၊ သိလဟူသောကျောက်ဝူး၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ရှည်၍၊ သတိဗု၊ သတိသမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဗု၊ ဖလသမာပတ်နှင့်ရောဝသမာပတ်နှင့်ဟူ၍ သောပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယံ ဘာဝယာ ဣတိ၊ သမထဝိပဿနာကို မွေးစေထိုက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနာနိ ဘဝယံ၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာဠိ ဂေါ၊ ကာဠိဂေါမည်သော မင်းသမီး၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ဘာရိယော၊ ဘာရိယထေရ်သည်၊ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအစ်သော နှစ်ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

ကာဠိဂေါမည်သောမင်းသမီး၏ သားဖြစ်သောဘာရိယ
ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၅၅) သမဏော၊ ရှင်ရဟန်း၊ တွံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ ဂဏ္ဍံ ဂဏ္ဍေန၊ သွားသည်ဖြစ်ထိုက်၊ ဒ္ဒိတော၊ ရှင်သည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝဒေသိ၊ သင်ဆိုတို့၏၊ မဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဒ္ဒိတ်ယော ဝ၊ ရှင်ထွက်သာလျှင်၊ အဒ္ဒိတောတိ၊ မရှင်ဟူ၍၊ ပြုသည်၊ ဆိုတို့၏၊ သမဏော၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ ဇေတံ မဂ္ဂံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုဏ္ဏာဝိ၊ မေး၏၊ ကသ္မာ ကေန၊ ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တွံ၊ အရှင်ရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒ္ဒိတော၊ ရှင်ပါထွက်၊ အဒ္ဒိတော၊ မရှင်သည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပြုသည်၊ ဆိုတိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ အဂ်ိလိမာ၊ လက ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂ်ိလိမာလ၊ အဂ်ိလိမာလ၊ အဟံ၊ ငါတည်း၊ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဓိုက်နှက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒဏ်ကို၊ နိဓာယ၊ ချ၍၊ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်သည်၊

အသို့ဖြင့်၏၊ တွေ့ဆုံ၊သင်အင်္ဂလိမာလမူကား၊ ပါဏာသု၊သတ္တဝါတို့၌၊အ
ဝတ်ညီတော်၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းခြင်းမှ ကင်းသည်၊ အသို၊ဖြစ်၏၊
တသွား၊ထိုကြောင့်၊ အာဟ်၊ငါသည်၊ ပ္ပိတော်၊ရစ်သည်မည်၏၊ တုစ်၊သင်
မှာမူကား၊ အပ္ပိတော်၊ယခုရစ်သော်ထည်းနှောင်အခါ ထိုထိုသို့သောဂတိ
တို့၌ဝတ္ထုသည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်သွားရသောကြောင့်မရစ်သော သူမည်သည်၊
အသို၊ဖြစ်၏၊ ၊မဟိတော်၊ နတ်နှင့်သက္ကသော လူသည်ပုဇော် အပ်ထ
သော၊ မဟာသိ၊ သိသက္ကန္ဓစသော မြတ်သောတရားကို ရှာတော်မူပြီးထ
သော၊သမဏော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ဘုရားမြတ်စွာ
သည်၊မဟာဂဏ်၊တောကြီးသို့၊မေမ ပ္ပံ၊ငါ့အား၊အနုဂ္ဂဟာထွားယား၊ခြိုးခြောက်
ဆုံးသောဌာန၊သံပစ္စုပါဒိ၊အကြင်ကြောင့်ကြွတော်မူလာ၏၊တံပဋိပဒ္ဓနဲ့၊ထိုသို့
အကျွန်ုပ်အားခြိုးခြောက်ဆုံးသောဌာနကြွတော်မူထာခြင်းသည်၊စိရသံဝတ
ကြာမြင့်လတ္တံ့ကာကား၊သောအာဟ်၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား
၏၊ဝန္ဒယုတ္တံ့၊ တရားနှင့်စပ်သော၊ဂါထ၊ဆွဲဆိုသိရောဟ်းအပ်သောဂါထ၊ကို၊
သုတ္တာန၊ကြားနာသောကြောင့်၊ သဟ ၊သပါပ်၊ကြာမြင့်စွာ ကာလပတ်လုံး
ထွေထပ်အပ်သောအထောင်သော မကောင်းမှုကို၊ စဒ်ဿသာမိ၊ စွန့်ပါအုံ၊
ဗုဒ္ဓေဝန္ဒာကိုဝေ၊ ဤသို့သောစကားကိုသာဣ၊ဝတ္တာ၊ဆိုခဲ့၏၊စောရော၊အင်္ဂုလိ
လိမာသခိုး၊သူသည်၊အာသိ'စ၊သန့်ရှင်းကိုထည်းကောင်း၊အာဝုဇ္ဇ၊ထိုသန့်
ရှင်းမှကြွင်းသောသေးထွဲ့စ်ားသာ ထက်နက်ကိုထည်းကောင်း။ သောဇ္ဇ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှပြတ်သောကမ်းပါးရှိသော၊ပပါတော၊တကွနက်ပြတ်သော
ကမ်းပါးရှိသော၊နရကော၊ဖြေခ်ွဲကွဲသောဟင်းသင်းသောအပြင်ရှိသော၊ ပဗ္ဗ
တန္ဓုံ၊ရေ၊တောင်တို့၏ အပြတ်အကြားနှင့်၊ အနုကာသိ၊ ဝိဝိထက်နက်အစဉ်
အတိုင်းပစ်စွန့်ပေ၏၊ တာနိ၊ ထိုသက်နက်တို့ကို၊ ဆရွေတွား၊ စွန့်ပြီး၍၊
စောရော၊အင်္ဂုလိမာသခိုး၊သူသည်၊ သုဂတသ၊ကောင်းသောစကားကိုဆို
တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ အဝန္ဒိ၊ရှိခိုး၏၊
ထက္ကေ၀ ၊ ဘိုးအရစ်ခ်ိန်ပင်သော်၊ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ဗုဒ္ဓံဗုဒ္ဓ သ ၊ဘုရား၌
အား၊ယာစိ၊တောင်းပန်၏၊ခေါ်၊စင်စစ်၊ ကာရုဏိကော၊ကြီးမြတ်သောကာ
ရုဏာရှိတော်မူထသော၊ မဟာသိ၊ မြတ်သောသိလက္ခန္ဓစသော တရားအ
ပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီးထသော၊ သဒ္ဓေ၀ကာသ၊ နတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊
လောကသ၊လူအပေါင်း၏၊သက္ခာ၊ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ယောဗုဒ္ဓေါ၊အ
ကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘဒါ၊ထိုအခါ၌၊တံတာသမေ၊ထိုငါ့အား၊သိက္ခ
ရဟန်း၊ပေါ်ထလာလတ္တည်း၊ ဗုဒ္ဓကိစ္စံ၀စနံ၊ ဣတိသို့သောစကားကို၊ အ၀ေါစ၊

ပိန်ထော်မူ၏၊ တသေ၊ ထိုအင်္ဂလိမာလဆရာ၊ ဧသေဝဧသောဧဝ၊ ဤထာ
တုည်ရဟန်းဟု ထုရားပိန်တော်မူသော ဟေတိကျွေ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်ပင်
ထွေင်၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အာဟု၊ဖြစ်၏၊ ယော၊အကြင်
အမှတ်မရှိသော လူရဟန်းသည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးသူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့နှင့်
ပေါင်းဘော်သောအခါ၌၊ ပမဇ္ဇိတွာန၊ပိဓိအဆင်အခြင်မရှိသော အားဖြင့်
ကောင်းသောအကျင့်၌မေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက်ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ၊နောက်အဆွေ
ခင်ပွန်းကောင်းနှင့်ပေါင်းဘော်သောအခါ၌၊ သော၊ထိုအမှတ်မရှိသောလူ
ရဟန်းသည်၊နမဇ္ဇတိ၊အသင့်နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်
ကိုမမေ့မလျော့ကျင့်၏၊ သောဝုဋ္ဌယော၊ ထိုကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်
ပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇ္ဇာ၊တိပ်တိုက်မှု၊ ရဇ္ဇော၊လွတ်သော၊စန္ဒိမာဝ
စန္ဒိမာဆုဝ၊လကဲ့သို့၊ ဆုမ်းလောက်၊ ဤခန္ဓာအစဉ်ရှိသောလောကကို၊ ဩဘာ
သေတိ၊အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကိုပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်မကောင်းမှု
မှကင်း၍ထွန်းတောက်ပ၏၊ ၊ယသ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောလူရဟန်း
အား၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံမကောင်းမှုကံကို၊ ကုသလေန၊ထိုမ
ကောင်းမှုကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သောလောကုတ္တရာကုသိုလ်ဖြင့်၊ဝိဓိယ
တိ၊အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကိုပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်ပိတ်ပင်အပ်၏၊
သော၊ထိုအမှတ်မရှိသော လူရဟန်း သည်၊ အဇ္ဇာ၊တိပ်တိုက်မှု၊ ရဇ္ဇော၊
လွတ်သော၊စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဆုဝ၊လကဲ့သို့၊ ဆုမ်းလောက်၊ ဤခန္ဓာ၊စသောလော
ကကို၊ဩဘာသေတိတည်ကိုရတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကို
ကိုပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်ပိတ်ဆို့ဆီးတား၊အပ်၏၊ဒဟာရော၊ငယ်သေးသော၊ ယော
ဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ဟေဝေကေန၊စင်စစ်သဖြင့်၊ဗုဒ္ဓသာသနေ၊
ဘိဝ္ဘာသုံးပါးဖြင့်ရေတွက်အပ်သောဘုရားသာသနာတော်၌၊ ယုဇ္ဇတိ၊အရှိ
အသေကမ္ဘာန်း၌အား၊ထုတ်၏၊ သော၊ထိုအမှည်းမရှိသောလူရဟန်းသည်၊
အ ဇ္ဇာ၊တိပ်တိုက်မှု၊ရဇ္ဇော၊လွတ်သော၊စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဆုဝ၊လကဲ့သို့၊ဆုမ်
သောက်၊ဤခန္ဓာအစဉ်ရှိသောလောကကို၊ ဩဘာသတိ၊ထွန်းတောက်ပသ
ဖြင့်ထင်တယ်စေ၏၊မေမယ်၊ငါ့အား၊ဒီသာဝိ၊ရန်သူတို့သည်သည်း၊ ဝေ့ဂ
ထံ၊တရား၊စကား၊ကို၊သုဏာန္တု၊နာစေကုန်သတည်း၊မေမယ်၊ငါ၏၊ဒီသာဝိ
ရန်သူတို့သည်၊ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ယုဇ္ဇန္တု သ
စ္စာသေးပါးတရား၊ကိုသိစေခြင်းအကျိုးငှါကျင့်စေကုန်သတည်း၊မေ၊ငါ၏၊
ဒီသာဝိဒီသာ၊ဝေ၊ရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊
ဝေ၊ထိုရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ မနုဿေ၊သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်

သောကထျောအာဝိတ္တတို့သို့၊ ဘဇန္တေ၊ ဆာလည်းကင်စေကုန်သတည်း။ ယော သင်္ခေါ၊ အကြင် သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဓမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မထော ကုတ္တရာဓမ္မကိုသာလျှင်၊ အာဒါပယန္တိ သမာဒပေန္တိ ဂဏှာပေန္တိ၊ ယူစေ ကုန်သတည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဒိသာဟိ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ခန္ဓိဝါ ဒါနံ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးကိုဆိုတက်ကုန်သော၊ အရောပေသံသိနံ၊ တရုံတ ယောက်သောသူနှင့်မဆန့်ကျင်သော မေတ္တာဖြင့်နေထိုင်ကုန်သောသူတို့ ကိုပြိုးမွမ်းထိုင်ကုန်သောသူတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကာယေန၊ သင့်တင့် ထျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာတု၊ နာစေကုန်သတည်း။ တမ္ပိ၊ ထိုကြား၊ ဆင် တိုင်းသော တရားကိုထည်း၊ အနုဝိဓိယန္တု၊ ကောင်းစွာ သင်ယူ၍အတုလိုက်၍ကျင့်စေကုန်သတည်း။ ၊ဟိယသ္ဓာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မမံ၊ ငါ၏၊ သော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောသူသည်၊ ဓာတုကေ ဇန္တုနံ၊ စင်စစ်သဖြင့် မမံ၊ ငါ့ကို၊ နဟိသေနဟိသေယျု၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်စေသတည်း။ အညဝါ ပနေ၊ ငါမှတပါး၊ သည်းဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိနံ၊ အချို့သောသတ္တဝါကို၊ နဟိ သေ၊ မ ညှဉ်းဆဲစေသဘည်း။ ပမေဝ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ သန္တိ ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဘုတ္ထာ ရောက်စေသတည်း။ ပါဝုဏိတ္ထာ၊ ရောက်ပြီး၍ထည်း၊ သတ္ထုသာဝေ၊ ထို အသုံးရုံသော သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ရကွေ့ယျ၊ တပည့်သားကိုကဲ့သို့စောင့် ရှောက်စေသတည်း။ ၊ နေတ္ထိကာ၊ ရေကိုဆောင်လိုကုန်သောသူတို့သည်၊ ပူးရေတွေ၊ မြင့်သောအရပ်ကမြေကိုတူး၍ နိမ့်ရာအရပ်ကိုပြည့်စေ၍၊ မာ ကိုက်၊ မြောင်းကို၊ ကတ္ဝါဝါ၊ ပြု၍ထည်းကောင်း၊ ရုက္ခဒေါဏေ၊ သစ်သား သရောက်သစ်သားကျင်းကို၊ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍၊ ဇုန္ဆိတဌာနံ၊ ဖိဖိလိုရာ အရင်ဆို၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နေန္တိ ယထာစ၊ ဆောင်သကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ တေ ဇနံ၊ မြှားကို၊ ဥသုကာရာ၊ သေးသမားတို့သည်၊ တာပေတ္ဝာ၊ ဖိုးကင် ၍၊ ဝကီဘာဝံ၊ ကောက်သောအဖြစ်ကို၊ ဥဇုံ၊ ကတ္ဝာ၊ ဖြောင့်စွာပြု၍၊ ဒမ ယန္တိ ယထာ၊ ဖြောင့်ကုန်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ တဉ္စကာ၊ သစ်ရွေသ မားတို့သည်၊ အတ္ထာယ၊ အကွင်းဆစ်ရှိသည့်တို့၏အကျိုးငှါ၊ တဉ္စေ၊ ရွေကုန်ထွေက်၊ ဒါရုံ၊ သစ်ကို၊ ဒမယန္တိ ယထာ၊ ဖိဖိတို့၏အလိုအတိုင်းအ ဖြောင့်အကောက်ကိုပြုကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောအရိယမဂ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောသူတို့သည်၊ အတ္တာ နံ၊ ဖိဖိကိုယ်ကို၊ ဒမယန္တိ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ရောက်အောင်ဆုံးမကုန်၏။ ၊ ကေ၊ အချို့ကုန်သောမင်း မင်း၏အမတ်ကြီး စသောသူတို့သည်၊ ဒဏ္ဍေ နေ၊ ထက်ကနဲဆင်ခြင်း ဖိုထ်ပါအပေါင်းဖြင့်၊ ပဠေတ္ဝိကေ၊ ရန်သူတို့ကို၊ ဒမ

ယန္တိ၊ဆုံးမကုန်၏။ ဂေါပါလာဒယော၊နွားထိမ်းသောသူစသည်တို့သည်၊ ဂဝါဒိကော၊နွားစသည်တို့ကို၊ ဒဏ္ဍေန၊တုံ့ကန်ဖြင့်၊ ဒမေန္တိ ယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဟတ္ထာစရိယာ၊ ဆင်ဆရာတို့သည်၊ အင်္ကုသေဘိ၊ချွန်းတောင်းတို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထိ၊ဆင်ကို၊ ဒမေန္တိ ယထာ၊ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အသာစရိယာ၊ မြင်းဆရာတို့သည်၊ကသာတိ၊ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်၊ အသေ၊မြင်းကို၊ဒမေန္တိ ယထာ၊ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊အဟံ၊ ငါသည်၊အဒဏ္ဍေန၊ တုံ့ကန်မရှိသဖြင့်၊ အသတ္ထေန၊ဝေးလက်နက်မရှိဘဲကုန်း၊ဟာဒိနာ၊ရှုဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံစသည်ဌာနတုန်တွင်ခြင်းမရှိသောဘုရား၊မြတ်စွာသည်၊ ဒန္တောဒဠ္ဍိကော၊ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗိသေဝနော၊အဆိပ်အကောက်ကင်းခြင်းကို၊ကတော၊ပြုအပ်သည်၊အမှု၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊ မေ၊ငါ၏၊နာမံ၊အမည်သည်၊ ပုရေ၊ရှေးဘုရားသခင်နှင့်မပေါင်းမီကာလ၌၊ ဟိ သကသော၊ဟိ သဝကအမည်ရှိသည်၊ သတော၊ဖြစ်လျက်၊အဟိ သကော တိ၊အဟိ သကဟု၍၊နာမံ၊အမည်မှည့်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဇ၊ယခု၊အဟံ၊ငါသည်၊ အဟိ သကော တိ၊ အဟိ သကဟူ၏။ သစ္စနာမော၊မ ဆွက်မယွင်းသောအမည်ရှိသည်၊အမှု၊ဖြစ်ပြီ၊ကသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ကိဠိ၊တရုံ တယောက်သော၊ နံသတ္ထံ၊ထိုသတ္တဝါကို၊ နဟိ သာမိ၊မညှဉ်းဆဲပြီ၊အာဝုဩ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပုရေ၊ရှေးထူဖြစ်သောအခါ၌၊အင်္ဂုလိမာ လောတိ၊အင်္ဂုလိမာဟူ၍၊ဝိဿုတော၊ ကျော်စောသော၊ စောရော၊ခိုးသူသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။ မဟောဃောနာ၊ ကာမောဃစသော ကြီးစွာသောဩဃဖြင့်၊ဝုယ္ဟမာနော၊မျောသည်ဖြစ်လျက်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ထိုကြီးစွာသောဩဃ၏ဖြတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောဘုရားသခင်ကို၊သရဏံ၊ဆင်းရဲကိုမျောက်၍ချမ်းသာကိုဆောင်ပေးတတ်သောသူဟူ၍ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမ်စုပ ဂစ္ဆိ၊ကပ်ပြီ၊ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊အင်္ဂုလိမာလောတိ၊ အင်္ဂုလိမာဟူ၍၊ဝိဿုတော၊ သူအသက်ကိုသတ်ခြင်းရှိသော ကြမ်းကြုပ်သော သူစသည်ဖြင့် ကျော်စောသော၊သောဟိတပါ၊ကို၊ သတ္တဝါတို့ကိုသတ်သဖြင့်တပါးသော သူတို့၏သွေးဖြင့်လိမ်းကျံ၊သောထက်ရှိသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဩဒါနိ၊ယင်းဘုရားခါ၌၊သရဏာဂမနံ၊ ဘုရားဖြတ်စွာအား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏မျှားသောအကျိုးရှိသောအဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ရှုလော၊မယာ၊ ငါသည်၊ဘဝနေတွင်၊ ဘာသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သော တဏှာကို၊ဆမ္ဘဝတာ၊ ကောင်းစွာမဂ်ဖြင့်နှုတ်အော်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗဟုံ၊မျှားစွာသော၊ ဒုဋ္ဌတိဂါမိနံ၊ဒုဋ္ဌတိဆဝသို့သွားကြောင်းဖြစ်သော၊တာဒိသံ၊ကဲ့၊ထိုအရာမကမျှားသောယောဂျား

တို့ကိုသတ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ကိုယ်တွေ့ခံ၊ပြု၍၊ကမ္ဘာ့ဝိပါကေန့၊မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးဖြင့်ဖုံးဖြာ၊ အချင်းခပ်သိမ်းပယ်အပ်သောကံ၏အကျိုးစက်မျှကိုခံစားလျက်၊အနုတောဝ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့၏ကုန်ပြိုးသော ကြောင့်ပြိုကင်းလျက်၊ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းစသောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုရားမိ၊သုံးဆောင်ခံစား၏၊ ဗာလာ၊ရိုက်သောအဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ နမ္မေဓိနော စနော၊ပညာမှကင်းကုန်သောလူရိုက်တို့သည်၊ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုမေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တိ၊ပဝတ္တေန္တိ၊ မေ့လျော့သဖြင့် ကာလကိုလွန်၍ဖြစ်စေကုန်၏၊ မေဓာဝိ၊ ကရားဩဗာပညာနှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိသည်သော်၊ဖြတ်သော၊ ဝန်ခံနုံဝိယ၊ အမျိုးအနွယ်အတိုင်းသာသောရတနာ ခုနှစ်ပါးဟူဆိုအပ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊အပ္ပမာဒဠ္ဠ၊ ထင်သောသတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ကုသိုလ်ကောင်းမှု မမေ့မလျော့အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ရုက္ခတိ၊ ဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ရောက်အောင်စောင့်ရှောက်၏၊ အာဝုသော၊ဘိက္ခုဂဏ်ဘို့၊ ပမာဒံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု မေ့လျော့သဖြင့်ကာလကိုလွန်စေခြင်းကို၊မာအနုယုဇ္ဇေထ၊မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ ကာမရတိသန္ထဝံ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် မြူလျော်ပေါင်းဆော်ခြင်းကို၊ မာအနုယုဇ္ဇေထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊အပ္ပမတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု မမေ့မလျော့သော်ဝဋ္ဋဂုဏ်သည်၊ ဗျာယဇ္ဈော၊ ဗျာနှံဝင်စားခြင်းဌာနေသာသည်ဖြစ်၍၊ ပရေမံ၊ဖြတ်သော၊ သုခံ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့၊ပရေါတိပါဟုဟာတိ၊ရောက်၏၊မမ၊ငါ၏၊ယံမဟာဝနံ၊အကြင်နေရာဖြစ်သောတောကြီးသို့၊ သဗ္ဗေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ယံအာဂမနံ၊အကြင်လာခြင်းသည်၊အဗ္ဗိ၊ဂိ၏၊တံအာဂမနံ၊ ထိုငါ့နေရာတောကြီးသို့ကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊သွာဂတံ၊ကောင်းသောကြွလာခြင်းတည်း၊ အပဂတံ၊အကျိုးစီးပွါးမှကင်းသောကြွလာခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊မဟာ၊ ငါသည်၊သဗ္ဗေ၊ သန္တိကေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ပဗ္ဗဇိသာဓိတိ၊ရဟန်းပြုအံ့ဟု၍၊ ယံမဂ္ဂိတံ၊အကြင်အတိုင်းဆပင်အကြံအစည်ကို၊ မဂ္ဂိတံ၊တိုင်ပင်အပ်ကြံအပ်၏၊ ဒုဒ်မဂ္ဂိတံ၊ ဤသို့တိုင်ပင်ကြံခြင်းသည်၊ မမ၊ငါ၏အား၊ဒုဗ္ဗဂ္ဂိတံ၊မကောင်းသဖြင့်တိုင်ပင်ကြံခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ကသ္ဟာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်.ဟူမူကား၊သံဝိဘဇ္ဇော သု၊သဝဝ ဇ္ဇအာနဝ ဇ္ဇစသောအပြားဖြင့်ခွဲခြမ်းဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ဝေဒေသု၊တရားတို့တွင်၊ ယံဝေါ်ံ၊အကြင်တရားသည်၊သေဌံ၊ဖြတ်၏၊တံ၊ထိုဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကဲ့သို့သော်လည်း၊ ဥပဂမ်ဥပဂဗ္ဗိ၊ကပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊တည်ရာမဟာဝနေ၊ထိုတောကြီး၌၊ယံအာဂမနံ၊အကြင်ကြွလာခြင်းသည်၊ အဗ္ဗိ၊ဂိ၏၊တံအာဂမနံ၊ ထိုသို့ကြွလာ

တော်မူခြင်းသည်၊သွားဂတံသုအာဂဟာ။ကောင်းသောကြွလာခြင်းတည်း၊ အမဂတံ၊ အကျိုးစီးပွါးမှကောင်းသောကြွလာခြင်းသည်းနှ၊ မဟုတ်၊ မမ၊ငါ သည်၊သတ္တဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပန္ဒိကေ၊အထံ၌၊ပဋ္ဌဇိသောပိ၊ရဟန်းပြုအံ့ ဆုတိ၊ဤသို့၊မန္ဒိတ်၊တိုင်ပင်အပ်ကြောအပ်၏၊မမ၊ငါ၏၊ ဆုံးမန္ဒိကံ၊ဤသို့ရ ဟန်းပြုအံ့ဟုတိုင်ပင်ခြင်းကြောခြင်းသည်လည်း၊ ဒုမ္မန္ဒိတံ၊မကောင်းသဖြင့် ပြီးတိုင်ပင်ခြင်းကြောခြင်းသည်၊နှ၊မဟုတ်၊မယာ၊ငါသည်၊တိသောပိဗ္ဗာ၊သုံး ပါးသောပိဗ္ဗာဘို့သို့၊အနုပဗ္ဗာ၊ရှေ့ဆုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာ သနံ၊အဆုံးအမကို၊ကာတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊အရဟေ၊တောင်၌၊ရဟန္တာ ထေဝါ၊သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌတောသုဝါ၊တောင်တို့၌ရင်း၊ဂုဟာ သုဝါ၊ တောင်ခေါင်းထိပ်တို့၌ လည်းကောင်း။ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထို သို့သောအရပ်၌သာလျှင်၊တာဒါ၊ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌမနုသော၊ထိတ် သန့်သောစိတ်ရှိသျှက်၊အဗ္ဗာသိ၊ရပ်ရှု၏၊ဆုဒါနိ၊ယခုဟန်းဖြစ်သောအခါ ၌၊သယန္ကော်ဝိ၊အိပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ သယတိ၊အိပ်ရ၏၊တိ ဋ္ဌန္တော်ဝိ၊ရပ်သော်လည်း၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဋ္ဌာယတိ၊ရပ်ရ၏၊ဇိဏော်ဝိ၊ အသက်ရင်သော်လည်း၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဏိတံ၊အသက်ကို၊ကမ္ပေတိ၊မွေး ရ၏၊မာရသေ၊ကိုထေသောမာရ်စသည်တို့၏၊အဟဇ္ဇာ၊ပါသော၊ ကျွက်စားရာမ ဟုတ်သောကြောင့်ထက်ဖြင့်ထောင့်အပ်သောကျေနပ်ကွင်းမှကင်း၏၊သတ္တော နုကမ္ပိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၌ သနားတော်မူအပ်သောအ ဖြစ်သည်၊အဟော၊ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊အဟံ၊ ငါသည်၊ဝုရေ၊ရှေးအခါ၌၊ ဥဒိစ္စော၊ထင်ရှားသော၊ဥဿာဘော၊အမိအာဘန္ဓစ်ပါးရုံအား၌ဖြင့်ကြာဟွစ်စွော၊ ဇာတ်အား၌ဖြင့်ဝုဏ္ဏော်ကျိုးသည်၊ အာသိ'၊ဖြစ်ပြီ၊အဇ္ဇ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သော အခါ၌၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သုဂတသော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆို တော်မူတတ်ထသော၊ဓမ္မရာဇသော၊ တာရားမင်းဖြစ်တော်မူထသော၊သတ္တ၊ နော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုတ္တော၊ ကိုယ်တော်ရင်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊အ ဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ဒါနိနှုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝိတာတာ၊ကြော၊ ကင်းသောတဏှာရှိသည်၊အနာဒါနော၊ ကိလေသာတဏှာတည်းဟူသော စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်၊ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊စက္ခုဒ္ဒါရစသည်တို့ လုံခြုံစောင့်ရှောက်အပ် သောတံခါးရှိသည်၊သုသံဝုသော၊ မနုလျှင်ခြောက်ခုပြောက်ဖြစ်သောဆုန္ဒြေ တို့၌ဝိတ်အပ်သောတံခါးရှိ သည်၊အတ္ထိ'၊ ဖြစ်ပြီ၊မေမယာ၊ ငါသည်၊အစာမ ရှိ၊ဇရာမရဏာ၏အရင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာဟူသောအမြစ်ကို၊ဝမိတ္တာနု၊အရ ဟတ္တာမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နှုတ်ပြီး၍၊အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတို့၏ကုန်ရာဖြစ်

သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊မေမယော၊ငါသည်၊သတ္တော သတ္တေသု၊သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိစိဏ္ဏော၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွါးစေသောအား ဖြင့်အလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဇုံးအမ တော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ကတံ၊ကျင့်အပ်ပြု အပ်ပြီ၊ဂရုကောဘာဝေ၊လေးစွာသောခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩဿိတောဝ၊ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူသော ကြိုးကို၊ သမူ ဘတာ၊အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဂ္ဂလိမာသော်ထေရော၊ အဂ္ဂလိမာသထေရ်သည်၊ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးအစ်သောနှစ် ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

အဂ္ဂလိမာသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၅၆) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မာတာပိတရော၊အဓိအာဘာတို့ကိုသည်း ကောင်း၊ ဘာဂိနိဉာတိဘာတရောစ၊ နှစ်မဆွေမျိုး အစ်ကိုတို့ကို သည်း ကောင်း၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာမဂုတော၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍၊အနုဂုဏ္ဌေါ၀၊အနုဂုဏ္ဌါအမည်ရှိသောငါသည်လျှင်၊ ဟုယတိ၊ အာရမ္ဘဝီရိယနိဿာနုဟုယာန် သက္ခဝီရိယနိဿာနုဟုယာန် နှစ်ပါးကိုဝင်စားလျက်နေ ၏၊ ။နဒ္ဓဂိဇတပါ၊ကခြင်းသိခြင်းတို့နှင့်၊သမုပေတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သမ္ဘာဝဇပ္ပေ၊ဗာဝနော၊ကြေးမောင်းနှင့်ခွက်ခွင်းသံတို့ဖြင့်နံနက်ဆေါတို့၌နှိုး အပ်၏၊ တေန၊ထိုကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းဖြင့်၊သုဒ္ဓိ၊ သံသရာ၏စင်ကြယ် ခြင်းကို၊နအဓ္ဓာဝါနာဓိဂစ္ဆိ၊မရ၊မာရသာ၊ကိုယေသာမာရ်၏၊ဝိသယော၊အရာ ဖြစ်၍ဖြစ်သောကာမဂုဏ်၌၊ရတောဝ၊ပ္ပြေလျော်၏၊တေ၀ စ၊ ထိုငါးပါးအပြား၌ သောကာမဂုဏ်ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိစွန့်သောအားဖြင့် လွန်၍၊ဗုဒ္ဓသေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ရတောဝ၊ပ္ပြေ လျော်၏၊သဗ္ဗောစံ၊ ကာမောစာစသောအလုံးရုံသောသြဝကကို၊သမတိက္ကမ္ဘ၊အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်အစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာလွန်၍၊ အနုဂုဏ္ဌေါ၀၊ အနုဂုဏ္ဌါ အမည်ရှိသောငါသည်လျှင်၊ ဟုယတိ၊အာရမ္ဘဝီရိယနိဿာနုဟုယာန်သက္ခဝီရိယနိ ဿာန ဟုယာန်နှစ်ပါးကို ဝင်စားလျက်နေ၏၊ ။မနောရမာ၊ နှလုံးမြေလျော် ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ယေ၀ပါစ၊ အကြင်ရှုပါစုံတို့သည်သည်းကောင်း၊ယော သဒ္ဒါစ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံတို့သည်သည်းကောင်း၊ ယေဂန္ဓာစ၊အကြင်ဂန္ဓာရုံ တို့သည် သည်းကောင်း၊ ယောရသာစ၊ အကြင်ရသာရုံတို့ သည်သည်း ကောင်း၊ ယေဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ အကြင်ဖေါ်ဆွတ်ရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊သ၏ ရှိကုန်၏၊ ၎ကေစ၊ ထိုငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္ဘ၊

ကောင်းစွာလွန်၍၊ အနုဗျဉ္ဇော၀၊ အနုဗျဉ္ဇနာအမည်ရှိသော၀ါသည်သျှင်၊ဗျာယတိ၊ အာရမ္ဘဏူပနိဇ္ဈာနဗျာနဉ်ထက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဗျာနဉ်နှစ်ပါးကို ၀င်စားလျက်နေ၏၊ ၊ပိဏ္ဍပါတံ၊ သွင်းခံခြင်း၌၊အတိက္ကန္တော၊ နှစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ၎င်းကောနှုတ်လိုက်ရဟန်းမရှိတယောက်အထည်းတည်း၊ အနုတိယော၊တတ္ထဲ့ဟူသောအပေါင်းအဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာသ၀ေါ၊ အာသ၀ေါကင်းပြီးသော၊အနုဗျဉ္ဇော၊အနုဗျဉ္ဇနာအမည်ရှိသော၊ မုနိ၊ရဟန္တာသည်၊ ပံသုကူထာနိ၊ပုံသကူသင်္ကန်းတို့ကို၊သေတိ၊ရှာဖွေ၏။ ၊ဝိစိနိ၊ရွေးချယ်စိစစ်၍၊အ၀ဟိ၊ယူ၏ဟေ၀ိ၊ဖြူအညစ်အကြေးတို့ကိုပွတ်လျှော်၏။ ၊ဒုဗေယိ၊ချုပ်၍ ကဋ္ဌိယဆိုးရေဖြင့်ဆိုး၏၊မတိမာ၊ပညာရှိသော၊ အနာသ၀ေါ၊ အာသ၀ေါ ကင်းပြီးသော၊ အနုဗျဉ္ဇော၊အနုဗျဉ္ဇနာအမည်ရှိသော၊မုနိ၊ရဟန္တာသည်၊ ပံသုကူထာနိ၊ပုံသကူသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဓာရယိ၊ ကပ္ပဝိန္ဒုထိုး၍ ၀တ်ရုံ၏၊ ၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊မဟိဿော၊အလိုထည်းကြီး၏၊အာသန္ဒုဿော၊ယဝ ထာ ထာ ဘသ ဿော သ ဿော သ ဿ ထ ထည်းကင်း၏၊သံသဋ္ဌော၊လူ့ဟန်းတို့နှင့်ရောနှောလျက်၊ဥဿုတော၊ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊တာသ၊ ထိ အဲလိုကြီးခြင်း စ သည်နှင့် ပြည့်စုံသော ဗုဒ္ဓိ(ထိ)အား၊ ပါပ ကာ၊ယုတ်မာကုန်သော၊သံကိလေသိကာ၊စိတ်၏ညစ်နွမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ဣမေ၊ဤ၊ အလိုကြီးခြင်းအစရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ယတောစယတ္တိ ကာ ယော၊အကြင်အခါ၌၊ ဆယ်ပုဂ္ဂိုလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ၏သည်၊ အ ဝိ ဣ ဣ ဣ

ဝေါ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဆုတ်ခေါ်၊ ဤသို့၊မဟောသိနှာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ရဟန်း၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ထောက၊လောကသုံးပါး၌၊အနုတ္တ ရော၊သိထသမျှဓိစသောရုပ်ဖြင့် အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗညု၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊မမ၊ငါ၏၊သက်ပ်၊အပြီးသို့ရောက်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အဖြစ် ဖြင့်တည်သော၊ငါ၏အကြံကို၊ အညာယ၊သိတော်မူ၍၊ မနောမယေန၊စိတ် ဖြင့်ဖန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူသော၊ ကာယေန၊ဣဒ္ဓိတော်သောကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ဆုဠ္ဍယာ၊ ဤကိုယ်သည် ဤစိတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေသတည်းဟု ဤသို့ဖြစ်သော ဝိဠာန်သောတန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ဥဗယသက်မိ၊ငါ၏အထံသို့ကပ်တော်မူလာ၏။ ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မေ၊ငါအား၊ သက်ပျော်၊ အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော ရှစ်ရုံးပြောက်သော မဟာပုရိသဝိတက် ဖြစ်သနည်းဟူသော အကြံသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊တဘော၊ထိုအကြံဖြစ်သည်နောက်မှ၊မမ၊ငါ၏၊သက်ပ်၊အကြံ ကို၊အညာယ၊သိတော်မူ၍၊ ဆုဠ္ဍယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥဗယသက်မိ၊ ကပ်တော်မူ လာ၏၊နိပ္ပဟဋ္ဌေတော၊သံသရာဝဋ်ကိုချုတတ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိမှ ကင်း သောသော၊ရုတ္တရာတရား၌ ပြေလျော့ခြင်းရှိတော်မူသော၊ ဇုန္ဒေါ်၊မြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ဝမ်း၊တရားကို၊ အဒေသယိ၊ဟောတော်မူပြီ၊ နိပ္ပပဉ္စ်၊ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်ထောရုတ္တရာ တ ရား၊ဟူဆိုအပ်သော သံသရာဝဋ်ကိုချုတတ်သောတရား၌ ကင်းသောသော ရုတ္တရာ တရား၊ကို၊ အဒေသယိ၊ ကိုယ်တော်မှ အသိုးထုတ်အပ်သော သ္ဘာလေးပါးတရား၊ကို ဟောတော်မူ၏။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ တသ၊ထို မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ်း၊ဟောတော်မူသော တရား၊တော်ကို၊ အညာယ၊ ဟောတော်မူသော တရား၊တော် အတိုင်းသိ၍၊ သာသနေ၊ သုံးပါး၊သော သိက္ခာဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော်၌၊ ရတောမ္ဟေ၊ လျော့သည် ဖြစ်၍၊ဝိဟာသိ၊နေပြီ၊ မယာ၊ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါး၊သောဝိဇ္ဇာ တို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊အစဉ်အတိုင်း၊ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး၊အမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုကျင့် အပ်ပြီ၊ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဠုပညာသဝသော နိ၊ဝါ:ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ နေသဒ္ဓိကော၊ အိပ်ခြင်းကိုပယ်၍ နိသိရတင် ဆောက်တည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ယတော၊အကြင်နိသိရတင်ဆော် တည်သောအခါမှစ၍၊ပဠုဝိသကိဝဿာနိ၊နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊မိဠ်၊အိပ် ခြင်းကို၊သမူဟတံ၊အကြင်းမဲ့ပယ်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊ ယတော၊အကြင်အခါမှ၊ဒ္ဒိတစိတ္တသ၊အလုံးရုံ၏နောက်၌ဖြစ်သောစဏ္ဍ

ဗျာနှစ်တော်ရှိတည်ထသော်၊တာဒိနော၊ဓာတ္တာရုံစသည်တို့ရှိ သည်းခံခြင်းကျေး ဝူးနှင့်ပြည့်ရုံတော်မူသော၊သမ္ဘာသမ္ဘူဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာသုရားအား၊အာသဝံသ ပယသာသာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊နာဟုနုအဟောသုံ၊မဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အနေဟော၊ဧဟုဆိုအပ်သော တထာဂတမှကင်းတော်မူပြီးသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်ရုံတော်မူသောဖြတ်စွာသုရားသည်၊ သန္တိ ၊ဝဏ္ဏ ဆင်းရဲဘို့ကြောင်းပြုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရုဗ္ဘ ၊အာရုံပြု၍၊ပရိနိဗ္ဗု တော၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ အသလ္လိနေန မပျက်မစီးသော ပွင့်သင်းသော၊ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ ဝေဒနံ၊သတိပညာ အ ဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်ရုံသည်ဖြစ်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးကာထင်ခြင်ဖြစ်သောဝေဒနာ ကို၊ အဗ္ဘာဝါသယိ၊ ထိုဝေဒနာသို့မလိုက်မူ၍ ထိုမှဤရှေ့လည်ထောင်မူ၏၊ ကိ ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပဒ္ဓေါတသ၊ဆီဖိုးစာကိုစွဲ၍ဖြစ် သောဆီဖိုး၏၊နိဗ္ဗာယတိ၊ငြိမ်းတိုးဝ၊ထိုဆီဖိုးစာကုန်သဖြင့် ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ဝေ်ထ ထာ၊ထိုအတူ၊စေတသော၊စိတ်တော်၏၊ဝိမောက္ခော၊အလုံးရုံသောကိလေ သာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ကိလေသာ တိသင်္ခါရကိုမှီ၍ ဖြစ် သောခန္ဓာသန္တာန်တော်၏ကုန်သဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်၊ အာဟု၊ဖြစ်ပြီ ၊ ဒါနိဗ္ဗုဒါနိ၊ ယသုအာခါဠ်၊ ပန္ဓိမကာ၊ ပန္ဓိမစိတ်မှ နောက် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကေဝမ္ဘာ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား သန္တာန်တော်ရှိဖြစ်သော သဘော ရှိကုန် သော၊ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿလျှင်ငါးရပြောက်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ ရုနိနော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊နာဝိသန္တိ ၊မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေ၊ ဖြယ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော် မူပြီးသည် ရှိသော်။ အညေဝမ္ဘာ၊ဘပါးကုန်သောစိတ်စေတသိက်တရားတို့သည်၊နာဘိသန္တိ ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ၊ ၊ဇာလိနိ ၊ဇာလိနိအမည်ရှိသောနတ်သမီး၊ ဒေဝကာ ယာ ဘိ ၊နတ်အပေါင်းခွ၊ပုနဝါသော၊ပဋိသန္ဓေနေသည်အစွယ်ဖြင့်တာဝန်နတ် တို့နှင့်တကွနေရခြင်းသည်၊ ဒါနိဗ္ဗုဒါနိ၊ ယသုအာခါဠ်၊ မယ္ဟံ၊ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ဇာတိသံသာရော၊ ဇာတိအရင်းရှိသော သံသရာဝန်ဆင်းရဲသည်၊ ဝိဒိတော၊ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဗ္ဗုဒါနိ၊ယသုအာခါဠ်၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊နောင်အခါဘဝသစ်ခွ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ၊ယဿ၊ အကြောင်ရင်ဟန်ကာဖြစ်သောရဟန်း အား၊ဗုဒ္ဓေ၊ကြွေနှ၊ တခဏခြင်း ဖြင့်သာလျှင်၊ သဟာသဝေ၊ မျှားသောအ ထောင်အပြားရှိသော၊ သပြိဟွကပ္ပေါ၊ ဖြိုဟွခဲ့ပြည့်နှင့်တကွသော၊ လော ကော၊ထောကကို၊ သံပိဒိတော၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် သိအစ်၏၊ ဓာတ်ရုဏော၊တဏှာ၏ပြည့်ရုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ရုတုပပါတော၊သဏ္ဌာဝါတို့

ဏ်ရတော့ပဋိသန္ဓေ အနိုးကိုသိသော မိဇ္ဈစက္ခု၊အာသိညာဉ်၌၊ ဝသိ၊လေ့လာ ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ ကာ လေ၊ကပ်သောကာဝ၌၊ ဒေဝတာ၊နတ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊မြင်၏၊ ။ဟုရော့ ရှေးဘဝ၌၊ ဒလိဒ္ဓေါ၊ဆင်းရဲသော၊ လာသဟာရကော၊ စား၍မျှအာကျိုးဌါ ဃခကိုယူ၍အာသက်မွေးတတ်သော၊ အနုဘာရော၊အနုဘာရမည်သောသူ သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ယာသယိနံ၊ပြန့်နှံ့သောကျေးစောခြင်းရှိသော၊ ဥပရိဇ္ဈံ၊ဥပရိဇ္ဈမည်သော၊သမဏံ၊ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော ပမ္မေကဗဒ္ဓါကို၊ ပဋိပါဒေသိ၊ရှေးရှုဖြစ်၍ အဟာရဖြစ်သော အလှူကိုလှူ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊သကျကုလေ၊ သာကိုဝင်မင်းမျိုးဌာနတော၊ဖြစ် သောသည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊နစ္စကိတေဟိ၊ကခြင်းသိခြင်းတို့နှင့်ဥပေတော၊ပြည့် စုံသော၊သမ္ဘတာဇပုဗေဟေနော၊ကြေးမောင်းနင်းခွက်ခွင်းသံဖြင့်နိုးစေအပ် သော၊အနုရုဒ္ဓေါတိ၊အနုရုဒ္ဓါဟူ၍၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဝိနာ၊ခင်သိပ်သောသူတို့သိကုန် ၏၊အထတာသို့ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊အကုတောဘယံ၊တရုံတခုသောဘေးမှ ကင်းတော်မူပြီးဧသော၊သဗ္ဗာဝရံ၊လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အဒ္ဒသာသိ၊ဖြင့်ပြီ၊ တသ္မိံ၊ထိုဘုရား၌၊ဝ၌ဝ၌၊စိတ်ကို၊ ပသာဒေတွာ၊ကြည်ညိုစေ၍၊အနုဂါရိယံ၊အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်းတို့ ဘောင်၌။ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ ။တတ္ထ၊ထိုဘုရားသခင်အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ တွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝုသိတော်၊သုံးအပ်သောမဂ်ဟူသောသိတင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေးဘဝနေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ဇာနာမိ၊သိ၏၊ပုရေ၊ရှေးဘဝ ၌၊တာဝတိံ်သေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံ်သာနတ်ပြည်၌၊ သက္ကော၊တိယာ၊ သိုးကြားမင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဟောသိံ၊ တည်ပြီ၊ ။အဟံ၊ငါသည်၊ စတု ရင်္ကော၊သရဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော ဖြေအပြင်ကို၊ ဝိဇိတာဝိ၊အောင် စွမ်းနိုင်သော၊မနုဿိန္ဒော၊လူတို့ကိုအစိုးရသောစကြာမင်းသည်၊ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သက္ကာ့ဘုတ္တေ၊ရုနစ်ကြိမ်၊ ရန်ဟု၊စကြာမင်းအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အကာရယိံ်၊ပြုခဲ့ဘူးပြီ၊ ဇမ္ဗုမဏ္ဍသ၊ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းကို၊ ဗာသသရော၊အစိုး ရသောမင်းသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အဒဏ္ဍေန၊ရတံ့ကာနှင့်ဖြင့်မရိုက်မပုတ်ရ ဘဲ၊ အသတ္ထေန၊ တံခါးလက်နက်ဖြင့် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ရဘဲ၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊အနုသာသယိံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌နေသော သူအပေါင်းကို ဆုံးမခဲ့ ဘူးပြီ၊ဣဒံ၊ဤလူ့ပြည်မှ၊စဝိတွာ၊ရုတ်ချ၍၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ သက္ကော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်းအဖြစ်ဖြင့်ရုနစ်ကြိမ်၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရုတ်ချ၍၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ သက္ကော၊

စကြာမင်း အဖြစ်ဖြင့် ချန်ကြွပ်၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ ရဒ္ဓသ၊ တခဲ့ထေးကြွပ်တို့ ပတ်လုံး၊ သံသာရာနှိ၊ဘဝတပါးခ္ဍ ကျင်လည်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္ဓိ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ ဗ္ဗတော၊တည်ထျက်၊ နိဝါသံ၊ ရှေးဌနေဘူးသောအမျိုးအမည်ကို၊ အဘိဓာနိသံ၊သိဘူးပြီ၊ ။ ပဠိုဂိုကေ၊ဗိတိန္ဒ,ခြင်းသုခန္ဓ,ခြင်းစသောငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊သမာဓိ ရှိ၊အဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သော စလုယ္ဇဝျာန် သမာဓိသည်၊ သင်္ခေ၊ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရဏစသော တရားတို့၏ ပြိုမ်းကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကောဒိဘာဝိတေ၊ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောစတုယ္ဇဝျာန်သမာဓि၏ပွါးခြင်း သို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ပဋိပသဒ္ဓိလဒ္ဓမှ၊ ကိလေသာတို့၏ပြိုမ်းခြင်း ကိုရအပ်သည်ရှိသော်၊မေမယ်၊ငါ၏၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ တခဲ့တပါးသော ညစ်ညူးခြင်းမှလွတ်သဖြင့် စင်ကြယ်၏၊ ။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊အာဂတိစ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ထိုလောကမှထား၍ ဤဘဝ၌ဖြစ်လိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂတိ စ၊ ဤလောကမှသွား၍တို့ ဘဝ၌ဖြစ်ထတ္တံ့သည်ကို လည်းကောင်း၊ ဖုဋ္ဌာဘာဝဋ္ဌ၊ ဤလူ,ပြည်၌ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အညဌာဘာဝဋ္ဌ၊ ထိုလူ,ပြည်မှတပါးသောတိရစ္ဆာန်အဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ပဠိဂိုကေ၊ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ဈာနေ၊ ဈာန်၌၊မြတ်တော်၊တည်သည်၊ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ရဟုပပါတံ၊ပဋိသန္ဓေရတိအနိုး ကို၊ဇာနာမိ၊ရှေးဦးစွာသိနှင့်၏၊မယာ၊ငါသည်၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ပရိ စိတ္တော၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွါးစေသောအာ၊ဖြင့်အလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊(၄) ဗုဒ္ဓသ၊ဖြောက်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့် ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ ဂရုဘာရော၊ခန္ဓာဟူသော လေးစွာသောဝန်ကို၊ဩဿဋ္ဌ ဘော၊ချအပ်ပြီ၊ဘဝနေတ္တိ၊ဘဝသုံးပါးသို့ငင်ဆောင်တတ်သောတဏှာဟူ သောကြိုးကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ် ပြီ၊ ။ဝဋ္ဋနံ၊ ဝဋ္ဋဘိုင်းသားတို့၏၊ ဝေဌ,ဝဂါမေ၊ ဝါးတောရွာ၌၊ဆရာ၊ငါ သည်၊ဇိဝိတာသံခယာ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဌဂုမ္ဗသို့ ဝေဌဂုမ္ဗ သား၊ဝါးချုံ၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီး သည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗာဟိသိသံ၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုထတ္တံ့။ ဖုတိ၊ဤသို့၊ အနုဂုဏ္ဌေထေရော၊ အနုဂုဏ္ဌေထေရ်သည်၊ ဖုမဘဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံ:အပ်သောနှစ်ဆဲ့ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။အနုဂုဏ္ဌေထေရုဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၂၅၇) ဗုဒ္ဓဘာမ်ိုးပွင့်သော၊မဟာဝနေ၊ကြီးစွာသောအင်ကြင်းတောဌ၊ နိသိန္နသား၊နေထသော၊ ပရိဝိဿာသ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ထသော၊ ကေဝဋသား၊ကညာကြည့်သောစိတ်ရှိထသော။ ဗျာယိနော၊ဗျာနှင်စားလေ့ရှိထသော၊သမဏာသား၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော ပါရံပရိယဿ ထေရ်အား၊စိန္တာ၊ အာဝုဇ္ဇကိုမှီ၍ဖြစ်သောကြံခြင်းစုံစမ်းခြင်းသည်၊အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓိသဗ္ဗညူမော၊ယောဂျားတကာတို့ထက်မြတ်သော၊လောကနာထမှီ လူလုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊တိဋ္ဌန္တေ ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်၊အညထာ၊တပါးသောအပြားဖြင့်၊ဘိက္ခူနှင့်၊ရဟန်းတို့ အား၊ဣရိယံစရိတံ၊ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်ခြင်းသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဣဒါနိ ယာဝဒေဝါ၌၊ အညထာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသည့်ဗုဒ္ဓတပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ဘိ က္ခူနှင့်၊ ရဟန်းတို့အား။ ဣရိယံစရိတံ၊ ရှေးမှမဟေါက်မပြုနိုင်ကျင့်ခြင်းသည်၊ နိသတိ၊ထင်၏။ ၊မဏ္ဍူဋ္ဌိယံ၊မှုခြင်းအကျိုးရှိသော၊သိတဝါတဝိရိတ္တာနှ ဈာန်းသောထေကိုတားဖြစ်တတ်သော၊ ဟိရိကောပိနဆာဒနံ၊ရှက်ကြောက် အပ်သောကျဉ်းမြောင်းရှိဝှက်သောအရပ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ဣတရီတ ရေနှ၊ရရသမ္ဘဝေါပစ္ဆည်းဖြင့်၊ သန္ဓာ၌ဟု၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ စိဝရံ၊သင်္ကန်းကို၊ အသုဘို'သု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ၊ ၊ပဏီတံဝါ၊ ဖြတ်သော အရသာရှိသော ထောပတ်စသည်နှင့် ရောနှောသော အစာကို လည်းကောင်း၊ယဒိ၊ထိုမြို့၊ လူခံဝါ၊ထိုထောပတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်မရော နှောအပ်သည်ဖြစ်၍ ကြမ်းသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပံဝါ၊ထေးလုပ် ငါးလုပ်မှုလောက်သောအနည်းငယ်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ထို မြို့၊ဗဟုံဝါ၊များသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတ္တာ၊ ရကုန်၍၊အဂိဠာ၊ ထိုအစာ၌မမက်မောခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊နာဓိမုစ္ဆိတာ၊ထိုအခါ၌တ ဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈောပုန်ဝိယ၊မျက်စိကိုလိပ် ကြီးသောဆီစသည်ကဲ့သို့၊ ယာပနတ္ထံ၊မှီခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဟာရံ၊အာဟာရ ကို၊အသုဘို'သု၊သုံးဆောင်ကုန်ပြီ၊ ၊ဇိဝိတာနုံ၊အသက်တို့၏၊ပရိကျွေး ဖြစ်ခြင်းငှါအစောင့်အရှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘေသဇ္ဇစ၊ ဆေးဖွယ်ထည်း ကောင်း၊အသ၊ ထိုမှတပါး၊ ပစ္စယေစ၊ကြွင်းသောကျွောင်းပစ္စည်းဌ ထည်း ကောင်း၊ဗာဠံ၊အလွန်၊ ဥဿုကာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ နုအာသုံ၊မဖြစ်ကုန်၊ ဘေ၊ထိုရှေးဌဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာသဝက္ခယေ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏ကုန်ခြင်းဌ၊ ဥဿုကာ၊လုံ့လပြုကုန်သည်၊ အာသုံယထာ၊ဖြစ် ကုန်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊ ဘေ၊ထိုအနာဖြင့်ဒုက္ခစက်ကုန်သောရဟန်း

တို့သည်၊ဗာဠဒုံ၊သူနာပစ္စည်းခွဲအလွန်အကဲဥာဏသရဝ၊အား၊ထုတ်ကုန်သည်၊ နဟာသုံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ။တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊အရည်ကြည်၊တော်ခွဲ၊ ရက္ခမူထေသုစ၊သစ်ပင်ရင်းတို့ခွဲလည်းကောင်း၊ ကန္ဒရာသုစ၊ချောက်တို့ခွဲ လည်းကောင်း၊ ဂုဟာသုစ၊တောင်ခေါင်းလိုဏ်ခေါင်းတို့ခွဲလည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ချမ်းခဲ့ကို၊အနုဗြူဟာ ဟု၊ပွါးစေကုန်လျက်၊တပ္ပရာယနာ၊ထိုဝိဝေက လျှင်လည်းထေရာင်းရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟံသု၊နေကုန်ပြီ၊ ။နိစ၊ဝိပိ ကိုယ်ကိုမြိုးမြှင့်ခြင်းသူတပါးကို ရှုတ်ချခြင်းကိုမပြုမူ၍ရှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ နိဝိဋ္ဌာ၊သာသနာ၌သက်ဝင်၍ တည်သော သဒ္ဓါတရားရှိကုန် သော၊သုတရာ၊အလိုနည်းခြင်းစသောအဖြစ်ဖြင့်မြှင့်လွှယ်ကုန်သော၊မုနု၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အကျင့်မြတ်သောအကျင့်၌ နှုးညံ့ကုန်သော၊အတ္ထဒ္ဓမာန သာ၊မကြွမ်းတန်းသောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊အချာသေကာ၊သတိနှင့်မကင်း သောအားဖြင့်ဘဏ္ဍာမာနဒိဋ္ဌိအစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် ရောရှက်ခြင်း ကင်းကုန်ထသော၊အမရခေ၊ မကြွမ်းသောနှုတ်ထည်းရှိကုန်ထသော၊အတ္ထ ဗိန္ဓာ၊အကျိုးစီးပွါးကိုကြံတတ်ကုန်ထသော၊ ဝသာနုဂါ၊ ဝိပိအကျိုးသူတ ပါ၊အကျိုးကိုကြံခြင်းကို အစဉ်လိုက်ကုန်ထသော၊ ယေထေရာ၊ အကြင်မ ထေရ်တို့သည်၊ ဝိဟာရိ သု၊နေကုန်ပြီ၊ ။တေထေဘာသွာဘရေဟာ၊ ထိုသို့ ရှိမ့်ချသော ဖြစ်ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဂတ်ဂမန်၊ ရှေ့သို့တက် ခြင်းနောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းစသော သွားခြင်းသည်သည်းကောင်း၊ ဘုဇ္ဇ၊ ပစ္ဆည်းလေးပါးကိုသိုးဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိသေဝိတ်၊ဆွမ်းခံ သောအားဖြင့်မှီဝဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညှိဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ကိ ဝိယ၊ အဘယိကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တေလဓာရာ၊ ဆီအရည်သည်၊ထိန်ခ္ဓါ၊ ပြေပြစ်ရှာဘွယ် ကြည်ညှိဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ တေသံထေရာနံ၊ထိုမထေရ်တို့၏၊ ဇုရိယာပထော၊ သွားခြင်းရပ်ခြင်းတူ၍ ကြည့်ခြင်းတစောင့်ကြည့်ခြင်းစသော ဇုရိယာပုထ်သည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညှိဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ။သဗ္ဗာသဝ ပရိက္ခီဏာ၊ အလုံးစုံ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါတရား ရှိကုန်သော၊ မဟာ ရှာယိ၊ များစွာ ရှာနှဝင်စားလေ့ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှုလေ့ရှိကုန်သော၊ မဟာဘိတာ၊များမြတ်သော အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ တေထေရာ၊ ထိုဆိုအစ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်လျှင်ထည်း လျှောင်းရာ ရှိသောမထေရ်တို့ သည်၊ဒါနိဿုဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊နိဗ္ဗုတာ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်ပြီ၊ဒါနိဿုဒါနိ

ယခုနောင်ကာလ၌ကား။ တာဒိသာ၊ ထိုဘုံနေ့မယောရ်တို့နှင့် တူသောဘုံသောဘုံ ရှိကုန်သော၊ ထေရာ၊မယောရ်တို့သည်၊ ပရိတ္တာ၊အနည်းငယ်မျှ သာဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ၊ကုသသာနုံ၊ကုသိုတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုံ၊ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏အဆောက်အဦးဖြစ်ကုန်သောအပြစ်မရှိသောတရားတို့၏သည်းကောင်း။ ပညာယစ၊ ထိုသို့ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောပညာ၏ သည်းကောင်း၊ပရိကွယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်၊သဗ္ဗာကာရဝဝ၌ပေတံ၊အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအထူးတို့နှင့် မြည့်စုံသော၊ ဒိနသာသနုံ၊မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို၊ လုဇ္ဇတေ ဝိနာသတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ၊ပါပကာနဉ္စ ဓမ္မာနုံ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိကုန်သော ယုတ်မာသောတရားတို့၏ သည်းကောင်း။ ကိလေသာနဉ္စ၊ လောဘ အစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် သည်းကောင်း။ ယောဇုတ္တယောဂဿ၊ဖြစ်သောကာလသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သောအားသံကာ သော၊ထိုကာလသည်၊ဝတ္ထုတိ၊ဖြစ်၏။ယေစ၊အကြင်သူတို့မူကား၊ဝေဠုပေ ကာထေ၊ဤသို့သောဘေဒရှိသော ကာလ၌၊ ဝိဝေကာယ၊ဥပဓိဝိဝေကအကျိုး ၌၊ဥပဓိဘာ အာမုဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ထုံ့လရှိကုန်၏၊တေထေ ရာ၊ထိုမယောရ်တို့ကား၊ သဒ္ဓမ္မသောသကာ၊ကြွင်းသော အကျင့်ဟု ဆိုအပ် သောသူတော် ကောင်းတရားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသံပုတ္တော်ဟု၊ ရင်ပေါ်နှစ်ဖြစ်သော သားတော်၏ အဖြစ်တို့မှ၊ ပရိကွယံ၊မျက်စိုးခြင်းသို့၊ ဂမိတာ၊ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိလေသာ၊ ယခုအခါ၌ အသွင့်ရကုန်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့သည်၊ ပဝေဇ္ဇာ၊ပွါးခြင်း ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဇနဗဟုဇနာနုံ၊များစွာသော ဝုဏ္ဏဝဏ္ဏ ရိုက်တို့၏၊ အဝိ သန္တိ၊သန္တာန်သို့ ဝင်ကုန်၏၊ ဝေဝုတာစ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန် သည်ရှိလေ သည်း။ ဥမ္မဂ္ဂေဟိ၊ရှုးကုန်သော၊ ဗာလေဟိ၊ သူရိုက်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊ရေကွေသာ၊ရက္ခိုက်ဘီလူးတို့သည်၊ ကိဉ္စန်ဓုဝ ၊ကစားမြူးတူး ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေဝတထာ၊ထိုအတူ၊ တေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့ သည်၊ ဘိက္ခူ၊ဆုရားစသော ဆေးသမားမှကင်းသော ရဟန်းရိုက်တို့ကို၊ အာပိသိတွာ၊ အတွင်းသို့ဝင်၍၊ ကိဉ္စန်ဓုမညေ၊ထိုကိလေသာတို့နှင့် ကကွ မြူးတူးကုန်ယောင်တကား။ ၊ယေနုဟေ၊အကြင်သူတို့ကို၊ကိလေသေဟိ၊ ကိလေ သာတို့သည်၊ အဘိဘူတာ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ထေနုဟေ၊ထိုသူတို့ သည်၊ တေနတေန၊ထိုထိုသို့သော အရုံတရသောဘဝဟု ဆိုအပ်သောအ ရပ်မျှ ကိန္နာ အတ္ထိဖြင့်၊ဝိဝါဝိတာ၊ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့် ပြေးသွားရကုန်

၏။ယေနရာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကိုယ်သေသဝဏ္ဏသု၊ ရှေးကိုယ်သေသာသည် နောက်ကိုယ်သေသာ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်ကိုယ်သေသာ၏ အကြောင်း တို့သည်၊ သရေဒိတေဿ၊ပေါင်းမိကုန် သည်ရှိသော်၊ သသင်္ခါရေ၊ ရှေ့ဌေ ပဋ္ဌာပြား၊ဝုလဲစသောဥစ္စာကိုထိုထို သို့သောသူ၏ဥစ္စာဖြစ်စေသတည်းဟူ၍ ထိုကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော စစ်ထိုးခြင်းကို၊ စောသိတေဝိယ၊ကြွေး ကြော်သကဲ့သို့၊ တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုကိုယ်သာတို့ဖြင့်၊ အာသိသူတာ၊ ဒိဋ္ဌိစက်အပ်ကုန်သော၊ တေဗာသဝုတ္ထုနာ၊ ထိုရိုက်ခွာသော ဝုတ္ထုဇဉ်တို့ သည်၊တေနတေနအာရမ္ဘဏာသာဂေန၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံအတို့ဖြင့်၊ဝိဝေ ဝိတာ၊ပြေးရကုန်၏။ ၊သဒ္ဓမ္မံ၊ပဋိပတ္တိဟုဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်း တရားကို၊ ပဋိစ္စဖိတ္တာ၊စွန့်၍။ အညမညေဟိ၊အာမိသဟူသော ကြောင့်ကြ ခြင်းရှိသောအချင်းချင်းတို့သည်၊ဘဏ္ဍာရေ၊ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကုန်၏။ မိဿိဂတာ နိ၊မိန်းမနှင့်အယှဉ်တို့သို့၊ အန္ဓကာအနုဂန္ဓကာ၊ အစဉ်လိုက်သော သူတို့သည်၊ ဒုဒ္ဒ၊ ဤသတ္တဝါဝစသောတရားသည်၊ သေယျော၊ပရမတ္ထတရား၊ပင်တည်း၊ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ မညေ၊ရေမည်ရာ၏။ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ မညိတ္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်၍။ ၊ခန္ဓာ၊ဥစ္စာကိုထည်းကောင်း၊ ဝုတ္ထဇ္ဇ၊သားကိုထည်း ကောင်း၊ဘရိယာ၊မယား၊ကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒယိတ္တာန၊စွန့်၍၊နိဂ္ဂတာ၊ အိမ်မှထွက်ကုန်၏။ ကဒ္ဒမ်ဘ၊ကြာကွယောတူပါ၊ တယောက်မမှီသော ဆွမ်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သည်း၊ အကိုဝါနိ၊ရဟန်းတို့ခံခြင်းကိုမပြုအပ် သောအမှုတို့ဟူ၍၊ နိသေဝဂေ၊မမှီဝဲခြင်းတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ၊ ဥဒရာဝဒေါကာ၊ ဝမ်းဖြည့်ရုံမျှ၊ ဘုတ္တာ၊စား၍၊ ဥတ္တာနသေယျကာ၊ ပက် လက်အိပ်ခြင်းတို့ကို၊ သယန္တိ၊အိပ်ကုန်၏။ ယာကထာ၊အကြင် ရာဇကထာအစရှိသောစကားကို၊ သဝဏ္ဏ၊ဖြတ်ခွာဘုရား၊သည်၊ ဂရဟိတာ၊ကဲ့ရဲ့ အပ်၏။ပဋိဗုဒ္ဓါ၊အိပ်၍နိုးကုန်သည်ရှိသော်၊ သာကထာ၊ထိုဘုရား၊စက်ဆုပ် အပ်သော ရာဇကထာစသော စကား၊ကို၊ဝဒေန္တိ၊ပွါးစေကုန်၏။ ၊သမ္ဘ ကာ၊ရွတ်သိပ်ပါနိ၊ အထုံးရုံသောကုန်သည်တို့သည်ပြုအပ်ကုန်သော ထီးထန်း ရွက်အစရှိသောအတတ်ဆင်ဆေး၊အဝတ်ဖြင်းဆေး၊အတတ်အစရှိသည့်တို့ ကို၊စိတ္တ ကတ္တာန၊အရှိအသေပြုကုန်၍။ သိက္ခရေ၊သင်ကုန်၏။ အဗ္ဗတ္ထ၊အ ထွင်းသန္တာန်ခွဲဖြစ်သောစိတ်ကို၊ အဝူပသန္တာ၊ကိုယ်သာမှ မငြိမ်းစေနိုင် သည်ဖြစ်၍၊သာမညတ္ထာတိ၊ရဟန်းတရား၊ပင်တည်း၊ဟူ၍၊အဗ္ဗတိ၊နေ၏။ ၊ မတ္ထိကဗ္ဗ၊ပကတိအဆင်း ငါးဖါး၊သောအဆင်းရှိသောမြေသစိတ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဇောလံရုဏ္ဍ၊ ပကတိသော ဆိန်သာမှန် စသည်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်

သောဆိုကသယမ်ဖွဲ့ဘို့ကိုသည်းကောင်း၊ ဥဒကာသနဘောဇနဖွဲ့ရေနေရာ ဘောဇဉ်ကို သည်းကောင်း၊ ဗဟုတ္တရိ၊မျှားစွာ အလွန်အလွန်သော ဆွမ်း စသည်ကို၊အာကာသ၏ကွာ၊အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ဂိဟိနုံ၊လူတို့သည်၊ဥပနာ မေ၏ကို၊ ကပ်ပေကုန်၏။ ။ဒန္တပေါဏဖွဲ့၊တံပွကိုသည်းကောင်း၊ ကပိဋ္ဌဖွဲ့ ဘီးဘီးကို သည်းကောင်း၊ ဝုမ္မ၊မြတ်သေးပွင့် စကားပွင့်စသော ပန်းကို သည်းကောင်း၊ ခါဒနီယာနိစ၊ဘဆဲ့ရှစ်ပါးအပြား၌သော ခဲတွယ်အထုံးတို့ ကိုသည်းကောင်း၊ ဒိဿာပါကေစသမ္ဘဏ္ဍေ၊အဆင်းစသည်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ယှဉ်သောဆွမ်းအထုံးတို့ကိုသည်းကောင်း၊ အမ္ပေအမ္ပာနိစ၊သရက်သီးတို့ ကို သည်းကောင်း၊ အာမလကာနိစ၊ ရှစ်ရှားသီးတို့ကို သည်းကောင်း၊ သမ္ဘဏ္ဍ၊အထုံးရုံ၌၊ ဗဟုတ္တရိ၊မျှားစွာသောဆွမ်းစသောအလွန်အလွန်ကို၊ ဂိဟိနုံ၊လူတို့သည်၊ ဥပနာမေ၏ကို၊ ကပ်စေကုန်၏။ ။ဘေသဇ္ဇေသု၊ လူတို့ အားဆေးနှင့်ယှဉ်သည်တို့၌၊ဝေဇ္ဇာ၊ဆေးသမားတို့သည်၊ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ကိစ္စာကိစ္စေ၊ လူတို့အမှုပေါ် အမှုကြီးကို ပြောဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊ ဂိဟီ၊လူတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့ သည်း ကောင်း၊ဂဟိတာ၊ပြည့်တန်ဆာမတို့သည်၊ ဝိဘူသာယံဝိယ၊ဝိမိကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဗ္ဗုသေ၊အစိုးရခြင်း၌ဖြစ်သော၊ ခတ္တိ ယာ၊ခတ္တိယာ၊ ဝေ၊မင်းသည်၊ ဝသံ၊မိမိနိုင်ငံသို့၊ ဝေ၊ကြွ၊ယထာ၊လိုက် ဝေသကဲ့သို့၊ဗော်တထာ၊ထိုအတူ၊ကုလဝတီ၊ဒါယကာရှိ၊သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ် ၍၊ဝ၊ကြွ၊နှိ၊လိုက်ကုန်၏။ ။နေကတိကာ၊စင်းလဲခြင်း၌ယှဉ်ကုန်သော ရွှေ မဟုတ်သည်ကို ရွှေကဲ့သို့ အတုပြု၍ ထည့်စားဘတ်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏနိကာ၊ ချိန်စဉ်းလဲဘင်းစဉ်းလဲ စသည့် ဘို့ဖြင့် သူတပါးတို့၏ရောင်းဝယ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ကူဋသက္ခီ၊မမှန်သော သက်သေရှိကုန်သော၊ အပါဒု ကာ၊မစောင့်ရည်းခြင်း အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဗဟုတိ ပရိကပ္ပေတိ၊ ဆိုအပ်ခဲပြီးသော ဘိစ္ဆာဇီဝအပြား၊တို့ဖြင့်၊ အာမိသံ၊ဆွမ်း ပစ္စည်းစသောအာမိသကို၊ပရိဘုဥ္ဇေ၊သုံးဆောင်ကုန်၏။ ။သေသကေ၊ အပ်၏ဟူသော အမြွက်ဖြင့်၊ ပရိယာယေ၊ပစ္စည်းတို့၌ပရိယာယ်စကားနှင့် ယှဉ်သော၊ပရိကပ္ပေ၊ပွါးစီးခြင်းစသောအကြံ၌၊အနုဝါဒတာ၊အလိုကြိုးခြင်း စသောပါဝစဉ်တို့ဖြင့်ပြေးဝင်ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇီဝိကတ္တာ၊အသက် မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါယေန၊ပရိယာယ်စကားစသော အကြောင်းရှိသောပစ္စည်းကိုဖြစ်သောနည်းဖြင့်၊ ဗဟုခန်၊မျှားစွာသော၌ဌာ

ကို၊ သက်ဆုန်တို့၊ ငင်ဆောင်ကုန်၏၊ စရိုက်ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ကမ္မတော ကမ္မဟေတု၊ ဖိဝိသည်ပြုအင်္ဂါသော အမှုကြီးလေးဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဥပဓိပြုပေတို့၊ ဖိဝိကို ထုတ်ကြွေးစေကုန်၏၊ ဝမ္မတော၊ ဝမ္မဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ နောဝဥပဓိပြုပေတို့၊ မထုတ်ကြွေးစေကုန်၊ ထာဘာတော၊ ထာဘာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝမ်း၊ ထရားကို၊ ဒေသေတို့၊ ဟောကုန်၏၊ အတ္ထတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုး အစဉ်ရှိသည်အပြား ရှိသော အစီးအပွါးဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နောဝဒေသေတို့၊ မဟောကုန်။ ။ သံဃသာဘာသ၊ သံဃာ့ဖြစ်သော ထာဘာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဏ္ဍာတို့၊ ငါအား ရောက်၏ သင့်အား မရောက်စသည်ဖြင့် ခြင်းရံခြင်းကို ပြုကုန်၏၊ သံဃတော၊ အဓိယာသံဃာ၌၊ ပရိဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရုသာတော၊ သိလစသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်၍ဖြစ်သော တပါးသော ထာဘာကို၊ ဥပဓိဝဏ္ဏာ၊ ဖို၍အသက်မွေးကုန်၏၊ ဆဟိဓိကာစ၊ ငါတို့ကား တပါးသော သူတို့နှင့်စပ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ နုထဇ္ဇရေ၊ မရှက်ကုန်၊ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော ခြင်းရံခြင်းအစဉ်ရှိသည်တို့ကိုပြုတတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ နာနုယုဇ္ဇာ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့နှင့် မယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓိဝဏ္ဏိ ယထာ၊ အသက်မွေးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧကေဧကေ ဣ၊ အချို့ကုန်သော၊ ရဇ္ဇာ၊ ဦးပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သံဃာဒိပါရာတာ၊ သက်ဆုန်းဖြင့်ရံဆင်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထာဘာသဏ္ဌာ ရဇ္ဇန္တိ တာ၊ ထာဘာပူဇော်သကာတောင့်ထကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာဝနံ ယေ၊ ပြိုးမွမ်းမြှောက်စားခြင်းကို သာလျှင်၊ ဓိဏ္ဍန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ နာနုပ္ပယာ ထမ္ဘိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ခြင်းအရာဖြင့်ကိုးယသာတို့ကို ဖြစ်စိမ့်သော ဌာ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဒါနိ ဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုရခဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရခဲ့သော သပ္ပါယထရားနှာ ခြင်းကာလ၌၊ နသုကရိယ ထာ၊ စောင့်ခြင်းကို ကောင်းစွာမပြုသကဲ့သို့၊ ဝေ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္ဘာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်း ဌာ၊ နသဏ္ဌာ၊ မတည်ကောင်း၊ အရုသိတ်ဝါ၊ မြတ်စွာသုရားထင်ရှား ရှိသော ကာလ၌ မရဟန်းသော ဗျာန်ဝိပသနာတရားကို၊ ဒုသိတုံ အဝိဂန္ဓုံ၊ ရခြင်း ဌာ၊ နသုကရိ၊ မပြုလွယ်၊ ဒုသိတံ ဝါ၊ ရအင်္ဂါသော ဗျာန်ဝိပသနာတရားတို့ကိုသည်း၊ အနုရက္ခိတုံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အံ့သော ဌာ၊ နသုကရိ၊ မပြုလွယ်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကေနစိဒေဝပယောဇနေန၊ တစုံတခုသော ဆေးဝါးမန္တရားမန္တာန် ဖြင့်၊ ကဏ္ဌကဌာနမ္ပိ၊ ဆူးတို့ဖြင့်ပြည့်သော အရပ်၌၊ အနုပါဟာနော၊ ဘိနစ်မစိ:

ဘဲ၊စရေယျဟထား၊သွားနိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေ်တထား၊ထိုအတူ၊ဂါမေ၊ကိုလေ
သာတည်းဟူသောဆုံးတို့ဖြင့် ပြည့်သောဆွမ်းခံရွာ၌၊ ရဟန်းသည်၊
သတိ၊သတိပညာအဆင်အခြင်းကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာနှုတ်ဖြစ်စေ၍၊ စရေဝရေ
ယျ၊သွားရာ၏ပုဇွဏော၊ရှေးနှုတ်ဖြစ်ကုန်ယော၊ ယောဂိ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း
နှင့်ယှဉ်ကုန်သောယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သရိတွာ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပ
သနာရှိသည်တို့ကို အောက်မေ့၍၊ တောသံ၊ ထိုရှေးနှုတ် ဖြစ်ကုန်သောကမ္ဌ
ဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝတ္တ၊အကျင့်ဝတ်ကိုပွါးစေ
သောအစီအရင်ကို၊ အနုသရိတ္တာ၊ အောက်မေ့လျက်၊ ပဏ္ဍိမ
ကောကာသော၊လွန်ပြီးသော ထုရားရှိသော အဆုံးကာလသည်။ ကိုယ်ခြာဒိ
ဟောတိ၊အကယ်ကားဖြစ်၏ရှင်၊ တထာဝိ၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ယထာ
ဝမ္ဘမော၊ အကြင်ထုရားဟောတော်မူတိုင်းသော တရားတော်အား၊ လျှော်
စွာသာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ကျင့်ထျက်၊ဝိပဿနာ၊ အနိစ္စအစရှိသောဝိပဿ
နာကို၊ ဥဿုကာပေန္တော၊ လုံ့လပြုထျက်၊ အမတံပဒီ၊ သောခြင်းကင်းရာ
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟုသေယျအဓိဂန္တွေ ယျ၊ ရရာ၏၊ အာဒီဝစနံ၊ ဤပြုအပ်ခဲ့တိုင်းသော
ကိုယ်သာ ဘိုရ်ပြုစင်ခြင်း ဘိုရ်ခြင်အ ကျင့်အစီအရင်ကို၊ ဝတ္တော၊ ဆိုခဲ့၏၊သာလ
ဝနေ၊ အင်ကြင်းတာ၌၊ဘာဝိတိ ပြီယော၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသောသန္ဓါစသော
ငါးပါးသောအနေ့ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏော၊မကောင်းမှုကိုအပယ်ပြုပြီးသော၊ဝိဝ
ဝုဋ္ဌေ၊ကုန်ပြီးသောတဘန်ဘဝသစ်ခဲ့ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အုသိ၊သိထက္ခဲ့
စသောတရားအပေါင်းကိုရှာဖွေပြီးသော၊ သမဏော၊ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော
မကောင်းမှုရှိသောပါရိပရိယမည်သောရဟန္တာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊အနုပါ
ဒိသေသပရိနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အုတိ၊ ဤသို့၊ ပါရိပရိယောထေ
ရော၊ပါရိပရိယထေရ်သည်၊အုမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သော
နှစ်ဆဲ့ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

ပါရိပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

ဝိသမ္ဘိ၊ဝိသတိနိုပါတ်၌၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်သည်ကား၊ ၊ဧကောထေရော၊ထိုမထေရ်
တို့ကို၊အဓိရတ္ထော၊အဓိမုတ္တထေရ်သည်သည်းကောင်း။ ပါရေပရိယော၊ပါ
ရေပရိယထေရ်သည်သည်းကောင်း၊မဟာရုနိ၊မြတ်သောရေနှိုဖြစ်သော၊တော
ထကာနိ၊တောလကာနိထေရ်သည်းကောင်း၊ ဓဇ္ဇပါလော၊ ရဇ္ဇပါလထေရ်
သည်းကောင်း၊ မာလုကျုပုတ္တော၊ မာလုကျု ပုတ္တထေရ် သည်းကောင်း။
သေလော၊ သေလထေရ် သည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယထေရ်သည်း
ကောင်း၊အဂ်ုလိ၊ အဂ်ုလိမာလထေရ် သည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ ဒိဗ္ဗ

စက္ခုအာဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံရုံသော အနုရုဒ္ဓါထေရ်လည်းကောင်း၊ ပါရိပရိယော၊ ပါရိ၊ပါရိပါရိယ ထေ ့၊လည်းကောင်း၊ ဆုတိ၊ဤကိုး၊ဒသ၊တကျိပ် အရေအတွက်ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ သုပရိကိတ္တိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ဆွဲဆိုသိကဲ့သို့အပ်သောဂါထာတို့သည်၊ ပဠုတာ၏ သဉ္ဇာရ၊ လေးဆဲ့ငါးအလွန်နှင့်တကွ၊ ဒွေသတာစ၊ နှစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ဝိသတိနိပါတော၊ ဝိသတိနိပါတ်သည်၊ နိပ္ပိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊ဝိသတိနိပါတ်ပြီး၏၊ ၊

တိံသ-နိပါတ်၊

(၂၅၀) ဗဟူ၊မျှားစွာကုန်သော၊ပါသာဒိကေ၊အကျွင်းအားဖြင့်ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ဘာဝိတတ္တေ၊သမထဘာဝနာဖြင့်ပွါးစေအပ်ကုန်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ သုသံဝုတေ၊ ကောင်းစွာစောင့်အစ်သော စက္ခုစသောဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊တိက္ခ၊ဥဟာန်းတို့ကို၊ ဒိသ္သာ၊မြင်၍၊ပဏ္ဍာဝရသဂေါတ္တော၊ပဏ္ဍာသရုသမည်သော၊ရဟန်းတို့၏အနွယ်ဖြစ်သော၊ ဗုသာသဒ္ဓ ၊သံ၊ ဗုဒ္ဓသ ပန္ဒါဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဗုဒ္ဓသာသနာမည်ရှိသော၊ ဆုသိ၊ ရသော့ သည်၊အပုန္ဓို၊ကိ၊ သန္ဓာစသောဂါထာဖြင့် မေးလျှောက်၏၊ ဆုမတ္ထိ ၊သာသ နေ၊ဤသာသနာတော်၌၊တိက္ခ၊ဥဟာန်းတို့သည်၊အနာဂတ်ဗျိ၊ယ ခေါင်အခါ နောင်လာလတ္တံ့ သော၊ကာလ၊ဗျိ၊အခါ၌၊တိက္ခ၊ဥဟာန်းတို့သည်။ ကိ၊ သန္ဓာ ဘယ်သို့အခြင်းနှင့်ရှိကုန်သည်၊ကိ၊ အဝိပ္ပါယော၊ အဘယ်သို့အ လိုရှိကုန်သည်၊ ကိ၊ အာဂပ္ပါ၊အဘယ်သို့လျှင် အသွင်အကျွင်ရှိကုန်သည်၊ ဘဝိ ၊ဂရေ၊ဖြစ်ကုန်သတ္တံ့နည်း၊တံ၊ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းအလိုအသွင်အကျွင် အပြားကို။ပုန္ဓို၊တော၊ မေးအပ်သော၊တို့၊အရှင်ဘုရား၊သည်၊ မေ၊အကျွန်ုပ် အား၊အကျွတ်၊ဟောကြား၊မြွက်ဆိုပါ၏လော။ ၊ပဏ္ဍာရသဂ္ဂ ယ၊ပ ဏ္ဍာရအမည်ရှိသော၊ဆုသိ၊ရ၊သည်၊ အနာဂတ်၊ယခေါင်အခါနောင်လာ ဖြစ်ဆဲ့ဖြစ်သတ္တံ့ သောအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိ၊သ၊ဟိ၊ ဟောကြားပေအုံ့၊ မ ဟု၊ငါ၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊ တို့၊သင်ရသော့သည်၊ သ ၊ဟတိ၊နာ၊ဘိ၊လော၊ သဏ္ဌာန်၊ရှိ၊သ ဗ္ဗ ၊ဥပဓာ၊ရေသံ၊ဝမ်းထဲဝိုက်ခွေမှတ်ဆောင်ထေလော၊ ၊ အနာဂတေ၊နောင်အခါ၌၊ဗဟူ၊မျှားစွာကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ကောဓနာ စ၊အမျက်ထွက်ထွေရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပနာဟိစ၊ရန်ငြိုးမဲ့ထွေ ရှိကုန်သည် ,လည်းကောင်း။ မက္ခိစ၊ကျေးဇူးချေခြင်း ရှိကုန်သည် လည်း ကောင်း၊ထန္ဒိစ၊ခက်ထန်ခြင်းရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊သဠာစ၊စဉ်းလဲ

ခြင်းရှိကုန်သည့် လည်းကောင်း၊ ဆုတ်သုကိစ္စပြု၍ခြင်း ရှိကုန်သည်ထည်း
ကောင်း၊နာနာဝါဒါစ၊ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်တက်သောအယူရှိကုန်သည့်
ရင်း၊ဘုရားသခင်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ဂန္ဓိရေ၊ရိုင်ယောင်မထင်သိမြင်နိုင်ခဲ
လွန်နက်နဲသော။ဝေဒေ၊သူတော်ကောင်းတရား၌၊အညီတမာနိုင်နှောမသိတဲ
ရှုင်ငါသိမြင် ဟုကယ်ပင်ဟုတ်သိတတ်သိယောင်ယောင် မာန်ထောင်၍
ဟန်ဆောင်ပြုမူတတ်ကုန်သည်၊ဘုရားသခင်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊တိုရေ၊ဝါစရာ
သူတော်ကောင်းတရားမျိုး၌ မှာသက်ကပ်ဖြစ်သောမသူတော်တရားရှုင်
အာရုံရှိကုန်သည့်၊ဘုရားသခင်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ လဟုကာ၊ထစ်ကြောင့်ထစ
ကြောင့်ဝပ်ဝါဖေါ်ထိုးပေါ်သွတ်လေလွင့်ဖင့်သော သဘောရှိကုန်သည့်၊ဘုရ
သခင်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ဝေဒေ၊သူတော်ကောင်းတရား၌၊အဂရ၊အားယေးမပြုဂရ
မထူကြည်ဖြူမဲ့ရှုင်းရှိသောကင်းကုန်သည့်၊ဘုရားသခင်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊အညီ
မည့်၊ သံဃာချင်းချင်းသိတင်းသုံးဘော် ဖြတ်သူတော်တို့၌၊ အဂါရဝ၊မ
ယဉ်းမပင့်။အားယေးမဲ့ ရှုင်းကင်းကုန်သည့်၊ဘုရားသခင်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊
ထောကသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ အနာဂတေ။နောင်အခါ၌၊ ဗဟု၊များစွာကုန်
သော။အာဒီနဝ၊ဆိုးပြားဆိုးဆုံးဆိုးလတ္တံ့.သောအပြစ်အနှောင့်ယှက်ကိုသည့်၊ ဥပ
ဒ္ဒိသခင်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့.ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့.ဒုမ္မတိ၊ဝဏ္ဏရှိသောရုဟန်းရိုက်ရုဟန်း
ဆိုးတို့သည့်၊ သုဒေသိတ်၊ရှင်တော်ဘုရားသုံးပါးကဲ့ရှာထားကောင်းခြင်း
ပြုမှုမရှုကေန်မတောဝံ့ပြုနိုင်အောင် ဟုတ်ရှုန်စွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓ
ဝမ္ဘ၊ဤပရိယတ်သုံးပုံပိဋကတ်တရားမြတ်ကို၊ကိုယ်သိသခင်ဖြစ်ကုန်
ဒုစ္စရိတသံကိုယ်သသုံးပါးတို့ဖြင့် ညစ်ညူးမှုကင်းစင်အောင် ပျက်ဆီးပြုကြ
ကုန်လတ္တံ့.၊ ၊သံဃဒိ၊သံဃာတောင်၌၊ဝေါဟရန္တော၊တရုံတရုအမှုစကား
တရားထဲတောင် ရှေ့ဆောင် ပြောဆိုကြကုန်သည့် ရှိသော်၊ ဝိသာရဒါ၊
ကြောက်ခြင်းရွံ့ခြင်း ထိတ်လန့်ကင်းသဖြင့် ရဲတင်းခက်ထန်မှုက်မာန်အ
ဟုန်ရှုန်ရင်းကုန်သော၊ ရုဒ္ဓ၊ကျား၊နွားတက်ကြပ်းကုန်သော၊ အသုဘ၊ဝိုးနှာ၊ကျပ်း
ဂန်ယောင် ကြားမြင်မဟဲ့၊သုတမဲ့ကုန်သော၊ဂုဏ်ဟိုနှာ၊ ထိုထသမာဓိအစဉ်ရှိ
ကုန်သော ကျေးဇူး၊အချင်းဂုဏ်ယုတ်ကင်းသော အဟျင်းနုသိုးလေ့ဖွဲ့တို့
ယည့်လည့်၊ဗဟုဝဇ္ဇော၊ အလဒ္ဓိနှင့်နုသိုးအဟျင်းသဘောတူချင်းခေါ်တွ
ချင်းဖြင့် ပေါင်းသင်းအားကြိုးကုန်သည့်၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့.၊ ၊
ဂုဏဝဇ္ဇော၊ထိုထသမာဓိအစဉ်ရှိသောပဒိုပက်ဂုဏ်၊ပါဠိအာဌကထာဋီကာ
စသောပရိယတ်ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံပိမ္ဘာသောရဟန်းတော် ရဟန်းမြတ်တို့
သည့်၊သံဃဒိ၊သံဃတောင်၌၊ ယထာဗ္ဗတော၊ မတောက်မပြန်၊ဟုတ်ရှုန်

လျောက်ပတ်သော အားဖြင့်၊ ဝေါဟာရနှာ၊ ပြောဆိုဆုံးဖြတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိရိမနာ၊မကောင်းမှုမပြုဝံ့ရက်ရက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုဏ္ဍိကာ၊ ကိစ္စနည်းပါး သဘောအားဖြင့် စကားကျယ်ဖွဲ့ အလိုမဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တေ၊ထိုရဟန်းတော်ရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလာ၊အလင်္ကာများ ထင်ပါးသဖြင့်အားနည်းကြကုန်သည်၊ဘာဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ့၊ ၊ရေတံ၊ ဌေကိုယည်းကောင်း၊ ဓာတရုပ်ဝါ၊ ရှေကိုထည်းကောင်း၊ ခေတ္တံဝါ၊ ထယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုံဝါ၊ ယာကိုလည်းကောင်း၊ အစေဋ္ဌကံဝါ၊ ပြေလေးခုမျိုးဆိတ်သိုးကိရည်ဆွာနံကိုလည်းကောင်း၊ဒါသိဒါသဝတ္ထု၊ကျွန်မကျွန်ထိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဆနာဂတော၊ နှာင်အခါ၌၊ နုဗ္ဗေဓာ၊လျောက်ပတ်မ ထျောက်ပတ် အပ်မအပ်ကို ဟုတ်ဟတ်မသိ ပြုမိပြုရာ ပြုတတ်စွာသော ပညာမဲ့ရဟန်းရှိက်တို့သည်၊ သာဒိယိသန္တိ၊ မိမိထို့ဌ၊ သာယာခံယူကြကုန်ထတ္တံ့၊ ၊ဗာလာ၊ ဒုစ္စိန္တိတစိန္တာစသော်းဗာထလက္ခဏာပြည့်စုံစွာ သောရဟန်းပါ ရဟန်းရှိက်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စာနုသည်ဖြစ်နှာ၊ သူတပါးတို့ကို၊ အောက်ထား သမ္ဘာယတ်ပြုလျက် ရှုတတ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ထိုလေသူ၊စကုပါရိသုဒ္ဓိသိထတ္ဌိ၌၊ အသမာဟိတာ၊ ထက်ဝန်းပြည့်စုံမစာညှ ကုန်ဘဲ၊ ဥဒ္ဓုဓာ၊ စိတ်နေရိုးထောက် ဖြိုးဖြိုးဆောက်ထျက် မောက်မောက် မော်မော်၊ပွဲတိုင်းကျော်ဆောင်၊ထင်ပေါ်သော မာနရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟာဘိရတာ၊ အဓိကရုဏ်း၊ ရောက်တိုင်းဆုံးလျှက်ဟု်ုးရုံးမာန်ဟုံ်ုသူ နှင့်ကြိုးကပြင်းခုံရန်ထွေ ချုတ်ချယ်ထွေ့ခဲ့သောမြေထျော်ပျော်ပါး ကုန်သည် ဖြစ်၍၊မဂါ၊ သားဌက်တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ၊ ဝိစရိသန္တိ၊မာနလူလူအလ ကျ၍ဖိုထ်လူအကြားရပ်ရှစ်ပါးသို့ သွားသောလည်ပတ် ကုန်ထတ္တံ့၊ ၊ဥဒ္ဓ ဘာစ၊ပျာပုံခဲကျ ထောင်းထောင်းသသို့၊ ခဏမတည်၊ မခိုင်ကျည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဘာဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ့၊ နိုလစိုဝ၊ပေါ်ရုတာစ၊မ ကျော်မအာပ် ဆိုးရည်ကြတ်ထျက် ဖပ်ဖပ်ဖိုဖို စိပ်းလဲ့ညှိသော သက်နုံးကို ဝတ်ရုံကြကုန်သည်လည်း၊ဘာဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ့၊ကုဟာ၊ဗျာနမ်ဂ်အ နိုးရောရိုး ပြောဆိုခြင်းစသော ကုဟနဝတ္ထု ဟုည့်ပတ်မှုဖြင့် သူ့ကိုထိပ် သည်၊ကြည့်ညှိစေမှုအံ့ဩဖွယ်ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍ထည်း၊အရိယာ၊ဝိယ အရိယာသူဘော်ကောင်းတို့ကဲ့သို့၊စရိသန္တိ၊စားကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြ ထတ္တံ့၊ ထဒ္ဓ၊စ၊ ဒေါ်သမျက်မာန် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော စိတ်နှလုံးရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍ထည်း၊စရိသန္တိ၊ စားကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြထတ္တံ့၊ထ ပါ၊စ၊ ပစ္စည်းတို့ကြ ဒါယကာတို့အား ညှာတာခြိုးမြောက်၊ ပြိမ်းချောက်

မောင်းမဲ ဆဲးရေးရှစ်ချေပြောဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့် ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်း၊စရိသန္တိ၊စားကြသွားကြ၊ကျွင်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ထိုဝိစ၊သမင်သား ကောင် ဝိုင်ပြောင်သိုးဆိတ်၊ အဟိတ်မုန်ယိုး ကျွန်းကိုယ်၌ ဦးချိုပမာ ထင်ရှားစွာသော ကိုးထသာမှ ဟန်ယူပြုလုစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ စရိ သန္တိ၊ စားကြသွားကြ ကျွင်ကုန်ကြ လတ္တံ့၊ ၊ထေထ သဏ္ဌေဟိ၊ဘ ယောင်းချက်ဆိ ရေချက်ဆိဖြင့်ဖြိုးကုန်သော၊ ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊စပ ဿ၊ကိုယ်ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း ပရိက္ခရာကို တန်းဘာဆင်ခြင်း စသော ဿပေါ်သော အကျင့်နှင့် ဗဟုဠကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဠိတက္ခိကာ၊ နှံ'သာ ကျောက်စက်လွင်မှန်ညှက်ကို့ဖြင့် စည်းကွက်သုတ်ချယ်သော မျက်စိကို ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တဝဏ္ဏိဘပါရုတာ၊ကြေ့ကြေ့ ကြေ့ကြေ့ တမော့ မော့နှင့်၊ဖြော့ဖြော့ဝါအောင်၊ဆင်စွယ်ရောင်ဆိုးသောသက်နုံးတို့ဖြင့်ရုံကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ရထိယာယ၊ ဖြူသပတ်ခရီးပြေထမ်းကြီး၌၊ ဝမိသန္တိ၊လှည့်ပတ် သွားလာကုန်လတ္တံ့၊ ၊ဩဒါတေသု၊ ဝတ်ဖြူတို့၌၊ သန္ထိတာ၊နှစ်သက် မက်မောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝိမုတ္တေဟိ၊ အရိယာအရှင်ဖြတ်တို့ သည်၊အားစရုန်တို့ မစက်ဆုပ်အပ်သော၊ သုရတ္တံ၊ ကောင်းသော ဆိုးရည် ဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးဆေးသော၊အရဟတ္ထဓံ၊ ဘုရားရဟန္တာအရိယာသီလဝန် သူတော်မွန်တို့၏ ဘဝ်းသွန်အလယ်ဖြစ်သော၊ ကာသာဝံ သက်နုံးကို၊ ဓိဂုန္တိ သန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကြကုန်သတ္တံ့၊ ၊ဃာဘကာမာ၊ သေးပါးပစ္စယထောက် ထားဘကို၊တောင့်တရုံမက်၊ နှစ်သက်မက်မောကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ် ကုန်သတ္တံ့၊ ကုသိတာ၊ဆွမ်းခံခြင်းတို့၌ ပျင်းသောသတောရကုန်သည်ဖြစ် ၍၊ ဟီနဝီရိယာ၊ရဟန်းတရား အားပါးမထုတ်ကြိုးမကုတ်ဘဲ ဆုတ်ယုတ် သောလုံ့သရိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနပတ္ထာနိ၊ တောခုပ်ရိပ်ညောင်း၊ သမ်ပ်: ကျောင်းတို့ကို၊ကိန္ဓ ဟန္ဒာ၊ မြေထျော်ခိုပုန်း၊သိတင်းသုံးခြင်းဌါနလုံးပင်ပန်: ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂါမန္တေသု၊ရွာနီးရွာပါးရွာတံခါး၀ယ်ရွာသား၀ယ်ပြွမ်: သောကျောင်းတို့၌၊ဝသိသရေ၊ဝမ်:၀ကျောင်းကာနေကြရာတတ်တ့ံ၊ ၊သခါ၊ အခါခပ်သိမ်:၊ ဝိဿာဒီ၀ရတာ၊ ရဟန်:တို့အား မတရားသဖြင့်ရှား သောအ သက်မြေးခြင်း၌မြေထျော်ကုန်သော၊ ယေယေဘိက္ခု၊ ၊ကြင်အကြင်ရဟန်: ဆိုးတို့သည်၊ လာဘံ ဆွမ်:သက်နုံး ကျောင်းဆေး၀ယ်၊ ပစ္စည်:ထောက် ထားဘကို၊လက်ခံသန္တိ၊ရကုန်သတ္တံ့၊ တေတေဘိက္ခု၊ ထိုထိုအာဇီ၀ပျက် ကုန်သောရဟန်:ဆိုးတို့သို့၊ အနုသိက္ခန္တာ၊ အတူလိုက်သဖြင့် အတုကျင့် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသံယတာ၊ သိလသံဝရတင်: စောင့်စည်: ကင်:ကုန်သော

အဖျင်းပေါ်ယယ်ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ဘဝိသန္တိ၊မင်းအိပ်ဝိုး အိပ်မူးမတ် အိပ်ဆိုပူးထိပ်ဖျာ၌ကွဲ့ဝိုဝဲတ္ထည့်သည်ကုန်သတ္တံ့။ ၊တဒါ၊ထိုနောင်အခါ၌ ယေယေဘိက္ခု။ အကြောင်အကြောင်ရဟန်းကောင်းရဟန်းမွန် သိလဝန်အရှင် ဖြတ်ရဟန်းတတ်ပညာရှိတို့သည်၊ ထာဘံ၊ထေးပါ်းပစ္စယထောတ်ထောဘကို အလာဘိနော၊မရကုန်၊ ကေကေဘိက္ခု။ထိုထိုသို့တည်း ပစ္စည်းထောတ်မဲ့ချို့ တဲ့တုံရှောင်း ရဟန်းကောင်းရဟန်းမွန်သိလဝန်အရှင်ဖြတ် ရဟန်းဘတ်ပ ညာရှိတို့သည်၊ ဝုဏ္ဏာ၊ဖြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော်ခြိုးမွမ်းအင်ကုန်သည်၊ နဘ ဝိသရေ၊မဖြစ်ကုန်သတ္တံ့။ ဝိရေ၊တည်ကြည်သော သမာဓိနှင့်ပြည့်ရံကုန် သော၊သုဗေသရေ၊သိလကိုအလွန်ချစ်ခင်ကုန်သော၊ကေဘိက္ခု၊ထိုရဟန်း တို့ကို၊နသေဝိသန္တိ။ မမှီဝဲကုန်သတ္တံ့။ ၊ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်း တို့သည်၊ဝိသက္ခု၊ရစနဲ့ရတ္တံ့၊ညောင်ကြတ်ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးအင်္ဂီသော၊သက် ဝစ ၊ဝိပိတန်းမွန်အောင်အလံဖြစ်သောသက်ခိုးကို၊ ဝရဟန္တာ၊ကွဲ့ရှုတ်ချ စက်ဆုတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခိယာနဲ့၊သာသနာပ၊ အညဝါဒိမဟိတရား ကျင့်ဖွား၊စရိုက်ပရိဒိုဒ်ဘိက္ခိတို့ကို၊ ဝဇ်၊အလံတံခွန် ဖြစ်သော၊အဝါဒတက်၊ ဝတ်ဖြူကို၊ဝေ၊ခဲ့သည်တို့၊ဝတ်ဆောင်ကြကုန်သတ္တံ့။ ၊တဒါ၊ထိုနောက် သာသနာနောင်အခါ၌၊ တေသံဘိက္ခု။နဲ့၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ဝါ၊ထိုရဟန်းတို့ ကို၊ကာသာဝေ၊ အရိယာတံခွန် သက်နိုးမွန်၌၊ အဂါရဝေါ၊ ရှိသေမြတ်နိုး ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်ထတ္တံ့။ ကာသာဝေ၊အရိယာတံခွန်သက်နိုး မွန်ကိုသုံးဆောင် ဝတ်ရုံခြင်း၌၊ ပဒိုသဝိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်ကာမ္ဘ ထည်း၊ နဘဝိသတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ ၊သလ္လဝိဒ္ဓသ၊ အလွန်ကြီးမား၊ဆိုဝ် လူးမြှားဖြင့် သနားမဲ့ထွေ သည်းအူကြွေအောင် အသေပြင်းစွာ ပစ်အင် သော၊ဒုက္ခေန၊မူဆိုးထက်နက် မြှားဒဏ်ချက်ဆင်းရဲဖြင့်၊ အတိဘူတသ၊ အလွန်အကြူးအမူးအဝေဝိုးပြေမပြင် အကျင်အနာ ခိုင်စက်စွာသော၊ ရှုပ ဘော၊ အား၊အန်မခိုင် ကိုယ်လုံ: ထိုင်အောင်ခ္ခိုင်ခ္ခိုင် ထို ဗ္ဗန်: သွေးချည် ခန်:၍ ပင်ပန်:ဘောက်ခ္ခန်ခြင်:သို့ ရောက်သော၊ နာဂသ၊ဘုရား:လောင်: ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်:၏၊ မဟာဒေသာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက် ငဲ့ကွက်ကင်:ကင်: ကြံဘတ်ခြင်:ကြောင့် ကြောက်မင်:ဘွယ်သာကြီ:ထူယ်စွာသော၊ အစိန္တိ ယာ၊ ပြုနိုင်မည်ထား:သူတပါ:တို့သည်: ဗျား:ဘုန်ကြွကြံရုံမျှထည်: ကြံကြ ခြင်:ဌါ မတတ်ရာသော၊ ပဒိုသဝိ၊ ပညာဆင်ခြင် သမ္ဘဝဉ်မကင်:ကြီ ဘော်မှုခြင်:သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ဘူ:ထေပြီ၊ ၊ဟိ၊မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုဆဒ္ဒန် ဆင်မင်:ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဆဒ္ဒန္တော၊ ရောင်ခြည် ရောက်သွယ် အစွယ်

ဒ္ဓိရှိသောကြောင့် ဆဋ္ဌနှစ်အမည်ရှိသော၊ ဂဝေါ၊ ဆင်မင်းသည်၊ သုရတ္တ၊ ကောင်းစွာဆိုးအပ်သော၊ တံအရဟာဒ္ဓဇ်၊ထိုမူဆိုးသောရဟတ် ကျွင်ယုတ် ဝိန္ဓာဝတ်ရံပါသောနေရိယာတို့ အလံအောင်တံခွန် ဖြစ်သော ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သက်နှုန်းကို၊ ဒိသွာ၊မျက်ဝါးထင်ထင်ရှေတွင်တူရုပ်ဖြင့်တော်မူ၍၊ အတ္ထောပသံဟိတာ၊အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်ကုန်သော၊ယာဝဒေဝ၊အကြင်ရှေ့လောက်ကုန်သော၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊ ဘာဘာ၊ဟောရှုတ် ဝိန့်ဆိုတော်မူပြီ။ ။ဟောပုဂ္ဂလော၊အကြင်တရုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အနိဋ္ဌာသာဝေါ၊ရာဂဒေါသမောဟစသောဒုသကိုလေပဖန်ရေကိုယင်တွင်းမကင်းမသန့်သည်ဖြစ်ထျက်။ ဒမသရွေနှ၊စက္ခုနှင့်ပြီးသည် ခြောက်ရပ် စောင့်ကြည်ဆုံးမခြင်းပရမတ္ထသစ္စာ၏အတ္ထိဖြစ်သော၊ ဝစီသမ္ဘာ၊နှုတ်သစ္စာဖြင့်၊အပေတော၊ မဟာဥမစပ် မကပ်ဝေးစွာ ကင်းကွာပါ၀ကုန်၊ကာသာဝံ၊ဖန်ရည်စွန်းသော၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သက်နှုန်းကို၊ ပရိဒဟိသတိ၊ ဝတ်ရုံခြင်းနှင့် အခင်းပြု၍သုံးဆောင်လတ္တံ့၊သောပုဂ္ဂလော၊ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သက်နှုန်းကို၊နုအာရဟတိ၊မထိုက်၊ ၊ယောစပုဂ္ဂလော၊အကြင်တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ဝန္ဓကာသာဝေါ၊ မဂ်သေးတန်တို့ဖြင့် ထွေးအန်စွန့်ပယ်ပြီးသော ကိလေသာဖန်ရည်ရှိသည်၊ သိလေသု၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ စင်ကြည် မြဲသောက်တည်သည်၊ဒမသရွေ၊စက္ခုနှင့်ပြီးသည်ခြောက်ရပ်စောင့်ကြည် ဆုံးမခြင်းပရမတ္ထသစ္စာ၏အတ္ထိဖြစ်သော ဝစီသမ္ဘာနှုတ်သစ္စာနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဒေသသာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊ဖန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သက်နှုန်းကို၊အရဟတိ၊ထိုက်၏၊ ၊ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်သူတို သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပန္နသီလော၊ပေါ်ပျက်သောစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏၊ရုမ္ဘေဝေ၊သီလထေးဆင်သုတ်သင်ခိုင်ကြောင်းကောင်းသောသီထဝိသောဓနုပညာကင်း၏၊ ပါကဒေ၊ပါ၀စာရီရှင်ဒုသီဟုထင်းရှား၏၊ကာမကာရိယော၊ သိထလေးချက်စောင့်စည်းပျက်သဖြင့်ရန်မက်ထောဘခေါသစသော ကိလေသာမာရ်တရံမဆိုင်း လိုတိုင်းနှိပ်စက်စိတ်ကိုပျက်၏၊ ဝိဇ္ဇုန္ဓစိတ္တော၊ ငါးပါးကာမဂုဏ်အာရုံတို့၌ ထွေကြွိုတိုင်းလိုက် ရွေးထောက်ကိုက်သို့ သိုက်ခြိုက်ခိုင်ကျည်ရပ်မတည်ဘဲတဆည်ထည်ဝှည်ပတ် ပျံ့လွင့်တတ်သော စိတ်ရှိ၏၊ နိဿဋ္ဌော၊ပြုစင်သန့်ရှင်းကင်းသောကုသိုလ်သဘောရှိ၏သော်ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ဖန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သက်နှုန်းကို၊နုအာရဟတိ၊

မထိုက်၊ ၊ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်သို့တို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ကား၊ သိမ်ယန်၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ လေးပါးနှင့်၊သမ္ဘန္ဓော၊ ကျိုးပြုတိုင်ပါက်
ပျက်သက်သက်မထင်ထက်ဝန်းကျင်မပြည့်ရုံ၏၊ ဗိတရာဂေါ၊ကင်းသော
ဆန္ဒရာဂရှိ၏၊ သမာဟိတော၊တည်ကြည် ခိုင်ခံ့သောစိတ်ရှိ၏၊ညြဒါတမန
သက်ပြု၊အလွန်ပြုလွင်သန့်ရှင်းစင်သောစိတ်အကြီးအစည်ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂ
လော၊ထိုသို့ဝတ္ထုတို သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ကာသာဝံ၊
ဟန်ရည်ဆိုးစွန်း၊ဝတ်သက်ဒိန်းကို၊အရဟတ်၊ထိုက်၏၊ ၊ယသပုဂ္ဂလသော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဥဒ္ဒတော၊မျှာပုံခဲကျ သောင်းထောင်းထသို့ ရှရှမတည်
မခိုင်ကျသည်သောစိတ်ရှိ၏၊ဥန္ဒုဋ္ဌော၊စိတ်နေရိုးလောက် ဖြိုးဖြိုးဆောက်ထက်
မောက်မောက် မော်းမော် ပွဲတိုင်းကျော်အောင် ထင်ပေါ်သော မာနရှိ၏၊
သိသံ၊စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလ လေးပါးမျှလည်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ တသပုဂ္ဂလသော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ညြဒါတက်၊အဝတ်ပြုကို၊အရဟတ်၊ထိုက်၏၊ ကာသာဝံ၊
အရိယာတံဆွန် ဟန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သက်ဒိန်းသည်၊ ကိ"ကရိသတိ၊ အ
ဘယ်မူပြုတိုဘယ်ကျိုးရှိလိမ့်နည်း။ ၊အနာဂတော၊နောင်အခါ၌၊တိက္ခ။စ
ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်သည်းကောင်း၊သိက္ခ။နိယောစ၊ဟန်းမိန်းမတို့
သည် သည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗစတ္ထာ၊ရာဂစသည် ဟုက်ဆီးသဖြင့် ပျက်စီးဆိုး
ကောင်းမကောင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာဒရာ၊ဘုရား၊တရား၊ဝါ
ပါ၊သိဘင်းသုံးဘော်ခြင်းတို့၌ကင်းသောဂါရဝရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တာ
စိတ္တာနဲ့၊မေတ္တာဘာဝနာနှင့်ဗျတ္တိသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိန်၊ဆိုးကောင်း
လုံးရုံးခြောက်အာရုံတို့၌ခွဲလွှမ်ဆုန်မမှီ ဃကတိဖြင့်သာ တာဒိကျေးဇူးဂုဏ်အ
ထူးနှင့်ပြည့်ရုံသောအရိယာသူးတော်ကောင်းတို့ကို၊ဂဏ္ဍီသန္ဓိ၊ အရုပ်ဝေ
သို့ပြေးစဉ်ထွက်အောင်ခိုပ်စက်ဗြဉ်းဆဲကုန်လိမ့်သတည်း၊ ၊ယေရေဟိ
ဒိမိဆရာဥပဇ္ဈာယ် ဖြစ်ကုန်သော၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ စိဂရဝေါရတ်၊
သက်နှံ့ဝတ်ရုံခြင်းကို၊သိက္ခာပေ၊ဇ္ဇောဝိ၊ သို့ဝတ်သို့ရုံ သို့ရှိုသို့တင် သွန်
သင်ပြသဆုံးမပညာတော် ကျင့်စေအာဝ်ကုန်သော်ထည်း၊ ဒုမ္ဘရာ၊သိထသော
အင်သုတ်သင်ရှင်ကြောင်း ကောင်းသော သိလဝိသောဝနပညာကင်းကုန်
သော၊ပါကဋာ၊ပါပစာရီဒုဿီဒုဗ္ဗစ် ရှင်ဆိုးညစ်ဟုထင်ရှားကုန်သော၊ကာ
မကာရိယာ၊ သိထသေးချက် စောင့်စည်းမှုကင်းသဖြင့် နှစ်သက်လိုတိုင်းမ
ဆိုင်းမည्ववုတတ်စွာကုန်သော၊ဗာဟုလာ၊အကျိုးအကြောင်း ဆိုးကောင်းမ
သိပညာမျက်စိ မရှိရုံကန်း အနှစ်ခင်စစ် ဆိုးညစ်ရိုက်ခေါင် ရှင်ပိုးမှောင်တို့
သည်၊နသုဏာသန္ဓိ၊နှားမထောင်ကုန်သတ္တိ.၊မဋ္ဌ(ဂ)ါ၊ဖြင်းယုတ်ဖြင်းဆိုး

သားရိုးဇွေပါမကောင်းစွာသော ဖြင်းသည့်၊ သာရထိ်ဆုံးမတတ်စွာဖြင်း ဆာရာကို၊နာဒိယတိုဝိယ၊မယ္ယမခံပေါက်ကန်ချန်ကပ်ပြုသကဲ့သို့၊တထာ၊ထို ဖြင်းယုတ်ဖြင်းဆိုး သားရိုးဇွေပါ မကောင်းစွာသော ဖြင်းသတ္တယ်၊ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊အဂါရဝ၊ရိုသေခြင်းကင်းကုန်သော၊အသိက္ခိတာ၊ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့နည်းနှယ်ပြုသဆုံးမပါတူက်ဆိုခက်ရိုက်ထိုင်းဖြင်းနှယ်ရိုင်းမ်ှ သင်တိုင်းမကျင့် တတ်ကုန်သော၊ တေဗျသာ၊ထိုအကျိုး အကြောင်းဆိုး ကောင်းမသိပညာမျက်စိ မရှိရုံကန်း ဖြင်းနှယ်သွမ်းသော၊ အနှစင်စစ်ဆိုး ညစ်ရိုက်ခေါင် ရှင်မိုးမှောင်တို့သည်၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို၊ နာဒိယိသန္တိ၊ ဆုံးမမခံနှုတ်ထွက်ထိုးထွက် ကျိုးနှံရှိသေခြင်း ကင်းကြကုန် သတ္တံ့၊ ၊ဝေဓမ္မိနာဝုတ္ထာပုကာရေန၊ဤသို့ကောဓနာဂါတာအစ၊တောတထာ ဂါထာအဆုံးအလုံးရုံပြုဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းအား ဖြင့်၊ အနာဂတံ၊မထာမ ရေဝ်ဒသ်းရောက်လိမ့်ရောက်အံ့ရေ့ဝ်သတ္တံ့ သော၊အဋ္ဌိနံ၊နောင်အခါ၌၊ပဏ္ဍိ ပေ၊နောက်ဖြစ်သော၊ကာသဒ္ဓိ၊သိုလထေးဆုမဖြူ၊ မစင်ပစ္စည်းခင်ရှိစာသင် စာရှုလေ့လာပြု့သော၊သုတယုဂ်ကာသသည်၊ပတ္တော၊ရောက်လတ်သည်ရှိ သော၊ဘိက္ခုနဋ္ဌ၊ရဟန်းယောကျ်ားတို့ဏ်သည်းကောင်း၊ဘိက္ခုနိနဋ္ဌ၊ရဟန်း ဝိန်းမတို့ဏ်သည်းကောင်း။ပဋိပတ္တိ၊ဘောက်ပြန်နည်းလွတ်၊ ယွင်းချွတ်ပျက် ပြားသောအကျင့်သည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊အဝေုသော၊ငါ့ရှင်ထုရား ရဟန်းများတို့၊အနာဂတံ၊ဖြစ်လိမ့်ဖြစ်အံ့ဖြစ်လတ္တံ့ သော၊ ၊တေမဟဗ္ဗယံ၊ ထိုသင်တို့အား၊ငါဟောကြားအပ်သော၊ပဋိပတ်အနှုရယ်ဘေးကြီးကျယ် သည်၊ပုရာ၊ရှေးမှ၊အာဂ ဋ္ဌ ဘေ၊ လာရောက်လတ္တံ့၊တုမှော၊ငါ့ရှင်ထုရား၊ရ ဟန်းများတို့သည်၊သုဇ္ဇစာ၊ခံ့ သောစကား၊ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍စကားကောင်း ဖြတ်ပြောဆိုတတ်သော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ဏ်ဆုံးမပဲ့ပြင်သွ ်သင်ရာရာ၊လို လိုက်နာထူက်၊ရှိသေစွာခံယူတတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ဖြစ်တော်မူကြပါ ကုန်လော၊ သခိလာ၊ နှလုံးနှစ်သက်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန် လော၊အညမညံ။အချင်းချင်း၊သဂါရဝ၊ ထပ်ပည်းညွှတ်ခင်းရှိသေခြင်းရှိ ကုန်သည်၊ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါလော၊ ၊မေတ္တာစိတ္တာ၊ သတ္တဝါအ များကိုယ်မခြားအောင်စိုးပွါးချမ်းသာ၊ ဆောင်တတ်စွာသော၊မေတ္တာစိတ် ရှိကုန်သည်။ဟောထ၊ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော။ကာရုဏိကာ၊သူ့ဏ်ဆင်း ရဲပယ်ရှဲလိုစွာ လက္ခဏာရှိသော သနားခြင်းကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောထ၊ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော၊သိုလသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိုလတို့၌၊ သံဝုတော၊စောင့်ရှောက်ဥသ့ သုံ့ပြိုကုန်သည်၊ ဟောထ၊ဖြစ်တော်မူကြပါ

ကုန်၊အာရေဒ္ဓပိရိယာ၊အကုသိုလ်တရား၊ ပယ်စွန့်ရှာ၍ကုသိုလ်တရား။ပွါး
များမယုတ်၊ တိုးမဆုတ်အောင်အား၊ထုတ်သော၊ လုံ့လရှိကုန်သည်၊ဟော်
ထ၊ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်၊ပဟိတဗ္ဗာ၊နိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်အောင်၊စေတ္တတ်သော
ဝိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊နိစ္စ၊အခါမစဲ၊အမြဲမပြတ်၊ ဒဠ္ဍပရက္ကမာ၊မသွေမလွှဲ
မြဲမြံကြံ့ကြံ့ခိုင်ခံ့သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်၊ ၊
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သူများကိုယ်တော်များတို့၊ပမာဒံ၊ ရုန့်ရှိက်သုံးရုံ၊ ကာမ
ဂုဏ်ငါးသုမကောင်းမှုဘို့နှိုက် မပြုမကင်း မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဘာယတော၊
စည်းစိပ်ဥစ္စာချမ်းသာခပင်း မျက်စိုးချင်း၏ ကြောင်းရင်းမူလ ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ စင်စစ်သောဘေးဥပဒ်အား၊ဖြင့်၊အပ္ပမာဒဠ္ဌ၊ သုစရိုက်သုံးပြား၊တာ
ဝနာဖြင့်၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းစိုးပြန်းမပေါ်၊ မမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်း၊ခေမ
တော၊ဥပဒ်ကင်းကွာချမ်းသာအတိ၊ ဘေးမရှိသောအား၊ဖြင့်၊ ဒိသွာ-ပညာ
မျက်စိ၊ဟုတ်တိုင်းသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ၊သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊နိ
ဗ္ဗာန်ကို၊ဗုဒ္ဓ-ကာ၊မျက်မှောက်ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊အဋ္ဌဂိတံ၊အပ္ပမာဒပရိုပတ်
၏အထွတ်အမျိုးဖြစ်သော၊ သိလသမာပညာလုံးရင်သင့်ဟိုတ်အင်္ဂါ
ရှစ်ပါးရှိသော။မဂ္ဂံ၊အရိယာမဂ်ကို၊ ဘာဝေထ၊ပွါးများကြပါစေကုန်လော
ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊မျက်မှောက်ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဤတွဲဆို
သိကုံးအင်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထု၊ရွတ်ဆိုကြ၏၊ ၊

ဗုဒ္ဓသာသနေ ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

(၂၅၉) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာစရိ၊ အကြင်အ
ကြင်သို့သောအကျင့်သိသန္ဓင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ တထာစ
ရတာသိလေ၊ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်သောအလေ့ရှိ၏၊ ယောဘိ
က္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာသတော၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်အဝိယောတ္တ
သည်ရာဂစသော အဆိပ်ကင်းသောအား၊ဖြင့်နေခြင်းကဲ့သို့နေခြင်းရှိသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊သတိမာ၊ဖြတ်သောသတိနှင့်ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာသံ
ကပ္ပ၊အခြင်းခပ်သိပ်ဒိဋ္ဌာသက်ပွကိုပယ်၍နေကျမသက်ပွစသည်အစွယ်
ဖြင့်စောင့်စည်းသော အကြံရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဗျာယနသိတော၊နှစ်ပါ
သောချာန်ကိုဝင်စားလေ့ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာစရိယာယ၊ထိုကြီ
သောအခြင်းအရာဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊
အလုံးရုံသောအာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်သော သတိပညာဖြင့် မမေ့မလျော့
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဗ္ဘုတ္တရတော၊ ဂေါစရေ(ဗ)ဟုတ္တာ ဆိုအပ်သောဂေါစ

ဌာန်းကိုပွါးစေခြင်းဌ၊ရတော၊မ္ဂေလျော်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သမာဟိတ
ဣဒ္ဓေ၊ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွါးစေခြင်းဌ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဧကော၊တ
ယောဂီအထည်းထည်း၊ သန္တုဿိတောပစ္စည်းဌ ချောင်ရဲခြင်းဘာဝနာဌ
မ္ဂေလျော်ခြင်းဖြင့်ကောင်းစွာနှစ်သက်ချောင်ရဲခြင်းရှိ၏၊ တံတာဒိသံ၊ထိုသို
သတောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဘိက္ခု၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်သဖြင့် ဗျက်ဆိုး
အပ်သောကိလေသာရှိသောရဟန်းဟူ၍၊အာဟု၊ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ။
ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊အလွှဲဝါ၊ ထောပတ်ဆိဉ်စံသည်ဖြင့်သွန်း
အပ်သောထိပ်မှသောအစာကိုထည်းကောင်း၊သုက္ခဝါ၊ထောပတ်စသည်
တို့ဖြင့်မသွန်းအပ်သော ခြောက်သောအစာကိုထည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌေ၊
စား၊သည်ရှိသော်၊ဗာဠ ံအတိဝိယ၊အလွန်ကျွံ၊သုဝိတောဟေသော၊တဏ္ဍာ
ဖြင့်တက်မက်မောခြင်းသည်၊ နသိယာ၊မဖြစ်ရာ။ ယတောယတ္ထဝကာရ
ဏာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဣဒ္ဓိဗလော၊မှုရှုံ့သာစား၍ ပေါ့သောဝမ်းရှိသည်၊ဝိတာ
ဟာရော၊ နှိုင်ရှင့်ဆင်ခြင်အပ်သော စားခြင်းရှိသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာတေနပကာရေန၊ ထိုသို့သော အတိုင်း
အရှည်ကိုဆင်ခြင်သောသတိရှိသဖြင့်၊သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗ
ဇေဝိဟရေယျ၊နေရာ၏၊စက္ကာရောဝဠ္ဆအာသောပေ၊လေးလုပ်ငါးလုပ်တို့ကို
အာဘုတ္ဘာ၊စားမြိုတိုင်းမှယုတ်၍မစား၊ဘဲ၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ပိဝေပိဝေယျ၊သေ
ရာ၏၊ အယံ၊ ဤ၊ထေးလုပ် ငါးလုပ်ယုတ်၍ရေကို သောက်သဖြင့် ဆွမ်းစား
သောရဟန်းသည်၊ သလ္လဟုကဝုတ္တိ၊ အာဟာရဌ္ဌပေါ့သောဖြစ်ခြင်းရှိသော
ရဟန်း မည်၏၊ဝေ၊ဤသို့လေးလုပ်ငါးလုပ် ယုတ်၍ဆွမ်းကိုသုံးဆောင်ခြင်း
သည်၊ပဟိတတ္တာသ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
စိတ်ရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ဟာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း
ဌာ၊အလံပရိယတ္တံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ။ယံစိဝံ၊အကြင်ခေါမစသည်တို့တွင်တ
ပါးပါးသော သက်နှံ့ကို၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်၏ဟူ၍ထုရား၌ဖြတ်တော်မူအပ်၏၊
တံ၊ ထိုခေါမစသောသက်နှံ့ကို၊ စေသာ၊ခြင်း၊ အကယ်၍ဝတ်ရုံပုံးလွှမ်း
သည်ဖြစ်ရှိ၊ ဆုဒမတ္တိကံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူတိုင်း အကြင်မှ
ထောက်အချမ်းအပူစသည်ကိုတားမြစ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
၏၊ဝေ၊ဤသို့အချမ်းအပူစသည်ကို တားမြစ်ခြင်းစသော အကျိုးဌါသက်နှံ့
ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ပဟိတတ္တာသ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့
စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ ဟာသုဝိဟာရာယ၊
ချမ်းသာစွာနေခြင်းဌာ၊အလံပရိယတ္တံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ။ပလ္လင်္ကေန၊ထက်ဝယ်

ဖြင့်၊ နိဘိန္ဓသ၊ထိုင်သော်ရဟန်းဆား၊ ဇရာ့ကေ၊ ပဆစ်နှစ်ဘက်တို့ကို နာဘိဝသတိ၊ဖိစီးရည်ဖြင့်မစွတ်၊ဣတ္ထေကံပိ၊ဤမျှသည်ထည်း၊သစ္ဓမ္မရိယ ကြီးသောနာသနံ၊ အလုံ့စုံ့ဆောက်ယုတ်သော ကျောင်းမည်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့သ တောရှိသောကျောင်းစသည်၌ နေသည်ရှိသော်၊ ပဟိတတ္တသ၊ ကိုယ်အ သက်ကိုမငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း ဆား၊ဖာသုဝိဟာရာယ၊ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊အလံ့ပရိယတ္တံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခံ၊သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ဖောက်ပြန် တတ်သည်ဖြစ်၍ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊အနုဒ္ဒအနုသ၊ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်ဟုတ် မှန်စွာမြင်၏၊ဒုက္ခံ၊ဝိပရိဏာမဒုက္ခကို၊ သလ္လတော၊ငြောင့် တံသင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူ၍၊အနုက္ခိ၊ရှုနိုင်၏၊ ဥဘယ ကြောရေန၊သုခဒုက္ခဝေဒနာ နှစ်ပါးတို့၏အလယ်၌ဖြစ်သောဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့်၊ နဟောသိ၊အဟုတ်ဆ ဟတ်သိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍နှလုံးသွင်းခြင်းသည်မဖြစ်၊ ဝေ၊ ၏ဝေဒနာကိုအရင်းပြုသောဆားဖြင့်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားငါးပါးတို့ကိုပိုင်း ခြားမှတ်ထိုနှင့်စပ်သောကိလေသာကွန်ယက်ကိုဖြတ်၍ ကည့်သောသူသည်၊ ကေန၊အဘယ်မည်သော်ကိလေသာဖြင့်၊ထောကတ္တိ၊ လောကဒ္ဓိ၊ဗဟ္ဓော၊ဖွဲ့ နှောင်တော့အံ့နည်း၊ကိ'သိယာ၊ အဘယ်သို့နှောင်ဆခါထိုကိလေသာတို့သည် ဖြစ်ချေပါတော့အံ့နည်း၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား၊ဆိန္နဗန္ဓနော၊ကိလေ သာဟူသော ကွန်ယက်ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်း ကိုဖြတ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ၊ယော ပါဒိဏ္ဍော၊ အကြင်ထင်ရှားမရှိသောရုက္ခာဖြင့် ပြီးမှတ်ခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့် ယုတ်မာသောအလိုရှိသော၊ကုသိတော၊ပေါနှီးတရားဌအားတုတ်ခြင်းမရှိ ပျင်းရိသော၊ဟီနဝိရိယော၊ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ အပ္ပသုတော၊သစ္စာပဋိ စ္စသမုပ္ပန်စသည်နှင့်ယှဉ်သော သင်ကြားခြင်းမရှိသဖြင့်အကြားအမြင်နည်း သော၊အနုဝဒေါ၊ဆုံးမကဖြစ်ခြင်းတို့ဌိုရှိသေခြင်းမရှိသော၊တာဒိသော၊ထို သို့အလွန်ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊မေ၊ငါ၏အနိုးဌ၊ ကဒါစိ၊တရံတခါမျှ၊မော အဟု၊မဖြစ်စေသတည်း၊လောကတ္ထိ'သတ္တဝါအပေါင်းဌ၊ ထာဒိသသပုဂ္ဂ လသ၊ထိုသို့ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဆား၊ ကေန၊အဘယ်အ ဆုံးအမဖြင့်၊ကိ'သိယာ၊ အသို့ဖြစ်ချေပါအံ့နည်း၊ နိရတ္ထကမေဝ၊ဆကျိုးမရှိ သည်သာဌုတ်တည်း၊ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဗဟုသုတော၊စ၊ သိလစသည်နှင့်စပ်သောသုတ္တဂေယျစသော အပြားဖြင့်များသောအကြား အမြင်ရှိ၏၊မေဓာဝိ၊တာဝကာခြင်းမှတ်နိုင်ဆောင်နိုင်သော ဗဟုသုတနှင့်ပြည့်စုံ ၏၊သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလစသည်တို့ဌိ၊ သုသမာဟိတော၊ကောဝိ:

ဖွယ်တည်း၏။စေကောသမ်ထံစေတောသမထေနှ၊ လောကိလောကုတ္တရာအ
ပြားရှိသောစိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းနှင့်၊ အနုယုဇ္ဇော ၊ဟုဥ၏။တာဒိ
သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဒ္ဒနိအာဒိ၊ ငါ၏ထိပ်ထက်၌
ထည်း၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း၊ ၊ယောပုဂ္ဂလော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ပရမ္ပမနုယုဇ္ဇော၊အမှန်မှန်မြေထျော်ခြင်းစသည်ရှုပါခံ့စသည်၌ပြိုတွယ်
သဖြင့်ကဏ္ဍာမာနဒိဋ္ဌိတည်း၊ဟူသောသံသရာကိုချဲ့ကားတတ်သောပမာဒတရား
နှင့်ထည်း၊ဟုဥ်၏။ ပပဉ္စာဘိရုတော၊ ထိုပပဉ္စတရားဌိအပြစ်ကိုမရှုသဖြင့်တ
ဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော တရားဌိအလွန်မြေထျော်၏။ ဝိဝေါမဂသမ
သော၊သမင်နှင့်တူသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အနုဇ္ဇာရံ၊အတု
မရှိသော၊ယောဂဏ္ဍေဝံ၊ယောဂထေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာနာ၊နိဗ္ဗာန်ခ
ပိရာဝယိ၊ချုတ်ယွင်းစေ၏။ ၊ယောစပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပပဉ္စံ၊
သံသရာကိုချဲ့ဘတ်သောတဏှာမာနဒိဋ္ဌိကို၊ဟိတ္ဝာနှ၊မဂ်ဖြင့်စွန့်ပယ်၍၊နိပ္ပ
ပဉ္စပထေဇေတော၊ ပပဉ္စတရားငါးပါး၏ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ သွားခြင်း၏ အ
ကြောင်းဖြစ်သော အာရိယာမဂ်၌ မြေးထျော်၏၊သောတာဒိသော၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အနုဇ္ဇာရံ၊အတုမရှိသော၊ ယောဂဏ္ဍေဝံ၊ယောဂ
ထေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရာဝယိ၊ပြီး၏။ ၊ဂါ၊မေ
ပါ၊ရှာ၌ထည်းကောင်း၊ယဒိ၊ထိုမြို့၊အရညော၊တော၌ရင်း၊နိန္နော၊ချိုင့်ဝှမ်း
ရာအရပ်၌ထည်းကောင်း၊ယဒိ၊ထိုမြို့၊ထထေ၊ဖြင့်မောက်ရာအရပ်၌သည်း
ကောင်း၊ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌၊အရဟန္တော၊ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊
နေကုန်၏၊တံဘူမိ၊ထိုရှာတောစသော တပါးပါးသောအရပ်သည်း၊ရာမဏေ
ယျကံ၊မြေထျော် ဘွယ်ရှိသည် သာယှင်တည်း။ ရမဏီယာနှ၊ မြေထျော်
ဘွယ်ရှိကုန်သော၊အရညာနိ၊တောကျွောင်းတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ယတ္ထ
ယေသုအရညေကောသု၊အကြင်နှလုံးမြေထျော်ဘွယ်ရှိသောတောကျွောင်းတို့
၌၊ဇနော၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လိပ်းကျံ့သည်ဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်ကို ရှာဖွေးလေ့ရှိ
သောသူသည်၊နရေမတိ၊မမြေထျော်၊ဝိတရာဂါ၊ရာဂကင်းကုန်သောရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရမိသန္တိ၊ထိုသို့သဘောရှိသော တောကျွောင်းတို့၌မြေ
ထျော်ကုန်သတ်တဲ့၊ ၊တေဝိတရာဂါ၊ ထိုရာဂကင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့
သည်၊ ကာမဂေဝသိနော၊ကာဂုဏ်ကို ရှာဖွေးလေ့ရှိကုသည်၊ နဟောန္တိ၊မဖြစ်
ကုန်၊ နိဗ်ဗိနံဝါ၊ထိုထိုသို့သော အရပ်၌ဆောင်၍ ထားအပ်ကုန်သော ဣရိယာ
စသည်တို့ဖြင့်ပြုလို့ကုန်သောအိုးတို့၏၊ ပဝတ္တာရံဒုဝ၊ထိုဣရိယာအိုးရှိရာ အရပ်
ကိုပြု၍ဤ ဣရိယာအိုးကိုယူ၍အသက်ပွေးလောဟုဆိုသကဲ့သို့၊ဝေ်တထာ၊ထိုအ

တူ၊ ဝဇ္ဇဒသကိုနှုန်းနှစ်ပါးသောအပြစ်ကိုရှုတတ်ရှိကုန်သော၊ မေတ္တာပိမေတ္တာပိနှောဝိစပ်းကြိုးစက်နှင့်တူသောပညာရှိကုန်သောသူကိုသည်၊ သံဝါဒ်၊အကြင်မ ထေရ်ကြီးတို့သောအယူချော်သောအယူရှိသောသူကို၊ နိဂ္ဂဟ၊ နှိပ်၍၊ ပယောဇိ ပိအပြစ်ကိုရှုစေရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောတရားသဖြင့်ဆုံးမတတ် ရှိသော၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ ဘဒေါ ဘဒေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထို သို့သဘောရှိ ၊ သာပညာရှိကို၊ ဘဇမာနသ၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊ သေ ယျော၊ ကောင်းမြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဒီယော၊ အထူးသဖြင့် ယုတ် မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒေယျ၊ ဆုံးမပေရာ၏၊ အနု သာသေယျ၊ နောင်အခါအပြစ်ရှိသော အမှုကိုလည်းမပြုထေနှင့်ဟု အာဒိန် တလဲလဲဆုံးမရာ၏၊ အသဒ္ဓါ၊ ဆကုသိုလ်တရား၏ဖြစ်ကြောင်းမှလည်း၊ နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏၊ သတ်ဟိသတ်ဝေ၊ သူတော်ကောင်းကိုသည်သာ ထျင်၊ သောဝုဋ္ဌဿ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌိတ်ကို၊ ဒိ ယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့ သည်၊ သောဝုဋ္ဌဿ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌိတ်ကို၊ အ ဗ္ဘိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့် စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ အညာသ၊ တပါးသော ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသူအား၊ ဝမ္မံ၊ တ ရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာသုံးဘုရားသည်၊ ဝမ္မေ တရားကို၊ ဒေသိယာမာနမ္ပိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုဒိဋ္ဌ ဓမ္မိကသည်၊ တံ ဝမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဩဇ္ဈိကော၊ အလိုရှိသည်၊ ဟုတ္ထော၊ ဖြစ်၍၊ သော တံ ဩဇ္ဈိဒေသိ၊ ထိုတရားကိုရှိသေစွာနှင့်၏၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ တံ ဝမ္မသဝဏ်၊ ထိုတရား တော်ကိုနာခြင်းသည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ အမောဃံ၊ အချည်းနှီးမရှိ၊ တသ ဝမ္မသ ထိုတရားကို၊ သဝဏတော၊ နာရသောကြောင့်၊ ဝိရဇ္ဇော၊ ကိလေသာမှလွတ် သည်၊ အနာသဝေါ၊ လေးပါးသောအာသဝေါမှကင်းသည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ မယာ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ၊ ဟု၊ ဖိဖိသူတပါးတို့၏ ရှေးဘဝနေသူးသောခန္ဓာ အစဉ်ကိုသိသောပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအာဒိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ နေ ဝ ဝိဇ္ဇတိ၊ ဖိတ်၏တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ဒိဗ္ဗသောတ ဓာတုနော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဒိညာဉ် အကျိုးငှါ၊ နပိ နပိဇ္ဇတိ၊ တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ရတိယာ ဥဃပတ္တိယာ၊ ရတိပရိသန္ဓေ၏၊ သ ဝိ ပ်၊ အနိုးကို၊ ပဿန္တာယ၊ ခြင်တတ်သော၊ စေတောပရိယာယ ဇာနိယာ၊ စေ တောပရိယာအာဒိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ သောတဓာတု ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အာဒိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ မေ၊ ငါ့အား၊

ပဏ္ဍိတ၊ တောင်ဘခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မဂ္ဂ၊ ရုက္ခမူလ၊ ဝုက္ခမူလ ဝေ၊ သစ်ပင်ရင်းကို သာသျှင်၊ နိသာယ၊ ဖြစ်၍၊ ရဟော၊ ဦးပြည်းသော၊ သံဃာ့ဗိုလ်ရှုတော နုကုတ်ကိုရုံသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥဏ္ဍမော၊ ဖြတ်သော၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသသအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဗျာယတိ၊ ဖလသမာပတ်ကိုဝင်စား၏၊ ၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကင်းသော စတုဇ္ဈာန်သမာပတ်ကို၊ သမာပန္နော၊ ဝင်းစားသော၊ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားဖြစ်သော ဥပတိသ ထေရ်သည်၊ တာဝဒေ၊ ထိုဘီလူးသည် ဥက္ကောင်းကိုရိုက်သောခဏ၌၊ အရိယေန၊ ဝိဟက်ကင်းသော စတုဇ္ဈာန်ဖလ သမာပတ်ကို ဝင်းစားသောအားဖြင့်ဖြတ်သော၊ တုဏ္ဍိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောအခြင်းဖြင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ သေလော၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ ဆုသဝါတေဟိ၊ ပြင်းစွာသော လေတို့ဖြင့်၊ အစဲသော၊ မတုန်ရွှတ်သည်ဖြစ်၍၊ သုပတိဋ္ဌိတော၊ ဃထော၊ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့၊ ဧवံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မောဟက္ခယော၊ မောဟာကုန်ပြီးသော၊ သောတာပတ္တိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတိပြီးသော တောင်သည်၊ နပေတိ ဧဝ၊ ပြင်းစွာသော လေတို့ဖြင့် မတုန်ရွှတ်သကဲ့သို့၊ နပေတိ၊ မတုန်ရွှတ်၊ ၊ အနုဂီနသ၊ အပါယ်သို့လားခြင်းဖြစ်သောချဉစသောကိလေသာ၌ကင်းပြီးထသော၊ ခိုဏ်ဖွဲ့၊ အမြှေ၊ သုဗိုကိုယ်နှုတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောတရားကို၊ ဂဝေထိနော၊ ရှာဖွေးလေ့ရှိသော၊ ပေါသသ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ယောဂျားအား၊ ပါပသ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဝါ ဣဒ္ဓိမဏ္ဍိ၊ သားမြီးဗျားမှသည်သည်း၊ သဂ္ဂံ၊ ဗြိတိုယ်ခြင်းသည်၊ နဒ္ဓိ၊ မရှိ အဗ္ဘာမဏ္ဍံ ဝ၊ အလုံးရုံသောလောကခေတ်ကိုနှံ့၍တည်သော တိမ်တိုက်မှသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ယထာ ကိုး၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္ဓာရဗာဟိရံ၊ အတွင်းအပြင်ပါးခွဲဖြစ်သော ဂုတ္တိ၊ လုံ၊ ဘို့ဖြင့် စောင့်ရှောက် လုံစေအပ်သော၊ ပဗ္ဗန်း၊ အခြား မရှိခိုင်ခန့်ရှာသောပြအိုးကျွဲ့စသည်ဘို့ဖြင့် မြဲမြံစွာပြုအပ်သော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပမ္ဘဏ္ဍိကော တိ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အပဝိဋ္ဌိပိယ၊ မဝင်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧवံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဗ္ဘာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊ လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏၊ ခကော၊ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိဒနဝမ ခဏာသည်၊ မာဥပဗ္ဗမာအတိက္ကမိ၊ မလွန်စေတသည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခဏာတိတာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒနဝမ ခဏာစတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏာကိုလွန်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နိဂုယ္ဟတိ၊ ငရဲ၌၊ သမ္ပတိတာ၊ ဆင်းရဲကိုခံရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောစန္တိ၊ ဝိုးရိပ်ရကုန်၏၊ ၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ဈာန်ဖြင့်ရှိထသော

ဥပရုတော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သဖြင့် မြေလျော်ခြင်းရှိထသော၊မန္တ ဘာဏီ၊ သာယာသော စကားကိုဆိုတတ်ထသော၊ အနုဒ္ဒတော၊ ယွန်လွင့် ခြင်းမရှိထသော၊ သောဘိကျွေ့ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုမပတ္တ်၊သစ်ရွက်ကို၊မာ ထုတော၊ထေသည်၊ ရုနာတိဆုဝ၊ဟျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ပါပကော၊ယုတ်မာကုန် သော၊ဝမ္မေ၊အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ရုနာတိ၊ဟျက်ဆီး၏၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ဆုန္ဒြေရှိထသော၊ ဥပရုတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ် သဖြင့်မြေလျော်ခြင်း ရှိထသော၊ မန္တဘာဏီ၊ သာယာသော စကားကို ဆိုတတ်ထသော၊ အနုဒ္ဒတော၊ယွန်လွင့်ခြင်း မရှိထသော၊ သောဘိကျွေ့ထို ရဟန်းသည်၊ ဒုမပတ္တ်၊ သစ်ရွက်ကို၊မာထုတော၊ ထေသည်၊ရုနာတိဆုဝ၊ ဟျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ပါပကော၊ယုတ်မာကုန်သော၊ ဝမ္မေ၊အကုသိုလ်တရားတို့ ကို၊ အပ္ပါသိပါဟာသိ၊ပယ်ပြီ၊ ဥပသန္တော၊ငြိမ်သက်သော ဆုန္ဒြေရှိထ သော၊အနုပယာသော၊ကိုယ်သောဟူသော ဆင်းရဲမှုကင်းထသော၊ဝိပ္ပသန္န မနာဝိသော၊ကောင်းစွာကြည်သောစိတ်မနောက်ကျေသောစိတ်လည်းရှိထ သော၊ကတ္တာတာသိထော၊ ကောင်းသောအကျင့်သိထလည်းရှိထသော၊မေ ဓာဝိ၊ပညာရှိသည်၊ရုက္ခသာ၊ဝနိုင်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊အဆုံးကိုပြုသည် သိယာ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ကေတိယော သု၊ အဣုကုန်သော မတည်တံ့သောသ တောရှိကုန်သောပုထုဇဉ်တို့၌၊ နဝိသာသေ၊မယုံကြည်ရာ၊ တုမ္ဟေ၊သင်တို့ သည်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊သမ္ဘာဝဓိ၊ပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့် ရှိ၏ဟု၊ဝိသာသံ၊အကြွင်းဝင်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇိတ္ထယထာ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့ သို့၊ဝေဝ်တထာ၊ ထိုအတူ၊အဂါရိသု၊ အိပ်ရာထောင်သော လူတို့၌ထည်း ကောင်း၊ပဗ္ဗဇိတောသုစာဝိ၊ရဟန်းတို့၌ထည်းကောင်း၊သာရ၊သူတော်ကောင်း သည်၊ဟုတ္တာန၊ဖြစ်ပြီး၍၊အသာရ၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်၊ဟော ဣ၊ဖြစ်ကုန်သေး၏၊အသာရ၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ပြီး ၍၊ဝုန၊တာဒိန၊ သာရ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဟောဣ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ ယော သံ၊အကြင်သူတို့အား၊ ကာမဋ္ဌေ ဣဿေ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှိုင်းစွာတဝ် သောရာဂသည်ထည်းကောင်း၊ဗျာပါဒေါ၊စိုးပွါးချင်းသောကိုဟျက်ဆီးခြင်း ဟူသောဒေါသသည်ထည်းကောင်း၊ထိနမိဒ္ဓဠ၊နာမကွန်ယားထေးပါး၏မခန့်ခြင်း သကွဘာရှိသောထိနမိဒ္ဓသည်ထည်းကောင်း၊ဥဒ္ဓစ္စဠ၊စိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်း သကွဘာရှိသောဥဒ္ဓစ္စသည်ထည်းကောင်း၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊အာရုံကိုမဆုံးဖြတ် နိုင်ခြင်းသကွဘာရှိသော ဝိစိကိစ္ဆာသည်ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ပဠု၊ငါးပါးလုံးသော၊ဧတေ ဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊ ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်း၏၊

ဗိဿကေလိသား၊ ဗိတ်ကိုညစ်ညူး စေ်တတ်ကုန်၏၊ ။သ ဏ္ဍရိယမာနသား၊ အရိုအသေအလေး အမြတ်ပြုခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေန၊ အရို အသေမပြုခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ တေ်ဥာဏယံ ဇေတေ်ဥာဏယေတိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ခြင်းမပုဂ္ဂိုလ်ခြင်း နှစ်ပါးတို့ကြောင့်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနော၊ သတိပညာ အဆင်အခြင်ဖြင့်မမေ့မလျော့နေလေ့ရှိသော၊ ယသသိက္ခေနော၊ အကြင်ရ ဟန်းအား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ နဝိကမ္ပတိနဝိနာသေတိ၊ မယ္ဟက်စိုး ၊ သောသမာဓိ၊ ထိုသမာဓိသည်၊ သာထတိကံ၊ အမြဲ၊ ဗျာယာမိနံ ၊ ဗျာယာမ်ဝင်စားထေ ရှိကုန်သောသူ၏အား၊ သုခမဝိတ္ထိ၊ ထိပ်ရှေ့သောဗျာနှ ဒ်ခြစ်သောပိဏ္ဍာဒအယူ သည်၊ ဝိပသဿကဝိပသဿကသား၊ အနိစ္စအစရှိသောအပြားဖြင့်ရှုသောသူအား ဝိဂတော၊ ကင်း၏၊ သော၊ ထိုပိဏ္ဍာဒအယူ၄ကင်းသောသူသည်၊ ဥပါဒါနက္ခ ယော၊ ဥပါဒါန်တရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရာမံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရှေ့ထွေ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေရုပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သပ္ပုရိသောတိ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၏အာဟု၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်ဆိုကုန်၏၊ ။မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒ ရာသည်၊ အနိလော အစဝေ၊ မတုန်ထွပ်သည်၊ ဟောတိ ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတိပြီးသောတောင်သည်၊ အနိလော အစဝေ၊ မတုန်ထွပ်သည်၊ ဟောတိ ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဧရံတဿ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေဒိ ရတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောဝိရုတ္တိ၏၊ တေမ ဟာသမုဒ္ဒါဒယော၊ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာ အဖြစ်ဖြင့်၊ နယုဇ္ဇန္တိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်တို့၏ တစိတ်ကိုမျှမမှီကုန်၊ ။ဝ ဏ္ဏာနုဝတ္တကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဖြစ်စေလည်းစေ အစ်သော တရား တည်းဟူသော စက်ရတနာသို့ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်သော၊ မဟာဥာဏ်၊ ကြီး မြတ်သောပညာရှိသော၊ သမာဟိတော၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိအ နုတ္တရသမာဓိဖြင့်တည်ကြည်ထသော၊ ပတဝါပဋိသမာနော၊ ရှာ၌ရှာရုံ အနိဗ္ဗာ ရုံတို့၏ပေါင်းမိရုဝေးသော်လည်း ရှုရှားခြင်းကင်းသဖြင့် မြေရေမီးနှင့်တူ သောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နရဇ္ဇတိ၊ တစ်ခြင်းထည်းမရှိ နုရသတိ၊ ဖြစ်ရှားခြင်း ထည်းမရှိ၊ ။ပညာပါရမိတာ၊ သာဝက ပါရမိ ဥာဏ်၏အတွက် အထိစ်သို့ပဲ့ကြော၊ ရောက်ပြီးထသော။ မဟာဗုဒ္ဓ၊ မြတ် သောကြီးသော ထုထဲသောရှင်သောလျှင်သော ထက်သော်ထိုးတွင်း၌ထိ

နှင်သောသာဝက ဥာဏ်အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ကြီးမြတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဟာမုနိ၊ နည်းကိုယူစွမ်းနှင်သော ကြီးသောပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အစဉ်ဟော၊ သာဝကတို့ထက် ပညာအား ဖြင့်လွန်သော ကြောင့်ပညာမနည်းသည်ဖြစ်လျက်၊ဇဋ္ဌသမာနော၊ မသိသကဲ့သို့ပြုမူ၏ပြုသ ဖြင့်ပညာနည်းသော သူနှင့်တူသော၊ထေရော၊ ဥပတိဿထေရ်သည်၊နိဗ္ဗု တော၊ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊စရတိဝိဟာရတိ၊နေ ၏၊ ၊မဃာ၊ငါသည်၊သတ္တာသတ္တေသု၊သတ္တဝါတို့၌၊ပရိစိဏ္ဏော၊မေတ္တာ ကိုပွါးစေသောအားဖြင့် အထေ့အထားပြုအပ်ပြီ၊(ပ)။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဟန္ဒာ့ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောဥပမိတို့၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊လွတ် သည်၊အပ်၊ဖြစ်ပြီ။ အဟံ၊ငါသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတသံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ် ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊အပြေမာဒေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့ခြင်းနှင့်၊သမ္ပာဒေထ၊ပြည့်စုံစေကုန်လော၊ဟော၊ဤသည်လျှင် မေ၊ငါ၏၊အနုသာသနီ၊ အဘာနိတလဲလဲဆုံးမသောစကားတည်း။ ၊ဗုဒ္ဓတီ၊ ဤသို့၊သာရိပုတ္တရာထေရော၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓမာဂါထာယော ဤဘွဲ့ဆိုသိရန်းအပ်သောသုံးဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ သာရိပုတ္တထေရသုံးဆဲ့လေးဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၆၀) ပဏ္ဍိတောဟု၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေနခု၊နှစ်ယောက် သောသူတို့၏အချစ်ကို မှန်မှန်ညက်ညက်ပြုတတ်သော ဂုံးတို့ကင်ချောပစ် သောစကားကိုဆိုတတ်သော သူနှင့်သည်းကောင်း၊ကောဓနေနခု၊အမျက် ထွက်ထွေ့ရှိသောသူနှင့်သည်းကောင်း၊မ ဠ္ဟရိနာစ၊ဝန်တိုသောသူနှင့်သည်း ကောင်း၊ဝိဘူတိနဒ္ဒိနာ၊ သတ္တဝါတို့၏အစိုးအပွါးကိုဖျက်ဆီးခြင်းဆန်စက် သောသူနှင့် သည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓိဗုမေဟိ၊ဤသို့သဘော ရှိရာ၌သော၊သ ဒိ တံသ ဒီဟိ၊အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်၊ နုကရေယ္ယ၊ပေါင်းဘော် ခြင်းကိုမပြုရာ၊ ကသ္ဒာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ကာဝုရိသေန၊ ယုတ်မာသော ယောကျ်ားနှင့်၊ သံဂမော၊ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်၊ ပါပေါ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော အဖြစ်ကိုဆောင် တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်သည်၊ ပဏ္ဍိတောဟု၊ပညာရှိသည်၊ သဒ္ဓေ နခု၊ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းရတနာသုံးပါးခု သဒ္ဓါခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ သောသူနှင့်ထည်း၊ပေသလေနခု၊ ချစ်အပ်သော သိထနှင့်ပြည့် စုံသောသူ နှင့်သည်းကောင်း၊ ပညာဝတာစ၊ ဝဏ္ဏထွက်မြောက် ကြေးင်းဝန်ဆင်း ရဲမှင်ပြီးနွေကြောင်း ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဗဟုဿု

တေနစ၊ ပရိယတ္တိပဋိပတ္တိဝေနေစ်ပါးနှင့် အကြားအခြင်များသောသူနှင့်ထည့်ကောင်း၊ မှုတိမှုမေဂိသခီဟိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဓါတရားစသည်ပြည့်စုံသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ကရေယျ၊ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုပြုရာ၏။ ကသ္ဟ၊ အဘာယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သမ္ပုရိသေန၊ပညာရှိသူတော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ကမော၊ ။အတူတကွပေါင်းဖေါ်ရခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော ပစ္စုပ္ပန်အစိုးအပွါး သံသရာအစိုးအပွါးစသောအပြားရှိသော အကျိုးကို ဆောင် တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မှုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် တည်း။ ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊စိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်းစသည်တို့ဖြင့်ဆန့်ကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော၊ဒေဝရုကာယံ၊ကိုးပါးသောအဝတ်ရှိရယိုစီးသော မစင်အလုံးရဲသော အနာဝဖြစ်၍ ပြန့်နှံ့သော ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊သာရသသိတံ၊အရိုးအပေါင်းတို့၏ ရဝေးရာဖြစ်သော၊ အာတုရံ၊ အမြဲနာကျင်ခြင်းရှိသော၊ဗဟုသက်ပွံ့၊လူရိုက်တို့သည်မဟုတ်သည်သို့ထင်မျှပွားကြီးဆအပ်သော အရှည်အတို အစဝရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောအတ္တဘောကို၊ ပဿ၊အသင့်အားဖြင့်ရှုပါလော၊ ယဿ၊ အကြင်အတ္တဘောအား။ရုဝံ၊ မြဿသဘော သည်ထည့်ကောင်း၊ ဒ္ဒိတိ၊မြမြ်ွစွာတည်ခြင်းသဘောသည်ထည့်ကောင်း၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ။စိတ္တကတံ၊အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်းစသည်တို့ဖြင့်ဆန့်ကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော မဂိနာဂရုဏ္ဍာထေနစ၊ပတ္တမြားနားဆောင်းဖြင့်သည်းကောင်း၊အဋ္ဌိတစေနစ အရိုးရသောအရေဖြင့်သည်းကောင်း၊ဩဒ္ဓနဋ္ဌ၊ မြွေ့ဖွဲ့အပ်သော၊ ဗွာမုံရုပ်၊ ဤမဟာဘုတ်ထေးပါဟုဆိုအပ်သော ရုပ်တို့ဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ကို၊ပဿ၊အသင့်အားဖြင့်ရှုပါလော၊အယံကာယော၊ ဤမဟာဘုတ်ထေးပါးဖြင့်ပြီးသောကိုယ်

သည်၊ ဝဏ္ဏေတိ၊ပုဆိုးအဝတ်တို့နှင့်၊သဟပဋိစ္ဆ ဒ်၊တကွဖုံးလွှမ်းမှု၊သော ဘတိ၊တင့်ထယ်၏၊အထက္ကာကကထာ၊ချိပ်ရေဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအပ်မှသာ ဣဒါ၊ပါဒါ၊ခြေတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ရဏ္ဍကမကျွတ်၊ မျက်နှာချေနံ့သာမှုနှင့်တို့ဖြင့်ထိပ်းကျွံ အပ်သော်သာလျှင်၊ရဲ၊မျက်နှာသည် သောဘတိ၊ရှုကြည့်ဖွယ်တင့်တယ်၏၊အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ဗာ ဟသိ၊ ဖိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်း ရိုက်စေခြင်းငှါ၊အလံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ပါရဂဝေသိနော၊နိဗ္ဗာန်ကိုရှာလေ့ရှိသော သူတော်ကောင်းအား၊နောအလံ၊စိတ်ကိုတွေဝေခြင်း ရိုက်စေခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊အဋ္ဌပဒကတာ၊ရှစ်ရသော အခြင်းအရာရှိသောပြီးပြင့်ပြီးအပ်စိုရင်အပ်သောအတို့ရှိကုန်သော်သာလျှင်၊ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်

တယ်ကုန်၏၊ အဠုနမက္ခိတာ မျက်ရေကွင်းခြင်းစသည်ဖြင့် တန်သာဆင်
အပ်သော်သာလျှင်၊နေ့ကြာ၊မျက်စိတို့သည်၊သောဘန်တို့၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊
အယ်ကာယော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသောကိုယ်
သည်၊ဗာလသား၊ဖိုက်စွာသောဟုတ္ထဝဏ္ဏအား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေ
စေခြင်းဖိုက်စေခြင်းငှါ၊အလ၊ စွမ်းနိုင်၏၊အယ်ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်
ပါရုဝေသိနော၊ ဝန်ဗုတ္ထက်ပြောက်ခြင်းကို ဂျာမ်းလေ့ရှိသော သူအား၊
နောအလ၊စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်းဖိုက်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၊ ၊(ဃ)၊အ
ယံ၊ငါကား၊ဗဟု,သုတော၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓအားဖြင့်များသောအကြားအ
မြင်ရှိသည်၊စိတ္တကထိ၊ဆန်းကြယ်သောတရားစကားကို ပြောတတ်သော၊
ဗုဒ္ဓသား၊သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင်၏၊ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည်
အမှီ၊ဖြစ်ပြီ၊ ပန္နဘာရော၊ ချဆင်သောခန္ဓာဟူသောဝန်ရှိ၏၊ ဗိသည္ဌော၊
လေးပါးသောဩဝတ်ရှိ မယ္ဗဉ္ဇသည်ဖြစ်၍၊ဂေါတမော၊ ဂေါတမအမျိုး
တော်ဖြစ်သော ငါအာနန္ဒာသည်၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ပြု၏၊
အဟံ၊ငါသည်၊ဒီဃာသဝေါ၊ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသည်၊ဗိသဝိယတ္ထော
ထေးပါးသော ဩဝတ်မှ ကင်းပြီးသည်၊ သက်ါတိတော၊ ရာဂအစရှိသော
ပြိုတွယ်တတ်သောတရားကိုလွန်ပြီးသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ သုနိဒ္ဒတော၊အ
ချင်းခပ်သိမ်း ကိုယ်သားတည်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းမှငြိမ်းပြီ၊ဇာတိမရ
ဏာပါရဂူ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောကမ်းတဖက်သို့ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊အန္တိမဒေဟော၊ အဆုံးဖြစ်သော
ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ဓာရေမိ၊ ဆောင်ပြီ၊ ယတ္ထိ ပုရိသ ဝိဓေယ်ယော၊ အကြင်
ယောကျ်ားအထူးဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဝမ္မာ၊ပရိယတ္တိဝမ္မ ပဋိဝေ၀ ဝမ္မတို့
သည်၊ပတိပ္ပတ္တာ၊တည်ကုန်၏၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်
မူသော၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာသုရား၏၊ နိဗ္ဗာနဂမနေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်
သော၊မဂ္ဂေ၊အကြောင်းဌာ၊ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သောယံ
သောအယံအာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊
ဂေါပကမောဂ္ဂလာန အနွယ်ဖြစ်သော သေဋဌပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဗုဒ္ဓ
တော၊ တရားသခင် အထံတော်မှ၊ ဓွါသီတိ သဟဿာနိ၊ ၅၅ယောင်းနှစ်
ထောင်သော ဝမ္မခန္ဓာတို့ကို၊ဂဏ္ဍိဗ္ဗဂ္ဂဏ္ဍိ၊ငါသင်ပြီ၊ဘိက္ခုတော၊ ရှင်သာဂိ
ပုတ္တရာ အစရှိသော ရဟန်းထံမှ၊ဒွေသဟဿာနိ၊နှစ်ထောင်သော ဝမ္မခန္ဓာ
တို့ကို၊ ဂဏ္ဍိဗ္ဗဂ္ဂဏ္ဍိ၊ငါသင်ပြီ၊ ယေ ဝမ္မာ ယေ ဓမ္မာ ဟေ ဝမ္မာ၊ အကြင် ဆိုအပ်
ပြီးသော တရားကိုကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ထွေ့ရှိ၊ ပဝတ္တိနော၊ အလေ့အလာပြုသ

ဖြင့် ဖြစ်စေအစ်ကုန်ဖြို၊ ဇေတဝေဠာ၊ ထိုင်ခါအလေ့ အထားပြု၍ ဆောင်အစ်သော၎ဘရားတို့သည်၊ စတုရာသိတိသဟဿသာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင် အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သည်။ ဟောနို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပ္ပဿုတေ၊ အယုတ်သဖြင့်တရုသော သုဏ္ဍာန်ကို မျှမသင်ဘူးသော ကြောင့် နည်းသောအကြား အမြင်ရှိသော၊ အယ်ပုဒိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဗတ်ဗဇ္ဇေါ၀ဗတ်ဗဇ္ဇေါ ဆုဝ၊ နွားလားကဲ့သို့ ဖီရုတိ၊ ပါဘာသေ ဟူမျိုး ဥာတကာတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို ဆွေးမြေ့စေ၏။ တသော၊ ထိုအကြားအမြင်နည်းသောသူအား။ ပံ့သာနိ၊ အသားတို့သည်။ ဝဏ္ဏနို့၊ ပွါးများကုန်၏၊ တသော၊ ထိုစားကာအိပ်ကာသာနေ၍ ပညာကို မရှာမဆီးတူးသည် ဖြစ်၍ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသော ယောကျ်ားအား။ ပညာ၊ စည်ညာသည်၊ နဝဏ္ဏတိ၊ မပွါး၊ ဗဟုဿုတေ၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသော၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပသုတံ၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသောသူကို၊ သုတေန၊ မိမိ၏ များသော အကြားအမြင် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတိမညတိ၊ မိမိကိုယ်ကို ခြိုးမြောက်ထက် သူတပါးကို ရှုတ်ချ၍ မထည့်မဲ့ ဖြင်ရ၏။ ကိ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပဒီပဓောရော၊ အရိုက်တိုက်ခွဲဆီမီးကိုထွန်းသော အခွေ၊ သူကန်းသည်၊ ပရေသံ၊ မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံသော သူတပါးတို့၏သားလျှင်၊ အတ္ထာ၀ဟောယထာ၊ ဖြင်စေခြင်းအကျိုးကဲ့ ဆောင်သကဲ့သို့ထည့်ကောင်း၊ ဇဋ္ဌေနော၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော ဆီမီးထွန်းသော သူကန်း၏၊ အတ္ထာ၀ဟော၊ ဖြင်ရခြင်းဟူသောအကျိုးဆောင်သည်၊ နဟောတိ ဇာ၀၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပဋိဘာတိ၊ သူကန်းကဲ့သို့ ထင်မှတ်၏။ ဗဟုဿုတံ၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသော သူသို့၊ ဥပါသေယျ၊ ဖိုဝဲဆည်းကပ်၍အကြားအမြင်ကိုသင်ရာ၏။ သုတဠ၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသောတရားကျမ်းဂန်ကိုထည်း၊ နဝိနာသေယျ၊ မယှောက်မယှက်ရအောင်ဆောင်ခြင်းရုံစမ်းခြင်းမေးမြန်းခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့် ပွါးစေရာ၏။ တံ၊ ထိုအကြားအမြင်များသောသူသို့ဆည်းကပ်၍သင်သဖြင့် ရအပ်သော ပရိယတ္တိန္တု အကြားအမြင် များသော အဖြစ်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယသဟ၊ ဖြတ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်၏၊ မူလံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကြားအစ်သင်အပ်တိုင်းသောပရိယတ္တိမဂ္ဂကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဓရော၊ ဒှေးဦးစွာ ပရိယတ္တိမဂ္ဂကိုဆောင်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဝိမုတ္တာယတနဒ္ဓိကည်သဖြင့်ဖြစ်ရာ၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဗ္ဗာဝရညူစ၊ ဂါထာစသည်ကို

ရှေ့အတွင်းနောက်အတွင်းကို သိသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တညူစ၊ ဒိဋ္ဌိအားကျိုး သူတပါးအားကျိုး စသည့်အပြားရှိသော ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိအနက် ကိုသိသည် သည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ပဒကောဝိဒေါစ၊ မချုတ်မယွင်းသော နိဗ္ဗာန်သန္တိ ကြွင်းသောဝုန်ဟုဆိုအပ်သော သေးပါးသော ပဒိုသ ဓိဒါတ်ကို ခွဲ လိမ္မာသည်လည်းကောင်း၊ဟုတ်ကား၊ဖြစ်၍၊သုဂတိတရား ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာ၌ လိမ္မာသဖြင့်အနက်သန္ဓါအားဖြင့် ကောင်းစွာသင်ခြင်းကို၊ ကတ်တွား၊ပြု၍၊ ဂဏ္ဌာတိ၊သင်၏အတ္တ၊သင်အပ်တိုင်းသော ပရိယတ္တိမြတ်၏ အနက်ကိုလည်း၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ ဤကား၊သိလ ဤကား၊သမာဓိ ဤကား၊ပညာ စသည်ဖြင့်အဘန်တလဲလဲရှု၏၊ ခန္ဓာ၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားငါးပါးတို့သည်၊ ဆန္ဒိကတော၊ ရွာန်ကိုသိပ်ဆည်းခြင်းစသည်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်အနိစ္စအ စရှိသော ဝိပဿနာကို နှလုံးသွင်းသဖြင့်ဖြတ်၍ အလိုဆန္ဒကို ဖြစ်စေအပ် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုသင်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောနံရပ်ခွဲအနိစ္စ အစရှိသည်ဖြင့်ရှုခြင်းကို၊ဥဿဟတိ တွား၊အဆင့်ဆင့်ပွါးစေသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်အားထုတ်၍၊ဝုဋ္ဌဟတိ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသ မာဓိမဂ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်၊ ဘဝေယျ၊မတည်ကြည် ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုစွန့်ပယ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗဟုဿုတံ၊များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မဓရ၊တ ရားကိုဆောင်သော၊ သပ္ပညိ၊မဂ်ဖိုလ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ ဘုရားတပည့်သားကို၊ပယိရုပါသန္တသ၊ဆည်းကပ်သောသူအား၊ သောဝုတ္ထော၊ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးအပေါင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဝိညာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအကြောင်းပြု၍ နုက္ခသစ္စာစသည်တို့၌ ပိုင်းခြားမှတ်ခြင်းစသောထူးသောကိစ္စရှိသောမဂ်တရားဖြစ်သောဉာဏ် ကို၊အာကပ်အာကပ်ကြွေ၊အလိုရှိသောသူသည်၊တံထာ၊ဝိဝံ၊ထိုဆိုအပ်ပြီ: သောအပြားရှိသောထိုကသျှာတမိတ္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေထ၊ဖြိုဝဲဆည်းကပ် ရာ၏၊ဗဟုဿုတော၊များသောအကြားအမြင်ရှိထသော၊ ဓမ္မဓရော၊ထိုသင် ကြားအပ်သောကျမ်းဝန်တရားကိုဖျေးကွက်ခွဲတည်သောခြေသို့ဆိုက်ဆိုပုန် အကျွေးအားဖြင့်မယှောက်မယှက်ဆောင်ယူနိုင်ထသော၊မဟာသိနော၊ဖြတ်

ဖွားသူရားဏ်၊ ကောသာရကျွေး၊ တရားတည်းဟူသော ဘဏ္ဍာတို့ကိုစောင့်နှိုင်သော၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗညုသလောကသား၊ နတ်နှင့်တကွသော အလုံးရုံသောလူ၏၊ စက္ခုစက္ခုဘူတော၊ ပညာမျက်စိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ယာဝဒေ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အလုံးရုံသော လူတို့၏မျက်စိသဘွယ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗဟုဿုတော၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကျမ်းဂန်ဖွဲ့များသော အကြားအမြင်ရှိသောသူကို၊ပူဇေနေယျော။အလုံးရုံသောလူတို့သည်ပူဇော်ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝမ္မရာမော၊ ဝိပဿနာဝမ္မလျှင်မြေလျော်ရာရှိထသော၊ ဝမ္မရတော၊ ထိုဝိပဿနာဝမ္မ၌မြေလျော်ထသော၊ ဝမ္မံ၊ဝိပဿနာဝမ္မကို၊ ဆေဒိစ္ဆယံ၊ အာဘန်တလဲလဲကြံခြင်းရှိထသော၊ဝမ္မံ၊ဝိပဿနာဝမ္မကို၊ အနုသရံအနုသရဇ္ဇော၊ အာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဠဂ္ဂမ္ဘာ၊ သုံးဆဲ့ခုနှစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရားကိုးပါးအပြား၌သော ယောဂုတ္တရာဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားမှ၊နုပရိဟာယတိ၊မယုတ်၊ ကာယမဇ္ဈေ ရဂရူးနှာ ၊ကိုယ်၏ခိုင်ခန့်စေခြင်းမျှားသည်ဖြစ်၍ ဒိဒိကိုယ်ခွဲမမင်မှောသော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား၊ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သည့်ကိုမပြုမူ၍သွားထသော၊ ဟိယျာမာနော၊ ဒိဒိကိုယ်ဆသက်ခွဲ ခတ်ခဏတိုင်းယုတ်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ အနုဒ္ဓဟော၊ သိလစသည့်ကိုဖြည့်သည့်အစွမ်းအားဖြင့်အား၊ထုတ်ခြင်းကိုမပြုရာ၊ သရိရသုခဂိဒ္ဓိသား၊ဒိဒိကိုယ်ကိုချမ်းသာစေသဖြင့်မင်မှောခြင်းသို့ရောက်သော၊ရဟန်းအား။သမ ဏာဟာသုတာ၊ရဟန်းအဖြစ်ခွဲချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ ကုတောဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်ပါနည်း။ သဗ္ဗာဒီသာ၊ အရှေ့မျက်နှာစသောအားဖြင့် ပြားသောအလုံးရုံသော အရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ နုပဋ္ဌန္တိ ၊မထင်ကုန်၊ ဝမ္မာ၊ ရှေးဦးအလေ့အလာပြုအစ်သောပရိယုဋ္ဌိမွှေတို့သည်၊ဓံ၊ငါ့အား၊နုပဒိဘန္တိ ၊ ယသုအခါအရှိအသေနှလုံးသွင်းကုန်သော်သည်းမထင်ကုန်၊ကလ္ယာဏမိတ္တ ဒိ၊နတ်နှင့်တကွသောလူ၌ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တ ရာသည်၊ ဂတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အန္ဓကာရံ၀ ဤအလုံးရုံသောလောကသည် အရိုက်တိုက်ကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ထင်၏၊ ။ အ ဇ္ဇတိ၊ဘာသဟာယသား၊မကင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်ထသော ဆရာတော်ဘဂဝတသတ္တူနှော၊ လွန်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသို့ ရောက်သောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအရာ၌ ဖြစ်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧတော

ဒိသံ၊ ထိုဘုရားစသည်နှင့် တူသောသတ္တဝါရှိသော၊ မိတ္တံ၊ အားဆွေခင်ပွန်း ကောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ပုရာဏာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ ယေမိတ္တာ၊ အ ကြင်အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ အတီတာ၊ ဟရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအားဖြင့် လွန်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဗ္ဗုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအရှင်သာရိပုတ္တ ရာစသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်ပြီ၊ အာဇ္ဇ၊ ယခု အခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နဝေဟိ၊ ထိတင်းယယ်ဖြစ်သောသူတို့နှင့်၊ နသမေတိ၊ ညီညွှတ်ခြင်းသို့မရောက်၊ သွာဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပဂ္ဂိမာဗ္ဗဝ၊ ရှေးဟောင်းအသိုက်သို့ကပ်ဝင်၍နေသောဥက်ကဲ့သို့၊ ဝဿ ပေးတော၊ ဝါသို့ကပ်လျက်၊ ဧကောဝ၊ တယောက်အထည်းတည်းသာလျှင်၊ ဗျာယာမိ၊ ဗျာနှင့်ထွေသာသည် ဖြစ်ပါတော့အုံ့၊ ဒဿနာယ၊ ငါ၏မျက်စိဖြင် ကောင်းသောအရာကို၊ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန် သော၊ နာနာဝေရဇ္ဇေ၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌ နေကုန်သောသူတို့ကို၊ မာ ဝါရယိတ္ထ၊ အာနန္ဒာ ငါ့သို့ ကပ်ခြင်းကိုမပြုစေလင့်လော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်၊ သောတာ ရော၊ ငါ့တရားကိုနာလိုကုန်၏။ ပသန္ဒာ၊ ငါ့အားဖူးဖြင်စေ ကုန်ထော၊ အယမေ၊ ဤအခါသည်သာလျှင်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သမယော၊ ဖူးဖြင် အံ့သောအခါတည်း။ ၊ဒဿနာယ၊ ငါ၏ မျက်စိဖြင်ကောင်းသော အရုဝ် ကို၊ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ပုထု၊ များစွာကုန်သော၊ နာနာဝေရဇ္ဇ ကေ၊ အထူးထူးသောတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို၊ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩ ကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ စက္ခုမာ၊ စက္ခု၊ ငါးပါးနှင့်ပြည့် စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နနိဝါရေတိ၊ မြစ်တော်မမူ၊ ပဏ္ဍိတ သတ်ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ သေခဘူတသ၊ သေခတရားခဲ့ တည် သည်၊ သယော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကာမသညာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်သောသညာသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မဖြစ်စဘူး၊ ဝမ္ဘသုဝမ္ဘတံ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပသ၊ ရှုလော၊ ပဏ္ဍိတသတ်ဝဿာနိ၊ နှစ် ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ သေခဘူတသ၊ သေခအဖြစ်တည်းဟူသော သောတာပတ္တိဖိုလ်ခံ့တည်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေါသသ ညာ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သောသညာသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မဖြစ်စဘူး၊ ဝမ္ဘသုဝမ္ဘတံ တရားတော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပသ၊ ရှုလော၊ ပဏ္ဍိတသတ် ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တေနကာယကမ္မေန၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သောကာယကံဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေး၏။ တံ၊ ထိုဘုရားအား လုပ်ကျွေးသောကောင်းမှုကံသည်၊ ဆာယာ

ဝဆာယာဖွားဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့၊ အနုပါယိနီ· ငါသို့အစဉ်လိုက်၏၊ ၊ပဏ္ဍိုရိ
သ်တိဝသာနီ၊ နှစ်ဆဲ့ငါ-နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တာနဝစိုကမ္ဘေနှ၊မေတ္တာစိတ်
နှင့်ယှဉ်သောဝစိုက်ဖြင့်။ဘဂဝန်တော်၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပဋ္ဌာယ်၊အရိုအသေ
လုပ်ကျွေး၏၊ကိုယ်ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဆာယာ၊အရိပ်သည်၊
အနုပါယိနီဖွားဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ၊ပဏ္ဍိုရိသတိဝသာနီ၊နှစ်
ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ကာလ ပတ်လုံး၊ မေတ္တာနမနောကမ္ဘေနှ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော
မနောကံဖြင့်၊ ဘဂဝန်တော်၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာယ်၊အရိုအသေလုပ်ကျွေး
၏၊ကိုယ်ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဆာယာ၊အရိပ်သည်၊အနုပါယိ
နီဖွားဝ၊ အစဉ်လိုက် သကဲ့သို့တည်း၊ ၊စက်မန္တသ၊ စကြိုကြွတော်မူ
သော၊ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်ကော်က၊ အနုစက်ပိ·
လိုက်၍စကြိုသွား၏၊ ခမ္ဘေ၊တရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒေ
သိယမာနမ္ပိ၊ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊မေ၊ငါ၏၊ ဥာတ်၊တရားကိုသိ
သောဥာဏ်သည်၊ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်ထတ်၏၊အတ်၊ငါသည်၊ သကရုဏိယော၊
အထက်မဂ်သုံးခုအလို၌ပြုတွယ်ကိစ္စရှိသေးသော၊အပ္ပတ္တမာနသော၊အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်သေးသော၊သေခေါ်၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်သော
သေက္ခမျှသည်၊အဖို့ဖြစ်၏၊ မယ်၊ငါ၏၊ သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ပရိနိဗ္ဗာ
နဓာတု၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်လည်း၊ ဥပဓိတံ၊ထင်၏၊ ယောသတ္ထာ၊ အကြင်
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အမှီမယ်၊ငါ့အား၊ အနုကမ္ပကော၊ခြိုးခြောက်ထောက်
ပံ့တော်မူ၏၊တဒါ၊ထိုဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌၊ယံဘိ·သနုကံ၊
အကြင်ခြေတုန်ထွက်ခြင်း၊တော်ထည်းခြင်း၊အစရှိသောကြောက်မက်ဘွယ်
သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ သမ္ဘာကာရဝဝူပေတော၊ ခပ်သိပ်းသော အခြင်းအရာ
ဖြင့်ဖြတ်သောကေလေးဖုံးနှင့်ပြည့်ရုံသော၊သမ္ဘုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိ
နိဗ္ဗု၊တော၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် ရှိသော်၊
တဒါ၊ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ လောမဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထ
ခြင်းသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊မဟာသိနော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊တ
ပည်ဖြစ်သောငါသည်၊ ဗဟု ဃနော၊များသောအကြီးအဖြင်ရှိသည်၊မေ
ဓရော၊ပရိယတ္တိမေဓာအလုံးရုံကိုဆောင်သည်၊ ကောသေယ္ယော၊တရားရတ
နာဟူသောကျိုကြောကိုစောင့်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗသ၊ အလုံးရုံသော၊
လောကသ၊လောက၏၊စက္ခု၊စက္ခု၊ဘူတော၊မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
အာနန္ဒော၊အာနန္ဒာသည်၊ပရိနိဗ္ဗု၊တော၊ကိလေသာတို့မှငြိမ်းသောရဟန္တာ
သည်၊အဖို့ဖြစ်၏၊မဟာသိနော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာဝကော၊တပည့်သား

ဖြစ်သောရှင်နန္ဒာသည်၊ဗဟုသုတတော၊မျှားသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ဝေ့ဖွ
ဝရော၊အလုံးစုံသောပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင်သည်၊ကောသာရကျော်၊တရား
ရတနာတည်းဟူသောကျိုကြာကိုစောင့်သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊သင်္ဃာသာ၊အလုံးစုံ
သော၊ လောကီသာ၊လောကု၏၊စက္ခုစက္ခုဘူတော၊ မျက်စိသဘောယပ်ဖြစ်၍
ဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အနေကာရတမေဟုဒေါ၊ ခပ်သိမ်းသော အ
ရိကာတိုက်ထက်လွန်ကဲသော အစိန္တာတည်းဟူသော အရိကာကိုဖျောက်
တတ်သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ သောဠသိ၊ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဂတိမဂ္ဂေါ၊
အတုမရှိသောဥာဏ်အလား၊နှင့်ပြည့်စုံသည်၊သတိမဂ္ဂေါ၊ဖြတ်သောသတိ
၏ရင့်ခြင်း၊နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဓိတိမဂ္ဂေါ၊သူတပါး၊နှင့်မဆက်ဆံသော သန္ဓါ
အနက်ကိုဆောင်စွမ်းနိုင်သောဇော်.သ၊နှင့်ပြည့်စုံသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊အနန္ဒော
အာနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊သဒ္ဓမ္မာရကောပရိယတ္တိ
ပဋိပတ္တိပဋိဝေဓဟုဆိုအစ်သောသူတော်း၊ကာင်း၏တရားကိုဆောင်သည်၊
ရတနာကရော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားရတနာတို့၏ တည်ရာသည်၊
အသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ မယာ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗာ၊ခပ်သိမ်းသော သဗ္ဗာဝါတို့ကို၊ပရိဗိ
ဗ္ဗော၊မေတ္တာကိုပွါးစေသောအား၊ဖြင့်အလေ့အထာပြုအပ်ပြီ ဗုဒ္ဓသာ ဖြတ်
စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမင်ဟူသောအကျင့်ကို၊က
ကံ၊ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော လေးပွါသော
ဝန်ကို၊သြ:ဗိတော၊ချအပ်ပြီ၊ ဒါနိနာဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပုနဗ္ဘဝေါ၊နောင်အခါ
ဘဝ၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာနန္ဒော၊အာနန္ဒာအမည်ရှိ
သော၊ထေးရော၊ မထေရ်သည်၊ ဆုမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကၡံးအပ်
သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ।

အာနန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုတိ်ုသနိုပါတ်၌၊ဥဒါနံ၊ဥဒါနံ:သည်ကား၊ ၊ထေရာ၊မထေရ်တို့
ကို။ဗုဒ္ဓေသော၊ဗုဒ္ဓသမထေရ်ထည်း:ကောင်း၊ဥပတိသော၊ဥပတိသသမထေရ်
ထည်း:ကောင်း၊အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမထေရ် ထည်း:ကောင်း၊ ဆုမေတယော
တိ၊ဤသုံးပါး:သော မထေရ်တို့ဟူ၍၊ ပကိတ္တိတာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သဝိ
တာသဝိ ၊တာယ၊ အရေအတွက်အား:ဖြင့်၊ ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကို၊ပဋ
ဥတ္တရိ၊ငါ:ဂါထာအလွန်ရှိကုန်သော၊ သတ်၊တရာတို့ဟူ၍၊ ပကိတ္တိတာ၊ဆို
အပ်ကုန်၏၊ဆုတိ၊ဤသည်ဟု၎င်းတည်း၊ ၊တိ ်သနိုပါတော၊ ၊တိ ်သနိုပါတ်
သည်၊နိဒ္ဒိတော၊ပြီး:ခြင်း:တို့ရောက်ပြီ၊ ၊တိ ်သနိုပါတ်ပြီး:၏၊ ။

စတ္တာဝီသနိပါတ်၊

(၂၆၁) ဂဏေနု၊ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်၊ပုရက္ခတောဝ၊ခြုံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နုစရေနု ဝိဟာရေ ယဏ္ဍ၊ မနေရာ၊ ကသ္ဟာ၊အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူ မူကား၊ ဝိမနော၊အပေါင်း အဘော်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သော စိတ်ရှိသောသူသည်၊ သမာဓိ၊တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘောဝ၊ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အုတိ တသ္ဟာ၊ ထိုကြောင့်ထည်း၊ နာနာဇနေ သင်္ဂဟော၊ အထူးထူသော အပြားသဟ၏ အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်းရှိသော လူအပေါင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊ဆင်းရဲပြုပြင်ပင်ပန်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏ အုတိဧကဝိဟာ သင်္ဂဟော၊ ဤသို့လူအပေါင်းကို သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရာ၌၊ အာဒိနဝံ၊မျှားစွာသောအပြစ်ကို၊ဒီသ္ဟာ၊ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်ကြည့်၍၊ဂဏ်ဂဏသံဝါသံ၊အပေါင်အဘော်နှင့်တကွနေခြင်းကို၊နရောစယော၊အလိုမရှိရာ၊ ။ ရနိ၊ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ ကုဏာနိ၊မင်းစသော အမျိုးတို့သို့၊နဥပဇ္ဇဧ၊ဆရာပြု၍မဆည်းကပ်ရာ၊ကိံ ကာရဏာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊သော၊ ထိုမင်းမျိုးစသည်သို့ကပ်ခြင်း အားထုတ်ခြင်းသို့မောက်သော်သူသည်၊ ဝိမနော၊ထိုမင်းမျိုးတို့၌နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမာဓိ၊ သမထဝိပဿနာသမာဓိကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အုတိတသ္ဟာ၊ထိုကြောင့်တည်း၊ရသာနုဂိဒ္ဓါ၊ ကောင်းဖြတ်သောအရသာ၌တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿုက္ကော၊လုံ့လပြုသော၊သော ပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သမာဓိ၊သမာဓိကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သုခါဝဟော၊ဝိပဿနာ၏မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဝိပဿနာ၏မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုဆောင်တတ်သော်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရသာဂိဒ္ဓတာ၊အရသာ၌ တပ်မက်မောသောကြောင့်၊ တံအတ္ထံ၊ထိုသိသစင်ကြယ်ခြင်း မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ဂိဠတိ၊အားမထုတ်ဘဲစွန့်တတ်၏၊အုတိတသ္ဟာ၊ထိုကြောင့်တည်း။ ယာယံဝန္ဒနပူဇနာ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်းပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပဂေါ်တိ၊ ညွှန်ကြားတို့ဟု၏ဟူ၍၊ဟိနံ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊အဝေဒယုံ၊ ဗဟုဂိတ္ကိ ဆိုကုန်၏၊ကုလေသု၊ဒါယကာတို့မှ၊သုခုမံ၊သိမ်မွေ့သော၊ သင်္ဂလံ၊ပူဇော်ခြင်းပြုခြင်းခြင်းခြင်း

တောင်ခွဖြစ်သောကျောင်းမှ၊ ကြြရှယ်၊သက်၍၊ နဂရ၊ မြို့သို့၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်း အလိုငှါ၊ပါဝိသိ၊ဝင်၏၊ပဗိသိတွာ၊ဝင်၍၊ဘုရားရှင်၊ ဆွမ်းစားသောငါ့ကို၊တံ သောဝုဒိသကုမ္ဘီ၊ထိုနေ့နာဇွဲသောယောကျ်ားသည်၊ သင်္ကန်းစွန်း၊အရိုအသေ၊ဥပ ဇ္ဈာယ်၊ကပ်၍ရှိခိုး၏၊ သော၊ထိုင်နေသည်၊ ပဒုမ္မာနု၊ အရိုးခွဲတည်သောနေ့နာ၌ သော၊ဟာဠေနု၊လက်ဖြင့်၊တံအာသောပ်၊ ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ ဥပနာမယိ၊ငါ သို့ကပ်၏၊အာသောပ်၊ဆွမ်းလုပ်ကို၊ပက္ခိပန္တိသ၊ ထည့်သောလူနှင့်၊ဟေ ပဟေ၊ဤသပိတ်ခွ၊အင်ိုလိပိ၊လက်ချောင်းသည်ထည်း၊ ဆိုဇ္ဇထ၊အာဟာရ နှင့်တကွပြက်၍ကျ၏၊ ကုန္ဓမ္ဘလံ၊တို ကိန်ရံရင်းကို၊ နိသီဒယ၊ဖြို၍၊ တံအာ သောပ်၊ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ အာဘုဇ္ဇိသံ၊စားပြီ၊ ဘုရှမာနော၀ါ၊ ဆွမ်းစားသဲ့ခ် ထည်းကောင်း၊ဘုဇ္ဇော၀ါ၊စားပြီးခ်ိန်ထည်းကောင်း၊မေ၊ငါ့အား၊ဧ၀ရူ ဏ်၊ထို လူနှင့်သက်သပိတ်ထည်းသို့ ပြတ်၍ကျသော အကြောင်းကြောင့် စက်ဆုပ် ခြင်းသည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ၊ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဍော၊တပါး၊သော သူတို့၏အိမ်တံခါး ခွဲမှပ်၍ခံအပ်သောဆွမ်းသည်ပင်လျှင်၊အာဟာရော၊ ငါ၏သုံးဆောင်သော အာဟာရသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ပူတိရတ္တံ၊နွားကျွဲဝှမ်းဖြင့်စိန်အပ်သော ရှစ်ရှားသဖန်းခါးသည်၊ကြြသဝံ၊ငါသုံးဆောင်သော ဆေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဂုဏ္ဍမ္ဘလံ၊သစ်ပင်ရင်းသည်၊သေနာသနံ၊ ငါနေသောကျောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝံသုကူလံ၊ တမြက်ချေးရစသည်ခွဲတည်သောပြေမှုန့်အ လိပ်;လိပ်;ကပ်သောပုဆိုးသည်၊ တိစီ၀ရံ၊ ငါသုံးဆောင်သောသင်္ဃာန်းသုံး ထည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယသ္ဘယေနာ၊ကိကျုနာ၊ အကြောင်းရဟန်းသည်၊ ဒေတ၊ထိုသူတပါး;အိပ်တခါ;ခွဲခံအပ်သောဆွမ်းအစရှိသောပစ္စည်းထေးပါ; တို့ကို၊ အာဘိသမ္ဘုဏ္ဍာ၊ အယုတ်အား;ဖြင့် မ္ဘေထျော်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊သုံး ဆောင်၏၊သောနော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊ ရှာတုန်ဒ်သော၊အာရှ ရှက်နှာစသည်တို့ တွင်တပါ;ပါ;သော အရပ်ရှက်နှာ၌ အပိတ်အပင်မရှိ သောအား;ဖြင့်နေခြင်း;ဌါတတ်နိုင်သောသူမည်၏၊ ၊ယတ္ထ၊အကြောင်းပဏ္ဍိမ အရှယ်ခွဲ၊ဖြို့တာ၊တည်ကုန်သော၊ကော၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ထိလူပ္ပ ယံ၊တောင်ကို၊အာရုဟန္တာ၊တက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ဝိဟညန္တိ၊ကိုယ်၏ပင် ပန်း;ခြင်း;စိတ်၏နှောင့်ရှက်ခြင်း;ဖြင့်ပျက်စီး;ခြင်း;သို့ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထို အိုခြင်း;သို့ရောက်သောကာလ၌၊ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဒါယာဒေါ၊အမွေ ခံဖြစ်သော၊သမ္ဘာဝေနော၊ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ပဒိသ ထော၊ ထင်သောသတိရှိ;သော၊ကသ္သပေါ၊ ငါကဿပမူကား၊ဆုဋ္ဌိ၀ဿေန၊တန်ခိုး အာဇာန်;အား;ဖြင့်၊ပဗ္ဗဇ္ဇေါ၊ ထောက်ပံ့ခိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဘိရုဟတိ၊

ကျောက်တောင်သို့ တက်၍၊ ။ဗိဿုပါတပဋိဋ္ဌော။ ဆွမ်းခံရှာမှမဲ့ခဲ့သော၊ကာသပေါ၊ကာသစသည်၊သေလ၊တောင်ထက်သို့၊ အာရုဟ်၊တက်၍၊အနုပါဒါနော၊ ထေးပါးသောဥပါဒါန်မှကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဟီနဘယတောရဝေါ၊ဘေးကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ကိုယ်သောတို့ကိုဖြတ်ပြီးသောကြောင့် ပယ်အပ်သောဘေး ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မျှာယတိ၊အရဟတ္တဖိုလ်မျှော်နှင့်ကိုဝင်စားထွက်နေ၍၊ ။ဗိဿုပါတပဋိဋ္ဌော။ ဆွမ်းခံရှာမှမဲ့ပြီးသော၊အနုပါဒါနော၊ထေးပါးသောဥပါဒါန်မှကင်းပြီးသော၊ ဥဗ္ဘတမာနေသုသတ္တဝါတို့ကိုလောင်တတ်ကုန်သောတဆဲ့တပါးသောဖီးတို့မှ၊နိဗ္ဗုတောဝ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူသောင်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့် ငြိမ်းပြီးသော၊ ကာသပေါ၊ကာသပသည်၊မျှာယတိ၊အရဟတ္တဖိုလ်မျှော်နှင့်ကိုဝင်စား၍၊ ။ ဗိဿုပါတပဋိဋ္ဌော။ ဆွမ်းခံရှာမှမဲ့ပြီးသော၊ အနုပါဒါနော၊ထေးပါးသော ဥပါဒါန်မှ ကင်းပြီးသော၊ ကတကိစ္စော၊ပြီးအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသောမက်ကိစ္စရှိသော၊အနာသဝေါ၊ကင်းပြီးသော၊အာသဝေါရှိသော၊ကာသပေါ၊ကာသပသည်၊သေလ၊တောင်ထက်သို့၊အရုဟ်၊တက်၍၊ မျှာယတိ၊အရဟတ္တဖိုလ် မျှော်နှင့်ကိုဝင်စား၍၊ ။ကဒေရိမာလာပိတတာ၊ ရေခတက်ပင်အစဉ်ကိုဖြင့်ကောင်းစွာရောက်ကုန်သော၊မနောရမာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဘုမိဘာဂါ၊ မြေအဖို့ရှိကုန်သော၊ ကုမ္ဗရာတိရုဒါရမ္မာ၊သွားလာကုန်သောဆင်တို့၏ ဟည်းသံအော်သံတို့ဖြင့်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်ထသော၊တေသေလာ၊ထိုတောင်ရံတို့သည်၊ဓံ၊ဝါ့ကို၊ရေမယာန်နှင့်၊မွေ့လျော်စေကုန်၏၊ ။နိလဿ ဝဏ္ဏာ၊တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူကုန်ထသော၊ရွှေရာ၊နှစ်လိုဘွယ်သည်းရှိကုန်ထသော၊ဝါရိသိတာ၊ ချမ်းမြေ့သောရေသည်းရှိကုန်ထသော၊သုစိန္ဓရာ၊စင်ကြယ်သော မြေအဖို့လည်းရှိကုန်ထသော၊ ဇုန္ဒေဂေါ၊ကသဠ္ဌနှာ၊ဝိုးဖရံအဆင်းနှင့်တူသော နီသောအညွှန့်အပွင့်ရှိသောသစ်ပင်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းကုန်ထသော၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဓံ၊ဝါ့ကို၊ ရေမယာန်နှင့်၊မွေ့လျော်စေကုန်၏၊ ။နိလဿ ကူဋ္ဌ သိဒိသာ၊တိမ်ညို၏အထွတ်နှင့်တူသောအထွတ်သည်းရှိကုန်ထသော၊ ကူဋ္ဌာဝါ၊ဝ ရှုပမာ၊ ပြတ်သောတိမ်အထွတ်နှင့်တူကုန်ထသော၊ ဝါ၊ဂ၊ဘာ၊ဘိရုဒါရမ္မာ၊ ဆင်တို့၏အော်သံ ဟည်းသံကိုဖြင့်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်ထသော၊တေသေလာ၊ထိုတောင်တို့သည်၊ဓံ၊ဝါ့ကို၊ရေမယာန်နှင့်၊မွေ့လျော်စေကုန်၏၊ ။အာဘိ ဝုဠ္ဠာ၊ဖိုစပ်ရှိသော အခါတက်သောတိမ်ထွတ်နှင့်သည်းတူကုန်ထသော၊ရေမှတလာ၊ပြုကြပ်မြဲသေးစသည်တို့၏ ကင်းသဖြင့်မွေ့လျော်ဘွယ်သော အမြင်လည်းရှိကုန်ထ

သော၊ဆွာသိဘိ၊ခုဘော့ရဟန်းတို့သည်ဒေသစိုးတား၊ဖြိုခဲအင်ကုန်ထသော၊သိဒိ ဟိ၊တောင်ထွတ်ဘို့ဖြင့်၊အ ဘ္ဘ ဒုန္ဒဒိသော၊သာယာသော အသံဖြင့်ပဲ့ထင်ထင် ခြင်းရှိကုန်ထသော၊နဂါ၊တပါးသောအရပ်ထိုမ၌ကုန်သောကြောင့်နဂဟု ရအာဝ်သောအမည်ရှိကုန်ထသော၊တေသေသော၊ထိုတောင်တို့သည်၊ မံ၊ငါ့ ကို၊ရမယန္တို့၊ မြွေထျော်စေကုန်၏၊ ။ဗျာယိတ္ထကာမသား၊အရဟာတ္တမိုလ် ဗျာနှင့်ကိုဝင်စားခြင်းဌာနအလိုရှိထသော၊ပဟိတတ္တာသား၊နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ်အာဝ် သောစိတ်ရှိသည်၊သတောသ ဘ ပ ဖြစ်သော၊ မေ၊ငါ့အား၊ တေသေသော၊ ထိုတောင်တို့သည်၊အလံ၊ချမ်းသာစွာနေခြင်းဌာစွမ်းနိုင်၏၊ ။အတ္ထကာ မသား၊ကိုယ်၏အကျိုးကိုအလိုရှိထသော၊ပဟိတတ္တာသား၊နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ် အာဝ်းသောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ဗျက်ဆိုးအာဝ်သော ကိလေသာရှိ သော၊မေ၊ငါ့အား၊ တေသေသော၊ထိုတောင်တို့သည်၊ အလံ၊ချမ်းသာစွာနေ ခြင်းဌာ သင့်တင့် ကျော်ကြားတတ်၏၊ ။ဗာသုကာမသား၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိထသော၊ပဟိတတ္တာသား၊နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ဗျက်ဆိုးအာဝ်သောကိလေသာရှိသော၊မေ၊ငါ့အား၊တေသေသော ထိုတောင်တို့သည်၊ အလံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းဌာ သင့်တင့်ကျော်ကြားတတ် ၏၊ ။ယောဂကာမသား၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွါးစေခြင်းဌာအားထုတ်ခြင်းကိုအလို ရှိထသော၊ပဟိတတ္တာသား၊နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ်အာဝ်သောစိတ်ရှိထသော၊တာဒိ နော၊ဆုဌာရံ့အနဿာရံ့စသည်တို့ဌဝတုန်ထွက်ခြင်းမရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ ထသော၊မေမမ၊ ငါ့အား၊တေသေသော၊ထိုတောင်တို့သည်၊အလံ၊နေခြင်းဌာ သင့်တင့်ကျော်ကြားတတ်၏၊ ။ဥမ္မာဝုပ္ပေန၊ညှိုသောအရောင်ရှိသောအောင်မဲ ညှိုပွင့်နှင့်၊သမာနာ၊တူကုန်ထသော၊ ဂဂနာလ္ဘာဆာဒိတာ၊တန်ဆောင်ရုန်း လအခါ၌ကောင်းကင်သို့တက်သောတိမ်ညှိုအဆင်းနှင့်တူသော ဒိဃီးတိမ် တို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအင်သောညှိုသော အဆင်းရှိကုန်ထသော၊ နာနာ ဒိဇဂဏာကိဏ္ဏာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဌက်မျိုးတို့ဖြင့်ပြွမ်းကုန်ထ သော၊တေသေသော၊ ထိုတောင်တို့သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ရမယန္တို့၊မြွေထျော်စေ ကုန်၏၊ ။ဂဟဋ္ဌေဟိ၊လူတို့နှင့်၊ အနာကိဏ္ဏာ၊မပြွမ်းကုန်မကျဉ်းမြောင်းကုန် ထသော၊မိဂသံဃနိသေဝိတာ၊သမင်စိုင်ဆတ်စသောသားအပေါင်းတို့၏ ဖြစ်ရာလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊နာနာဒိဇဂဏာကိဏ္ဏာ၊အထူးထူးသောဌက် အပေါင်းဖြင့်ပြွမ်းကုန်ထသော၊တေသေသော၊ထိုတောင်တို့သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ရ မယန္တို့၊မြွေထျော်စေကုန်၏၊ ။အဇ္ဇောဒကာ၊ကြည်သော ရေလည်းရှိကုန်ထ သော၊ပုထုသိယာ၊ကြီးသောကျွဲဖြာထည်းရှိကုန်ထသော၊ဂေါနုဂ်ဃမိဂါ

ယုတ္တာ၊တောနွားရိုင်းအစဉ်ရှိသောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်ထသော၊အမျှထေဝါ
ထဲသည်ဆိုသော်၊မှော်တို့ဖြင့်မုန်းတွယ်အပ်သော ရေအိုင်ထည့်: ရှိကုန်ထသော၊
တောသေးလာ၊ထိုတောင်တို့သည်၊ဓံ၊ဝါ့ကို၊ရေမယန္တီ၊မြေထျော်စေကုန်၏။ ၊
ပဠုဂီကေနု၊တာဘက်ဝိတ်စည်စသောငါးပါးသောအာဂီ ၂နှင့်ရှင့်ကုန်ထသော
တူရိယေနု၊တူရိယာမျိုးနှင့်၊ပရိဝါရိယမာနသ၊ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊တာဒိ
သံ၊ထိုသို့မြေထျော်ဘွယ် ရှိသည်ထည့်: နဟောတိ၊မဖြစ်၊ကေဂ္ဂစိတ္တာသ၊
တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ခမ်ဲ့ချင်နံ့တရားကို၊
ဝိပဿတောဟု၊အနိစ္စအစရှိသော အားဖြင့်ရှုသော၊ မေမမ၊ငါ့အား၊ယာဒိသိ၊
အကြင်သို့သော သတ္တဝါရှိသော၊ရေတို၊ချာန်ဖြင့်မြေထျော်ခြင်းသည်၊ယထာ
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တာဒိသိဝိ၊ထိုသို့သတ္တဝါရှိသော
မြေထျော်ခြင်းသည်သည်း၊ပဠုဂီကေနုတူရိယေနု၊ငါးပါးသောအာဂီ ၂နှင့်ပြည့်
သောတူရိယာမျိုးဖြင့်၊ပရိဝါရိယမာနသ၊ခြံရံအပ်သောသူကဲ့သို့၊ နဟော
တိ၊မဖြစ်၊ ဗဟုကမ္မံ၊များစွာအမှုကြီးငယ်ကို၊ နကာရယေ၊အမှုဌမြေထျော်
သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ဇနံ၊မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်ကောသူကို၊
ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ဝေးစွာကြဉ်ရာ၏၊ နဥယျမေ၊ ပဠည်းကိုဖြစ်ခြင်းဌါအပေါင်း
အသော်အဆွေခင်ပွန်းမဲ့သည့်အစွမ်းအားဖြင့်ထို့သကဲ့သို့မပြုရာ၊ယောဘိက္ခု
အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခါဝါဟော၊ ချမ်းသာရခြင်းကို ဆောင်တတ်၏၊
ရသာနုဂိဒ္ဓေါ၊ကောင်းသောအရသာ၌မက်မောခြင်းရှိသော၊ ဥဿုဏ္ဏော၊
ကောင်းသော အရသာကိုရစေခြင်းဌါ လုံ့ထပြုသော၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရ
ဟန်းသည်၊ အတ္ထံ၊မဂ်ဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကို၊ ဂိဠှတိ၊ကုန်ခြင်းသို့ရောက်
စေ၏၊ ဗဟုကံကမ္မံ၊ များစွာသော အမှုကြီးငယ်ကို၊နကရယေ၊ အမှုဌမြေ
ထျော်သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ ဧတေ၊ဤအမှုသစ်ကို ဆောက်တည်ခြင်းစသည်
သည်၊ဇနဝုဋ္ဌနေယျံ၊ပိပိအကျိုးကိုဆောင်တတ်သည်မဟုတ်၊ဆုတိကတ္တာ၊
ဘီသိန္ဒုလုံးသွင်း၍၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ထိုအမှုသစ်ကိုများစွာဆောင်ရွက်ခြင်းဌ
ကြဉ်ရာ၏၊တတ်တတ်၊ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့၊ ဝိစရတာတော၊သွားသော၊
ထဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအမှုသစ်ကိုများစွာ ထေမျက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာ
ယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကာယာဒိအလာဘေန၊ ကိုယ်စိတ်စသည်တို့၏ ချမ်းသာ
ခြင်းကိုမရသောကြောင့်၊ကိ ဆ္ဆ တိ၊ပြိုကြွင်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်တတ်၏၊
ကိ ဆမတိ၊ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်တတ်၏၊ နကွိတော၊ကိုယ်စိတ်၏ပြိုကြွင်
ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ သောပုဂ္ဂေါ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊သမတ်၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နပိန္ဓတိ၊မရ၊ ၊ဩဠဒ္ဓပဟာတ

မကြွေနှ၊ နွေတ်ခမ်းကိုထွပ်ခြင်းမျှဖြင့်သည်း။ အကြာနှင့်ဒိဒိကိုယ်ကိုလည်း၊ နုပသတိ၊ အကျိုးကိုမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုမတိ၊ ပဏ္ဍိတာဂါဂ်ေ၀ါ၊ ငါ့ထက် အကြားအမြင် သတိပညာရှိသော ငါနှင့်တူသော တပါးသောသူမရှိဟူ၍ ခက်ထန်သောမာနရှိသဖြင့်သံချောင်းကိုမျှ၍တည်သကဲ့သို့ခိုင်သောထည် ရှိသည်ဖြစ်၍၊စရတိ၊ထိုမှ၌ဌာသွားသော်၏ အဟံသေယျောတိ၊ ငါသာထူင် ဖြတ်၏ဟု၊ မညတိ၊အောက်ဝေ့၏ ဗာသော၊သူရိုက်သည်။ အဟံ၊ငါကား၊ အားသေယျော၊မဖြတ်။ ဟိနော်သမာနော၊ယုတ်သည်ဖြစ်၏ဟု၊ ဓာနုဇ္ဇော၊ ထိထွက်၊သေယျသမာနံ၊ဒိဒိထက်ဖြတ်သောသူနှင့်တူသည်ကိုပြု၍၊အကြာ နှံ၊ဒိဒိကိုယ်ကို၊ မညတိ၊အောက်ဝေ့တတ်၏၊ ပဏ္ဍိမာနသံ၊ ခက်ထန်သော မာနရှိထသော၊တံနှင့်၊ထိုလူရိုက်ကို၊ဝိညူ၊ပညာရှိတို့သည်၊နုပသံသန္တိ၊မ ပြိုးမွမ်းကုန်၊ယော၊အကြင်ပညာရှိသောသူသည်၊အဟံ၊ငါသည်၊သေယျော ဖြတ်သည်၊ အသို့၊ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဟိနသဒိသမာနဝသေန၊ ယုတ်သော မာနဟူသော အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ နသေယျော၊မဖြတ်။ ဣတိ ဝါ၊ဤသို့ထည်းကောင်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဟိနော်၊ယုတ်၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သဒိသော၊ဖြတ်သောသူနှင့်တူ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ရင်း၊ မာနံ၊မာနကို၊အ ပ္ပေန္တော၊မဖြစ်စေမူ၍၊ဝိဝေ၀ေ၊မာနမူခြင်းကိုးပါး အစရတို့တွင်၊ယသသကာသ ဒိသိဝသေန၊တရုံတခုသောမာနမူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ထည်း၊နုဝိကမ္ပတိ၊မတုန် လှုပ်၊ ၊တာထာ၊ထိုရှတပါး၊ပညာ၀န်း၊ အရဟာဇ္ဇာဗိုထ်ပညာဖြင့်ပညာရှိထ သော၊တာဒိ၊ဆုဌာရုံစသည်တို့ဖြင့်သည်းခံခြင်းစသောအဖြစ်သို့ရောက်ထသော သိလေသု၊အသေက္ခပယထသိလတို့ဖြင့်၊သုသမာဟိတံ၊ကောင်းစွာတည်ကြည် ထသော၊စေတောသမထသံယုတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်း စသောသမထနှင့်ယှဉ်ထသော၊ တံပဂ္ဂလံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊အလုံးရုံ ပယ်အင်ပြီးသောမာနရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဝိညူ၊ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့ သည်၊ပသံသရေ၊ချီးမွမ်းကုန်၏၊ ၊ယသ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊သပြိဟွစာ ရီသု၊ သိတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရ၀ေါ၊ရှိသေခြင်းကို၊နုပလဗ္ဘတိ၊မရနိုင်။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပထဝိ၊မြေမှ၊နဘာ၊ ကောင်းကင်သည်၊ အာရုကာယထာ၊ ၀ေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊သူတော်ကောင်းတရားမှ၊အာရ ကာ၊ ၀ေး၏၊ ၊ယော၊သမ္ဘ၊အကြင်ပညာရှိသောသူတို့အား၊ထည်း၊သဒါ၊အ ခါခပ်ထိပ်း၊ ဟိရိတြတ္ကပ်၊ မကောင်းမှုမ်ားအရှက်အကြောက်သည်၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ဥပမ္ဘိတံ၊တည်၏၊တော်၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ပြိဟွစရိယာ၊မဂ် ဟူသောဖြတ်သောသိတင်းသုံ်းခြင်းသည်၊ ဝိရူဠာ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွါးခြင်းသို

ရောက်၏၊ပုန္တ္ဇ ဝါ၊နောင်အခါတဖန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဒီဘာ၊ကုန်ပြီ၊ ၊ယော ဘိက္ခု၊ဆရာကြင်ရဟန်းသည်၊ဥဒ္ဒကော၊ဖျံလွင့်သောစိတ်သည်းဂိုဏ်၏၊စပယော လျှပ်ပေါ်ခြင်းသည်းဂိုဏ်၊ပံ့သကူလေန၊ပုံ့သကူသက်နိုးဖြင့်၊ ပါရာဇိကာ၊ဝတ် ရုံ၏၊သောပုဂ္ဂိုလ်၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သိဟာစမ္ဘေန၊ခြင်္သေ့ရေဖြင့်၊ပါရာဇိကာ ရုံသော၊ကပိန္ဓ ဝ၊မျှော်ကဲ့သို့၊တေန၊ထိုပုံ့သကူသက်နိုးကို ဝတ်ရုံခြင်းဖြင့် နဥပသောဘတိ၊ မဘင့်တယိ၊ ၊သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အနုဒ္ဒ ဒေ၊ဖျံလွင့် ခြင်းကင်းသော စိတ်ထည်းဂိုဏ်၊ အစပယော၊လျှပ်ပေါ်ခြင်း ထည်းမရှိ၊နှပကော၊ပါဒိုဟာရိယပညာဖြင့်ပညာလည်းဂိုဏ်၏၊သံဝုတိ၌ယော ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော ဈာန်ဖြစ်သည်းဂိုဏ်၏၊ သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သိဟော၊ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ဂိရိဂုဟ္ဟ ရော၊တောင် ၌ဖြစ်သောဓ္ဓဇကျပတ္တာမြားကျစသည်၌၊ဝသန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊ သောဘ တိဘိက္ခု ဝ၊တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ပံ့သကူလေန၊ပုံ့သကူသက်နိုးဖြင့်၊သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ၊ဘုန္ဒိမန္တော၊တန်ခိုးထည်းဂိုဏ်းကုန်တသော၊ ယ သယသိနော၊ အခြိုအရံထည်းမျှားကုန်ထသော၊ ဒုသဒေ ဝ သဟာသယာနိ၊ ဟသောင်းသော နှတ်အရေ အတွက်ရှိကုန်သော၊သမ္ဘဟုသော၊မျှားစွာကုန်သော၊ဟေဒေ ဝါ၊ ထိုနှတ်တို့သည်၊သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊ သင်္ဂေ၊ခပ်သိပ်းကုန်သော၊ ဟေဒေ ဝါ၊ထို နှတ်တို့သည်၊ဗြဟ္မကာယိကာ၊ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊ဟေဒေ ဝါ၊ ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ဒိဋ္ဌ၊ ကိဏေသာမာန်စသည်တို့ ကိုမှီခိုနင်းနှိုင်းသောလုံ့လရှိထသော၊မဟာဗျာယာ၊ မိဇ္ဈဝိဟာရအစရှိသည် တို့၏လွန်ဖြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်ဖြတ်သောဗျာနှ ဝင်စားခြင်းရှိထ စသော၊ သမာဟိတ်၊ ဖျံလွင့်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးသည် အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်ထသော၊ ဓမ္မသေနာပတိ ၊ တရားစစ်သူကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တာ၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊အဠလိကတာ၊ လက်ဆန့်ချိုခြင်းကိုပြု ၍၊ နမသဿန္တာ၊ ရှိခိုးကုန်ထျက်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ၊ပုရိသာစည်ပ ယောဂျိုး အာစာနည်ဖြစ်တော်မူသော အာရှင်ဘုရား၊ တော၊အာရှင်ဘုရား အား၊နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်၊အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ပုရိသုတ္တမ၊ယောဂျိုး ဖြတ်ဖြစ်တော် မူသောအာရှင်ဘုရား၊ တော၊အာရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ရှိခိုး ခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ ယံ၊အကြင်အာရုံကို၊ နိဿာယ၊အာ ရုံပြု၍၊ ယ သသတော၊အကြင်အာရှင်ဘုရားအား၊ဗျာယတိ၊ဗျာနှ ဝင်စား၏၊တံ၊ ထိုအာရုံပြု၍ဝင်စားသောဗျာနှ်ကို၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်ဗြဟ္မာနှတ်တို့သည်၊နာဘိ ဇာနာမ၊မသိကုန်၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာသေးပါးတရားကိုသိကုန်သောဘုရားရှင်တို့

ဏ်။ဂေါစရောဟု အာရုံပြုရာဖြစ်သော၊ သကော၊ ဝုထရဉ်တို့နှင့်မဆက်ဆက်သော မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝန္ဓိရော၊ နက်နဲသော၊ ဝမ္မော၊ တရားတော်သည်။ အဋ္ဌေ ရဝတ၊ အုံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ယောမယံ၊ အကြောင်ငါတို့သည်၊ ဝါလဝေဓိ သမာ၊ သားမြီးဟျားကိုမှန်အောင်ပစ်သောသေးသမားနှင့်တူကုန်သော။ အတိ သုခုမံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးတွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂတာ၊ ဖြစ်ကုန် သောအရှင်တို့ကို၊ ဥပပရိက္ခန္တာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နာဘိဇာနာမ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ ၊သဒေဝကာယေဟိ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်းသည်၊ ပုဗ္ဗိတံ၊ ပူဇော်အပ်ထသော၊ ပုဗ္ဗနာရတိ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ခံတော်မူတိုက်ထ သော၊ တံတထာ ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကို၊ ဘဒ္ဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ပူဇော်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင့်၍၊ မဟာကပ္ပိနသ၊ အသက်တော်ရှည်သော မဟာကပ္ပိနမှာ။ သိတံ၊ ပြီးခြင်းသည်၊ ဟေ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ယာဝတာယတ္ထကာ၊ အကြောင်မျှသောက်သော၊ ဗုဒ္ဓခေတ္တာ၊ ဘုရားအရာ၌၊ မဟာရေနိ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားကို၊ ဌပယိတ္ဝာ၊ ထား၍၊ ရေတရုဏော၊ ရတာင်ကျွေးဝှေး၌၊ ဝိသိဋ္ဌော၊ ထူး ခြားတော်သော၊ အာဟုတိ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံယူတော်မူ၏။ ဝေ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ထေရာ၊ ထေရီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ၊ ဝိသိဋ္ဌော ဘဝသုံးပါးမှ တဏှာဟူသော လိပ်းကျဲ ခြင်းကင်းသဖြင့်ထွက်တော်မူ၏။ ဝေ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ထေရာ၊ ထေရီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ၊ ဝိသိဋ္ဌော ဘဝ၏ အစရှိသည်နှင့်၊ နလိမ္ဗတိ၊ လိပ်းကျဲတော်မမူ၊ သော၊ ထိုဂေါတမသုဘုရား

ရှင်သည်၊နိဗ္ဗာန်မနိုးနှောင်ဖြတ်သော တောဝတ္ထုက်ခြင်းသို့ ညွှတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ကိုဝဘဝါတိနိုသောဌာနေ၊ဘဏ္ဍာဟူသောလိပ်းကျုံခြင်းကင်းသော်ကဘဝသုံးပါးမှတ္ထုက်ပြောက်တော်မူ၏။ သောမဟာမုနိ၊ ထိုမုနိငါးပါးတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသောဆုရားသည်၊သတိပဋ္ဌာနဂိုဝေါ်၊ဘုန်းအပေါင်းတို့၏ရုရာဖြစ်သောဖြတ်သောအင်္ဂါ၁အဖြစ်ဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်ဟူသော သည်ရှိတော်မူ၏၊သဒ္ဓါဟာတ္ထော၊အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကိုပေးခြင်း၌သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်ရှိတော်မူ၏။ ပညာသိသော၊ရုတ်ဖြစ်သောကိုယ်တော်၏ ဖြတ်သောအင်္ဂါဖြစ်သောကြောင့်ပညာဟူသောဥဏ္ဍောင်းသည်းရှိတော်မူ၏။မဟာဥာဏီ၊ဖြတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်း ရှိတော်မူ၏။ သဒ္ဓါ၊ခစ်သိမ်းသောကာသဒ္ဓ၊နိဗ္ဗုတော၊ ပြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စရတ်ပိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ ၊ဖုတိ၊ဒ္ဓါသို့၊ ဖုမာဂါထာယော၊ ဤဘုရားဆိုသိကိုးအစ်သောသေးသဲ့ရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ မဟာကဿပေါ်ထေရော၊မဟာကဿပထေရ်သည်၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊မဟာကဿပထေရ္ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

စတ္တာဝီသနိပါတမှ၊စတ္တာဝီသနိပါတ်၌၊မဟာကဿပဗုဒ္ဓယော၊မဟာကဿပအမည်ရှိသော၊ဗောဓိသတ္တဝါ၊ဗုဒ္ဓါ၁ယော၊ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကား၊စတ္တာဝီသ၊ဆေးဆယ်တို့ထည်းကောင်း၊ ခုဝေ၊ရှစ်ဂါထာတို့သည်ထည်းကောင်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဖုတိဖုဒံ၊ ဤသည်ကား၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းတည်း။ ၊စတ္တာဝီသနိပါတော၊ ၊စတ္တာဝီသနိပါတ်သည်၊သမတ္တော၊ပြီးပြီ၊ စတ္တာလီသနိပါတ်ပြီး၏။ ၊

ပညာသကနိပါတ်၊

(၂၆) ခု၊ငါကြီ၁အောက်ဝေ့သည်ကား၊ကဒါ၊အာသယ်အခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ပဗ္ဗတကန္တရာသု၊တောင်ချောက်တို့၌၊ ကောကိယော၊တယောက်အထည်းထည်း၊အခုတိယော၊ တဏှာဟူသော နှစ်ယောက်ပြောက်သောအဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘဝ၊ခစ်သိမ်းသောဘဝကို၊ အနိစ္စတောအနိစ္စ ဗုဒ္ဓတို၊အပြြမရှိဟူ၍၊ဝိပဿဝိပဿနာ၊ရှုလျက်၊ဝိဟာသံ၊နေရပါ၏ခုနည်း၊ မေ၊ငါ၏၊တံဗုဒ်တံခု၊ ထိုသို့သော စိတ်အကြီသည်၊ ကဒါ၊အာသယ်အခါ၌၊ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်ထတ္တံ.နည်း။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊တိန္ဒုပရုဝရော၊ဆိုးရည်ဖြင့်ဗျက်အင်သော ထား၊ပယ်ဖြင့် အပိုင်းအပိုင်း ဖြတ်အင်သော သက်နှိုးကို ဆောင်သော၊ကာသာ၁ဝတ္ထော၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သက်နှိုးကို ဝတ်သော၊ အမမော၊ ဒ၊ယကာဂိုဏ်းခု ဖြတ်နှိုးခြင်းကင်းကော၊ နိရာသော၊တစုံတခုသောအာရုံ၌တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ ရုန်၊ရဟန်းသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ရ

ဂဠ၊ရာဂကိုဌင်း၊ဒေါသဠ၊ဒေါသကိုဌင်း၊ တထေ၀၊ထိုအတူသာလျှင်၊မောဟဠ၊မောဟကိုဌင်း၊ဟ ဏ္ဍာ၊ရာဂစသောကိေလသာတို့ကိုအရိယာမဂ်ဖြင့် ဖြတ်၍၊သုခ၊မဂ်ဒိုဌ်ချမ်းသာဖြင့်ချမ်းသာခြင်း၌သည်ဖြစ်၍၊ပ၀နဂတော၊ တောကြီးသို့ကပ်ထွက်၊ ကဒါနု၊အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဝိဟာသံ၊နေရပါ အံ့နည်း၊၀၀ရောဂနိဋ္ဌ ်၊သေခြင်းနှာခြင်း၏အသက်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဠုဇရာယုပဒ္ဒုတိ၊သေခြင်းအိုခြင်းဟူဖြင့်ဖိစက်အစ်သော၊ဇုမ်ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊အနိစ္စံအနိစ္စံဟု တိ၊အနိစ္စဟူ၍၊ ဝိပဿနာမာနော၊အဘာနတလဲလ ရှုလျက်၊ဝိတဘာသော၊ဆကြောင်းကိုပယ်သဖြင့် ကင်းသော ကြောက်ခြင်း၌ သည်ဖြစ်၍၊ကဒါနု၊အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ဝိဟာသံ၊နေရပါအံ့နည်း၊ ၀နေ တောကြီး၌၊တနှုတ်ပရိဝိဘက္ကံ၊ထိုအကြီးသည်၊ကဒါ၊အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိ သတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ၊ဘယဇနနီ ်နှစ်ဆယ်ငါးပါးသောဘေးကြီး တို့၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဒုက္ခာ၀ဟံ၊ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ သော၀ဋ်ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်ထသော၊ တဏှာလတံ၊ထဏှာတည်း၊ဟူ သောနွယ်ရှိသော၊ ဗဟုဝိဓ၀ဏ္ဏနီ၊ များသောအပြားရှိသောအာရုံ၀ဘ၀သို့ အစဉ်လိုက်တတ် စီးယိုတတ်ထသော၊ တဏှာလတံ၊ တဏှာတည်း၊ဟူ သောနွယ်ကြိုးကို၊တိမိဏံ၊ ထက်လွန်သော၊ ပညာမယံ၊မဂ်ပညာဖြင့်ပြီး သော၊အသိ ်၊ကောင်းစွာသွေးအစ်သော သန့်ထွက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ဝိရိယ အတောက်အပ်ရှိသော၊သဒ္ဓါဟူသောထက်ဖြင့်ကိုင်၍၊ ဆေတွာ၊ဖြတ်၍၊ ကဒါနု၊အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝ္ဘိပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြီးသည်လည်း၊ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဥဋ္ဌကေဓံ၊ သမထဝိပဿနာအစ်စွမ်းအားဖြင့် သွေးအစ် သည်ဖြစ်၍ ထက်သောတန်ခိုးရှိသော၊ ပညာမယံ၊မဂ်ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ ဆာသိန်၊ထုရားပဋ္ဌေက ဗုဒ္ဓါဒုရားတပည့်သား၊တို့၏၊ သတ္တံ၊ခေါ်ထက်နက် ကို၊သဟဿ၊အဆောတလျှင်၊ အာဒိယိတွာ၊ဆွဲယူကိုင်၍၊ သသေနံ၊စစ် သည့်နှင့်တကွသော၊မာရံ၊ကိေလသအာဘိသင်္ခါရစသောမာန်ကို၊သဟဿ အဆောတလျှင်၊ဘဠိသံ၊ဖျက်ဆီးရပါအံ့နည်း၊သိဟာသေန၊မြဲမြဲသောနေ ရာဟူဆိုအပ်သော ပရာဇိတပဏ္ဍိတ်၌၊ တံနုတံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြီးသည်၊ ကဒါ၊အဘယ်အခါ၌၊ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဓမ္မဂရုတိ၊ တရားနှိုး ရှိ သေခြင်းနှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်တရားကိုအတွေ့ပြုကုန်သော၊တာဒိဘိ၊ဣဋ္ဌာ ရုံစသည်တို့ရှိသည်းခံခြင်းစသောတာဒိထက္ခ ၊ဘသို့ရောက်ကုန်သော၊ဟာ ထာ၀ဒ္ဓသိဟိ၊မကောက်မပြန်မြင်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိ ပြိ ယေဟိ၊အရိယာမဂ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို အောင်ပြီးသော ဣရိယာ၊ကုန်သော၊

သည်ဖြစ်တဲ့ဘုရားအစစ်ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သမာဂမသုသမာဝ
မော၊ ဒေါပါင်းဘော်ရခြင်းသည်၊ ဘဝေ၊ဖြစ်ပါစေ့နည်း၊ ကဒါနု၊အာဘယ်အခါ
၌၊ပခေနိယော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းခ်ိုလ်ရသောသူကို၊ အတိ၊ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊မြင်
အပ်သည်၊ ဘဝေ၊ဖြစ်ရပါစေ့နည်း၊ တန္ဒုတ်ပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်
သာသျှင်၊ကဒါ၊အာဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ခုဒ္ဒါ၊မွတ်ခြင်း
သည်သည်းကောင်း၊ဝိပါသာ၊ရှေသိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ဝါတာတ
ပါ၊ထေနေဟူတံသျှပ်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ကိုဇသရီသပါ၊ပေါ်ကိုဖက်ပြီ
ကင်း သန်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ဖံ၊ဝါ့ကို၊ ကဒါနု၊အာဘယ်အခါ၌ထျင်၊
နဗျာဓေသိ သန္တိ၊မည်ဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ တံ၊ထိုသို့ဆိုခဲ့ပြီး
သောဘေးရန်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဂိရိဒ္ဓဇေ၊ တောင်ချောက်ဝ၌၊နဘ
ဝိသတိ၊မဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ အတ္ထတ္ထိယံ၊အကျိုးဖြင့် အလိုရှိအပ်သော၊
တန္ဒုတ်ပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြံသည်၊ကဒါ၊အာဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်
ပါလတ္တံ့နည်း၊ ၊မဟောသိနာ၊ဖြောက်ဖျောက်ထုရားသည်၊ဝိနိတံ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်
တော်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော၊ယင်ဆရတုသစ္စာဒီဓမ္မ၊အကြင်သစ္စာထေးပါ:
စသောဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ရုန္ဓသာနိ၊မဆည်းဘူးအပ်သောကုသိုလ်
အသော်ကအခို ရှိကုန်သော သူတို့သည် မြင်နိုင်ခဲကုန် ထသော၊ တာနိ
စက္ကာရိ သစ္စာနု၊ ထိုအရိယသစ္စာထေးပါးတရားတို့ကိုထိုး
ထွင်း၍သိခြင်းစသောအကြံသည်၊ကဒါ၊အာဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်
လတ္တံ့နည်း၊ဗုဒ္ဓပရိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံ၌ထည်းကောင်း၊အဓိ
တေ၊ဥာဏ်ဖြင့်ဝိုင်းခြားမှတ်သိအပ်သော၊ သဒ္ဒေ၊ သောတပရိညာဉ်ဖြင့်သိ
အပ်သောသဒ္ဒါရုံ၌ထည်းကောင်း၊ဂန္ဓေ၊ဃာနပရိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဂန္ဓာ
ရုံ၌ထည်းကောင်း၊ ရသေ၊ဇိဝှါပရိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော ရသာရုံ၌ထည်း
ကောင်း၊ဖုသိတဗ္ဗေ၊ ကာယပရိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ထည်း
ကောင်း၊အာဒိတ္တာတော၊တဆဲ့ တပါးသောမီးတို့ဖြင့်ရဲရဲတောက်သောအား
ဖြင့်၊ဓမ္မေ၊ဓမ္မာရုံ၌ထည်းကောင်း၊ သမထေတိ၊ ဝိပဿနာမဂ်သမာဓိတို့
နှင့်၊ ယုဇ္ဇော၊ပြည့်စုံလျက်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်
ပညာဖြင့်၊အဇ္ဈတ္တိသံ၊ ဖြင့်ရှုပါအံ့နည်း၊ တဒိဒံတံဆုဒ်ပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံ

သည်၊ ဘာပိသတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ဒုဗ္ဗစနေန၊ မကောင်းသောကြေမ်း ကြွတ်စွပ်သောစကား၊ ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏော၊ ထိခိုက်ချုတ်ချယ်၍ ဆိုအပ်၏၊ တကောနိမိတ္တံ၊ ထိုကြေမ်းကြွတ်သော ဗဟျသဝါစာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိမနော၊ နှလုံးမကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ကဒါနု၊ အဘာယ်အခါ၌သာလျှင်၊ နဟောသေ၊ မဖြစ်ဘဲရှိပါအုံ့နည်း။ အဟေ၊ ငါ့ကို၊ ပသဏ္ဍော၊ တရုတ်ယောက်သောသူသည်ခြိုးမွမ်းအပ်၏၊ တကောနိမိတ္တံ၊ ထိုသူတပါး၏ခြိုးမွမ်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တုဏ္ဍော၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောသေ၊ မဖြစ်ရလို၊ တမိဒံပရိဝိတက္ကံ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘာယ်အခါ၌၊ ဘာပိသတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ကဠေ၊ သစ်တို့ကို ထည်းကောင်း။ တိဏေ၊ မြက်တို့၏အရတို့ကို လည်းကောင်း။ ထဒါ၊ နွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုမေ၊ ခွေ ဤငါ၏သန္တာန်အကျေးဝင်ကုန်သောခန္ဓာတို့ကိုထည်းကောင်း။ အပိတေ၊ ဒုဿီယခန္ဓာဖြင့် မရေတွက်နိုင်ကုန်သော၊ ဝမ္မေ၊ ရုပ်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိတ္တကာနေ ဝ၊ အဋ္ဌိတ္တတရား၊ တို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဗာဟိရာနိ၊ ဗာဟိရတရား၊ တို့ကို ထည်းကောင်း။ သမ်း၊ အနိုဗ္ဗအစရှိသောအား ဖြင့်အညီအမျှကို၊ ကဝ်ကွာ၊ ပြု၍၊ တုဏ္ဍေ ဟယျံ၊ နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်ရလို၏၊ တမိဒံ တံဒုဒံပရိဝိတက္ကံ ထိုသို့သောအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘာယ်အခါ၌၊ မေ၊ ငါ့အား ဘာပိသတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ဒုဘိတိ၊ ဘုရား အစရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ သွားရာဖြစ်သော၊ ပထေ၊ သမထဝိပဿနာဟူသောခရီး၌၊ ဧကန္တံ၊ သွားသောအားဖြင့်ကျင့်ထည်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပါဒုသကာ သမေ၊ ဟော၊ ရိုးသားအခါ၌ရှိသောရိုးကြီးသည်၊ နဝေန၊ အသစ်သော၊ တောယေန၊ ရိုးရည်ဖြင့်၊ ဝနေ၊ တောခို၊ သစ်ဝင်း၊ သက်နှိုးနှင့်တကွ၊ ကဒါနု၊ အဘာယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဩဝဿတေ၊ ရိုးစီးစွတ်ပါလတ္တံ့နည်း။ တန္ဒုတ်ပရိဝိတက္ကံ ထိုအကြံသည်။ ကဒါ၊ အဘာယ်အခါ၌၊ ဘာပိသတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊သိခဏ္ဍိနော၊ ဌက်ဏ်သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒိဒ္ဓသ၊ အပိ ဝမ်းမှတကြိပ်ဥတွင်းမှတကြိပ်၍သို့နှစ်ကြိပ်ပွါးပေါက်သော၊ မယူရသ၊ ဥခေါင်းဌက်ဏ်၏ ဝနေ၊ နေရာတော်၌၊ ဂိရိဂဗ္ဘ ရေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ရုတံ၊ ဥခေါင်းတို့၏တွန်သံကို၊ သုတ္တာ၊ နား ထောင်၍၊ ပမ္ပုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ အိပ်ရာမှထ၍၊ အမထသ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္ထယာ၊ ရခြင်းငှါ၊ မံ၊ ငါ့အား၊ သံစိန္တ ယော၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဘဝကိုအနိုဗ္ဗဟုကောင်းစွာကြံရပါအုံ့နည်း၊ တံနု၊ ထိုအကြံသည်သာလျှင်၊ ကဒါ၊ အဘာယ်အခါ၌၊ ဘာပိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ၊ကဒါနု၊ အဘာယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ယဝုနံ၊ ယဝုနာ

ဖြစ်သို့ထည့်ကောင်း၊ သံရဲသတိ၊ သရဲသတိဖြစ်သို့သည့်ကောင်း၊ ပါ
ဟာဆဒိတ္တံ၊ သရဒ္ဓရာ၏အတွင်းဌဝါမြို့ကြီးတည်ခြင်းဌာနတွင်ရှိသော အရပ်
သို့သည့်ကောင်း၊ ဗဒ္ဓပါရုခ္ခ၊ မဟာသဒ္ဓရာဌဝါကြီးစွာထည့်သောဝဲအဝ
သို့ထည့်ကောင်း၊ ဝိဘိ သနံ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသည့်ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၍ ဆုဠိယာ
တန်ခိုးဖြင့်၊ အာသဇ္ဇမာနော၊ မပြိမတွယ်သည့်ဖြစ်၍၊ ကဒါနု၊ အာဘယ်အခါ
သာသျှင်၊ ပတေ၊ ရေယျံ၊ ဆင်းရပါအုံ့နည်း၊ တန္ဒုတ်ပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊
ကဒါ၊ အာဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့နည်း။ ၊သံဂါမစာရီ၊ စစ်ခြေအ
ရပ်ခွဲကျင်သည်သော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နံ၊ ထိုစစ်ခြေအရပ်သို့၊ ပဝိ
သေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဧကော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော သူမရှိတယောက်အ
ထည်းတည်း၊ စရတိ ဟု၊ ဝိဝိဓအလိုအား ဖြင့်သွား သကဲ့သို့၊ ဧဝံ ကထာ၊ ထိုအ
တူ၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ ၌၊ ပဝတ္တံ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ သုဘံ
နိမိတ္တံ အထိုးစုံသောတင့်တယ်သောအာရုံရှိသော၊ ဆန္ဒ၊ ခြင်းစွာတပ်သော
ဆန္ဒရာဂကို၊ ဗျာနေယျ ထော၊ ဗျာပန်နှင့်ယှဉ်ကျက်၊ နိဗ္ဗဇ္ဇယံ နိဗ္ဗဇ္ဇယ ဟု
အကြွင်းမဲ့ပယ် သည့်ဖြစ်၍၊ ကဒါ၊ အာဘယ်အခါ၌၊ ပဒါ ဟယေ၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးဖောက်ခွဲရအုံ့နည်း၊ တံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အာဘယ်အခါ
၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါရတ္တံ့နည်း။ ၊ဒုလ္လဘကော၊ အမှတ်မရှိထရုံတ
ယောက်သောအသက်မွေးရာမှကင်းသောသူဆင်းရဲသည်၊ ဣတရေ၊ ဖြိုကို
ယူ၍ ထိုဖြိုကိုဆပ်ခြင်းဌာ၊ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် ဖြိုရှင်တို့သည်ငင်ဆွဲအဝ
သော၊ ဓနိကေဟိ၊ ဖြိုရှင်တို့သည်၊ ဝိဠိတော၊ နှိပ်စက်အစ်သောသူသည်၊ နိမိ၊
ဖြေအိုးကို၊ အာရာဓယိတ္မာ ဆဝိဂတ္ကာ ၊ရ၍၊ ဣဒ ဟု၊ ဤသို့ဟု

သော၊တော၊သင့်အား၊ဖွားခဲ့၊ဤသင်သည်များ၊ကွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံးတောင်း ပန်ခြင်းသည်၊အလိုနှင့်၊သင်အား၊ပွပ်နိုင်သည်သာတည်း။ ခါနိုဖွားခါနို၊ယ ခုအခါ၌၊တံ၊ထိုသို့တောင်းပန် ခြင်းသည်၊ပဗ္ဗဇိတ်၊ရဟန်းပြုသည်၊သမာန်၊ ဖြစ်သော၊ဓံ၊ငါ့ကို၊ ကိုကာရတဲ့ ကေနကာရဏေန၊ အာဘယ်သို့သောအ ကြောင်းကြောင့်၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တုဝံ၊သင်သည်၊နိယျဿိ၊သမထဝိပဿနာ ကိုစွန့်၍ယုတ်သောမြင်ခြင်း၌ဟုဉ်စေတိ၊သနည်း။ ၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တယာ၊ သင်သည်၊အတံ၊ငါ့ကို၊ယာစိတောနှင့်၊အကယ်၍တောင်းပန်သကဲ့သို့၊အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်စွတကား။ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ ဖွားခါနို၊ယခုအခါ၌၊ တဒနုရူပံ၊ထို တောင်းပန်သည်နှင့်ထေမျှသာ၊ နပဋိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်ဘိသနည်း။ စိတ္တြဿ၊ ဘန်းကြယ်သောအကာဟုဆိုအပ်သော အတောင်ရှိကုန်ထသော၊ ဝိဟင်ဂ် မာ၊ဥခေါင်းဌက် အပေါင်းတို့သည်၊ မဟိန္ဒစောသတ္တ နှင်တာဘိဝဋ္ဌနော၊ ပြေ၌ ကြွေးကြော်သော အသံဖြင့် ဆောင်အပ်သော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာကြွေးကျော်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ထိုဥခေါင်းဌက်အပေါင်းတို့ သည်၊ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဝနမ္မိ၊တော၌၊ ဗျာယိနံ၊ဗျာန် ဝင်စားသော၊တံ၊ သင့်ကို၊ ဂဝိသန္တိ။ သင်တောင်းပန်သည့် အတိုင်းမျှ ထေမျှစေကုန်လတ္တံ့။ ၊ကုထေစ၊ အမျိုးအစင် အဆက်တို့ကို သည်း ကောင်း၊ဝိဇ္ဇောစ၊ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုသည်းကောင်း၊ ဝိယေ၊ ချစ်ခြင်းနှင့် အပ်ကုန်သော၊ ဥာတကေစ၊ ဆွေမျိုးသားခြင်း တို့ကို သည်းကောင်း၊ယောကေ၊ယောကန္တိ၊ဝိနှာရတိကာမဂုဏာ၊ရှင်ပြုမှုမှ ရသော ခံစားအပ်သောကာမဂုဏ်ကိုသည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်ပြီးသော အလုံး ရုံကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ဖွား၊ဤတော အရဝ်သို့၊ အဗ္ဗုပဂတော၊ ကပ်ဝင်၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ ဒေသောဝိ၊ထိုမှတပါးလည်း၊ တွံ၊သင်သည်၊ မယ္ဟံ၊ငါ့အား၊ နတုသသိ၊မနှစ်သက်စေ လတ္တံ့နည်း။ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ ဧတေ၊ဤသို့ကာမသို့ ရောက်၍ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ မမမေဝ၊ ငါ့အား၊သာ၊ဣဿာ၊ ဟိယသ္မာ၊ ဒေကြောင် ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပရေသံ၊သူတပါး တို့အား။ တံ၊ထိုကာမသို့ ရောက်၍ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ သန္ဓာဟာကာ လေ၊ကိုလေသာ ဟူသော မာန်ကိုစစ်ထိုးခြင်းငှါ ဘာဝနာဖြင့် ဖွဲ့သောကာ ထန်း၊ နံတိဝတ္တာ၊ထိုသူပင်ကည်းဟုဆို၍၊ပရိဒေဝိတေန၊ ငိုကြွေးသဖြင့်၊ ကိုယ်ပယောဂနှင့်၊ အာဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ၊ယသ္မာ၊အကြောင် ကြောင့်၊ ဖွားခဲ့စိတ္တဿ၊ ဤဓိတ်သည်ထည်းကောင်း၊သဗ္ဗံ၊ ထိုမှတပါးဆလုံရုံသောတော ထုမ္ဘကသခ် ါရတရား သည်ထည်းကောင်း၊ စလံ၊ တုန်လှုပ်သော တရား

မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေကွမာနော၊ ပညာစက္ခု ဖြင့်ရှုထျာက်၊ အာဘိနိက္ခမိ၊ အိမ်သစ္စယ်ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ပြီ၊ အမတံ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဒိဋ္ဌိဂိသံ ပရိယေသနေ၊ ရှာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ အနုဝတ္တေ၊ နော၊ သင်အလိုရှိတိုင်း သော အရေပ်သို့မလိုက်မူ၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသနမေဝ၊ ရှာခြင်းကိုသာ ထွင်၊ ကရောဟိ၊ ငါပြုလေဟုံ၊ ၊သံယုတ္တဝါဒီ၊ ရာဂမကင်းသ ဖြင့်ဖြစ်နိုင်ခဲ့ သော အကျင့်တုန်ထွာ်သော စိတ်ကို တေားမျှော်နှင့်တူ၏ဟူ၍ အသင့်ဟော တော်မူ ထေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသဏ္ဌာ၊ ဖြတ်သောဆေးသမား နှင့်တူသော၊ နုရဒမ္ဘသာရထိ၊ လူနာတို့အား ဆုံးမခြင်းငါ ဖြတ်သော ရထားထိန်းသဖွယ် ဖြစ်သော၊ ဒွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ခြောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ ဖြတ်တော်မူသောဘုရားလည်း၊ အဝိတရာဂေန၊ ရာဂမကင်းသော်သူ သည်၊ စိတ္တစလံ၊ စိတ်၏တုန်ထွာ်ခြင်းသည်၊ မဏ္ဍူဒသန္ဓိဘံ၊ တောမျှောက်နှင့် တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊အဝိတရာဂေန၊ ကာ မရာဂမကင်းသောသူသည်၊ သုဒုန္ဒိဝါရယံ၊ အလွန်ဖြင့်နိုင်ခဲ့သော၊ စိတ္တစလံ စိတ်၏တုန်ထွာ်ခြင်းသည်၊ မဏ္ဍူဒံ သန္ဓိဘံ၊ တောမျှောက်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ယတ္ထ ဝါဒီ၊ ကောင်းစွာအသင့်ဟော ထေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသဏ္ဌာ၊ ဖြတ် သောဆေးသမား သဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နုရဒမ္ဘသာရထိ၊ လူနာတို့အား ဆုံးမခြင်းငါ ကောင်း သောရထားထိန်း သဖွယ်ဖြစ်တော် မူသော၊ ဒွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သူတို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ ဖြတ်တော်မူသောဘုရား သည်၊ ယတ္ထ ယေသု၊ အကြင်ဝတ္ထု ကာမဂုဏ်ကိုယေသ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ သိတာ၊ ဖွဲ့ကုန်သော၊ တေပုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုနဗ္ဘဝေ၊ တဖန်ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ ဃသိနော၊ ရှာဖွေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေ ဆုန စင်စစ်သ ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဒုက္ခ ဆုန်၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဒုက္ခ ဆုန်ကား၊ အလိုရှိ ကုန်သော်ထည်း၊ စိတ္တေန၊ စိတ်သည်၊ နိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရာဂတာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သော ကံကိုပြုကုန်သော ကြောင့်စိုးပွါးချမ်း သာမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ ပဝတ္တော်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ကို၊ နပိဿိ သု၊ မရကုန်ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့ ကို၊ စိတ္တြ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မရဏာ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မနော၊ ရမာ၊ နှလုံးမွေ့ လျော်ကုန်၏ဟူ၍၊ တေပုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ အဂဒ္ဓိ သု၊ ခံစားကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နိရာဂတာ၊ စိုး ပွါးချမ်းသာမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပိဿိ သု၊ ခံရကုန်၏၊ ၊မယုရကောဠာ

ဘိရုဒမ္ဘီ၊ ဥဒေါင်းကြီးကြော်တို့၏တွန်သံတို့ဖြင့်ပြိမ်းသော၊ကာနေ၊ တောကြီး၌၊ဒီဝိဟိ၊ သစ်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဗျည္ဇေ၂ဟိ၊ ကျွေးတို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ဟုရက္ခတော၊ ခြံရံဆင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသံဝသန္တော၊မေတ္တာကိုပွါးစေသဖြင့်နေထိုက်၊ကာယေ၊ကိုယ်၌၊အပေက္ခွံ ၊ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ဟေ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမငဲ့မူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေတွတ်သော အားဖြင့်စွန့်လွှတ်ဆုံ၊ဝံ၊ ငါ့ကို၊မာရိရောဟယ၊ ဤရဲခဲစွာသောဗုဒ္ဓပြာဒနဝမဇဝကိုမချုတ်ယွင်းစေလင့်၊ဆုတိုင်ငေ၊ ဤသို့၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ဝံ၊ငါ့ကို၊ဝုရေ၊ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယျဿသိ၊ကောင်းသောအကျင့်၌အားထုတ်စေလော၊ ၊ဗျာနာနိ၊ပဌမဈာန်စသောထေးပါးသော ဈာန်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ဆုန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဆုန္ဒြေတို့ကိုထည်းကောင်း၊ဗောလာနိ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဗိုလ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်သမာဓိ ဘာဝနာစ၊ ခုနှစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်ထေးပါးသော သမာဓိတို့ကိုပွါးစေခြင်းတို့ကိုထည်းကောင်း။တိဿသောပိဠာ၊ သုံးပါးသောပိဠာတို့ကို ထည်းကောင်း၊ဘာဝေဟိ၊ ပွါးစေထော၊ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဖြတ်စွာထူရာအရေးအမတော်ရှိ၊ပြီတော၊ တည်ထိုက်၊ဗုဒ္ဓသာသနာဟိ၊ရောက်ထိုက်ထော၊ဆုတိုင်ငေ၊ ဤသို့၊စိတ္တ၊စိတ်၊ တို့၊သင်သည်၊ဝံ၊ငါ့ကို၊ဝုရေ၊ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယျဿသိ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌အားထုတ်စေလော၊ ၊ယောနိသောသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊တေဘူမကဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ အနိစ္စဆုတိ၊ အနိစ္စဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ဒုက္ခန္တိ ၊ ဒုက္ခဟူ၍ထည်းကောင်း၊ပဋိပသ၊အဖန်တလဲလဲဝိပဿနာ ဥာဏ်ဖြင့်ရှုထော၊ ယတောယ သ္မာကာရဏာ၊အကြင်ကြောင့်၊တဏှာ၊ထဏှာသည်၊ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊သ ရဒေတိ၊ဖြစ်စေတတ်၏၊ထိ၊ထိုဒုက္ခသစ္စာကိုဖြစ်စေတတ်သောတဏှာကို၊ ဖောဟ၊စွန့်ထော၊ဆုဝေ၊ ဤအတ္တတောဠသာလျှင်၊ဒုက္ခသ၊ဆင်းရဲ၏၊အနှိုင်အနှင်းတော၊အနိစ္စစသည်သာလျှင်အဆုံးရှိသောကြောင့်အနိစ္စဟူ၍၊ဝိပဿ

နံ၊ရှုခြင်းကို၊ကရောဟိ၊ပြုလေထော၊ ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ စိတ္တ၊စိတ်၊ တွေ့၊သင်
သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ပုရေ၊ရဟန်းပြုသည်မှ၊ရှေး၌၊ နိယျဿသိ၊ကောင်းသောအကျင့်
၌အား၊ထုတ်စေလော၊ ၊ယောနိသော၊အသင့်အား၊ဖြင့်၊ခန္ဓေ၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
တရား၊ငါးပါး၊တို့ကို၊ အနိစ္စ၊ဟု၊ အနိစ္စဟူ၍ရင်း၊ ဒုက္ခန်း၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်း
ကောင်း၊သုညံ၊ဗိမိအလိုသို့မလိုက်ခြင်းအစိုးမရခြင်းအနှစ်မရှိခြင်းအတ္တမ
ဆိတ်သောကြောင့်၊အနတ္တာ၊ဟု၊အနတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ အစဆံ၊အစိုး
အပွါးမဲ့ကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ဝဓကန်း၊သူသတ်နှင့်တူ၏
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗိပဿ၊ အဘာနံတလဲလဲရှုထေထော၊ မနောဝိစာရေ၊
မနောဝိစာရဟုမှတ်အပ်သောကာမဂုဏ်ခံ့ဖြိုသောဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အနိုး
ခံ၌၊စောဘသော၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးအပြား၌သောစိတ်ကို၊ ဥပဓေ၌၊ဖြစ်ထေထော၊
ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊စိတ္တ၊စိတ်၊တွေ့၊သင်သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ရဟန်းပြုသည်ရှေး
၌၊နိယျဿိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ အား၊ထုတ်စေလော၊ ၊ရေဏော၊ဦး
ပြည်း၊သောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝိရူပေါ၊ဝေးလယ်ဖြင့် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်
သောဆိုးရည်ဖြင့်အဆင်းကိုဖျက်သော ဗန်းရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်
သောကြောင့်ဘေးကင်းပြန်သော အဆင်းရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊အ
ဘိ သာပမာဂတော၊ သဒိတ်ထက်စွဲသျှက် အရိယာတို့သည် ပြုအပ်သော
ဆွမ်းခံသွား၊ခြင်းသို့ ကပ်သော၊ ကပါလဟတ္ထော၊ ဆွမ်းခံခွက်ကိုထက်စွဲ
သော၊တိုးကျွှာ၊ဆွမ်းကိုရှာဖွေ်းသော ရဟန်းသည်၊ အဝသုဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ
၏၊မဟောသိနော၊ ဖြတ်သောသိလကျေးဇူးစသည်ကိုရှာထော်မူပြီးသော၊
သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနေ၊အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောစကားတော်၌၊
အနုယုဇ္ဇ ဝေ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အား၊ထုတ်ပွါးစေထော၊ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ စိတ္တ၊
ဆိုစိတ်၊တွေ့၊သင်သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယျဿိ၊
ကောင်းသောအကျင့်၌ယှဉ် စေထော၊ သုသံဝုတဇ္ဇော၊ကောင်းစွာကိုယ်
နှုတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောစိတ်ရှိထျက်၊ဝိသိခ္ခေ၊ဆွမ်းခံသွား၊ခြင်းဖြင့်
ခရီးဆုံ၏အကြား၌၊စင်ကြယ်စရာ၊ကြွ်ော၊သွား၊သောရဟန်းသည်၊ကုဌေသုစ၊ဒါယ
ကာဘို့၌သည်းကောင်း၊ကာမေသုစ၊ကာမဂုဏ်တို့၌ခ်ိုသည်းကောင်း၊ဒေါသိ
နော၊ရာဟုမ္ပြစ်သော၊ငါးပါး၊သောအပြစ်မှကင်း၊သော၊ဝုဏ္ဏမာသိယာ၊ထပြည့်
နှေ့၌၊ စန္ဒောယထာ၊ထက်ဝှေ့သို့၊ အသင်္ခတမာနုသော၊ တဏှာ၊ဖြင့် မငြိမတွယ်
မကပ်သိမ်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ စရ၊ကျင့်ထေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စိတ္တ၊ဆို
စိတ်၊ တွေ့၊သင်သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ပုရေ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှရှေ့၌၊ နိယျဿိ၊
ကောင်းသောအကျင့်၌ယှဉ်စေထော၊ တွေ့၊သင်သည်၊ အရညိကော၊အရည

ကင်ရှာဘင်ဆောက်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သော၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကော၊ဝိဏ္ဏာ
ပါက်ရှာဘင်ဆောက်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သော၊ သောသာနိကော၊သုသာန်ရှာတင်ဆောက်တည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သော၊ပဲသုကူလိကော၊ပဲ့သကူရှာတင်ဆော၊က်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သော၊နေသဒ္ဒိကော၊ နိသဒ်ရှာတင်ဆောက်တည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါ၊အာခါခပ်သိပ်း၊ ရှာတော၊ ရှာတင်ကျေးဇူး၌၊ရှာတော၊နွေလျှော်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သော၊ ဇာတ်၊ဤသို့၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တို့၊သင်သည်၊ဖံ၊ငါ့ကို၊ပုဒ္ဓေ၊ရဟန်းဖြစ်သည့်မှ၌၌၊နိယျူတိ ရှာတင်းကျားဇူး၌ယှဉ်စေသော၊ဟသာနိ၊အသိုးကို၊ဇာနန္တော၊အလိုရှိသော ပုရိသော၊လိမ္မာသောယောကျ်ား၊သည်၊ရှာဘာန၊သစ်ပင်တို့ကို၊ရောပေတွေ၊ စိုက်ပျိုး၍၊ဟသော်ဝိယထာ၊အသိုးကိုသာ၊အလိုရှိသကဲ့သို့။အ၊ဟသော၊ အသိုး မရှိသည်ရှိ၊သော်၊မူလေ၊အဖြစ်၌၊ တရုံ၊သစ်ပင်ကို၊ ဆေတ္တုံ၊ဖြတ်ခြင်း၌၊ ဇာနန္တိကိယထာ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ဘ၊မေ၀၊ထိုသစ်သီးကိုသာ၊ရှာ၊ ဇာနန္တိ ယထာ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ စိတ္တ၊စိတ်၊ တို့၊သင်သည်၊ တထူပမံ၊ထိုသစ်ပင် စိုက်သောယောကျ်ား၊နှင့်တူသော၊ဟေတုံ၊စိတ္တ၊ဤစိတ်ကို၊ကရောသိ၊ပြုလော၊ ယံမံ၊အကြောင်းငါ့ကို၊ ပဇ္ဇဟ၊ယော၊ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပ္ပမတ္တိတုံ၊မမေ့မလျော့စေ ခြင်း၌၊ပဇ္ဇဟ၊ဖလံ၊ရှည့်စွာသောအဓွန်သို့ရောက်သောရဟန်းအကျိုးကို၊အ နိစ္စမ္ပိစ၊သော၊အမြဲမရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်အလွန်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော်သ ရာအစ၌၊ နိယျူသိ၊ ယှဉ်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မတိုက်တွန်းလင့်သော၊ အရှုပ်၊အညှိုအရှေ့စသောအဆင်းရုပ်၏ မရှိသောအား၊ဖြင့်အရှုပမည်သော ခုရုဂီမံ၊ဝေ၊သောအရေပ်ခ်ဖြစ်သော ဝေ၊သောအရေပ်ခ်တည့်သော အာရုံကိုမ တပ်သော၊ကေစာရီ၊ဘခုတည်း၊သာဖြစ်လေ့ရှိသော၊စိတ္တ၊စိတ်သည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေး၌၊တ၀ဝသေန၊ သင်၏အလိုဖြင့်၊ယ၊ဒိ၀ိ အနု၀ဇ္ဇတိ၊အကယ်၍အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်ရှိ့ထည်း၊ဇာ၊ခါနိ၊ယ၊ခုဘုရား၊အဆုံး အမကိုရှု၊သောအခါ၌၊တော၊သင်၏၊ဝစနံ၊စကား၊ကို၊ နုကရိ၊သ၊ဟမိ၊ငါလိုက် နာ၍မပြုအံ့၊ ကိ၊သစ္စံ၊မှန်၏၊ ကာမာ၊ကာမတရား၊တို့သည်၊ နုက္ခာ၊ဆင်း၊ရဲ သောသ၊ဘောရှိကုန်၏၊ကဋု၊ကာ၊စပ်ခါး၊သောအကျိုးရှိကုန်၏၊မ၊ဟာ ဇ္ဇ၊ယာ ဒိ၀ိကိုစွပ်ခွဲခြင်း၊အစရှိသော၊အပြား၊ဖြင့်များ၊သော၊တေ၊ရှိကုန်၏၊ တာ၊ဌာ၊ထို ကြောင့်၊နိဗ္ဗာနမေ၀၊ နိဗ္ဗာန်ကို ယာ၊ဌ၊ဘာ၊ကိုယ်ကျင့်၊အာဘိ၊မနော၊ရှေး၌ရှိသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊စ၊ရိ၊သ်ပိ၊ဟာ၊ရိ၊သ်၊နေ့ရှုံ့၊အဟံ၊ငါသည်၊ အ၊လ၊ဗ္ဗာ၊တင့်တယ်ခြင်း ကြောက်သ၊ရေ့ကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အ၊ဟိ၊ရိ၊ဏ္ဍ၊တာ၊ယ၊ဟု၊တ်ခွန်တိုင်း သောအဖြစ်၌ ပြောက်ရယ်မှ ပြုသကဲ့သို့ အရှက်မရှိသည် အဖြစ်ဖြင့်ထည့်း

ကောင်း။ နန်ကျွမ်း၊ ကျောင်းမှ မထွက်ပြီ၊ စိတ္တဟေတု၊ စိတ်ဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ စိတ္တဝသိကော၊ ရံခါနိဝဏ္ဍရံခါပရိဒိဗ္ဗေဖြစ်၍မတည်တန့်
သောစိတ်ရှိသော ယောက်ျားကဲ့သို့ အလိုရှိတိုင်းသို့လိုက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍၊နန်ကျွမ်း၊ကျောင်းမှမထွက်အံ့၊ရှုရကန္တနာယ၊မင်းအစရှိသည်ကိုဖြစ်
မှားမျှကြောက်လန့် ထုန်ထူစ်သဖြင့်၊ နန်ကျွမ်း၊ကျောင်းမှ မထွက်အံ့၊အာ
ဇီဝဟေတု၊အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊
နန်ကျွမ်းနှပဇ္ဇဒိ၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ တေ၊သင်၏၊ ပရိသ
ဝေါ၊သင့်အလိုသို့လိုက်အံ့ ဟုဝန်ခံခြင်းကို၊မယာ၊ငါသည်၊နကတော့၊မပြု
အပ်ပြီ၊သမ္ပုရိသေဟိ၊ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အဋ္ဌိ
တာ၊အသိုနည်းခြင်းမည်သည်ကို၊ ဝဏ္ဏိကာ၊ပြိုးမွမ်းအပ်၏၊ မဂ္ဂမ္ဗဟာနံ၊
သူတပါးတို့၏ကျေးဝူးချေခြင်းကို၊ပသံသိတုံ၊ပြိုးမွမ်း၏၊ရုက္ခသ၊ဝင်ရိုးဆင်းရဲ
၏၊ဂုပယသမော၊ပြိုမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ချောက်စေခြင်းကို၊သမ္ပုရိသေဟိ၊
ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ဝဏ္ဏိတော၊ပြိုးမွမ်းအပ်၏၊သမ္ဘ
အချင်းစိတ်၊ဂယာ၊သင်သည်၊တေသုဂေသု၊ထိုဂုဏ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတဇ္ဇံ၊
တည်အပ်၏၊ဆုတိုင်း၊ဤသို့၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊စိတ္တ၊စိတ်၊မံ၊ငါ့ကို၊နိယျဇ္ဇထိ၊
တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လော၊ဆုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တံ့၊သင်စိတ်သည်၊ဝုဇ္ဇစိတ္တံ၊
ရှေးဦးဖြစ်သောမိမိ၏ အလိုကြိုးခြင်းစသောအကျင့်ကို၊ ကိ ံနာမဂန္ဓသိ၊အ
ဘယ်သို့ကျင့်ထတ္တံ.နည်း၊ပစ္စယေသု၊ပစ္စည်းတို့၌၊တဏှာ၊တပ်သောတဏှာ
သည်ရင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ ထိုးမှုည်းတပ်ခြင်း အဖြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော
အဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ဝိယာ၊သားမယား၊စသည်တို့၌ချစ်သောအဖြစ်
သည်လည်းကောင်း၊အမယဘဏ္ဍ၊ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌မမှေ့ဆော်ခြင်းဟူဆိုအပ်
သောမချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာနိမိတ္တပါနိစ၊အတွင်းသန္တာန်အပ
သန္တာန်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော ကင်တယ်သောရူပါဒိတို့သည်လည်းကောင်း၊
သုခဝေဒနာစ၊ဆုဌာနံကိုစွဲ၍ဖြစ်သောသုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊မနာ
ဝိယာ၊ နှစ်လိုအပ်ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ကာမဂုဏာစ၊ကြွင်း
သောကားမဂုဏ်အစုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝန္တာ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကိုဖြိ
ဖြစ်သောဆန္ဒရာဂကိုစွန့်အန်ခြင်းတို့သည်၊အဏ္ဍိသန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊ဝေ၊ဤသို့
ဝန္ဒေဆင်ဖြူတော်စွန့်အပ်ကုန်သော၊တော၊ထိုဆန္ဒရာဂတို့ကို၊အဟံ၊ငါသည်
အာဝမိတုံ၊နောက်ခံအန်ခြင်းငှါ၊ နဥ္စဿာဟေ၊ စွန့်အပ်ကုန်သောကြောင့်
မတတ်နိုင်ကုန်၊ ၊သဗ္ဗဏ္ဍ၊အလုံးစုံသော ဘဝယောနိဂတိပဋိသန္ဓေတဏှာ
တို့၌၊စိတ္တ၊စိတ်၊တေဂတ၊သင်၏၊ဝစော၊စကားကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ကတံ၊

ပြုအာဂ်၏၊ကရောဇ္ဇောစ၊ပြုသေဝိထည်း၊ဗဟူသုတာတိသု၊ များစွာသောစာ
ကိုဟိန္ဒိ၊မေမယာ၊ငါသည်၊နုကောဝိတော၊အမျှော်မထွက်အပ်သည်၊အံ့သြ
ဖြစ်၏၊ တေတာဝ၊သင်၏၊ အစ္ဆရိယ္ဟာ သမ္ဗုဒ္ဓေ ဝေါ၊ဘိမိကောင်းစွာဖြစ်သည်ဖြစ်၍
ဆကတညုတာယ၊ သုကျေးဇူးအထူးကို မသိတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊တ
ယာ၊သင်သည်၊ ကတေနိဗ္ဗတ္တိတေ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊ နုကွေ့၊မသိနိုင်သော
အစမထင်သောသံသရာဝဋ်ဆင်း၊ရဲ၌၊စိရံ၊ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး
သံသရိတံ၊ငါကျင်လည်ရ၊ထပြီ၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ တွေ့ညှော၊သင်သည်သာ
သျှင်၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားအဖြစ်ကို၊ နောအမှာကံ၊ငါတို့အား၊ ကရောသိ၊ပြု
ဘိ၏၊တွံ့၊ သင်သည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းယောကျ်ားအဖြစ်ကို ထည်းကောင်း၊
ရာဇဒိသိပိတိ၊ဝေဿော၊ မင်းမိန်းမအဖြစ်ကို ထည်းကောင်းဂုန်သည်အ
ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊သုဒ္ဒေါစ၊ သူဆင်းရဲအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ကရော
သိ၊ပြုကိ၏၊ ဧ ကဒါ၊ ဘရိတာခါဠ်၊ ဒေဝတ္တနံ ဝါဒိ၊ နတ်အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ဝါဟသာ၊ပြုတတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ တွေ့ဝတ္ထုဝေဟေတုဘာဝေန၊
သင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝါမ၊ငါတို့ဖြစ်ရကုန်၏၊တွေ
ဝဟေတု၊သင်စိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အသုရာ၊အသုရာ
တို့သည်၊ဘဝါမသေ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊ တွံမူသဘော်၊ သင်စိတ်ဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်၊နေရယိကာ၊ ရဲသူတို့သည်၊ဘဝါမသေ၊ ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊
အသောဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ဧကေဒါ၊ တရံတခါ၌၊ တိရစ္ဆာနေ၊ဝါဝိ၊တိရ
စ္ဆာန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပေတတ္တနံ ဝါဒိ၊ ပြိတ္တာ၏အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝါဟသာ၊ ပြုတတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ တွေ့ဝတ္ထုဝေဟေတု၊ သင်
စိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ဘဝါမသေ၊ငါတို့ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊
ပုနပ္ပုနံ၊အဟန်တလဲလဲ၊မံ၊ငါ့ကို၊ဒုဿီ သသိနနု၊ကောင်းသောစိတ်ရှိသောခင်
ပွန်းတုယောင်ဆောင်သောရုန်သူဖြစ်၍ ငါ့အား၊ဖျက်ဆီး၊ထတ္တော့။ ဆုဒါနိ၊ယ
ရုအခါ၌၊ပုဇ္ဇေဝိယ၊ရှေးဦးကဲ့သို့၊ဝတ္ထေတုံ၊ငါ့အား၊ဤည့်ပတ်ခြင်းငှ၊နခသသ
ဝိ၊ငါမပေး၊ဆံ့၊ရေဟု ရေဟု၊မြှုန်မြှုန်၊ စာရကိုကံ၊မပြတ်ခြင်းငှါထိုကဲ့သ
ကဲ့သို့၊ဒသေယာ့၊ပြုပေအုံ့၊ဥမ္မတ္တကောနေ၊သူရူးကဲ့သို့ဖြစ်စေသဖြင့်လည်း၊
မယာ၊ငါ့ကို၊သဒ္ဓိံ၊ တတ္ထ၊တုဝံ၊ သင်တဘက်ရှိ ယဉ်ပြေသော စိတ်ရှိသည်၊
ပယောဘဝိ၊ငါ့အား ဖြားယောင်းလှည့်စား၏၏၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊မယာ၊ငါ
ကို၊ဘေတယာ၊သင်စိတ်သည်၊ဝိရာဓိတံ၊ငါ့အား၊ချိတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်
ကို၊ကိဠာဝိကဲ့ထေသိ၊အကယ်၍ကား၊ဆို၏ရှင့်၊ ပန်၊ထိုသို့ဆုံ့သေ၏လည်း၊
ဆုဒါနိ၊ ယရုအခါ၌၊ ဝိရာဓိတံ၊ ချိတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ကိဠာဝိ ကထေသိ၊

အာကပ်ချိုကား၊ဆိုလို၏ရှင့်၊ပန်၊ထိုသို့ဆိုသော်သည်း၊ဖွားခ၊နှိ၊ယခုအခါ၌၊ဝိရာ
ဓိကမ်း၊ချောက်ယွင်း၊ခြင်းကို၊ မယား၊ငါသည်၊နှကတ်၊ မပြိုအပ်ပြီ၊တေ၊သင်၏၊
ဖွဲ့ဒံစိတ္တ၊ဤဗိတ် သည်ကား၊ပုဂ္ဂိုလ်၊ဤအခါမှရှေး၌၊ယေနအာကာရေန၊ရူပါဒိ
စသောအာရုံဘို့၌ဘပ်ခြင်းစသောအခြင်းအရာဖြင့်၊အ ဆွက်ဇ ဆွသိ၊အလိုရှိ
၏ ယတ္တကံ၊အကြင်မျှထောက် အလိုရှိတိုင်းသော အာရုံသို့သယ္ယင်၊စာရိ
ကံ၊အာရုံပြုသဖြင့်ကျွက်စားသည်ဖြစ်၍၊စရတိပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ တသော၊ထို
ဓိဘိ၏၊ဝ၊သော၊အလိုရှိ၊ယတ္တကံ၊အကြင်မျှထောက်၊ဓံ၊ငါ့ကို၊ယထာ၊အကြင်
အခြင်း၊ဧ၊ဆုဖြင့်၊ ဝိစရန္တသော၊ သွားသောငါ့အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊စရဏေ၊ကာ၊ဖြစ်သော၊တေ၊သော၊ ထိုငါအား၊သာလျှင်၊ယ
ထာ၊သုခံ၊ ချမ်း၊သာ၊စာ၊ရိကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံ၌ကျွက်စား၊သော
အား၊ဖြင့်သွား၊ခြင်း၊ သည်၊ စရတိ၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ ဆဇ္ဇ၊ယခုမှကား၊ပတိန္ဓံ
အပြား၊အား၊ဖြင့်သစ်သောမုန့်ရှိသော၊ဟတ္ထိ ၊ဆင်ကို၊အကိုသဂ္ဂဟောဝိယ
လိမ္ဗာ၊ဖွား၊သောဆင်ဆရာ၊သည်ချုန်း၊ဖြင့်ခိုပ်ဆွဲ၊သကဲ့သို့၊ယောနိ၊သော၊အသင့်
အား၊ဖြင့်နှလုံး၊သွင်း၍၊တံ၊ထိုအမုန်ယစ်သောဆင်နှင့်တူ၊သောစိတ်ကို၊နိဂ္ဂဟိ
သ၊ဝိ၊ကမ္ဘဉ်း၊မ၊ပယ်ပယ်၍ပြေ့ဆံ့သောဌာ၊မမှော့ဆုံ၊ဝံ၊မမ၊ငါ၏၊ သတ္ထာ၊ဆရာ
ဖြစ်သော၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ဖွဲ့ဝံ၊ထော၊ကံ၊ဤ၊အကြင်း၊မ၌ရှိသော၊ခန္ဓာ၊ဟု ဆို
အပ်သော၊ထော၊ကကို၊ အဝိဇ္ဇာ၊ဟု၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်တည်စေ၏၊ ကိ ၊ဝ ၌ ၊အ
ဘသ် ဘို့ဘည့်စေ ၊သနည်း၊ အနိစ္စ ၊တော ၊အပြီ ၊မ ၌ ၊သော ၊အား ၊ဖြင့် ၊ထည်း ၊ကော ၊င်း
အ ၊ဒ္ဓ ၊ဝ ၊တော ၊ ၊တ ၊ ၊ ၊

သခေါရိနော၊ ကိုယ်သောကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော ကျွေးမွေးကို ဆောင်တတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောဒီ့ဖြစ်ကုန်၏၊ နဂါစ၊ ဖြင့်မိုရ်ဟိမဝန္တာအစရှိကုန်သော အလုံးရံသော တောင်တို့သည်ထည်း ကောင်း၊ သမုဒ္ဒါစ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ဖြစ်သော သမုဒ္ဒရာအစရှိကုန်သော အလုံးရံသော သမုဒ္ဒရာတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဝိဒိသာစ၊ အရှေ့တောင်ထောင့် အစရှိသော ထေးပါးကုန်သော အထောင့်အရပ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ အဝေစ၊ အောက်အရပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဒိသာစ၊ အထက်နှတ်ပြည့်နှင့် တကွသော အလုံးရံသော သတ္တဝါသခါရတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တိဘဝါစ၊ ကာမဘဝစသော သုံးပါးသော ဘဝတို့သည် ထည်းကောင်း၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဥပဒ္ဒုတာ၊ ဘေးတိုအစရှိသော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့သည် နှိပ်အပ်ကုန်၏၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တွံ့ဆင်သည်၊ ကုဟိ၊ အဘာယ်အရပ်၌၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ သင်အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ရဝိဿတိ၊ မြေထောက်လတ္တံ့နည်း။ ပရိ၊ ထွန်စွာ၊ ဓိတိ၊ ကြံကြံသော အဖြစ်၌တည်သော၊ ဝမ်မမ၊ ငါ့ကို၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တွံ့ဆင်သည်၊ ကိ၊ ကာယိ အသို့ပြုထတ္တံ့နည်း၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝသာနုဝတ္တိ ကေ၊ အလိုကို အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊ နအလံ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဥဘတောမုခံ၊ နှစ်ဘက်သော အဝဂ္ဂိသော၊ ဘတ္တံ ပုဒ္ဓေါလိ၊ ထမင်းထုပ်ကို၊ ဓာတုကေ ကေ့နှ၊ စင်စစ်သ ဖြင့်၊ နခုပေနခုပေယျ၊ ခြေဖြင့် မထိစေရာသကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရိ၊ အထူးထူးအပြားအပြားသော မစင်၏ပြည့်ရာဖြစ်သော၊ နှဝသောတသန္ဓနံ၊ ကိုးပါးသော အမှာဝတို့မှ ယိုစီးသော မစင်ရှိသော၊ ဗွဟံ ကာယံ ဗွမသုဘ ကာယသ၊ ဤကိုယ်၏ဖြစ်၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သည်၊ အဋ္ဌ၊ ဖြစ်စွတကား၊ ဝေ ဟာ ဧကေ ယဟိ ဝါ ဣ ဟ ဧ ကော ဝ ကိ ဝိ ကော ဝ ကိ ဝိ ကော ဝ ကိ ဝ ဝ ဝ

အဖိုးသည်းမှိုကုန်ထသော၊သုမဇ္ဇုစော်သည်ကွန်ကာ၊ကောင်းသောသာယာ
သောအသံအပေါင်းဖြင့်ကြွေးကြော်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ အာတိဂဒ္ဒိနော၊ရှေး
ရှုရှေးရှုတွန်ထားကုန်ထသော၊ ယေဘုယျာမှာ၊ အကြင်ဥဒေါင်း အစရှိကုန်
သောဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရှိကုန်၏၊ ထေမယူရာဒယော၊ ထိုဥ
ဒေါင်းအစရှိကုန်သောဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ ဝနဗ္ဗိ၊တောဒ္ဓ၊ ဗျာယိန်၊ဗျာန်
ဝင်စားထွေရှိသော၊တံ၊သင့်ကို၊ရမိသန့်ရှင်း၊တောအမှတ်ကိုဖြစ်စေထွက်မြွေ
ထွေပ်စေကုန်သတည်း။ ဒေဝေ၊ဗိုလ်ပီးသည်၊ ဝုဋ္ဌမ္ဘိ၊စွတ်သည်ရှိသော်၊စတုရင်
ထေ၊လက်လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊တိုထော၊နီသောအသင်းရှိသော
ဖြက်သည်၊ဇောတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ မေဃနှိဘမ္ဘိ၊ ဗိုလ်ပီးတိပ်ရောင်
သည်၊သင်ပုဋ္ဌိတော၊ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊ နဂန္တရေ
တောင်ကြားဌ၊ဝိဇုပါသမော၊သစ်ပင်နှင့်အတူ၊ သယိသော်၊ကျိန်းဝပ်ခြင်းကို
ပြုအံ့သတည်း၊တူလသန့်ဘော်၊လဲဝါအသင်းနှင့်တူသောအရောင်ရှိထသော၊
ရုစိ၊နှုးညံ့သောအတွေ့ရှိထသော၊တံ၊ထိုဖြက်အသင်းအပေါ်ထွပ်အသင်းသည်
မေ၊ဝါ့အား၊ဟောဟိတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘထာ၊ထိုမှတပါး၊ ဆုသေ၊တရုံတ
ယောက်အစိုးရသော်ဟောကျ၊သည်၊ဝစနကရဒါသာနိ၊စကား၊ကိုလိုက်
နာကုန်သောကျွန်စသောသူကို၊ဝသေ၊ဖိဝိအလိုဌ၊ ဝတ္ထေသိယထာ၊ဖြစ်စေ
သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊စိတ္တ၊အိုစိတ်မယှဉ်၊ငါ၏၊ ဝသေ၊အလိုဌ၊တူ၊စင်
စစ်၊ကသာဝိဝတ္ထေဝိ၊ဖြစ်စေ၏၊ စတုသုပစ္စယေသု၊ထေးပါးသော ဝစ္စည်း
တို့ထွင်၊သံ၊အကြင်အမှတ်မရှိသောတရုရသောပစ္စည်းကို၊ထဗ္ဗတိ၊ရအင်္ဂါ
တော၊ထိုရရသမ္ဘသောပစ္စည်းဖြင့်သည်း၊မေ၊ဝါ့အား၊အလံ၊ငွမ်းနှိုင်သည်။
ဟောတု၊ဖြစ်စေသော၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဒုဝ၊ဤထောကဌ၊ ကေဠေ
အချိုကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ တဏ္ဍုပ္ပါဒဟေတု၊ တဏှာပဟု
သောအကြောင်းကြောင့်၊စိတ္တ၊သ၊စိတ်၏၊ဝသေ၊အလိုသို့၊ အနုဝတ္တန္တိ ယ
ထာ၊လိုက်ကုန်သကဲ့သို့၊အဟံပန၊ငါမူကား၊ တံ၊သင်စိတ်အလိုသို့၊ တဏှု
ပ္ပါဒံ၊ ဘဏ္ဍာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ရှုရတော၊ဝေးစွာ၊ ဝဠဇ္ဇော၊ကြည့်ထွက်၊ ဒါသံ
ဝိယ၊စိတ်ကိုကျွန်ကဲ့သို့၊ ကရောဇ္ဇော၊ပြုထွက်၊ဝသေ၊ငါအလိုဌ၊ ဝသေဝိ
လိုက်စေအံ့၊အဟံ၊ငါမူကား၊ တံ၊သင်စိတ်အလိုသို့၊ နကသာဝိနဝတ္ထေဝိ
မလိုက်အံ့၊အတန္တိ၊တော၊ သမ္ဘဝေခေါ်ထို့.လနှင့်ဟတ္ထည်ထွက်ဘာဝနာ၌မယှင်း
မရှိသောသူသည်၊စိတ္တံ၊ဝိဝိစိတ်ကို၊ကမ္မဟောဂ်ံ၊ကမ္မဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှ
ဌ်ခံ့သည်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ၊ အဟမ္ပိ၊ငါ
သည်ထိုသည်း၊ တံ၊သင်စိတ်ကို၊ ကမ္မယောဂ်ံ၊ ကမ္မဌာန်းစီးဖြန်ခြင်း အမှဌ်ခံ.

သော၊မယ်၊ငါ၏၊ဝသဝတ္တီ၊အလိုသို့လိုက်ခြင်းကို၊ ကရိသဟပိ၊ငါပြုအံ့၊ ယထာ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ သုမန္ဒိတ်၊ကောင်းစွာနယ်အာဝ်သော၊ ဗိလာရ ဘက္ခို၊ကြောင်စာသည်ကြောင်ထည့်သောအိမ်သည်သည်း၊ သုခေန၊ချမ်း သာစွာ၊ပရိဟာ=နိယဠ္ဠ၊သွားလေရာရာဆောင်ခြင်းဌာနံသည်သည်း၊ ဟောတိ ယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊တံ၊သင်စိတ်ကို၊ ကရိသဟပိ၊ ပြုအံ့၊တထာတူ၊ထိုမှတပါး၊သည်း၊ဣသရော၊တရုံတယောက်သောအစိုး ရသော၊ယောက်ျား၊သည်၊ဝစနကရဒါသာနိ၊ စကား၊ကိုလိုက်နာသောကျွန် စသည်ကို၊ဝသေ၊မိမိအလို၌၊ဝတ္တေတိ၊ယထာ၊လိုက်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တံ၊သင်ကို၊ဝသေ၊ငါ၏အလို၌၊ ကသာမိ၊ဝတ္တေမိ၊ လိုက်စေအံ့၊စတူသုပစ္စယေသု၊ပစ္စည်း၊လေးပါး၌တို့တွင်၊ ယံ၊အကြင်အမှတ် မရှိဘရုဟသောပစ္စည်းကို၊လ ဟ္ဟတိ၊ရအာဝ်၏၊ တေနမိ၊ ထိုသို့ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်သည်း၊ မယံ၊ငါ့အား၊ ဆထံ၊စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေ သော၊မဟို၊ငါ၏၊ ဝိရိယေန၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း ဟူသောလုံ့ထဖြင့်၊ တံ၊ သင်စိတ်ကို၊ မယံ၊ငါ၏၊ ဝသံ၊အလိုသို့၊အာနယိသံ၊ ဆောင်လေအုံ့၊ကိ ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နံ့သည်း၊ ကုသလော၊လိမ္မဒသော၊ အကျိုသက္ကဟော၊ချန်းစွဲ သောဆင် ဆရာသည်၊ မတ္တံ၊အရုန်ယစ်သော၊ ဂဇံ၊ဆင်ကို၊ ဝသံ၊မိမိ၏ အတတ်လုံ့ထဖြင့် မိမိအလိုသို့၊ အာနေတိ၊ယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့တည်း၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ သုဒန္တေန၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာဟူသော ကောင်းစွာ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ အဝတ္ထိတေန၊ငါ၏အလိုသို့ မလိုက်သော၊တယာ၊သင်စိတ် သည်၊ ဒမ္မေန၊ဆုံးမသဖြင့်၊ ဝသံ၊ငါ၏အလိုသို့၊ အာနယိသံ၊ ဆောင်အုံ့၊ ကိမိဝ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟယော၊ကောင်းစွာ ဆုံးမသောမြင်းကို၊ယော ဂ္ဂါစရိယော၊မြင်းကို ဆုံးမတတ်သောရထား ထိန်းသည်၊ မဂ္ဂံ၊ဘေးမရှိရာ ခရီး၌၊ ဥဇုနာ၊ဖြောင့်စွာ၊ ခေမမဂ္ဂံ၊ဘေးမရှိသော ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊သွား စေခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ<ဟု>၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ သိဝံမဂ္ဂံ၊နိဗ္ဗာန်းခရီးသို့၊ ပဋိ ပဇ္ဇတိ၊သွားအုံ့သောငှါ၊စိတ္တာနုရက္ခီဟိ၊မိမိ၏စိတ်ကိုအဘာန်တလဲလဲစောင့် ထောသိလတို့ဖြင့်၊ သဒါ၊အာခါခစ်ထိပ်း၊ နိသေဝိတံ၊သုရားအစ ရှိသော သူ တော်ကောင်းတို့သည် ဗြဟ္မာ့ဗိုလ်ဟောအရိယာမဂ် ဟူသောခရီး၌ပဋိပဇ္ဇ တုံ၊သွားခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ တံ၊သင်ကို၊ အာရေ ဗ္ဘေ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအာရုံ၌၊ ဗဟုသော၊ဘာဝနာဟူသောအား ဖြင့်၊နိဗ္ဗိ သံ၊ငါ့ဖွယ်သောအုံ့၊ယထာကိ<ဟု>၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟတ္ထိဿစရိယော၊ဆင်ဆ ရာသည်၊နာဂ်၊ကြီးစွာသောဆင်ကို၊ထဇ္ဇ<ဟု>၊ဆင်ချည်သောတိုင်၌၊ဗန္ဓနေ၊

မြန်ကြိုင်ခံ.ရွာသော၊ရေဒ္ဓယာ၊ကြိုးဖြင့်၊ပွန္ဒတိဆုဝ၊ဖွဲ့ချည်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ကံ၊ထိုအရေနှယ်သောဆင်နှင့်တူသောသင်စိတ်ရှင်းကို၊သတိယာ သတ်ဖြင့်၊သုဂုတ္တိ၊ကောင်းရွာလုံခြုံစေခြင့်ရှောက်အပ်သည်၊ သုဘာဝိတဗ္ဗ၊ ကောင်းရွာပွါးစေအစ်သည်သည်း၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊သဗ္ဗဘာဝေသု၊ကာမဘာဝ စသောအလုံးရုံသောဘဝတို့၌၊အနိသိတ်၊ တဏှာဟူသော ဒိုခြင်းတို့ဖြင့် မဒ္ဒိအပ်သည်၊ ဟောတိသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့.၊ ၊ဝိပဿနာသာရိန်၊ ခရီးမမဟုတ် သည်ဘိုသွားသောခန္ဓာအာယတနလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော စိတ်ကို၊ပညာ ယ၊အရိယာမဂ်ပညာဖြင့်၊ဒိဋ္ဌာ၊မဘောက်မပြန်ဖြင်၍၊ကိလေသဝိပဒ္ဒိတ်၊ ကိလေသာသည်တုန်ထွင်စေအပ်သော စိတ်ကို၊ ဆေတွား၊ဣန္ဒြိယသံဝရသိ ထက်ဒ္ဒိသောဆင်ခြင်သောပညာဖြင့်ဖြတ်၍၊ယောဂေန၊ဝိပဿနာထာဝနာ ကိုအားထုတ်သောသံ.ထဖြင့်၊နိဗ္ဗာန်၊ရှိ၏၍၊ပထေ၊ဝိပဿနာခရီး၌၊ နိဝေသိ ယ၊ပတိဋ္ဌာပေတွား၊တည်စေ၍၊ သရဒယံ ဝိသဝဏ္ဏသမ္ဗုဒ်၊အာယတနတို့ဖြစ် ကြောင်းသရဒယသဗ္ဗာဘာဝတို့ ကင်းရာနိုရောဓသစ္စာ သဘောကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ တွေ့ဝေခြင်းကင်းသောအားဖြင့်ဖြင်၍၊အပ္ပဝါဒိနော၊နတ်နှင့်ထက်လွန်သောလူ၌ ဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုဟောတော်မူတတ်သောဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဒါယာဒေါ၊အ မွေခံရင်နှစ်သား၊တော်စစ်သည်၊ဟောတိသိ၊ဖြစ်ထတ္တံ့.။စတုဗ္ဗိဓလ္လာသဝသံ အနိဗ္ဗေနိ၌စသောထေးပါ၊သောအလိုဆိုလိုက် ထျက်၊အဓိပ္ပါတ်၊တည်သော ဝါ့ကို၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တို့၊သင်သည်၊ ဂါမဏ္ဍလ ပ၊ရွာသူသား၊ထက်ကဲ့သို့၊ပရိ နေသိ၊ထိုမ၌မှင်ခင်ကွဲတိ၏ထကား၊သံယောဇနမ္ဗနနှစ်ဆဲ၊သံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်သောဆယ်ပါ၊အပြားရှိသောနှောင်ကွဲခြင်းကိုဖြစ်တတ်သော၊ကာရ ကိကံ၊ဖြတ်သောကာရကာဝရှိတော်မူသော၊ မဟာရေနိ၊ရနိဝါ၊ပါ၊တို့ထက် ဖြတ်သောသူရား၏ဂုဏ်ကို၊သံသေဝသေနနှု၊ဖြဲပဲသင့်သည်သာမဟုတ်တုံထော့၊ ဓိဂေါ၊သမင်စသောသား၊သည်၊သုစိတ္တ၊ကာနနေ၊သစ်ပင်ချုံနွယ် စသည်တို့ ဖြင့်ကောင်းစွာဆန်းကြယ်သောတောခွ၊သေရိ၊မိဓိအလိုရှိတိုင်း မြေထျော် သည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေ်တထာ၊ထိုအတူ၊ပါရသအဋ္ဌမာထိ နိ၊ရိစင်းရှိသော အခါထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာပွင့်သောတိပ်ပန်းလျှပ် ပန်းရေပန်းနှင့်ထည်းပြည့်ရုံထသော၊ရေဖွံ့၊နှလုံးမြေထျော်ဘွယ်ရှိသော၊ဂိရိ၊ ထောင်ကို၊ ထဘိတွား၊အဗ္ဗိသဟဲရ၍၊ အနာဂုလေ၊ လူသံစသည် တို့ဖြင့် မပြွမ်းထသော၊တဏ္ဍနေ၊ထိုတောခွ၊ရေမ်သသိ၊မြေထျော်ထတ္တံ့.၊အသံသ ဟ်၊ယုံကြားကင်းသဖြင့်၊တို့၊သင်သည်၊စိတ္တ၊ဝရာ၊စိတ်အလိုသို့ လိုက်သည်၊ ဘာဝိသတိ၊ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ အမ္ပောစိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ယေနဂုတ၊ အကြင်

ယောဂျားတို့သည်ရင်း၊ ယာခုနာရိယောစ၊ အကြောင်မိန်းမတို့သည်ရင်း၊တု ယ္ခံ၊သင်၏၊ဆန္ဒနှင့်၊အလိုဖြင့်၊ဝသေ၊နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ဝတ္ထုနှော၊ဖြစ်ရုံနှ ထွက်၊ယံသုခံ၊ အကြောင်ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောချမ်းသာကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစား၊ကုန်၏၊မာရဝသာနုဝတ္ထုနှော၊ကိုထေသာကာမစသောမာန်တို့၏အလို ထိုအစဉ်လိုက်ထွေ့ရှိကုန်ထသော၊ ဘဝါဘိနန္ဒိ၊ ကာမာဘာဝစသည်ကဲ့နှစ် သက်ကုန်ထသော၊ ဘဝ၊သင်၏၊ စိတ္တဝသံ၊စိတ်၏အလိုသို့၊ ဂတာ၊လိုက် ကုန်ထသော၊တော၊ထိုဝုတ္ထဝဋ္ဋရိုက်တို့သည်၊ဘဝ၊သင်စိတ်၏၊ အနုဘိဒ္ဒိက ရာ၊အဆုံး၊အမအာတိုင်း၊ပြုကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မယံပန၊ငါတို့မူကား သမ္ဘာသမ္ဘုဇ္ဇသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊တပည့်သား၊တို့သည်၊ဘဝ၊ သင်စိတ်၏၊ဝသေ၊အလိုခ၊ နဝတ္ထာမ၊ မလိုက်ကုန်ဘဲ၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊တာဝ ပုဗ္ဗောထေရော၊တာဝပုဗ္ဗထေရ်သည်၊ ဆုမာဂါထာယော၊ဤဘွဲ့ဆိုသော်ကုံ၊ အင်သောငါ၊ဆဲငါ၊ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊။ပညာသနိပါတော ပညာသနိပါတ်ခု၊သုစိ၊စင်ကြယ်သော အကျင့်ရှိသော၊ တာဝပုဗ္ဗော၊တာ ဝပုဗ္ဗအမည်ရှိသော၊ကောဝ၊မတေ ,တယောက်သာဝတ္ထုင်တည်း၊တဗ္ဗ၊ ထိုပညာသနိပါတ်ခု၊ ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကား၊ ဝုန၊တဘန်၊ပဗ္ဗစဥ္စတ္ထရိ၊ ငါ၊ဂါထာအလွန်ရှိသော၊ပညာသ၊ငါ၊ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဆုတိဆုဒ်၊ဤသည်ကား၊ ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းတည်း၊ ၊ပညာသနိပါတော၊ ပညာ သနိပါတ်သည်၊သမဗ္ဗော၊ပြီးပြီ၊ ၊ပညာသနိပါတ်ပြီး၏၊ ၊

သမ္ဘိနိပါတ်၊

(၂၆၃) အာရညကာ၊ ရွာနီးကျောင်းကိုပယ်၍ အာရညကင်ရဝတင် ဆောက်တည်သောအားဖြင့်တောကျောင်းခ်ိန်ကုန်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ သံဃာတ်ကိုပယ်၍ပိဏ္ဍပတ်ရဝတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဿာ ပဏ္ဍာဂတော၊ဆွမ်းခံ သာသပိတ်ခ် အကျုံးဝင်သောဆွမ်းခံခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ခ်၊ရတာ၊ပြေသောကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မဠုနာ၊သေမင်း ၏၊သေနံ၊ကိုသော သူ့လိုက်ခြင်းရှိသောစစ်သည်ကို၊ ဒါ၊သရ၊ဖြင့်ကုန် ဆုံ့၊အရှုတ်ကို၊ကမ္ဘည်ခန်း၊အာရုံဟုဆိုအပ်သောဂေါစရအရှုတ်ကခ်ခ်၊ သုသမာဟိ တာ၊ကောင်းစွာ တည်ကြည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊အရညကာ၊ရွာနီးကျောင်းကိုပယ်၍ အရညကင်ရဝတင် ဆောက်တည်သောအား ဖြင့်တောကျောင်းခ် နေကုန်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ သံဃာတ်ကိုပယ်၍ ပိဏ္ဍပတ်ရဝတင်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဿာပဏ္ဍာဂတော၊ဆွမ်းခံသော

သဘိတ်ဠာအာကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်ဠာ၊ ရတာ၊ မြေလျှောက်ကုန်သည်၊ဟောင်္ကာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မစ္စုနှာ၊သေမင်း၏ သေနံ၊ကိုယ်သာသို့လိုက်ခြင်းရှိသော စစ်သည်ကို၊ ရုနှာမ၊ဗျက်ဆိုးကုန်အံ့၊ ကိ ဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုဋ္ဌရောဆင်ပြောင်သည်၊ နဋ္ဌာဂါရ၊ကျွဲဖြင့်ပြီးသော အိပ်ကို၊ ရုနာတိဆုဝ၊ ဗျက်ဆိုး သကဲ့သို့၊ ရုနှာမ၊ဗျက်ဆိုးကုန်အံ့၊ သာတတိကာ၊ မချုတ်မယွင်းဘာဝနာဖြင့် အမြဲဖြစ်သော လုံ့ထရိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ရုက္ခမူ လိကာ၊ ကျောင်းကိုပယ်၍ ရုက္ခမူရုတင် ဆောက်တည် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓေါပတ္တာဂတော၊ ဆွမ်းခံသောသဘိတ်ဠာ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်မျှဠာ၊ရတာ၊မြေလျှောက်ကုန်သည်၊ဟောင်္ကာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မစ္စုနှာ၊သေမင်း၏ သေနံ၊ ကိုယ်သာသို့ လိုက်ခြင်းရှိသော စစ်သည်ကို၊ ဒါဌေရ၊ ဖြတ်ကုန်အံ့။အရှေ့တွင်၊ကမ္ဘလာန်းအာရုံတည်းဟူသောဂေါစရအရှေ့ဘက်ဠာ၊သုသမာဟိတာ၊ကောင်းစွာတည်ကြည်ကုန်သည်၊ဟောင်္ကာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊သာတတိကာ၊ကမ္ဘလာန်းကို ပွါးစေခြင်းဠာအမြဲဖြစ်သောလုံ့ထရိကုန်သည်ဖြစ်၍ ရုက္ခမူလိကာ၊ကျောင်းကိုပွန်၍ရုက္ခမူရုတင်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ဥဒ္ဓေါပတ္တာဂတော၊ ဆွမ်းခံသောသဘိတ်ဠာ အကျုံးဝင်သောဆွမ်းမျှဠာ၊ ရတာ၊မြေလျှောက်ကုန်သည်၊ဟောင်္ကာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မစ္စုနှာ၊သေမင်း၏ သေနံ၊ကိုယ်သာသို့အစဉ်လိုက် တတ်သော စစ်သည်ကို၊ ရုနှာမ၊ဗျက်ဆိုးကုန်အံ့၊ကိ ဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ကုဋ္ဌရော၊ဆင်ပြောင်သည်၊နဋ္ဌာဂါရ၊ကျွဲတောကို၊ ဝိဠဲသေတိဆုဝ၊ ဗျက်ဆိုးသကဲ့သို့၊ ဝိဠဲသမ၊ဗျတ်ဆိုးကုန်အံ့။ ၊အဠိက ကိ်သကုဋိကော၊ အရိုးဟုဆိုအစ်သောအဆက်ဖြင့်ပြီးသောကုဋိဠဲ၊ဝံသနှာရှ ပသိဒ္ဓိတော၊ အသားအကြောကိုးဆာတို့ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှ ချုပ်အစ်ဖွဲ့အပ်သော၊ဒုဋ္ဌဠွန်း၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မမာယသော၊ ဝုထရဉ်ရိုက်တို့သည်ဖြတ်နိုး အစ်သော၊ပရုဂဏ္ဍော၊သူတပါးကိုယ်ဠလည်းကောင်း၊ပူရေ၊အကျုံးသုံးအပြားပြားသော မစင်၏ပြည့်ချာဖြစ်သော ဤငါ၏ကိုယ်ဠ ထည်းကောင်း၊ ဓိ၊မကောင်းသော အနံ့စသည်ဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ် သည်၊ အဏ္ဍု၊ သင်အားဘောက်ပြန်ခြင်း ရှိထေစွတကား၊ ဝုထဘဏ္ဍော၊မစင်ဖြင့် ပြည့်သောသား ရေအိပ်နှင့်တူသော၊ တစောနဠော၊ အရေဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဥရေ၊ရင်ဠ၊ ဂဏ္ဍိ၊တည်သော အိုင်းအမာနှင့် တူသော သပြတ်နှစ်ခုသည်၊ ဒိသာဗိန်၊ ကြောက်မက်တွယ်ရှိသော အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောလူ သားစားကြူးဘီးထူးနှင့်တူကုန်ထသော၊ ယာနိသောတာန်၊အကြင်ကိုးပါး သောအမာဝတို့သည်၊တော၊သင်၏၊ကာယ၊ကိုယ်ဠ၊သဠာ၊အခါခစ်ဆိပ်း

သန္ဓနဲ့၊စိုးပိုထွက်ရုန်း၏၊တဝ၊သင်၏၊သရိရ၊ကိုယ်သည်ကား၊ နဝသော တံ၊ကိုးပါးသောအမာဝတည်းဟူသော စိုးပိုရာသည်းဂိုဏ်၊ ဒုဋ္ဌနဲ့၊မစင်စ သည့်ဘို့ဖြင့်မကောင်းသော အနံ့သည်းဂိုဏ်၊ ကရိပရိဗနဲ့၊ကျင်ကြီးနှင့်စင်၏ ဘိကျွေ့၊ရေဟာန်း၊တွံ့၊သင်သည်၊ သုစိကာမော၊စင်ကြယ်ခြင်းကိုအလိုရှိသော သူသည်၊သုစိမေဝ၊စင်ကြယ်ရာကိုသာလျှင်၊ဓာ္ဏ ဇ္ဇော၊အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ သသိသနှာတော၊ ဥကျောင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မိန်ဇ်၊မစင်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ပရိဝဇ္ဇေသိဓ္ဓာ၊အဝေးမှကြည့်သကဲ့သို့၊ငေ့ဝတထာ၊ထိုအတူ၊ တော၊သင်၏၊တံကာယံ၊ကိုဆိုကဲ့ပြီးသောကိုးပါးသောအမာဝမှမကြွတ်ယိုစီး ခြင်းရှိသောကိုယ်ကို၊ပရိဝဇ္ဇယ၊ဝေးစွာကြည့်ထေထော၊ငေ့၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောကိုယ်ဟူ၍ မှတ်အပ်သော၊ ထော်၊ဤမစင်အရုက်ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ မနောဇညာယ၊စိတ်ဖြင့်သိ၍၊ တံ၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကိုယ်ကို၊အဟံ၊ငါ သည်၊ဇာနာမိယထာ၊သိသကဲ့သို့၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ဇာ နေယျ၊သိရာ၏၊ပါဝုသော၊ဗိုလ်ကြီးသောကာထဋ္ဌ၊ဂူထဋ္ဌာနဲ့၊မစင်ရှိရာအရေပ် ကို၊သုစိဇာတိကော၊ စင်ကြယ်သောသားတော်ရှိသော သူသည်၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ ဓာ၊ဝေးသောအရေပ်မှကြည့်သကဲ့သို့၊တံကာယံ၊ထိုဆိုကဲ့ပြီးသောကိုယ်ကို၊ အာရကာ၊ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ကြည့်ရာ၏၊ ငေ့၊ဤသို့ထင်ရှားသောစက် ဆုပ်ရှုံ့ရှာဘွယ်သဘောရှိသော ကိုယ်၌၊ မဟာဝိရ၊ ကြီးစွာသော ထုံ့လရှိ သော၊ သမ္ဘာ၊ရှင်ရေဟန်း၊ တွံ့၊ရှင်ရေဟန်းသည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား ကို၊အာဘာသတိ၊ဆို၏၊တော်ဝစနံ၊ ဤအရှင်ဘုရား၏ကိုယ်စကားသည်၊ငေ့ ဤဆိုကိုယ်ပင်ဟုတ်ပေ၏၊ ဣဏေ၊ဤစက်ဆုပ်ရှုံ့ရှာဘွယ်ရှိသော ကိုယ်၌၊ ဂေ၊အချိုကုန်သော သဏ္ဌာ၊ဝါတို့သည်၊ ပကိုပ္ပ၊ညှစ်၌၊ ဇရ၊ဂ္ဂေ၊နွားဆို သည်၊ဗျာသနံ'ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိယ၊ထား၊ ရောက်သကဲ့သို့၊အာသ ဇ္ဇာ၊ထ၊တာယ၊ တဏ္ဍာတည်းဟူသော စိုးပိုခြင်းအားကြီးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ဝိသိဒန္တိ၊ကျင်နာခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ၊ယောဝုဋ္ဌော၊အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟသိန္ဒိယာ၊နှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညေနဝါဗိယဂေ်နေ၊ တပါးသောဆိုးရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာကာသဒ္ဓိ၊ကောင်းကင်ကို၊ ရဇေ တဝေ၊ဆိုးခြင်းဌာ၊မညေထဏ္ဍ၊ ၊အောက်ဇေကုန်သကဲ့သို့၊ ငေ့ဝတထာ၊ထို အတူ၊ တသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံ၊ထိုကံသည်၊ ဝိစာ၊ဝုဒ္ဓယာမေဝ၊ စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည်သာလျှင်၊ ထိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ထံဗ္ဗဒ်မမစိတ္တံ၊ထိုငါ၏စိတ် သည်၊အာကာသသမံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တူ၏၊ အဗ္ဗတ္တံ၊ တရုံတရအာရုံ၌ငြိ တွယ်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်ကမ္ဘာနှုန်းဟူသောအာရုံ၌ ငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍၊

သုသမာဟိတ်၊ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း၏၊တသွား၊ထိုကြောင့်၊ အဂ္ဂိခန္ဓာ၊မီးပုံကို၊ပက္ခိမာ၊ဗိုးဖလိသည်၊အာသာဒေဿော၊သာယာသည်ရှိသော်၊အနုတ္တရမေဓအကျိုးမဲ့သာသျှင်၊ပါဝုဏာတိဿရ၊ရောက်သကဲ့သို့၊ပါပဝိတ္ထော၊မကောင်းစွာသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်နှစ်သောအားဖြင့်ယုတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ မာဒိသော၊ငါကဲ့သို့သောတောရှိသောသူသည်၊မာဟာဟာဂိ၊မဆောင်နှင့်၊ ၊စိတ္တကတ်၊အဝတ်တန်ဆာစသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော၊ ဒုမ်ဖိမ်ခွံ၊ဤမိန်းမရုပ်ကို၊ ပသ၊အနိစ္စစသောအခြင်းအရာဖြင့်ရှုလော(ထ)။ယဒါ၊အကြင်ရှင်သာရိပုတ္တရာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ ယံဘိ'သနက်၊ အကြင်ကြောင့်မက်ဘွယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊အနေကာ ကာရုဏမဟေ၊ မျှားစွားလသော သိဒ္ဓတသံဝေစသောအကြားတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော၊သာရိပုတ္တာမှိ၊သာရိပုတ္တရာသည်၊နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ယံဘိ'သနက်၊အကြင်ကြောက် မက်ဘွယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊သဒ္ဓါရာ၊ သဒ္ဓါရ တရားတို့သည်၊ အနိစ္စာပတ၊ အမြဲမရှိကုန်စွ တကား။(ဃ)။ တောဃသာဂိနော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုခုမ်၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပဋိ ဝိဇ္ဈန္တိ၊ထိုးထွင်းမြင်သိသည်မည်ကုန်၏၊ ယထာကိ'၊ အဘာယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာရှိသော သားမြီးဖျားတရသော အမွေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊ တတ်လစွာသော ထေးသမားသည်၊ ဝိဇ္ဈန္တိ ယထာ၊အဂိုက်တိုက်ဖြစ်သော အခါသျှပ်စစ်ရောင်မျှဖြင့် ဖန်အောင်ပစ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုနည်းတူ၊ ယောပဗ္ဗတ္ဘဒ္ဒေ၊ အကြင်ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ ပရေထာ၊ အနုတ္တရသောဖြင့်၊ပသာဒေန်၊ဟုတ်မှန်စွာမြင်ကုန်၏၊အတ္တာတော၊ငါ၏ကိုယ်ဟူသောစွဲထင်း ရှိယူခြင်းဖြင့်၊ နောပသာဒေန်၊မမြင်ကုန်၊ ၊ယောစသဒ္ဓါရေ၊ အကြင်သဒ္ဓါရတရားတို့ကိုသည်း၊ပရေတော၊အနုတ္တရသောဖြင့်၊ပသာဒေန်၊ဟုတ်မှန်စွာမြင်ကုန်၏၊ အတ္တာတော၊အတ္တရသောဖြင့်၊ နောပသာဒေန်၊မရှုကုန်၊နိဝုတ်၊ထိပ်မွေ့သောခန္ဓာငါးပါးစသောသဘောတရားကို၊ ပဠုဗျာဓိ'သု၊ ထိုးထွင်းရှာသိကုန်၏၊ကိ'ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဝါလဂ္ဂံ၊အစိတ်တရာ ရှိသောသားမြီး၏တရသော အမွေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊ တတ်လစွာသော ထေးသမားသည်၊ ဝိဇ္ဈန္တိ ယထာ၊အဂိုက်တိုက်ဖြစ်သောအခါသျှစ်စစ် ရောင်မျှဖြင့် ပစ်နိုင်သကဲ့သို့၊ဧဝံတထာ၊တိုအတူ၊ပဠုဗျာဓိ'သု၊ ထိုးထွင်းရှာသိကုန်၏၊ သတ္တိယာ၊ တံဖြင့်၊ဩမဒ္ဒေါဝိယ၊ နှိပ်၍ထိုးတိသကဲ့သို့ သည်းကောင်း၊ မဏ္ဍကေ၊ဥ ကျောင်းထက်၌၊ ဒုယ္ဘမာနောဝိယ၊မီးလောင်သကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ကာမ ရာဂပဟာနာပဟယ၊ကာမရာဂကင်ငါးပါး၌ တင်သောရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ၊ သ

တော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ၏သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဇ္ဇဟေပရိဇ္ဇဟေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ၊ဘာဝရာဂပဟာနာယ၊ဘာဝရာဂကိုပယ်ခြင်းငှါ၊(ထ)၊ဘာဝိ တဉ္ဇေန၊ ပွါးစေအာပ်ပြီးသောမဂ်ရှိသော၊ သပ္ပရိဝန်ကို မဝေဒိနာ၊ အဆုံးဖြစ် သောကိုယ်တော်ကိုဆောင်သောဘုရားမြတ်စွာသည်၊ စောဒိတော၊တိုက် တွန်းအစ်သောအခွင့်မျှမပေးထိုက်နိုင်သည်၊ ဓိဂါရမာတုပါသာဒ၊ဓိဂါရသူဌေး သည့်အမိအဆုံးဖြစ်ထားအပ်သော ဝိသာခါဒေဝီယိကာမ၏ပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂိုဏ် ဌေန၊ခြေမဖြင့်၊ ကမ္ပယိ၊တုန်လှုပ်စေ၏၊ အုဒ်နိဇ္ဇာနံ၊ ဣနိဇ္ဇာနံကို၊ သိဝိထိလံ၊ ဝေဠုဝေဠု၊ နအာရဗ္ဘ၊အားမထုတ်မူ၍၊ အုဒ်နိဇ္ဇာနံ၊ ဣနိဇ္ဇာနံကို၊ အပ္ပေန၊ အနည်းငယ်သော၊ ထာမ သာ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ဝန္ဒဇ်၊မရအာပ်၊ သဗ္ဗဂန္ဓဝဟာနံ ဆုဝ၊ အလုံးရုံသောကျွမ်းကို ဆောင်ရွက်အားထုတ်သည့် အတူသာလျှင်၊ နံ၊ထိုနိဇ္ဇာနံကို၊မဟာဇနေန၊ကြီးစွာသော၊ စတုဒ္ဒိဝသမပ္ပဝါနဝိဝိယေန၊သေး ပါးအပြားရှိသောသမ္ဗပ္ပဝါနံလုံ့ထဖြင့်၊ပဏ္ဍိတ်၊ရောက်အာပ်၏၊အယဉ္စဘိက္ခု၊ ဣဒိရဟန်းသည်ကား။ ဒဟရော၊ ငယ်စွာသော်၏၊ အယံဥဇ္ဇုမဂ္ဂေါ၊ သည်ဖြောင့်သော ယောဂကျင့်သည်၊ သဝါဟနံ၊စစ်သည်ဖိုတ်ပါနှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ဒေဝပုတ္တစသောမာရ်ကို၊ဗေတ္တာ၊အောင်ပြီး၍၊ အနိမ်ဒေတိ၊အာဆုံး ပွန်သောကိုယ်ကို၊ဝါရေတိ၊ဆောင်၏၊ ဝေဘာရသာ၊ဝေဘာရတောင်၏ သည်းကောင်း၊ပဏ္ဍာဝသစ၊ပဏ္ဍာဝတောင်၏သည်းကောင်း၊ဝိဝရ၊အကြား ၌၊ဝိဇ္ဇုတာ၊ လျှပ်စစ်တို့သည်၊ အနုပတန္တိ၊ ပျက်သဖြင့်ကျကုန်၏၊ အပ္ပဋိ မသာ၊အတုမရှိသော၊ တာဒိနော၊ဆုဋ္ဌာရံ့အနိဋ္ဌာရံ့စသည်ဒွိသည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတော်ရှင်မောဂ္ဂလာန် ရဟန်းသည်၊နဂဝိဝရကတော၊ဝေဘာရတောင်ပဏ္ဍာဝတောင်တို့၏အကြား သို့ကပ်ထွက်၊ဗျာယာဟိ၊အရဟတ္တမဂ်ထိပ်ချာန်ကိုဝင်စား၏။ ၊ဥပသင်္ကော၊ ပြိပ်သက်တည်ကြည်သော ဈာန်ရှိထသော၊ ဥပရတော၊ အရဟတ္တမဂ်ထိပ် ချာန်ဖြင့်ပြေလျော်ထသော၊ ပန္တသေနာသနော၊ လူတို့၏ဆိတ်ငြိမ်ရာတော ကျောင်းဌာနေတွေ့ရှိသော၊ ရဟိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မုနာ၊ မဟာဗြဟ္မာမင်းသည် ထည်းကောင်း။ သဒေဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော လူသည်ထည်းကောင်း၊ အာဘိဝန္ဒိတော၊ရှိသေစွာရှိခိုးအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓသေ ဋ္ဌသ၊ဘုရားမြတ်၏၊ဒေါဝါဒေါ၊တရားအပြေခံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဥပ သင်္ကံ၊စက္ကုဒ္ဒေါစသည်စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်အလွန်ပြိပ်သက်စွာထသော၊ ဥပရတံ၊ တော့အရဟတ်ထိုကပ်သဖြင့်တော်မူပြေလျော်ထသော၊ ပန္တသေနာ သနံ၊လူတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းဌာ နေတွေ့ရှိထသော၊ မုနိ၊ရဟန္တာဖြစ်

သော၊ ဗုဒ္ဓသောဌသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒ်၊ တရားအမွေခံဖြစ်သော၊ ကာဿပ်၊ကဿပထေရ်ဖြတ်၊ကို၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊တို့၊သင်သည်၊ ဝန္ဒ၊ဂ္ဂိုဏိ၊ သော၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဓာတိသတ်၊ပုဏ္ဏား၊ဓာတ် သို့အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော အရာသေဝအမျိုးသို့၊ ဂဇ္ဇေ ဥပဂဇ္ဇေ ၊ရောက် ရာ၏၊ သမ္ဘဝတိယောစ၊ အလုံးရုံသော အမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သောဏ္ဍိယောစ၊မင်းဓာတ်ရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊မနုဿသု၊ ထုတို့တွင်၊ ပုနပ္ပုနံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊အဏ္ဏာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဏ္ဏာယ် သော၊ ဝေဒသမ္ဘန္နော၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏အဆုံးတိုင်အောင်တတ်သောဥာဏ်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဏံဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးအပြီး တိုင်အောင် တတ်သောသူသည် လည်းကောင်း၊ စေအာသ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ၊ တသ၊ ထိုမိဘဘေးတိုးခုနစ်ဆက်မှ ပုဏ္ဏားဖြစ်သ သူသို့ကပ်ခြင်းဗေဒင်သုံးပုံကိုတတ်ခြင်း ပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်ဝတ်ကိုဖြည့် ခြင်းသုံးပါး၏၊တံဖလံ၊ထိုအကျိုးသည်၊ ဧတသ၊ထိုမဟာကဿပထေရ် အား၊ ဝန္ဒနာယ၊ဂ္ဂိုဏိ၊ခြင်းကောင်းမှု၏၊သောဌသိ ၊တဆဲ့ခြောက်စိတ်စိတ်၍၊ ဧကံကလံ၊တစိတ်မျှကိုလည်း၊ နဗ္ဗတိ၊မထိုက်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ယော သော၊အကြင်သူသည်၊ အဠပိမောဂ္ဂါနိ၊ ရူပဈာန်စသောပိမောက္ခတို့ကို၊ အနုလောမ်ပဋိလောမ်၊ပဌမဈာန်မှစ၍နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်တိုင် အောင်အစဉ်အတိုင်း နေဝသညာ နာသညာယတနဈာန်မှ ပဌမဈာန်တိုင် အောင်အနုလုံပဋိလုံ၊ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းမစား၊ဂ္ဂိုဏေ၊အဖို့၌၊ အပသယိ၊အ ကြင်ပျားစွာဝင်စား၏၊ တတော၊ထိုသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုထိုသဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုံ၊ ဘုရားအလိုကောင်သို့အစဉ်လိုက်သောဖြတ်သောရဟန္တာကို၊ မာအပသာ ဒေဟိ၊မမောင်းမဲလင့်သော၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊တို့၊သင်သည်၊ အတ္ထာနံ၊ဓိဓိ ကို၊သ်ကို၊မာခကို၊မတူးမမြှုပ်သင့်သော၊ တာဒိနော၊သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊အရဟန္တာ၊ရဟန္တာပဋိပတ္တိ၊တည်၌၊မနံ၊သင်၏စိတ်ကို၊အာဘိပ္ပသာ ဒေဟိ၊အလွန်ကြည်လေသော၊ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ၊အပ္ပသိကော၊ထက်ဆုံး၌ထုတ်၊ ဝန္ဒ၊ဂ္ဂိုဏိ၊သော်လည်း၊ တေတဝ၊သင်၏၊ မတ္ထကံ၊ဦးကျွေးခြင်းကို၊ မာပိဇာတိမ္ပိ၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပ၌ ဖြစ်ရှားသော မကောင်းမှုကံဖြင့်ခုနစ်စိတ်မခွဲစေ လင့်၊ ဧသောပေါ့ဖွိလောဘိက္ခု၊ ဤပေါ့ဖွိသမည်သောရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ထုန်သောဘုရားစသည်တို့၏နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ နပသာ တိ၊မရှုမမြင်၊သံဃာရေ၊သံသရာ၌၊ဝုရကွတော၊ဖွဲတတ်ဟောပိဇ္ဇာစသည်

ကိုရှေးရှုထျက်၊ အစ္စာဂမ်း အပါယ်စသည်၌ဖြစ်စေဟတ်သောပြစ်မှားသော မကောင်းမှုဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌပထံ၊တရည်ပတ်စည်းဝေးခြင်း စသည်သို့အစဉ် လိုက်သောမှားသောခရီးသို့၊ ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်းစွာသောခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သော ထိန္ဓာဇိဝသို့၊အခုဝေဝတိ၊သည်ဘိ၏၊ကိ ဝိဝ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ထိ ဗ္ဗသလ္လ ဣတ္ထာ၊မစင်ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှလိပ်းကျံ့သောပိုးလောက်ကဲ့သို့၊သင် ါရေ၊ ကိုထေသာဖြင့်ရောသော သင် ါရတရားခဲ့၊ အဓိမုဏ္ဍိတော၊ နှစ်ထျက်၊ပဂါ ဠ္ဘောလ၊ဘာသဏ္ဍာရေ၊လောဘ်ပူဇော်သကာခ္ခတ်ပသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် နှစ်ထျက်၊တုဏ္ဍေ၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းစည်း၊ပေါ်ခ္ခြင်းလော၊ပေါ်ခ္ခြင်းထမည်သော ရဟန်းသည်၊ ဂဏ္ဍတိ၊သွားရလိမ့်သတည်း၊ သုဒဿနံ၊ အသေက္ခသိက္ခာ သည်တို့၏ ပြည့်ခြင်းသာ ဝကပါရမီ ဥာဏ်ပြည့်ခြင်းဖြင့် ကောင်းသော အမြင်ရှိထသော၊ ဥဘတောဘာဝေ ဥဘတောဘာဝေဟိ၊ဝိကွန္တမ္ပ နှစဟာန် သရဏ္ဍေဒပဟာန်ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအယူတို့ဖြင့်၊ ဝိရတ္တံ၊ကိုထေ သာတို့မှ လွတ်ပြီးထသော၊ အစ္ဆရတ္တံ၊ဂေါစရဏ္ဍရတ္တဟု ဆိုအပ်သော ကမ္ဘ ဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊သုသမာဟိတံ၊ကောင်းစွာတည့် ကြည့်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဝိသလ္လံ၊ရာဂဇြောင့် စာသည်တို့မှ ကင်းပြီးထသော၊ ဒိဋ္ဌာသံယောဂံ၊ ထုန် ပြီးသော ကာမယောဂစသော သေးပါးသော ယောဂရှိသော၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသနုသတိ စသောသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာရှိထသော၊ မစ္စုဟာယိနံ၊ သေးမင်း ဖျက်ဆီး တတ်သောကြောင့် သေခြင်းကို စွန့်လွှတ်ရှိထသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ဖြတ်သောအလှူကိုလည်းခံထေဝ်မူတိုက်ထသော၊မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊အနုတ္တရံ၊အလုမရှိထသော၊ ပုညခေတ္တံ၊ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ပိုက်မျိုးပွါးရာလယ်မြေ ကောင်းသဖွယ်လည်းဖြစ်တော်မူထ သော၊အာယာသဗ္ဗန်၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိထသော၊ ဇာမဗ္ဗသာရိပုတ္တံ၊ ဗျိ ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်း၊ပသဿ၊ ရှုသော၊ဇာန္ဒိမန္ဒော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ ကုန်ထသော၊ယာသဿိနော၊မျှားသောအခြံအရံရှိကုန်ထသော၊ဒသဒေဝသ ဟဿာနိ၊ တသောင်းသောနတ်အားပါင်းတို့ သည်ထည်းကောင်း၊သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတာစ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ်တို့သည်ထည်း ကောင်း၊သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော၊ဧတေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊မဟာ မောဂ္ဂလာန်၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို၊နမသာ ဣတိ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ပဠ္ဠတိ ကတာ၊ချိသောထက်အုပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌန္တိ၊ရပ်ကုန်၏၊ပုရိသာဇည ပုရိသဓောရေယ် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောက်ျားကကာတို့ထက် မြင့်မြတ်တော်မူ

သောအရှင်ဘုရား၊တော၊အရှင်ဘုရားအား၊နမော၊ ဂ္ဂိုဠိ:ဂါ၏၊ယသသတော၊အ
ရှင်ဘုရား၊အား၊အာသဝါ၊အာသဝေါတရား:တို့သည်၊ခီဏာ၊ကုန်ကြ၊မာဂိသ
ဆင်:ခဲကင်:သောအရှင်ဘုရား၊ တွေ့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒုက္ခြကောယျော၊
မြတ်သောအလ္လကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပေ၏၊နမုဒေဝေနှ၊
လူနတ်အပေါင်:သည်၊ ပူဇိတော၊ မြတ်သောပူဇော်ခြင်:ဖြင့်ပူဇော်အပ်၏။
ဥပ္ပန္နော၊ ထောကဒ္ဓိဖြစ်ခြင်:သည်:ကောင်:၊ မရဏာဘိဘူ၊သောခြင်:ကိုနှိပ်
စက်၍ကျော်သည်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပေ၏၊ကိ်ုဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်:၊ပုဏ္ဏရိက်
ကြာပုဏ္ဏရိက်သည်၊တောယေန၊ရေနှင့်၊နလိမ္ဗတိဝိယ၊မလိပ်:ကျွဲ့သကဲ့သို့
သင်ါ၊ရေနှ၊သင်ါ၊ရတရား:ရှိတည်သော တဏှာမိန်ပြီတည်:ဟူသော လိပ်:ကျွ
ခြင်:ဖြင့်၊ နဥပလိမ္ဗတိ၊ လိပ်:ကျွဲ့တော်မမူ၊ ၊ယသယေနပုဏ္ဏေန၊အ
ကြင်ပုဏ္ဏိုက်သည်၊ ရဟုဏ္ဏော၊ တခဏမျှသောကာလဆန်း၊ သဟာသမာဂေ
ကော၊တသောင်:အပြား:ရှိသောလောကဓာတ်ကို၊ သံဝိဒိတော၊ကောင်:စွာ
မျက်မြောက်ပြီသဖြင့်သိအပ်၏၊ သပြိဟွကပ္ပေါ၊မဟာပြိဟွာနှင့်အတူ၊ဝသိ၊
အာဝဇ္ဇနစသော ဝသိဘော်သိမ့်ရောက်၏၊ ဆုဒ္ဓိဂုဏ်:ထား၊ တန်ခိုး:ဘန်ဆင်:ခြင်:
ကျေး:ဇူ:ရှိသည်:ကောင်:။ရတ္ဘပပါတေစ၊ ရတိပဝိုသနေ့အနီ:ကပ်ဖြင်သော
ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို၊ ကာထေနစ၊ သိသင်္ဏာပြည့်စုံခြင်:ဖြင့်သည်:ကောင်:၊ဥပ
သမေနစ၊ကိ်ုသောသာ:ပြိမ်:စေသဖြင့်ထည်:ကောင်:၊ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရ
ဟန်:သည်၊ပါရဂူတော၊ကမ်:အဆုံ:သို့အလွန်အား:ဖြင့်ရောက်၏၊ သောသော
ရိပုဏ္ဏော၊ထိုသာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်၊သာဝကေဟိ၊သာဝကတို့ထက်
ပညာဒိဟိဂုဏ်:ကဟိ၊ဗညာအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ပရမုက္ကံသဂတော၊လွန်
မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊တောဝပရမော၊ ဤသို့ရမြဲတိုင်:သောဆုတိုင်:
အခြား:သည်သာလျှင်၊ထိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကောဋိသတသဟဿသာ၊ကုဋေ
တသိန်:အရေအတွက်ရှိသော၊ အတ္ထာဘာဝ်အတ္ထာဘာဝသ၊အတ္ထာဘောကို၊
ခဏေန၊ခဏခြင်:ဖြင့်၊နိဗ္ဗေ၊ဘန်ဆင်:ခြင်:တတ်နိုင်၏၊အဟု၊ငါသည်။ဝိဂုဏ
ဒ္ဒနာသု၊တန်ခိုး:အထူ:ဘန်ဆင်:ခြင်:တို့၌၊ကုသထော၊ထိမ္ဘာ၏၊ဆုဒ္ဓိယာ၊တန်
ခိုး:ဘန်ဆင်:ခြင်:၌၊ဝသိဘူတော၊ထွေ့လာအပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်သည့်
အခါ၊ဖြစ်၏၊ သမ္ဘာဝိတ္ထာဝသိ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရစသောဈာနသမာဓိသုခ
ဟူဌေနိဝါသဉာဏ်စသောဝိဇ္ဇာတို့၌ထွေ့သောသောအဖြစ်ဖြင့်၊ပါရမီ၎တော၊
အဆုံ:အပြီ:သို့ရောက်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနဝေါတော၊မောဂ္ဂလာ
နပုဏ္ဏား၏အနွယ်ဖြစ်သောအရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အသိတ၎သ၊ တဏှာ
ဟူသောဖိုရာကင်:တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနေ၊သာသနာ၌၊

၊ဃထာဝုဏ္ဏေဟိဂုဏေဟိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ဥက္ကံသဂတော့၊ လွန်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဒိရော၊ဖြိုမြိုတည်ကြည်သောသမာဓိရှိ၏၊သ မာဓိတိုင်ပြီးယော၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောထည့်ကြည့်သောဆုံးမခြင်းရှိ၏၊သော၊ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊နာဂေါ၊ ဆင်ကြောင်သည်၊ပူတိလတံ ပူတိလတာဗန္ဓနံ၊ ပုဝ်သောဆွေးမြေ့သောနွယ်ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောအနှောင်အဖွဲ့ ကို၊သမုဒ္ဒရာဒ္ဒီပိယ၊ဖြတ်သက်ဘို့၊ ဇေတဝန၊ထိုအတွေ့၊ သကလိုက်ပေသ ဗန္ဓနံ၊အလုံးရုံသောကိုယ်ပေသာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊သမုဒ္ဒရာဒ္ဒီ၊ကောင်း စွာမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ငါသည်၊ သတ္တာ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သောသတ္တ ဝါတို့ကို၊ မေတ္တာဒီ ဘာဝနာ ဝေသနေ၊ မေတ္တာစသည်ကို ပွါးစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိဇ္ဇေ၊အလေ့အလာ ပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏ သာသနာ၊အဆုံးအမဖြစ်သော မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော ဝေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩဿိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ သဝဂေဇ္ဇော၊ ဘပသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်း ဟူသောကြိုးကို၊ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာအရေဟတ္ထာမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ထာသ၊အကြောင်နှိုင့်ခန်း၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါထည်း၊ အဂါရသ္မာ၊အိမ်ရာ ထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတ္မာ၊ထွက်၍၊ အနာဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမ ထောင်သော ရဟန်းတောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြု၏၊ သောအတ္ထော၊ထိုနှိ ုင့်ခန်းဟူသောအကျိုးကို၊မေမယာ၊ငါသည်၊ အနုဗုဒ္ဓော၊အာရုံပြုသောအား ဖြင့်ရအပ်ပြီ၊သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊အလုံးရုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန် ခြင်းသို့ထည်းရောက်ပြီ၊ ၊ယတ္ထယတ္ထိ နိရယော၊အကြောင်ငရဲ၌၊ ကိဒိသော၊ အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ နိရယော နာမ၊ ငရဲမည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်သ နည်း၊ဆုတ်၊ ဤ၊သို့၊ရသေ၊ရသေအမည်ရှိသောမာရ်နတ်သည်၊ဝုဏ္ဏိတော၊မေး အပ်သည်ရှိသော်၊အာမဋ္ဌထ၊ငရဲဒီးဖြင့်ကျက်၏၊ဝိရုဠှ၊ဝိရုဠှအမည်ရှိသော၊ ဘာဝတံ၊ ကဏ္ဏသုခဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝကကို၊ အာသဇ္ဇ၊ပုတ်ခတ်၍၊ ကဏ္ဏသုခခွဲပြီဟူတံ၊ကဏ္ဏသုခဘုရားရှင်ကိုထည်း၊ အာသဇ္ဇ၊ပုတ်ခတ်၍၊ တတ္ထိ နိရယော၊ထိုငရဲ၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ တိဂါဝုတော အတ္ထာဘာဝေါ၊သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအတ္ထကောသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ရသိ မာရသာမိ၊ ရသိမည်သောမာရ်မင်း၏ထည်း၊ ကာဒိသောဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကိုယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းကျောင်းသည်၊ အယောသက္ခိသတ်၊ တရာသော သံချောင်းကို၊ ဂဟေ တွာ၊ကိုင်ကုန်၍၊ ဟဒယမဇ္ဈေ၊ရင်ထဟယ်ကို၊ ကောဋ္ဌေန္တာ၊ထိုးကုန်ထက်၊

ပဋ္ဌာဟိ၀ဿသုတေတိ၊အနှစ်ငါးရာကျော်ဖြင့်၊ ဥတောအယ္ယော၊ နှစ်ပါးသောအ
ဆုံးတို့သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၍၊ ပုန္နတဘာန်း နိ၀ဏ္ဏမာနာ၊နစ်ပြန်ကုန်သည်ရှိ
သော်။ပဋ္ဌာဟိ၀ဿသုတေတိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဟာဒယာမဏ္ဍ၊ နှလုံး၏အ
လယ်သို့၊ဥပဂန္ဓာ၊ နီ၊ ရူး၀င်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခစ်ထိမ်းကုန်သောငရဲသူသတ္တ၀ါ
တို့သည်၊ဝေဒနာ၊အလွန်ဆင်းရဲသောဝေဒနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌာ၊ငရဲ
မီးဖြင့်ကျက်ကုန်၏။ ဣဒေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆင်းရဲသောရှိ
သော၊နိရယော၊ ငရဲသည်၊အာသိ၊ သင်အားဖြစ်ပြီ၊ ဝိရဝ၊ ဝိရ၀အမည်ရှိ
သော၊ သာ၀ကံ၊ ကဏ္ဍ၊သန့်ဘုရား၏ အဋ္ဌသာ၀ကကို ထည်းကောင်း။
ကဏ္ဍ၊သ ဣ ဋ္ဌ ပြိဟွ ကံ၊ကဏ္ဍ၊သန့်ဘုရား၏ကိုထည်းကောင်း၊အာသဒ္ဓ၊ဖြစ်
မှီ၊ပုတ်ခတ်၍၊ယဇ္ဇနိ၊ယော၊အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောငရဲ၌၊ ရူပ်၊ဘောက်
ပြန်သောကိုယ်ရှိထက်၊အဝ၀ထ၊ငရဲမီးဖြင့်ကျက်ရာ၏။ ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ထုရား
၏၊ သာ၀ကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ကြီးသော
ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ဧတံ၊ဤကံ၏အကျိုးကို၊အာဘိ၀ေနာတိ၊ထက်
ဝါးပြင်ဖြင့်တင်ထားအပ်သော အညစ်အကြေးကင်းသောပတ္တမြားကဲ့သို့ရှေး
ရှုပြု၍သိ၏။ ကဏ္ဍ၊စင်စစ်မည်းသောမကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသောမာရ်နတ်၊
တို့၊ သင်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခုံ၊ အဋ္ဌသာ၀ကဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားကို၊အာသဒ္ဓ၊ပုတ်ခတ်ထိ
ခိုက်သောကြောင့်၊ဒုက္ခံ၊ဆိုခဲ့ပြီးသောငရဲ၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌ၊တိ
ဝိဒ္ဓိ သ၊ကံ၊ ခံစားရတတ်သ,တည်း။ သာ၀ရ,ထ္ထိ သာ၀ရ,သ၊ သရဒ္ဓ,ရာ၏၊
မင်္ဂ,ရ,အသယ်ရှိ၊ ဝိမာနာ၊ ရေကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောဗိမာန်တို့သည်၊
ကပ္ပဋ္ဌာယိနော၊တကပ္ပတိုင်အောင်ထိုးတည်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ကုန်၍၊တိဋ္ဌန္တိ၊အမြ
တည်သည်ဖြစ်ကုန်၏၊တောဝိ၀ိမာနာနံ၊ထိုဗိမာန်တို့၏၊ ရတ်ရာ၊အရောင်တို့
သည်၊ဒေ၀ဋ္ဌ,ရိယာ၀ဏ္ဏာ၊ကျောက်မျက်ရွှေအဆင်းရှိကုန်သည်၊ပေါ၏ ဖြစ်
ကုန်၏၊အဿ,ဗ,ဗ,ကော၊တောင်ထက်ရှိတောက်သောကျွဲ၊ဖီးပုံကဲ့သို့တောက်ပ
သောအလျှံရှိကုန်သည်၊ ပဘာသ,ရာ၊ပြိုးပြိုးပြက်သော အရောင်နှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သည်၊ပေါ၏ ဖြစ်ကုန်၏၊နာနတ္တ,ဝဏ္ဏိ,ယော၊အညီအမျှမဟုတ်သည်အစွယ်ဖ
ြင့်အထူးထူး အပြားအပြားသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုထု,မျာ,ဒ,ဝ,ကုန်
သော၊အ,ဋ္ဌ,ရာ၊ နတ်ဘီးတို့သည်၊ တတ္ထ,တေ,ယ,ဝိမာနေသု၊ ထိုဗိမာန်တို့၌၊
နစ္စန္တိ၊ကကုန်၏၊ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဗိမာန်
၏အကြောင်းကို၊ အာဘိ၀ေနာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် သိ၏(ထ)
ကဏ္ဍ၊မာရ်နတ်၊တို့၊သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိ၀ဏ္ဏသိ

ဒ္ဒိသာသိ၊ခံစားရတတ္တံ့.သတညှိုး၊ဝေ၊စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းဆော်သော၊ ယောအယံ၊ အကြင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဘိက္ခုသံဃသဟ၊ရဟန်းသံဃာ၏၊ပေကွတော၊ရှစ်၊ဖိဂါရမာတုပါသာဒံ ဝိသာခါဒါယိကာမစ်ပြာသာန်ကျောင်းကို၊ ပါဒဏ်ဌေန၊ခြေမဖျားဖြင့်၊ ကမ္ပယိ၊ကုန်ထွာစေနိုင်၏၊ ယောဗုဒ္ဓလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တော်၊ဤသို့ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ရှေးရှုမျှော်တွေးအားဖြင့်သိ၏၊(ပ)၊ကဏ္ဍ၊မာရ၊နတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ နုကွဲ့၊ရေ၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊နိဂ္ဂဿသိဝိန္ဒိသသိ၊ခံရတတ္တံ့.၊ ၊ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဆုဒ္ဓိဗလေန၊ဘုန်းအာနုဘော်ဖြင့်၊ဝေဇယန္တံပါသာဒံ၊သိကြားမင်း၏ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို၊ပါဒဏ်ဌေန၊ခြေမဖြင့်၊ ကမ္ပယိ၊တုန်ထွာစေနိုင်၏၊ ဆုဒ္ဓိဗလေန၊ ဘုန်းအာနုဘော်သည်၊ဥပတ္ထဒ္ဒေ၊ထောက်ပံ့ခိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝ တာစ၊သိကြားစသောနတ်အပေါင်းတို့ကိုသည်း၊ သံဝေဇေသိ၊သိတ်လန့်စေ၏၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ တော်၊ဤသို့တန်ခိုး ဘုန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမြော်တွေး အားဖြင့် သိ၏၊(ပ)၊ ကဏ္ဍ၊မာရ၊နတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ နုကွဲ့၊ရေ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂဿသိ ဝိန္ဒိသသိ၊ခံရတတ္တံ့.၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ အာဝုသော၊ သိကြားမင်း၊ တွံ့၊သင်သည်၊ တဏှာကွယ ဝိရတ္တိယော၊ တဏှာ၏ကုန်ခြင်း ဝိရတ္တိတို့ကို၊ ဇာနာသိအဝိ၊သိပါ၏လော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝေဇယန္တ ပါသာဒေ၊ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်၌၊ ဖြစ်ထံ၊တည်သော၊ သင်္ကွံ့၊သိကြားမင်းကို၊ပရိဝုန္ဓသိ၊ မေး၏။ သောသင်္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ တသော၊ထိုမေးသော ရဟန်း အား၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရောဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ့၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုဘုရားဟော တော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ပဋိ၊ပြသနာကို၊ ပုဗ္ဗော၊မေးအပ် သည်ရှိသော်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ၊ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်၊တော်၊ဤမေးအပ်သောအနက်အာဘိပ္ပါယ်ကို၊အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျှော်မြော်အားဖြင့်သိ၏၊(ဃ)၊ ကဏ္ဍ၊မာရ၊နတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ နုကွဲ့၊ရေ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂဿသိဝိန္ဒိသသိ၊ ခံစားရတတ္တံ့.၊ ၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ဗြဟ္မာနဲ့၊မဟာဗြဟ္မာတို့၏၊သုဓမ္မာယံ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊သဘင်သာယံ၊သဘင်၌၊ ဖြစ်တော်၊တည်ထွက်၊ ပဋိ၊ပြသနာကို၊ပရိဝုန္ဓတိ၊မေး၏၊အာဝုသော၊ဗြဟ္မာတို့၊ ပုရေ၊ရှေးဗြဟ္မာ ဖြည့်သို့ဘုရား ကစ်တော်မူထားသည်မှရှေး၌၊ တေဘုယ္ယာ၊သင်၏၊ ယာဒိဒ္ဓိ၊ အကြင် ဗြဟ္မာ့ဖြည့်သို့ ကစ်စွမ်းနိုင်သော တစုံတယောက်သော ရဟန်း

ပုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်၊ ဆဟိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဋ္ဌပိ၊ ယခုအခါ၌ထည်း၊ သောနိ ဗ္ဗိ၊ ထိုအယူသည်၊ နဝိဂတာ၊ မကင်းသေး၊ ဗြဟ္မဏောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဝိတိ ဝတ္တန္တိ၊ ထိုမှစ၍မပြေးကုန်၊ ပဘာသရံ၊ မဟာကပိန္နမဟာကဿပ စသော တပည့်သားအပေါင်းဖြင့်ခြံရံ၍ဆပ်သောတေဇောဓာတ်ကိုဝင်စား၍နေတော် မူသော တပည့်သားတော်နှင့်တကွသောမြတ်စွာဘုရား၏ပြိုးပြိုးပြက်သော အရောင်ကို၊ ပယဿတိ၊ ရှုထော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်း ခမ္ပံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတော် မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေး အပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မြတ်ဘုရားနှင်အား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည် ဒိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်ဘုရား၊ ပုရေ၊ ဤ ဗြဟ္မာပြည်သို့ဘုရားကြွထာသည်မှရှေး၊ အတ္ထိ၌၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဗြဟ္မာပြည် သို့သာခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော တရုံတယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား မရှိဟူ သောအယူသည်၊ မေမယ္ပံ၊ ငါ့အား၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဋ္ဌ၊ ယခုဘုရား နှင့်တကွ သောမဟာကပိန မဟာကဿပစသောတပည့်သားကို ကြွထာသောအခါ၌ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုငါတို့ဗြဟ္မာပြည်သို့ သာခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော တရုံတယောက် သောရဟန်းပုဏ္ဏား မရှိဟူသော အယူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နအဟု၊ မဖြစ်ပြီ၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန္တိ၊ ထိုမှစ၍ပြေးထွက်သော၊ ပဘာ သရံ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သောအရောင်ရှိသော ဘုရားရှင်တပည့်တော်ကို၊ ပ ယဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ ကော အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဋ္ဌ၊ ယခုအခါ၌၊ ကထံ၊ အသို့ သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရမည်နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗော၊ သေ ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်မြတ်၏၊ သဿတော၊ ထာနေမြင့်မိုရ်သမုဒ္ဒရာစသည်ကဲ့ သို့အမြဲတည်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံပိတဏ္ဍံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြန်၏ဟူ၍၊ ကထံ၊ အသို့၊ ဝဇ္ဇံ ဝဒေယျံ၊ ဆိုသင့်ပါတော့နည်း၊ နဝဒေယျံ၊ မဆိုရာ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေ၊ ဤသို့သောဗြဟ္မာတို့၏အကြောင်းကို၊ အ ဘိဇာနာတိ၊ ကြားရှုမျက်မြှောက်ပြုသောအားဖြင့်သိ၏၊ (လ)၊ ကဿ၊ မာရိသ၊ ကိ ဏ္ဍံ၊ သင်သည်၊ ခုကဲ့၊ ဘုရားဘုရား၏ အာဂ္ဂသာဝကတို့အား ပြစ်များသောမ ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌသိပိန္ဒိသည်၊ ခံရသကဲ့သို့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဟာနေရုနှော၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏ ကျွဲ၊ အထွဋ်ကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ နိသယဏ္ဍံ ဆုဝ၊ ဖြိုကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိမော ကျွေန်၊ ဗျာနုဝိမောက္ခဟူသော ဖြိုရာရှိသောအကြံညာဉ်ဖြင့်၊ ဒ်ပယဿတိ၊ မြင် ၏၊ ဝန်ဖမ္ဘုဒိပါကျွန်းသည်၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဌာနံ ဆုဝ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်းသားတို့

ဖြစ်ခြင်းကို ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်ကြွေခြင်းကို ကုန်သော၊ ပေးနေကုံးအကြင်အပ ရဂေါယာကျွန်း ဥတ္တရကုရုကျွန်းသားဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်၊ သန့်ရှင်းကုန်၏၊ သင်္ဘောခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တောပြီ၊ ထိုအပရဂေါယာကျွန်းခွဲနေသော သူပုဇွန်ပြိုနေဟာကျွန်းခွဲနေသောသူတို့ကို၊ အပသယမိ၊ ဖြင့်၏၊ တာဒိသံ ထိုသို့ သဘောရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ၏သာ၊ တိကျွံ၊ ရေဟန်းကို၊ ကဏ္ဍ၊ မာနတ်၊ တို့၊ သင်သည်၊ အာသဇ္ဇ၊ ဖြစ်ဖူးထိ ခိုက်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခ၊ ငရဲခွဲဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂဟိတိ ခွဲသတိ၊ ခံရလတ္တံ့၊ ၊ဘောနာဂ၊ အိုနဋ္ဌောပနဋ္ဌနဂါး မင်း၊ အာဟ၊ ငါသည်၊ ဗာလံ၊ ရိုက်သောသူကို၊ ဒဟာမိ၊ လောင်စေအံ့၊ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌိ၊ မီးကို၊ နစေတယတိ၊ လောင်စိမ့်သောဌာလုံ့ ထမပြု၊ ဗာထော ဝဗာထောဝေ၊ သူရိုက်သည်သာလျှင်၊ ဖလိတံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက် သော၊ အဋ္ဌိ ၊ မီးကို၊ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်၍၊ ပဒုဋ္ဌတိ၊ အပြားအားဖြင့်လောင်စေ၏၊ ၊ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊ ငါတို့ကို၊ ဗာဓေတုကာမာ၊ နှိပ်စက်လိုကုန်သည်ရှိသော်၊ တွဏ္ဍေ ဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်၊ တထာ အာဂမနာဒိအတ္ထေန၊ ထိုသို့ကောင်းသောတင့်တယ် သောသာခြင်းစသော အကြောင်းဖြင့်၊ တထာဂတံ၊ မီးပုံကြီးနှင့်တူသော ဃရားတပည့်သား အရိယာကို၊ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ သယံ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဟတိ၊ ထိုမီးဖြင့်လောင်ထတ္တံ့၊ တွံ၊ သင် သည်၊ ဒဟနဒုက္ခတော၊ ငရဲမီးလောင်ခြင်းဆင်းရဲမှ၊ နမုစ္စိ သေသိ၊ မလွတ် ထတ္တံ့ ၊ကိ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဗာလော၊ သူရိုက်သည်သာလျှင်၊ အ ယံ၊ ဤမီးသည်ကား၊ မန္ဒာပတိ၊ နည်းစွာသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိ ဗဟေ ဣဒ္ဓေ ဝ ပိယ ၊ မလောင်သကဲ့သို့ထင်၍၊ အဋ္ဌိ ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက် သောမီးကို၊ သဟသံ ဣဟသဇ္ဇော၊ ခြေထက်စသည်ဖြင့် နင်းနယ်ထိခိုက် သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုထိခိုက် သောသူကို၊ ဒဟတိ ဣဒ္ဓတိ ဣဒ္ဓ ဝ ၊ လောင်သကဲ့သို့ တည်း၊ မာရော၊ သင်မာရ်မင်းသည်၊ တံ ဝ ထာဂတံ၊ ထိုဃရားတပည့်သားကို၊ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်ဖြစ်မှား၍၊ ဒဟတိ ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွါးစေ၏ ၊ မမ ၊ ငါ့အား၊ ပါပံ ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး ဇေဝံ ဤသို့ ၊ ပါပိမ ၊ မာရ်မင်း ၊ တွံ ၊ သင်သည်၊ ကိ ဝိ ၊ နမည်သည်၊ အာဟယ်သို့အောက်မေ့ ရာ၌ ၊ နည်း ၊ ကော်သနေ ၊ ပင်စစ်သဖြင့် ၊ ပါပံ ၊ မကောင်းမှုကို ၊ ကရော ဣဿ ၊ ပြုသောသူအား ၊ အနုဏ္ဍာယ ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငါးထည်းကောင်း ၊ ဒုက္ခာယ ၊ ဆင်းရဲခြင်းငါးထည်းကောင်း ၊ သံဝတ္တတိ ၊ ဖြစ်၏ ၊ အ ဣဿ ၊ ယုတ်မာစွာသော ၊ မာ ရ ၊ မာရ်နတ် ၊ ပါပံ ၊ မှုကောင်းမှုကို ၊ ကရော ၊ တောကရော ဣဿ ၊ ပြုသော ၊ တေ ၊

သင်အား၊ စိရရတ္တာယ၊ ကြာမြင့်စွာသောညဉ့်ပတ်ထိုး အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်း ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းကို၊ဒိယျတေဥပဓိယတိ၊ သောင်ထိုင်သတည်း၊ မာရ၊မာရ နှတ်၊ဗုဒ္ဓမှာ၊သုရားသုရားတပည့် သားမှ၊ နိမ္မိန္ဒနိမ္မိဗုဒ္ဓ ညီးနွေလော၊ဘိက္ခု။သု ရားနှုန်းကို၌၊ အာသဝ၊ချုတ်ချယ်ဖွယ်ညဉ်းဆဲဖွယ်ဟူသောဇလိုကို၊မာအကာသိ မပြုသင့်သော၊ ဖွာကိုဝေ၊ ဤသို့၊မာရ်၊မာရ်နတ်ကို၊အတဇ္ဇေသိ ပြုပ.ချောက် ချီ၊ဘေ သကဇ္ဇာဝေနေ၊ဘေ သကဇ္ဇာအမည်ရှိသောတောခို၊တတော၊ထိုပြုပ် ချောက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊သောယဝဏ္ဏော၊ ထိုမာရ်နတ်မင်း သည်၊ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍေဝ၊ထိုအရစ်ခွင်ပင် လျင်၊အန္တရဓာယတိ၊ကွယ်လေ၏။ ဖွာတိ၊ ဤသို့၊ ဖွာထွဲ့ဖွာမာပကာရ၊ဤသို့ အပြားရှိ ကုန်သော၊ ဖွာမ်ဖွာမာဂါ ထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံး အပ်သော ခြေခံဆဲ့ရှစ်ဂါထာတို့ကို။ အာယသ္မာ၊ရှည်လျားသော သက်တော်ရှိသော၊မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ထေရော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ၊သမ္ဘိကမ္ဘိနိပါတမ္ပိ၊ သမ္ဘိကနိပါတ်၌၊ မဟိမ္ဘိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ မောဂ္ဂလာနော၊မောဂ္ဂလာန် အမည်ရှိသော၊ ဇကောဝ၊ထေ ရော၊မထေရ်တယောက်သာတည်း။ ဟာဂါထာယော၊ ထိုသမ္ဘိကနိပါတ်၌ လာသောဂါထာတို့သည်၊အမ္ဘိသမ္ဘိ၊ခြောက်ဆဲ့ရှစ်ဂါထာတို့သည်၊ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဖွာတိဖွာဒ်ဥဒါနံ၊ဤသို့ဘွဲ့ဆို သိကဲ့သို့အပ်သောဥဒါန်းဂါထာသည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ ၊သမ္ဘိကောနိပါတော၊သမ္ဘိကနိပါတ်သည်၊ဒုတိယော၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊သမ္ဘိကနိပါတ်ပြီး၏။ ၊

သတ္တကနိပါတ်၊

(၂၆၄) အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရှေထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သော၊အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရေးမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊သန်တော်ဖြစ်သောမင်း၊ငါ့ကို၊ဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတက်အစရှိကုန် သောမကောင်းသောအကြံတို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ ငါ့၏စိတ်သို့ကပ်ကုန်၏။ ကဏ္ဍတော၊မည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဂဒ္ဓာ၊ကြပ်တန်းမှက်ချော်ခြင်း နှင့်ယှဉ်သောနေခြင်းရှိကုန်သော၊ဖွာမေ၊ ဤလူတို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ ထိုမှဤ မှပြေးရကုန်၏။ ဥဂ္ဂဝုတ္ထာ၊ ကိစ္စဖြင့်ထင်ရှားသောသူတို့၏ သားသည်းဖြစ် ကုန်ထသော၊မဟာသာသာ၊ ဖြတ်သောလေးသမား၊သည်းဖြစ်ကုန်ထသော သိက္ခိတာ၊ ဆရာထံ၌တဆဲ့နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သင်အပ်ပြီးသောပဲလေးအတတ် သည်းရှိကုန် ထသော၊ ဒဠ္ဍဓဋ္ဌိနော၊ တင်ခက်သော ပိုနှစ်ထောင် အချိန်ရှိ

သောထေးကို တင်နိုင်ကုန်သော ထေးသမားတို့သည်၊ အမန္တာ၊ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊အပလာယမိန်း၊ပြေးကုန်သောသူတို့၏၊သဟာသံ၊တထောင်အတိုင်း အရှည်ရှိသောလူကို၊ပရိကိရေယျို့၊ပစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတ္ထေကာဝိ၊ ဣမိဿာအတိုင်း အရှည်ရှိသော ထေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ဘိဝေယျာဝ၊ ထိုထက် လွန်သော ထေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ကေသဆောဝ၊ တချောင်း သော မြှားကိုသာလျှင်၊ ခိပေယျ၊ပစ်ရာ၏၊ ဒွေသရေ၊နှစ်ချောင်းသောမြှား တို့ကို၊နခိပေယျုံ၊ မပစ်နိုင်ကုန်ရာ၊ ဆုတ္ထိယော၊ ဝိန်းမတို့သည်ကား၊ ပဠု ပဠုသရေ၊ ရှုပါရုံသဒ္ဒါရုံစသော ငါးပါးသော ကာရဏတို့ဟု ဆိုအပ်သော ငါးစင်းငါးစင်းသော မြှားတို့ကို၊ကေတောဝ၊တကွနှက်၊ ခိပန္တိ၊ပစ်နိုင်ကုန် ၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ခိပေန္တိယော၊ပစ်တတ်ကုန်သော ဝိန်းမတို့သည်၊ ဣတ္ထေကာ ဆုမာဟိဆုတ္ထိကိ၊ဤဝိန်းမတို့တက်၊ ဘိဝေယျာ၊မျှားစွာသော ဝိန်းမတို့သည်၊ သဝေအာဂမိသန္တိ၊ဝိန်း မတို့၏အရှင်အသွင် ဆံကိုပြီးခြင်း သမြတ်ကိုဖြ ခြင်းပြီးရယ်ခြင်းစသည်ရှိသော အားဖြင့်မျက်ဆီးထားကုန်ကြားနှင့်၊ ဝေဒ္ဓိ၊ဤသို့ ငါ့ကိုမျက်ဆီးမျှားယောင်းထားသော်ထည်း၊ ဝံ၊ငါ့ကို၊နေဝဗျာဓယိသန္တိ၊ ဝိန်းမတို့၏ မာယာဖြင့် မျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ငါ သည်၊ ဝမ္မေသု၊ဝိပေ သနာမဂ်ဖိုတ်တရား၌ဖြစ်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊တည်ပြီးသည်၊ အဗ္ဘိ၊ဖြစ်၏၊ ၊မေမယာ၊ငါသည်၊ အာဒိဗ္ဗဗန္ဓုနေ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ် တော်မူသော၊ ဥဇ္ဇယ်သ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာဟူသောခရီးကို၊သကိုံ ဟိသကိုံ ဝေ၊တကြိမ် သာလျှင်၊သုတံ၊ကြားရ၏၊တတ္ထ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသောနိဗ္ဗာန်ခရီး၌၊ မေမမ၊ငါ ၏၊မနော၊စိတ်သည်၊ နိမုတောဝ၊ပြေတျော်၏၊ ပါဒိမ၊ယုတ်မာစွာသောမာရ နတ်၊ဝေမေဝ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနိစ္စအသုဘချာန်ကို တောင့်တခြင်း ဝိပဿနာဖြင့်သာလျှင်၊ဝိဟရတ္ထ၊နေသော၊ဝံ၊ငါကို၊ယထာ၊အကြောင်းခြင်း အရာဖြင့်၊မဂ္ဂန္တိ၊ကိုလေသာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊နဥဒိက္ခသိ၊ မမြင်၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊မဂ္ဂ၊သေမင်း၏အနီးကို၊ကရိသာမိ၊ပြု ဆုံ၊ဝေ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ဥပဂန္တွာသိ၊ငါ့သို့ကပ်ထာ၏၊တံ၊ထိုသို့သော ခြင်းအနီး၌ပြုဆုံဟူ၍ငါ့သို့ကပ်ထားခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ့၊မသင့်၊အရတိ၊လွန် စွာသောကုသိုလ်တရား ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌ မမ္မေတ္တော်ခြင်းကိုထည်း ကောင်း၊ရတ်စ၊ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ မ္မေတ္တော်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊စွန့်၍ သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသော အ'ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝေဟာသိ တံ၊သားမယားစသည်နှင့်ဗဟုဇ်သော၊ဝိတက္ကံစ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း၌တပ်မက်

မောခြင်းစသောမိန္တာဝိတက်ကိုလည်း၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ဝနတ်၊အရှေ့တွင်ကဗဟိုရှိအပြားဖြင့်ပြားသော၊ကုဟိုဠ်၊အလုံးရုံသောကာမဂုဏ်ဝတ္ထုဟု၊တည့်တစ်ခြင်းကို၊နုကရေယျံ၊ငါမပြုအံ့၊နိဗ္ဗာန်ကောဟု၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသော၊သဘိက္ခုသောဘိက္ခု၊ထိုဧဟန်းသည်၊အဝနတော၊ တရုံတခုသောအာရုံ၌နှစ်သက်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့်ကိုယ်သာဟူသော တောရကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ဝဝိသသံ၊သွားတော့အံ့၊ကိုပ္ပ၊အလုံးရုံသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤယောဂီ၌၊ ပထဝီ၌၊ မြေကိုမှီသောလူစသော သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဟာသံ၊ကောင်းကင်၌တည်သော နတ်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ရူပကာတံ၊ ၊တောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ဇုတေါဝဝံ၊သောကနှင့်ယှဉ်သောဘဝသုံ.ပါး၌အကျုံးဝင်သော၊ ကိုပ္ပ၊အလုံးရုံသော သင်တတရားသည်၊ ပရိဓိယျတိ၊ဆွေးမြေ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၏၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော တောဘုမ္မကတရားအပေါင်းသည်၊အနိစ္စံ၊ အိုခြင်းစသည်တို့ဖြင့်မိုက်သောကြောင့်မမြဲသောသဘောရှိ၏၊ ဝေဒုမိနာအနိစ္စာဒိဝသေနဝေါပနေန၊ ဤသို့အနိစ္စအစရှိသောသဘောအားရေးသို့တင်သဖြင့်၊ သမေစ္စ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ရတ္တန္တာ၊ပိုင်းခြား၍ သိတတ်သော သဘောရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ စရန္တိ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏၊ ဇနာ၊ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ ဥပဓိသု၊ခန္ဓာဥပဓိစသည်တို့၌၊ဂဓိတာသေ၊ တပ်မက်မောသောစိတ်ရှိကုန်၏၊ဒိဋ္ဌေ၊ဖြင်အစ်သောရူပါဒိတို့လည်းကောင်း၊သုတေ၊ကြားအစ်သောသဒ္ဒါဒိတို့လည်းကောင်း၊ ပဋိဃေ၊ ထွေအစ်သောဝေါဋ္ဌဗ္ဗာဒိတို့ လည်းကောင်း၊ မုတေ၊ ဆိုအစ်ပြီးသောဒိဋ္ဌသုတဝေါဋ္ဌဗ္ဗမကြွင်းသော နမ်းအပ်လျက်အစ်သောဂန္ဓာဒိတို့သာတို့လည်းကောင်း၊ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ဂဓိတာသေ၊တပ်မက်မောသောစိတ်ရှိကုန်၏နုတ္ထေ၊ ဤဒိဋ္ဌစသောကာမဂုဏ်ငါးပါးဒိုး၊ဆာနံ့၊ ကာမဆ္ဆန္ဒနှကို၊ ဝိနောဒယဝိနောဒေတိ၊ဖျောက်သော၊ တထာဂတော၊ ထိုသို့ဖျောက်သည်ရှိသော်၊ အဇေဒေါ၊တဏှာတည်းဟူသော ဖြိုကင်းသည်ဘဝဝိ၊ဖြစ်သော၊ဟိသစ်ခံ.ရန်၏၊ ဣတ္ထ၊ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးဒိုး၊ယောဝုဋ္ဌဟော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နလိမ္ပတိ၊ တဏှာဟူသော ထိမ်းကျုံ့ခြင်းမရှိ၊တံဝုဋ္ဌလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ရနိ.၊ မောနဟုဆိုအပ်သောတရားခဲ့ တည်သောကြောင့် ရနိဟူ၍၊အာဟု၊ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊အဋ္ဌသမ္ပဒါသိထာ၊ အယုတ်အလွန်ကို မယူမူ၍ခြောက်ဆဲ့ရှစ်ပါးသောပိန္ဓာအယူကိုမှီကုန်သော၊သဝိဂဏ္ဌံ၊မိန္ဓာအယူနှင့်တကွသော မှားသောအကြံရှိကုန်သော၊ ပုထုဇနတာယ၊ မျှားစွာသောကိုယ်လေသာကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပုထုဇဉ်ခဲ့အကျုံးဝင်

ကုန်သောသူတို့သည်၊ အစမ္ဘနိုဝိဇ္ဇာ-ဝိဇ္ဇာဝိဂတက်တည်းဟူသော အနိစ္စစ
သည်ကိုယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်အစမ္ဘဟုဆိုအင်သော ဝိဇ္ဇာအယူဒိဋ္ဌိသက်
ဝင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ကုဟိဠိ၊ တစုံတယောက်သောအကြောင်းဌ၊ဝဠ
ဂတာ၊သဿတဝါဒစသောဝိဇ္ဇာအယူရှိသည်၊ နစအသဘာဝေယျ၊မဖြစ်
ရာသည်ကား။နု၊မဟုတ်၊ယောသိဂ္ဂ၊အကြောင်းရှိပါန်းသည်၊ ခဏ္ဍ၊ခဏ္ဍလဂါဟိ
ကိုဆေသော၊ကို့သည် ဗျက်ဆိုးအပ်သည်ဖြစ်၍ကောင်းသောဝိဇ္ဇာဝါဒတို့ကို
ယူထိုးရှိသည်၊နော အသဘောဝေယျ၊မဖြစ်ရာ၊သော၊ထိုသူသည်၊ဘိက္ခု
နာမ၊ရဟန်းမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒဇ္ဇော၊ပညာရှိသည်၊စိရဂ္ဂတ်၊ကြာ
ဖြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊သမာဟိတော၊တည်ကြည်၏၊ အဂ္ဂဟာကော၊
စဉ်းထည်းတည့်ပတ်ခြင်းမှ လည်းကင်း၏။ ဒိဋ္ဌိပကော၊ သိမ်ရှေ့စွာလိမ္ပာ၏
အပါဟာလု၊တပ်ခြင်းကဟောမှလည်းကင်း၏၊သန္ဓိပဒ်၊ဒိဋ္ဌာန်ကို၊အဋ္ဌဂမာ
အဓိဂတော၊ရ၏။ ပဒိုဠ်၊ အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဒိဋ္ဌာန်ကိုစွဲ၍၊ ပရိဒိဋ္ဌ
တော၊ သဘ္ဘပါဒိသောသဒ္ဒါနှစ်ခုတို့ဖြင့်ကိုယ်သာတို့မမြင်ပါ၏၊ ဆုဒါနိ၊အရ
အခါ၌။ကာလံ၊ အနုပါဒိသောသဒ္ဒါနှစ်ခုတို့အတိုင်ဗ၊ အခါကိုင်ထင်ခြင်းကို၊
ကခ်ိတိ၊အလိုရှိ၏၊ တံဝုဋ္ဌလံ၊ ထိုပုဋ္ဌိုတ်ကို၊ ရုန်းမောနေသူမမြန်ပြည့်ရုံ
သောကြောင့်ရုန်ဟူ၍၊ အာဟု၊ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ဂေါတမ်၊ဂေါတမအ
နွယ်ဖြစ်သောသူ၊မာနုံ၊သေယျမာနုံစသောကိုးပါးသောမာန်ကို၊ပဟာယ၊
ပယ်စွန့်ဟော၊မာနုပထဉ္စ၊ မာန်ဖြစ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောမသင့်သောနှလုံးသွင်း
ခြင်းဖြင့်ခြိုရံအပ်သောဇာတိအစရှိသော တရားနှင့်စပ်သော ကိလေသာဟူ
သောမာန်၏အကြောင်းကို၊ဟာ ယ၊ပယ်စွန့်လော၊ အသေသံ၊အကြွင်းမဲ့၊
မာနုပထမ္ပိ၊ မာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာကိုထည်း၊ ပမုဋ္ဌိတော၊
မာန်၏ဝတ္ထုလျှင်အကြောင်းရှိသော တွေ့ဝေခြင်းသို့ရောက်သည်၊ဝိမုတ္တိသာ
ရီ၊နှလုံးမသာယာသည်၊ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊စိရဂ္ဂတ်၊ ဤကမ္ဘာနှင်းခဲလုံ့ထပ်ပြီသော
ခဏကိုလွန်သောရှေးအတို့ခဲ့သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တာဖိုလ်သို့၊နုပါဝု
ဏိ၊မရောက်နိုင်၊ ၊ဟိသစ်ံ၊ မှန်၏၊မကွေ့နှ၊သူတပါးကျေးဇူးကိုချေခြင်းဖြင့်
မကျိုးဘား၊သူတပါးတို့၏ကျေးဇူးကိုချေတတ်ကုန်သော၊ ပဘော၊သင်္ဂ္ဂဝါတို့
သည်၊ မာနဟတာ၊မာန်ဖြင့်ဗျက်အပ်သော ဂုဏ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗယံ၊
ဝေဒိသို့၊ ပဘာ၌၊ကျရောက်ကုန်၏၊ မာနဟတာ၊ မာန်ဖြင့်ဗျက်ဆိုးအပ်ကုန်
သည် ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗယံ၊ဝေဒိသို့ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒနာ၊လူတို့
သည်၊စိရဂ္ဂတ်၊ရှည်ကြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊သောစ၌၊စိုးရိမ်ရကုန်၏၊
မဂ္ဂဖိ၊တော၊မဂ်ဖြင့်ဆောင်အပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ သမာပတ္တိပန္နော၊

ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ကဒါစိ၊တရံတခါမျှ၊ နသောစတိ၊ မဝိုးရိပ်၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ ကိုယ်တွေ့ဟူ၊ပညာရှိတို့၏ ပြိုးမြမ်းခြင်းကို ထည့်ကောင်း၊ သုခဟု၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊အနုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ တံ၊ထိုသို့ကောင်းသော အကျင့်သဘောရှိ သောသူကို၊တထိ၊မဘောက်မပြန်၊ဖြေဒသောတိ၊ တရားကိုဖြင်သောသူ ဟူ၍၊ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်၊အာဟု၊ဆိုကုန်၏။ ၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်အ ဝ၊ဤထေဝကဠ၊အသိထော၊စေတောသိသစသောငါးပါးသော တံသင်းကြောင့် မှကင်းပြီးသော၊ ပဓာနဝါ၊သမ္မပဓာန် လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဗိသုဒ္ဓေါ၊ နိဗ္ဗာန်ကဟု ဆိုအပ်သော တိပ်တို့ကိန်းကင်းသဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား စင်ကြယ်စွာ ထသော၊ ဘိက္ခု၊ သံသရာ ဘေးကို ရှုတွေ့ရှိသော ရဟန်း သည်၊နိဗ္ဗာန်၊ ကာမ ဆန္ဒနှင့်ဝရဏ စသည်တို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ မာနဟု၊ကိုးပါး အပြားရှိသောမာန်ကိုလည်း၊ အသေသံ၊အကြွင်းမရှိ၊ ပဟာ ယ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်စွန့်၍၊ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ခပ်ထိပ်းသောကိေလသာတို့ဌဿ ပြီး သည့်ဖြစ်၍၊ဝိဇ္ဇာယ၊သုံးပါးအပြားရှိသောဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အနုကရော၊အဆုံး ကိုပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒတိ၊ဆုံးမ၏၊ အဟံ၊ ငါဝဂီသသည်၊ကာမရာဂေန၊ကာမရာဂဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗာဝိ၊လောင်၏၊မေ၊ငါ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပရိဒယ္ဟတိ၊ကာမရာဂဖြင့်အဘာန်တလဲလဲလောင်၏၊ဂေါတမ၊ ဂေါတမတပည့်သားဖြစ်သော၊ငါ့ရှင်၊သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ မေ၊ငါ့အား၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ် သနားသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပန်၊ ရာဂ၏ငြိမ်း ကြောင်းရာဂ၏ငြိမ်းစေခြင်းဌါနတမ်းနိုင်သောအယူကို၊ဒြေ့ဟိ၊ဟောပါလော ဣတိ၊ ဤသို့၊သာစိတော၊ဝဂီသထေရ်သည်တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာ ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဗိပရိယေ သော၊အသုဘကိုသုဘဟု ဟောပြန်သောအယူရှိသော၊ သညာယ ၊အမှတ်ဖြင့်၊တေ၊သင်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ် ကို၊ကာမရာဂေန၊ကာမရာမသည်၊ပရိဒယ္ဟတိ၊အဘာန်တလဲလဲလောင်၏၊ရာ ဂုဿသံဟိတံ၊မိမိတို့၏ဆိုလက် ခြေနှင်းနှာခေါင်းစသော အလုံးရုံသောကိုယ်၌ တပ်သောရာဂနှင့်ယှဉ်သော၊ သုဘံ၊ဤကိုယ်ကင့်တယ်၏လက်ခြေမျက်နှာ တင့်တယ်၏ဤသို့စသော၊ နိမိတ္တံ၊ကိေလသာဖြင့်မျက်ဆီးကြောင်းကို၊ပရိ ဝဇ္ဇေဟိ၊ထိုသုဘသညာကိုပယ်၍ အသုဘသညာဖြင့်ကြဉ်ဘိလော၊ အသု ဘာယ၊ ဤမိန်းမတို့ကားကို ပါးသောနှါရတို့မှမပြတ်ထိုစီးသောကျင်ကြီး ကျွင်ယမ်းနပ်တံတွေးစသော အပုပ်ဖြင့်ပြည့်သောကြောင့် မစင်ကင်တယ်ဟူ သောအသုဘဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွါးစေလော။ ကေဠံ၊

တည့်ကြည့်စွာ တရုတည်းသောအာရုံ၌၊ သုသမာဟိတ်၊ ကောင်းစွာထား သည့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေလေ၊ တာဝ၊ သင်၏၊ အသုဘာနုပ သဿနံ၊ မတင့်တယ်ဟု အဘာန်တလဲလဲ ရှုခြင်းကို၊ သုကရံ၊ ကောင်းစွာ ပြုခြင်း ဟူ၍၊ အကျွာဝိ၊ ငါဆိုး၏၊ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအမွေးခြေသည်း၊ ထက်သည်း သွား၊ အရေစသော သုံးဆဲနှစ်ပါး၊ သော အရာ၌ ဖြစ်သော၊ သတိ၊ အကြံပျား စွာ ပွါးစေခြင်းနှင့် ဗဟုဠိ သောသတိကို၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော၊ နိုဗ္ဗိဒါဗဟုလော အတ္ထဘောဝ ခြိုးနွေခြင်းများ သည်လည်း၊ ဘာဝ၊ ဖြစ်စေလော၊ ၊ အနိုဗိတ္ထု၊ နိစ္စသုခနိုဗိတ်စသည်တို့ကို ခွါသဖြင့် အနိစ္စအနုပဿနာ အဝေးဟု ဆိုအစ် သောနိုဗိတ်ကင်းခြင်း မည်သည်ကိုလည်း၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေလော၊ မာနာ နုသယဆု၊ မာနာနုသယကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓုဟ၊ ထိုအနိစ္စနုပဿနာကို ပွါးစေသည် ရှိသော်အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့် စွန့်ဘိလော၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မာနာဘိ သမယာ၊ မာနကိုဒဿနာဘိသမယ ပဟာနာဘိသမယဖြင့် ကောင်းစွာ ပယ် ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသတိ ဝိ ဟာရိသတိ၊ နေရဏတ္တော့။ ယာဝ ဝါ ဝေ ယ၊ အကြင်စကား ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ အတ္ထာနံ၊ ပိဝိကိုယ်ကို၊ နတာရယော ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့် မပူပန် မနှိပ်စက်ရာ၊ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်း၊ နဝိဟိ သေယ္ယု၊ မဖျက်ဆီး မနှိပ်စက်ရာ၊ သော ဝါ ဝေ ယ၊ ကြင်ကြောင့်၊ ပေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တမေ ဝ ဝါ ဝေ ယ၊ ထိုသို့သော ဘော ရှိသောစကားကို သာ ဟု ဆိုကုန်။ ၊ ယာ ဝါ ဝေ ယ၊ အကြင် စကားသည်၊ ပဒိုနဒ္ဒိတာ၊ ပျက်မြောက်အဖြစ်ဖြင့် နှစ်သက်အပ်ချစ်မြတ်နိုး အပ်၏နောင်အခါ၌ နာကုန်သော သူတို့သည် ကောင်းစွာခံ့သင့်အပ်၏၊ ဧ ဝ ရှုပ်၊ ဤသို့သော ရှိသော၊ ဝိယ ဝါ ဝေ ယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကို သာ ဟု ဆိုကုန်။ ယံ ဝါ ဝေ ယ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသန္တော၊ ဆို သည်ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ပါပါနိ အပိယာနိ၊ မချစ်အပ်ကုန် သော၊ အနိဋ္ဌာနိ၊ အလိုမရှိကုန်သော၊ ဖရုသ ဝါ ဝေ ယ၊ ကြမ်းတန်းသော စကား တို့ကို၊ အနာဒါယ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ဝိယံ ဝိယ ဝါ ဝေ ယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စ ကားကို၊ ဘာသတေ၊ ဆိုကုန်။ ၊ ဝေ ဝေ ယ၊ သစ္စံ၊ မဲ့ကုတ်မယွင်းမှန်သော၊ အ မတ ဝါ ဝေ ယ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကိုပြုတတ်သော စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယာ အယံ ဝါ ဝေ ယ နာမ၊ အကြင်စကားမည်သည့်ကား၊ ဧသ ဧသော ဓမ္မော ဤသဘော တရေ၊ သည်၊ သနန္တနော၊ ရှေးဦးဖြစ်သော၊ စရိယာ ပဝေဏီ၊

အကျွင်းအစဉ်တည်း၊ သင်္ခေပ၊မှန်သည်ဖြစ်ထည်းကောင်း၊ အဏ္ဍေပ၊ဝိဝိဓ အကျိုးစီပွါးသူတပါးအကျိုးစီးပွါးဖြစ်ထည်းကောင်း၊ ဝေဒေပ၊ထိုအကျိုးစီးပွါး၏အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တရားဖြစ် ထည်းကောင်း၊ ဗတိမ္ဗတာ၊တည်ကုန်သောသူတို့ကို၊ သင်္ခ္ကာသင်္ခ္ကာဒုတိ၊သူတော်ကောင်းမည်ကုန်၏ဟူ၍၊အာဟု၊ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ခေမံ၊ဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တိ ယာ၊ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခသ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရိယာယ၊အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ယံဝါစံ၊အကြင်စကားကို၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ ဘာသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ သာ၊ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနံ၊စကားတို့ထက်၊ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သောစကားမည်၏၊ ၊ဂန္ဓိရုပညော၊နက်နဲသောခန္ဓာအာယတနစသည်တို့ဖြစ်သောသိပ်ပြေသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့် နက်နဲသောပညာထည်းရှိတတ်သော၊မေဓာဝီ၊မေဓဟုဆိုအပ်သောဝမ္မတြေဝေ ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဂ္ဂေါမဂ္ဂ်သ ကောဝိဒေါ၊ ဤကားဒုဂ္ဂတိ၏အကြောင်း ဤကားသုဂတိ၏အကြောင်း ဤကားနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းတည်းဟူ၍ ဤသို့အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ဖြစ်လိမ္မာသောပညာရှိတော်မူထသော၊ မဟာပညော၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သောအထူးသဖြင့်ကြီးသောပညာရှိထသော၊ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ဟောပြီ၏ ၊သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သံခိတ္တေနပိ၊အကျဉ်းအားဖြင့်ထည်း၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဝိတ္ထာရေနပိ၊အကျယ်အားဖြင့်ထည်း၊ ဘာသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သာဠိကာယ၊သာဠိကာသည်၊ နိဿ္သောသောဝိယ၊သာယာစွာအသံကိုတွန်သကဲ့သို့၊ဝေဝ်တထာ၊ထိုအတူ၊ပဒီဘာနံ၊သရဒ္ဓရာလှိုင်းထံပိုးကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်အဆုံးမရှိသတ္တဝါတို့ဉာဏ်ဖွင့်ထင်သောတရားကို၊ဥဒီယျတိနိ ဆ ရတိ၊ဖြိုက်တော်မူ၏၊ တံမ်ေ၊ထိုတရားကို၊ဒေသေန္တသ၊ဟောသော၊ တသ၊တရားစစ်ချက်ကြီးသဘွယ်ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊မရုဇံ၊သာယာစွာသော၊ဂိဇံ၊အသံကို၊ သုတာ ဆ ၊ရှိသော စွာနာကုန်၏၊ရဇ္ဇနီယေန၊တစ်ဘွယ်သော၊သရေန၊အသံဖြင့်ထည်းကောင်း သဝနီယေန၊ နာဘွယ်သော၊ ဝဏ္ဏနာ၊ပြေပြစ်စွာနှလုံးကိုဆောင်သောအသံဖြင့်ထည်းကောင်း၊ဘိက္ခဝေါ၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓဋ္ဌစိတ္တာ၊တက်ကြွသောဝိတိအစွမ်းဖြင့်မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ရေဒိတာ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊သောတံ်ဩဒေ ဆ ၊နားထောင်ကုန်၏၊ ၊အဓိပန္နရေ သေ၊တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောယခုနေ့၌၊ဝိသုဒ္ဓိယာ၊စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုး

ဌာဝိသုဒ္ဓိပ ဝါရထောဖြင့်၊ ပဋ္ဌသတာ၊ ငါးချောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂတာ၊ ထုရားမြတ်စွာကို ခြံရံ၍နေခြင်း သင်္ဃာသရဏ္ဏာယ်ခြင်း၏အစွယ်းဖြင့်စည်းဝေး၍နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုငါးချောသောရဟန်းတို့သည်ကား၊ သံဃောဇနုဗန္ဓနုန္တိ ဒါ၊ သံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်သော အစဉ့်ဖဲ့ တတ်သော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်၍တည်ကုန်ပြီ၊ အနိစ္စာ၊ ကိလေသာဟူသောဆင်းရဲခြင်းမှကင်းကုန်ပြီ၊ ခိဏာပုနဗ္ဘဝါ၊ ကုန်ပြီးသောတဘဝနှင့်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ပြီ၊ ဖုဋိ၊ ဟာ ဟာ ဝုဋ္ဌိ ၊ တို့၏သိ ဝကျွန်စသောတရားကိုရှာမှီးကုန်ပြီ၊ ။ အမ္ပဋ္ဌပရိဝါရိတောဝ၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံအပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ သမ ဟာ ၊ ထေးကျွန်းလေးမျက်နှာဟူဆိုအပ်သောထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ၊ သာဂရဇ္ဇုံ ၊ သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော၊ ဖုဝုံမတိ ၊ ဤကျွန်းကြီးထေးကျွန်းကျွန်းယမ်နှစ်ထောင်မြေအပြင်ဌာရှိသောလူအပေါင်းကို၊ အနုပရိယေတိ အနုပရိဝတ္တတိ ယားထား၊ အစိုးရသည်အဖြစ်ဖြင့်ပိပိအလိုသို့ချည်းလိုက်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧवံ တထာ ထိုအတူ၊ ပိဒိ တသင်္ခါ ပုံ၊ ကိလေသာဟူဆိုအပ်သောအောင်ပြီးသောစစ်မြေအရပ်ရှိတော်မူထသော၊ သတ္ထုဝါတံ ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသောရထားထက်တင်၍ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုသံသရာဟူသောခရီးခဲမှထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော်မူတတ်ထသော၊ သတ္ထာရံ ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဗ္ဗုဟာယ ဝိနေ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ ကိလေသမာရ်စသောမာရ်တို့၏သဟဇာတဖြစ်သောသေခြင်းကိုယယ်ကုန်ပြီးထသော၊ တေ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ပယိရုပါသန္တိ ၊ ဆည်းကပ် ခစားကုန်၏၊ ။ ၊ ဘဂဝ တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓေ၊ ခင်ထိပ်းကုန်သော၊ ပုတ္တာ၊ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရဟန္တာ ငါးရာတို့သည်၊ သန္တိ ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ ၊ ဤငါးရာသောဘုရားတပည့်သားတော်အပေါင်းခု၊ ပထာသော၊ ကိုယ်တွင်းနှင့်သိလသမာဓိစသော ဂုဏ်အနှစ်မှကင်းသောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ ၊ မရှိ၊ တဏ္ဍာသလ္လသ ၊ တဏှာ တည်းဟူသော ညောင်ကို၊ ဟန္တွာ ၊ နှုတ်ယယ်တော်မူတတ်သော၊ အာဒိ ဗဟုနုံ ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို၊ အဟံ ၊ ငါသည်၊ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ။ ၊ ဝိရဇံ ၊ ကင်းပြီးသော ကိလေသာ ဟူသောမြေရှိထသော၊ ဓမ္မံ ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားကို၊ ဒေသေန္တံ ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ သုဂတံ ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘိက္ခုနံ ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပရောသဟဿံ ၊ တထောင်သုံးရာငါးဆယ်သော ရဟန်းသည်၊ ပယိရုပါသတိ ၊ အရှိအသေ

ဆည်းကပ်၏။ နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်နေ၊ နိဗ္ဗာန်၌ အကုထောတယ်၊ တရုတ်တရသောဘေး သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ၊ဝိပုလ်၊ ဗြဟ္မဏ်ပြောစွာထသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓ ဒေသိတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊သုဟာ၌ကို၊ အရှိအသေနာရုန်၏။ ၊သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံ၊သပုရက္ခ တော၊ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘတိဝတ၊ ကြွယ်မျိုး ဘောင်ဝယ်သက်ဆိုသို့တင်တယ်စွတကား။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊နာ ဂေါနာမ၊မကောင်းမှုကိုပြုတော်မမူတတ်သောကြောင့်နာဂအမည်ရှိသည် အသို၊ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိနံ၊ဝိပဿီအစရှိသောဘုရားရှင်ဟု ဆိုအပ်သော ဣသိတို့၏၊သဒ္ဓေမော၊ခုနစ်ဆူပြောက်သော၊ဣသိ၊ဘုရားရှင်သည်၊ အသို၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၊မဟာမေဃောမဟာမေဃောဣဝ၊ စတုဒ္ဒသိနေ၌ရှိသော ရိုးသားကြီးကဲ့သို့၊ဟုတ္တာနု၊ဖြစ်၍၊သာဝကေ၊တပည့်သားတော်တို့ကို၊အာသိ ဝဿတိ၊တရား၊တည်းဟူသောရိုးသားဖြင့် ရွာစေတော်မူ၏။ ၊ဒေဝါ၊နေ့အ ခါ၌၊ဝိဟာရာ၊ ကိုယ်တော်တည်း ကိန်းတော်မူရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ၊ထွက် တော်မူ၍၊သဒ္ဓုဒ္ဒသနကမ္မတာယ၊ဘုရား၊ဖြတ်စွာကိုမူးဖြင်ခြင်းဌာအလိုရှိ သဖြင့်၊သာဝကော၊တပည့်သားဖြစ်သော၊ ဝဂ်ီသော၊ဝဂ်ီသအမည်ရှိသော အကျွန်ုပ်သည်၊မဟာဝိရ၊ကြီးစွာသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တော၊ဆရှင်ဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ဝန္ဒတိ၊ရှိခိုးပါ၏၊မာရုသာ၊မာရ် မင်း၏၊ ဥမ္မဂ္ဂပထံ၊ထက်မျက်စွာသောကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်သောအ ကြောင်းကို၊ အာသိဘုယျသိန္ဒိတွာ၊ဖြတ်တော်မူ၍၊ ဒိဋ္ဌာနိ၊ရာဂအစရှိသော ထံသင်းတို့ကို၊ပဘိဘွဘိန္ဒိတွာ၊ဖျက်ဆီး၍၊စရသိ၊ကြွတော်မူ၏။ ဗဟုနံပရမ္ဗ ကရံ၊ကိလေသာ တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြေခြင်းကို ပြုတော်မူ တတ်သော၊ အသိတံအနီသိတံ၊ ရာဂစသည်ကို ငှီးခြင်းမရှိသော၊ ဘာဂ သော၊သတိပဋ္ဌာနစသောအတို့အား ဖြင့်၊ ပဒိုသဇ္ဇ၊ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကိုပြု ၍၊ဒေသေန္တံ၊ဟောတော်မူတက်သော၊ တံတထာဂတံ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား ကို၊ပဿထ၊ရှုကုန်လော၊ ၊ဟိသစ္စံ၊မုန်း၏၊ ဩစရသ၊ ကာမောဃစသော ဩစရလေးပါးမှ၊နိုဏ္ဏရတ္ထဏ်း၊ ထွက်ပြောက်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနေက ပိဟိတံ၊သတိပဋ္ဌာန်စသည့် အစွမ်းဖြင့်များသော အပြားရှိသော၊မဂ္ဂ၊နိဗ္ဗာန် သို့ဆောင်တတ်သောတရားကို၊အက္ခာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ တေန၊ထိုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ တဏှိ'အမတေ၊ ထိုသေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင် တတ်သောတရားကို၊အက္ခာတေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသေး၏၊ ဝမ္ဗဒသော၊ တရားကိုရှုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊အသံဟိရာ၊တရုတ်တရသောတွေ့နှင့်ကို

ချင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မြို့တာ၊တည်ကုန်သည်၊ဟောဒီ့ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဇ္ဇောတကရော၊ဝိဇ္ဇာဟူသောမြောင်ကို ပယ်ဖျောက်သဖြင့် အလင်းကိုပြုတတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊အဘိဝိဇ္ဇာအဘိဝိဇ္ဇာတို့၊ ထိုးထွင်းမြင်သိတော်မူပြီး၍၊သင်္ခါရတို့နှင့်၊အလုံးရုံသောဒိဋ္ဌိတို့၏ အကြောင်းဝိညာဏ ဋ္ဌိတိတို့ကို၊ အတိက္ကမ၊ လွန်တော်မူ၍၊ အတိက္ကမဘုတ်နိဗ္ဗာန်၊ လွန်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊အနေဒါအနေဒသ၊ဖြင်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ဥတ္တာစ၊သဗ္ဗညုဘာဉာဏ်ဖြင့်သိပြီး၍ထည်းကောင်း၊သစ္စာကတ္တာစ၊မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုပြီး၍ရင်း၊ ဒသဗ္ဗာန်၊ခေါယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော၊အဝိုဖြတ်သောတရားတော်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အဒေသယိ၊ပဋ္ဌဝဂ္ဂိုဟုန်းတို့အား၊ဟောတော်မူပြီ၊ ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊နိဗ္ဗာန်ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားကို၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ် သည်ရှိသော်၊ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိဇာနတံဝိဇာနန္တော၊သိသောသူတို့သည်၊ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းကို၊ကောကာတဗ္ဗော၊ အာဘယ်သို့ပြုပါဘုံနည်း၊ နကာတဗ္ဗောဝေ၊မပြုအပ်သတည်း၊ တသ္မာ၊ထိုသို့တရားကိုကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏ဟုသိသောသူသည်မမေ့မလျော့ပြုအပ်သောကြောင့်၊တသာဘဂဝတော ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တထာဂတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊နမသဿနမသဿန္တော၊ရှိခိုးလျက်၊အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့၊သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊အနုသိက္ခေ၊သုံးပါးသောသိက္ခာဝိပဿနာအစဉ်မဂ်အစဉ်ဖြင့် အဘာန်တလဲလဲသင်ရာ၏၊တိဗ္ဗနိက္ကမော၊မြဲမြဲသောလုံ့လရှိသော၊သုခဝိဟာရာနံ၊မျက်မှောက်ခံခြင်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဝေကာနံ၊သုံးပါးသောဝိဝေကတို့ကို၊အတိဏ္ဍသော၊မပြတ်၊ ဃာတိ၊ရသော၊ကောဿဇ္ဇော ကောဿဇ္ဇာဒေါ ကောဿဇ္ဇာဒအမည်ရှိသော၊ ယောထေရော၊အကြင်မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ၊တုရားသခင်သည် ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိပြီးသည်မှနောက်၌ အလုံးရုံသောတပည့်တို့၏ ရှေးဦးစွာဘုရားအတူသစ္စာလေးပါး တရားကိုသိ၏၊ သတ္ထုသာသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာကာရိနာ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းပြုလေ့ရှိသော ကောဿဇ္ဇာဒေ၏ဖြတ်သည်၊ သာဝကေန၊ သာဝက အပေါင်းသည်၊ ယံဓမ္မံ၊အကြင်သစ္စာ လေးပါး ပဋိသန္ဓိဒါ လေးပါးစသောတရားသို့၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးရုံသောသာဝကတို့သည်ခံအပ်သော တရားအပေါင်းသို့၊ အပ္ပမတ္တာသ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊သိက္ခတောသိက္ခန္တေန၊ကျင့်သော၊အာသဝအနေနှ၊ ဤကောဿဇ္ဇ

မထေရ်သည်၊ အနုပတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်း ရောက်အပ်ပြီ၊ သောကောဿ ညော၊ထိုသောဿညမထေရ်သည်၊မဟာနုဘာဝေါ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်လည်းရှိ၏၊တေဝိဇ္ဇော၊ဝဇ္ဇေနိဝါသစသောဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊စေတော ပရိယာကောဝိဒေါ၊စေတောပရိယ အဘိညာဉ်ရှိလည်းလိမ္မာ၏၊ဗုဒ္ဓဒါယာဒေါ၊ ဆုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်သော၊ သောကောဿညော ထိုကောဿညမထေရ်သည်၊သတ္ထုနော၊ဖြတ်စွာဆုရား၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဒတိ၊ရှိခိုး၏၊ ၊ နဂသဿ၊ ဟိမဝတိလိတောင်၏၊ ပဿေ၊ နံပါးဖြစ်သောကျောက်ညှိအပြင်၌၊အာသိနံ၊နေသော၊ဒုက္ခသ၊ဝဏ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ပါရဂုံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ မုနိ'၊ သံသရာပစ္စုပ္ပန်အကျိုးနှစ်ပါးကိုဖြင်တတ်သော ကြောင့်ရုနိအမည်ရှိသောဖြတ်စွာဘုရားကို၊ မဿုဟာယပိနော၊သေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသမာရ်စသည်ကို ဟျက်ဆီးပြီးထသော၊တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံရုံကုန်သော၊သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ပယိရုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ခစားကုန်၏၊ ၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊မောဂ္ဂလာနော၊အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် နေသံဘိဏ္ဍူနံ၊ထိုရဟန်းတို့ကား ရဟန်းတို့၏ဖိတ်စေ၊ဖိတ်ကို၊သမ္ဗေသိ သမ္ဗေသဏော၊ရုံစပ်ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ စေတသာ၊ဝိဝိ၏စေတောပရိယအဘိညာဉ်ဖြင့်၊နိရုပဓိ'၊ အလုံးရုံသောဥပဓိတို့၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ဝိမုတ္တိ'၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊အနုပရိယေတိ၊ အစဉ်အတိုင်းပိုင်းခြားမှီဝဲ၏၊ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဂိသမ္ပန္နံ၊ အလုံးရုံသောသာဝကတို့၏ ပြည့်စုံရုံခြင်းတို့ဖြင့်အလုံးရုံသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံရုံသော၊ ဒုက္ခသ၊ ဝဏ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ ပါရဂုံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊အနေကာကာရသမ္ပန္နံ၊အနာဝရဏဒဿနစသောမျိုးသောကျေးဇူးအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံရုံတော်မူသော၊မုနိ'၊ မောနဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံရုံတော်မူသော၊ ဂေါတမံ၊ဂေါမတ ဆုရားရှင်ကို၊ သာဝကာ၊တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ပယိရုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ခစားကုန်၏၊ ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိဂတဝဏ္ဏာဟကော၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နဘော၊ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒော၊လသည်၊ ဝိရောစတိယထာစ၊တင့်တယ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ဝိတမလော၊တိမ်တိုက်ဆိုးနှင်းစသောငါးပါးသောအညစ်အကြေးကင်းသော၊ဘာဝေါ၊နေမင်းသည်၊ဝိရောစတိယထာစ၊တင့်တယ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ဝေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အာဂီရသ၊ကိုယ်တော်မှပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော၊ မဟာမုနိ'၊ဘုရား

မြတ်၊တို့၊အာရှင်ဘုရားသည်၊သဗ္ဗာလောကံသဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးရုံသောလူ
ဠိ၊ယာသသာ၊တပည့်သားအခြံအရံဖြင့်၊အာတိဿာစသည်၊လွန်ကဲစွာတင့်ထပ်ပ
ထေဝ်မူ၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးအခါ၌၊ကာဠေ ယာမမဏ္ဍာ၊ ပြုအစ်သောအမှုဖြင့်ထောင်
လွှားသောမာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂါမာဂါမံ၊တရွာမှတရွာသို့၊ ပုရာပုရံ၊တမြို့မှ
တမြို့သို့၊မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဝိစရိမှ၊ သွားသောကြောကုန်၏၊အထ၊ထိုသို့
သွားထာသောအခါ၌၊သဗ္ဗဝမ္ဘာနံ၊ ခပ်သိပ်သော ညေယျဓံတရားငါးပါးတို့
၏၊ပါရဂုံ၊ အဆုံးတိုင်အောင်သိတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အနုသဿာမ၊ဖူးမြင်ရကုန်ပြီ၊ ဒုက္ခသော၊ဝန်ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ ပါရေဂူ၊အဆုံး
သို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊သောရနို့၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊မေ၊ငါ့အား၊
ဝမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဝမ္မံ၊ဟောထော်မူသောတရား
တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြားနာရသောကြောင့်၊နောအမှာကာ်၊ ငါတို့အား၊အဠ်ါ
စင်စစ်၊ရတနာကြွယ်၊ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်၊ ဥပကာရတာယ၊ကျေး
ဇူးပြုခြင်းငှါ၊ ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်၏၊ဣတိမနသိကတွာ၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ရေနို့ဒ်ု
ဆုရားသခင်၌၊ ပသိဒ်ုမှာ၊ ငါတို့ကြည်ညိုကုန်ပြီ၊ အတ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊တ
ဏှ၊ ထိုမြတ်စွာဆုရား၏၊ ဝစနံ၊သစ္စာ ထေားစါးတရားနှင့် စပ်သောတရား
စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ ခန္ဓေ၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကိုထည်းကောင်း၊
အာယတနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတနတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတု
ယောစ၊တဆဲ့ရှစ်ပါးသောဓာတ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ဝိဒိတ္ဝာန၊ ရှုပ်စသည်
ဖြင့်ခွဲဝေသော အားဖြင့်လည်းကောင်း အနိစ္စအစရှိသော အားဖြင့်လည်း
ကောင်းမက်၏ ရှေ့အတိုင်းဖြစ်သော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ အနုဂါရိယံ၊ရဟန်းတို့
ဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြု၏၊ တထာဂတာ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ဣတ္ထိနဒ္ဓ
ပိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ပုရိသာနဒ္ဓ၊ယောကျ်ားတို့၏ထည်းကောင်း၊သာ
သနကာရကာ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ဆုံးမတော်မူတိုင်းပြုတတ်ကုန်သော၊ ယော
တေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဗဟူနံ၊များစွာကုန်
သော၊တေသံ၊ထိုဘုရားဆုံးမတိုင်းကျင့်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။အတ္ထာယ
ဟိတာယ၊ဥဿုတ္တိ ဝတ၊ဖြစ်ကုန်စွတကား။ ဝတ ကေ ဣမေ၊ စင်စစ်သဖြင့်
ဗောဓိ၊သစ္စာညတရညာဏ်သို့၊အဠ္ဆာဂမာ၊အဓိဂမတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော်၊ရေ
နို့၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊ယော၊အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းပိန်းမတို့သည်
နိယာမဂတဒ္ဓသာ၊ အထက်မဂ်အထက်မိုဏ်ဟုဆိုအပ်သောသဒ္ဓတ္ထနိယာ
မသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အလုံးရုံကို မြင်နိုင်ကုန်၏၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်
သော၊ ဇေတေသံ ဘိကङ္ခါနဒ္ဓ၊ ထိုရဟန်း ယောကျ်ားတို့၏ ထည်းကောင်း၊

ငတေသံဘိက္ခုနိုနဉ္စ၊ထိုရဟန်းပိန်းမစ္ကိုဏ်ထည်းကောင်း၊အတ္ထာယ၊အကျိုး
ဌာ၊ဥပဓိနှင့် ဝတ၊ဖြစ်ကုန်စွတကား။ စက္ခုမတာစက္ခုမ ကြောန၊ စက္ခုငါးပါး
နှင့်ပြည့်စုံရုံတော်မူသော၊အာဒီနဝဇ္ဇနှာ၊ နေမင်းဏ်အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊
ဗုဒ္ဓေန၊ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ပါတိမောက်ခံ၊သတ္တဝါတို့အား။ အနုကမ္ပာယ၊သနား
တော်မူသဖြင့်၊စတ္တာရီ၊လေးပါးကုန်သော၊အရိယသစ္စာနှင့်၊ အရိယသစ္စာတို့
ကို၊သုဒေသိတာသုဒေသိတာနှင့်၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ရာ်၊ တောနှင့်သစ္စာနှင့်၊
ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊သေယျထာကတမာနှ၊ အာသယ်သည်တို့
နည်းဟူမူကား။ ခုဏ္ဍ၊ ခုဏ္ဍသစ္စာထည်းကောင်း၊ ခုဏ္ဍသမုဒ္ဒါ၊ ခုဏ္ဍဖြစ်
ကြောင်းဖြစ်သောသဟရဒယသစ္စာထည်းကောင်း၊ခုဏ္ဍသ၊ခုဏ္ဍသစ္စာကို၊အ
တိက္ကမံ၊လွန်ကြောင်းဖြစ်သော၊အရိယာ်၊ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကာ်၊အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံရုံသော၊မဂ္ဂ်၊မဂ္ဂသစ္စာထည်းကောင်း၊ ခုဏ္ဍ၊ပဘ၊မဂါမိနှ်၊ခုဏ္ဍသစ္စာ
ရာ်ချုပ်ငြိမ်းရာမဂ္ဂသစ္စာသည်အာဝရဏ်ပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်သောနိုဝရဏသစ္စာ
ထည်းကောင်း၊ဒုမာနှ်စတ္တာရီ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောခုဏ္ဍသစ္စာစသောအပြားဖြင့်၊ တထာအဝိတထာ။ မပေါက်မပြန်ကုန်
သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထိုခုဏ္ဍသစ္စာစသော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ယထာ၊
အကြောင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ရာ်၊ တထာ၊ ထိုထို
ဟောတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ဗုဒ္ဓေ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရား
တို့ကို၊မေမယာ၊ ငါသည်ကား၊ဒိဋ္ဌာ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိအပ်
ကုန်ပြီ၊မေမယာ၊ငါသည်၊သဒ္ဓေါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊
ပိမိအကျိုးကို၊ အနုပတ္တော၊ မဂ်အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာသု
ရား၏၊သာသနာ်၊ အာဇုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ကတံ၊
ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်အပ်ပြီ၊ မေမမ၊ငါ၏၊အာဂတံ၊ ထာခြင်းသည်၊သွာ
ဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာသိဝတ၊ ဖြစ်ထေစွတ
ကား၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာသုရား၏၊သန္ဓိ ကေ၊အနိုးန်ခ်ိ၊မမ၊ငါ့အား၊ သပိတာတ္ထေ
သု၊အသိုးအသိုးခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဝဒ္ဓေသု၊ကု
သိုလ်အကုသိုလ်ဟူသောကတတရား၊တို့တွင်၊ ယံဝမ္ပံ၊အကြောင်မဂ်ဖိုလ်တရား
သည်၊သေဇ်၊အထူးအဖြင့်ပြီးမွမ်းအပ်ပြတ်စွာ၏၊ တံဝမ္ပံ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်တရား
သို့၊ဥပါဂမိ၊ ကစ်၏၊ ၊အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဘိညာပါရမိပ္ပတ္တော၊အာဘိ
ညာဉ်တို့၏အဆုံးသို့ရောက်၏၊သောတဝတံ့၊ဒိဋ္ဌသောတ အာဘိညာဉ်ကို၊
ဝိသောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံရုံသည်၊
ဆဋ္ဌိပတ္တော၊ ဆဋ္ဌိဝိဓအာဘိညာဉ်သို့ရောက်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်ပြီ၊ စေတောပရိ

ယကောဝိဒေါ၊ စေတောဝရိယ အာတိုညာဉ်ဖြင့် ထိမ္မာသည်၊ အမှိုးဖြစ်ပြီး၊အ နေသမပညာ၊မယုတ်သော ဖြတ်သောပညာရှိထသော၊ သတ္တိရှိ၊ဝစ္ဆပ္ပန်သံ သရဘအကျိုးစသည်တို့ဖြင့် ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဆုံးမတော်မူတတ် သော ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ပုန္ဓာဝမိ၊ အကျွန်ုပ် မေးလျှောက်ပါ၏၊ ယော၊ အကြောင်းရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မြှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့် သာသျှင်၊ ဝိမိက်ဆွာနှံ၊ ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ဆေထွာ၊ ဖြတ်၍၊ အဂ္ဂါဠဝေ၊ အဂ္ဂါဠဝ ဘီရုးသည်သိမ်းဆည်းအပ်သော စေတိဟုဆိုအပ်သောကျောင်း ၌ဥာတော၊ ထင်ရှားသော၊ ယသသိ၊လောက် ပူဇော်သကာနှင့် ပြည့်စုံ သော၊ အာတိနိဗ္ဗုတတ္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း သည်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ တသ၊ ထိုရဟန်း၏၊ နာမံ၊အ မည်ကား၊ နိဂြောဓကပ္ပေါ၏တို့၊ ထိုပညောင်ပင် အရင်းခို နေသောကြောင့် နိဂြောဓကပ္ပဟု၍၊ဖြောဟွဟသ၊ဖခင်အားဖြင့်ပုဏ္ဏားစစ်ဖြစ်သောသူအား ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားမြတ်၊ တယာ၊အရှင်ဘုရား၊သည်၊နာမံ၊ အမည်ကို၊ကာတော်ပြုအပ်၏၊ သောအဟု၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္တိပေခေါ၊ နိဗ္ဗာန်ခို၍ရှာဖွေကုန်တည်သော၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာခို အားထုတ်ခြင်းလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒဠ္ဍမေဓသိ၊ဖျက်စီးခြင်းမရှိ မြဲမြံစွာ တည်သောနိဗ္ဗာန်ကိုခြင်ထောင်မူတတ်သော၊ ယောဘဂဝါ၊အကြောင်းမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊အဏ္ဍိ၊ရှိတော်မူ၏၊ တံတထာဂတော် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊နမ သံနမသသေ၊ရှိခိုးသူကာ၊အစရိပိဟာရိ'၊နေပြီ၊သက္ကာ၊သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်တော်မူသောဘုရားမြတ်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မယဘိ၊အကျွန်ုပ်တို့ သည်သည်း၊တံသာဝကံ၊ထိုနိဂြောဓကပ္ပအမည်ရှိသောတပည့်သားတော် ကို၊အညာတုံ၊ထိခြင်းငှါ၊ ဒုန္ဒဘာမ၊အလိုရှိကုန်၏၊ သမ္ဘာရကျွေ၊ ထက်ဝန်း ကျင်ခြင်နှိုင်သောသဘောတရားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ နောအမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သဝနာယ၊ဤပြဿနာ၏အဖြေကိုနာခြင်း အကျိုးငှါ၊ဟောတု၊ အကြောင်းဖြစ်သောသောတဝတ်ဖြင့်၊သမဝဏ္ဏိတာ၊ ကောင်းစွာနှုတ်ထွေးသွင်းခြင်းကိုပြု၍တည်ကုန်ပြီ၊တုဝံ၊အရှင်ဘုရား သည်၊နော အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သဗ္ဗညူ၊ဆရာပေတည်း၊ တွံ၊အရှင်ဘုရား သည်၊ နော၊အကျွန်ုပ်တို့ထက်၊အနုဂ္ဂဟော၊အတုမရှိမြတ်တော်မူသည်၊အသိ၊ဖြစ် ပေ၏၊နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ဝိမိကိ ဆို၊ဝိမိကိဆွာနှင့်တူသော သဘောရှိသော အကြံကို၊ဆိန္ဒေဆိန္ဒာဟိ၊ဖြတ်တော်မူပါလော၊ တေ၊ဤယုံမှားခြင်းမှကင်း ခြင်း၏အကြောင်းကို၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ပြုဟိ၊ဟောတော်မူပါထော၊တူရိ

ပညာ၊မြေကြီးအထုနှင့် တူသောပညာရှိတော်မူသောဘုရားမြတ်၊ တံသာဝ
ကံ၊ထိုတပည့်သားတော်ဖြစ်သောနိုင်ကြောဝကပ္ပကို၊ပရိနိဗ္ဗုတ်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
လတ်သည်ကို၊ ဝေဒယ၊ သိမ်စေတော်မူဘိုလော၊ သမန္တာစက္ခု၊ထက်ဝန်း
ကျင်ကိုဖြင်နိုင်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားမြတ်၊
ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားသည်၊ နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏ မရှေ့ဝ၊
အလယ်၌သာလျှင်၊နိသိဒိတွာ၊ထိုင်နေတော်မူ၍၊ အဘာသထ၊ဟောတော်
မူပါသော၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇာနေယျာမ၊သိပါကုန်အုံ့။သဟာသနေ
ဣတ္ထော၊တဏှာ၊ထောင်သောမျက်စိရှိသော၊သင်္ကော၊ထိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏၊မရှေ့၊အာသယ်၌၊သမ္ဗဒ္ဓိဆိုတဝစနံ၊စကားကိုကောင်းစွာနာခံသော
သူကို၊ဘာသတိယထား၊ ပိန့်ဆိုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ အမြတ်၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊သမ္ဗဒ္ဓိဆိုတဝစနံ၊ ကောင်းစွာနာခံအပ်သော စကားကို၊
နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘာသသ၊ ဟောတော်မူပါကုန်သော၊ ယေကေစိ
ဂန္ထာ၊အလုံးရုံကုန်သော အဘိဓမ္မာကာယဂန္ထစသည်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဤသော
ကဠိ၊မောဟာမဂ္ဂါတိစု၊တွေ့ဝေခြင်းဟူသောအကြောင်းရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊အညာဏပဂ္ဂါတိစု၊မသိခြင်းအတွေ့ရှိကုန်၏ ဟူ၍ထည်းကောင်း၊
ဝိဝိဓိကိ၊ဗ္ဗာဒ္ဓါနုဘာတိစု၊ယုံကြားခြင်း၏တည်ရာဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဗုဒ္ဓန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊တောသဗ္ဗေ၊ထိုအလုံးရုံတို့သည်၊ တထာဂတံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသို့၊ပတ္တာနု၊ရောက်ကုန်၍၊ဒေသနာဗဟုလေန၊ ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာအ
စွမ်းဖြင့်၊ဝိဠံသိတာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိံ ကာရဏာ၊
အာဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်ပျက်စီးကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဧတေ၊ဝ
ရမ်၊ဤအတိုင်းအရှည်ကို၊စက္ခုဟိ၊ငါးပါးသောစက္ခုတို့ဖြင့်၊နရာနံ၊သတ္တဝါ
တို့၏၊ပရမ်စက္ခုနှင့်၊လွန်စွာသောမျက်စိဟူ၍ဝတ္တဲ့၊ ဆိုအပ်သည်၊ဟောတို
ဖြစ်၏၊ဟိသဒ္ဒ၊ဒုန်း၏၊ပုရိသော၊ယောကျ်းမြတ်ဖြစ်သော ဘုရားသည်၊ကိ
လေသော၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဗာဟုဂေ၊ကုန်ကုန်၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နော၊အကျွန်ုပ်
တို့အား၊စေပိဟနေ၊အကယ်၍ဒေသနာဥာဏ်တော်ဖြင့်ဈေးရိုက်တိုက်ကိုပယ်ပ
တော်မူသည်ဖြစ်ရှုံ့၊ဝေ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါတော၊ အရှေ့မျက်နှာစ
သည်မှ ထသော ဖြင်းစွာသောထေသည်၊အာဟုစသုံ့၊ တခဲနက်သောတိမ်
တိုက်ကို၊ဝိဟာနေတိ ဗ္ဗုဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ သဗ္ဗော
သောကော၊အလုံးရုံသောလူသည်၊ တမောဝ ဝသနိုဝတော၊ မောဟတည်း
ဟူသောအရိုက်တိုက်ဖြင့်ဝိတ်ပင်ဆီးတား၊အစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိတောတိမဗ္ဗော
ဝိ၊တရားတည်းဟူသော ဆိတ်ရောင်ကိုထည်း၊ နုပဘာသေယျုံ၊ နဒိဗ္ဗေယျုံ၊

မထွန်းသင်းစေနိုင်ကုန်ရာ၊ ။ဒီရာ၊မြမြိုတည့် ကြည်သော ပညာရှိသော ယောကျ်ားတို့သည်၊ပရိယောတကရာ၊ပညာဟူသော အသင်းကိုပြုတတ်သုန်သည်၊ဘဝ၌ ဖြစ်ကုန်၏၊ဝိရ၊ကြီးသောလို့ ထရိတော်မူသော ရှင်ပင်ဘုရားတော်၊အရှင်ဘုရားကို၊ထံတကေ၀ ထိုပညာတည်းဟူသော ဆိုးဓိုးရောင်ကို ပြုတတ်၏ဟူ၍သာ ဣတိ၊အာဟု၊အာကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာမိ၊ဆောက်ခြေ ပါ၏၊ဝိပသိနံ၊ဒေလုံးရံသော ဘုရားတို့ကိုဟုတ်ခုနှစ်ဝ ခြင်ထွေရှိကုန်သော သူတို့ကို၊ဓာနံဓာနန္ဒာ၀ေ၊သိကုန်၍သာလျှင်၊ဥပါဂဝိမှ၊ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊ပရိသာသု၊ပရိသတ်တို့၌၊နော၊ငါတို့အား၊ကပ်၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနိဗ္ဗာ၀ကပ္ပကို၊အာဝိကရောတိ၊ ထင်စွာပြုတိုလော၊ ဘဂ၀ါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရား၊ဒီပံ၊လျှင်စွာ၊ဂိရိ၊စကား၊တော်ကို၊ရေယ၊ဟောတော်မူဘိ၊ထော၊ကိ ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝဏ္ဏဟီ၊သော၊နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော အာသံရှိသော ဟင်းသာမင်းသည်၊ဂေါ၀ရ၀ပန္ဒိုဏ္ဍ၊ ကျက်စား၊ရာမှ ဖြန့်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဓာတသာ၊ရ၀နသ ဣဿ ဓာတ၊သာ၊ရ ရေအိုင်ရှိရာ၊တော ဆုပ်ခဲ့၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ဒီသ္ဝာ၊ဖြင့်၍ ဂိဝံ၊သည်ကို၊ ပဋ္ဌဟ၊ဆန့်ချီ၍ ပရေ၊ အတောင်တို့ကို၊ဥဒ္ဒရိတ္ဝာ၊ဖြန့်ထုတ်၍၊ရတ္ထတ္ထ ဣဿ ဣ၊သော နှုတ်သီး ဖြင့်၊ သနိကံ၊အတ၊ရမာ၊နော၊ မနှေးမလျှင်၊ ဝဏ္ဏ၊နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော သာ ယာစွာ၊သော၊အသံ၊ကို၊နိကူ၊ဇတိ ဗ္ဗ ၀၊တွန်သကဲ့တို့၊ ဇ ၀ မ ၀၊ ဣ၊အတ္ထ၊သာ လျှင်၊တွံ့ပါ၊အရှင်ဘုရား၊သည်လည်း၊ ဝိ၊ကပ္ပိ၊တေ၊အ၊ထုး၊သ ဖြင့်ပြုပြင်အပ် သော၊ဗီဇ၊ဗျ၊သ ရေ၊ ထုံ၊သော၊အသံ၊တော်ဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊နိဗ္ဗာ၀ ကပ္ပ၏အ ကြောင်းကို ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သ ဗ္ဗေ ၀၊အလုံ၊ရုံ၊သာ၊လျှင်ဖြစ်ကုန် သော၊တေ၊မယံ၊ထိုအာကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥ၊ဗ္ဗ၊ပ ဂ ၊တာ၊အ ဝ ိ ကျ ိ ် ် ်

ကိုရိယာသည်သာလျှင်၊သင်္ကြောန္ဓိ၊အလိုရှိတိုင်း၊ထိုသူတို့အား သိခြင်းဆို ခြင်းဌါတတ်နိုင်ကုန်၏။ ဘဝ၀ါ၊ထုန်းထော်ကြီးသော ဘုရား၊တ၀၊အရှင် ဘုရား၏။ သမုဒ္ဒရာပညာသား၊ဗြောင်မတ်ရွာဖြစ်သောပညာ၏။ ဗုဒ္ဓံသမ္ဗုဒ္ဓေ ယျာကရတံ၊ဤဖြည့်ရုံသောဝေယျာကရဏား၊ကို၊သရဂ္ဂဟိတ်၊မဘော်မပြုနိ သင်အပ်ခြင်းအပ်၏။အယာမဠွတိ၊ဤ၌ကြီးစေ်သော လက်ဆုပ်သည်၊ပန္ဓိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ သုဒ္ဓဝါဒိတော၊အလွန်ကောင်းစွာ ရှိခိုးခြင်းတည်း၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိအား၊ ဟာနံဟာနမာနော၊သိတ္ကျက်၊မာမောဟာသိ၊ မဆိုသဖြင့်မမှေ့ မလျော့စေလင့်၊ အနောမပဒ၊ မယုတ်သော ပညာရှိထော်မူသောဘုရား ဖြတ်၊ ပရောပရံ၊ ထောက်အစွပ်းအားဖြင့် ကောင်းသောဆဝေ:အနိုးဌ်ဖြစ် ခြင်းရှိသော၊ အရိယဓမ္မံ၊ ဖြတ်သောသစ္စာထေးပါ:တရားကို၊ ဝိဒိတ္တာ၊ထိုး ထွင်းသောအားဖြင့်သိ၍၊ ဟာနံဟာနမာနော၊သိတ္ကျက်၊ မာမောဟာသိ၊ မဆို ခြင်းဖြင့်မမှေ့မလျော့စေနှင့်၊ အနောမဝိဒ၊မယုတ်သောလုံ့ထရှိသောဘုရား ဖြတ်၊ ဂိမ္ဘနိစဆဠတဏှော၊ နွေကာသဒ္ဓါအပူဖြင့်ခိုပ်စက်အစ်သောယောက်ျား သည်၊ ကိသဏ္ဍော၊ ပင်ပန်:သည်ဖြစ်၍၊ တသိတော၊ ရေသိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါရိ ၊ရေကို၊အသိုက်ခ်ိတ်ဆုဝ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဝေ်တထာ၊ထိုအတူ၊ထေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သုတ်၊ကြားသိအစ်သည်ဟု ဆိုအစ်သော၊ ဝါစံ၊စကားကို၊ အသိုက်ခ်ါမိ၊ တောင့်တ၏။ သုတ်၊ ကြားသိအစ်သော တရား၊စကားကို၊ ပဝ၀ သား၊ထိုကြွတ်တော်မူထော၊ ၊ကပ္ပါယနော၊ ဗုဒ္ဓေ၀်သည်၏အစွပ်:ဖြင့် ပြုအစ်သော၊ ကုန္ဓိယတံ၊ ဝပ်:မျှထောက်ခံသောအစာရှိသော၊ အမောစံ သဟတ်၊ အကျိ:ရှိသော၊ အတ္ထိတံ၊ဝပ်:မျှထောက်သောအကျိ:ရှိသော၊ယံ ဗြဟ္မစရိယံ၊အကြင်မဂ်ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ အစရိ၊ကျင့်ပြီ၊ကိ ်၊ အသိုနည်း၊ သေ၊ ထိုမြတ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်သည်၊ အနုပါဒိသေ သော၊ဝိပါက်ကမ္ဘဝေ့ပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ အဟုကိ ်ဖြစ် သထော၊ ဝိရဇ္ဇော၊ အသောကွဝိမောက္ခဖြစ်သော ဝိရဇ္ဇတ္တိဟု ဆိုအစ်သော၊ နိဗ္ဗာယိ၊ကိုထောသနိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊အဟုကိ ်ဖြစ်သထော၊ ထံ၊ထိုနှစ်ပါ: သောအမေ:၏အဖြေကို၊ မယံ၊အက္ခန္ဓိတို့သည်၊ သုထောမ၊နာပါကုန်အုံ၊ ဗုတ်ဝေ်၊ဤတို့၊ ဗွါ၌ သဟိဂါထာဟု၊ တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဟာစိတော၊ အရှင်ဝဂီသထေရ်ကတောင်းပန်အင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂ၀ါ၊ ဖြတ်ရွာဘုရား သည်၊ဝဂီသ၊ဝဂီသ၊ ဗုဒ္ဓမုဒ္ဓမတ္ထိ ်နာမရှုပေ၊ ဤနာပ်ရှင်အပေါင်:ခ်ု၊ တဏှံ၊ ကာမတဏှာစသောအကြား၌ရှိသောတဏှာရစ်ဖြာသော တဏှာသည်၊အဆိုဖို့ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်၏အစွပ်:ဖြင့်ဖြတ်၏၊ဗုတ်၊ ဤသို့၊ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်ရွာဘုရား

သည်။ တဏှာယ၊ကာမတဏှာစသော်တရေ့ရှစ်ပါး သောထဏှာ၏၊ သော
တံ၊အယဉ်သည်၊ဒီဃရှေ့တွင်၊ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အနုသယိတံ၊
မပယ်ရသေးသည်၏အစွမ်းဖြင့် သန္တာန်၌ကပ်နေ၏။ သော၊ထိုနိုင်ငြိုခကဋ
သည်၊တံတဏှံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောတဏှာကို၊ ဆောတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်
ဖြတ်၍၊အသေသံ၊အကြွင်းမဲ့၊ဇာတိမရဏံ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတရား
ကို၊အတာရိ၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကြောင့်လွန်
သေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မတာဝဝီသေန၊ အရှင်ဝဝီသထေရ်သည်၊
ဝုဋ္ဌော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဋ္ဌသောဋ္ဌော၊ သဒ္ဓါအစရှိသောငါးပါးသော
အုန္ဒြေကိုဖြင့်မြတ်သော၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗြိဝိ၊ထိုမေးသော
ပြဿနာကိုဖြေတော်မူ၏။အုသိသဏ္ဌာန၊ဝိပဿီအစရှိသောခြောက်ဆူသော
ဘုရားရှင်တို့၏ ခုနစ်ဆူမြောက် အုသိဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ တေ၊
အရှင်ဘုရား၏၊ ဝစော၊စကားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊
သေသောဆရာ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ပယိဒါမိ၊ကြည်ညိုပါ၏။ မေမမ၊ငါ၏၊
ပျဉ်း၊မေးအပ်သောစကားသည်၊ ကိုရကေ(ခ)ဏ္ဍနခ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ အမောစံ
သဟလံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ သော၊ထိုနိုင်ငြိုခကပ္ပထေရ်
သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊မ
ကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောဘုရားမြတ်စွာသည်၊ဓံ၊နိုင်ငြိုခကပ္ပမထေရ်၏
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအဖြစ်ကိုအလိုရှိ၍မေးသောအကျွန်ုပ်ကို၊ နဝဠွေထိ၊မပျက်
မယွင်းဖြေတော်မူ၏။ ၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်
သားတော်သည်၊ယထာဝါဒိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ဆိုလေ့ရှိ၏။တတာကာရီ၊ ထို
ဆိုတိုင်းပြုလေ့ရှိသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏။တံတံမာယာဝိနော၊ ထိုထိုသို့မျှားစွာ
ထွက်ပေါ်တတ်သော၊မစ္စုနော၊သေမင်း၏၊ ဒဠ္ဌံ၊အလွန်ခိုင်ခံ့သော၊ဇာလံ၊
တောထုမ္ဘကဝဋ်ခြင်းဖြစ်လေ့ကိန်းရှိတတ်သောတဏှာကွန်ယက်ကို၊ အန္ဓိဋ္ဌံ၊ဖြတ်
ရပြီ၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥပါဒါနသ၊ ဖြတ်ပြီးစွာသောကံကိလေသာ
တို့သည်ဖြစ်စေအပ်သောဝဋ်တရား၏၊အာဒီ၊အစပြုတတ်သောစသောအပြား
ရှိသောအကြောင်းကို၊ အနုသ၊ဖြင်တော်မူပြီ၊ ကပ္ပါယနော၊ကပ္ပမည်သော
သူ၏အနေယျဖြစ်သော၊ကပ္ပါယော၊နိုင်ငြိုခကပ္ပသည်၊ မစ္စုဟေယျံ၊သေခြင်း
နှင့်စပ်သောတေဘုမ္မကတရားကို၊ သုဒုတ္တရံသုဉတ္တရေန၊ ကောင်းစွာလွန်
ခြင်းဖြင့်၊ အစ္ဆရိဝတ၊ လွန်နှင်ထေစွတကား။ ဒေဝဒေဝ၊ နတ်တကာတို့
ထက်လွန်သော် နတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္ဒါမိ၊အ
ကျွန်ုပ်ရှိခိုး၏။ ဒ္ဒိပဒုတ္တမ၊အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသောသတ္တဝါတို့ ထက်မြတ်

တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊အရှင်ဘုရား၏၊ အနုစာတ်၊ အတုလိုက် ၍သင်္ဂြိုဟ်ထေးပါး ဘရားကိုဘိသော အားဖြင့် အရိယစာတ်ဖြင့် ဖြစ်သော၊ မဟာဝိရိ၊မာရ်ကို အောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ကြီးသော လုံ့လရှိသော၊ နာဂသား၊မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမရှိသောအနက်ဖြင့် နာဂမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏၊ ဩဝါဒ၊ ရင်တော်မှ ဖြစ်သော၊ နာဂ်၊ရဟန္တာဟု ဆိုအပ် သော၊ ပုတ္တ၊နိဂြောဓကဖွ အမည်ရှိသော သားတော်ကို၊ ဝန္ဒာမိ၊အကျွန်စ် ရှိပါ၏၊ ရှုတိ၊ဤသည်သျှင်အပြုံးတည်း၊ ၊ရှုတ္တံရှုမ်ပကာရာ၊ ဤသို့အ ပြားရှိကုန်သော၊ရှုမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သောခုနစ်ဆဲ့တဂါ ထာတို့ကို၊ အာယာသ္မာဝဂ်ိသထေရော၊ အရှင်ဝဂ်ိသထေရ်သည်၊ အဘာ သိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊မဟာနိပါကော၊မဟာနိပါတ်သည်၊ နှိမ့်တော၊ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ သတ္တိပိဋိနိပါတဋ္ဌ၊သတ္တနိပါတ်၌၊ ပဒိဘာဝနာ၊အသင့်လွတ် လွတ်သာယာ နာဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော၊ ဝဂ်ိသော၊ဝဂ်ိသ အမည်ရှိယော၊ကောထေရော၀၊မထေရ်တယောက်သာတည်း၊အညော ထိ၀ဂ်ိသထေရ်မှ တပါးသော ထေရ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဂါထာယော၊ဘွဲ့ဆို သိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကား၊ ကောသတ္တတ်၊ ခုနစ်ဆဲ့ တဂါထာတို့ တည်း၊ ဣတ္ထေ၊ဤထေရပါဠိတော်၌၊ အာဂတာ၊ပေတက်၌ ထင်သည်၏အ စွမ်းဖြင့်ထာကုန်သော၊ တာဂါထာ၊ထိုဘွဲ့ဆို သိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ သည်၊ ဂါထာဂဏ၀ေသန၊ ဂါထာအရေ အတွက် သင်္ချာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဟာသံ၊ တထောင်သည့် သည်းကောင်း၊ တိဏိသဒ္ဓိသတာနိစ၊ တရာ ခြောက်ဆယ်သုံးဂါထာတို့သည့်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ထေ ရာစ၊မထေရ်တို့သည်ကား၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏ၀ေသန၊ပုဗ္ဗိုလ်ကိုရေတွက်သည် ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒွေသတာစ၊ နှစ်ရာတို့ဟူ၍ သည်းကောင်း၊ သမ္ပ၊ခြောက် ကျိပ်တို့ဟူ၍ သည်းကောင်း၊ အညော၊ထိုမှတပါးကုန်သော၊ ပဗ္ဗ၊ငါးပါး သောမထေရ်တို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ ပကာသိတာ၊ပြုအပ်ကုန်၏၊ ၊ဗုဒ္ဓ ပုတ္တာ၊ဘုရားသားတော်ထည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ အနာသ၀ါ၊ ကင်းပြီးသော အာသ၀ေါသည်းရှိကုန်ထသော၊တေထေရာ၊ထိုမတော်ရှိသည်၊ ဘိဟနာ ဒ်၊ခြေခွံ့မင်းကဲ့သို့ရဲရင့်သောအသံကို၊ နဒိတ္ဌာန၊အသီးအသီးဂါထာဖြင့် ဟောက်ကုန်ပြီး၍၊ခေမန္တ်၊တေ:အပေါင်းတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူ သောအဆုံးသို့၊ပါဝုဏိတ္ထာန၊အာရုံပြုသောဆားဖြင့်ရောက်တော်မူကုန်ပြီး၍ လောကမ္ဘိ၊လောကဋ္ဌ၊ အဂ္ဂိကဗ္ဗ၀ေ၊မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊ ဧထိတ္ထာ၊သိထသမာဓိ ၀ေသောဂုဏ်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပကုန်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ အနုပါဒိသေသနနိဗ္ဗာန

ခေတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူကုန်ပြီ၊ ။ထေရ ဂါထာယောဇ၊ မဇ္ဈိမ ရှိသည်ဟူသော ဆိုသိကဲ့သို့အခပ်သေးဂါထာတို့သည်၊ နိဗ္ဗိတောဇ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ၊ ။

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယပြီး၏၊ ။